

Patiesās dzīves Grāmata

Dievišķā Meistara Mācības

IX Sējums

Mācības 242–276

Grāmatu dienests Zīvei

12 sējumu darbs „Libro de la Vida Verdadera” („Īstās dzīves grāmata”) ir mantojums visai cilvēcei un ir reģistrēts „Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública” Meksikā, D.F., ar numuriem 26002, 20111 un 83848.

Vairāk informācijas par oriģinālo spāņu valodas izdevumu:
Asociación de Estudios Espirituales „Vida Verdadera”, A.C.
Apartado Postal 888, Mehiko, D.F., - C.P. 06000

Atbildīgie par vācu tulkojumu, vācu izdevuma priekšvārdu, paskaidrojumiem, zemsvītras piezīmēm, komentāriem un norādēm par darbu:

Valters Maier un Traugots Göltenboth.

Stāvoklis: 2017. gada janvāris

Apstrāde (jaunā ortogrāfija un makets):
Buchdienst zum Leben
Manfred Bāze
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tālr.: +49 (0) 7371 929 66 42
E-pasts: manfredbaese@gmx.de

„Patiesās dzīves grāmata” tiek tulkota daudzās citās valodās, izmantojot šo versiju ar „DeepL Translator”.

Tās ir īstās, oriģinālās rakstības, kuras tulkojis Gotthold Göldenboth un izdevusi izdevniecība „Reichl Verlag”, un kurām ir autortiesības. Tām jāpaliek to sākotnējā tīrībā un tās nedrīkst mainīt. Tas būtu grēks un izraisītu dievišķo sodu.

Kunga vārdi Annai Marijai Hostai:

2017. gada 25. marts

Jēzus viņai saka: „*Zīmogu laikmeti*” ...

... un saka:

„Izmanto to. Es šodien esmu tevi izvēlējis, lai tu saņemtu manas mācības un tās nodotu tālāk cilvēkiem.”

Par šo iniciatīvu atbildīga ir Anna Maria Hosta, rīkojoties Kunga, Jēzus Kristus, mūsu Dieva, šo rakstu īpašnieka, vārdā.

(E-pasts: hoanna64@yahoo.com)

DeepL – lejupielādes saite: www.DeepL.com/Translator (Business versija)

DeepL pašlaik tulko vairāk nekā 100 valodās, un to var lejupielādēt uz datora. Tulkošanai ir nepieciešams interneta pieslēgums.

Stāvoklis: 2026. gada Septembris

Saturs

Patiesās dzīves Grāmata.....	1
Priekšvārds	6
Levads.....	8
Mācība 242.....	12
Mācība 243.....	19
Mācība 244.....	27
Mācība 245.....	35
Mācība 246.....	43
Mācība 247.....	52
Mācība 248.....	61
Mācība 249.....	70
Mācība 250.....	79
Mācība 251.....	88
Mācība 252.....	96
Mācība 253.....	104
Mācība 254.....	112
Mācība 255.....	120
Mācība 256.....	128
Mācība 257.....	136
Mācība 258.....	144
Mācība 259.....	152
Mācība 260.....	162
Mācība 261.....	170
Mācība 262.....	178
Mācība 263.....	186
Mācība 264.....	194
Mācība 265.....	202

Mācība 266	211
Mācība 267	220
Mācība 268	228
Mācība 269	237
Mācība 270	245
Mācība 271	253
Mācība 272	260
Mācība 273	268
Mācība 274	275
Mācība 275	282
Mācība 276	290
Satura rādītājs	298
Dievišķie mācījumi Meksikā 1866–1950	305

Priekšvārds

Visos laikos Dievs ir atklājies cilvēcei — gan pagātnē, gan šodien.

Tīrākā un augstākā saziņas forma starp Dievu un cilvēku ir saziņa no gara uz garu. Taču, tā kā lielākā daļa cilvēku tam nebija un joprojām nav iekšēji gatavi, Dievs ir izvēlējis starpniekus, kuri atklāja Viņa Svēto Vārdu tautai likumu, atklāsmu un mācību veidā:

Pirmajā laikmetā caur Mozu, patriarhiem un praviešiem.

Otrajā laikmetā – caur Jēzu, viņa mācekļiem un apustuļiem.

Trešajā laikmetā — mūsdienās — caur daudziem vēstnešiem laika posmā no 1884. līdz 1950. gadam Meksikā, kur vienkāršie ļaudis katru svētdienu pulcējās vienkāršās sapulču vietās, lai klausītos Dieva Vārdu.

Pēdējos desmit līdz divdesmit gados pirms 1950. gada šīs dievišķās atklāsmes tika stenografētas, un 50. gados tās tika apkopotas no dažādām sapulču vietām. No tām tika atlasīti 366 mācību vārdi un 1962. gadā publicēti 12 sējumu darbā ar nosaukumu „Libro de la Vida Verdadera”, vācu valodā „Buch des Wahren Lebens” (Īstās dzīves grāmata). Katra no šīm pamācībām veido harmonisku dievišķo mācību vienotību; lai gan tolaik tās bija vērstas pie klausītājiem Meksikā, tās tomēr — kā tajās vairākkārt uzsvērts — ir mantojums visai mūsdienu cilvēcei un nākamajām paaudzēm.

Ne dievišķā vārda burtiskais teksts, bet gan tā dziļā, iekšējā jēga pacilā cilvēku un ir barība un zāles viņa izsalkušajai dvēselei. Vienlaikus tā kalpo par vadlīniju viņa rīcībai ikdienas dzīvē.

Dievišķā vārda klausīšanās ir pirmais solis ceļā uz pilnību. Tā mūsos modina sirds vēlmi iekļaut dzirdēto savā sirdī un piemērot to ikdienas dzīvē, lai mēs varētu izpildīt dievišķo bausli, ko Jēzus mums deva jau pirms 2000 gadiem: „Mīli Dievu pār visām lietām un savu tuvāko kā sevi pašu.” Tas ir patiesais dievkalpojums, kas ved pie iekšējā miera un tādējādi arī pie miera pasaulē.

Tā kā viena vienīgā zemes dzīve parasti nav pietiekama, lai „kļūtu pilnīgi kā mūsu Debesu Tēvs”, mums, pateicoties reinkarnācijas likumam – dievišķās mīlestības, žēlsirdības un taisnīguma likumam – ir dota iespēja pakāpeniski attīstīt savu dvēseli un izpirkt grēkus.

Daudzos mācībās Dievišķais Gars mums atgādina, cik svarīga mums ir patiesa garīgā lūgšana, lai arvien vairāk tuvinātos Dievam, lai galu galā sazinātos ar Viņu no gara uz garu un arī visu savā ikdienas dzīvē nodotu Viņa rokās.

Otrajā laikmetā Dievišķais Gars caur Jēzus lūpām mums iemācīja „Tēvreizi”. Šodienas Trešajā laikmetā Dievs mums iesaka vēl īsāku lūgšanu, kas ietver visu, ko mums pat nav jāizsaka skaļi, bet ko mēs varam vērst pie

mūsu Debesu Tēva kā dziļu sirds ilgu: „Kungs, lai notiek Tava griba manī.”

Lai IX sējuma lasīšana un pētīšana stiprina mūsu paļāvību uz Dieva mīlestību, gudrību un visvarenību, dod mums spēku un iedvesmu, lai mēs varētu būt gaismas bāka saviem līdzcilvēkiem nemierīgos laikos.

Levads

Neviens cits nespēs labāk un pārliecinošāk izteikt šo dziļo izjūtu, kā arī pieredzi par savu iekšējo un ārējo personīgo pārvērtību, kā tiešais laikmeta liecinieks, kurš daudzus gadus pats piedalījās kā balss nesējs dievišķajās manifestācijās Meksikā:

„Tikko biju sasniedzis 21 gadu vecumu. Gadiem ilgi biju piesiets pie mājām kā ļoti apgrūtinošas ādas slimības upuris, kas man neļāva pat uz dažiem mirkļiem izbaudīt saules vai svaiga gaisa labvēlīgo ietekmi.

Tajos vientulības gados, kas man šķita kā mūžība – jo īpaši tāpēc, ka atrados jaunības rītausmā, kad cilvēks pievēršas visvairāk iedomīgajiem sapņiem –, es pārdzīvoju ne mazumu nepacietības un izmisuma krīzes. Man jāatzīst, ka šajā pārbaudījumā morālu atbalstu man sniedza vienīgi vecāku un brāļu un māsu labvēlīgā rūpēšanās, protams, līdzās klusajai cerībai kādu dienu atgūt veselību.

Daudzi ārsti pievērsās manam gadījumam, un man tika veikti neskaitāmi ārstēšanas veidi – viss bez panākumiem. Atceros tikai to, ka pēc katras neveiksmes mana bezcerība pieauga.

Kad mana izolācija, klusēšana un vientulība kļuva ar katru dienu nepanesamāka, es meklēju patvērumu lūgšanā un pamanīju, ka tajā mans gars atrada neapraktāmu mieru un ka manā sirdī radās priekšticība, ka drīz vien es atbrīvošos no saviem važiem.

Mani lūgšanas kļuva arvien garākas, un mana garīgā koncentrācija kļuva arvien dziļāka. Es centos meditēt pēc iespējas biežāk, jo, kamēr ilga lūgšana, es biju atbrīvots no visām ciešanām. Kad tad šis priekpilnais brīdis bija pagājis un es atgriezos savas vientuļās, klusās un vienmuļās dzīves realitātē, man vienmēr bija sajūta, it kā es būtu atnācis no citas pasaules, kurā mans gars bija stiprinājies un iedvesmots. Šeit man jāpiebilst, ka savas lūgšanas es veidoju, vadoties no neapdomātiem mirkļa iedvesmas uzplaisnījumiem. Nekad neaizmirsīšu, kā šādu aizraušanās brīžu laikā zaudēju laika izjūtu un bija mirkļi, kad man pazuda viss, kas mani apņēma. Tomēr atceros, ka bērnībā – apmēram no 12 gadu vecuma – bez jebkāda loģiska izskaidrojuma gandrīz katru dienu atrados sava veida dvēseles atdalīšanās stāvoklī, kas ilga vairākas minūtes, kuru laikā man, iespējams, vadoties pēc zemapziņas, nācās rīkoties kā automātam. Kamēr šis dīvainais stāvoklis ilga, man nekad nebija ne mazākās grūtības. Dīvaini, ka sākumā tas man izraisīja bailes, taču pamazām es pieradu pie tā, kamēr laika gaitā šis fenomens kļuva arvien spēcīgāks.

Mana slimība sasniedza kulmināciju. Dažreiz man šķita, it kā mana āda degtu iekšējā uguns ietekmē, ko nekas nespēja apslāpēt. Tajā pašā laikā mans izskats kļuva arvien nožēlojamāks.

Kādu dienu mans tēvs ieradās ar ziņu, ka viņš esot dzirdējis dievišķā Meistara vārdus no kāda vienkārša cilvēka mutes, kurš, bez šaubām, esot Dieva izredzētais. Un tas notika kādā pieticīgā sapulču telpā nomaļā Mehiko rajonā. Viņu turp bija aizvedis labs draugs, kurš jau sen apbrīnoja šos vēstījumus.

Tūlīt pat man radās pārliecība, ka tas bija VIŅŠ, Meistars, kurš tur runāja, izmantojot cilvēka uztveres spējas, lai tuvinātos cilvēkiem, meklējot tos, kuri izsalkuši pēc gaismas un slāpjuši pēc taisnīguma.

Brīnums, ko es gaidīju dienu no dienas, stāvēja man priekšā. VIŅŠ, ar ko es tik bieži biju runājis savās sāpju stundās, tagad bija man pavisam tuvu un gaidīja mani, lai dāvinātu man ķermeņa un dvēseles dziedināšanu.

Es sekoju Kunga aicinājumam! Tas bija 1934. gada 14. februārī, svētdienā, kad es pirmo reizi ienācu tajā pieticīgajā sapulču telpā, vienā no daudzajām, kurās varēja dzirdēt dievišķo vēsti. Manī lielu iespaidu atstāja klātesošo iekšējā noskaņotība un dziļā koncentrācija, ar kādu viņi gatavojās sagaidīt „dievišķā stara” ierašanos, kam vajadzēja iedvesmot „Vārda nesēja” iekšējo dzirdi, lai viņš pēc tam varētu nodot debesu Vārdu.

„Vārda nesējs” jeb „instruments” šajā gadījumā bija sieviete. Vienkārša sieviete, varētu teikt, ar parastu izskatu, un akla no dzimšanas. Jāatzīst, ka viņas izskats man neradīja īpaši patīkamu iespaidu. Tāpēc vēl lielāks bija mans pārsteigums, kad viņas lūpas atvēra un sāka skanēt sprediķis ar tādu dziļumu, tik brīnišķīgs un pilns ar tādu gudrību, kādu grūti iedomāties, turklāt nolasīts ar maigu balsi, pilnu ar pārsteidzošām intonācijām, kas vēstījumam piešķīra dziļi iespaidīgu un aizkustinošu akcentu.

Vēstījuma turpinājumā klātesošie pilnībā aizmirsta vārda nesējas klātbūtni, lai paceltos garīgajās sfērās un pilnībā izbaudītu dievišķo mācību. Bet, ja sludināšanas laikā kāds nejauši atvēra acis un novēroja Vārda nesēju, tad viņš varēja pamanīt, kā šī pati par sevi nabadzīgā un parastā būtne bija pārveidojusies, paceldamās savā garā, jā, kā šādos brīžos no viņas staroja liels skaistums un godbijību iedvesoša majestātiskums.

Dievišķais Vārds plūda no viņa lūpām kā neizsīkstošs plūdu vilnis – stundu, divas stundas, trīs un vairāk. Tas viss notika bez apstāšanās, bez pārtraukuma, nevainojami, un bez mazākās noguruma pazīmes vai balss aizsmakuma vai trausluma. Gluži pretēji, šķita, ka, jo ilgāk ilga sludināšana, jo pilnīgāka kļuva iedvesma.

Dievišķā Meistara klātbūtne šajos vēstījuma brīžos bija jūtama tik spēcīgi, ka viņa tuvums un draudzība šķita pilnīgi taustāma. Viņš runāja uz katru sirdi! Viņš lasīja klātesošo visnoslēpumainākās domas un aizskāra klausītāju visintīmākās stīgas, turklāt neaizvainojot vai neapvainojot nevienu. Katrs savā sirdī sajuta, kuri no Meistara vārdiem, ko viņš teica ar mīlestības un gudrības pētījošo skatienu, bija vērsti tieši viņam.

Dievišķais vēstījums Vārda nesēja lūpās ieguva dažādas nokrāsas un

toņus. Kad Kungs runāja kā Tēvs, balsī izpaudās maigums, piedošana un mīlestība; kad Viņš atklājās kā Skolotājs, tā kļuva dziļa un gudra, un, ja Viņš parādījās kā Tiesnesis, tad Vārda nesēja balsij piemita bezgalīgas autoritātes un varas intonācija, kurā taisnīgums un dievišķais dedzums izpaudās tik iespaidīgi, ka tas klausītājus patiesi satrieca, izraisīja nožēlas asaras un lika viņiem pieņemt stingrus lēmumus par atgriešanos un grēku izlīdzināšanu.

Es jutos pavisam niecīgs šāda diženuma priekšā un kā pēdējais starp sapulcējušajiem. Savā neziņā man ienāca prātā doma, ka Kungs noteikti nemaz nebija pamanījis manu nenožīmīgo klātbūtni. Tomēr drīz man nācās pārliecināties par savu kļūdu un uzzināt, ka Meistara skatiens atklāja visus. Pēc vairākiem mēnešiem, kuros es bieži apmeklēju šīs sanāksmes, neko citu nemeklējot kā vien baudīt šo garīgo svētku, kādā neaizmirstamā pēcpusdienā Kungs mani aicināja. Tas bija 1934. gada 9. augusts, kad es, vēl neesot atguvies no pārsteiguma, tiku iezīmēts un svaidīts, lai kalpotu Dieva Vārdam kā tā nesējs.

Tajā augstākajā brīdī manu sirdi pārņēma visdziļākā aizkustinājuma, viscēlākās un neizdibināmākās jūtas. Ko gan es šajā cildinātajā brīdī varēju atteikt Tam, kam ir neierobežotas tiesības pār saviem radījumiem?

Mans liktenis bija iepriekš noteikts. Kopš tās dienas es dzīvoju tikai tādēļ, lai veltītu savu dzīvi šim tik smagajam un delikātajam pienākumam.

Daži sagatavošanās mēneši, kas vienlaikus atnesa manu pilnīgu fizisko atveseļošanos, kalpoja apmācībai kā dievišķā Meistara Vārda nesējam, kuram es kopš tās stundas ar visu savu sirdi un dvēseli veltīju sevi līdz 1950. gada 31. decembrim, kad Dievības gaisma pārstāja atklāties šajā formā.

Ja mēs, kas bijām Vārda nesēji, vēlētos stāstīt par piedzīvojumiem, iespaidiem un pieredzi, kas mums tika dota tajos neaizmirstamās cīņas gados, stāvot pretī strauji plūstošajiem pūļiem, kas pulcējās dažādās sapulcēšanās vietās, izkaisītās pa visu mūsu valsti, mums būtu jāaizpilda veseli sējumi, jo mūsu ceļš bija nepārtraukta brīnišķīgāko notikumu virkne, un būtu neiespējami tos izstāstīt ierobežotajā telpā, kas man šeit ir pieejama.

Tomēr ir ārkārtīgi svarīgi uzsvērt, ka mūsu sagatavošanai mums nebija citas grāmatas kā vien vārds, kas plūda no mūsu pašu lūpām. Jo mūsu prātā nedrīkstēja iekļūt nekāda ietekme, lai mēs varētu uzņemt dievišķo vēstījumu ar iespējami lielāko uzticību. Ja mēs palikām pazemīgi, Kungs mūs izcēla ar mīlestību un labvēlību savas tautas priekšā. Bet, ja mēs kaut reizi ļāvāmies iedomībai vai egoismam, Viņš mūs skāra ar Savu taisnību, uz laiku atņemot mums Savu iedvesmu, lai parādītu, ka bez Viņa mēs neko nevaram, jo bez Viņa mēs neesam nekas.

Kopš Meistara pēdējā vēstījuma 1950. gada beigās es vairs nekad

neesmu izjūtis nevienu no tām savdabīgajām sajūtām, kādas gadu no gada manī mājās, pildot Vārda nesēja misiju.

No minētās dienas liela brāļu grupa veltīja sevi uzdevumam apkopot pēc iespējas lielāku skaitu paziņojumu un atklāsmju, ko Kungs mums bija devis un kuras, par laimi, bija pierakstīt. No tām tika sastādīta grāmata, kas bija paredzēta plašākai sabiedrībai un kas līdz šim ir avots, no kura cilvēce var dzert patiesības ūdeni, ko Meistars atstāja šī un nākotnes laika cilvēkiem kā mīlestības, gaismas, taisnīguma un miera dāvanu.

No manis, kurš nepelnīti biju Meistara vārda nesējs Viņa sludināšanas laikā šajā veidā, tika lūgts liecības vārds, un esmu mēģinājis to sniegt ar šīm rindām. Es to darīju ar visu man pieejamo sirsnību, ar dedzīgu vēlmi, lai šī liecība kalpotu par iedvesmu un spētu modināt uzticību un ticību tajos, kuri paņem rokās šo grāmatu, kas satur vēstījumus, kurus dievišķais Meistars šī laika cilvēcei savā labestībā atklāja caur tikpat vienkāršiem, cik necienīgiem starpniekiem.

Tajā pašā laikā es no visas sirds sūtu brālīgu sveicienu Kunga vārdā saviem brāļiem un māsām Vācijā, kuru brīnišķīgo garīgo atmodu Mācītājs mums parādīja caur saviem cilvēciskajiem starpniekiem.”

Mācība 242

1. Šajā laikā, kad cilvēces sāpes ir skarbas un tās ceļš ir mokošs, ir bijusi Mana griba tuvināties jums, lai palīdzētu jums atklāt savu mantojumu.

2. Pagrieziet savu skatienu atpakaļ un aplūkojiet ceļu, ko esat atstājuši aiz sevis un no kura daudzi šausminās. Tieši šos ceļus Es ļaušu jums atkārtot. Taču ne tādēļ, lai jūs tur aptraipītos, bet lai jūs glābtu tos, kas apmaldījušies.

3. Izmantojiet Manu klātbūtni jūsu vidū, mācekļi, lai jūs nēsātu Manu mieru savās dvēselēs un padarītu to jūtamu saviem līdzcilvēkiem.

4. Mana mācība šajā Trešajā laikmetā izraus jūs no jūsu garīgā stāvokļa un ļaus jums spert lielus un stingrus soļus garīgajā ceļā.

5. Es jums piešķiru žēlastību, ka mana atklāsme notiek caur jūsu pašu saprāta spējām, lai jūs justos cienīgi manai dievišķībai, lai, apzinoties, ka jums bija dota spēja nodot manu Vārdu un ka ap to pulcējās lielas cilvēku pūļi, rīt, kad šī balss vairs nebūs dzirdama, jūsu sirds nezaudētu drosmi cīņas priekšā, jo tā zina, ka mans vārds paliks iegravēts jūsu būtībā.

6. Saglabājiēt sēklu, ko Es jums šobrīd uzticu. Saprotiet, ka Es nekad neizslēdzos bērnu no mantojuma, bet ka viņš pats ar saviem sliktajiem darbiem pamazām zaudē tiesības uz to.

7. Ja cilvēki, ilgojoties pēc paskaidrojumiem un liecībām, klauvē pie jūsu durvīm, tad neslēpieties un nejautājiēt: „Ko man darīt? Ko man atbildēt?”

8. Jums ar mierīgu prātu un stingru balsi jārūnā par Mani un jāaizstāv Mans Vārds ar ieročiem, ko Es jums esmu devis, proti, ar žēlsirdību, mīlestību un patiesību.

9. Tāpēc Es esmu palicis pie jums un ilgu laiku atklājis Sevi, lai mani daudzveidīgie mācījumi jūs apgaismotu un mani brīnumi aizdedzinātu jūsu ticību. Manu vārdu jēga ir likusi jums aizmirst jūsu agrāko reliģisko fanātismu, un, ja cilvēki jūs iztaujās, viņi jūšos atradīs vienīgi patiesas garīgās dievkalpošanas vienkāršību.

10. Mans vārds plūst straumēm dažādās pulcēšanās vietās, kur to var dzirdēt, lai jūs lielāko cīņu un smagāko pārbaudījumu laikā nejostos bez pamācības. Taču jau tuvojas brīdis, kad mans vārds vairs nebūs dzirdams jūsu vidū.

11. Nebīstieties palikt bez šīs žēlastības. Atcerieties, ka jau kopš Pirmā laika Es jūs gatavoju sarunai no gara uz garu.

12. Katra laikmeta posms ir bijis jauna mācība jūsu garam un vēl viens solis attīstības ceļā.

13. Es dodu pasaulei savu miera vēstījumu, ļaujot manai balsij skanēt caur daudziem balss nesējiem. Un, kā vienmēr, maniem mācījumiem ir jāpildinveido jūsu dvēseles.

14. Ja cilvēkam nebūtu dvēseles un viņš būtu pilnīgi materiāla būtne, viņa uzdevums un liktenis beigtos ar pēdējo elpas vilcienu. Bet viņa ir kaut kas nemirstīgs, tāpēc viņš cīnīsies, „modrosies” un vērš skatienu uz Mūžību.

15. Mans Vārds jūs sagatavo dzīvei rītdienas pasaulē — tajā laikā, kad mana vēsts pakāpeniski tiks saprasta. Tad jūs atklāsiet, ka Es paredzēju notikumus, par kuriem jums jau sen iepriekš biju paziņojis.

16. Mana mācība cīnīsies un izraisīs patiesas cīņas cilvēku sirdīs. Kamēr tie uztās uz egoistisku dzīvesveidu, tā liks viņiem saprast, ka tur, kur nav žēlsirdības un mīlestības, nevar būt arī miera.

17. Mani garīgie mācījumi nav domāti tikai tiem, kas dzīvo apspiestībā, nabadzībā un pazemojumā. To uzdevums ir arī novirzīt uz pareizo ceļu to cilvēku dvēseles un prātus, kuri dažādās jomās vada un pārvalda cilvēci. Mans Vārds vēršas pie cēlajām jūtām, aptverot visus cilvēkus, jo tādā veidā jūs sapratīsiet augstāko aicinājumu, kas slēpjas katrā no jums.

18. Tā vietā, lai sirdī barotu naidu, savtīgumu un pesimismu, cilvēkiem radīsies vēlme darīt labu, un viņi baros cerību uz taisnīguma uzvaru. Garīgums izplatītos arvien plašāk, un jūs mīlētu viens otru kā brāļi un māsas, tādējādi veidojot varenu spēku, kura priekšā visas situācijas, kas jūs ved uz karu, izkūstētu nekurienē.

19. Es jūs nesodu, bet Es esmu taisnība, un kā tāda Es to lieku sajust ikvienam, kurš pārkāpj manus baušļus. Jo Mūžīgais jums ir darījis zināmu savu likumu, ko neviens nevar mainīt.

20. Redziet, kā cilvēks smagā pārbaudījumā — kad viņš krīt neizmērojami dziļā bezdibēnī, kad viņš redz, ka viņa sieva raud par tuvinieku zaudējumu, ka bērni ir bez pārtikas un ka mājas ir nogrimušas nabadzībā un sēru gaisotnē — sūdzas, ir satriekts savas nelaimes dēļ, izmisumā un, tā vietā, lai lūgtos un nožēlotu savu vainu, sacēlas pret Mani, sakot: „Kā tas ir iespējams, ka Dievs mani tā sodī?”, kamēr Dievišķais Gars tāpat raud par savu bērnu sāpēm, un Viņa asaras ir mīlestības, piedošanas un dzīvības asinis.

21. Patiesi, Es jums saku: ņemot vērā attīstības līmeni, ko cilvēce ir sasniegusi, tās stāvokļa uzlabošanās vairs nav atkarīga tikai no Manas žēlsirdības. Tā ir paša cilvēka upuris, nevis Mans sods. Jo Mans likums un Mana gaisma spīd katrā garā. Mana taisnība nāk uz leju, lai izrautu katru nezāli ar saknēm, un pat dabas spēki atklājas kā šīs taisnības izpildītāji. Tad šķiet, it kā viss būtu sazvērisies, lai iznīcinātu cilvēku, lai gan tas notiek tikai viņa attīrīšanai.

Bet daži nonāk apmulsumā un saka: „Ja mums jācieš tik daudz sāpju — kāpēc tad mēs vispār nākam šajā pasaulē?”, neapdomājot, ka sāpes un grēks nenāk no Manis.

Cilvēks ir atbildīgs par to, ka paliek neziņā par to, kas ir taisnīgums un kas ir izpirkšana. Tāpēc vispirms rodas viņa sacelšanās un pēc tam – zaimošana. Tikai tas, kurš ir pētījis Manu mācību un ievēro Manu likumu, vairs nespēj vērst pret savu Tēvu apvainojumus.

22. Garīgā dvēsele ir dzirkstele, kas izriet no Dievišķā Gara un tiek pārbaudīta, izmantojot dažādus zemes ķermeņus. Ņemot vērā to attīstību, ko jūs jau esat sasnieguši, ir iespējams, ka šajā laikā mans garīgais vēstījums nonāk tieši pie viņas un tiek saprasts.

Tā kā viss pilnveidojas, ir tikai dabiski, ka arī jūs attīstāties. Kā ir iespējams, ka jūs joprojām iztēlojaties savu Dievu tik ierobežotā veidā, kā Viņu uztvēra jūsu senči? Jūs vairs nevarēsiet dzīvot un domāt tā, kā tie, kuri rīkojās saskaņā ar rituāliem un noteikumiem, kurus viņiem bija pienākums ievērot. Jūs vairs nevarat uzskatīt sevi par pārāk nenobriedušiem, lai pievērstos tam, kas ir garīgs.

23. Lai gan agrāk cilvēki mēģināja atrast savas dvēseles pestīšanu, celdami materiālas baznīcas, un centās attīrīt savu dvēseli, praktizējot ārējās kulta formas, jums vairs nevajadzētu palikt šajā fanātisma un neziņas stagnācijā. Jo tad jūsu būtībā atslābtu tās spējas, kas jums piemīt, lai saprastu un ieraudzītu jūsu Dieva varenību.

24. Es jums esmu teicis: koncentrējieties uz savas sirds dziļāko būtību, lai jūs ieraudzītu Bezgalīgo un Neizdibināmo — ne ar ķermeņa acīm, bet ar gara acīm. Tad, ņemot vērā tik lielu žēlastību, ko esat saņēmuši no manas žēlsirdības, jums vairs nebūs vajadzības pierādīt savu pateicību ar materiālām dāvanām.

25. Jūsu jūtas un mīlestības darbi būs jūsu labākā un vērtīgākā upurēšana.

26. Ja vēlaties sasniegt Debesu valstību, izveidojiet grāmatu, kas ir piepildīta ar jūsu labajiem darbiem. Tad jūs paši būsiat vienīgie, kas atbildīgi par sevi, un vairs neuzliksiet savu atbildību citiem cilvēkiem.

27. Pēc tam, kad Es esmu jums parādījis ceļu, kas ir tāds pats kā tas, ko Es jums norādīju pagātnē, un kas ir stingrs pamats jūsu nākotnei, jums jāuzmanās no jaunu likumu vai baušļu pieņemšanas, kas varētu šķist kā jaunas mācības; jo tās attālinātu cilvēkus no mana Vārda jēgas.

28. Es necīnos pret nevienu reliģisko kopienу, katra no tām ir atbildīga pati par sevi. Es tikai norādu uz pilnību. Kas vēlas pilnveidoties, tam jāseko Man.

29. Es izliju savu asinis, lai jūs iemācītu iegūt dvēseles pestīšanu. Tuvojas stunda, kad arī jūs pārbaudījuma brīdī atzīsiet, cik pareizi bija Jēzus vārdi.

30. Mana gaisma atklājas to cilvēku pūļu garā, kas pulcējas šo vienkāršo un nenožīmīgo sapulcēšanās vietu ēnā, kuras ir kā koks nogurušajam ceļotājam un kā oāze tuksneša šķērsojamajam. Tā viņus apgaismo un mierina.

31. Mīlestībā, ar ko Es jums piedodu un jūs laboju, Es atklāju Sevi. Kad jūs dzīvojāt pēc *savas* gribas un tādējādi nepārtraukti aizvainojāt Tēvu, Es nepārgriezu šīs grēcīgās dzīves pavedienu, Es neatsacīju jums ne gaisu, ne maizi; Es nepaliku jūs sāpēs, ne arī ignorēju jūsu sūdzības. Un daba jūs turpināja apdāvināt ar savu auglību, gaismu un svētībām. Tādējādi Es atklāju Sevi cilvēkiem un parādu Sevi viņiem. Nevienš uz zemes nevar jūs mīlēt ar šādu mīlestību, un nevienš nevar jums piedot tā, kā to daru Es.

32. Jūsu dvēsele ir sēkla, ko Es kopju un pilnveidoju no mūžības, līdz tā nes skaistākos ziedus un pilnīgākos augļus. Kā gan Es varētu ļaut jums nomirt vai atstāt jūs vētrās varā?

33. Kā gan Es varētu jūs pamest jūsu ceļā, ja Es taču esmu Vienīgais, kurš zina visu radību likteni?

34. Es jums atklāju daudz ko, lai jūs savā ceļā iemācītos sadzirdēt sūdzības saucienu, kas neizskan no lūpām, atklāt skumjas, kas slēpjas aiz smaids, un dziedināt slimības, kurām zinātne nespēj sniegt atvieglojumu.

35. Šodien, kad jūsu ceļā sastopaties ar ciešanu nomocītajiem, ielieciet viņos kaut ko no tā, ko esat saņēmuši. Bet neizšķiediet laiku, lai jūs nepārsteigtu mūžības zvanu skaņas, kas jūs aicina uz „Garīgo ieleju”. Jo jūs rūgti nožēlotu izlaisto iespēju.

36. Jau tagad izcīniet mieru savai dvēselei.

37. Mācekļi, bieži vien mans vārds ir bijis nosodošs jūsu vidū. Taču tā būtībā jūs esat atklājuši to augļa saldeno garšu, kas šajā laikā jūs ir pacēlis atjaunošanai.

38. Es esmu jūs stingri saucis pie atbildības, ja jūs esat stūrgalvīgi palikuši grēkā. Bet drīz jūs esat atklājuši sava Tēva nodomu, kas ir jūs glābt. Un tā „miesas” nepaklausība pakāpeniski ir piekāpusies garīgumam.

39. Par mīlestību, ar ko Es jums esmu dāvājis dzīvību, cilvēki sniedz tikai nedaudzus pierādījumus vai zīmes. No visām cilvēciskajām jūtām tā, kas visvairāk līdzinās Dievišķajai mīlestībai, ir mātes mīlestība, jo tajā ir nesavtība, sevis noliegšana un vēlme darīt bērnu laimīgu, pat ja tas nozīmē upurēšanos.

40. Bet no sirdīm atkal plūdīs mīlestība, kas pārveidos pasauli. Šo mīlestību iedvesmo Mans Svētais Gars, kurš nosūtīs savus starus uz cilvēci,

lai pamodinātu to no dziļā miega, lai tā ar modrām sajūtām varētu baudīt šo jauno rīta atmodu.

41. Ikvienam, kas šajā laikā vēlas sekot Man, būs jāatsakās no kaut kā, lai sekotu Maniem pēdām. Vieni atstās savu mantu, citi aizmirsīs viltus mīlas attiecības. Daži nokāps no savām augstajām mājvietām un troņiem, bet citi pametīs savus altārus.

42. Aiz muguras paliks kaislības, iedomība, īslaicīgās un bezjēdzīgās izklaides.

43. Es nāku, ilgojoties pēc jūsu dvēseles, kuru Es atbalstu ar Savu mīlestību, lai to glābtu. Es neesmu atvēris Apsolītās zemes vārtus, lai jūsu miesas apvalks tajā ieietu. Šī balti mirdzošā pilsēta ir mājvieta, kas kā jauns apģērbs ar skaistākajām svētku drānām gaida Ierunātā ierašanos, kurš to ir izpelnījies ar saviem nopelniem un uzvarām dzīves lielajās cīņās, un tas ir jūsu gars.

44. Es jūs mācu, kā iegūt nepieciešamos nopelnus, lai nonāktu mūžīgajās mājās. Es esmu jūs mācījis lūgties par pasauli ar to dziļo un vienkāršo lūgšanu, kas kā ziedu smarža ceļas pie Manis. Es esmu jums piešķīris spējas un garīgās dāvanas, lai jūs daudzveidīgi izrādītu žēlsirdību. Es esmu jūs apveltījis ar garīgo un morālo spēku, lai jūs dzīvotu ar priecīgu drosmi un izturētu pārbaudījumus. Es esmu stiprinājis jūs jūsu nodomos atjaunoties un pilnveidoties, lai jūs justu laimi, saucot sevi par maniem mācekļiem, un gandarījumu, izplatot manu mācību ar savu piemēru.

45. Jūsu dvēsele ir sagatavojusies, lai uzņemtu Manu klātbūtni. Es redzu, ka, jo vairāk laika paiet, jo mazāk jūs nodarbina zemes dzīve un jūs sākat interesēties par savu garīgo nākotni.

46. Ciešanas un nelaimes, ar kurām sastopaties savā ceļā, jūs tagad uztverat kā nelielus šķēršļus, kas tikai nedaudz ievaino jūsu kājas, nevis kā izšķirošus šķēršļus, kas kavē jūsu tālāko ceļu. Šodien jūs saglabājat raudas un asaras lielajām dzīves krīzēm.

47. Mana žēlsirdība jūs vada, un jūs kļūstat arvien saprātīgāki. Jūs vairs neesat tie, kas apmierinājās ar to, ka atspirdzinājās, klausoties Manu Vārdu, neko no tā neuzkrājot, un kas bija uzmanīgi tikai tad, kad lūdza no Kunga materiālas labumas.

48. Tagad jūs nākat kā patiesi mācekļi, ilgojoties pēc Skolotāja, un kā tādi jūs Mani atrodat. Ja agrāk Es jums teicu: „Es esmu Ceļš”, tad šodien Es varu jums teikt: „Es esmu Debesu kāpnes, pa kurām jūs uzkāpsiet pie Manis”. Jo tagad jūs manā gaismā esat atraduši ceļu, kā pacelties, tuvināties Man un ar lūgšanas palīdzību garīgi sarunāties ar Meistaru.

49. Tagad jūs atrodat Mani sevī, tajā vietā, kur Esmu dzīvojis jau kopš jūsu pastāvēšanas sākuma. Jūs esat ieskatījušies savā iekšienē un atklājuši

svētnīcu, kurā atrodas mīlestības altāris, pazemības upuris un svečturis, kura liesmu neizdzēs pat visspēcīgākās vētras: ticība.

50. Jūsu dvēsele ir bijusi vēstnese un garīgo misiju nesēja. Kopš laiku sākuma tai bija lemts glābt un svētīt savus tuvākos.

51. Tai ir pagājis laiks, kad tā veidoja sava Dieva tēlu, lai justos, ka Viņš ir sasniedzams un tuvs, lai Viņu pieskartos, aplūkotu un ar Viņu runātu.

52. Jūs jau sen esat pagriezuši muguru šiem tēliem, figūrām un simboliem, jo esat sapratuši, ka patieso Radītāja tēlu jūs nesat sevī, jo jums piemīt daļa no katras dievišķības spējas un īpašības, piemēram, dzīvība, mīlestība, gars, griba, saprāts, spēks, garīgā mūžība.

53. Šajā laikā jūs sapratīsiet un mīlēsiet Mani, kā arī ņemsiet Mani par paraugu. Mana gaisma tagad atklāj visu to, kas cilvēkiem bija neskaidrs un nesaprotams.

54. Es esmu runājis ar jums caur jūsu saprātu, pārvēršot manas dievišķās izstarojuma gaismu cilvēku valodā. Bet ziniet, ka tad, kad runātājs un klausītāju pūlis bija sagatavojušies Mani uzņemt, Es atklājos savā dievišķajā būtībā. Bet, ja mani bērni nav spējuši pacelties un nav sagatavojuši man svētnīcu, dievišķais stars ir palicis peldam virs dvēselēm, tās pilnībā neiespiežot.

55. Šajos pēdējos laikposmos Es jums vēl daudz ko atklāšu un iemācīšu. Mans mantojums būs liels. Manā slepenajā dārgumu krātuvē vēl joprojām ir daudz tā, kas paredzēts ikvienam. Ne visi jūs sasniegsiet vienādu izpratnes līmeni, pat ja piederat pie lezīmēto skaita, jo daži atrodas augstākā līmenī nekā citi. Tā kā jūs to saprotat, nemēģiniet nevienu mudināt. Esiet laipni un pretimnākoši un palīdziet visiem viņu misijā.

56. Jūs pašlaik gatavojaties pārbaudījumiem, kas nāks neparedzētās formās. Norādi par to, kādi tie būs, jūs esat saņēmuši simboliskā veidā caur pravietiskajiem sapņiem un garīgajām vīzijām. Esiet modri un lūdzieties, jo Es jūs brīdināšu.

57. Jūs jūtaties nevērīgi un nenobrieduši, ņemot vērā Manu darbu un savu pašu aicinājumu. Bet patiesi, Es jums saku: visas jūsu nepilnību raupjības tiks izlīdzinātas ar to pārbaudījumu kalti, kurus Es jums paziņoju.

58. Viss runās par Mani, un Es runāšu ar jums caur visām dabas parādībām. Saucieni, kas agrāk netika dzirdēti, tiks sadzirdēti un saprasti. Visa radība būs satraukta, drebēs un tiks satricināta, lai liecinātu par to, ka Visumā valda Dievišķā taisnība. Taču pēc tam, kad cilvēki būs tiesāti, viņi atgriezīsies savās ierastajās dzīves sliedēs, bet būs spēruši soli pretim pilnībai. Tas būs šīs cilvēces atmoda un atdzimšana.

59. Labestības gaisma spēs spīdēt šajā pasaulē, un neviens to nevarēs nodzēst. Saprāts uzvarēs, un mīlestība vairs nebūs tikai vārds, bet kļūs par

darbiem. Kungi un kalpi pakāpeniski izzudīs. Visā zemē Man būs mani mācekļi, un viņi būs gaisma, miers un atklāsme tautām.

60. Šo pasauli, kas cilvēku varas alkas un egoisma dēļ kļuvusi par nesaskaņu ābolu, galu galā visi dalīs, neesot tās īpašniekiem. Jo, ja Īpašnieks atgriezīs pie Sevis visu radīto, jūs visi labprāt atstāsiet savus īpašumus.

61. Cilvēce tagad gatavojas tam, ka pienāks šie gaismas laiki. Ja atrodaties smagā pārbaudījumā, nezaudējiet cerību un, vēl jo vairāk, nelamājiet. Lūdzieties, “modieties” un izturiet. Dieva zaimošana, lāsti un nolādējumi nāks no neziņas pilnu cilvēku mutēm, kuriem jums jāpiedod un kurus jums jāmaca pacelties.

Kad tad cilvēku izmisuma vidū iestāsies klusums, jūs runāsi un tiksiet uzklausi. Tad jūs pieredzēsiet, kā tie, kuri bija tik tālu no Manis attālinājušies un Mani apmeloja, savas nožēlas dēļ atradīs piedošanu, tāpat kā līdzībā minētais pazudušais dēls. Bet tad jums nevajadzētu būt pārsteigtiem, redzot, ka viņiem sods ir aizstāts ar piedošanu un maigumu. Drīzāk jūs raudāsi no prieka, redzot mieru un mīlestību pasaulē.

62. Kad no cilvēces sirds Svētā Gara templis pacelsies bezgalībā, to vidū parādīsies jaunas atklāsmes, kas būs jo lielākas, jo vairāk dvēseles attīstīsies uz augšu.

63. Tagad Es cenšos apvienot visus, kas Mani dzird dažādās pulcēšanās vietās. Jūs neesat vienoti, jo neesat Mani sapratuši. Tiklīdz tas notiks, jūs mīlēsiet viens otru, un, ja jūs mīlēsiet viens otru, jūs sirdis pukstēs kā viena sirds.

64. Sapratnes trūkums rodas no tā, ka jūsu uztveres spēja ir virspusēja un vāja, un jūs vienmēr esat aizņēmti ar zemes labumiem. Jūs apmierināsi ar pirmo, ko iegūsi, proti, nedaudz mieru sirdī, stabilu jumtu virs galvas, nedaudz fiziskās veselības, tuvinieku sirsnību un sauju naudas.

65. Es jums nesaku, ka jums jāatsakās no zemes labumiem, bet arī ne to, ka jums tie jāizvēlas priekšā Svētā Gara dāvanām.

66. Meklējiet manā ceļā savas dvēseles garīgo attīstību, bet izvairieties no zemes glaimiem un godinājumiem. Ziniet, ka starp jums jāizceļ nevis vārdi, bet gan visa tauta kopumā. Atmiņa par to, kurš sēja labu sēklu, ir jāciena un jāsvētī, un viņa piemērs ir jāuzskata par paraugu. Tam jābūt viņa vienīgajam piemineklim uz zemes.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 243

1. Mana mīlestības uguns nāk pie jums, lai sildītu jūsu sirdis un iedegtu jūsu dvēselēs degošu liesmu. Jo gaisma, kas jūs apgaismo no iekšienes, vieniem jau bija uz izdzišanas robežas, bet citiem jau bija izdzisusi, un tā man rāda tikai neapzinātu nedrošību. Taču šajā brīdī mana gaisma spīd visos.

2. Kāpēc atkāpties vai kavēties uzsāktajā ceļā? Uz priekšu, mācekļi!

3. Cilvēce jau gaida Manus sūtņus, Labās Vēsts nesējus. Jūs esat šie sūtņi, Manas klātbūtnes un Mana Vārda liecinieki Trešajā laikmetā. Vai cilvēki spēs nonākt pie Manis caur dažādām reliģijām? Es jums saku tikai to, ka cilvēces augšupvērstajai attīstībai ir tikai viens ceļš, un tas ir tas, ko Es jums norādīju Pirmajā laikmetā savos likumos — ceļš, kas Otrajā laikmetā tika apzīmogots ar manu asinīm un kas šajā laikmetā tiek apgaismots ar manu Svēto Garu.

4. Viss Mans likums ir apkopots divos baušļos: mīlestībā pret Dievu un mīlestībā pret tuvāko. Tas ir ceļš.

5. Reliģijas ir nelieli sānu ceļi, kas ved dvēseles uz patieso ceļu, pa kuru tās var soli pa solim pacelties, līdz nonāk pie Manis. Kamēr cilvēki uz Zemes pieder pie dažādām reliģijām, tie ir sadalīti. Bet, kad tie reiz būs uz mīlestības un patiesības ceļa, tie būs vienoti, tie kļūs viens ar to vienīgo Gaismu; jo ir tikai *viena* patiesība.

6. Bet ceļotāji, zemes svētceļnieki, ir apstājušies un guļ. Mīlestība un patiesība ir pazudušas no sirdīm; tādēļ Es esmu runājis uz jums un sagatavojis vēstnešus, kuri ar mīlestību un žēlsirdību pamodina un pacilā tos, kuri ir apmaldījušies vai noguruši, pirms dabas spēki tiek atbrīvoti un ar saviem pavēlošajiem saucieniem veltās uzdevumam satricināt dvēseles, jūtas un prātus.

7. Pret Garīgajām mācībām celsies to ienaidnieki, kuri ķersies pie saviem labākajiem ieročiem, izmantos visu savu varu un meklēs liecības pret šo atklāsmi. Bet patiesi, Es jums saku: nebūs nekādas cilvēku varas, kas spētu nodzēst gaismu, kas šajā laikā ir uzaususi, tāpat kā cilvēki toreiz nespēja aplūsināt Kristus balsi, pat ne ar nāvēssodu uz Golgātas, jo asinis, ko viņi tur izlēja, turpināja runāt uz mūžīgiem laikiem.

8. Neuzskatiet par briesmīgu to, ka jūs sauc par krāpniekiem vai burvjiem. Visi šie apvainojumi tika vērsti arī pret jūsu Meistaru, un tie bija arī apzīmējumi, ko neticīgie un samaitātie deva maniem praviešiem un apustuļiem. Taču, kad uzvarēja Kunga un Viņa ļaužu patiesība, tie, kuri visvairāk zaimoja, pēc tam bija visnožēlošākie un dedzīgākie, tāpat kā Pāvils.

9. Manā Trešā laika apustuļu pulkā ir arī tā sieviete, kas pavadīja Meistaru Ciešanu ceļā līdz pat koka krusta pakājēm, nepievēršot uzmanību apvainojumiem un pacietot izsmieklus. Tagad, Trešajā laikmetā, viņa ir bijusi uzticīga „strādniece”, stipra dvēsele un karavīre cīņā. Tāpēc Es šajā laikā esmu viņai piešķīris vietu pie Manas galda. Jo apustuļa rangs balstās uz dvēseli, neatkarīgi no dzimuma.

10. Strādājiet kopā un ejiet pa patiesības ceļu, līdz nonāksiet Apsolītajā zemē.

11. Tagad ir laiks, kad Izraēlai ar pilnu pazemību jāķeras pie darba, neizpaužot savus mīlestības darbus. Kreisajai rokai nedrīkst zināt, ko dara labā. Nedrīkst lepoties ar to, ka esi Kunga māceklis, nedz arī meklēt glaimus. Ja jūs vadīsieties pēc šiem principiem, garīgās armijas apvienosies īstās armijās, lai veidotu vienotu gribu, vienotu fronti, kuras cīņas mērķis ir apkarot neziņu, grēku un reliģisko fanātismu.

12. Šis tauta, šis cilvēku un garu būtnu karaspēks būs šī darba sargātājs nākotnē, lai mācība un likums netiktu sagrozīti, lai cilvēks pārtrauktu cīnīties pret patiesību.

13. Manas mācības ēnā netiks uzcelti troņi, no kuriem godātie cilvēki varētu valdīt pār savu līdzcilvēku dvēselēm. Nevienš netiks kronēts vai apklāts ar purpura mantiju, cenšoties ieņemt Kunga vietu, kā arī neparādīsies grēksūdzes tēvi, kas tiesātu, piedotu, nosodītu vai spriestu spriedumus par cilvēku darbiem. Tikai Es viens pats esmu spējīgs spriest par dvēseli no *taisnīga* un *pilnīga* tiesneša krēsla.

14. Es varu sūtīt cilvēkus, kuri labos, mācīs un vadīs, taču Es nesūtīšu nevienu, lai tiesātu un sodītu. Es esmu sūtījis cilvēkus, kuri ir bijuši cilvēku *gani*, taču ne kungi vai tēvi. Vienīgais Tēvs Garā esmu Es.

15. Garīgums iekļūs jūsu dvēselē un tiks nodots tālāk nākamajām paaudzēm, kuras savā ķermenī atradīs līdzekli, kas pakļauts sirdsapziņas baušļiem, un lielu skaidrību, lai saņemtu dievišķās iedvesmas.

No šīm paaudzēm izaugs lieli garīgās mācības skolotāji, kā arī lieli zinātnieki ar skaidru prātu un augstu intelektu. Būs patriarhi, kas ar savu morāli un tikumību būs paraugs, parādīsies pravieši un patiesības apustuļi.

16. Ja Es jums saku, ka jums jāgatavojas, tad tas notiek arī tādēļ, lai jūs varētu atstāt saviem bērniem liecību par savu paklausības, garīguma un brālības piemēru, kā arī par jūsu mīlestības darbiem pret saviem līdzcilvēkiem.

17. Tad jūsu vārds tiks svētīts nākamajās paaudzēs un paliks to atmiņā, un viņi jūs mīlēs, vadoties pēc jūsu cīņas pēdām, jūsu labajiem darbiem un piemēriem, kurus ir vērts atdarināt. Kā gan jūsu bērni varētu jūs neatzīt, ja jūs esat tie, kas attīra ceļu no dadžiem un ērkšķiem, lai viņi neievainotos?

Tāpēc neejiet vienaldzīgi pāri ceļa šķēršļiem, neiztīrot lamatas. Jo tie, kas nāks pēc jums, katru reizi, sastopoties ar šķērsli vai ērkšķiem, jums pārņemtu, un daži jūs nolādētu.

18. Jums būs jāpīlīnveido sava rīcība saskaņā ar manu mācību, lai tie, kas nāks pēc jums, redzētu, ka jūs bijāt spējīgi izpildīt un paveikt to, kas daudziem šķistu neiespējams. Jums būs jāpierāda, ka spiritisms nav ne fantāzija, ne pārāk progresīva mācība, bet gan ka tas ir atklājies cilvēces vidū īstajā laikā, kad dvēseles savas attīstības dēļ bija spējīgas to saprast un praktizēt.

19. Tagad ir laiks, kad Elijas gars mirdz visā Visumā un apgaismo visas pasaules, visus ceļus un visas dvēseles, pamodina tos, kas gul, atdzīvina mirušos un milzīgajos cilvēku pūļos atrod tos, kas pieder pie 144 000 iezīmētajiem vai „aizzīmogotajiem”, kuriem kopš laiku sākuma ir Kunga uzdevums cilvēces labā.

20. Tā Es tagad no dvēselēm, kas citā laikā piederēja pie Izraēla divpadsmit ciltīm, pie kuru galdiem sēž tie, kas piederēja pie Rubena cilts, esmu veidojis šīs tautas jaunas ģimenes kopā ar tām, kas pieder pie Levi vai Zebulona, lai tādējādi izdzēstu robežas, nošķirumus un šķelšanos. Tajā slēpjas dievišķā taisnība.

21. Nestrādājiet, lai palielinātu kādas sapulces vietas, pat ne savas, slavu. Strādājiet, lai mans Vārds un mana mācība tiktu atzīti un godāti jūsu līdzcilvēku vidū. Kad 1950. gadā Es pēdējo reizi runāšu ar jums, tas nedrīkst notikt tā, lai tauta tiktu uzņemta sadalīta grupās vai sapulces vietās. Es uzņemšu visus savus „darbiniekus”, nepievēršot uzmanību tam, kura pulcēšanās vieta labāk īstenoja manas mācības un kura bija tā, kas neprot pakļauties manai gribai.

22. Es neskaitīšu ne to “darbinieku” skaitu, kas katrā pulcēšanās vietā ir pieaudzis vai mazs. Es pieņemšu no katras sirds tās upuri, un no visām es veidošu vienu sirdi, kurā es uzcelsu savu svētnīcu.

23. Elija ir bijis jūsu ceļā, un viņa spēks ir ļāvis jums uzvarēt cīņā pret neticīgajiem, fanātiķiem un materiālistiem.

24. Viņš apvienoja tautu Pirmajos laikos, kad to šķēla nesaskaņas. Un šajos laikos viņš ar savas mīlestības gaismu jūs atkal garīgi apvienojis.

25. Atcerieties, ka toreiz tauta sadalījās divās valstīs, kur desmit ciltis piederēja vienai daļai, bet divas — otrai. Lielākā daļa bija iekritusi elku pielūgšanā un kļuvusi par Baala pielūdzējiem. Tad viņu vidū parādījās Elija, lai pagāniem atklātu manu godību, manu klātbūtni un manu varenību, un viņš sacīja viņiem šādi: „Es, Elija, nāku Jēhovas, jūsu Dieva, vārdā, kuru jūs esat noraidījuši un pret kuru esat cīnījušies, un kura acu priekšā esat uzcēluši viltus dievus un elkus. Es nāku, lai jums teiktu, ka jums jāpārbauda

šo dievu vara, un ka es, savukārt, piesaukšu Jēhovas, mana Kunga, klātbūtni, un ka tas, kura lūgums tiks uzklausīts, piederēs patiesajam Dievam.”

26. Baala pielūdzēji piekrita, uzcēla upuraltāri, aicināja savu dievu un lūdza viņam nosūtīt uguni, lai pierādītu viņa eksistenci un varenību. Dienām un naktīm garumā priesteri un ļaužu pūļi aicināja savu viltus dievu ar dejām un svinībām, kamēr upuraltāris palika nemainīgs.

Tad Elija uzcēla savu malku uz altāra, kas sastāvēja no divpadsmit akmeņiem, kuri simbolizēja Dieva tautas divpadsmit ciltis, aicināja Jēhovu un sacīja Viņam: „Kungs, es, Tavs kalps, lūdzu Tevi, atklājies šiem, kas Tevi ir noraidījuši, lai viņi atkal Tevi pielūdz un slavē.” Tad Tēvs atklājās vētraina negaisa vidū, no kuras izšāva zibens, kas nolaidās uz pravieša upuraltāri un to aizdedzināja.

Tad elku pielūdzēji, apmānotie un neuzticīgie saprata, ka Elija bija patiesā Dieva sūtītāis, uguns pravietis, kurā viss ļaunais tiek iznīcināts un kura gaisma apgaismo tumsību.

27. Tieši viņš ir tas, kurš sagatavoja ceļu, lai Es varētu nākt pie jums — tas, kurš šajā laikā apvienoja dvēseles, kas piederēja pie divpadsmit ciltīm, kuras šodien ir kā akmeņi, lai uz jauno upuraltāri nolaistos manas dievišķības Vispārējais Stariņš, jo jūs atkal bijāt sadalīti un sašķelti. Taču šī gaisma atgriezās, lai jūs uz visiem laikiem apvienotu.

28. Šodien Es jums saku: laipni lūgti esat visi — gan “pirmais”, gan “pēdējais”, gan mācekļi, gan bērns skolnieks, gan dedzīgais, gan neticīgais.

29. Es jūs visus sagatavoju, jo pasaule no jums prasīs pierādījumus par manu jauno atklāsmi.

30. Uz šīs zemes ir daudzas reliģiskās kopienas, bet neviena no tām nespēs apvienot cilvēkus vai panākt, lai viņi mīlētu cits citu. Tieši mana Garīgā mācība paveiks šo darbu. Veltīgi pasaule pretosies šīs gaismas uzbrukumam.

Kad vajāšana pret maniem mācekļiem būs vislielākā, dabas spēki tiks atbrīvoti; bet tie nomierināsies, pateicoties šo manu darbinieku lūgšanām, lai pasaule pieredzētu pierādījumu par to pilnvaru, ko Es viņiem esmu devis.

31. Neguliet, lai jūs neiekristu satraukumā no pasaules sāpēm un haosa, pēc tam, kad Es esmu jūs pacēlis pāri visam šim.

32. Neizšķiediet šo laiku, ļaujoties uz to, ka nāks cits, labāks laiks. Jo noteiktais brīdis pienāks, lai atgrieztos „Garīgajā ielejā”. Pat ja jūs tad lūgsiet pagarināt savu dzīvi, lai pabeigtu savu misiju, jūs sastapsieties ar Tēva taisnīgumu, kas jums pateiks, ka šī iespēja ir pagājusi.

33. Saprotiet, ka jūsu uzdevums ir uzņemt savā vidū nogurušo ceļotāju un grēku nomocīto grēcinieku, jo , pateicoties jūsu paraugam, jūsu padomiem un mācībām, viņi atradīs atjaunošanos.

34. Es nenāku pie jums kā tiesnesis, jo redzu, ka jūs nākat pie Manis, ilgojoties pēc mierinājuma, lai atvieglotu zemes ciešanas. Bet Es jūs mācu, lai jūs darītu saviem līdzcilvēkiem to, ko Es esmu darījis jums. Atcerieties: kad Es jums uzticēju šo garīgo mantojumu, Es jums teicu: dodiet saviem tuvākajiem, tiem, kam tas nepieciešams. Jo, ja jūs viņu dēļ atstātu novārtā savus tuviniekus, Es par viņiem parūpēšos.

35. Šo mācību nedrīkst aizstāvēt ar slepkavīgiem ieročiem. Vienīgie ieroči, kurus Es jums esmu uzticējis, lai jūs par tiem cīnītos, ir vārdi, kas pilni gaismas, un mīlestības darbi. Kas tos pareizi lieto, redzēs, kā ļaunie nodomi un izciestie uzbrukumi to priekšā izgaist.

36. Ja jūs cenšaties pamudināt grēcinieku uz labo, nedarīt to, draudot viņam ar Manu tiesu, dabas spēkiem vai sāpēm, ja viņš nemainīsies, jo tādējādi jūs viņā iedēstītuaidu pret Manu mācību. Parādiet patieso Dievu, kurš ir pilns mīlestības, žēlsirdības un piedošanas.

37. Bet jūs neesat vienīgie, kurus šajā Trešajā laikmetā ir pārpludinājusi Svētā Gara gaisma. Šī gaisma ir katrā cilvēciskajā būtnē, katrā dvēselē. Tāpat kā šis laiks jums ir izrādījies dārga iespēja attīstīties uz augšu, tāpat tas ir izrādījies arī garīdzniekiem, priesteriem un mācītājiem visās reliģiskajās kopienās kā iespēja labot kļūdas un pildīt Tēva gribu.

38. Centieties Man patikt. Lai to panāktu, jums jābūt labvēlīgiem pret saviem līdzcilvēkiem. Viņi uzmanīgi uzklausīs Labo Vēsti, ja jūs ar patiesiem mīlestības darbiem liecināsi par Manu patiesību.

39. Pēc 1950. gada jūs vairs nedzirdēsiet Manu Vārdu šādā veidā. Bet Es jau esmu jūs mācījis, kā jūs varat sasniegt sarunu no Gara uz Garu. Kļūstiet tam cienīgi, paceldamies un labi īstenojot Manus mācības. Jūs nepaliksi bez Manas iedvesmas un Manām jaunajām atklāsmēm.

40. Vietas, kur jūs pulcējaties, nedrīkst rotāt ar dekorācijām, jo ar šīm rotām jūs cenšaties iepriecināt Manu Dievišķo Garu. Manu klātbūtni labāk sajūtīs vienkāršībā un neuzkrītošumā.

41. Es sagatavošu stiprus cilvēkus, kuri tīri saprot un izskaidro Manas mācības, lai tie būtu iedvesma cilvēku pūļiem un bērni viņos redzētu labu paraugu. Jo šim tautai jābūt brālības, vienotības un saskaņas sēklai.

42. Mans nodoms bija, lai šī laika beigās, kad Es atklājos, jūs veidotu ģimeni, kurā cilvēki mīl viens otru — lai viena cilvēka sāpes izjustu arī pārējie, tāpat kā tas ir starp īstiem brāļiem un māsām. Saprotiet, ka jūs visi esat cēlušies no viena un tā paša Tēva. Kad jūs kādreiz sasniegsiet šo ideālu, jūsu spēks būs neuzvarams.

43. Nevērtējiet savu dāvanu vērtību un nesalīdziniet tās ar savu brāļu un māsu dāvanām. Nesakiet, ka dažiem ir dots vairāk nekā citiem. Jo, tā kā katram ir dota *sava* dāvana un *savs* uzdevums, katra radība pamazām plauj savas mīlestības un stingrības augļus, tāpat kā arī savu pārkāpumu un kļūdu augļus. Dažādos uzdevumos, kurus jūs pildāt manā darbā, slēpjas taisnīgums, atlīdzība un arī atalgojums. Bet neviens nezina, vai viņš to ir panācis ar nopelniem vai ar parādu pret savu Kungu.

44. Mans mācījums jūsu dvēselei paliks neaizmirstams gan uz zemes, gan „Garīgajā ielejā”. Tagad tā vairs nekad nebūs nepaklausīga savā attīstības ceļā, un, tā kā tā ir saistībā ar savu Tēvu, tā vienmēr spēs dzirdēt Viņa balsi. Jo Es esmu pasaules gaisma; kas nāk pie Manis, tas nepazudīs.

45. Es panācu cilvēka miesas apvienošanās ar dvēseli. Tā Es radīju pirmo cilvēku, kuram jau no paša sākuma caur dažādām atklāsmēm atklāju Savu likumu, lai viņš atzītu mīlestību, kāda viņam jāizjūt pret savu Kungu un saviem tuvākajiem.

46. Mani mācījumi ir panākuši to, ka cilvēce atzīst sevi par Tēva meitu. Tas ir iemesls, kāpēc Es jums saku, ka kari starp cilvēkiem nav attaisnojami. Jo Radītājs visiem ir devis spēju domāt, just un saprast. Taču ne visi domā ar garu, un vēl mazāk viņi ciena savu pašu dvēseli, jo ļaujas savām zemes kaislībām. Cilvēkam vienmēr jāapzinās, ka viņš ir daļa no Manis Paša, ka viņš ir radīts „pēc Mana tēla un līdzības”.

47. Drīz viņš uzzinās, ka uz šo planētu ir atnācis vairāk nekā vienu reizi, taču ne tādēļ, lai tajā apmaldītos vai ietu bojā. Tad viņš sapratīs, ka tas ķermenis, kas viņam pieder un ko viņš tik ļoti mīl, ir tikai dvēseles instruments, ar kuru tā ir vienota, kamēr dzīvo šajā pasaulē.

48. Jūs esat bijuši liecinieki manai ierašanās, esat saņēmuši manas atklāsmes un mācības un esat piedzīvojuši manas parādīšanās.

49. Daudziem šodien šie mācījumi ir nesaprotami, un tomēr — kad būs pienācis laiks — viņi tos sapratīs caur jūsu vārdiem un darbiem. Mans Vārds apgaismos cilvēka prātu, tā gaisma sasniegs visas dvēseles, lai vadītu tās pa patiesības ceļu, atturētu no fanātisma, atmodinātu tās un ļautu tām dzirdēt sava gara balsi.

50. Laika gaitā Esmu izmantojis dažādas formas, lai nāktu pie jums, līdz beidzot kļuvu par cilvēku Jēzu. Veids, kādā Es šodien esmu kopā ar jums, ir visaugstākais un vienlaikus visdziļākais, jo jūs Mani sajūtat, uztverat un dzirdat caur savu garīgo pacilātību un iedvesmu.

51. Lai atklātos caur cilvēka saprātu, Es ierobežoju Sevi atbilstoši tam, cik daudz spēj uztvert tas, caur kuru Es runāju, un tie, kas Man klausās. Daži, kas Mani dzird, nespēj Mani saprast, kamēr citi Mani saprot, pat

nedzirdot. Jūs, kas šodien Mani esat dzirdējuši, esat aicinātie šajā Trešajā laikmetā, lai spertu soli pretim garīgumam.

Arī agrākajos laikos tauta cēlās, atsaucoties uz praviešu aicinājumu, lai atteiktos no elku pielūgšanas. Jūs līdz šai dienai esat bijuši tauta, kas saglabā tradīcijas. Bet savas būtības dziļumos jūs esat gaidījuši Manu atgriešanos, lai garīguma vārdā atteiktos no nevajadzīgām tradīcijām un bezjēdzīgiem rituāliem, kas ir pazemības, žēlsirdības un mīlestības iekšējais kulta.

52. Es nododu jums šo vēstījumu, kuru jums jānodod tālāk pāri jūrām. Manam Vārdam jāšķērso Vecais kontinents un jāsasniedz pat Izraēlas ļaudis, kuri ir iesaistījušies brāļu slepkavojošā cīņā par nelielu zemes gabalu, neapzinoties savu dvēseļu nožēlojamo stāvokli. Jūs nevarat iedomāties to pārbaudījumu, ko piedzīvos pasaule. Visi gaida mieru, taču tas iestāsies tikai tad, kad dabas spēki būs liecinājuši par Mani.

53. Cilvēki vairs neizjūt bailes no Manas taisnības. Karš ir bijis nežēlīgs, taču cilvēce neatjaunojas. Nav tā, ka Es ar karu sodītu cilvēku grēkus. Ja Mana taisnība to pieļauj, tad tādēļ, ka cilvēks ir jāattīra.

54. Daudzi ir tie, kas sevi dēvē par „Dieva bērniem”, bet ļoti maz ir to, kas Viņu patiesi atpazīst, jo jums ir jāmeklē mana dievišķība ar Garu. Taču jau tagad starp jums ir pienācis atmodas, atdzīvināšanas un augšāmcelšanās laiks.

Pēc sēšanas nāks raža, taču tā nebūs tikai cilvēces attīstības auglis, bet arī mana debesu spēka darbs. Jums jāgatavojas un jāpalīdz, lai jaunas paaudzes varētu uzplaukt un nest labu augļu. Rūpējieties, lai jūsu ticība nemazinātos, jo pēc 1950. gada jums būs jāliecina par manas mācības patiesību un jāsludina kā praviešiem.

55. Mans māceklis Jānis redzēja notikumus, kas vēl bija gaidāmi. Pēc dievišķa pavēlējuma viņš ieraudzīja nākotni un to paziņoja cilvēces glābšanai. Viņš redzēja, ka lezīmētie tiks glābti. Jūs piederat pie lezīmētajiem un neiet bojā, tāpat kā tie, kas pie jums meklē pēdējo patvērumu.

56. Jūsu lūpas lai ir vēstneši, kas cilvēcei sludina Manu Vārdu.

57. Izraēlas tauta: Es esmu tevi sagatavojis, lai tu mīlētu un „svaidītu” slimos, lai vairotu maizi tiem, kam trūkst, un lai nestu mieru saviem līdzcilvēkiem.

58. Šodien es nāku, lai pārbaudītu jūsu sēklu – to, ko esat novākuši, – un lai jautātu jums, kā esat audzinājuši savus bērnus un vai esat sagatavojuši ceļu nākamajām paaudzēm.

59. Jūs katru brīdi meklējat Manas pēdas un jautājat Man: „Kā man rīkoties šajā vai tajā kritiskajā brīdī?” Es jums atbildu: Mans Vārds māca to visu. Pētiēt to, un jūs tajā atradīsiet risinājumu, ko meklējat.

60. Ceļš, pa kuru jūs ejat, ir akmeņains. Taču katrs solis, katrs darbs, ko jūs veicat saskaņā ar Manu likumu, jūs tuvinās mērķim, kas ir katram garīgajam cilvēkam.

61. Jūsu atlīdzināšanas pienākums ir liels, un tādēļ liels ir arī jūsu sāpju apjoms. Taču, kad jūs būsiēt nokārtojuši savus parādus un panākuši savas dvēseles pestīšanu, jūs sapratīsiet, ka sāpes nav bijušas veltīgas un ka jūsu liktenis ir taisnīgs.

62. Kāpēc jūs neesat kalpojuši cits citam, kā kalps kalpo savam Kungam? Saprotiet, ka tas, kurš kalpo, nav mazāks; jo viņa pazemība viņu paaugstina un piešķir viņam cieņu. Visus uzdevumus, kurus Es jums esmu devis, jūs varat izpildīt. Jūsu spējas un spēks tam ir pietiekami.

Es esmu jums teicis, ka jums jābūt viens otru un ka jums jādara labais bez jebkādas savtības, ka jums nevajadzētu gaidīt atlīdzību no saviem līdzcilvēkiem, jo naudas gabals nav cena par jūsu mīlestību vai jūsu upuri citu labā.

63. Piedodiet viens otram, un tādējādi jūs atradīsiet atvieglojumu gan sev, gan tam, kurš jums nodarījis pāri. Nenesiet savā dvēselē naida vai rūgtuma nastu; esiet tīras sirds, un jūs būsiēt atklājuši miera noslēpumu un dzīvosiet kā Manas patiesības apustuļi.

64. Šajā dienā jūs pieminat cilvēkus, kas uz Zemes piederēja pie jums: savus vecākus, bērnus vai brāļus un māsas. Taču daži savā dziļajā satraukumā Mani apsūdz, jo Es esmu tos atsaucis atpakaļ uz „Garīgo ieleju”. Bet Es viņiem saku: mīlestības saites, kas jūs vieno, nav pārrautas. Jūs visi dzīvojat šajā Visumā un dosieties no viena līmeņa uz nākamo, līdz sasniegsiet galamērķi, un tur jūs visi atkal satiksieties. Tās būtnes, par kurām jūs lūdzat Mani, nav mirušas, tās dzīvo, un to dvēselēs valda lielāka skaidrība nekā jūsos. Tās ir apgaismotas, un tālu no tā, lai jūs tās būtu zaudējuši, tās jums ir atbalsts un mierinājums ciešanās, aizstāvji un sargātāji. Apvienojieties ar tām, jo tās ar Mani ir vienotas caur mīlestību un Garu. Tās necieš un ir apmierinātas, jo tās attīstās un pilnveidojas, lai nāktu pie Manis.

65. Marija, jūsu aizstāve, sūta uz pasauli savu mātes mīlestību, savu dvēseles spēku un savu mieru.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 244

1. Mana mīlestība un mans žēlsirdīgums ir starp jums, ak, mīļā Izraēlas tauta.

2. Vīrieši un sievietes, kas noliecat galvu Tēva klātbūtnes priekšā: es jūs svētīju, Dieva izredzētās tautas dvēseles Trīs Laikos, kas šodien atkal atverat acis, lai ieraudzītu manu klātbūtni un manu gaismu. Lai jūs esat svētīti!

3. Iedzīļinieties manā Vārdā: Kristus atklājas tieši caur cilvēka saprātu, lai jums sniegtu mācību. Bet Es jums saku: ikreiz, kad Viņš jums ir nodevis Savu Vārdu, tajā ir bijis iesaistīts Jehovs, Tēvs un Svētais Gars. Nemeklējiet manā Dievišķajā Garā trīs personas, bet gan vienu Radītāja Garu, vienu Tēvu, kurš ir nācis pie jums trīs dažādos laikos un atklāsmes posmos.

4. Patiesi, Es jums saku: cik ļoti teologi ir sajaukuši cilvēci! Bet Es dodu jums Savu Gaismu, lai jūs glābtu, atbrīvotu un paceltu, patiesi jums sakot, ka ne jūsu prāts atklāj Garam šīs atziņas, bet Gars atklāj cilvēka prātam garīgo un dievišķo atziņu. Tāpēc jūsu Kungs jums saka: ne teologi, bet gan garīgie cilvēki, Svētā Gara patiesie mācekļi — tās dvēseles, kas mācās būt saskarsmē ar Dievišķo Garu, lai dzirdētu manu balsi un sajustu jūsu Kunga maigumu, iedrošinājumu un aicinājumu.

5. Tāpēc šajā brīdī Es Esmu ierobežojies vienā gaismas starā, lai atklātos jums caur vienu prāta spēju. Es runāju uz jums kā Tēvs caur savu paša „Vārdu”, kas Otrajā laikmetā kopā ar manu Svēto Garu kļuva par cilvēku un kas vienmēr ir bijis Manī. Jo Es pats esmu tas, no kura jūs visi esat cēlušies. Atzīstiet patieso Dievišķo Trīsvienību, meklējot vienu Garu, vienu būtību un vienu Tēva mīlestību.

6. Jūs esat ienākuši Svētā Gara attīstības, atklāšanās un atklāsmes laikā, un katra mana atklāsmē pamodinās tautu un liks tai aizdomāties. Būs apmulsuma brīži, kad jūs teiksiet: „Tēvs, saprāts vienmēr ir Tevī, Tu esi Patiesība, un es Tavas klātbūtnes priekšā vienmēr esmu mazs bērns.”

7. Es jūs uzņemu šajā piemiņas dienā; tomēr tradīcija, kas joprojām pastāv pie jums, nākotnē tiks izdzēsta, un Dievišķības un Garīgās pasaules atnākšana vairs netiks pieminēta tikai vienā dienā. Es vēlos, lai jūs vienmēr būtu saskarsmē ar Mani un ar saviem brāļiem un māsām.

8. Pirmajos laikos jūs Man veltījāt bailes, nevis mīlestību, kas izrietēja tikai no jūsu zemes būtības daļas. Jo jūs vēl nebija atklājuši Tēva sirdī Viņa bezgalīgo un pilnīgo mīlestību pret Saviem radījumiem un Manī redzējāt tikai neizlīdzināmu, stingru un taisnīgumu pieprasošu Tēvu. Jums piederēja Mani likumi, un jūs tos ievērojāt bailēs no Manas taisnības, un Es gaidīju laiku, kad jūs Mani atzītu par mīlētu, nevis bailu pilnu Tēvu.

Bet, lai gan Es jums devu lielus pierādījumus par Savu mīlestību, sirsnību un maigumu, jūs joprojām baidījāties no Jehovas taisnīguma. Jūs joprojām baidījāties no savas sirdsapziņas balss, caur kuru Tēvs nepārtraukti runāja uz jums.

Tajā dvēseles sagatavošanās un atmodas laikā, kad jūs sākāt spert pirmos drošos soļus ceļā, kas jūsu garu vestu pie Manējā, Es jums darīju saprotamu, ka nav Mana griba, lai jūs stātos saziņā ar mirušo dvēselēm, jo jūs tam vēl nebija gatavi un šo žēlastību neizmantojāt pareizi. Ne garīgā pasaule, ne jūs paši vēl nebija pietiekami sagatavoti, lai veidotu savstarpēju saikni. Taču par to jau bija nojauta, tāpat kā iespēja un žēlastība. Tāpēc no tā laika pasaulē parādījās tie cilvēki, kuri meklēja saikni ar garīgajām būtnēm.

9. Aizliegumam nebija jābūt spēkā uz visiem laikiem. Kā gan Tēvs, kurš tik ļoti mīl savus bērnus, varētu aizliegt saziņu starp viņiem pašiem? Kā gan mans Dievišķais Gars varētu radīt barjeras un nepārvaramas attāluma starp brāļiem un māsām, kuri viens otru meklē ar dedzību un mīlestību? Vienkārši vēl nebija pienācis īstais laiks, un tādēļ Es jūs no tā pasargāju. Taču savā bezgalīgajā mīlestībā pret cilvēku, pret jūsu pašu iemiesoto dvēseli, Es kļuvu par cilvēku, iepriekš to praviētiski paziņojot un informējot jūs par to, lai mana atnākšana nebūtu pārsteigums un Es varētu atrast jūs nomodā un lūgšanā, gaidot manu klātbūtni.

10. Es izpildīju savu solījumu un iemiesoju savu Garu. Es piedzimu kā cilvēks un dzīvoju jūsu vidū, lai dzīvotu, augtu un mirtu, un šajā laikā, kad Es, jūsu Tēvs, biju cilvēks, Es jums sniedzu atklāsmes, mācības un pamācības, kas bija pilnas ar garīgumu. Es devu daudzas atklāsmes jūsu garam, kas vienus piepildīja ar gaismu, bet citus ieveda apmulsumā.

11. Ar savu atnākšanu Otrajā laikmetā Es jūs sagatavoju, lai jūs paceltu skatienu uz augšu un tuvāk aplūkotu Manu Valstību — lai jūsu dvēsele tajā laikā sajustu, ka Debesu Valstība arvien vairāk tuvinās.

Tolaik Es starp cilvēkiem sastapu lielus neredzamu un jums neaizskaramu dvēseļu pulkus, kas jūsu pašu dvēselēm vēl bija nepieejams noslēpums — tā dzīve, kas kustējās un vijās jūsu vidū. Es to jums atklāju, atklāju šo parādību noslēpumu un parādīju teologam un zinātniekam, ka mana atklāsmē bija pārāka par viņu atklājumiem un vārdiem.

12. Es dziedināju tos slimniekus, kurus zinātne bija atmetusi, jo viņu slimības bija pārdabiskas, jo tās bija garīgas dabas. Es atbrīvoju apsēstos no lielajām sajukušo dvēseļu leģionām, un tie, kas ticēja Man, piecēlās, slavēja Manu vārdu un atzina Manu varu. Tie, kas Man neticēja, nosodīja Mani un šos varas pierādījumus piedēvēja ļaunumam, kā arī uzskatīja Mani par melnā burvja.

Es atvēru cilvēcei durvis uz Gaismu, lai jūs saprastu, ka dvēselei nav attālumu, un brīdī, kad es nomiru kā cilvēks, mans gars atmodināja dvēseles, kas mājās savos kapos. Es ļāvu tām, tāpat kā Lāzaram, iznākt no kapiem un nosūtīju tās jūsu vidū, lai liecinātu par to klātbūtni un eksistenci.

13. Jūsu acis tās redzēja, un jūsu sirdis sajuta tās ļoti tuvu, jo tajā pārbaudījuma brīdī Es tās atmodināju jaunai dzīvei, lai tās liecinātu par dvēseles brīnišķīgo dzīvi, par mūžīgo dzīvi aizsaulē, kas gaida jūs visus.

Tāpat bija mana griba, lai, pēc tam, kad mans ķermenis bija atradies zemes dziļēs, tas atgrieztos pie jums Jēzus veidā, lai atkal un atkal atklātos jūsu acu priekšā, lai atstātu atvērtas durvis, kas savieno „Garīgo ieleju” ar to, kurā jūs pašlaik dzīvojat, un tādējādi nodrošinātu dvēselēm piekļuvi manai svētītajai un apsolītajai valstībai, lai tās redzētu, ka šīs Tēva un Svētā Gara mīlestības durvis vienmēr ir atvērtas visiem — ka tās durvis, kas bija slēgtas tikai uz laiku, jo jūsu dvēseles nespēja pārkāpt to sliekšni, tika atvērtas caur Kunga žēlsirdību. No šī brīža cilvēka dvēsele atmodās garīgajai saziņai.

14. Taču vēl nebija pienācis laiks pilnīgai garīgo atklāsmju izpratnei. Taču ilgas pēc šiem dievišķajiem mācījumiem sāka aptvert cilvēci; Otrā Laika dažādu paaudžu cilvēki ar dedzību sāka meklēt Aizsauli, izmantojot spējas un dāvanas, kas slēpās viņu vidū, un tādējādi viņi pamazām atrada ceļu, kas veda viņus uz „Garīgo ieleju”.

15. Šajā procesā cilvēki piedzīvoja daudzus šķēršļus un vilšanos, un tika izdarīti daudzi svētuma pārkāpumi manā darbā un manā Garīgajā pasaulē. Taču Tēvs visu piedeva, jo Viņš redzēja to dvēseļu ilgas, kas apdzīvoja šo Zemi, lai sasniegtu domu apmaiņu ar saviem garīgajiem brāļiem un māsām. Taču, kamēr viena cilvēces daļa ilgojās pēc šo atklāsmju atklāšanas un saziņas ar aizsauli, otra daļa uz garīgo saziņu raudzījās ar aizdomām un nevēlēšanos.

16. Bet starp jums ir sākusies Trešā laikmeta ēra — laiks, kurā Es, jūsu Dievs Pats, tas pats Tēvs, kurš Pirmajā laikmetā nāca kā Likums, tas pats, kurš kļuva par cilvēku, lai izplatītu Savu Vārdu starp jums, esmu nācis kā Svētais Gars — nevis, lai padarītu Sevi materiāli dzirdamu, kā Pirmajā laikmetā, ne arī, lai kļūtu par cilvēku, kā Otrajā laikmetā, bet gan, lai sagatavotu jūs ar cilvēka saprāta palīdzību, atklājoties uz īsu brīdi, lai vēlāk varētu to darīt ar jums no gara uz garu. Jo arī tagad, kamēr Es runāju kā Svētais Gars, Man bija jāmaterializējas līdz manas gribas noteiktam līmenim, kad Es runāju caur pašu cilvēku.

17. Drīz jūsu priekšā atvērsies jauna ēra — Svētā Gara žēlastības laiks, kurā jūs Mani atradīsiet — ne ar rituālu palīdzību, ne ar baznīcas ceremonijām, ne ar saprātu, bet savā pašu dvēselē.

18. Ir pagājis ilgs laiks, un līdz ar to ir pagājuši pārbaudījumi, cīņa, jūsu dvēseles attīstība, un tagad, Svētā Gara laikā, jūs pacelaties kā cilvēki, kas spēj Mani saprast.

19. Tagad vairs nav laiks, kad ir aizliegta saziņa ar aizsauli. Vairs nav laiks, kad Es jūs tikai sagatavoju un dodu apsolījumus. Ir pienācis laiks, kad piepildās Mani solījumi — laiks, lai jums teiktu, ka jūs ne tikai esat padarījuši par vergiem savu ķermeni uz šīs zemes, bet arī savu dvēseli esat piesaistījuši pie materiālajām vajadzībām, lai gan jūsu patiesā dzimtene ir bezgalība, ir Visums, ir bezgalīgā garīgā telpa, ko Es jums dāvāju. Jo nav nozīmes tam, ka jūsu dvēsele šobrīd ir inkarnējusies. Jau no šejienes jūs varat iekarot telpas; jūs varat justies kā mājās Garīgajā pasaulē un apskāvienos sveicināt viens otru kā brāļus un māsas.

20. Pirms mana Gaisma ir nojaukusi robežas, tā jūs ir sagatavojusi, lai jūs varētu sazināties gan ar manu Dievišķo Garu, gan ar saviem brāļiem un māsām „Garīgajā ielejā”. Jo Es nevēlos, lai jūs būtu neziņas bērni, bet gan lai jūs kā mana Trīsvienīgā Marijas Garīgā darba mācekļi ar pilnīgu tīrību un pacilātību varētu uzsākt šo saikni. Tikai tas, kurš nemāk sagatavoties, nespēs palikt šajā saiknē. Tas, kurš ir aptraipīts, tikpat maz sasniegs to laimīgo saziņu, par kuru Es jums tagad runāju. Jo Es jau esmu jums teicis, ka nekas nešķīsts nenonāk pie Manis.

21. Ja jūs centīsieties izveidot saikni ar aizsauli vienīgi ziņkāres dēļ, jūs neatradīsiet patiesību. Ja jūs to darīsiet, vadīti pēc lieluma alkas vai iedomības, jūs nesaņemsiet patieso atklāsmi. Ja kārdinājums apmānīs jūsu sirdi ar viltīgiem nodomiem vai savtīgām interesēm, jūs tikpat maz sasniegsiet saikni ar mana Svētā Gara Gaismu. Tikai jūsu dievbijība, jūsu tīrā lūgšana, jūsu mīlestība, jūsu žēlsirdība, jūsu dvēseles pacelšanās radīs brīnumu, ka jūsu dvēsele izplēs spārnus, šķērsos telpas un sasniegs garīgās mājvietas — tik tālu, cik tā ir mana griba.

22. Tā ir žēlastība un mierinājums, ko Svētais Gars jums ir paredzējis, lai jūs ieraudzītu vienu un to pašu mājvietu un pārliecinātos, ka nav ne nāves, ne atsvešināšanās, ka *neviens* no maniem radījumiem nemirst attiecībā uz mūžīgo dzīvi. Jo šajā „Trešajā laikmetā” jūs varēsiet garīgā apskāvienā ietvert arī tos būtnes, kas ir aizgājuši no šīs zemes dzīves un kurus jūs pazināt, kurus mīlējat un kurus esat zaudējuši šajā pasaulē, bet ne mūžībā.

23. Daudzi no jums ar manu „darbinieku” palīdzību ir sazinājušies ar šīm būtnēm. Bet patiesi, Es jums saku, ka tas nav pilnīgs saziņas veids, un tuvojas laiks, kad inkarnētās un neinkarnētās dvēseles spēs sazināties savā

starpā no gara uz garu, neizmantojot nekādus materiālus vai cilvēciskus līdzekļus, proti, caur iedvesmu, caur dvēseles jūtīguma dāvanu, atklāsmi vai intuīciju. Jūsu gara acis spēs uztvert klātbūtni Aizsaulē, pēc tam jūsu *sirds* sajutīs to būtņu dzīves izpausmes, kas apdzīvo „Garīgo ieleju”, un tad jūsu gara prieks, kā arī jūsu atziņa un mīlestība pret Tēvu būs liela.

24. Tad jūs uzzināsi, kas ir jūsu dvēseles dzīve, kas tā ir un kas tā bija, atpazīstot sevi, neierobežojoties tik šaurās robežās kā tās, kas atbilst jūsu ķermeņiem. Jo Tēvs jums saka: pat ja jūsu ķermeņa matērija patiešām ir maza — cik līdzīgs ir jūsu gars manam Dievišķajam Garam!

25. Es runāju ar jums par tagadni un nākotni. Es jūs sagatavoju un atmodinu ar saviem vārdiem caur šo atklāsmi. Jums jādodas ceļā, lai to pašu darītu ar citiem cilvēkiem, runājot par manu dievišķo darbu — ne tikai par Trešo Laiku. Jo tas, ko Es jums tajā esmu mācījis un atklājis, nav mans viss darbs. Tas, ko Es jums mācīju un atklāju Pirmajā un Otrajā laikmetā, arī ir daļa no tā, un tādēļ jums jāzina visu trīs laikmetu mācības, lai jūs varētu būt patiesi trinitārieši. Jo jūs esat bijuši pie Tēva visos trīs laikmetos, pie Viņa trim izpausmēm Viņa trīs atklāsmēs.

26. Sagatavojieties šādā veidā, mīļā tauta, lai rīt jūs nesajauktu cilvēci un lai cilvēku sirdīs, prātos vai dvēselēs nebūtu neviena jautājuma, kas liktu jums apklust; bet lai jūs ar mana Gara gaismu varētu atbildēt uz visu vai izgaismot visu un nepaliktu neviena dvēsele apmulsumā, bet dotu visiem dzīvību, paskaidrojot to, ko cilvēks līdz šim bija uzskatījis par noslēpumu, tumsu vai nenoteiktību.

27. Es esmu Gaisma, Vienkāršība un Patiesība. Vairs nav laika, lai jūs tur redzētu noslēpumus, kur viss ir skaidrs. Es atklāju savu gudrību dvēselei tādā mērā, kādā tā attīstās uz augšu. Jo tālāk tā virzās uz priekšu un kļūst garīgāka, jo labāk tā saprot atklāsmes, kuras tā iepriekš nepazina, un šādā veidā jūsu dvēsele mūžīgi priecāsies par arvien jaunām mācībām, kuras jums parāda mans Dievišķais Gars.

28. Jūs šeit šajā laikā jau esat pārliecināti, ka esat apdzīvojuši Zemi jau daudzas reizes, jo ticat dvēseles reinkarnācijai. Bet šī atklāsmē, tā, kā Es to jums esmu devis, satricinās pasauli, izraisīs revolūciju cilvēku vidū, un kopā ar to viņi iegūs daudzu noslēpumu izskaidrojumu un iedrošinājumu savai dvēselei, jo reinkarnācija ir mīlestības likums, un tās pamatā ir mana gaisma.

29. Tu vēl nezini, ak, mīļā tauta, cik reižu tu esi bijis šajā pasaulē dažādos zemes ķermeņos. Lai gan „miesa” pēta pati sevi un iztaujā savu dvēseli, jums neizdodas ieraudzīt savu pagātņi, savas iepriekšējās dzīves. Jo Es kā Tēvs esmu aizlēdzis šīs zināšanas, esmu neļāvis jūsu dvēselei

cilvēka dzīves laikā atklāt savas iepriekšējās dzīves uz Zemes, jo tas joprojām ir Svētā Gara aizliegums, kas ir starp jums.

Bet jūs pašlaik gatavojat nākamās paaudzes, kurām būs dvēseles ar augstu garīgo attīstības līmeni un kuras tagad vēl dzīvo aizsaulē, kur tās attīrās un attīstās augšup, lai pēc tam ierastos uz šo planētu. Svētais Gars noteikti piešķirs viņiem spēju atcerēties savas iepriekšējās dzīves, iepazīt savu pagātni, jo tas būs noderīgi viņu pašu dvēselēm. Ja Es jums to neesmu piešķīris, tad tādēļ, ka Es joprojām sastopu vājumu jūsu dvēselē un vēl vairāk jūsu zemes dabā, un Es zinu, ka jūs zaudētu cerību, ja aplūkotu savu pagātni. Tam, kurš izdarījis daudzus pārkāpumus un ar to aizvainojis savu Tēvu, nebūtu pietiekami daudz spēka, lai izturētu nožēlu un sirdsapziņas pārmetumus. Un tas, kurš bija nozīmīgs, tiktu pārņemts ar iedomību — tas, kurš bija nenozīmīgs, justos pazemots, un viņa sirdī rastos vēlme pēc atbēdības. Tas ir iemesls, kāpēc jūsu Tēvs, kurš ir pilnīga gudrība, vēl nevēlējās jums atklāt jūsu dvēseles pagātni jūsu miesas dzīves laikā.

30. Šī žēlastība ir paredzēta nākotnes paaudzēm, kurām zināšanas par pagātni nenodarīs ļaunumu. Jūs viņiem būsiet kā atvērta grāmata viņu acu priekšā. Šīs dvēseles atklās daudzus noslēpumus — tās, kas ar savām zemes dzīves pieredzēm apgaismos dvēseles dzīvi — tās, kas šai pasaulei stāstīs par citām pasaulēm un par to tik plašo ceļu, kas ir garīgais ceļš.

31. Sagatavojies, tauta, lai tu varētu šo sagatavošanu mantot tiem, kas izaugs no tevis — lai šī žēlastība turpinātos tavos pēcnācējos — lai ķermeņi, ko tu dzemdē un uzņem, būtu labprātīgi rīki nākamo paaudžu dvēselēm. Jo Es šobrīd caur jums pašiem sagatavoju jaunu pasauli šai cilvēcei. Jūs esat kvieši, kurus Es šajā laikā audzēju „ ” un laistu ar manu mācību kristāldzidro ūdeni.

32. Inkarnētās dvēseles un tās, kas mīt „Garīgajā ielejā”, šajā brīdī Mani godā. Visa radība Man sniedz savu mīlestības upuri.

33. Tas, kurš šodien nav sagatavojies, lai Mani uzņemtu, savā sirdī nes skumjas. Bet tās durvis, kas Man tika aizvērtas, Es atvērs ar Manas mīlestības atslēgu. Jo Es esmu Zemes ceļotājs, kurš apmeklē visus, lai kā Manu soļu pēdas atstātu Savu pilnīgo mācību.

34. Mana balss pamodina to, kurš guļ, un stiprina to, kurš ir noguris, lai viņiem liktu saprast, ka laiks, kas viņiem ir pieejams, ir īss un ka tas ir jāizmanto.

35. Mans vārds ir vērsts pie visiem — gan izglītotajiem, gan neizglītotajiem. Es esmu runājis ar visiem vienādi — vienkārši un skaidri. Jo, salīdzinot ar Dievišķā Skolotāja garīgo mācību, jūs visi esat kā bērni skolnieki. Bet cik daudz dzīvības, cik daudz patiesības un cik daudz

atklāsmju jūs esat atklājuši šajos vienkāršajos vārdos, pat vēl pilnībā tos nesaprotot un neizpētot.

36. Liela ir to atbildība, kuri šajā laikā ir Mani uzklauzījuši, jo viņiem jābūt kā atjaunošanās sēklai šajā pasaulē un kā stimulš tam, lai cilvēki mainītos. Maniem jaunajiem apustuļiem un „darbiniekiem” jānes augšāmcelšanās tiem, kuri ir miruši žēlastības dzīvei, lai gan fiziski joprojām dzīvo. Viņiem jādzird Manu sūtīto balss, tāpat kā tas „Celies un ej!”, ko dzirdēja Lāzars.

37. Daži ir sagatavojušies, attīstot savas dāvanas un ievērojot Manas dievišķās mācības, un ar dedzību un cerību gatavojas cīņai. Citi, savukārt, izrāda bezcerību, jo nav izmantojuši laiku un vēl nav pielikuši pūles. Es runāju uz visiem un apgaismoju visus, lai katrs uztvertu to, kas attiecas uz viņu.

38. Es nevēlos redzēt vienus apmierinātus par to, ka viņi labi izpildījuši savu uzdevumu, jo viņi rāda zelta kviešus pārpilnībā, kamēr citi kaunīgi slēpj savas tukšās rokas, jo tad mana prieka nevar būt pilnīgs. Taču es negribu ar to sabojāt prieku tam, kurš ir izpildījis savu uzdevumu. Jo, lai man parādītu savu ražu, viņam bija jāstrādā, jācīnās un bieži vien pat jāizlej asaras. Bet viņu uzdevumos ietilpst arī atdzīvināt un iedrošināt bailīgos, aukstos, nogurušos, lai visā tautā notiktu svētki, kad Meistars parādīsies, lai pieprasītu atskaiti par jūsu darba rezultātiem.

39. Es mīlestībā apstrādāju jūsu sirdis, lai no tām plūstu žēlsirdības un brālības darbi.

40. Turpiniet vienmēr virzīties uz priekšu un nedomājiet tā, kā tie, kuri apmierinājās ar to, ko bija paveikuši, jo uzskata, ka jau ir iekarojuši Apsolīto zemi.

41. Jūs atrodaties dvēseļu ceļā, ko Dievs ir iezīmējis jau no mūžības. Tas nav zemes ceļš, kas redzams cilvēka acīm. Jo, ja tā būtu, Kānaānas zemes joprojām būtu galamērķis. Bet Es aizvedu dvēseles prom no turienes, lai izkaisītu tās pa visu zemeslodi — tāpat kā jūs, kas pagātnē dzīvojāt austrumos un tagad esat parādījušies rietumos, neatkāpjoties no garīgā ceļa.

42. Dažiem joprojām ir neaizstājams simbolisks attēls materiālā formā, citiem savā iztēlē ir tēli, kas attēlo dvēseles spēkus. Kad jūs reiz būsiet sasnieguši patieso garīgumu, jums vairs nebūs vajadzības pēc redzamiem vai neredzamiem attēliem vai figūrām, lai ticētu Dievišķā klātbūtnei vai saprastu tā jēgu.

43. Jūs esat ceļa brucēji, jo no jums izaugs jaunas paaudzes, un tajās iemiesosies jauni garīgie pulki.

44. Jūs pašlaik sagatavojat viņiem ceļu, lai viņu reliģijas praktizēšana, kulta rituāli un saziņa ar Mani būtu augstākā līmenī.

45. Ejiēt ar stingru soli, un jūs pakāpsies augšup soli pa solim. Atmetiet savu nepareizo un materiālistisko reliģijas praktizēšanu, un jūs katru dienu sniegsiet savai dvēselei arvien lielāku pacilātību un brīvību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 245

1. Mans Gars priedājas, jo jūs nākat pie Manis, ilgojoties pēc Manis. Kāpēc šodien jūs īpaši atceraties cilvēkus, kuri ir aizgājuši uz Aizsauli, lai gan dvēselei nav ne dienu, ne datumu? Neļaujieties maldināt tiem „mirušajiem”, kuri sēro par saviem „mirušajiem”. Jūs neesat „miruši”, tāpat kā tie, kas piederēja pie jums kā jūsu vecāki, bērni, brāļi un māsas, radnieki vai draugi. Kāpēc gan ne arī tie, kas jums nodarīja ļaunumu, ja viņi ir attīrījušies?

2. Jūs ilgojaties pēc gaismas, un mans darbs patiesi apmierina šo jūsu dvēseles ilgu, kura, jo vairāk tā tiek apgaismota, jo vairāk attālinās no šķietamās „nāves”.

3. Jūsu sirds kļūst skumja, redzot, kā jūsu līdzcilvēki bez cerības un bez mierinājuma raud par saviem „mirušajiem”. Lūdzieties par viņiem un strādājiet, lai iemācītos atdzīvināt „mirušos” šajā un citā pasaulē.

4. Kad cilvēki reiz būs sapratuši šo mācību patiesību, viņi vairs neraudās pie kapiem, kuros glabājas daži atlieki, un pārvēršīs savas asaras par cieņu pret vietām, kas paredzētas ķermeņu atdusas vietām, un par lūgšanām par dvēselēm, kas mīt „Garīgajā ielejā” — par lūgšanām, kas ir apskāviens, sveiciens, skūpstis un maigs pieskāriens.

5. Jūs jau dzīvojat „Trešajā laikmetā”, un cilvēce joprojām ir garīgi atpalikusi. Tās garīdznieki, teologi un garīgie gani atklāj tai ļoti maz un dažkārt pat neko par Mūžīgo dzīvi. Arī viņiem Es atklāju savas Gudrības grāmatas noslēpumus, un tāpēc Es jums jautāju: kāpēc viņi klusē? Kāpēc viņi baidās pamodināt cilvēku miegainās dvēseles?

6. Jūs, kas šobrīd Mani klausāties, jau šeit saprotat, kā izstrādāt savu dvēseļu attīstību un progresu nākotnei. Bet cik daudzi šīs patiesības nepazīst vai aizmirst, un nāve tos pārsteidz nesagatavotus.

7. Es vēlos, lai tīras domas būtu valoda, kurā jūs sazinātos ar saviem brāļiem un māsām, kas dzīvo garīgajā pasaulē, lai jūs šādā veidā saprastos, un patiesi, jūsu nopelni un jūsu labi darbi viņiem būs noderīgi; tāpat kā manu bērnu ietekme, viņu iedvesma un aizsardzība jums būs spēcīgs atbalsts jūsu dzīves ceļā, lai jūs kopā nonāktu pie Manis.

8. Kļūstiet garīgi, un jūs savā dzīvē izjutīsiet šo būtņu labvēlīgo klātbūtni: mātes maigumu, kura atstāja savu bērnu uz Zemes, un tēva sirsnību un padomu, kuram arī nācās aiziet.

9. Pēc tam, kad Es jums būšu devis šo pamācību, jūs sapratisiet spriedumu par tiem, kas atņem sev dzīvību — par tiem, kas nogalina savus līdzcilvēkus, un par tiem, kas kurina slepkavnieciskus karus. „Esiēt nomodā” un lūdzieties par viņiem visiem, sākot no Kaina līdz pēdējam slepkavam, lai viņu sods tiktu mīkstināts.

10. Tāpat kā tumši mākoņi, kas vēsta par negaisu, tā arī virs jums peld sajukušu būtņu leģioni. Lūdzieties, lai jūs neklūtu par viņu ietekmes upuriem. Lūdzieties, lai šīs tumšās spēki pārvērstos gaismā.

11. Neapnikstieties no šīs dzīves, neprotējiet savās ciešanās, jo jūs nezināt, kādus parādus no iepriekšējām dzīvēm jūs šobrīd atmaksājat.

12. Dzīvojiet harmonijā un mierā savas ģimenes un sabiedrības lokā, lai daudzi jūsu līdzcilvēki, kurus pie jums atvedīs gaismas būtnes, varētu sekot jūsu piemēram.

13. Esiet priecīgi šajā Trešajā laikmetā, jo mans vārds ir nācis pie jums pilns spožuma.

14. Tas ir miera brīdis katrai dvēselei. Pasaules tiek apgaismotas, kad Tēvs izlej uz tām Savu Gaismu. Tie ir brīnišķīgi mirkļi visiem cilvēkiem, kuri ir gatavi saņemt šo dievišķo dāvanu. Šī žēlastība ir nākusi uz jūsu pasauli, un tajā Es esmu redzējis, kā „mirušie” apglabā savus „mirušos”, kā zemes labumiem tiek izrādīta cieņa un pielūgsmē un kā Dievam tiek upurētas materiālas dāvanas ar tukšām ceremonijām.

15. Šajā laikā mana Svētā Gara gaisma izplūst pār visiem cilvēkiem, un tās dēļ viņi spēs saprast, kāda ir Kungam tīkama upurēšana: *Dvēsele* sagatavosies kā upuris, kam jānokļūst Radītāja klātbūtnē, kad tā atbrīvosies no sava ķermeņa — no tās matērijas, kas, iegūstot zemi, sadalīsies un zaudēs savu formu, kļūstot par nelielu atomu kaudzi. Tur, kur beidzas cilvēka dzīve, sākas dzīve, ko cilvēki nespēja saprast.

16. Cilvēki stingri turas pie savām tradīcijām un paražām. Ir saprotams, ka viņiem ir neizdzēšamas atmiņas par cilvēkiem, kuru ķermeņus viņi ir noguldījuši kapā, un viņus piesaista vieta, kur viņi apglabāja šo cilvēku mirstīgās atliekas. Taču, ja viņi iedziļinātos materiālās dzīves patiesajā nozīmē, viņi saprastu, ka šis ķermenis, sadaloties atomu pa atomam, atgriežas tajās dabas sfērās, no kurām tas tika veidots, un dzīve turpina attīstīties.

17. Taču cilvēks, nepietiekami pētot garīgo, visos laikos ir radījis virkni fanātisku kultu, kas veltīti ķermenim. Viņš cenšas padarīt materiālo dzīvi nemirstīgu un aizmirst dvēseli, kas patiesībā ir tā, kam pieder mūžīgā dzīvība. Cik tālu viņi vēl ir no garīgās dzīves izpratnes!

18. Tagad jūs saprotat, ka nav nepieciešams nest dāvanas uz tām vietām, kur kapakmens, kas izsaka „nāvi”, būtu jāizsaka „izīršana un dzīvība”; jo tur daba ir pilnā ziedēšanā, tur ir augsne, kas ir auglīgāka un neizsīkstošāka radību un dzīvības formu klēpis.

19. Kad šīs mācības tiks saprastas, cilvēce spēs piešķirt materiālajam tā vietu un dievišķajam – *tā vietu*. Tad izzudīs elku pielūgšana, kas veltīta senčiem.

20. Cilvēkam ir jāatpazīst un jāmīl savs Radītājs no gara uz garu.

21. Altāri ir sēru plīvuri, un kapu pieminekļi ir neziņas un elku pielūgšanas pierādījums. Es piedodu visus jūsu pārkāpumus, bet man patiešām ir jūs pamodināt. Mans mācījums tiks saprasts, un pienāks laiks, kad cilvēki aizstās materiālās dāvanas ar augstām domām.

22. Mācekļi: ja esat izgājuši pārbaudījumu, zaudējot mīlu cilvēku, tad jums sāk izlauzties šāda lūgšana: „Kungs, es zinu, ka tas, kurš atstāja šo pasauli, ir pie Tevis, ka viņš vienkārši devās ceļā pirms mums, ka pienāks brīdis, kad Tu ļausi mums visiem būt apvienotiem vienā un tajā pašā dzimtenē. Mūsu acis nav asaru, jo mēs zinām, ka ne viņi ir miruši, bet gan mēs, kas esam šajā pasaulē — ka „Garīgajā ielejā” valda patiesa vienlīdzība un brālība. Jo, kamēr tie, kas jau ir sasnieguši Gaismu pilnībā, virzās uz priekšu augšupejas attīstības ceļā, un citi, kuriem ir tikai vāja dzirkstele, kas apgaismo viņu ceļu, saņem atbalstu no pirmajiem, starp viņiem valda pilnīga saskaņa, gatavība palīdzēt un žēlsirdība.”

23. Kāpēc tad jūsu atmiņas par tiem, kas aizgājuši, ierobežot ar viņu zemes dzīvi? Atcerieties viņus garīgā veidā, lai netraucētu viņus. Kad viņi būs atbrīvojušies no visām cilvēciskajām tieksmēm, viņi atgriezīsies pie jums, un viņiem tiks ļauts tuvināties jūsu sirdīm, pat ja jūs nezināsi, kādā veidā.

Garīgajā dzīvē ir tikai viena ilga, viena vēlēšanās: tuvināties dievišķajai pilnībai. Es jums toreiz teicu: „Cilvēks neieies Debesu valstībā, kamēr viņš neklūs Man līdzīgs.”

24. Ja kāds nesaprot manu mācību, tad tādēļ, ka nav pielicis pūles, lai to pētītu; jo tā ir gaisma visiem. Nāks laiks, kad visa cilvēce pacelsies un teiks: „Es ticu Tev, augšāmcelšanai mūžīgajai dzīvei.”

25. Mācekļi: Šī miera atmosfēra, ko jūs esat piedzīvojuši un kas jums ir bijusi kā atvērtas debesis, patiesi ir Otrās Jeruzalemes klēpis, kuras debesis mirdz zvaigzne, kas vadīs cilvēkus, kuri nāk, ilgojoties pēc miera un patiesības.

26. Mans Gars priecājas, runājot ar jums, un mana prieka debesis ir tikpat lielas, kad tajās ierodas nožēlojošs grēcinieks, kā tad, kad ierodas taisnīgais. Jo taisnīgais vienmēr ir bijis svēts, bet grēcinieks bija apmaldījies un tika atrasts.

27. Neuzskatiet sevi par glābtiem tikai tāpēc, ka klausāties manu vārdu, un nesakiet: „Mēs bijām apmaldījušies, bet mūs ir atraduši, un debesis mums ir nodrošinātas.” Nē, jums jāapzinās, ka Es esmu atnācis tikai tādēļ, lai jūs ievirzītu ceļā, kas ved uz manu Valstību, un jums jācenšas nekad nenokļūt maldu ceļā, un katru dienu spert vienu soli uz priekšu, līdz nonāksiet pie durvīm, aiz kurām atrodas mūžīgā dzimtene, dvēseles

šūpulis un patiesā tēvzeme, uz kuru jums visiem jānokļūst, lai vairs nekad neapmaldītos un tādējādi baudītu dzīves cīņā novāktos augļus, kā arī Tēva apsolīto atalgojumu visiem, kas paliek nelokāmi ticībā un mīlestībā.

28. Jūs jūtaties piesaistīti pie „miesas”, pasaules un sāpēm. Bet, tā vietā, lai ļautu sev zaudēt drosmi, domājot, ka tās ir šķēršļi jūsu garīgajai attīstībai, Es vēlos, lai jūs saprastu, ka šie šķēršļi patiesībā ir līdzekļi, lai pārbaudītu jūsu ticību, mīlestību un neatlaidību labajā.

29. Es esmu jūsu Glābējs, jūsu Atbrīvotājs. Tomēr saprotiet, ka, ja Es jums dāvāju Savu mīlestību, lai jūs glābtu, arī jums ir jādāvā Man sava. Es būšu izpildījis savu daļu, un jūs – savējo, dodot jums iespēju nopelnīt nopelnus, lai nonāktu pie Manis, apzinoties savus darbus un labi zinot, pie Kāda jūs nākat un kāpēc.

30. Kāds nopelns tas būtu jums, ja Es no žēlsirdības atbrīvotu jūs no šīs pasaules un sāpēm un aizvestu jūs uz debesu valstībām? Patiesi, Es jums saku: jūs nejustos cienīgi tur dzīvot, nedz arī spētu novērtēt šo dzīvi — īsumā: jūs pat nezinātu, kur dzīvojat. Tāpēc Es jums saku, ka Mana griba ir tāda, lai, ja jūs tur nonāktu, tas notiktu jūsu nopelnu dēļ. Jo tad jūs būsiet cienīgi visam, kas jūs apņem, un visam, kas jums pieder.

31. Ziniet, ka Es esmu klātesošs katrā jūsu solī, jūsu pārbaudījumos vai grūtībās, jūsu centienos, darbos un domās, dāvinot jums Savu mīlestību, runājot ar jums, stiprinot jūsu gribu un iedrošinot jūsu ticību. Jo kurš gan varētu tuvināties pilnībai bez Manas palīdzības?

32. Mostieties! Pacelieties! Pacelieties pretī gaismai un sāciet cīņu! Jūs jūtaties kā gūstekņi? Tad sagraujiet savas materiālisma cietuma sienas. Jūs nomāc sāpes un postījumi? Tad iemācieties pacelties pāri cilvēciskajām grūtībām. Jūs jūtaties nenožīmīgi salīdzinājumā ar citiem? Jūsos slēpjas liela būtne, ja dvēsele atklājas caur labo. Es neesmu radījis dvēseles, kurām lemts vienmēr būt nenožīmīgām vai vienmēr dzīvot slēptībā. Ja augstajās mājvietās ir lielas dvēseles, tad tikai tādēļ, ka tās ir pacēlušās mīlestības ceļā. Taču sākotnēji arī tās bija mazas.

33. Saprotiet, kāpēc Mans Gars priecājas, kad Viņš runā ar tiem, kas vēl ir mazi — ar tiem, kas dzīvo tumsā vai ir piesaistīti pie sāpēm un postiem. Jo Es zinu, ka jūsu dvēsele, pateicoties Manai mīlestībai, atmodas gaismā, tiek pārpludināta ar cerību un tic augšupejas attīstības ideālam, kā arī to pieņem.

34. Es vēlos redzēt jūs visus laimīgus, dzīvojot mierā un gaismā, lai jūs pamazām iegūtu visu — ne tikai caur manu mīlestību, bet arī caur saviem nopelniem; jo tad jūsu apmierinātība un laime būs pilnīga.

35. Lai palīdzētu jums jūsu garīgajā attīstībā, mans dievišķais stars nolaižas pār jums, pārvēršoties par pamācošiem vārdiem. Un Es jums saku,

tāpat kā Otrajā laikmetā: „Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība.” Tādējādi Es esmu atklājies jūsu ceļā un izvilcis jūs no netīrumiem, lai ievirzītu jūs patiesības, morāles un pilnīgas garīguma ceļā. Es esmu salauzis jūsu važas, lai jūs varētu sekot Man.

36. Jēzus no Nācaretes Otrajā laikmetā bija starp cilvēkiem, lai jums atstātu dzīvu piemēru, kā mīlēt Tēvu un kalpot Viņam, un kā mīlēt cilvēkus.

Es tā runāju ar jums, lai jūs neticētu, ka Esmu nācis tikai, lai dziedinātu jūsu ciešanas. Jo Esmu nācis arī, lai jūs mācītu darīt labu savam tuvākajam. Es atgādinu jums par savas dzīves gaitu un par savām ciešanām kā cilvēkam, lai jūs saprastu, ka ceļš, ko es jums šodien rādu, ir tas pats, ko jums iezīmēja Jēzus. Tas ir ceļš no seniem laikiem, vienīgais, mūžīgais.

37. Daudziem no jums šķiet, ka tas ir ilūzija vai neiespējams, ka Es atklājos, izmantojot cilvēka saprāta spējas. Taču uz šīm šaubām Es atbildu, ka Esmu atklājies visos laikos un kopš cilvēces sākuma caur cilvēkiem, kuru starpniecībā Esmu devis pasaulei Savus baušļus, Savas iedvesmas un Savas atklāsmes. Šodien notiek tas, ka cilvēce ir materializējusies, ir piesaistīta pasaulei un matērijai un ir ieslodzīta savā reliģiskajā fanātismā.

38. Šobrīd Es runāju uz visiem, jo Es nevienu no jums neizceļu, jo sākumā Es uz Zemes virsmas nosūtīju tikai vienlīdzīgas dvēseles.

39. Es esmu Vienīgais, kurš zina visu likteni, Vienīgais, kurš zina ceļu, ko jūs esat mērojuši un ko jums vēl jānoiet. Es esmu Tas, kurš saprot jūsu ciešanas un jūsu priekus. Es zinu, cik tālu jūs esat gājuši, lai atrastu patiesību un taisnīgumu. Tieši mana žēlsirdība uzklausa to, kurš, pārņemts ar bailēm, iekšēji lūdz man piedošanu par saviem pārkāpumiem.

40. Un kā Tēvs Es piepildīšu katru sirsnīgu lūgumu, savākšu jūsu asaras, dziedināšu jūsu vājības, ļaušu jums sajust, ka jums ir piedots un ka jūs esat atbrīvoti no saviem grēkiem, lai jūs varētu veidot savu dzīvi no jauna.

41. Es esmu arī Vienīgais, kas var jums piedot apvainojumus, ko man nodarāt jūs, mani bērni.

42. Jūs esat sēkla, ko Es sagatavoju. Pat ja agrāk jūs Mani noraidījāt, Es jums esmu piedēvis un šodien esmu jūs aicinājis pie sava galda, lai pārvērstu jūs par Maniem mācekļiem.

43. Es redzu, ka jūsu dvēsele ir nogurusi no tā noguruma, ko tā ir uzkrājusi šajā pasaulē, un tā ir meklējusi ceļu, kas to ved uz patiesu mieru. Sāpju dziļās pēdas, ko jūsos ir atstājušas ciešanas, tiks izdzēstas tādā mērā, kādā jūs ejat pa šo ceļu, kurā jūsu dvēsele nodarbojas ar mīlestības izrādīšanu saviem tuvākajiem. Šajos centienos tā nekad nepagurs. Kad šis tauta savā pašreizējā eksistencē sasniegs savas misijas galamērķi uz Zemes, tā vairs neatgriezīsies pie tās, jo tad tās dzimtene uz visiem laikiem būs Garīgā Visums.

44. Jūs neesat no šīs pasaules, bet esat atnākuši uz to, lai apgūtu dziļas mācības, lai nopelnītu nopelnus, lai izpirktu vainu, lai virzītos uz priekšu garīgās pilnveidošanās ceļā, lai sētu labo un liecinātu par Mani.

45. Tie, kas šajā laikā ir Mani dzirdējuši, ir jābūt lielākai izpratnei par saviem darbiem un atbildību. Savukārt tie, kas Mani nav dzirdējuši, varētu tikt uzskatīti par neziņā esošiem. Pirmie būs jāatbild par visu, ko viņi ir iemācījušies, darījuši un ko nav darījuši.

46. Ja jūs izpētītu sevi, jūs atklātu, ka jums nekas netrūkst, lai jūs varētu Man kalpot un sasniegt kalna virsotni. Neatkarīgi no tā, vai jūs Man kalpojat vai ne — jūs vienmēr turpināsiet paturēt savu misiju un dāvanas. Bet kāda jums no dāvanām un pilnvarām, ja jums tās nav jāizmanto? Neesiet kā bagātais skopulis, kura bagātība var būt ļoti liela, bet kas tomēr ir bezjēdzīga.

47. Kad dvēsele ierodas uz Zemes, to iedvesmo vislabākie nodomi — veltīt savu dzīvi Tēvam, visā Viņam patikt, būt noderīgai savam tuvākajam. Bet tiklīdz tā redz, ka ir ieslodzīta ķermenī, tūkstoškārtīgi kārdināta un pārbaudīta savā dzīves ceļā, tā kļūst vāja, padodas „miesas” impulsiem, pakļaujas kārdinājumiem, kļūst egoistiska un galu galā mīl sevi vairāk par visu, un tikai uz brīdi tā ieklausās Garā, kurā ir ierakstīts tās aicinājums un solījumi.

48. Mans Vārds palīdz jums atcerēties savu garīgo derību un pārvarēt kārdinājumus un šķēršļus. Nevienš nevar teikt, ka viņš nekad nav novirzījies no ceļa, ko Esmu iezīmējis. Bet Es jums piedodu, lai jūs iemācītos piedot saviem līdzcilvēkiem.

49. Kas ir tie, kas Mani mīl? Patiesi, Es jums saku: tikai Es to zinu. Daži Mani mīl un to nezina, bet daži domā, ka Mani mīl, un pat ar to lepojas, nemīlot Mani.

50. Pēc Manas aiziešanas jūs nepaliksiat vieni. Es atstāšu jūsu vidū cilvēkus, kuri Mani mīl, jo viņu sirdīs nebūs ne jaunas sēklas, ne iedomības. Viņos būs mīlestība, žēlsirdība un pazemība.

51. Tāpēc, ka daži Mani mīl vairāk, tas nenožīmē, ka viņi saņem lielākas dāvanas — nē. Es šobrīd visiem dodu iespēju atmodināties patiesajai dzīvei, lai viņi kļūtu par Manu augsto nodomu rīkiem.

52. Šajā laikā Es daudziem nosūtīju aicinājumu, taču ne visi steidzās atnākt. Ziņa par Manu klātbūtni starp cilvēkiem sasniedza daudzas vietas un daudzas sirdis, un Es varu jums teikt, ka cilvēce ir bijusi kurla pret šo aicinājumu. Bet, kad kādreiz lielie pārbaudījumi kļūs arvien biežāki un dabas spēki pacels savus aicinājumus pēc taisnīguma, cilvēce pamodīsies no sava ilgā miega un atzīs, ka Es patiešām esmu bijis kopā ar jums.

53. Es nenācu, lai glābtu tikai kādu konkrētu tautu vai nāciju; Es nācu visas cilvēces labā, lai visus iemācītu lūgšanu, kas tos savieno patiesā garīgā kopībā ar Radītāju.

54. Daži, dzirdot Mani runājam, jautā: „Kungs, vai turpmāk mums vairs nevajadzēs sūtīt dziesmas Tavas dievišķības godam?” Uz to Es atbildu: „Bērni, putni slavē Manu vārdu ar savu čivināšanu, tiklīdz parādās rītausma. Ja jums tas ir nepieciešams, lai paceltu savu dvēseli, tad dariet to. Ja nē, tad pastāv cita slavēšanas dziesma, kas plūst no dvēseles un kuras skaņas neatskan jūsu ausīs, lai gan tās atbalsis skan bezgalībā: lūgšana.

55. Nevienš nedrīkst lepoties ar savu garīgumu. Kas var teikt, ka viņš jau ir vairāk gars nekā miesa un ka viņš var staigāt pa ūdeni, neiegrimstot? Tā nav jūsu materiālā daba, kas pacelsies; savā koncentrācijā tā palīdzēs tikai dvēselei pārvarēt attālumus.

56. Mans Dievišķais Gars, kas mīt jūsu sirdīs, saka jums:

57. Mīļā tauta, ja uz Zemes būtu *viens* taisnīgs *cilvēks*, pasaule tiktu glābta caur šo taisnīgo. Bet šis mans Visaptverošais Stariņš spīd uz leju, lai apgaismotu ceļu, ko Tēvs cilvēkiem ir iezīmējis jau no senākajiem laikiem () — to ceļu, kas ved uz audzināšanu, tikumību un garīgumu, kas jūs ir pacēlis, kad jūs no vājuma esat nometušies ceļos priekšā viltus dieviem.

58. Kopš Pirmā laika Es esmu atklājies cilvēcei caur cilvēkiem, kurus izvēlējusies mana žēlsirdība. Tie bija pravieši, iedvesmotie, taisnie, patriarhi, kuri jums darīja zināmus manus baušļus un manu gribu. Saprotiet, kā viņi visi jau no paša sākuma vadīja jūs garīguma ceļā, mācīja jūs lūgties neredzamajam Tēvam un sagatavot savu sirdi kā svētnīcu, lai Kungs būtu klātesošs pie jums — gan jūsu gulvietas stūrī, gan uz kalna, ceļā vai upes krastā.

59. Uz īsu brīdi jūs bijāt apmaldījušies materiālisma ceļos, attālinājušies no Tēva, izkropļojuši patieso Dieva kalpošanu, aizstājot to ar fanātismu un elku pielūgšanu, un galu galā daudzi nonāca neticībā.

60. Bet jūs šajā laikā sajūtāt, ka Kunga soli ir tuvu, jūs tos dzirdējāt kā tālu zvana skaņu, un jums bija jāseko noslēpumainajam aicinājumam, kas tika vērstis pie jums. Ko redzēja jūsu fiziskās acis? Dažas pieticīgas sapulču telpas, kurās pulcējās mani jaunie mācekļi un daži nenožīmīgi radījumi, no kuriem kā neizsīkstošs avots plūda mīlošs vārds, pilns sirsnības, gudrības un pārliecības. Kopš tā laika šis vārds daudziem ir bijis dzīvības maize, ūdens, kas remdē viņu slāpes, un balzams, kas mīkstina viņu sāpes.

61. Ņemot vērā brīnumu, ka Es atkal esmu klāt starp cilvēkiem, kurls ir dzirdējis, akls ir redzējis, nocietinātā sirds ir kļuvusi jūtīga, un dvēsele, kas bija mirusi žēlastības dzīvei, ir atdzīvojusies.

62. Un vīrieši un sievietes ir kļuvuši par centīgiem „strādniekiem”, par zinošiem mācekļiem, kuri turpmāk sludinās patiesību. Šie vairs Mani nenoliegs, vairs Mani nepazīs nepareizi, nedz arī kādreiz atkal šaubīsies par Manu varenību.

63. Viņi būs kā spožs bāka apmaldījušos ceļā. Un tādējādi šajā laikā dvēseles atradīs patiesības ceļu, lai vēl par vienu soli pietuvotos savam Radītājam.

64. Kamēr jums vēl ir dzīvības elpa, meklējiet tos, kuri ir apmaldījušies. Paceliet kājās savus brāļus un māsas, kuri ir paklupuši dzīves cīņā, dziediniet slimā dvēseli, sirdi vai ķermeni. Dariet labu un tādējādi lieciniet par Mani. Nav nozīmes, ja tie, kuri saņēma labdarību, nepievēršas Manam darbam. Sēkla, ko esat sējuši, nekad neizzudīs, tā uzplauks rīt vai mūžībā.

65. Apzinieties savu dāvanu spēku, ko neviens, pat visizglītotākais vai varenākais cilvēks, nebūtu varējis jums dot, lai jūs patiesi kļūtu par pasaules gaismu un sāli.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 246

1. Mīļie mācekļi: jūs esat aicināti šajā laikā pildīt garīgo misiju. Lai jūsu dvēsele būtu cienīga saņemt šos uzdevumus, tai bija jāiziet cauri lieliem pārbaudījumiem un jāizdzer ļoti rūgtas kausas. Bet šis pārbaudījums jums deva stingrību, attīstību un pieredzi.

2. Jūs esat tādi paši kā tie, kurus Es citos laikos esmu meklējis, lai tos mācītu. Bet šī nelielā kopiena, ko jūs veidojat, ir tikai ļoti neliela daļa no Dieva tautas, kas izkaisīta pa visu zemeslodi un kuru Es mīlu tikpat ļoti kā jūs.

3. Jums visiem ir viena un tā pati izcelsme, jums visiem pieder Svētā Gara dāvanas, un jūs sasniegsiet vienu un to pašu mērķi. Taču Es esmu jūs nosaucis par „Manu tautu”, jo jūs esat kā vecākie brāļi un māsas starp cilvēkiem, kuriem ir uzdevums nest mīlestības sēklu katrai dvēselei. Kā nevainīga sēkla jūs esat izauguši no Manis un jums būs jāatgriežas pie Manis kā sēkla, kas ir pavairota bezgalīgā skaitā, bet kurai jābūt tikpat tīrai kā sākotnējai.

4. Tādējādi dvēseles nonāks manā klēpī: lielas, pateicoties savu talantu attīstībai, un tīras, pateicoties savu darbu nevainojamībai.

5. Es esmu uzticējies jums daļu no sava darba. Jo, ja Tēvs darītu visu pats, Viņš nedotu jums iespēju pilnveidoties.

6. Laika gaitā Es esmu jums devis mācību, ko Esmu arvien paplašinājis, lai tā kā likums vadītu jūsu cilvēcisko dzīvi un stiprinātu jūsu dvēseli ceļā, kas ved uz mūžīgo Gaismu.

7. No mana likuma, kas līdzinās kokam, cilvēki ir nocirtuši zarus, kas ir sekta un baznīcas, kuras — tā kā tās bija atdalītas no koka — ir zaudējušas sulu. To ēna ir bijusi skopa, un to lapotnē nav ne mīlestības ligzdu, ne garšīgu augļu.

8. Es jums neesmu atklājis savu mācību tikai tādēļ, lai jūs labi dzīvotu uz zemes. Tā ir ceļš, kas ved dvēseli uz augstām vietām, uz mīlestības, gudrības un saskaņas ar visām būtnēm augstajām sfērām.

9. Baznīcas nav pildījušas savu uzdevumu — vest dvēseles uz mūžības sliekšņiem. Kad tās atdalās no šīs pasaules, tās apmaldās nāves krustcelēs; ja tās nepazīst „” ceļu, tās kļūst gaismas trūkuma dēļ un nonāk materiālismā, ilgojoties pēc dzīves, ko tās atstājušas aiz sevis.

10. Tas nav ceļš, ko Esmu iezīmējis. Manu ceļu raksturo gaisma, atklāsme, dziļa gudrība visiem, žēlsirdība un mīlestība. Lai nenokļūtu maldu ceļā, ir vajadzīgas upuris, atteikšanās un neatlaidība Manā likuma pildīšanā.

11. Taču Mans Gars, kas jūs mīl, ir pielāgojies katra Mana bērna ceļam, lai atmodinātu viņus patiesības gaismā un ievirzītu ceļā, kas ļaus viņiem

atrast dzīvības koku, kas sniedz labvēlīgu ēnu un dod labus augļus, jo tā sula ir pilnīga.

12. Tas liek jums saprast, ka nāks laiki, kad jums nebūs cita ganiņa, ne arī cita vadītāja kā jūsu pašu Gars, kurā mirdz mana gaisma.

13. Šajā pasaulē nav patiesas garīgās zināšanas avotu. Žēlastības un gudrības avotu jūs atradīsiet Manī, pateicoties savai pazemībai, savā garīgajā sarunā ar Tēvu.

14. Šīs peticīgās un nelielās sapulču telpas, kurās jūs ieejat, lai piedzīvotu Manu vēstījumu un priecātos par to, pasargā jūs no laikapstākļu nelabvēlības un ziņkārīgo skatieniem. Bet tās nekad nevar būt Manas dievišķības templis, jo Es dodu priekšroku to meklēt Visumā, ko Esmu radījis, kur katra būtne ir upuris, kur katra dzīvība ir svētnīca un katra sirds – svečturis.

15. Kur vien jūs ietu un ko vien redzētu, jūs sastapsieties ar manu klātbūtni. Jo mans Gars mūžīgi mīt savā templī, kurā dievišķais, garīgais un materiālais ir apvienoti pilnīgā harmonijā, veidojot Dieva svētnīcu.

16. Bet ne tikai Es viens pats dzīvoju šajā templī, bet tajā atrodas visi mani radījumi, un katrs ieņem vietu, kas viņam pienākas.

17. Patiesi, Es jums saku: uz Zemes nav neviena skolotāja, kurš varētu jums iemācīt īsāku ceļu un aizvest jūs tālāk nekā šis, un kurš varētu jums parādīt tik plašu apvārsni, kuras gaisma ļautu jums ieraudzīt mūžību.

18. Cilvēks ir augstā mērā attīstījis savu zinātni, bet viņš jūt, ka tagad ir nonācis pie robežas — tomēr ne tādēļ, ka zinātnei varētu būt robežas, bet tādēļ, ka Es esmu iejaucies zinātnieka bezdomājošajā skrējienā, lai liktu viņam pārdomāt savu darbu, lai ļautu viņam dzirdēt sirdsapziņas balsi un gaidīt savas virziena korekcijas.

Ja cilvēks izmanto savu zinātni līdzcilvēku labā, daba viņu pārklās ar saviem noslēpumiem un kā kalpone stāvēs pie viņa kājām. Jo Es sūtīju cilvēku uz Zemi, lai viņš to valdītu un būtu tās kungs.

19. Attīrīšanās ir visaptveroša. Jo no tikko dzimuša zīdaiņa līdz pat tam, kurš sasniedz sirmgalvības vecumu, visi iztukšo ciešanu kausu. Visi elementi un spēki ir iesaistīti cīņā.

20. Visdažādāko dvēseļu leģioni cīnās savā starpā, un — visur valda kara, sāpju un skumju gaisotne. Esiet stipri; jo, kad šī cīņa beigsies un rūgtie raugi būs izdzerti, tukšais kauss tiks piepildīts ar dzīvības vīnu, un visās zemes dvēselēs tas būs kā atdzimšana.

21. Starp tiem, kas ir apguvuši Manu mācību, klausoties Mani šajā laikā, ir tādi, kas neaiziet no savas dzimtenes, lai pildītu savu misiju. Bet citiem būs jādodas pie citām tautām un valstīm. Šodien Es vēlos tikai to, lai jūs

izturētu un uzklausītu Manus pēdējos mācību vārdus, lai jūs paši savā sirdī nesētu Manu pēdējo vārdu kā mantojumu.

22. Bēdas tiem, kas šajā laikā aizver savas lūpas! Bēdas tiem, kas, trūkuma dēļ sagatavotības vai iedvesmas, aiztur Manas atklāsmes, jo pēc tam viņu sirdsapziņa tos nežēlīgi sauks pie atbildības!

23. Pēc 1950. gada Es vairs neparādīšos šādā veidā, bet jūsu misija nebūs beigusies — gluži pretēji, tas būs sākums dzīvei, kas pilna ar cīņām. Es jums parādīšu jaunu saziņas veidu, runāšu uz jūsu sirdīm, sarunāšos ar jūsu dvēselēm, iedvesmošu jūsu prātus, un tādējādi jūs turpināsi dzirdēt Dievišķā Meistara balsi — katru reizi pilnīgāku, augstāku, garīgāku.

24. Kad Es būšu pabeidzis savu vārdu starp jums, nevienam nevajadzētu iecerēt piesaistīt manu staru, lai atkal dzirdētu manu vārdu, jo viņš nezina, kam viņš sevi pakļauj. Ja cilvēki citās tautās vai dzimtenēs, kur šie mācījumi nav pazīstami, sazināsies ar Garīgo pasauli un aicinās Manu Dievišķo Garu, lai Viņu uztvertu ar cilvēcisko saprātu, Es viņiem piedošu, jo viņi nezina, ko dara. Bet jums Es saku: steidzieties, lai mana gaisma viņus sasniegtu vēl pirms haosa. Jo nāk apmulsuma laiks, kurā zinātnieks uzskatīs, ka neko nezina, kurā daudzi pārliecības tiks sagrautas un daudzas gaismas nodzisīs.

Taču šīs vētras vidū mans vārds tiks izplatīts no mutes mutē. Cilvēce, ilgojoties pēc pravietojumiem un ticības, vēršos pie Rakstiem. Tiks uzdoti jautājumi teologiem, garīdzniekiem un zinātniekiem. Taču laiks, ko Es jums paziņoju un uz kuru Es jūs sagatavoju, ir tieši tas, uz kuru jums jāgatavojas jaunas paaudzes, kurām jāturpina jūsu misija, lai mana tauta neizmirstu kopā ar jums, bet augtu un vairotos skaitā, tīrā garīgumā, savās zināšanās un tikumībā.

25. Tuvojas diena, kad Es jūs atstāšu kā skolotājus, paraugus un „grāmatu”. Jo, ja mana mācība atradīs atbalsi cilvēces vidū, mans skatiens jūs pārbaudīs.

26. Ir pagājuši laiki, kad jūs Man klausījāties, nejūtot nekādu atbildību, kad pie Manas galda ēst augļus un maizi, neuzņemoties nekādām saistībām, un dzērāt tik daudz vīna, cik vien gribējāt, līdz to izlējāt, un bijāt laimīgi, atradis balzamu savām slimībām.

27. Tagad jūs nākat ar atmodinātu dvēseli, tagad jūs izjūtat savu atbildību. Jūs rūpējaties par cilvēkiem, ciešat par saviem slimajiem un iestājaties par Manu lietu. Un apzinoties, ka šobrīd esat klāt Manos pēdējos atklājumos, jūs steidzaties, lai Mani dzirdētu un saglabātu Manus vēstījumus savā garā. Jūs labi darāt, gatavojoties saņemt spriedumu šī atklājuma pēdējā dienā.

28. Pasaule redzēs, kā „Izraēla” atdzimst no pelniem. Bet ne naudas kārajos un miesiskajos ebrejos, bet gan garīgajā Izraēlā, kas, parādoties

cilvēku vidū, liecinās par dvēseles reinkarnāciju, par mīlestības un taisnīguma likumu, kas satricinās pamatus, uzskatus un ticības pārliecības. Sākumā jūs izraisīsiet cīņas un izraisīsiet ideoloģiskos karus. Bet pēc tam jūs padarīsiet jūtamu savu mieru, kas ļaus jums palikt mierīgiem un nešaubīgiem pat vislielāko konfliktu brīžos. Sajukums pagaisīs, jo dvēseles satricinājums nekad neilgst mūžīgi, jo katra cilvēka sirdī pastāv gaismas dzirkstele, kas nekad neizdziest.

29. Pēc tam jūs tiksiet aicināti izskaidrot to, ko Es jums mācīju, un jums būs jānes gaisma, lai novērstu jūsu līdzcilvēku apmulsumu. Kad pasaule būs ieguvusi mieru, mana Valstība būs tuvu cilvēkiem, jo mana žēlsirdība būs gatava atvērt Septīto zīmogu.

30. Jums *jābūt* maniem apustuļiem, neizsludinot to visiem. Pat ja esat meistari, jums jāsaņem, ka esat mācekļi. Jums nevajadzētu valkāt tērpu, kas jūs atšķirtu no citiem, nevajadzētu nēsāt grāmatu rokās, nevajadzētu celt sapulci namus. Tāpat jums uz zemes nevajadzētu būt ne manas darbības centram, ne pamatiem, nedz arī kādam vajadzētu stāvēt *pāri* cilvēkiem, aizstājot mani.

31. Vadītāji, kas jums līdz šim ir bijuši, ir pēdējie. Lūgšanai, garīgajai attīstībai un manu mācību praktizēšanai ir jāved cilvēku pūļi uz Gaismas ceļu.

32. Svētīgs ir brīdis, kad mana Vārda jēga sasniedz jūsu sirdis un atstāj gaismas pēdu. Tā ir tā pati, ko Es jums citā laikā iezīmēju ar mīlestības asinīm.

33. Šajā laikā dvēsele, ilgojoties pēc pestīšanas, meklē ceļu, un uz tā tā sastopas ar Mani, kas esmu piedošana, kas attīra, un mīlestība, kas pacilā. Patiesi, Es jums saku: šī mīlestība ir spēks, kas apvieno visu, ko Esmu radījis; tā ir dievišķais elpa, kas dāvā dzīvību un stiprina visas būtnes. Jūsu attīstības gaitā jūs arvien vairāk esat pārveidojušies, virzoties uz pilnību — gan garīgi, gan fiziski, lai gan Es jums saku, ka jūsu būtības būtība ir dvēsele, jo ķermenis ir tikai apvalks, kurā dvēsele attīstās.

34. Lai arī laika gaitā jūs esat novirzījušies no ceļa, sekojot miesas kārbām, tagad saprotiet, ka esat atraduši pareizo ceļu, ka esat atgriezušies pie prāta, kurā Tēvs atklājas pasaulei, lai tā iegūtu savu pestīšanu. Jūs šeit savā ilgojumā pēc pestīšanas dažkārt esat gājuši līdz pat upurēšanai, jo saprotat, ka agrāk vai vēlāk, bet neizbēgami ieiesiet garīgajā dzīvē.

35. Pilnībā atzīstiet, ka šī dzīve šeit, kas ir pārpilna ar skaistumu un brīnumiem, ir brīnišķīga. Jūs nevarat noliegt, ka cilvēks tajā ir veicis arī savu darbu, kas jūsu dzīvesveidā ir nesis progresu. Tomēr — ir pienācis laiks, kad jums jāpievērš acis uz Mani, lai Man teiktu, ka Es esmu Radītājs un īpašnieks visam, kas jūs apņem, un ka Es esmu Gaisma, kas cilvēkiem

atklāj zinātnei. Ne visi esat sasnieguši šo attīstības pakāpi, jo ne visi ir sapratuši laikus, kuros dzīvo, nedz arī zina par dzīvi, ko ir dzīvojuši iepriekš.

36. Kā gan tie, kas ir ietinušies reliģiskajā fanātismā, kas atņem dvēselei jebkādu brīvību un liek tai zaudēt jebkādu dabisko izpausmi, varētu nojaust šī laika žēlastību?

Katra dvēsele sevī slēpj lielas spējas, jo tā ir pastāvējusi jau pirms šīs pasaules rašanās. Bet, ja tā ir sasaistīta un tiek kavēta izpaust to, ko tā sevī glabā, tai nāksies dzīvot nesaprastai un satrauktai. Tai nāksies dzīvot, vadoties pēc garīgajām nojautām un atmiņām par savu pagātnei, un, baidoties no fanātiskajiem ticības dogmiem par garīgo, kas tai ir iedvesti, visu slēpt un noklusēt. Tādējādi viņa nespēs sajust manu klātbūtni, jo pat vārds „garīgā dvēsele” viņai šķiet svešs. Kā gan viņa varētu ticēt garīgās dvēseles augšāmcelšanai, kas ir reinkarnācija? Kā gan viņa varētu ticēt tām parādībām, kuras viņa šodien piedzīvo?

37. Tuvojas pēdējie brīži, kad Es šajā veidā runāšu ar jums, taču cilvēce vēl nav sniegusi pierādījumus tam, ka tā jūt Manu klātbūtni.

38. Cik maz ir to, kuri šajā laikā ir uzzinājuši par Manu atklāsmi! Cik maz ir to, kuri ne tikai tic Manai atklāsmei, izmantojot cilvēka prātu, bet arī ir pārliecināti, ka Dievišķība var atklāties bezgalīgā skaitā formu. Taču, ja jūs, kurus Es gatavoju, lai jūs būtu Mani liecinieki, nedotu liecību par Manu atklāsmi šajā laikā, tad daba un tās elementi „runātu”, un jaunas paaudzes iepazītu Manu darbu pat tad, ja tās nebūtu dzirdējušas Manu vārdu.

39. Apzinieties savu atbildību un saprotiet, ka joprojām ir laiks izmantot Manas mācības, par kurām jūs zināt, ka tām piemīt dziļa garīgā jēga, ka tās atklāj ceļu uz jūsu pilnveidošanos. Saglabāiet savās sirdīs iespaidu, ko jums atstāj mana Vārda būtība, un aizmirstiet, ka tas tika paziņots caur cilvēku, kura lūpas vienīgi izteica manu balsi.

40. Nedodiet mācības, ja iepriekš neesat tās pielietojuši, jo neviens jums neticēs. Cilvēki pieprasīs no jums pierādījumus, kurus sniegt Es jums esmu mācījis. To, ko jums līdz šim ir atļauts un jāsaprot par dvēseli, Es jums esmu teicis. Tam, ko Esmu atklājis, jums nekas nav jāpievieno. Jums joprojām jācenšas būt garīgi un fiziski izturīgiem. Jo, ja līdz šim starp jums ir slimības, tad tādēļ, ka garīguma un ticības trūkuma dēļ jūs nespējāt pacelties pāri šīs dzīves postam un sāpēm.

41. Mana mācība māca ne tikai ticēt Dieva spēkam, bet arī tam, ka jums jātic sev. Ikviens, kas ir patiesais garīgais cilvēks, katrā brīdī savā prātā spēs uztvert tīru priekšstatu par savu Kungu. Jo viņš būs tam cienīgs gan garīgi, gan fiziski.

Nobeigumā Es jums šodien saku: modieties un lūdzieties, lai jūsu domu spēks, kas lūgšanā tiek sūtīts uz Debesu Tēvu, kā dziedinošs balzams nolaistos uz šīs cilvēces ciešanām un izplatītos.

42. Mīļie bērni, mana dievišķā klātbūtne ir šeit pie jums — ne kļuvusi par cilvēku, kā Otrajā laikmetā, bet garīgi.

43. Es runāju uz visiem, kas Man klausās. Bet, ja jūs iedziļināšies Manā vārdā, jūs sajūtīsiet, ka Meistars runā uz katru sirdi atsevišķi.

44. Neierodieties pie maniem vārdiem; ņemiet vērā, ka tie šobrīd veido jūsu dvēseli, lai padarītu tās soļus ceļā drošus.

45. Elija ir neredzamais gans, kurš ved aitas uz drošu aploku, tāpat kā Mozus Pirmajos laikos jūs vadīja uz Apsolīto zemi.

46. Kad šī apmaldusies cilvēce sekos sava Gana pēdām? Es to apgaismos, lai tā atrastu pareizo ceļu.

47. Ceļš, par kuru Es runāju, ir atjaunošanās, garīguma un žēlsirdības izpausmes ceļš. Ikviens, kurš dzird slimā bailīgo balsi, izsmeltā un bez mierinājuma cilvēka lūgumu, lai atver savu sirdi un jūt, kā to pārpludina mīlestība un līdzjūtība.

48. Mans vēlējums ir, lai jūs ļautu savai dvēselei atklāties tās patiesajā būtībā, lai jūs tiktu atzīti par mana darba apustuļiem.

49. Es šobrīd gatavoju jaunas paaudzes, kas spers nākamo soli uz priekšu. Sagatavojiet viņiem ceļu.

50. Jums bija lemts šajā laikā dzirdēt manu dievišķo mācību, jo tā bija rakstīts. Pulkstenis rādīja stundu, kurā ikvienam bija jāierodas, lai atspirdzinātos varenā koka ēnā, kur Tēvs dzīvo, gaidot „” „pazudušā dēla” atgriešanos, kuram Viņš vienmēr ir veltījis piedodošu skatienu, sveicinošu apskāvienu un mīlošu smaidu.

51. Mana Dievišķā Gara gaisma caur jūsu smadzenēm nonāk līdz jūsu sirds dziļumiem. Un uz jūsu lūpām Es lieku Savu vārdu, lai jūs izpildītu misiju, ko Es jums esmu uzticējis.

52. Šis Vārds nav cilvēka iztēles auglis. Tieši pacelšanās, ko sasniegusi dvēsele, ir tā, kas to šādā veidā ir tuvinājusi Man. Jo jūs pamazām saprotat Manu Likumu, un tiktāl, ciktāl jūs attīstāties tā ietvaros, jūs sasniedzat lielāku attīstību.

53. Ja kāds Mani nesaprot, lai gan ir Mani dzirdējis, tad tādēļ, ka viņš sajauc Manas mācības ar savām zemes teorijām un ideoloģijām — tādēļ, ka viņš sajauc spiritismu ar dogmatiskām ticības apliecībām un baznīcas paražām, kuras viņam ir iepotējuši viņa senči.

54. Mana mācība jums neuzspiež nekādas dogmas. Jūsu garīgā uztveres spēja ir vienīgais, kas jums dos izpratni par manu mācību. Jums vienkārši jāseko šai attīstībai, neapstājoties, līdz jūsu dvēsele sasniegs pilnību.

55. Mans centiens, kas izpaužas manā likumā un manā mācībā, ir panākt, lai cilvēki kļūtu par brāļiem un māsām, lai viņi mīlētu viens otru, lai pasaulē valdītu miers, lai katrs cilvēks uz Zemes pārstāvētu Mani ar savu tikumību un savu paraugu.

56. Es šajā Trešajā laikmetā esmu sastapis cilvēci satraukumu pilnu un esmu tai nosūtījis šo dievišķo iedvesmu, lai tā sevi glābtu.

57. Tomēr man nācās cīnīties pret viņu senajiem ieradumiem un veidiem, kā mani godāt, jo es tos uzskatīju par vairs neatbilstošiem šim laikam, un mana cīņa ar šī mantojuma, kas nav mans, sargātājiem ir bijusi liela.

58. Mācība, ko Es jums esmu nesis un ko Esmu nosaucis par spiritistisko, ir mūžīgā mācība, ko Es jums esmu mācījis jau vienmēr. Bet patiesi, Es jums saku: tas, kurš to nekad nav izjūts, nespēs teikt, ka to ir sapratis.

59. Jūs varat priecāties, jo mana atnākšana jums nozīmē soli uz priekšu garīgās attīstības ceļā.

60. Tā kā jūs vēl esat nenobrieduši un vāji, jūs nespējat atzīt visu to lielumu, kas slēpjas manā atklāsmē. Bet jūs attīstīsieties, sekojot maniem mācījumiem, un galu galā kļūsiat par labu paraugu tiem, kuri gaida, ka ar savu dzīvi jūs padarīsiet atpazīstamu garīgo ceļu, ko cilvēki ir pazaudējuši. Neatstājiet viņus bez cerības un nepieviltiet viņus, ja nāksiet pie viņiem tikai ar vārdiem un bez parauga, jo tad viņi jūs neatzīs par maniem mācekļiem. Jums ar saviem darbiem jāliecina par maniem mācījumiem.

61. Cik tālu cilvēki vēl ir no tā, lai saprastu garīgo mieru, kam vajadzētu valdīt pasaulē! Viņi mēģina to panākt ar vardarbību un draudiem, kā arī ar savas zinātnes augļiem, ar kuriem viņi lepojas.

62. Es nekādā ziņā nenoniecinu cilvēku sasniegumus vai neesmu pret tiem, jo tie ir arī liecība par viņu garīgo attīstību. Tomēr Es jums saku, ka jūsu lepnums par vardarbības pielietošanu un zemes varu Man nav tīkams. Jo, tā vietā, lai atvieglotu cilvēku krustu, viņi ar to apgāna svētākos principus, aizskar dzīvības, kas viņiem nepieder, un sēj sāpes, asaras, skumjas un asinis, nevis mieru, veselību un labklājību. Tāpēc viņu darbi atklāj tieši pretējo, lai gan avots, no kura viņi smel savas zināšanas, ir Mans paša radījums, kas ir neizsīkstošs mīlestībā, gudrībā, veselībā un dzīvībā?

63. Es vēlos vienlīdzību starp saviem bērniem, kā Es to jau sludināju „Otrajā laikmetā”. Bet ne tikai materiālā ziņā, kā to uztver cilvēki. Es iedvesmoju jūs uz vienlīdzību mīlestībā, ar ko Es jums palīdzu saprast, ka jūs visi esat brāļi un māsas, Dieva bērni.

64. Nebaidieties nest šīs atklāsmes cilvēcei. Jūs necietīsiet mocekļa nāvi, jo šie laiki tagad ir pagājuši, lai gan jūs kļūsiat par izmeklēšanas iemeslu.

65. Tādējādi Es jūs sagatavoju, izmantojot cilvēka saprāta spējas. Manam Vārdam visiem tā pārnēsējiem ir viena un tā pati jēga, un, ja jūs uzskatāt, ka katram tā ir atšķirīga, tad tādēļ, ka jūs pievērsaties ārējai formai un nepievēršat uzmanību jēgai.

66. Es vēlos pieņemt jūsu darbus jūsu līdzcilvēku labā, vēlos redzēt, kā jūs īstenojat Manas mācības. Cik daudz brīnumu, kas pārsteidz cilvēkus, jūs varat paveikt!

67. Pildiet savu uzdevumu un, pamatojoties uz saviem nopelniem, ieņemiet „Apsolīto zemi” — to apsolījumu, kam jums jābūt mūžīgai realitātei.

68. Bērns nāk pie sava Tēva, ilgojoties pēc siltuma, viņš padara Viņu par savu uzticības personu, lai pie Viņa izkratītu savas rūpes, ciešanas un bailes. Un Man patiešām ir prieks, kad Es pats dzirdu jūsu sirds visdziļākos sitienus. Tādējādi Es jums tuvinos, lai dotu jums Manu mācību gaismu, lai jūs varētu pacelties.

Lai gan Es neizlieku jūsu rokās zemes bagātības, Es tikpat maz vēlos, lai jūs dzīvotu nabadzībā. Tad jūs varēsiet rādīt nākamajām paaudzēm nevainojamu paraugu, kad tās uzzinās, ka jūs esat sekojuši Man un atjaunojušies, neizsekojot savtīgām interesēm, kā arī neatsakoties fanātiski no saviem zemes pienākumiem.

69. Celties uz stingras zemes, lai neticīgie nesabojātu to, ko Es esmu jūsos uzcēlis garīguma un atjaunošanās jomā. Tomēr jums nevajadzētu slēpt šo patiesību bailēs no pasaules; jums tā jāparāda pasaulei spožā dienasgaismā. Šajā laikā jums nevajadzētu meklēt katakombas, lai varētu lūgties un mīlēt Mani. Nekļūstiet kautrīgi, ja kādā veidā runājat par Mani vai liecināt, jo tad cilvēki neatzīs, ka Es jums atklājos; viņi šaubīsies, ka slimie un palīdzībai vajadzīgie ļaudis ir kļuvuši veseli un atraduši atvieglojumu savām ciešanām; viņi noliegs brīnumus, ko Es veicu, lai aizdedzinātu jūsu ticību.

70. Es jums atstāšu savu mācību grāmatu, lai jūs pasaulei sacītu: „Lūk, šeit ir tas, ko Meistars atstāja kā mantojumu.” Un patiesi, cik daudzi, dzirdot manu Vārdu, noticēs, un cik daudzi grēcinieki atjaunosies! Iegūstiet sirdī visas šīs mācības, lai dzīves pārbaudījumi jūs nesastaptu nepagatavotus.

71. Jūs turpināsi sniegt dziedinošo balzamu visā savā zemes dzīves laikā; jūsu vārds būs mīlošs padoms bērniem, jauniešiem un pieaugušajiem, un tādēļ, tāpat kā šodien, cilvēki ilgosies pēc jums un turpinās lūgt jūsu palīdzību. Jūs tiksiet aicināti no mirstošajiem, kas meklē jūsu atbalstu, un jūsu vārdi būs kā ceļš vai bāka cilvēku dvēseļu nāves stundā.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 247

1. Laipni lūgti, ak, tauta, kas ar katru dienu arvien lielākā skaitā nāk pie Manis. Šeit ir visu laiku Meistars, kurš tiem, kas Viņu gaida ar labu gribu, sniedz savus mīlestības mācījumus.

2. Es jūs visus uzņemu tāpat, kā to darīju Otrajā laikmetā, un runāju ar jums tādā pašā garā, jo Es esmu tas pats Meistars. Jūsu vidū ir daudzi no tiem, kas dzirdēja manu vārdu — no tiem, kuri bija liecinieki maniem soļiem uz Zemes un ar vienaldzību raudzījās uz maniem darbiem. Taču starp viņiem daudzi Mani klausījās ar cieņu, kāri uzsūca Manus vārdus un, iedvesmojoties no Manu mācību gaismas, sajuta sajūsmu, kas viņiem piedāvāja paradīzi un nezināmu pasauli ar mūžīgu laimi dvēselei.

Tādi Mani uzņēma tie, kas izsalkuši un izslāpuši pēc mīlestības, slimie, noskumušie un apspiestie. Cik daudzi Mani meklēja un pēc garām ceļojumiem nonāca pie Manis, jo zināja, ka drīz atradīs dziedināšanu, ka Es varu viņus dziedināt, jo Es esmu dzīvība un augšāmcelšanās dvēselei.

3. Arī šajā laikā Esmu atradis sirdis, kas pilnas ticības, kuras nekavējoties steidzās pie Manis un prata uzņemt Manu dievišķo Vārdu savās dvēselēs, un tika dziedinātas.

4. Man jums vēl daudz kas jāmāca, lai jūs kļūtu par maniem mācekļiem. Kad jūs būsiat gatavi, Es jūs sūtīšu pie cilvēkiem. Es atvērs ceļus, lai jūs sētu manu sēklu un būtu saskaņā ar visiem, kas Mani mīl un garīgi meklē. Bet vadiet aiz rokas tos, kuri vēl nav uzsākuši ceļu uz garīgumu, līdz jūs visi, ejot pa vienu ceļu, būsiat vienoti.

5. Vienmēr ejiet uz priekšu, mani bērni, tiecieties pēc gudrības, lai atrastu dzīves būtību. Mīliet, un jūs varēsiet iekļūt manā slepenajā dārgumu krātuvē; vairs nebūs noslēpumu, viss jums tiks atklāts, kad vien jūs sasniegsiet patiesās mīlestības virsotni.

6. Šodienas bērni būs rītdienas apustuļi, un jūs varat kļūt par tādiem jau tagad. Nestrādājiat no iedomības, lai brālībā atstātu piemiņu par savu vārdu. Ņemiet par paraugu labos apustuļus, pat pārspējiat viņus, ja vēlaties, bet dariet to tikai mīlestības dēļ pret cilvēkiem. Tiecieties pēc labā, iestājieties par mieru, vienmēr rādiat ceļu uz pilnību.

7. Es iedvesmoju jūs jūsu meditācijās, lai jūs manā vārdā mierinātu slimos un mācītu savus līdzcilvēkus atgriezties pie Manis, tiecoties pēc harmonijas, veselības un miera. Atklājiat šai tik mīļajai cilvēcei veselības noslēpumu, sakiet viņai, ka tai jāatgriežas pie vienkāršības, tīrības, lūgšanas un žēlsirdīgiem darbiem. Tajā tā atradīs visu, ko vien var vēlēties.

Es būšu jums blakus brīdī, kad pildīsiet savu uzdevumu. Es jūs iedrošinu, lai jūs sekotu tam ceļam, kurā jums visiem jāatzīst viens otru, jāapskauj viens otru un jāveido viena ģimene. Katru reizi, kad jūs izstiepsiet roku, lai

darītu kaut ko labu, mana gaisma plūdīs uz leju, un jūs sajūtīsiet, ka apkārtnē piepildās ar brīnišķīgu smaržu, kas plūdīs no jūsu labajiem darbiem.

8. Svētīti lai ir visi tie, kas cilvēcei bruģē ceļu, kas tai sagatavo nākotni. Atzīmējiet šo žēlastības laiku, kurā jūs dzīvojat, ar darbiem, kas paliks iespiesti jūsu līdzcilvēku apziņā. Šie darbi būs jūsu ceļu bruģējošie soļi, visefektīvākais aicinājums, ko jūs varat viņiem veltīt, un mantojums, kas noteikti paliks pāri laikiem.

9. Atbrīvojiet viņus no sāpēm, brīdiniet un pamāciet ar labiem piemēriem, lai cilvēce drīz nonāktu uz pareizā ceļa. Es nevēlos redzēt, kā viņi raud un turpina klupēt. Viņa ir mana mīļotā meita, kuru es vēlos glābt.

10. Zemes ceļotāji: jūs atrodaties varenā koka ēnā un baudāt tā augļus. Tieši šeit ir avots ar tīru un kristāldzidro ūdeni, kur varat remdēt slāpes. Jo visu, kas jums nepieciešams, jūs šeit atradīsiet.

11. Jūs esat atstājuši aiz sevis vīriešu un sieviešu pūļus, kuri vēl meklē koku un avotu.

12. Es redzēju, ka esat stipri. Kad izsalkums, nogurums un slāpes bija no jums atkāpušies, Es jums teicu: „Vēršiet savas acis uz tiem, kas iet bojā no trūkuma.”

13. Zvaigzne, kas jūs vada un ir jūsu ceļvedis, spīd pār visiem. Bet ne visi spēja to ieraudzīt, un tie ir apmaldījušies.

14. Tā Es redzu cilvēku dvēseles šajā laikā: izsalkušas, jo maize viņiem bija paslēpta — kā kuģa avarējuši, jo viņi ir kļuvuši vāji pret pasaules kaislībām un nav atraduši glābjošu roku, kas viņiem tiktu pasniegta.

15. Es jau tagad jūs sagatavoju kā dvēseļu zvejniekus, lai jūs mīlestībā glābtu savus līdzcilvēkus.

16. Esiet atbalsts slimajiem un izsmeltajiem, jo tagad jūs esat stipri. Dziediniet brūces, vai tās būtu dvēseles vai ķermeņa brūces, uzlejot uz tām Manu dziedinošo ziedi. Ja izslāpušajam vairs nav spēka nākt pie Manis, tad jūs pienesiet ūdeni pie viņa lūpām.

17. Šis ir Mans mūžīgais mīlestības likums, ko Es jums nosaku. Jūsu sirds lai ir jaunā Derības lāde, kurā tas jāglabā. Tad šī iekšējā gaisma būs tā, kas vadīs jūsu soļus un iezīmēs ceļu tiem, kas jums seko.

18. Mans Vārds šajā laikā ir mana, kas baro jūsu dvēseli tās dzīves ceļā, kas pilns ar nesaskaņām, ciešanām un cīņām, tāpat kā, šķērsojot tuksnesi. Bet šī mana ir mūžīgās dzīvības mana — ne tāda kā tā, kas baroja Izraēla tautu tikai tik ilgi, kamēr ilga ceļojums cauri tuksnesim, un par kuru šīs tautas bērni saglabā atmiņu, paņemot līdzī sauju no tās kā relikviju.

19. Vīrieši un sievietes, palieciet uzticīgi maniem mācījumiem, lai jūs savu līdzcilvēku vidū būtu kā saules, kas izklienē tumsību. Dodiet bērniem

labu piemēru, lai viņi ģimenes lokā būtu kā svečturis ar neizdzēšamu gaismu.

20. Svētīti lai ir mani mīlie radījumi, kuros Es redzu dedzīgas pūles un vienlaikus sāpes, dziļas sāpes, jo jūs zināt, ka šis laiks drīz beigsies un ļoti maz ir tas, ko jūs esat izmantojuši no maniem mācījumiem. Bet patiesi, Es jums saku: žēlastības laiks nebeigsies. Es būšu ar jums un sargāšu jūsu soļus. Praviešu acis redzēs Mani, kā Es eju priekšā izredzētajai tautai.

21. Es esmu bezgalīga mīlestība, cēls žēlsirdības avots, un nekad neatstāju savus bērnus bez aizsardzības. Mans Gars vienmēr ir kopā ar jums un gaida, kad jūs Mani aicināsi, lai jūs apdāvinātu ar Manu mīlestību. Jūs nekad neesat bijuši bāreņi, un, ja uz īsu brīdi jūtaties pamesti, tad tikai tādēļ, ka esat Mani pametuši. Bet tagad Es redzu, ka jūs vēlaties sajust Manas žēlastības iedarbību.

22. Laimīgs tas, kurš Mani aicina, jo Es nāku viņa sirdī un palieku tajā. Kas ilgojas pēc mana Gara gaismas, tas tiks apgaismots. Kas Mani sauc par Tēvu, tas Mani sastaps kā Tēvu. Ja jums Manis vajadzēs kā ārsta, Es būšu pie jums, un jūs sajūtīsiet Manu dziedinošo ziedi. Tam, kurš Mani sauks par brāli, Es izstiešu Savu žēlīgo roku, lai viņu vadītu un mierinātu, un kas Mani lūgs kā Skolotāju, tas savā sirdī saņems mācību.

23. Man nekas nav neiespējams. Es esmu Visvarenais, un bezgalīgā mīlestība, ko Es jūtu pret saviem radījumiem, liek Man cilvēkiem dāvēt savu žēlsirdību un piedošanu. Tām nevajadzētu pievērst uzmanību jūsu vājībām, bet tikai pacelt jūsu dvēseli; jo tā ir daļa no mana Gara un pieder Man. Pār to stāv Gars, kas ir dievišķā dzirkstele, kuru Esmu ielicis katrā cilvēciskajā radībā. Es gribu jūs padarīt par pilāru, jo Es tagad veidoju jaunu pasauli, miera un gaismas pasauli.

24. Un jūs, kas kā Otrā laika mācekļi uz klausāt Manu Vārdu, lūdziet Mani, lai jūs kļūtu par derīgu rīku Manam darbam, un Es jums tam došu spēku un gaismu. Visos jūsu ceļos jūs sajūtīsiet Mani.

25. Es gribu, lai jūs saprastu manu šī laika vārdu, kas jāiegravē jūsu sirdīs, un arī lai jūs saprastu manas atnākšanas jēgu Otrajā laikmetā. Jo tas, kas notika tajā laikā, bija dvēseles pestīšanas darbs.

26. Es kā Glābējs nolaidos no pilnības, kļūstot par cilvēku uz Zemes. Es izpildīju misiju glābt visas radības, kas savas nepaklausības dēļ kopš Ādama bija grēkā kritušas. To vājums izraisīja to, ka viņu dvēseles krita arvien dziļāk. Taču pienācis īstais laiks, Es, piepildot praviņojumus par Mesijas atnākšanu, kļuvi par cilvēku, lai sniegtu savus mācījumus, atbrīvotu dvēseli no važām un dāvētu tai augšāmcelšanos.

27. Jūs visi zināt, kas notika Pēdējās vakariņās. Maize un vīns, ko Es pasniedzu saviem mācekļiem, bija barība visai Visumam. Tie simbolizēja

Manu būtību un Manu mīlestību, kas valda pār visiem Maniem bērniem — gan ticīgajiem, gan neticīgajiem. Visiem tika dāvāta Mana Gara gaisma.

28. Es nomazgāju savu apustuļu kājas, lai parādītu savu pazemību un aicinātu viņus doties ceļā pa zemi, lai sagatavotu katru sirdi ar manu mīlestību — ar to neizmērojamo mīlestību, ko Es jūtu pret visiem, lai neviens neietu pazaudēts un visi nāktu pie Manis. Taču šis darbs māca jums attīrīties no jebkāda grēka, ja vēlaties uzsākt savas misijas izpildi.

29. Es neko nebiju paturējis sev. Ko gan cilvēki varēja darīt pret Mani, ko Es nebūtu zinājis jau iepriekš? Viss bija sagatavots tā, kā to gribēja Mana gribo, un tā, kā tas norisinājās „”, tas bija Mans iepriekš noteiktais gaidāmais notikumu gaita, lai pārliecinātu sirdis. Mani tika vilkts pie krusta, atkailināja manu ķermeni un piesita manas rokas un kājas pie koka. — Šāda ir krusta simbolika:

30. Horizontālā sija ir pasaules grēks, kas stājas pretī vertikālajai sijai. Tā vērsta uz augstumiem un tos iezīmē. Taču grēks vienmēr ir šķērslis ceļā uz Dievišķo.

31. Es tiku piesists pie tā koka, un, kad Mans Gars ieraudzīja sirdu aukstumu, jaunprātību un pēc tam prieku, redzot, kā tiek mocīts šis ķermenis, Mana seja izkropļojās no sāpēm. Tad Manas lūpas izteica šādus vārdus: „Piedod viņiem, Kungs, jo viņi nezina, ko dara.”

Tagad, šajos laikos, Es jums atkal piedodu, jo jūs joprojām neesat Mani sapratuši. Cik daudzi no Maniem radījumiem apgalvo, ka Mani mīl, bet nemīl — cik daudzi, kas tic, ka Man kalpo, kalpo kārdinājumam!

32. Atkal Manas acis skatās uz cilvēku pūļiem un atpazīst vienu un otru no tiem, kas toreiz Mani apņēma — no tiem, kuri neilgi pirms tam bija saņēmuši brīnumus, bet tomēr nespēja Mani atpazīt.

33. Es neredzēju ne žēlsirdību, ne mīlestību tajās sejās. Tāpēc Es teicu cilvēkiem: „Man slāpst.” Tā nebija miesas slāpes, tā bija dvēseles slāpes, kas lika izteikt šos vārdus. Man bija slāpes pēc cilvēku mīlestības. Taču tālu no mīlestības Es redzēju viņos gandarījumu, prieku par to, ka viņi bija ļāvuši Man ciest līdz nāvei. Tad zemes virsma satricinājās, saule aptumšojās, un notika tā, ka Mans Gars atdalījās no Jēzus ķermeņa.

34. Mani bērni redzēja ķermeni, uz kura gulēja visa grēka nasta un pasaules kauns, un mocītais ķermenis sauca: „Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu mani esi pametis?”

35. Pēc tam Es vērsu skatienu uz Marijas sāpju pilno seju, uz Manu apustuļi Jāni un uz tām sievietēm, kas pavadīja Mariju, un, tā kā Es gribēju atstāt vēl vienu Manas mīlestības apliecinājumu, Es uzticēju Marijai visu Manu bērnu aprūpi un aizsardzību un teicu viņai: „Sieviete, tur ir tavs bērns”, un Jānim: „Bērns, tur ir tava māte”. Tas bija mantojums, ko Es šajā

brīdī atstāju cilvēcei. Jānis iemiesoja bērnu, cilvēci. Jūs tika uzticēti Marijai, lai viņa mūžīgi aizstāvētu, mierinātu un sargātu visas radības.

36. Pēc tam Es pagriezos pie tā, kurš izmisīgi kļiedza un arī bija piesists pie krusta: Dimas. Es iekļuvi viņa sirdī un redzēju viņa lielās nožēlas izpausmes. Viņš man teica: „Tevi, kas esi pilnīgs, viņi krustā sit. Apžēlojies par mani, nabaga grēcinieku.” Es viņu mierināju, sacīdams: „Patiesi, patiesi, pēc dažiem mirkļiem tu būsi kopā ar Mani paradīzē.”

37. Jēzum tuvojās fiziskā nāve, un tad Es teicu šādus vārdus: „Tēvs, Tavās rokās Es nododu savu Garu.” Es jūs mācīju atgriezties pie Tēva pēc Viņa baušļu izpildīšanas. Mans Gars atgriezās Viņa klātbūtnē, lai apvienotos ar Viņa Garu.

38. Mani pēdējie vārdi bija: „Viss ir paveikts.” Laimīga ir tā sirds, kas spēj sasniegt savas attīstības ceļa galamērķi, jo Es to uzņemsu, un tā būs pilna žēlastības un pilnības.

39. Šie ir septiņi vārdi, kurus pasaule dzird gadu no gada, nesaprotot to garīgo jēgu.

40. Mani mācekļi un draugi pēc Jēzus aiziešanas apglabāja Viņa ķermeni, to balzamēja, kā tas bija pieņemts, un nogādāja kapenēs. Nākamajās trīs dienās mans Gars nokāpa uz pasaulēm, kur Mani gaidīja dvēseles, lai dotu tām brīvību un parādītu ceļu. Pestīšana sasniedza arī tos radījumus, kuri atradās tumšajās sfērās un gaidīja savu Glābēju.

41. Pēc tam Es parādījos, padarot Sevi redzamu, un apmeklēju savu Māti, Mariju Magdalēnu, kā arī savus mācekļus. Pirms Savas Debesbraukšanas Es devu viņiem pēdējos norādījumus, lai parādītu, kā viņiem jāuzvedas starp cilvēkiem, kad viņi nesīs Manu bezgalīgo gudrību, pilnīgos mācības vārdus, lai atmodinātu visas dvēseles jaunai dzīvei.

42. Un šodien, kad tuvojas laiks atvadīties no jums, Es jums saku: nebaidieties pēc šī ierobežotā mācību laika. Dvēseles ir attīstījušās, un jums vairs nav nepieciešams redzēt Mani ar fiziskajām acīm. Vairs nav arī nepieciešams, lai jūs dzirdētu Manu vārdu no fiziskām lūpām. Dvēsele ir attīstījusies, tā ir pacēlusies, un tā uztver garīgi. Arī nākotnē Es rādīšu ceļu visiem Saviem mācekļiem.

43. Es dodu norādījumus visiem saviem bērniem. Meistars jums saka: kad jūs būsiat pārvērtuši jums uzticētās dvēseles par auglīgām pļavām, kurās mīlestība nes augļus, starp jums valdīs vienotība un brālība. Tad jūs varēsiet uzskatīt sevi par maniem mācekļiem.

44. Dažreiz Es runāju ar jums tēlos, lai jūs varētu iedziļināties dziļajos mācībās, manam vārdam iesakņojoties jūsu iztēlē, un Es runāju ar jums sīki, lai nebūtu nekā, kas jūs aizvainotu vai radītu apmulsumu. Ja tā nebūtu, jūs jau būtu izveidojuši rangu zīmes, pakāpes un klasifikācijas starp

mācekļiem un skolniekiem, starp „pirmajiem” un „pēdējiem” savās sapulcēs, un svinību vidū jūs vainagotu sevi ar izdomātiem lauru vainagiem. Jo cilvēkiem piemīt tieksme uz iedomību un izrādīšanos.

45. Sējiet savā vidū brālības sēklu, ko savulaik kopa mani apustuļi. Šī sēkla bija paraugs, ar kuru viņi dibināja draudzes, ciematus un pilsētas.

46. Ko jums jāzina, lai mācītu manu mācību?: Mīlēt. Nav iespējams, ka jūs būtu Kristus misionāri, ja jūsu sirdīs nav mīlestības. Jūs visi nonāksiet pie Manis, un tas notiks caur mīlestību. Daži ieradīsies agrāk, citi – vēlāk. Tie, kuri paši savas vainas dēļ visvairāk kavēsies, būs spiesti izliet visvairāk asaru. Jūs visi esat kā ziedi, kas neuzplaukst vienlaikus, lai uzņemtu jaunas dienas gaismu. Ja jūsu sirds ir palikusi slēgta dievišķajai mīlestībai, Es jums tagad saku: jūsu pagātne ir pagājusi, tagad mūžība jūs atkal aicina pie sevis. Manās rokās ir jūsu pagātnes dzīves grāmata, kurā noteikti ir daudz trūkumu. Taču tajā ir arī tukšās lappuses par jūsu nākotnes dzīvi un jūsu pārveidošanos. Es redzu un zinu visu.

47. Es jums vēlreiz saku, ka jūs visi apvienosieties ar Mani. Bet katram pašam būs jā„iekaro” debesis. Šo „iekarošanu” jūs varat veikt viegli ar mīlestību vai sāpīgi, izciešot ciešanas. Es jums palīdzu, mierinu un vadu jūs, bet pārējo jums ir jādara pašiem. Es jums stiprinu, un šis spēks ir mīlestības spēks, patiesā enerģija, kas virza Visumu, visu radīto, un bez kuras jūs nepastāvētu. Es slēpju no jums jūsu pagātnes grāmatu, jo, ja jūs redzētu tās lappuses, jūs raudātu no skumjām un saslimtu no bēdām. Daudziem jūsu šausmas un ciešanas būtu tik lielas, ka jūs uzskatītu sevi par necienīgiem piedošanaī un pestīšanaī. Arī šajās tumšajās lietās mirdz mana mīlestība, kas jums ietaupa briesmīgu un nebeidzamu agoniju un rada jaunus ceļus, pa kuriem jūs ar tīriem darbiem pakāpeniski varat atjaunot savu dvēseli. Bet, ja jūs iepazītos ar savas dzīves grāmatas nākotnes lappusēm — kā jūs smaidītu no laimes!

48. Kad reiz būsiēt pacēlušies, jūs ar prieku atcerēsieties savas pagātnes ciešanas un pateiksieties Tēvam. Jo šīs ciešanas bija mazākas par to, ko jūs bijāt pelnījuši.

49. Šeit ir Mans vārds, kas dots caur cilvēka saprātu. Lai tas būtu tik pilnīgs, kā jūs to vēlaties, jums jāgarīgojas un jāļauj tajā piedalīties saviem brāļiem un māsām, caur kuriem Es ar jums runāju. Dodiet viņiem ideālismu, dvēseles mieru un iedvesmu tam. Viņu darbs ir grūti paveicams dvēselei un ļoti apgrūtināošs ķermenim. Manam darbam ir vajadzīgi spēcīgi balss nesēji, tikai tādā veidā tas spēs paveikt brīnumus, ko prasa neticīgā pasaule, proti, tie, kuri savās šaubās ir kā Tomass — kuriem ir jāredz un jāpieskaras, lai pārliecinātos, neapzinoties, ka arī viņi varētu darīt

brīnumus, ja mazāk ņemtu par paraugu Tomassu un vairāk — Meistaru, kurš runā uz jums.

50. Jūs, manu vārdu vēstītāji: kamēr jūsu darbs netiek saprasts un jūs redzat, ka nesaņemāt to uzmanību un atzinību, ko esat pelnījuši, ņemot vērā darbu, ko veicat, — samierinieties ar to, piedodiet, nezaudējiet savu laipnību. Bet, ja jūs sajūtat manas Gaismas garīgo pieskārienu, kas vērsta uz jūsu saprātu, lai pēc tam izpaustos caur jūsu lūpām, — domājiet par Mani, priecīgi nododieties manai Mīlestībai, kalpojiet Man ar bezgalīgu prieku, jo jūs zināt, ka tādējādi jūs kalpojat saviem brāļiem un māsām. Es atalgoju jūsu sagatavošanos, šajos brīžos piepildot jūs ar žēlastību. Lai to visu nopelnītu, jums jākļūst mīlošiem un jūsu sirdī jābūt patiesas mīlestības pret tuvākajiem sajūtai.

51. Brīdī, kad gatavojaties Manai atklāsmei, nedomājiet par zemes „gudrībām” vai filozofijām, jo tas viss būs bezjēdzīgs salīdzinājumā ar Manu gudrību. Es esmu Tas, kas jūs iedvesmo jūsu sajūsmas brīžos un dod jums spēku, lai pildītu jūsu grūto uzdevumu. Ja jūs nododaties Man — ko tad jums ir jābaidās?

52. Lūdzieties, bet jūsu lūgšanai jābūt saistītai ar jūsu ikdienas nodomiem un darbiem; tā būs jūsu labākā lūgšana. Bet, ja jūs vēlaties vērst pie Manis kādu domu, lai ar to izteiktu lūgumu, tad vienkārši sakiet Man: „Tēvs, lai Tava griba notiek manī.” Tādējādi jūs lūgsiet pat vairāk, nekā jūs varētu saprast un cerēt, , un šis vienkāršais teikums, šī doma, vēl vairāk vienkāršos to „Tēvreizi”, par kuru jūs Man lūdzāt citā laikā.

53. Tādējādi jums ir lūgšana, kas lūdz par visu un kas vislabāk runās jūsu vietā. Taču to nedrīkst teikt jūsu lūpas, bet jūsu sirds to jāizjūt; jo teikt nav tas pats, kas just, un, ja jūs to jūtat, jums to Man nav jāpasaka. Es zinu, kā sadzirdēt Gara balsi, un saprotu tā valodu.

54. Vai jums var būt lielāks prieks par to, ka jūs to zināt? Vai varbūt jūs domājat, ka Man ir nepieciešams, lai jūs Man teiktu, ko Man jādara? Neiegrimstiet pārliecībā, ka Maniem atklājumiem ir vajadzīgas atbilstošas vietas, īpaši tērpī un pat noteikti uzvedības veidi, lai Es varētu atklāties. Nāks dienas, kad mana iedvesma būs ar jums jebkurā vietā un jebkurā laikā, dažādu cilvēku pūļu priekšā, kur jūs izteiksiet manas domas vārdos un valodās, kuras visi sapratīs.

55. Vienīgā baznīca, kurā šim vārdam jāskan, ir jūsu brāļa sirds. Vai jūs mācāties valodas, lai varētu nodot manu vārdu citās valodās, nevis tajā, ko jūs runājat? Es jums saku, ka jums jāizsaka manas domas, kas ir gaisma, un ikviens tās uztvers savā valodā, tāpat kā tas notika, kad mani apustuļi runāja par manu Valstību cilvēkiem, kuri runāja dažādās valodās. Tie, kas šos brīnumainos notikumus uzskata par patiesiem, tos sauc par

brīnumiem, bet citi tos noliedz, jo uzskata tos par neiespējamām. Bet Es jums saku, ka tās ir sīkumi, kurus jūs bez piepūles varēsiet paveikt, ja patiesi esat manas mīlestības mācekļi. Sekojiet savas sirds aicinājumam, ak, mani balss nesēji, neaizņemot nevienu. Atcerieties, ka ikvienam ir jāpilda savs uzdevums.

56. Tauta, vairojies, ar savām domām esi kopā ar tiem, kuri ir mani rīki. Savā sajūsmas pilnībā viņi tev dod garīgo gaismu, barību, kas tevi stiprina un iepriecina. Viņi kalpo, lai tu mācītos. Rīt citi darīs tavā labā to, ko tu šodien dari viņu labā. Jūs varētu teikt, ka ārējā valodas forma, kādā Es runāju „Otrajā laikmetā”, un tā, ko Es izmantoju tagad, ir atšķirīga, un daļēji jums būtu taisnība. Jo Jēzus toreiz runāja ar jums, izmantojot to tautu izteiksmes veidus un frāzes, kuru vidū viņš dzīvoja, tāpat kā es to daru šodien, ņemot vērā to cilvēku garīgo noskaņojumu, kuri klausās manu vārdu. Bet garīgais saturs, ko pauž šis vārds, kas tika dots gan toreiz, gan šodien, ir viens un tas pats, ir vienots un nemainīgs. Tomēr daudzi to nav ņēmuši vērā, jo viņu sirdis ir nocietinājušās un prāts ir aizvērties.

57. Vienmēr ir tādi, kas attālinās no saknēm un pieturas pie ārējā, kur viņi kļūdās un apmaldās, to pat neapjaušot. Valoda, kas atklājas katrā no maniem bērniem, caur kuriem Es runāju uz jums, ir ļoti vienkārša un tīra, atklāj mīlestību un ir garīga satura. Bet neļaujieties apmānīt ar skaisti skanošiem izteicieniem, kas jūsu ausīs skan ļoti labi, bet jūsu sirdij neko nesaka.

58. Ļaujiet, lai jūsu sirds tiek aizkustināta vairāk nekā jūsu prāts, jo sirds ir prāta valdniece. Jo augstāks ir cilvēks, jo vairāk viņš mīl, jo pazemīgāks viņš ir un jo veselīgāks viņš ir.

59. Meklējiet Manu darbu jūsu ticības, mīlestības un priekšstatu visdziļākajā un augstākajā būtībā. Neapgrūtiniet to ar liekām zināšanām un neaizēnojiet šīs mācības spožumu ar ārējām kulta formām. Neaizmirstiet, ka tieši šīs lietas un citas, par kurām Es jums vēlāk pastāstīšu, ir novedušas jūs no patiesā ceļa.

60. Ko jūs izvēlaties: meklēt Mani ar to priekšmetu palīdzību, kurus jūs radāt, lai attēlotu Mani, vai tieši savās sirdīs saņemt Manas mīlestības pieskārienu vai Manas balss aicinājumu? Kļūstiet garīgi. Patiesi, Es jums saku: tas, kurš to sasniegs, iegūs kaut ko, kas ir vērtīgāks par visiem zemes tituliem un iecelšanām.

61. Jūs piedzīvosiet brīnumus, kad tas notiks, un jau pirms tam notiks neticami notikumi. Uz priekšu, mācekļi! Neļaujieties iebiedēt no dvēselēm bez gaismas, vai tās būtu inkarnētas vai vairs neinkarnētas. Bet mīliet tās un palīdziet tām, jo arī tās ir Mani mīļotie bērni, kuri vēl meklēs Mani,

tāpat kā jūs Mani esat meklējuši. Tad Es viņus uzņemsu un, tāpat kā „pazudušo dēlu”, apņemsu savās rokās.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 248

1. Lai mans miers valda katrā dvēselē. Sajūtiēt šo mieru dziļi, lai varētu izlauzties gaismā, kas jums atklāj patiesos ceļus, un jūs varētu novērsties no tumšajiem ceļiem, kurus esat mērojuši gadsimtiem ilgi, pakļūpot ērkšķu krūmos. Ar cik daudz skumjām jūs esat apklājuši to skaisto planētu, kuru Es jums uzticēju, lai jūs uz tās dzīvotu vienu mirkli no jūsu mūžīgās dzīves.

2. Tikai ar mieru savā dvēselē jūs varēsiet sekot Man un saprast Mani. Mācība, ko Es vēršu pie jums, ir domāta stiprām dvēselēm, cilvēkiem, kuri ir kļuvuši stipri sāpēs un mīlestībā, lai vēlāk viņi spīdētu kā paraugs cilvēcei.

3. Ja jūs domāsiēt par Jēzus paraugu, jūs vislabāk izmantosiet Manas mācības. Bet, ja jūs turpināsiēt ēst tos rūgtos augļus, ko audzē cilvēce, jūs maz vai vispār neko nesapratīsiēt no Meistara mācības. Ir daudz bīstamu un liekulīgu augļu, jo tie ārēji sola saldumu, bet savā iekšienē slēpj indi.

4. Es jums atkārtāju: nomieriniet savu dvēseli un uz brīdi aizmirstiet savas problēmas, domājot, ka tās ir visas cilvēces problēmas, jo pasaule šobrīd piedzīvo laiku, kad notiek atlīdzināšana.

5. Jūs esat kā krūmi, kuriem dažkārt ir tik sausi un slimī zari, ka tiem nepieciešama sāpīga apgriešana, lai atbrīvotos no slimajām daļām un tie varētu atkal atveseļoties. Kad mana mīlestības taisnība no cilvēka koka noņem slimos zaros, kas kaitē viņa sirdij, tā viņu atjauno. Ja cilvēkam ir jānogriež kāda ķermeņa daļa, viņš nopūšas, trīc un kļūst glēvs, pat ja zina, ka tas notiek, lai atbrīvotos no tā, kas ir slimis, kas ir miris un apdraud to, kas vēl var dzīvot. Arī rozes, kad tās tiek apgrieztas, izliek savu dzīvības sulu kā sāpju asaras; bet pēc tam tās pārklājas ar skaistākajiem ziediem. Mana mīlestība bezgalīgi augstākā veidā apgriež ļaunumu Manu bērnu sirdīs, un tajā procesā Es dažreiz upurēju pats sevi. Kad cilvēki Mani krustā sita, Es pārklāju savus mocītājus ar savu labestību un piedošanu un dāvāju viņiem dzīvību. Ar saviem vārdiem un savā klusumā Es piepildīju viņus ar gaismu, aizstāvēju un glābu viņus. Tā Es apgriežu ļaunumu, atvairu to ar savu mīlestību un aizstāvu un glābu ļaundari. Šie piedošanas akti bija, joprojām ir un mūžīgi būs pestīšanas avoti.

6. Šodien, tāpat kā agrāk, Es jūs pacelšu, kad jūs kritīsiet, Es iejauksies, kad jūs apmaldīsieties. Saprotiet, ka no Manis jums nav ko baidīties. Baidieties no sevis paši!

7. Es saviem bērniem vienmēr rādu vieglo, skaisto un drošo ceļu. Es jums ietaupīu garos, smagos un mokošos ceļojumus, kurus jūs paši sev radāt ar saviem darbiem. Ja jūs apmaldāties vai esat gausi un kavējat savu ierašanos Gaismas ceļā, tad tikai tādēļ, ka paši uzstājat uz to.

8. Es dodu jums jaunas atklāsmes, lai jūs sasniegtu arī jaunas pārvērtības. Nekas un neviens nespēs kavēt to, ka Mani mācību vārdi

rakstveidā sasniedz dvēseles. Mans Vārds iznīcinās visu nepatieso, kas uzkrāties cilvēka dzīvē.

9. Ar to es neizraisīšu nelielu strīdu, bet gan lielu pasaules uzskatu karu, kurā iedvesmotie mirdzēs. Es jums iedvesīšu pareizo vārdu, lai jūs pareizi interpretētu manu mācību.

10. Nāciet pie Meistara un mācieties no Viņa, lai jūs atbrīvotos no nepareizajām interpretācijām, ko jums agrāk mācīja par senāko laiku rakstiem. Šīs kļūdainās interpretācijas, kas bija kā akli spoguļi, neļāva jums ieraudzīt patiesību.

11. Jums ir stāstīts par Antikristu, atsaucoties uz mana mācekļa Jāņa atklāsmi. Kļūdaini jūs šo personāžu esat attiecinājuši uz daudziem saviem līdzcilvēkiem gan pagātnē, gan tagadnē. Šodien Es jums saku, ka šis Antikrists, kā to ir uztvērusi cilvēce, nepastāv un nepastāvēs. Antikrists ir ikviens, kurš nemīl, jo Kristus ir Radītāja mīlestība. Tādēļ saprotiet, ka jūsu pasaule ir pilna ar antikristiem, kurus apmāna materiālisms.

12. Es jums saku, ka jums ir labāk būt pilniem ar neskaidrībām un noliegumiem nekā ar nepareiziem pārliecības vai meliem, kurus jūs uzskatāt par patiesībām. Godīgs noliegums, kas izriet no šaubām vai neziņas, jums nodara mazāku ļaunumu nekā nepareiza pārliecība par nepatiesību. Godīgas šaubas, kas alkst pēc izpratnes, ir labākas nekā stingra ticība kādam mītam. Izmisīgā nenoteiktība, kas skarī prasa gaismu, ir labāka nekā fanātiska vai elku pielūdzēja pārliecība. Šodien visur pārsvarā ir neticīgie, vīlušies un rūgtuma pilnie cilvēki. Tie ir dumpinieki, kuri bieži redz skaidrāk nekā citi, kuri rituālo izturēšanos neuztver kā tādu, kā arī viņus nepārliecina apgalvojumi, ko viņi dzirdējuši no tiem, kuri garīgi vada cilvēkus. Jo visas tās sarežģītās teorijas nepiepilda viņu sirdis, kas slāpst pēc tīra ūdens, kas nomierina viņu bailes. Tie, kurus jūs uzskatāt par dumpiniekiem, savos jautājumos bieži parāda vairāk gaismas nekā tie, kuri uz tiem atbild, jo uzskata sevi par izglītotiem vai nozīmīgiem. Viņi jūt, redz, sajūt, dzird un saprot ar lielāku skaidrību nekā daudzi, kuri sevi dēvē par dievišķo mācību meistariem.

13. Jūs arī diskutējat par to baīso un šausmīgo pasaules galu, ko katrā kara sākumā uzskatāt par tūlītēju. Arī par to Es jums šodien saku, ka tas gals, ko jūs gaidāt, nenāks. Mani Otrā Laika vārdi attiecas uz realizēto un zinātnisko pasauli, kas Mani negodā, nemīl un neatzīst.

14. Jūs esat burtiski ticējuši, ka ieradīsies cilvēki, kuri sevi dēvēs par „Kristu”, un beidzot esat noticējuši un sapratuši, ka tie būs viltus Kristus.

15. Jūs noteikti vēlaties simbolus uztvert nepareizi un nodarbojaties ar tiem tādā veidā, ka nonākat kļūdās un beigās vairs nezināt, ko domāt. Nedomājiet tik daudz, attīriet savu dvēseli un sirdi un nāciet pie Manis. Es

jums došu gaismu un atklāšu to, kas jums jāzina, gan jūsu materiālajai pilnveidošanai, gan jūsu garīgajai izaugsmei.

16. Kas ir viltus Kristus? Visi tie, kas skaļi sludina savu pārākumu un tikumību un apgalvo, ka ir labestības nesēji, lai gan dara tieši pretējo.

17. Jūs joprojām runājat par Dieva briesmīgo taisnīgumu, par Jēhovas dūsmām, par „acu par aci un zobu par zobu” tiesas dienā, kurā Es būšu atriebīgais tiesnesis. Bet cik daudz tiesas dienu jūs esat piedzīvojuši savas dzīves laikā? Šajos jūsu dvēselei skumjos brīžos Es neesmu bijis jūsu tiesnesis, bet gan jūsu aizstāvis. Manā Garā nevar pastāvēt dusmas. Kā tad Es varētu tās atklāt? Manī valda tikai harmonija. Tie, kas rīkojas pēc principa „acs par aci un zobs par zobu”, esat jūs paši. Mana taisnība ir mīloša, un jūs paši lūdzat iespēju attīrīties. Jo Es jūs nesodu.

18. Jūs, kas staigājat pa maldīgiem ceļiem, Es drīz uzņemsu un dosu jums Savu spēku un Gaismu, ja jūs Mani aicināsiet. Nav nozīmes tam, ka jūsu ķermenī un dvēselē ir lielu grēcinieku pēdas. Es panāksu, ka jūs svētīsiet tos, kuri jūs ir aizvainojuši, un ka jūs svētīsiet Dievu, jo Viņš ir uzskatījis par iespējamu šo brīnumu jūsos. Tad jūs sāksiet sajust Kristus mīlestību savās sirdīs.

Daži, dzirdot šos vārdus, domā: kā tas ir iespējams, ka lieli grēcinieki var saņemt šo žēlastību tāpat kā taisnīgie, kuriem tā pienākas pēc nopelniem? Ak, cilvēki, cilvēki, kas neredzat tālāk par savām acīm! Es jums vienmēr esmu dāvājis savus labvēlības darbus no žēlastības, vēl pirms jūs tos bijāt nopelnījuši!

19. Es atbildu gan uz tīru domu, gan uz to skumjo sūdzību, ko izsaka tas, kurš pie Manis nāk aptraipīts, ikreiz, kad viņam, sakarā ar mīlestības trūkumu pret saviem līdzcilvēkiem, izlaužas pat vismazākā pazemības vai sapratnes dzirkstele.

20. Es esmu vājšo aizstāvis, kuri savā lielajā nespējā un neziņā raud. Es esmu dievišķā cerība, kas aicina un mierina raudošos, es esmu mīlošais Jēzus, kas maigi glāsta to, kurš stāsta savās sāpēs un atgriešanās ceļā.

21. Es esmu jūsu Glābējs, jūsu Atbrīvotājs. Es esmu cilvēkam pieejamā patiesība.

22. Tagad seko vēl viens no maniem mācījumiem, mācekļi: patiesi, Es jums saku, ja jūs jūtaties stipri, lieli vai pārāki, jūs attālināties no Manis, jo jūsu augstprātība apspiež pazemības sajūtu. Bet, ja jūs jūtaties mazi, ja saprotat, ka esat kā atomi manas radības vidū, tad jūs tuvināties Man; jo, pateicoties jūsu pazemībai, jūs Mani apbrīnojat, mīlat un jūtat Mani sev tuvu. Tad jūs domājat par visu to Lielo un Neizdibināmo, ko Dievs sevī glabā un ko jūs labprāt gribētu zināt un piedzīvot. Jums šķiet, it kā jūs savā dvēselē dzirdētu dievišķā čuksta atbalsi.

23. Es esmu jūsu dvēseles Kungs un jūsu Glābējs. Jūsu ķermenis ir viens no daudzajiem rīkiem, kas jums ir doti. Bet lielākā daļa parasti aizmirst Mani, kad iemiesojas, un novirzās no ceļa, ietekmēti no dzīves, kas tos apņem uz Zemes. Tas notiek tad, kad dvēselei vēl trūkst patiesa diženuma un pacilātības.

Citi, kuri neaizmirst, ka Es esmu viņu Kungs un Tēvs, izrāda neapmierināmību lūgšanās, bet skopumu, kad runa ir par došanu. Viņiem trūkst dvēseles augstsirdības, lai spētu mīlēt. Viņi domā, ka saprot, kā lūgt, bet nesaprot, kā dot. Viņi nemēģina iemācīties lūgt un vēl jo mazāk – iemācīties dot. Vienīgais, par ko viņiem vajadzētu lūgt Man, ir tas, lai Es piepildītu savu gribu attiecībā uz viņiem. Jo jūs jau esat atzinuši, ka mana griba ir taisnīga, pilnīga un mīloša.

24. Es jums saku: „Lūdziet, un jums tiks dots.”

25. Vai jūs uzskatāt šo teikumu vai šo lūgumu par bezjēdzīgu? Patiesi, Es jums saku: tas, kurš to vērs pie Manis un to izjūt, ir atradis brīnumu avotu. — Attiecībā uz došanu: dodiet visu, ko jums iesaka mīlestība.

26. Jūs cenšaties šajā pasaulē aplūsināt dvēseles tīrākās izjūtas ar pareizām baudas izjūtām. Taču, tā kā Dievišķais Gars ir paslēpts jūsu būtībā, jums visiem būs jāpakļaujas Viņam — vieniem agrāk, citiem vēlāk.

27. Cilvēki nevarēs mūžīgi cīnīties pret Dievu, pret vienīgo, kurš var pacelt jūs no jūsu nepilnīgo būtņu stāvokļa uz pilnības augstumiem.

28. Es ar savu mācību jums parādīšu dzīves patieso jēgu un iemācīšu jums pareizi interpretēt ne tikai manu šī laika vārdu, bet arī pagātnes vārdu. Jo, nepareizi interpretējot manus vārdus, jūs esat radījuši fanātiskas kulta darbības. Tāpēc jūsu materiālisms neļauj jums saprast, kad Es jums saku: „Debesis un zeme zudīs, bet mans vārds nezudīs.”

Jūs domājat: vai ir iespējams, ka debesis pazudīs tāpat kā zeme? Tas liecina par jūsu dziļākas izpratnes trūkumu. Ar to es gribēju jums teikt, ka debesis, kuras jūs redzat, un zeme, uz kuras jūs dzīvojat, zudīs, jo laiks sekunde pēc sekundes atstāj uz tām savas pēdas, bet ka mana vārda būtība un saturs nezudīs, jo tas — tā kā ir dievišķs — ir mūžīgs, un dievišķais ir nemainīgs. Tomēr jūsu zeme un jūsu debesis mainās un zūd cilvēkiem nemanāmi, kamēr mana mīlestība paliek nemainīga. Mana mīlestība nezūd, jo tā piepilda visu Visumu.

29. Jēzus nāca, lai jūs mācītu mīlēt, nevis lai apmierinātu jūsu iedomīgo ziņkāri. Taču cik maz ir to, kas prot mīlēt Viņa vārdā! Katru reizi, kad jūs darāt kaut ko labu, jūs sakāt: „Es esmu cēlsirdīgs, es esmu dāsns, es esmu labdarīgs; tādēļ es to daru.” Es jums saku: ja jūs darītu šos darbus sava Kunga vārdā, jūs būtu pazemīgi, jo labestība nāk no Dieva, un Es to esmu piešķīris jūsu dvēselei. Tātad tas, kurš savus labos darbus piedēvē savai

cilvēciskajai sirdij, noliedz savu dvēseli un To, kurš to apveltīja ar šīm tikumībām. Ja jūs, savukārt, darāt kaut ko ļaunu, jūs mazgājat rokas kā Pilāts, un šo rīcību jūs uzvelkat uz Tēva, sakot: „Tā bija Dieva griba, tā bija rakstīts; Dievs to gribēja, tā ir liktenis.”

30. Jūs sakāt, ka nekas nenotiek bez Dieva gribas, lai attaisnotu sevi par savām kļūdām. Bet patiesi, Es jums saku: jūs kļūdaties, jo jūsu kļūdas, jūsu nožēlojamās rīcības notiek bez Dieva gribas. Saprotiet, ka Visvarenais jūs nekad neuzspiež ar varu, izmantojot savu spēku. To *jūs* darāt ar saviem vājākajiem brāļiem un māsām. Patiesi, Es jums saku: ļaunums, negodīgums, harmonijas trūkums ir *jums* raksturīgi; mīlestība, pacietība, dvēseles miers nāk no Dieva. Katru reizi, kad jūs mīlat, tas ir jūsu dvēseles Radītājs, kas jūs iedvesmo. Savukārt, ja jūs ienīstat, tad tas esat jūs paši, jūsu vājums, kas jūs virza un pazudina.

31. Katru reizi, kad jūsu dzīvē notiek kaut kas ļauns, varat būt droši, ka tas ir *jūsu pašu* darbs. Taču tad jūs jautājat sev: kāpēc Dievs to pieļauj? Vai Viņš necieš no mūsu grēkiem? Vai Viņš arī neraud, redzot, kā mēs raudam? Ko gan Viņam tas maksātu, lai mūs pasargātu no šiem kritieniem? Es jums saku: kamēr jūs nemīlēsiet, Dievs jums būs kaut kas, ko jūs nespēsiet saprast, jo jūsu Radītāja augstsirdība pārsniedz jūsu sapratni.

32. Kļūstiet stipri, lieli, gudri, iemācieties mīlēt. Ja jūs mīlēsiet, jums vairs nebūs bērnišķīgās vēlmes izprast Dievu, jo tad jūs Viņu redzēsiet un sajūtīsiet, un ar to jums pietiks.

33. Mana mīlestība atbild uz tiem jautājumiem, ko jūs dažkārt sev uzdodat savās ciešanās. Es ļauju jums tikai izbaudīt to augli, ko esat audzējuši, lai jūs sajustu kaut ko no tā, ko esat likuši just citiem. Bet Es jums saku arī to, ka, ja jūs pārpildāt savu ciešanu kausu un Es varētu jums atbrīvot no sāpēm, Es tomēr ļauju, lai šīs sāpes un pat nāve ir jūsos. Jo dvēsele stāv pāri visām šīm nenožīmīgajām maņu uztverēm, kuras tā pārbauda ar ķermeņa starpniecību.

34. Jēzus nāca pie cilvēkiem, lai jūs mācītu, kā augstākā dvēsele panes pāršanu ar rīkstēm, apvainojumus un ērkšķus, lai, ja jūs “krustā sistu”, jums būtu drosme stāties pretī pārmācītājam vai apmelotājam, mīlēt viņu un svētīt.

35. Tā jums jāatstāj aiz sevis pasaule un ķermenis.

36. Bet šodien, šajā žēlastības rītā, kad Mans Vārds caur cilvēka saprātu atgriežas pie jums, Es jūs sveicu.

37. Cilvēce, tu gatavojies atzīmēt Jēzus dzimšanu.

38. Ziemassvētki – prieka un atmiņu svētki.

39. Bagātajiem un varenajiem tas nozīmē pasaulīgas baudas un izklaides. Tiem, kuri seko Kristum, kuram naktī, kad viņš piedzima, nebija ne gultas, ne mājsvietas, tas ir svētki ar trūkumiem, bet ar garīgu prieku.

40. Kristīgā cilvēce, tu, kas gatavojies izrotāt savus altārus un rīkot savus svētkus, patiesi, Es tev saku: tava sirds ir tukša. Vai tu neesi apdomājusi, ka tie altāri, kurus tu uzceļi, un tie attēli, ar kuriem tu Mani attēlo, ir tikai prieks taviem acīm un Dievišķā atdarinājums, kas ir ļoti tālu no patiesības? Es vienmēr esmu dzīvojis patiesas pazemības templī. Tāpat Es esmu jūs mācījis pildīt savu uzdevumu ar visu mīlestību un sevis noliegšanu.

41. Šodien Es redzu, ka šis mācījums ir zaudējis savu spēku, ka šī kristietība ir aizmirsusi tā jēgu. Jo pat tie, kas savas ģimenes ievēd nabadzībā, sauc sevi par kristiešiem. Tie, kas izrāda greznību un varu, un tie, kas kurina karus, arī sauc sevi par kristiešiem. Taču ne visi sekos šim piemēram un šim ceļam, jo daudzi atmodīsies, saprotot, ka dvēseles lielums balstās uz sirds raksturu, kurā mīt tīras jūtas, ko Dievs iedvesmo cilvēkam.

42. Ir pagājuši aptuveni 2000 gadi kopš manas ierašanās šajā pasaulē kā cilvēkam. Es jums to atgādinu tikai tādēļ, lai jūs saprastu, cik tālu jūs esat no mana mācības izpildīšanas. Mans piemērs kā pilnīgam cilvēkam sākās no manas dzimšanas brīža, turpinājās manā bērnībā un jaunībā, līdz beidzās ar pēdējo elpas vilcienu uz krusta. Šis stāsts, uzrakstīts ar manu asinīm, ir Dzīves grāmata un cilvēces pestīšanas sākums.

43. Es dzīvoju starp cilvēkiem, lai viņiem palīdzētu saprast, ka Tēva mīlestība pret viņiem ir tik liela, ka Es galu galā ierobežāju Sevi, lai kā cilvēks dzīvotu kopā ar viņiem, tālu no visām tām priekšstatām, kādas tautas vadītājiem bija par dievišķību, kuri ievēroja likumu, ko viņiem bija atstājis Mozus. Kā gan viņi varēja saprast Dieva Dēlu Viņa nabadzībā, kamēr paši dzīvoja bagātībā? Kā gan viņi varēja noliekties priekšā Jēzum, galdnieka dēlam, kamēr paši jutās privileģēti?

Viņi nesaprata Manu mācību par mīlestību un pazemību. Mana šūpuļkrēsliņa bija tik nabadzīga, ka neviens no viņiem nepienāca klāt, pat ne, lai Mani paglaudītu vai mīloši paskatītos. Bet daba bija patiesi satraukta par Manu klātbūtni kā cilvēkam un savās dažādajās valstībās izstiepa Man pretī savas rokas, lai Mani laipni uzņemtu, kamēr Mūžīgā Gaisma, simbolizēta zvaigznē, pasludināja pasaulei Mesijas atnākšanu.

44. Tagad, šajā laikā, kad Man nav jāpiedzimst kā cilvēciskai būtnei, ne arī jāklūst par cilvēku, lai pēc tam tiktu vajāts, mana Gara gaisma, kas staro uz jums, tiks ieraudzīta no cilvēces puses, kas spēs atpazīt, kur šobrīd plūst mans Vārds.

45. Šodien Es nāku kā Gaisma, kā Esence, lai piepildītu ar mieru labvēlīgos cilvēkus, kuri ir sapratuši, kā šo dienu atzīmēt ar garīgumu un prieku, un kuri Man ir veltījuši savas sirdis kā dāvanu.

46. Ciešanas un nabadzība ir tas, ko jūs veltāt savam Kungam, atceroties, ka arī jūsu Skolotājs nāca uz šo pasauli, lai ciestu.

47. Es pieņemu šo upuri un iededzu jūsu sirdīs neizdzēšamu liesmu. Tā kā Es sevi upurēju, lai parādītu jums ceļu uz jūsu pestīšanu — neaizmirstiet, ka Es vienmēr esmu gatavs izstiept savu žēlīgo roku, lai jūs glābtu.

48. Jūsu garīgā bērnība ir beigusies, un tagad jums ir jāsaprot sava attīstība.

49. Es esmu jums nodevis savu pārstāvniecību, jo es jums teicu: „Kas kā māceklis pilda savu uzdevumu, tas kļūs tāds kā viņa Skolotājs.” Sējiet mīlestību, ielieciet mieru sirdīs, veiciet brīnumus. Atdzīvoieties žēlastības dzīvē, atmodiniet „mirušos” patiesībai.

50. Spiritisti, esiet mana Vārda skaidrotāji un vēstneši. Šajā dienā Es mīlu visus cilvēkus, kuri saskaņā ar saņemtajiem norādījumiem piemin manu atnākšanu.

51. Kad balss nesējs būs ekstāzē, mans dievišķais stars, mana iedvesma nāks pār jums, lai jūs saprastu manu Vārdu. Es gribu redzēt jūs apvienotus vienā vienīgā vēlmē: mierā starp cilvēci.

52. Laimīgs tas, kurš nāk pie Manis, ilgojoties pēc Manis, jo viņam būs mana Dievišķā Gara gaisma. Kas Mani meklē, dara to tāpēc, ka ir sajutis sevi, ka ir pienācis laiks viņa garīgajai attīstībai.

53. Cilvēka prāts cenšas pārraut verdzības ķēdes, kas to ir turējušas saistītu. Es esmu jums teicis, ka tagad ir laiks, kad prātam un dvēselei ir jāmeklē brīvība. Jo viņu priekšā plešas bezgalīgi plašs lauks, kurā viņi var iepazīt un sasniegt vairāk nekā to, ko viņiem ir parādījusi viņu sirds. Tādā veidā cilvēks pilnveidosies un iegūs vairāk gudrības. Tad katrā cilvēka domā būs ietverta patiesība.

54. Šodien Es runāju ar jums caur daudziem balss nesējiem un caur viņiem atstāju mācību grāmatu jūsu dvēselei, tāpat kā Es šīs cilvēces Otrajā laikmetā atstāju mantojumu – gudrību un mīlestību. Jo manas mācības pamati balstās uz mīlestību – to vispārējo un augstāko spēku, kura mērķis ir apvienot visas būtnes vienā ģimenē.

55. Šī dievišķā īpašība jums ir jāpiemīt, jo tur, kur nav mīlestības, nevar būt žēlsirdības. Taču Es esmu jūs piepildījis ar mīlestību, lai jūs vienmēr, kad rodas iespēja izrādīt žēlsirdību, to darītu, labi apzinoties, ka tā nav pakļauta konkrētai formai un nav ar to saistīta. Lai jūs attīstītu šim nolūkam nepieciešamās spējas, Es esmu jums devis daļu no Sevis, kas

dzīvo jūsos. Tā ir jūsu Gara apgaismotā dvēsele, kas ļauj jums saprast, ka jūs esat cēlušies no Manis.

56. Tāpēc jūs varat saprast, ka dievišķais spēks var atklāties visā, kas ir dzīvība, jo dzīvība ir viss, kas jūs apņem. Es esmu jūs mācījis neierobežot savu Dievu ar vienu vienīgu tēlu. Es varu pieņemt visus tēlus vai arī nebūt nevienā, jo Es esmu Radītājs.

57. Ja jūsu saprāts jūs vadīs pie dzīves principa un jūs tajā atklāsi, kā radības rodas un pārveidojas, jūs brīnīsieties, saprotot daudzu manu mācību skaidrojumu. Tad jūs atklāsi, ka Dievs atklājas visā — sākot no būtnēm, kas nav saskatāmas jūsu acīm, līdz pat vislielākajām pasaulēm un zvaigznēm.

58. Tādējādi jūs sapratīsiet, ka cilvēks nav dzīvības un dabas spēku radītājs, ka viņš tikai izmanto un pārveido to, kas jau ir radīts. Tāpēc Es esmu iecēlis cilvēku radībā, lai viņš attīstītu visas dāvanas un spējas, ar kurām Es viņu esmu apveltījis.

59. Radība ir pats Dievs, un pienāks brīdis, kad cilvēki, kuri neapzinās saikni, kas pastāv starp Radītāju un cilvēku, sapratīs, ka cilvēks visu, ko viņš dara, gūst no dievišķās varas.

60. Cilvēkam, tāpat kā visam, kas veido Radību, ir sava attīstība. Sākumā viņš bija nenobriedis. Viņa intelekts atbilda primitīvajai dzīvei, ko viņš vadīja. Bet Dievs parūpējās, lai cilvēks no sevis pats attīstītos, lai viņš atpazītu, kas ir labs un kas ļauns, lai viņš sevī atklātu savu garīgo un fizisko pusi, jo sākumā viņa dvēsele to nespēja.

Tādējādi cilvēks pakāpeniski attīstījās, apzinoties, no kurienes viņš nāk un uz kurieni dodas, apzinoties savas spējas, kurām bija jāved viņu uz pilnību. Tādējādi viņš ir nonācis līdz šim laikam, kurā Es viņam esmu atklājis, ka dvēseles pilnveidošanai nepietiek ar vienu vienīgu dzīvi uz Zemes.

61. Par to jums var būt skaidrs pierādījums, ja jūs konstatējat, ka mūsdienu cilvēka pieredze ir plašāka nekā senāko laiku cilvēkiem. Jo dvēsele līdzī nes gaismu, kas iegūta iepriekšējos dzīves ceļos. Taču jūs šo laiku esat nosaukuši par Gaismas gadsimtu cilvēces zinātnes sasniegumu dēļ, jo dievišķā gaisma spīd katrā prātā.

62. Es, Tēvs, esmu tas, kurš runā uz jums. Tam, kurš šaubās, Es padaru Savu vārdu skaidru un precīzu. Tas atklājas atbilstoši vēstītāja spējām. Viņa smadzenes uztver Manas gudrības pārraidi un izsaka to atbilstoši savām spējām. Taču jēga visiem vēstītājiem ir viena un tā pati.

63. Es uzņemu visus un svētīju jūs.

64. Šeit starp jums ir pilnīgais Tiesnesis, kurš klauvē pie jūsu jūtīguma durvīm, lai jums liktu saprast, cik niecīga nozīme jūsu domām, vārdiem un

darbiem var būt salīdzinājumā ar Viņa visvarenību, taisnīgumu un patiesību. Jūsu dvēsele ir spējusi attīstīties tādā veidā, ka jūsu gars ne tikai tiesā jūsu pašreizējās eksistences pārkāpumus, bet arī atklāj jums senus parādus pret manu dievišķo taisnīgumu.

65. Kad jūsu jūtas būs sasniegušas lielāku garīgumu, atmiņas par jūsu pagātni un intuīcija kļūs jums skaidrākas. Pašlaik jums par to visu ir tikai neskaidra nojauta. Tomēr tas palīdz jums nest savu krustu ar pazemību un pārliecību — ar pārliecību, ka tādā veidā jūsu dvēsele attīrās un tiek glābta.

66. Tie, kas agrāk izsmēja Jēzu, redzot Viņu elpojam ar krustu uz pleciem, ir tie paši, kas šodien labprāt ir uzņēmuši savu krustu, lai uzkāptu kalnā. Tie, kas toreiz kļūda: „Krustā Viņu!”, tagad ir veltījuši sevi uzdevumam kalpot Man un mīlēt Mani.

67. Tie kļūdzeni caururbja Manu sirdi, tie naida izjūtas un zaimi Mani ievainoja. Taču Es viņiem nepiešķiru nāvi, Es viņiem piedevu un dāvināju jaunu dzīvi, jo viņi nezināja, ko dara.

68. Garīgi Es joprojām esmu piesists pie krusta, lai gan jūs esat noņēmuši Manu ķermeni no krusta koka. Joprojām no Manas sānes plūst asinis un ūdens, un visas brūces ir svaigas, jo jūs joprojām nemīlat viens otru, jo joprojām pastāv naids un kari.

69. Patiesi, Es jūs svētīju: sagatavojieties, lai jūs skaidri dzirdētu sirdsapziņas balsi un lai jūsu gara acis varētu atpazīt patiesību par visu to, ko Es jums esmu teicis.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 249

1. Mīļā tauta, šeit starp jums ir „Vārds”, tas pats, kas runāja uz jums Otrajā laikmetā un kas šodien garīgi atklājas caur cilvēka saprātu.

2. Patiesi, Es jums saku, Jēzus dzīve starp cilvēkiem nebija viegla. Jau no bērnības manām lūpām pieskārs rūgtuma kauss. Taču Es nācu, lai ciestu no sākuma līdz galam, lai parādītu jums ceļu uz pestīšanu un iemācītu jums, ka, ja Es, dzīvības, miera un laimes Kungs, atteicos no Savas godības, lai caur jums ciestu uz zemes — kas tad jūs sagaida? Ko jūs vispār varat gaidīt no laimes, izklaidēm un panākumiem savā zemes pasaulē?

3. Kristīgā pasaule joprojām atzīmē dienu, kad Jēzus nāca pasaulē. Bet pat šajās piemiņas dienās dzirdams kara troksnis, un cilvēki nogalina viens otru. Sievietes paliek neaizsargātas, un bērni paliek bāreņi. Tīkmēr Māte Marija izpleš savu mīlestības apmetni pār visu zemeslodi. Viņa ir sirsnība, siltums, mūžīgais klēpis, mājas. Jēzus kā cilvēka pilnīgākā Māte arī sniedza savu dievišķo mācību, kas sākās pie silītes kūtī un beidzās pie Golgātas krusta.

4. Miers lai ir ar cilvēkiem, kuriem ir laba griba, kuri mīl, svētī un lūdz par cilvēci.

5. Mani radījumi, kas mani meklējat, neko no manis nelūdzot un gaidot tikai to, ko jums saglabā mana griba: ja jūs sajūtat manu mīlestību un manas labvēlības, jūs tās uzņemat ar dziļu mīlestību, uzticat man savas domas un sakāt man, ka vēlaties pilnveidoties.

6. Jūs esat kā putni, kas meklē ligzdu, lai rastu patvērumu. Jūs esat tuvinājušies viens otram, ilgojoties pēc siltuma, un Mans Vārds jūs ir barojis un apmierinājis jūsu sirdis.

7. Šajā dienā jūs man parādāt savus darbus. Jūs atstājat aiz sevis asaras un ciešanas un cerat, ka jaunais gads cilvēcei nesīs ilgi gaidīto mieru.

8. Jūs pateiciaties Man par to, ka esat Mani atraduši pēc tam, kad esat piedzīvojuši nesapratni un vilšanos, un, kad jūtaties Man mīlēti, jūs dziedat pateicības dziesmu.

9. Tagad jūs atklājat to dārgumu, to mantojumu, ko esat meklējuši, un, ielūkojoties savā dvēselē, jūs bijāt pārsteigti, atklājot savas dāvanas, ieraugot spējas, kas bija slēptas un aizmirstas.

10. Jūs Manī esat atraduši mīlestību, ko meklējāt, patieso Skolotāju, uzticamo draugu. Visas jūsu dvēseles cēlās stīgas ir atmodušās, un jūs jūtat vēlmi pateikt cilvēcei, ka Mans Gars virmo pār katru būtni, ka Mana Gaisma ir kļuvusi par Vārdu, lai to dzirdētu visi, un ka instruments, ko Esmu izvēlējis, ir cilvēks, kurš pēc Manas gribas ir kļuvis par Manas mācības balsi. Kad Labā Vēsts caur jūsu starpniecību sasniegs cilvēkus un

tiks uzklausa, jūs priecāsimies. Ja viņi jūs neklausīsies, nebaidieties, jo Es atklāšos daudzās veidās, lai pārvarētu cilvēku pretestību.

11. Otrajā laikmetā Es sacīju saviem mācekļiem: „Es atgriezīšos un runāšu ar cilvēka dvēseli, kad tā būs iepazinusi grēku tā augstākajā pakāpē.” Taču Es norādīju viņiem, kādā veidā Es atgriezīšos, proti, garīgi, un šeit Es esmu, pildot savu solījumu. Tie mācekļi man jautāja: „Kā mēs Tevi atpazīsim?”

Un Es devu viņiem zīmes par Savu atnākšanu. Taču tagad jūs redzat, ka, lai gan tie apustuļi vairs nav uz zemes, jūs esat atpazīnuši sava Tēva balsi tajos, kurus Es šajā laikā esmu izvēlējis, lai jums nodotu Manu mācību.

12. Kad Es ieradās Golgātā un iztukšoju Savu ciešanu kausu, klāt bija daudzi no tiem, kuri šodien dzird Mani runājam caur kāda cilvēka starpniecību. Viņi nesaprata, kas bija Tas, kurš ar viņiem runāja, un tie esat jūs, kuri neievērojāt Manas mācības un šodien Man sakāt: „Meistars, mēs Tevi mīlam, mēs gribam sekot Tev. Ja citā laikā mēs Tevi neesam atpazīnuši — tagad mēs saprotam savu kļūdu un lūdzam Tev piedošanu. Ļauj mums tieši sekot Taviem soļiem.”

13. Bet Es jums saku: O mācekļi, kas esat atvēruši savas sirdis un ļaujiet, lai Mans vārds kā auglīga sēkla dīgtu, augtu un nestu augļus — ļaujiet, lai šis mācījums atstāj jūsos visus savus labos darbus un lai tie būtu par labu jūsu līdzcilvēkiem.

14. Tuvojas laiks, kad cilvēka gars meklēs patiesību. Tad mana sēkla tiks izsēta visā zemes virsū, un visur parādīsies apustuļi.

15. Sagatavojieties jau šodien, esiet pacietīgi cīņā. Visas jūsu ciešanas tiks atalgotas. Sajūtiēt manu maigumu un manu piedošanu, kas mīkstina jūsu ciešanas. Tādējādi jūs attīrāties, lai nāktu pie Manis tīri. — Kad Es tā runāju uz jums, jūs sajūtat mieru, un jūsu sirds kļūst klusa.

16. Atstājiet savas bēdas aiz sevis, nemeklējiet Mani sāpju ceļā. Nāciet pie Manis, kas Esmu Mīlestība.

17. Es gribu redzēt jūs stiprus, gribu redzēt, kā jūs ar pacietību nesat savu krustu un savā ceļā dalāt dāvanas. Pievērsiet uzmanību katram savam darbiņam, lai jūs vienmēr būtu cienīgi tam mieram, ko Es jums piedāvāju.

18. Jūs, cilvēku pūļi, mani bērni, kas nākat šeit, ilgojoties pēc gaismas: jūs gaidāt manus vārdus, manas domas, lai varētu aizmirst savas ciešanas.

19. Jūs esat šeit sapulcējušies un manas mācības jēgā atradāt manu Gaismu. Sarunājoties savā starpā, jūs sapratāt, ka tas bija viens un tas pats iemesls, kas pamudināja jūs meklēt Mani šajos vārdos, un ka šis iemesls bija slāpes pēc patiesības, slāpes pēc mīlestības.

20. Ļoti maz ir tas, ko man bija jādod jums, tauta, jo visu, ko jūs no manis lūdzāt, jūs jau nesat savās dvēselēs. Man bija tikai jāmača jums

skatīties uz jūsu būtības Mūžīgo, lai jūs tur atklātu savu mantojumu un bagātību.

21. Tikai mana gaisma atver dvēseles acis patiesībai, tikai tā apgaismo nebeidzamo ceļu uz patieso gudrību, ceļu uz jūsu pestīšanu.

22. Jo vairāk jūs meklēsiet šajā ceļā, jo vairāk atradīsiet; jo dziļāk jūs iedziļināties, jo lielākus dārgumus atradīsiet — dārgumus, kas bija paslēpti, bet kas atrodas jūsu dvēselē un dzīvē, kas pieder pie tās.

23. Cik daudz bagātību, kuras jūs bijāt aizmirsuši, un cik daudz brīnumu jūs atklāsiet šajā ceļā!

24. Jums vēl daudz jāiemācās, lai kļūtu uzņēmīgi pret manām iedvesmām un maniem aicinājumiem. Cik bieži jūs uztvēruši garīgās svārstības, nespējot saprast, kas jūs aicina! Šī „valoda” jums ir tik mulsinoša, ka jūs to nespējat saprast un galu galā garīgās parādības piedēvējat halucinācijām vai materiāliem cēloņiem.

25. Cietas ir jūsu sirdis un muļķīgas jūsu prāta spējas, kas neļauj dvēselei uztvert savas patiesās dzimtenes ietekmi. Tāds Dieva tauta agrākajos laikos nebija: garīgumu kopa tie cilvēki ar vienkāršu sirdi un paceltu dvēseli, kuri centās pildīt Dievišķo Likumu un ievērot zemes likumus.

26. Es vēlos, lai mani atkal sajustu un mīlētu tāpat kā tajos laikos, bet garīgākā veidā.

27. Tas tika paziņots caur praviešiem, caur Manu Vārdu un caur vienu no Maniem apustuļiem. Ja jums patiešām izdotos apvienot visas šīs atklāsmes vienā, jūs būtu pārsteigti par to skaidrību, ar kādu tās runā par šo laiku, ko jūs pašlaik piedzīvojat, un par parādībām, kuras jūs redzat.

28. Mans vēstījums caur cilvēka saprātu būs īss. Jo, ja tas tiktu pagarināts, jūs apstātos, jūs pierastu tikai pie tā, lai baudītu Manu Vārdu, un galu galā pierastu pie Manas klātbūtnes. Tāpēc mana atklāsmē šādā veidā drīz beigsies, un tad jums nāksies pētīt to, ko esat dzirdējuši, pilnveidot savas lūgšanas, lai sajustu manu klātbūtni, un labāk sagatavoties, lai kļūtu cienīgi maniem brīnumdarbiem.

29. Es vēlos, lai jūs izvairītos no divām kļūdām: lai jūs neapstātos pie saviem ierastajiem dievkalpojuma rituāliem un lai jūs nevēlētos virzīties uz priekšu pārāk strauji. Virzieties soli pa solim, nezaudējot apņēmību, uz mērķi, ko Es jums esmu iezīmējis. Tādējādi jūs pakāpeniski pacelsieties, attīrīsiet savas dvēseles traipus un atmaksāsiet parādus. Jūs arvien vairāk tuvosieties Mūžīgajai dzīvei, kas ir paredzēta kā mājvieta visām dvēselēm, kad tās būs sasniegušas pilnības pakāpi.

30. Kad jūs Mani dzirdat, ak, mani mīlie bērniņi, daži lūdz un lūdz Man piedošanu, citi raud. Es redzu mīlestības, nožēlas un bailes asaras — Es tās

visas pieņemu. Saprotiet, cik daudzveidīgi jūs dzirdat savu Skolotāju, kurš prot iztulkot visas „valodas”.

31. Kad jūs Mani dzirdat, jūs nevēlaties, lai šī stunda pagājtū. „Cik daudz miera, kāds miers, kāda bezgalīga laime!” – tā man saka jūsu dvēsele. Bet Es jums atbildu: šo mieru, šo laimi, šo sajūtu, mīlestības, zināšanu un spēju laimi jūs piedzīvosiet garīgajā dzīvē – ne uz vienu stundu, bet uz visiem laikiem.

32. Es gaidīšu jūs tajā Apsolītajā zemē, un mana gaisma pavadīs jūs jūsu ceļā, līdz jūs nonāksiet pie Manis. Jo Es esmu gaisma, kas staro, lai apgaismotu jūsu ceļu.

33. Savos vārdos Es esmu jums devis pravietojumus, kurus jūs redzējāt piepildāmos, lai tie, kas dzird jūsu liecību, piedalītos jūsu ticībā. Cik liels prieks būs tiem, kuri līdz šim ir dzīvojuši bez ticības un pēkšņi atver acis, atklāj sev virsū mūžīgo dzīvi un sevī līdzību ar dievišķību! Šajā brīdī šo būtņu eksistence mainīsies; jo viņi vairs nepiederēs pie tiem, kas lūdz, bet pie tiem, kas pateicas. Jo tas, kas lūdz, to dara tāpēc, ka neapzinās, ka viņam ir pietiekami, un tas, kas pateicas, to dara tāpēc, ka ir pārliecināts, ka viņam ir vairāk, nekā viņš ir pelnījis.

34. Kad jūs skatāties uz dabas brīnumiem un apzināties, ka esat bijuši dievišķās mīlestības un žēlsirdības objekts — vai tad no jūsu sirdīm neplūst pateicība? Kādu lielāku pateicības apliecinājumu jūs šajā brīdī varat Man sniegt kā savu apbrīnu, pazemību un atzišanu par Manu varenību? Tad ne sāpes, ne bēdas, ne savtīgums ir bijis tas, kas jūsu sirdis ir aizdedzinājis Mani mīlēt.

35. Katru reizi, kad jūs klusi lūdzat pateicības lūgšanu, papildiniet to ar darbiem, kas apstiprina šo sajūtu.

36. Man ir jānovērš katra jūsu kļūda, jo laika posms, kurā Es šādā veidā runāju ar jums, jau ir ļoti īss, un, kad beigsies 1950. gads, jums jābūt labākai izpratnei par Manu darbu, jo jūs būsiat padziļināti pētījuši Manu mācību ar Manas Garīgās pasaules gudro padomu palīdzību. Tie, kuriem uzticēts uzdevums nodot dievišķo vēstījumu, gatavosies ar lielāku apziņu par savu atbildību.

37. Līdz brīdim, kad Es atsaukšu Savu vārdu, starp jums ir jānotiek dievkalpojumu rituālu un paražu attīrīšanai. Tad tas, kurš vēlas sekot Man zem patiesības karoga, lai dodas ceļā un seko Man, bet tas, kurš no egoisma un personīgās izdevības meklējumiem uzstāj uz to, lai sagrozītu to, kas ir tīrs, būs spiests ciest savas nepaklausības un nepietiekamās modrības sekas.

38. Ne Es būšu tas, kas sodīs bērnu: viņš pats sajūtīs savu spriedumu. Katrs nezāles augs tiks izrauts ar saknēm.

39. Es esmu atbrīvojis šo garīgo tautu, esmu apgaismojis tās „laukus” un novērsis tai šķēršļus un traucēkļus. Bet par tik daudzajiem labumiem tai ir arī liela atbildība. „Esiet modri, lai skaidri dzirdētu savas sirdsapziņas balsi, kas jums norādīs, ko jums jādara, un vienmēr mudinās jūs būt modriem.”

40. Šajā gadā, kas jums kalpojis kā sagatavošanās laiks, jo jūs esat centušies salauzt ķēdes, kas jūs saistīja ar fanātismu, kas kavēja jūsu garīgo attīstību, jums bija stingra griba atbrīvoties no daudziem aizspriedumiem. Kopš tā laika jūs jūtaties brīvāki un tuvāki patiesībai. Tagad jūs jutīsieties spēcīgāki cīņai.

41. Cik daudz notikumu notiks! Cik daudz mazu pasaulīšu, ko cilvēks ir radījis, tiks iznīcinātas! Patiesi, Es jums saku: katrs viltus diženums un katrs egoistisks darbs tiks iznīcināts.

42. Starp jums ir tikai nedaudzi, kas ir sapratuši manu mācību. Taču, kad būs pienācis brīdis, kad man būs jāatvadās, es atstāšu savus mācekļus ar zināšanām un nepieciešamo spēku, lai stātos pretī cīņai. Jo Meistars ir iecietīgs pret jums, jo es redzu jūsu pūles, kas — lai gan nelielas — tomēr ir vērtīgas, un es tās pieņemu.

Jums ir pārlicība, ka jūs strādājat dvēseles labā, ka tas, ko šodien sējat ar asarām, rīt nesīs saldus augļus. Kurš, to zinot, uzdrošināsies izšķiest savu laiku?

43. Drīz jūs pieredzēsiet, ka mana mācība tiks publicēta dažādās valodās. Tad mans vārds, mana mācība jūs savienos ar cilvēkiem no tālām zemēm, un, lai gan jūs nekad neesat redzējuši viens otru, jūs atpazīsiet viens otru. Lai gan starp jums atrodas valstis un jūras, jūs būsiet vienoti un caur manu darbu būsiet viens.

44. Kad 1950. gads tuvosies beigām, daudziem no jums radīsies nedrošība un šaubas. Kāpēc daži, kuri lepojas ar prātu, kas ir lielāks nekā tiem, kuri tic manai atklāsmei, šaubās par manām atklāsmēm? Tāpēc, ka ne cilvēciskās zināšanas, ne prāts nespēj izvērtēt manu patiesību, un, kad cilvēks to saprot, viņu pārņem bailes no visa jaunā, no visa, kas viņam ir nezināms, lai to neapzināti noraidītu. Bet jūs, vājie, neizglītotie, kas nespējat sasniegt to līmeni, ko atzīst cilvēki ar savu intelektu, esat tie, kas tic, un jūs spējat iedziļināties garīgajos noslēpumos. Kāpēc? Tāpēc, ka tieši Gars atklāj prātam mūžīgo dzīvi un tās brīnumus.

45. Cilvēka intelekts ir spēks, ar kuru jūs tagad sāksiet cīņu, jo, pateicoties tam, cilvēks ir radījis idejas un priekšstatus par garīgo, kas viņam nav atklāti caur Garu.

46. Šai cīņai jums jābūt stipriem — ar spēku, kas arī izriet no Gara. Jūsu spēks nekad nebūs balstīts ne uz jūsu ķermeni, ne uz naudas varu, ne uz

zemes līdzekļiem. Tikai jūsu ticība patiesībai, kas dzīvo jūsos, ļaus jums uzvarēt šajā cīņā.

47. Pasaule nonāks satraukumā, kad mans Vārds tiks dzirdēts tautās, jo cilvēku gars, kas ir sagatavots šai atklāsmei, tiks aizkustināts gan no prieka, gan vienlaikus no bailēm. Tad tas, kurš vēlas iepazīt patiesību, ir jāatbrīvojas no savu materiālistisko priekšstatu verdzības un jāatspirdzina sevi gaismas pilnajos apvārsņos, kas paveras viņa skatienam. Tomēr tas, kurš paliek savā garīgajā aptumšojumā un cīnās pret šo gaismu, joprojām ir brīvs to darīt.

48. Pāreja uz garīgumu radīs draudzību un brālību starp tautām. Taču ir nepieciešams, lai jūs sagatavotos, jo cīņa būs liela. Ja cilvēki karos sacelsies viens pret otru, tas notiks nevis tāpēc, ka tā ir Mana griba, bet tāpēc, ka viņi nav sapratuši Dieva likumu.

49. Tā kā dvēseles attīstība ir pakļauta taisnīgam likumam, cilvēks savā ceļā tiek attīrīts. Tādējādi viņš pats kļūst taisns Dieva priekšā.

50. Mūdienu laiks ir pārsteidzis cilvēci ļoti tālu no pareizā ceļa. Karš, bads, epidēmijas, sēras un iznīcība ir balsis, kas liecina par žēlsirdības, garīguma un taisnīguma trūkumu, kas valda pasaulē.

51. Saprotiet, ka Es jums iedvesmu mieru. Es nekad neesmu jūs mudinājis uz karu.

52. Šī haosa vidū Es esmu jūs mācījis un izvilcis no kaislību virpuļa, lai atklātu jums to, ko Es jums apsoliju citos laikos — lai pateiktu jums, ka, lai gan jūs esat mazi un pieticīgi, jūsu garīgā sagatavošanās un jūsu ticība jūs pārvērtīs par drosmīgiem karavīriem un nesavtīgiem mana darba apustuļiem.

53. Pasaule jūsos sajutīs Manu klātbūtni, atcerēsies Manu šodien aizmirsto likumu un iepazīs jaunās atklāsmes un mācības. Cilvēce redzēs Mani visā Manā krāšņumā, kad saņems liecību par jūsu mīlestības darbiem.

54. Ja jūsu ticība kļūs vāja, saskaroties ar lieliem pārbaudījumiem, jūs nespēsiet iedvesmot ticību saviem līdzcilvēkiem, nespēsiet dziedināt slimos, ne aizkustināt grēcinieka sirdi, ne arī mierināt skumjo. Jūs uz laiku jutīsieties atņemti no tās spējas, kas apgaismo ceļus un atver durvis tiem, kas nonākuši grūtībās. Jūs jutīsieties nevērīgi, lai paņemtu aklā roku un vadītu viņu, un tad jūsu sirds rūgti raudās. Tikai tad, ja jūs lūgsieties ar visu savu uz Mani vērsto palāvību, Es jūs uzņemsu, uzklausīšu, dāvināšu mieru jūsu dvēselei un iedegšu jūsu ticības gaismu ar manas mīlestības neizdzēšamo gaismu.

55. Es esmu vēlējies no jums radīt tautu, ģimeni, kas apvienota Manā likumā, kas mīl viena otru un kurā nav jaunprātības, lai jūs kalpotu par paraugu saviem līdzcilvēkiem un būtu Manas svētnīcas pamats.

56. Es no jums nepieprasu neko neiespējamu, Es tikai vēlos, lai jūsu vārdos un darbos būtu patiesība. Ja jūs ar pazemību un sapratni sekosiet maniem norādījumiem — ja savā dzīvē izpaužīsiet tikumību un vienkāršību, jums nevajadzēs ne runāt, ne pūlēties, lai atmodinātu jūsu līdzcilvēku dvēseles. Tad pietiks ar jūsu aktīvās mīlestības liecību.

57. Jūs nebūsi vienīgie, uz kuriem gulst šī atbildība. Pievienosies jaunas cilvēku pūļi, jauni „strādnieki” un jauni „karavīri” ar tikpat lielu vai pat vēl lielāku dedzību un mīlestību, kāda ir jums, kuri spēs attīstības ceļā spert soli uz priekšu.

58. Tāpat kā Es mācīju Otrā Laika divpadsmit apustuļus dziedināt slimos, mīlēt tuvākos, piedot apvainojumus, atbrīvot apsēstos un ar mīlestības vārdiem un darbiem atdzīvināt „mirušos”, tāpat Es esmu mācījis arī jūs, lai jūs būtu patiesi Manas mācības apustuļi.

59. Nomieriniet savu prātu, trenējiet savu saprātu, jo patiesi, Es jums saku: jūs no Manis saņemsiet atbilstoši savai sagatavotībai, un Es varu jums teikt: šeit Es esmu, pildot Savu apsolījumu, ka Es atkal būšu kopā ar jums.

60. Runājiet ar Mani savas būtības dziļumos, jo Es dzirdu jūsu garīgo valodu. Jūs norādāt Man uz savām nelaimēm, bet Es redzu arī to, ka jūs ciešat, redzot to ciešanu kausu, ko cilvēce šajā laikā iztukšo kā rūgtuma kausu, jo pasaule ir noraidījusi Mani, ir nonākusi kārdinājuma gūstā un savā neziņā un mokās sitas apkārt. Es tuvojos pilns pazemības, lai piekļauvētu pie katras sirds durvīm, lai dotu cilvēkiem mierinājumu, mieru, maizi viņu dvēselēm. Taču cilvēks ir Mani aizmirsis, atgrūž Mani tālu no sevis, jo nav Mani atpazinis. Cilvēks raud par savu pagātni, jo uzskata, ka Es esmu tālu, jo nav dzirdējis šo vārdu, ko Es jums šobrīd dodu. Tāpēc Es jums vēlreiz atgādinu par cēlo misiju, kas jums jāpilda cilvēces vidū.

61. Es esmu jūs piepildījis ar savu spēku, lai jūs atmodinātu dvēseles, lai jūs nodotu tālāk manu mieru, lai jūs lūgtu par tiem, kas nemāk lūgties, lai jūs, sajūtot savu līdzcilvēku sāpes, lūgtu par viņiem.

Jūs esat tauta, kuru Esmu atmodinājis un apžēlojis, lai jūs, pilni mīlestības, brālības un piedošanas, spertu pirmos soļus. Esiet patiesi mācekļi, kas pēta un ievēro mācības, kuras Esmu jums devis. Jo Es jūs atstāšu uz Zemes kā savus mācekļus.

62. Tauta: Jūsu vidū ir neticīgie, kuriem nepietiek ar mana Vārda jēgu, kuri nejūt patiesu ticību manai garīgajai atklāsmei, kuri meklē Mani materiālistmā, dziesmās un vārdu lūgšanās, rituālos un ceremonijās, jo viņu

dvēseles vēl nav kļuvušas stipras patiesībā, un šī iemesla dēļ viņi attālinās no Manis.

63. Es esmu jums daudz mācījis. Es esmu jums apsolījis dzīvot svētnībā, ko jūs Man sagatavojat savās sirdīs. Taču tie, kas praktizē materializētu kultu, tic, ka viņi Man ir tīkami un labāk pilda savu misiju. Bet Es viņiem saku: Es esmu jums skaidri nodevis savus mācījumus. Kāpēc jūs joprojām guljat?

Es esmu daudz runājis ar jums, taču jūs esat iemācījušies ļoti maz. Kad Es jums esmu devis lielas atklāsmes, jūs esat pretojies un teikuši: „Šāds veids, kā godāt Tēvu, mums nepatīk, mēs stingri turēsimies pie savām pielūgsmes formām. Jo mēs neesam iemācījušies godāt Tēvu no gara uz garu.”

Bet Es jums saku: laiks pagaisīs, un jūs turpināsi gulēt un nepiedzīvosiet to spožo atmodu, kas pacilā jūsu dvēseli. Rīt jūs jutīsieties kā bāreņi bez Manis, un, lai gan Es esmu jums tik tuvu, jūs Mani nejutīsiet, jo neesat iemācījušies Mani sajust.

64. Atceries, ak, mīļā tauta, ka jūsu Tēvs jums ir runājis visos laikos. Otrajā laikmetā Dievišķais Skolotājs jums parādīja ceļu uz augšupvērsto attīstību un atstāja uz tā savas pēdas, lai jūs nonāktu pie patiesās Tēvzemes. Šodienas laikmetā Es esmu apgaismojis jūsu dvēseles, esmu jūs sagatavojis ar savu Vārdu un žēlastību, lai jūs dotos ceļā, lai strādātu tāpat kā Elija. Tādējādi jūs varat kļūt par cilvēku vadītājiem.

65. Šis ir laiks, kad Esmu apvienojis un sapulcējis izraēliešu izredzētās tautas divpadsmit ciltis, lai tās atkal saņemtu Dievišķā „Vārda” mācību. Kā Meistars Esmu darījis savu mācību jums dzirdamu. Esmu jūs sagatavojis un virzījis ar savu Vārdu. Taču šī saziņas forma ar jums drīz beigsies.

66. „Izraēl, kļūsti par cilvēces vadoni, dod tai šo mūžīgās dzīvības maizi, parādi tai šo Garu darbu, lai dažādās reliģijas garīgi attīstītos manā mācībā un tādējādi Dieva Valstība nāktu pie visiem cilvēkiem.”

67. Es dodu jums pienu un medu, jo jūs esat tauta, kurai jāizpilda grūts uzdevums — uzdevums, kas nebūs smags krusts uz jūsu pleciem. Jūs esat tauta, kas atkal ir atpazinusi Mani un, pilna garīguma, vēlas doties ceļā, lai parādītu savu karogu cilvēcei.

68. Es esmu jūs mācījis dzīvot saskaņā ar Mani un visās savās darbībās un domās būt pazemīgiem un vienkāršiem. Es esmu jūs mācījis, ka — kamēr cilvēki kurina karus, lai nogalinātu viens otru — jums jābūt Manas dievišķības karavīriem, kuri rokās tur gaismas ieročus, lai cīnītos pret naidu un neziņu pasaulē.

69. Saprotiet, mana tauta, kā cilvēki jūsu apkārtnē mokās savās bailēs un sāpēs, un ka jūs esat aicināti nest viņiem mana Dievišķā Gara mierinājumu, iedrošinājumu un mīlestību.

70. Redziet, ja jūs šādā veidā būsiet izpildījuši savu uzdevumu, jūs sajūtīsiet manu mieru, un šo mieru jums jāļauj baudīt arī citiem cilvēkiem. Atmetiet visas zemes ambīcijas un apgērbieties manā mīlestībā, lai caur jums visā pasaulē atklātos mana žēlsirdība.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 250

1. Kura dvēsele, dzirdot Mani runājam par Apsolīto zemi, nejūt ilgas dzīvot tajā? Manas atklāsmes mērķis jūsu vidū ir palīdzēt jūsu dvēselei nonākt Gaismas un mūžīgā miera pasaulē, no kurienes var sajust jūsu Radītāja godību. Visos laikos jums ir iezīmēts ceļš, lai jūs nonāktu pie tās mūžības vārtiem, pie tās dzīves, kas gaida jūsu dvēseli.

2. Es esmu jums piedēvis un atvieglojis jūsu izpirkšanas nastu, lai jūs ātrāk virzītos uz priekšu, attīrītu savas vainas un justos stipri, lai atkal uzsāktu ceļojumu. Liels ir jūsu uzdevums un cīņa uz Zemes; bet šajos kara un katastrofu laikos tā ir vēl lielāka, jo jums jāiemācās lūgties ar tādu nodevību, lai jūsu dvēsele — neredzama un neaizskarama citiem — spētu apturēt kara izplatīšanos un pār tautām izklātu miera plīvuru.

3. Šī tauta, kurā jūs dzīvojat, nav Jaunā Jeruzaleme, jo šī pilsēta jūs gaida garīgajā pasaulē. Bet tā ir izraudzīta manai atklāsmei šajā laikā, un tā būs kā durvis, kas jūs aizvedīs uz to balti mirdzošo pilsētu, ko mans apustulis Jānis redzēja savā ekstāzē.

4. Jūsu pilsētā ienāks ārzemnieki, un jums viņus jāuzskata par brāļiem Garā, neizrādot pret viņiem nicinājumu tikai tāpēc, ka viņi pieder citai rasei.

5. Paceliet savas domas uz dažiem mirkļiem, un Es panākšu, ka jūsu sirdīs nonāks kara troksnis, cilvēku vaimanas, māšu sāpes, bērnu raudas, lai jūs saprastu savu misiju un ķertot pie tās izpildes. Tagad ir tiesas laiks, kurā jūs redzat, kā bagātajiem skopulīšiem un varenajām, bet savtīgajām tautām tiek atņemta vara, tāpat kā tam, kurš bez īpašnieka atļaujas ir piesavinājies svešu mantu, lai palielinātu savu bagātību. Arī viņam ir pienācis diena, kad viņam nāksies vērot, kā citas rokas atņem to, ko viņš nelikumīgi piederējis.

6. Jūs, kas dzīvojat materiālā nabadzībā, domājat, ka esat izslēgti no Manas tiesas. Bet Es jums saku, ka jūs kļūdāties, jo arī jūs varat kļūt par bagātiem skopulīšiem — proti, attiecībā uz garīgo bagātību, ko Es jums esmu uzticējis.

7. Šodien Es esmu aicinājis jūs pacelt savas domas, lai mēģinātu izjust sāpes, ko piedzīvo tautas. Taču Es esmu redzējis, ka jūs vēl nespējat līdzjust savu līdzcilvēku sāpēm, pat ja gaiss, ko jūs elpojat, ir piesātināts ar šīm sāpēm. Vai būs nepieciešams, lai arī jūs izietu cauri šim pārbaudījumam un iztukšotu šo kausu, lai jūs varētu saprast sāpes, kas nomāc cilvēci? Jūsu sirds joprojām ir nocietinājusies, un no tās neplūst mīlestības kristāldzidrais ūdens.

8. Laimīgs ir tas, kurš dodas ceļā, lai kalpotu saviem līdzcilvēkiem, jo ir redzējis grūtības, kas viņus moka. Es ļaušu viņam atpūsties pie manas

krūts, kad viņš būs pabeidzis savu darbu. Atcerieties: kad dzīve jums smaidīja, jūs vienaldzīgi skatījāties uz tiem, kas cieš. Un citi, iepazīuši nabadzību un sasnieguši krāšņu dzīvi, — tā vietā, lai palīdzētu tiem, kas klauvē pie viņu durvīm, — padzen tos no savas klātbūtnes un saka: „Ejiet savu ceļu, ciešiet un cīnieties, tāpat kā es cietu un cīnījos, tad arī jūs iegūsiet to, ko es ar tik lielām pūlēm esmu izcīnījis.”

9. Mana mācība jums māca: lai gan jūs esat ieguvuši mieru, ko jūsu sirds bauda jūsu garīgās dvēseles gaismā, caur lieliem pārbaudījumiem un ciešanām, jums šīs dārgakmeņus jāizdala saviem līdzcilvēkiem, nemēģinot noskaidrot, vai viņiem ir nopelni, lai tos piederētu.

10. Mans vārds ir izdarījis ar jums to pašu, ko toreiz, kad tas atdzīvināja Lāzaru. Nāves elpa bija iespraukusies jūsu sirdīs un iznīcinājusi visas cerības, ko tās bija lolojušas, lai izdzīvotu karu, kas nepārtraukti apdraudēja jūsu mieru. Bet tajā pašā laikā, kad pienāca ziņas par karu, jūs uzzinājāt, ka Meistara balss ir dzirdama vienkāršu un pazemīgu sirdu pulcēšanās vidū, un, neuzdodot sev sīkākus jautājumus, vai tas ir taisnība, vai tāds brīnums vispār ir iespējams, jūs nācāt pie Manis, jo zinājāt, ka Es esmu miers.

11. Kad jūs dzirdējāt šo balsi, visas jūsu dvēseles stīgas sāka vibrēt, un jūs izsaucāties: „Tā esi Tu, mans Kungs, kas runā!” Tomēr jūsu ticība vēl nav kļuvusi absolūta, jo, lai gan jūs esat pie Manis, jūs joprojām baidāties, tāpat kā tie mācekļi, kuri kopā ar Mani brauca laivā. Kad viņi redzēja, ka jūras viļņi pieaug, viņi sauca: „Kungs, Kungs, glāb mūs, mēs iet bojā!”

12. Kāpēc tu baidies, ak, tauta, lai gan tu atrodi Manas žēlsirdības aizsardzībā? Kāpēc tu neuzticies Manai varai? Neļauj, lai tavi centieni Mani sadzirdēt kļūtu bezjēdzīgi un neauglīgi. Atceries, ka daudzi ierodas no tālām zemēm, lai dzirdētu Manu Vārdu. Citiem jāpārvar savas ģimenes skepsi. Vēl citiem nākas pamest savus zemes darbus un pasaulīgos pienākumus, un šī upurēšanās nedrīkst būt neauglīga.

13. Atcerieties: ja jūs spēsiet, nevis šauboties un neuzticoties, bet gan pilnībā uzticoties manam vārdam, tad, ja tas ar jūsu mīlestības uguni tiks ierakstīts jūsu dvēselē, tas jūs apgaismos katrā brīdī un iedrošinās katrā jūsu pārbaudījumā.

14. Daudzas lietas jūsu dvēsele baidās no verdzības važām, jo tā jau pazīst šī ciešanu kausa garšu.

15. Jūs mīlat mieru vairāk par visu, un tieši šī jūsu dvēseles ilgošanās ir tā, kas Mani pievilka pie jums, ak, tauta! Jo jūs zināt, ka miers ir pilnībā koncentrēts Manī. Būtu veltīgi, ja tu to meklētu dažādās cilvēku iestādēs, pie varas cilvēkiem vai mūsdienu zinātnes progresīvākajās teorijās, jo cilvēce ir zaudējusi šo dārgumu. Ja cilvēks vēlas atgūt šo dāvanu, ko viņš ir

izmetis, viņam tā ir neatsaucami jāmeklē pie Manis, tāpat kā tas notika ar jums.

16. Skaidrs un visiem maniem bērniem saprotams ir mācījums, ko Es jums esmu devis. Jo Es gribu jūs sagatavot, lai jūs būtu šīs Labās Vēsts vēstneši, kas cilvēcei parāda labāko veidu, kā meklēt Mani, lai atrastu mieru.

17. Šeit ir piepildījies vārds, ko Es jums devu, kad Jēzus „Otrajā laikmetā” pateicās savam Tēvam par to, ka Viņš savu gudrību ir noslēpis no zinātājiem un izglītotajiem, bet to ir devis un atklājis pazemīgajiem. Jā, mana tauta, jo tie, kurus jūs saucat par zinātājiem, uzpūšas un vēlas nomākt vienkāršos ļaudis, mācot viņiem tikai to, ko viņi uzskata par maizes drupatām, kuras saņēmuši no Manis. Savukārt nabadzīgie, „vienkāršie ļaudis”, kas labi pazīst dzīves radītās grūtības un ar tām saistītos trūkumus — ja *viņiem* reiz izdodas kaut ko saukt par savu, tad viņiem šķiet, ka tas ir pārāk daudz, un tādēļ viņi to dala ar citiem. Es tagad vēl piebilstu: ja alkātīgais kļūst par dāsnu cilvēku un augstprātīgais — par pazemīgu, viņi uzreiz kļūs par daļu no visa tā, ko Es esmu sagatavojis tam, kurš prot dzīvot tikumīgi. Jo Mana mīlestība nav vienpusēja, tā ir visaptveroša, tā ir visiem Maniem bērniem.

18. To visu jums jāzina. Jo, ja kāds vēlas kļūt gudrs manā mācībā, tam nedrīkst aizmirst, ka, lai to sasniegtu, vispirms jābūt pazemīgam kā Salamons, kuru Es padarīju par karali un tik gudru, ka viņa vārds bija slavens un augsti cienīts tajā laikmetā, kurā viņš pārsteidza cilvēkus ar savu padomu un spriedumu gudrību. Bet visa viņa vara, saprāts un slava tika iznīcināta Manas taisnības spēka priekšā, kad viņš pārkāpa Manus baušļus.

19. Tauta, cīnies un strādā par mieru, tāpat kā Izraēla ieņēma Apsolīto zemi pēc tik daudzām grūtībām un konfliktiem, kurus tai nācās pārdzīvot un pārvarēt. Es zinu, ka tava dvēsele Mani labi saprot, kad Es tai runāju par Izraēlu, jo šo sēklu tu nesi savā būtībā, un šī vēsture ir ierakstīta tavā garā.

20. Tur atrodas viņa pieredze, attīstība un atziņas, tur viņa dvēselē ir atvērta grāmata, kas viņam parāda likumu un pasargā no kļūdām. Es esmu panācis, ka jūsu dvēseles šajā laikā ir reinkarnējušās tālu no senajiem zemes īpašumiem, kas jūs būtu padarījuši materiālistiskus, kā tas notika ar citām rasēm un tautām, lai jūsu vienīgā kaislība būtu atvērt cilvēcei garīgu ceļu, parādīt tai, kurp tai jāvirza savi soļi, un vest to uz mieru manā taisnības un mīlestības valstībā.

21. Šodien jūs nākat, ilgojoties pēc žēlsirdības, un kurš var teikt, ka viņš to nav saņēmis? Slimie ir kļuvuši veseli, nogurušie ceļotāji ir atraduši mieru, tie, kas izsalkuši un izslāpuši pēc garīguma, ir apmierinājuši savu izsalkumu un slāpes. Bet joprojām starp tiem, kas Man seko, ir daži, kas

nav atmodušies, kas šaubās un prasa pierādījumus, lai ticētu. Es viņiem piešķiru to, kas viņiem nepieciešams, saskaņā ar Manu gribu. Taču tās nav zemes bagātības, ko Es viņiem dodu. Man ir dvēseles bagātības maniem bērniem, un no tām Es neierobežoti dosu tam, kurš lūdz Man to ar saviem žēlsirdības un mīlestības darbiem pret saviem līdzcilvēkiem.

22. Es meklēju garīgo dvēseli, kas ir daļa no Manas būtības, lai to mācītu un vadītu, vēlos to pacelt un ļaut tai nākt pie Manis, taču ne visi Mani atpazīst, ne arī saprot, kā Mani uzņemt. Pasaule un tās neskaitāmie pārbaudījumi ir padarījuši jūsu sirdis rūgtas, un jums vairs nav spēka domāt par garīgo dzīvi. Bet Es jums saku, ka šodien, kad pasaule ir pagriezies pret jums naidīgi, jums ar vēl lielāku dedzību jāmeklē patvērums Manā bezgalīgajā mīlestībā.

23. Mana mācība lēnām krīt uz jums kā nepārtrauktas kristāldzidra ūdens pilītes. Tā pamazām liek pamatus ticībai, cerībai un uzticībai darbam, ko Esmu ieteicis katrai dvēselei.

24. Dabas spēki ir vērsti pret cilvēku. *Jums* nav jābaidās, jo jūs zināt, ka Es esmu jums devis pilnvaras, lai uzvarētu ļaunumu un aizsargātu savus līdzcilvēkus. Jūs varat pavēlēt šiem iznīcības spēkiem apstāties, un tie paklausīs. Ja jūs paliksiet lūgšanā un modrībā, jūs spēsiat darīt brīnumus un pārsteigt pasauli.

25. Lūdzieties sirsnīgi, veidojiet vienotību ar Manu Garu, nemeklējiet tam kādu konkrētu vietu. Lūdzieties zem koka, ceļā, kalna virsotnē vai savas guļvietas stūrītī, un Es nāksiu pie jums, lai runātu ar jums, apgaismotu jūs un dotu jums spēku.

26. Kad dzirdat šos vārdus, atveriet savas sirdis un ļaujiet to gaismai jūs atdzīvināt, un vēlāk, kad būsiet tīri un sagatavoti, dodieties pasaulē un izplatiet liecību par to, ko esat saņēmuši.

Daudzi ar prieku man nes savus pirmos augļus, kamēr citi bailīgi slēpj savu sēklu. Šie pielika visas savas pūles, bet tomēr nesaņēma ilgtos augļus. Bet es redzu viņu centību, viņu mīlestību un saku viņiem: ceriet, esiet neatlaidīgi, un jūs pļausiet ražu.

27. Esiet modri, lai ļaunā sēkla neaugtu un nedīgtu zemē. Strādājiet šodien, kamēr laiks sēšanai ir labvēlīgs, un Es palīdzēšu jums to audzēt.

28. Es esmu izraudzījis jūsu tautu par Otrās Jeruzalemes tēlu. Drīz pie tās ieradīsies jūsu brāļi un māsas no dažādām tautām, un, redzot, kā tā uzplaukst, viņos atmodīsies varas kāre, un viņi vēlēsies jūs aplaupīt. Es jūs brīdinu un saku: Es esmu sagatavojis jūsu tautu, lai tā piedāvātu mieru nogurušajiem ceļotājiem, maizi izsalkušajiem un gaismu dvēselēm. Es nevēlos, lai svešinieki kļūtu par kungiem, bet jūs – par vergiem. Es iedvesmu jums mīlestību, taisnīgumu, godīgumu, lai jūs dzīvotu mierā.

29. Izmantojiet laiku un pētījiet manu mācību, jo jau tuvojas 1950. gads, kurā Es pārtraukšu runāt caur šo līdzekli. Ļaujiet Man jūs labot un soli pa solim vest jūs uz pilnību.

30. Marija lūdz par jums, un, lai gan jūs viņu neredzat, jūs jūtat, ka viņas mīlestība un mierinājums kā žēlastības rasa nolaižas jūsu būtībā. Tad skumjie ir bijuši pilni cerības, grēcinieki attīrās, un jūs visi esat saņēmuši viņas svētību un "svaidījumu". Meklējiet Dievišķajā Mātē mierinājumu savām ciešanām. Vai jūs domājat, ka Viņa var atteikt saviem bērniem palīdzību un aizsardzību, ja jūs ar mīlestību vērsāties pie Viņas? Nē, tauta, Viņas Dievišķajā Garā jūs atradīsiet tikai mīlestību, sirsnību un žēlsirdību.

31. Jūs, pasaules sievietes, ņemiet par paraugu Mariju, atcerieties laiku, kad viņa dzīvoja starp jums kā tikumīga sieviete un pašaizliedzīga māte, un jūs sajūtīsiet, kā jūsu dvēsele atkal piepildās ar drosmi.

32. Un jūs, vīrieši, kas esat radīti pēc mana tēla un ejat cauri pārbaudījumu ceļam, sajūtot dievišķo taisnīgumu — esiet iedrošināti, izmantojiet savas dāvanas un vadiet savu dzīvi ar mīlestību un gudrību.

33. Lai jūs iedrošinātu, Es jums saku: „Ēdiet no šīs maizes, un jūs nekad „nemirsiet”. Dzeriet no šī kristāldzidrā ūdens, un jums vairs nekad nebūs slāpes.”

34. Šajā laikmetā Es esmu atklājis jums šādā veidā, lai sagatavotu jūsu dvēseli sarunai no gara uz garu. Es runāju ar jums sīki, lai jūs atpazītu mana vārda dievišķo jēgu un neļautos sajaukt ar citām mācībām.

35. Es esmu jūs ievēdis atjaunošanās ceļā, lai jūs nejostos kaunā, atrodoties Manā klātbūtnē, un lai jūs justos cienīgi Mani uzklausi.

36. Es skatos jūsu sirds visdziļākajās dziļumos. Es redzu arī to, ko jūs vēl darīsiet. Tāpēc jums nav jābrīnās, ka Es jūs dažreiz laboju, vēl pirms jūs esat izdarījuši kļūdu.

37. Kad Tēvs radīja pasauli un noteica tai likteni būt par izpirkšanas vietu, Viņš jau zināja, ka Viņa bērni savā ceļā paklausies vājībām un pārkāpumiem, ka būs nepieciešama mājvieta, lai spertu pirmo soli atjaunošanās un pilnveidošanās virzienā.

38. Kad pirmie cilvēki apdzīvoja Zemi, Radītājs ielika tajos savu mīlestību un deva viņiem dvēseli, iededza savu gaismu viņu garā, vienlaikus piešķirot viņiem gribas brīvību.

39. Taču, kamēr vieni centās palikt stingri labajā, cīnoties pret visiem kārdinājumiem, lai paliktu tīri, Kunga cienīgi un saskaņā ar savu sirdsapziņu, citi no grēka uz grēku un no viena pārkāpuma uz nākamo, posmu pa posmam veidoja grēku ķēdi, vadīti vienīgi maņu balsij, pakļauti savām kaislībām, un sēja maldu un kārdinājumu savu līdzcilvēku vidū. Bet pie šīm apmulsušajām dvēselēm ir ieradušies arī mani pravieši kā manas

dievišķības eņģeļu vēstneši, lai atmodinātu cilvēci, brīdinātu to par briesmām un paziņotu par manu atnākšanu.

40. Tumsas dvēseles, kas šķērso cilvēces ceļu, sajauc tās prātus, pamudinot tās uz elku pielūgšanu, pagānismu un fanātismu.

41. Mani pravieši, mani sūtņi, mani kalpi ir cīnījušies pret samaitātību un meliem, ir cietuši un miruši par saviem līdzcilvēkiem, un ar rādītājpirkstu norādījuši ceļu uz patiesību, taisnīgumu un mīlestību.

42. Meklējiet praviešu vārdus, un jūs tajos atklāsi, ka viņi jau tolaik jūs sagatavoja un runāja par notikumiem, kas piepildīsies. Redziet, kā Joels jums stāstīja par šiem garīgo atklāsmu laikiem. Apzinieties, ka visi pravieši cīnījās pret elku pielūgšanu, lai mācītu saziņu no gara uz garu.

43. Kad Kristus nāca pasaulē, cilvēce jau bija daudz grēkojusi, un plūdi jau bija attīrījuši zemes virsmu. Sodoma un Gomora bija sadedzinātas ugunī, un Bābele bija iznīcināta. Viņš pieprasīja atbildību par nepaklausību Viņa likumiem un Viņa praviešu asinīm, un arī Viņš bija spiests tikt notiesāts un nogalināts — paša bērnu rokās!

44. „Vārds” kļuva par cilvēku un pieņēma miesu no jaunavas klēpja. Viņš runāja par pazemību, piedošanu, mīlestību un garīgo pacelšanos, un tika vajāts un notiesāts. Lai gan Viņš bija Dievs, Viņš cieta un mira, Viņu kā cilvēku izsmēja un pēta.

45. Cilvēki, kas spēja iekļūt šo atklāsmu noslēpumos, ir atklājuši patiesību, un šodien viņi tai noliecas.

46. Taču šajā laikā atkal parādās apmulsums, un cilvēki, pilni lepnuma par savu viltus diženumu, mēģina izdzīt Jēzus vārdu un Viņa mācību no cilvēku sirdīm — tādēļ valda tumsība —, kamēr Tēvs, piepildot Joēla pravietojumu, atver jaunu laikmetu un izlej Savu Garu pār visu miesu un katru dvēseli. Viņš liek sevi dzirdēt, sajost un redzēt, atklājoties daudzveidīgās formās.

47. Daba atver savu klēpi un pārsteidz pasauli un zinātni, atklājot noslēpumus, kas cilvēkus ir pārsteiguši, un tās ir balsis, kas liecina par gudrību un varu, kas pārsniedz visu cilvēcisko zināšanu robežas. Kapi glabā mirušos ķermeņus; bet dvēseles izkļūst un dara sevi dzirdamas, lai liecinātu par dvēseles turpināšanos.

48. Cilvēku acis — gan bērniem, gan jauniešiem, gan pieaugušajiem — caururbj materiālo pasauli, lai iedziļinātos pārdabiskajā un ieraudzītu garīgo dzīvi.

49. Klausieties šajos neveiklajos un nepretenciozajos runas kanālos, kas izsaka dievišķos mācījumus, un jūs atklāsi, ka šī atklāsmē pieder pie šī laika lielākajām, kas jau daudzus gadsimtus iepriekš tika paziņota.

50. Kurš gan vēl nav redzējis sapņus, kas bijuši patiesi pravietojumi un kuru piepildīšanos jūs pēc tam esat redzējuši? Tagad ir gaismas laiks, dvēseles atmodas laiks, kura, aizrauta ar materiālajiem atklājumiem, bija iemigusi zinātnes dēļ.

51. Cilvēki šo laiku ir nosaukuši arī par gaismas laiku — savas zinātnes dēļ. Redziet, kā viņi kā putni šķērso debesu augstumus. Redziet, kā viņi valda pār jūrām un zemi un kā viņi ir atklājuši gaismu, lai apgaismotu nakti. Katru dienu viņi atklāj spēkus un elementus, lai tos apvienotu un radītu jaunas pārsteigums cilvēcei; bet šī gaisma ir padarījusi viņus aklus. Materiālisms un iedomība ir padarījusi viņus kurlus sirds un sirdsapziņas balsij.

52. Šodien Svētā Gara gaisma plūst uz pasauli, lai cilvēki paceltu savas acis un atzītu, ka ir tikai viens Dievs un Viņa likums ir viens, kurā viņiem visiem jāapvienojas, lai cilvēces darbi būtu diženi un Radītāja cienīgi.

53. Neapmānieties, jo pirms „Sestā zīmoga” beigām notiks lielas parādības: zvaigznes dos nozīmīgas zīmes, zemes tautas vaimanās, un no šīs planētas pazudīs trīs daļas, un paliks tikai viena, uz kuras Svētā Gara sēkla uzplauks kā jauna dzīvība. Tad cilvēce sāks jaunu dzīvi, apvienota vienā mācībā, vienā valodā un vienā miera un brālības saitē.

54. Cik tālu jūs esat no laikiem, kad dzīvojāt saskaņā ar dabas likumu un savā garā dzirdējāt Kunga balsi, kas teica Pirmajiem: „Augiet un vairojieties, piepildiet zemi.”

55. Tagad garīgums ļaus jums atgriezties pie vienkāršības un dabiskuma. Bet jūsu dvēselē ir gaisma, ko esat ieguvuši garajā attīstības ceļā.

56. Gara gaisma, kas apgaismoja cilvēka pirmos soļus un pavadīja viņu pa ceļiem un takām, virsotnēs un bezdibenos, ļaus viņam atgriezties ceļa sākumā. Gars nekad neapmaldās, jo tas ir mana paša gaisma. Vai jūs kādreiz esat dzirdējuši, ka viņš jums būtu teicis: „Nogaliniet savus līdzcilvēkus” — ka viņš jums būtu pavēlējis noraidīt tēvu, kurš jūs radīja, vai māti, kura jūs iznēsāja? Vai jūs kādreiz esat dzirdējuši, ka viņš jums būtu ieteicis izmantot to, kas ir aizliegts? Nē, mani bērni, Gars ir bijis labs ceļvedis, padomdevējs un tiesnesis, jo Garā esmu Es.

57. Tāpēc Es jums vienmēr esmu teicis, ka Es esmu kopā ar jums visur, kur jūs atrodaties. Kāpēc jūs, lai gan Es esmu visvarens, meklējat Mani priekšmetos, ko radījušas jūsu rokas? Kāpēc jums vajadzētu doties uz noteiktām pulcēšanās vietām, lai pēc tam teiktu: „Šeit ir Kungs, jo šī ir Viņa māja”, lai gan jūs zināt, ka Es esmu vispārējs? Kāpēc jūs ļaujat sevi apžilbināt ar svinībām un rotājumiem, lai gan zināt, ka Es mīlu un atklājos dabas krāšņumā un jūsu dvēseles iekšējā svētnīcā?

58. Pēties manu mācību kā labi mācekļi, un jūsu dvēselē būs vairāk gaismas.

59. Kamēr Mans Vārds dienu no dienas nāk pie jums, vieniem iedegsies ticība, bet citiem radīsies šaubas. Daži nolemj laboties, bet citi šaubās, vai tiešām Es esmu Tas, kurš šajos vārdos atklājas, lai viņi ticētu un atjaunotos. Šie jūt vēlmi redzēt Mani, lai ticētu Man un vairs nemocītos. Bet tā kā viņi neredz Mani ar savām fiziskajām acīm, viņi meklē garīgus un pārdabiskus parādības, lai aizdedzinātu savu ticību.

60. Citi aizver acis un mēģina iekļūt neredzamajā, lai ieraudzītu Manu vaigu, un šajos centienos viņi ir noguruši. Taču tad, kad viņu nogurušais prāts ir iemiegs, kamēr paceltā dvēsele uzturas garīgajās telpās, Es esmu nolaidies, lai ar viņu runātu, sniegtu viņai Savu mācību un iedegtu viņas ticību.

Pamožoties no šī dziļā miega, gan dvēsele, gan ķermenis ir jutušies atjaunoti un redzējuši dzīvi apgaismotu ar jaunu gaismu. Tad jūs vāji atceraties savu sapni un sakāt: „Es sapņoju par Jēzu. Vai Meistars patiešām bija pie manis?”

61. Patiesi, Es jums saku: dvēselei ir daudz acu, lai redzētu Mani. Atzīstiet šo dāvanu un attīstiet to. Jo caur to piepildīsies tā pravieša vārds, kurš teica, ka pienāks laiks, kad cilvēkiem būs pravietiskas vīzijas un sapņi.

62. Es jums saku arī: rūpīgi pēties šos mācījumus, lai jūs nemeklētu un neticētu šīs pasaules viltus praviešiem un redzētājiem.

63. Visos laikos Es esmu sagatavojis jūsu dvēseli, lai tā tieši savienotos ar Mani, un šajā Trešajā laikmetā tai jau būtu jābūt sasniegusi lielu pacelšanos. Ja tā būtu bijis, kad Es atnācu Garā, jūs nebūtu šaubījušies, nedz arī būtu gribējuši Mani pieskarties ar savām rokām.

64. Kad Es jums runāju par senākiem laikiem, jūs neko nesaprotat, jo pat Rakstus neesat lasījuši.

65. Es sludinu savu trešo mācību kopš 1866. gada, un, lai gan viss bija paredzēts, daudzi no jums šaubījās — vieni neziņas dēļ, citi — sajukuma dēļ, ko radīja nepareizi Rakstu skaidrojumi. Tāpēc šodien, kad Esmu sagatavojis ēdamistabu un galdu, lai jūs ēstu mūžīgās dzīvības barību, Es jūs atradu nesagatavotus, un Man nācās ar bezgalīgu pacietību atklāties, gaidot jūsu pacelšanos un atmodu.

66. Atjaunojieties, atsakieties no sava reliģiskā fanātisma, pārstājiert būt liekuļi un egoisti, un jūs sajūtīsieties kā jauni cilvēki. Tad jums vairs nebūs jājautā, vai esmu es, kas nāk pie jums. Jo jūsu sirds tīrība ļaus jūsu dvēselei sajust manu klātbūtni. Ticība ir viena no lielākajām tikumībām — iegūstiet to.

67. Jūs atkal un atkal sastopaties ar akliem, klibiem, bezcerīgi slimiem cilvēkiem. Jums tie jādziedina ar savu ticību un jāiededz gaisma jūsu līdzcilvēku sirdīs.

68. Jūsu vidū jau ir piemēri tam, ko jūs varat sasniegt ar savu ticību Man. Ir daudz liecību par brīnumiem, kurus jūs varat gūt ar ticību.

69. Neļaujiet, lai 1950. gads jūs pārsteigtu ar vāju ticību. Jo tad jūsu bēdas būtu lielas, jo jūs justos kā bāreņi.

70. Šodien Es parādījos „ceļotāju” priekšā, lai norādītu viņiem patieso ceļu. Es neaizraujos ar to, lai spriestu, vai viņu drēbes ir karaliskas vai nožēlojamas, bet gan meklēju svētnīcu viņu sirdīs.

71. Tam, kurš noguruma pārņemts krīt zemē, Es palīdzu atkal piecelties un lieku viņam saprast, ka, zaimojot Dievu, viņš ir noraidījis Manu spēku un Manu gaismu.

72. Lūdzieties, lai jūsu prāts pārbaudījumos nezaudētu savaldību. Jo vardarbības brīdī jūs varat kļūt „akli” un zaudēt visu, kas jums pieder dvēselē.

73. Tagad jūs droši vien varat iedomāties, kāpēc cilvēce arvien vairāk ir zaudējusi visu to, kas to darīja garīgi lielu un cēlu.

74. Es esmu nācis jums pretim, jo redzēju, cik tuvu jūs bijāt tam, lai ielēktu bezdibēnī — gatavi lūgt, lai jūsu dienas tiktu saīsinātas. Taču, kad jūs dzirdējāt Manu vārdu, jūs atkal piecēlāties, jo sapratāt, ka jums jādzīvo uz zemes līdz brīdim, ko noteikusi Mana dievišķība.

75. Lai pierādītu jums, ka jūsu garīgās dāvanas atkal ir jūsu rīcībā, Es jums teicu: izstiept roku Manā vārdā, kad dabas spēki ir atbrīvoti, un jūs redzēsiet, ka tie jums pakļaujas.

76. Šie brīnumi stiprinās jūsu ticību, un, kad jūs to vismazāk gaidīsiet, jūs būsiet pārvērtušies par maniem „darbiniekiem”.

Tad jūs no sava Meistara saņemsiet dziļākas mācības, lai jūs sasniegtu lielu sagatavotību un spētu uzņemt tos, kas nāks, lai jūs pārbaudītu, un tos, kas vēlas jūs iznīcināt.

77. Ja jūs patiesi protat liecināt par Maniem vārdiem, jūs redzēsiet, ka daudzi jūsu līdzcilvēki slavēs Mani un pildīs bausli, kas jums saka: „Mīliet cits citu.”

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 251

1. Šajā laikā jūs brīnāties, redzot brīnumus, ko varat paveikt ar savām dāvanām. Tad jūs vairs nejutāties nabagi vai atstumti, jo katrā solī jums ir pierādījumi tam, ka Es jūs mīlu un ka Mans skatiens ir vērsts uz jums.

2. Dāvanas jau jūsu radīšanas brīdī tika ieliktas jūsu dvēselē. Taču bija nepieciešams, lai Es atnāktu jūs mācīt un lai jūs veiktu garus ceļus, tajos nepārtraukti attīstoties, lai šīs dāvanas sāktu atklāties.

3. Tieši šodienas laikmetā cilvēka dvēsele ir sajutusi, ka tā dzīvo jaunā laikmetā, ka to apgaismo jaunas dienas gaisma. Tā ir piedzīvojusi satricinājumu, nemieru, kas to ir izraujis no dziļā letargijas, kurā bija aizmigušas tās dāvanas un spējas.

4. Pašlaik cilvēks vēl uzdod sev jautājumus, viņš tikai nojauš. Taču drīz pienāks brīdis, kad viņš ar pārliecību izsauks: „Tur ir ceļš”, un ticīgi tam sekos.

5. Kas varētu apturēt šīs cilvēces dvēseļu virzību, ja tās reiz ir devušās ceļā, un kas būtu spējīgs mainīt maršrutu, ko iezīmējusi mana gaisma? Nekas un neviens nespēs apturēt cilvēku garīgo atmodu, ja tie celsies, ilgojoties pēc mantojuma un vēstījuma, ko tiem ir atnesis Trešais laikmets.

6. Es jau sen varēju jūs pamodināt. Bet Es gribēju nākt pie jums pareizajā brīdī, kad jūs būtu apnicis tas dziļais miegs, kurā esat iegrimuši, un kad šausmas par saviem grēkiem un nepārtrauktajām karām atbrīvotu jūs no jūsu materiālās dabas kaislībām.

7. Šodien *viena* tauta, rīt cita, un pēc tam vēl citas atmodīsies, apgaismotas ar iekšējo gaismu, kas visiem runās par garīgumu.

8. Brīdī, kad šīs tautas atmodīsies, Es būšu gatavs atklāties viņiem. Tā būs Tēva balss, kas atbildēs uz bērnu aicinājumu. Bet patiesi, Es jums saku: Es nevis visiem atklāšos vienādi. Piemēram, šis vēstījums, ko Es jums sniedzu, izmantojot cilvēka saprātu, tika dāvāts tikai jums, un jūs varat uzskatīt sevi par to tautu, kas šīs ēras sākumā pamodās pirmā.

9. Laiks, kurā Es šādā veidā atklājos jums, jau ir iezīmēts, un nav neviena spiritista, kurš nezinātu gadu un dienu, kad šis laika posms beigsies.

10. Kad Es pabeigšu Savu mācību jūsu vidū, jums būs jāsapatavojas, lai izsētu šo sēklu pasaules tautās, ar ko jūs ļoti palīdzēsiet saviem līdzcilvēkiem viņu atmodas kritiskajos brīžos. Ņemot vērā savu priekšnojautu drošību un Manas vēstījuma realitāti, viņi sagatavosies, lai Mani uzņemtu garīgā veidā. Tāpat kā Es atklājos jums atkarībā no katras sapulces un katra balsotāja sagatavotības, tāpat Es atklāšos arī viņiem atkarībā no katras kopienas garīguma un dievbijības, kas valda viņu sapulcēs.

11. Uzrakstiet Manu Vārdu un glabājiet to, lai, kad pienāks laiks, jūs to darītu zināmu. Jo tas būs pamats un sākumpunkts jaunajām kopienām, kas pasaulē atdzims garīgajai dzīvei.

12. Neļaujiet, lai mans vēstījums sajauktos ar to cilvēku materializētajām priekšstatām un kļūdām, kuri man ir kalpojuši kā instrumenti, jo tad jūs nebūsiat tālāk nodevuši to augli, ko es jums esmu uzticējis, nepārveidotu veidā. Es esmu jūs ilgu laiku mācījis, lai jūs iepazītu manu dievišķo būtību, lai jūs atbrīvotos no jebkādām cilvēciskām simpātijām.

13. Mana Gara gaisma sekos to soļiem, kuri Mani saprot un rīt dosies ceļā, lai izskaidrotu Manus baušļus ar vislielāko rūpību, kādu vien viņi spēj. Jo savā ceļā viņi pieredzēs, ka viņu cīņa, upuri un pūles nav bijušas veltīgas. Es viņus pārsteigšu viņu darbā un paziņošu, ka drīz viņus gaida citas draudzes, ka drīz viņi varēs doties sēt, jo sēkla ir nogatavinājusies.

14. Maniem mācekļiem būs dvēseles sajūtu uzplūdi un prieka asaras, kad viņi kļūs par lieciniekiem tam, kā piepildās Mans vārds.

15. Jums nevajadzēs klīst apkārt un klauvēt pie durvīm, lai meklētu to, kurš jūs uzklausa. Jo jūs atklāsi, ka tieši jūsu līdzcilvēki būs tie, kas jūs meklēs un aicinās. Man pietiek ar to, ka jūs gatavojaties. Tad *Es* jums rādīšu ceļus, iedvesīšu, ko jums jādara, un atvedīšu pie jums tos, kuri, ilgojoties pēc mīlestības, garīguma un žēlsirdības liecības, vērsies pie manas tautas.

16. Ja ar savu saskaņu veidosiet kopienu, ko Es no jums gaidu, jums nevajadzēs pūlēties sevi darīt pazīstamus, jo tad citi pildīs šo uzdevumu, no sirds uz sirdi izplatot ziņu, ka pastāv kopiena, kuras klēpī mirdz dievišķā vēstījuma gaisma, kas visiem cilvēkiem ir garīgās dzīves maize.

17. Es jums saku: uzticieties Man, tauta! Jo, ja jūs tiksiet izdzīti no jūsu sabiedrības klēpja, ja jūs tiksiet izdzīti no pilsētām, kurās dzīvojat, Es jūs aizvedīšu tālu prom no jūsu vajātājiem, aizvedīšu jūs tuksnesī, kalnos, tālās ielejās vai pie jūras krastiem, un tur Es jūs pabarošu, tāpat kā Es pabaroju Izraēla tautu tuksnesī, nosūtot tai mannu.

18. Tagad Es nesu savai tautai jaunu mannu, kas drīz nāks, tiklīdz pārbaudījumi pārspēs manus izredzētos.

19. Pārbaudījumi nāks, jo Mans Vārds vienmēr piepildās. Tie kalpos, lai apvienotu Manu tautu, tāpat kā Izraēla apvienojās Ēģiptē faraona verdzībā.

20. Kad nāks pārbaudījumi, šajā ceļā paliks tikai tie, kas Mani mīl — drosmīgie un uzticīgie. Viltus cilvēki, liekuļi, tie, kas baidās no pasaules, kas Mani neseko mīlestības dēļ, atkāpsies. Man pietiks redzēt apvienotus tos,

kas Mani patiesi mīl, lai tad pasaulei teiktu: šī ir mana tauta, šie ir mani pēcnācēji.

21. Es jums apliecinu, ka tiem no jums, kuri Man seko ar visas savas dvēseles ticību, netrūks ne ūdens, ne maizes, jo vēl nekad neviens nav ticībā ticis pievīlts.

22. Es jau dzirdu, ka daži savās sirdīs man jautā: „Meistars, kad tas viss notiks?” Un tas ir tāpēc, ka jūs jūtat bailes, ka jūs drebāt, kad es jums paziņoju par šiem pārbaudījumiem. Bet Es jums saku: tas, kurš baidās, neiet tuksnesī, viņš paliek pilsētā, kur viņam vieglāk panest apspiestību, jo viņš ir pieradis pie verdzības un pazemošanas. Bet, ja viņš atver acis patiesībai, viņa sirds piepildīsies ar drosmi un ticību, lai viņš dodas tuksnesī, lai viņš dodas ceļā, ilgojoties pēc savas dvēseles brīvības un sirds miera.

23. Jūs man jautājat, kad nāks šis pārbaudījums? Es jums saku, ka daudziem tas jau ir nācis un ka vēlāk tas parādīsies arī citiem, līdz jūs visi būsiet sagatavojušies un kļuvuši stipri.

24. Pārbaudījumi nāk tik nemanāmi, ka bieži vien jūs pat neapzināties, kad tie sākās un kad beidzās. Kas notiktu ar jums, ja Es jums paziņotu datumu, dienu un stundu, lai jūs tos gaidītu?

25. Cik daudzi no jums jau dzīvo tuksnesī, par kuru Es šodien jums runāju, un barojas ar jauno mannū? Tie ir tie, kurus — izstumtus no sabiedrības klēpja — ir nepazinuši viņu tuvinieki un draugi. Tie ir tie, kuriem tiek atteikts sveiciens un kuriem ir aizslēgtas durvis uz darbu. Tie ir arī tie, kurus ir nosodījuši kā ķeceris, nodevējus un atkritējus un kurus ir izmetuši no savu baznīcu klēpja.

26. Viņi ir pacietuši apmelošanu, jaunos skatienus, pazemojumus, izsmieklus un nicinājumu. Taču visu to viņi pacieta ar pacietību, apzinoties, ka neko nav zaudējuši un ir ieguvuši žēlastību dzirdēt Mani.

27. Viņiem nācās atkāpties „tuksnesī”, taču ne fiziskā tuksnesī, bet garīgā patvērumā, lai gan fiziski viņi turpināja dzīvot tur, kur vienmēr bija dzīvojuši.

28. Tur, tajā garīgajā patvērumā, viņi atrada mieru, kādu iepriekš nepazina, guva gandarījumu, ko iepriekš neviens viņiem nedevis, un, lai gan sākumā viņi jūta vientulību, jo nespēja uztvert Manu klātbūtni, šodien viņi Man pateicas, jo viņiem nekas netrūka un neviens viņus neuzvarēja.

29. Izklaides pilnā dzīvē, ko viņi dzīvoja iepriekš, palika pagātnē; viss nepatiesais, viss virspusējais pazuda. Jo viņiem bija pienācis laiks atrast patiesību un ar visas savas būtības spēku pie tās turēties.

30. Laimīgi ir cilvēki ar labu gribu un ticību, jo viņi neklūs par savu ienaidnieku upuriem. Mana vara attur roku, kas vēlas viņus nodot slepenā

slepkavībā, mana gaisma pārsteidz to, kurš slēpjas, lai uzbruktu viņiem ceļā, lai viņi varētu turpināt ceļu, netiekot apturēti, jo viņus gaida Apsolītā zeme. Tajā ir sagatavots svētku mielasts brīdim, kad jūs visi tajā ieiesiet.

31. Mans vārds ir aizkustinājis daudzu sirdis, kas Man teica: „Kungs, neviens nesaka patiesību tā, kā Tu, jo kopš mēs šajā laikā sekojām Tev, mums nācās paciest mūsu līdzcilvēku spriedumus, kas bija kā rūgtie augi, kurus Tava tauta ēda atbrīvošanās naktī Ēģiptē.”

32. Atceries savu ticību, ak, mīļā tauta, un tu redzēsi, kā pat tie, kas tevi noraidīja, nāks klāt, lai papildinātu tavas rindas. Jo aicinājums skanēs arī viņiem, arī viņiem tiks dota iespēja atbrīvoties no savas materializētās un nepatiesās dzīves, lai piepildītu savu dvēseļu tukšumu ar dievišķo būtību, ko šis darbs dāvā pārpilnībā.

33. Aicinājums var skanēt visiem vienlaikus, bet ne visi var uz to reaģēt tajā pašā brīdī. Daži būs gatavi steigties klāt, citi to nevarēs izdarīt, jo viņu dvēsele vēl nav pietiekami attīstījusies, lai ķertos pie savas misijas izpildes.

34. Es jums to saku, lai — kad Es runāju par aicinātajiem un izredzētajiem — jūs zinātu, ka katrā laikmetā ir daudz aicināto un maz izredzēto, jo Es izvēlos tikai tos, kas ir sagatavoti, un visiem, kas tika aicināti, bet nepiederēja pie izredzētajiem, kādu laiku būs jāgaida, lai tiktu aicināti no jauna.

35. Vai jūs neatceraties, ka Es jau daudzkārt esmu jums teicis, ka Es esmu klauvējis pie jūsu sirdu durvīm pirmo, otro un trešo reizi, un ka jūs esat steigušies atsaukties uz Manu aicinājumu tikai tad, kad bijāt nomodā un sagatavojušies? Tāpēc nezaudējiet cerību, redzot tos, kuriem sasniedz mana vēsts, bet kuri neizrāda interesi.

36. Pildiet savu misiju — izplatīt Manu Vārdu — un esiet apmierināti ar jūsu darba tūlītējiem vai vēlākiem rezultātiem.

37. Jūs meklējat manā Vārdā to spēku, kura, kā jūtāt, jums trūka, lai atbrīvotos no ļaunuma, kas pastāv jūsu dzīvē, jo jūs savās sirdīs esat ļāvuši iesakņoties savu senču paražām, ieradumiem, tradīcijām un netikumiem.

38. Tagad jūsu iekšienē ir uzliesmojusi cīņa, jo sirdsapziņas balss kļūst arvien skaidrāk dzirdama. Bet jūsu sirds tai joprojām pretojas, jo, piesaistīta maņām, tā vairāk sliecas uz ķermeni nekā uz dvēseli.

39. Es svētīju jūsu iekšējo cīņu, jo tā ir zīme tam, ka jūs izjūtat mīlestību pret Mani, ka atzīstat Manu vārdu patiesību un taisnīgumu.

40. Ir brīži, kad jūs baidāties, ka jūsos uzvar „miesa”, jo jūsu ticība un mīlestība vēl ir vāja salīdzinājumā ar kārdinājumiem. Tad jūs steigdzaties pie Manis, lai klausītos Mani, cerībā Manos vārdos atrast nepieciešamos ieročus, ar kuriem cīnīties pret grēku un tumsību. Jūs nākat nožēlojoši, noskumuši, ar vēlmi, lai mans skatiens jūs nepamanītu, lai gan zināt, ka ne

uz brīdi neizvairāties no mana skatiņa. Vēlāk, kad savās sirdīs esat uzņēmuši Manu vārdu maigumu, jūs ļaujat asarām plūst brīvi, un šī brīvība arvien vairāk atvieglo dvēseles nastu. Tad jūs beidzot domājat, ka, tā kā Es jūs esmu uzņēmis ar tik lielu mīlestību, tas ir noticis tāpēc, ka Es neesmu ielauzies jūsu sirdīs, ne arī tajās atklājis visu to, kas jums rada kaunu Manā priekšā.

41. Ak, jūs, mazi un vāji bērniņi, kas vēl nepazīstat savu Skolotāju! Kas notiktu ar jums, kas pie Manis meklējat spēku, lai vairs negrēkotu, ja Es jūs uzņemtu nevis ar piedošanas, iedrošinājuma, mīlestības un gudrības vārdiem, bet gan ar nosodījumiem un spriedumiem, ar pārmetumiem, draudiem un sodiem? Kādu dienu tas beigtos ar to, ka jūs sāktu šaubīties par šo vārdu, lai pēc tam bez ierobežojumiem mestos materiālisma rokās. Tāpēc nesakiet, ka mans skatiens jūs neatklāj brīžos, kad Es jums caur balss nesēju dodu savu vārdu.

42. Paskatieties uz šo „strādnieku” pulku, kalpiem šajā darbā: arī viņi, tāpat kā jūs, ieradās ar sirdi, kas pilna ciešanu un neierobežotu kaislību; arī viņus satricināja Mans vārds, un viņi iepazīna dvēseles iekšējo cīņu ar miesu; un arī viņi domāja, ka Mans skatiens viņus cilvēku pūlī nepamana, jo Es savā vārdā viņiem neizvirzīju pārmetumus par viņu grēkiem.

Tagad viņi ir šeit, manā laukā, un mierā pilda uzdevumu, ko Es viņiem esmu uzticējis. Jo galu galā ticība ienāca viņu sirdīs, jo pēc cīņas viņu dvēselēs iestājās miers un jo viņi saprata, ka nekad nevar izvairīties no mana dievišķā skatiņa, kas seko jums, kur vien jūs ejat.

43. Pasaule un miesa joprojām viņus kārdina, un tas kalpo tam, lai pārbaudītu viņu mīlestību, ticību un uzticību, un lai viņi neaizmigtu. Daži mēdz izaicināt pasauli, kamēr viņu garīgais spēks vēl nav pietiekami liels, lai pasargātu viņus no visiem kritieniem. Tie ir tie, kuri krīt un atkal ceļas kājās — tie, kuri šodien attālinās un rīt atkal atgriežas, līdz pienāk diena, kad viņi vairs nebūs vāji un spēs palikt patiesībā līdz galam.

44. No jums, kas šodien nākat ar skumjām, jo nespējat savaldīt savus vājumus, Es izveidošu jaunus „strādniekus”, pat ja jums šobrīd šķiet neiespējami, ka varētu kādam būt noderīgi. Tad jūs savā būtībā redzēsiet, kā brīnums kļūst par realitāti, jo piedzīvosiet savas dvēseles pārvērtības. Tad vājais jutīsies stiprs, un neticīgais – dedzīgs.

45. Svētīti tie, kuri, grēkojot, nožēlo un raud, jo ir Mani aizvainojuši. Laimīgi garīgi nabadzīgie, jo Es esmu nācis, lai viņus iedrošinātu un ļautu viņiem uzvarēt pasauli, grēku, materiālismu un netikumu.

46. Rīt jums būs jāliecina par jūsu atgriešanās un atjaunošanās brīnumu. Rīt jūs būsiet kā atvērta grāmata saviem līdzcilvēkiem, un no tās lappusēm, tas ir, no jūsu pagātnes, jūs smelsiet visu pieredzes un gudrības gaismu, ko

esat ieguvuši manā darbā, lai to pasniegtu saviem līdzcilvēkiem kā jūsu cīņas, sagatavošanās un uzvaras nogatavinātu augli.

47. Tautās, provincēs un ciemos, kur cilvēki gaida Manu atnākšanu, kur jūt Manas Vārda klātbūtni, Manu „darbinieku” liecība kā īsta debesu rasa nolaidīsies uz cilvēku izslāpušajām dvēselēm.

48. Es jau esmu jums teicis, ka mani liecinieki un sekotāji tiks noraidīti, izsmieti un vajāti; bet citi viņiem arī ticēs un svētīs viņus. Tā būs cita cīņa, ko Es arī svētīšu. Jo tur, kur notiek cīņa, tur būs arī uzvaras.

49. Lai visi zemes cilvēki varētu ticēt šī vēstījuma patiesībai, Es esmu panācis, ka visā pasaulē bija jūtamas tās zīmes, ko senos laikos pareģoja pravieši — pravietojumi, kas runāja par Manu atgriešanos.

Tāpēc, kad šī Labā Vēsts sasniegs tautas, cilvēki pētīs un izpētīs visu, kas šajos laikos viņiem tika sacīts, un pārsteigti un priecīgi viņi atklās, ka viss, kas tika paziņots un apsolīts saistībā ar Manu atgriešanos, ir uzticīgi piepildījies, kā tas atbilst Tam, Kam ir tikai *viena* griba, *viens* vārds un *viens* likums.

50. Es jums savos mācībās esmu teicis, ka dzīve ir dvēseles Via Dolorosa un ka tā ir tās pastāvēšanas beigas uz zemes. Tā ir tās Kalvārija, kurā jums jācenšas ņemt Mani par paraugu, praksē īstenojot manus piemērus.

51. Laimīgas ir tās dvēseles, kas ar ticību un tikumību sasniedz virsotni. Jo brīdī, kad tās atbrīvosies no savas miesas apvalka, tās kā atlīdzību par savu drosmi un mīlestību piedzīvos Tēva mīlestības pieskārienu. Tie ir tie, kas bez klupšanas ieies mūžībā.

52. Mans Vārds šajā laikā palīdzēs cilvēkiem saprast visa mana Likuma un manas Mācības jēgu, un to piepildījums, ko cilvēks viņiem sniedz, dāvās viņam laimi — sirds prieku un dvēseles mieru. Jo pilnīgu laimi dvēsele atradīs tikai tajā mājvietā, kurai tā pieder.

53. Cik daudz iespēju jums nepārtraukti ir darīt labu un būt noderīgiem saviem tuvākajiem! Katra māja ir piemērota lauka, kur sēt Manu sēklu. Katra pilsēta un katrs tauta ir kā zeme, kas slāpst pēc žēlsirdības un mīlestības, un Es jūs padaru par sējējiem, lai jūs sniegtu cilvēkiem savu mierinājumu un sētu mieru.

54. Darbi, vārdi un lūgšanas ir līdzekļi, kurus jums vajadzētu un varat izmantot, lai pasaulē pildītu uzdevumu – kalpot saviem līdzcilvēkiem un mīlēt viņus.

55. Es esmu jums iemācījis pilnīgo lūgšanu, kas ir dvēseles patiesā valoda un kas cilvēkus savieno tiešā saiknē ar Mani.

56. Es esmu jums devis vārda dāvanu, kas ir izpausme gaismai, kas ir dvēselē, un mīlestībai, ko glabā sirds.

57. Tauta, kas klausās manu vārdu: nesakiet, ka es no jums prasu pārāk daudz, jo es labāk nekā jūs paši zinu, uz ko jūs esat spējīgi.

58. Šodien jūs jūtaties vāji, neveikli, nespējīgi un nevērīgi, jo pārbaudāt savu iekšējo pasauli un atklājat daudzus trūkumus, daudzas nepilnības, kas neļauj jums sajust citu cilvēku sāpes. Bet Es vispirms jūs dziedināšu, ļaušu jums sajust Manu mieru, iedrošināšu jūsu sirdis un attīrīšu jūsu ceļu. Tad jums vairs nebūs bailes, jums vairs nebūs šaubu, un jūs vairs nejutīsieties nespējīgi.

59. Tāpēc Es kādu laiku esmu ļāvis jums klausīties Manī, lai pakāpeniski iedrošinātu jūs ar Maniem vārdiem, vēl neaizsūtot jūs uz provincēm. Bet, kad jūsu dvēseles būs piesātinātas ar Manu būtību, tās vairs negaidīs pārbaudījumus vai zīmes, lai dotos ceļā, jo tās caur iedvesmu saņems to, ko tām jādara.

60. Lūdzieties, tauta, un, kamēr jūs lūgsieties, Es izliesu Savu mieru pār visām zemes tautām, svētīšu jūsu mājokļus un apgaismos jūsu ceļus.

61. Es jums sniegšu pierādījumu tam, ka viss, ko es jums esmu apsolījis, ir patiesība. Kāds būs šis pierādījums? Tas, ka savā dzīvē jūs redzēsiet piepildāties to, ko jau sen esat cerējuši — kaut ko, kas dažiem ir neiespējami sasniedzams. Dažiem tas, ko Es piedāvāju, drīz pienāks, citus Es likšu pagaidīt. Bet patiesi, Es jums saku, nebūs neviena, kurš nesaņemtu manu mīlestības pierādījumu. Kad šī žēlastība pienāks katram no jums, jūs atcerēsieties manu vārdu, un jūsu ticība tad kļūs stiprāka.

62. Nezaudējiet cerību, neraudiet, mācieties gaidīt šo stundu, ievērojot Manus norādījumus, lūdzieties un esiet nomodā.

63. Vai redzat, kā šajos brīžos, kad pacelat savu dvēseli, aizmirstat savas ciešanas un tiekat piepildīti ar manu mieru? Centieties vienmēr būt kopā ar Mani, pilnībā īstenojot manu mācību, un jūs redzēsiet, kā mans miers un mana gaisma uzvar jūsu nelaimes un ciešanas.

64. Saprotiet, ka jūsu ciešanas nav bezjēdzīgas, bet ka jums ir uzdevums kļūt garīgi un fiziski izturīgiem, lai jūs varētu kļūt par daļu no maniem sējējiem.

65. Tie, kas vēlas nest cilvēkiem mierinājumu, kas vēlas pacelt tos, kuri ir krituši, kas vēlas dot spēku vājajiem, tiem jābūt apgaismotiem pieredzes gaismā, tiem jābūt rūdītiem cīņās un pārbaudījumos. Neviena ciešanu tēls nedrīkst viņus padarīt par bezcerīgiem, viņiem nedrīkst baidīties no neviena tuvākā naida, viņi nedrīkst bēgt no nevienas sāpes, ja pret viņiem tiek izstieptas rokas, lūdzot žēlsirdību.

66. Tur, starp tiem, kas ir nocietinājušies grēkā un sāpēs, jūs redzēsiet, ka daudzi tiecas uz Gaismu, meklējot atjaunošanos un garīgumu. Tomēr, lai šī iedvesma sasniegtu viņus, jums jāievieto viņu sirdīs patiesu brālības

apliecinājumu — rīcību, kas ir gaismas stars, kurš izkļiedē tumsību no tā, kurš cieš.

67. Tātad saprotiet, ka sāpes, kas jūs dažādos veidos ir pavadījušas, ir bijušas kalts, kas iekšēji veidojis jūsu dvēseli, lai tā varētu veikt grūtu misiju.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 252

1. Tauta, tu esi bijusi lieciniece manai atklāsmei šajā laikā. Tu esi sagatavota, lai to izskaidrotu un būtu paraugs „pēdējiem”. Jūs zināt iemeslu manai atnākšanai, tāpat kā zināt iemeslu manai atvadu stundai, kad būs pienācis mans noteiktais laiks.

2. Jums nav jābaidās no pasaules, jo jūs esat mani mācekļi. Jūs nekļūsiet par trūcīgajiem tādēļ, ka esat pazemīgi. Nejauciet dvēseles pazemību ar ķermeņa nabadzību. Jūs nezaudējat savas cilvēka tiesības tādēļ, ka esat garīgie cilvēki — gluži otrādi. Tas, kurš saprot garīgumu un piemēro to savā dzīvē, ir visu to īpašnieks, kas viņu apņem, un dzīvo un bauda ar lielāku intensitāti nekā tas, kurš redz un saprot tikai materiālo.

3. Garīgi attīstīti cilvēki ir tie, kuri Trešajā laikmetā pamatoti nes nosaukumu „Kristus mācekļi” — cilvēki, kuri saprot, kā Dievam dot to, kas pieder dvēselei, un pasaulei to, kas pieder matērijai — cilvēki, kuri no visiem likumiem veido vienu, kas sastāv no mīlestības pret savu Radītāju un mīlestības pret Viņu savos tuvākajos.

4. Cilvēks, kas sagatavots ar manu mācību, spēs veikt pārcilvēciskus darbus.

5. No viņa dvēseles un ķermeņa izstaros gaisma, spēks un enerģija, kas ļaus viņam īstenot to, ko prāts viens pats nespēj paveikt.

6. Mīļā tauta, saskaņā ar manu gribu tev jāsasniedz šis pacelšanās līmenis, jo tad katrs tavs darbs būs liecība par manu patiesību. No jūsu vārdiem, tāpat kā no jūsu lūgšanām un arī no jūsu rokām, plūdis dievišķais dziedinošais balzams, kas būs prieks un atbrīvošana fiziski vai garīgi slimajiem; no jūsu vārdiem plūdis gaisma, kas nesīs ticību dvēselēm, un jūsu lūgšana būs līdzeklis, ar kura palīdzību dvēsele tiks nēsāta tālāk, lai savā ceļā sētu labo.

7. Tāda ir nākotne tiem, kuri seko Man un prot izprast un ievērot Manas mācības.

8. No šī brīža „modieties”, lai jūsu prāts nekad netiktu aptumšots, lai pārbaudījumos, kurus jums nāksies iziet, jūs neizdotu to, kas šodien ir jūsu ticība.

9. Cik daudz prieka būs šajā tautā, kad tā būs atbrīvojusies no saviem trūkumiem un pildīs Manu Vārdu saskaņā ar Manu gribu.

10. Šobrīd jums vēl ir daudz šķēršļu, kas traucē jums virzīties uz garīgumu. Jūs zināt šos šķēršļus — tie ir jūsu vienotības trūkums, jūsu tieksme uz ārējiem kulta rituāliem un patiesas mīlestības pret tuvākajiem trūkums.

11. Jūsu vidū vēl nav parādījusies tā spēcīgā, ideālistiskā un cīnītājspēka pilnā tauta — tauta, kurā cilvēce var atrast padomdevēju, ārstu, brāli,

vadoni. Jūsu vidū vēl nav parādījusies tā tauta, kas savā vienotībā un brālībā līdzinās neizmērojamai mājvietai, pilnai ar mieru, cieņu un mīlestību, kur viena maize ir arī citu maize, un viena jumts ir visu jumts.

12. Kur ir šis paraugs? Kad jūs esat cīnījušies par šādu ideālu?

13. Tas, ko Es tev saku, tauta, nav pārmetums, tas ir tēva vārds, kurš vēlas tikai labu saviem bērniem un kurš, lai to sasniegtu, ir spiests norādīt uz viņu kļūdām un palīdzēt tās labot.

14. Es vēl kādu laiku palikšu un sniegšu jums savu vārdu. Es turpināšu tajā atklāt atklāsmes un atklāt to, ko esmu saglabājis šim laikam, un savā mācībā turpināšu izplatīt nepieciešamo gaismu, lai cilvēce izglābtos no tuvojošās apmulsuma.

15. Es esmu jums paziņojis, ka pienāks laiks, kad jūs redzēsiet parādāmius daudzus „spiritualismus”, un ka jums tad būs jābūt sagatavotiem, lai atšķirtu, kuriem no tiem pamatā ir patiesība, bet kuriem – krāpšana.

16. Jūs redzēsiet parādāmius viltus paziņojumus, kas tiks piedēvēti Man; baumas par Dievišķajiem vēstnešiem, kuri nes vēstījumus pasaulei; sekas ar nosaukumu „Septiņi zīmogi” un daudzas neskaidras un divdomīgas mācības.

17. Tas viss būs lielās garīgās apmulsuma sekas, ko ir sagatavojusi cilvēce. Bet nebaidieties; drīzāk rūpējieties, lai jūs dzīvotu modri un lūdzoties, tad jūs nepadodaties garīgajam apmulsumam, jo Manis Vārds vislielākā tumsas brīdī būs gaisma, kas ļaus jums ieraudzīt Manu kristāldzidro un mūžīgo patiesību.

18. Saproties, ka tagad ir laiks mācībām, pamācībām un atklāsmēm. Neesiet gausi un nevērīgi, jo vēlāk jūs raudāsit par zaudēto laiku.

19. Attīstiet savu intuīciju, lai jūsu dvēsele jums atklātu uzdevumu, ko tā ir uzņēmusies. Ļaujiet tai darboties manā darbā, dodiet tai iespēju izpildīt solījumu, ko tā man ir devusi un kas ir ierakstīts tās garā. Ja es, jūsu Skolotājs, jums apsolīju šajā laikā atnākt, lai ar savu Vārdu apgaismotu jūsu dzīvi — kāpēc tad mācekļiem nebūtu jāpilda savs solījums atgriezties pie manis?

20. Es negribēju jūs pārsteigt ar savu klātbūtni šajā laikā. Jo mans Vārds bija pierakstīts, un pasaule zināja par manu atgriešanos. Nevienam nevajadzētu brīnīties par to, ka, kad Es viņu aicināju, lai viņš uzklausītu manu mācību, tas notika ar nolūku apstiprināt viņam dāvanas un uzdevumus, kurus Es ieliku viņa dvēselē, kad Es viņu sūtīju uz Zemi.

21. Pildot jums doto solījumu, Es esmu jums devis pierādījumu tam, ka Mans vārds piepildās pār visu radīto, lai tādējādi — kad pienāks stunda to pabeigt jūsu vidū — neviens neteiktu, ka viņš to nezināja, neviens

neteiktu, ka tas viņu pārsteidza, un neatbildētu ar vārdiem, ka viņam nebija laika tam sagatavoties.

22. Jau tagad iemācieties cienīt Manu gribu, paklausot Maniem norādījumiem un mīlot visu, ko Es esmu paredzējis. Kas Mani mīl un pilda Manu gribu, tas ir Mans bērns un Mans māceklis. Kas neciena Manu gribu un pilda savu, tas gan ir Mans bērns, bet nav Mans māceklis, jo viņš Mani nemīl un neņem Mani par paraugu.

23. Savā mācībā Es dodu jums kritērijus, lai jūs kā šī darba mācekļi gūtu uzvaru, lai jūs neklupētu un nepieļautu kļūdas, kas vēlāk liks jums rūgti raudāt.

24. Es jums jau tagad saku, ka tie, kuri šo sēklu patiesi sēj ar to sirsnību, ar kādu Es to jums uzticēju, savu ceļu iesīs mierā. Viņiem atvērsies durvis, kas līdz šim bija palikušas kurlas pret viņu klauvējieniem; un, lai gan viņi var tikt apkaroti, viņi cīnā nekad nezaudēs, jo viņu tikumība ļaus viņiem pārvarēt visus pārbaudījumus.

25. Savukārt tie, kuri neieklausās savas sirdsapziņas balsī, kuri nepaklausa maniem vārdiem un nodod Mani, vienmēr būs pakļauti saviem ienaidniekiem, dzīvos bez miera un izjutīs bailes no nāves.

26. Vai tas ir taisnīgi — es jautāju saviem mācekļiem —, ka jūs cilvēcei tā attēlojat tik pilnīgu darbu, kādu es jums esmu atklājis, ka to uzskata par maldību vai ka to uzskata par vēl vienu no mācībām un teorijām, kas šajos laikos ir radušās kā valdošās garīgās apmulsuma augļi?

27. Vai būtu pareizi, ja jūs, kurus Es tik ļoti esmu mīlējis un audzinājis ar Savu Vārdu, lai jūsu liecība būtu tīra, kā upuri saviem kļūdām nonāktu zemes tiesu varā vai tiktu vajāti un izkaisīti, jo jūsu tuvākie jūs uzskata par kaitīgiem? Vai jūs domājat, ka mana mācība — pareizi ievērota — varētu izraisīt tādus notikumus? Nē, mācekļi. Ļaujiet Man šādā veidā runāt ar jums, jo Es zinu, kāpēc Es to daru. Rīt, kad Es vairs nerunāšu ar jums šādā veidā, jūs sapratīsiet, kāpēc Es tā ar jums runāju, un jūs teiksiet: „Meistars precīzi zināja, kādas vājības mūs piemeklēs. Nekas neizslīd no Viņa gudrības.”

28. Es vēlos, lai pēc manas atklāsmes pabeigšanas jums būtu skaidri izkristalizējusies izpratne par to, kas ir šī mācība, lai jūs to pareizi ievērotu; jo līdz šim starp pūliem, kas ir dzirdējuši manu vārdu, vēl nav parādījušies patiesi garīgisti. Līdz šim jūs neesat praktizējuši garīgumu, bet tikai *savu* priekšstatu par to, kas ir Mans darbs, kas tomēr ir tālu no patiesā garīguma.

29. Jums jābūt stipriem, lai atzītu, ka esat apmaldījušies; jums jāsakopo spēki, lai uzlabotu savus ieradumus, un ar dedzību jācenšas panākt, lai jūsu vidū spīdētu šīs mācības patiesība un tīrība.

30. Nebaidieties mainīt savu dievkalpojumu un kulta ārējo pusi, kamēr vien jūs neizkropļojat manu mācību būtību.

31. Es jums došu jūsu atalgojumu, atalgos visu, ko jūs ieguldāt pūlēs un upurēs, lai uzlabotu savus darbus ceļā, ko Es jums esmu parādījis.

32. Daudzi no jums pēta manu atklāsmi, lai pārliecinātos, vai tā ir patiesa vai nē. Bet bieži vien jūs to vērtējat pēc ārējā izskata, nevis pētāt tās jēgu, un šī iemesla dēļ galu galā kļūdāties.

33. Es esmu redzējis, kā jūs novērojat manus Vārda nesējus pat viņu mazākajās kustībās; es esmu redzējis, kā jūs pārsteidzaties, redzot viņus raudošus vai tikpat cilvēcīgus kā jūs paši. Tad jūsu sirdis izpaužas ar zaimojumiem un noliedza manas atklāsmes patiesību.

Esmu dzirdējis, kā jūs sakāt: „Kā šie var saukties par Jēzus ‘paklājīņiem’ vai balss nesējiem, ja es redzēju viņus vājus, nožēlojamus un tikpat cilvēcīgus kā jebkuru mirstīgo?” Ak, jūs, prātā ieslodzītās dvēseles, kas patiesību meklējat tikai tajā, ko varat redzēt vai aptaustīt! Arī toreiz cilvēki Mani nosodīja, jo Es piedzimu nabadzībā, un viņiem tas šķita nepieņemami, kad viņi redzēja, ka Mans ķermenis asiņoja pie krusta un Manas lūpas sūdzējās. Nabaga cilvēki, kas nespēja saprast katras Manas darbības noslēpumu vai jēgu.

34. Tiem, kas savā dvēselē jūt Manu klātbūtni, pietiek ar Manu vārdu jēgu, Manu mācību gaismu, Manas mīlestības starojumu, Manas garīgās žēlsirdības mierinājumu. Tie ir tie, kas aizver acis uz visu ārējo, lai Meklētu Mani ar dvēseli — tie ir tie, kas Man vienmēr seko.

35. Tajos, kuri sajuta Dieva klātbūtni Jēzus vārdos, palika Meistara upurējošās nāves būtība kā dievišķais mīlestības zīmogs, tāpat kā šajā laikā mana vārda būtība palika tajos, kuri mani meklēja garā.

36. Vai tiešām man jums atkal un atkal jāatkārto, ka mana Valstība nav no šīs pasaules?

37. Mans Vārds šajā laikā atgādina jums par pagātni, atklāj jums noslēpumus un paziņo jums par to, kas nāks. Tas izlabos visu, ko cilvēki ir sagrozījuši un atspēkojuši; jo Es kā Patiesības sargātājs nāku ar sava dedzības un taisnīguma zobenu, lai sagrautu visu nepatieso, lai sasmalcinātu liekulību un melus, lai atkal izdzītu tirgotājus no Patiesības tempļa.

38. Saprotiet, ka jums nav jāmeklē patiesība grāmatās, padomos vai *cilvēku* pavēlēs, lai sasniegtu savas dvēseles pestīšanu.

39. Jums visiem ir jābūt glābtiem; Es neredzu nevienu, kurš jau stāvētu uz stingras zemes. Jūs esat kuģa avārijas cietušie vētrainas nakts vidū, kurā katrs cīnās par savu dzīvību, nedomājot par savu tuvāko, jo viņa dzīvība ir briesmās.

40. Bet patiesi, Es jums saku: Es esmu jūsu vienīgais Glābējs, kas atkal nāk meklēt tos, kuri apmaldījušies, jo ir novirzījušies no kuģošanas maršruta, kas ir Likums. Es apgaismoju jūsu ceļu, lai jūs nonāktu krastā, tajā svētajā zemē, kas jūs gaida, jo tās klēpī slēpjas bezgalīgas bagātības garam.

41. Ļaujiet, ak, tauta, lai mans vārds padara jūsu sirdis mīlošas, lai rīt jūs mīlētu savus līdzcilvēkus un būtu kopā ar viņiem viņu sāpēs, tāpat kā Es esmu bijis kopā ar jums šajās pārbaudījumu stundās.

42. Palīdziet, lai šīs mācības koka zari augtu un izplatītos pa visu pasauli, sniedzot augļus un ēnu ikvienam izsalkušajam un nogurušajam cilvēkam, kas staigā uz zemes.

43. Es esmu koks, un jūs esat augļi, caur kuriem cilvēcei ir jāatpazīst Mani.

44. Ja jūsu darbos būs maigums un dzīvība, jūs būsiet snieguši uzticamu liecību par To, kurš jūs mācījis un jums dāvājis mīlestības un patiesības dzīvības sulu.

45. Mācība, ko Es jums esmu devis šajā Trešajā laikmetā, ir jauns Testaments, kam jāapvienojas ar iepriekšējo laikmetu Testamentiem, jo šie trīs veido vienu atklāsmi.

46. Mana gaisma apgaismos to cilvēku prātu, kuriem ir lemts apvienot visus manus mācījumus vienā grāmatā.

47. Mani garīgie kalpi vadīs Manu izredzēto roku, lai šajā grāmatā nebūtu nekādu trūkumu.

48. Atšķirības, kas līdz šim pastāvējušas šajā tautā, tās strīdi un nesaskaņas izzudīs, ja jūs iedziļināties šajā grāmatā un beidzot sapratīsiet mana darba patiesību.

49. Šodien jūs neapzināties sekas, ko jums rada jūsu nesaskaņas. Bet patiesi, Es jums saku: rīt jūs to dēļ raudāsi. Cik reižu Es esmu lūdzis jūs apvienot domas, dievkalpošanas rituālus un dvēseles! Cik daudzi no jums nav ieklausījušies manā dievišķajā padomā!

50. Es esmu jūs iedvesmojis veidot tautu un esmu jums devis vārdu „Jaunais Izraēls”. Es esmu jums devis dažādus uzdevumus un norādījumus, lai jūs savā ceļojumā un savos centienos varētu rēķināties ar visiem nepieciešamajiem elementiem, tāpat kā tas notika ar Izraēlu Pirmajos laikos, kad tā, ilgojoties pēc Apsolītās zemes, šķērsoja tuksnesi. Taču līdz šim jūs neesat mēģinājuši saprast manus uzdevumus, nedz arī esat vēlējušies ņemt vērā vienotības paraugu, ko šī tauta atstāja rakstveidā — neizdzēšamu paraugu. Jo tieši tās saskaņa un vienotība ļāva tai pārvarēt likteņa triecienus, ar kuriem tā saskārās savā ceļā.

51. Jūs gaida jauna apsolītā zeme, bet jūs vēl esat tālu no tās. Jūs pašlaik šķērsojat plašo tuksnesi, esat atstājuši aiz sevis faraona verdzību un jau esat saņēmuši Likumu. Tomēr jūs vēl neesat pilnībā atteikušies no elku pielūgšanas, un, pat to neapzinoties, jūs dažkārt pielūdzat Zelta teļu.

52. Jums būs jāpiedzīvo pārbaudījumi, pretestība un vajāšanas, lai jūs pamostos no sava miega. Tad jūs noteikti būsiat gatavi pildīt manus uzdevumus un, iedvesmoti no tiem, uzraudzīt darbu, ko Es jums esmu atklājis, tāpat kā izraēlieši toreiz izveidoja svētnīcu un Derības lādi, lai sargātu Likumu. Jo pārbaudījumi bija viņus pamodinājuši gaismā.

53. Tagad jūsu svētnīca būs jūsu gars, un jūsu derības lāde – sirdsapziņa. Tur atradīsies Mans likums, kas apgaismos Kunga tautas ceļu.

54. Šajos laikos nav parādījusies neviens cilvēks, kurš, sekojot Mozus pēdās, vadītu šo tautu un stiprinātu tās ticību ar brīnumdarbiem. Bet ar nelielu sagatavošanos jūs varētu sajūst Elijas garīgo klātbūtni, kurš jūs vada, iedrošina un iedvesmo šajā ceļojumā.

55. Cilvēku pūļiem, kas Mani dzird, tagad asaras plūst pa vaigiem. Tikai Es zinu iemeslu viņu raudāšanai, tikai Es zinu visus šķēršļus un grūtības, ar kurām viņi sastapušies savā ceļā un kas viņus ir apturējušas.

56. Esiet neatlaidīgi, jūs, ļaužu pūļi, esiet uzticīgi, un jūs redzēsiet, kā šķēršļi krīt. Lūdzieties un strādājiet ar arvien lielāku patiesību, tīrību un pilnību, lai savā misijā atrastu mierinājumu un nepieciešamo spēku, lai ar pacietību paciestu dzīves likteņa pavērsienus. Ja jūs tā iesiet savu ceļu, tad, kad vismazāk to gaidīsiet, redzēsiet, ka ceļš ir izlīdzināts un klupšanas akmeņi ir pazuduši.

57. Jūs esat Mani lauki, kuros pagaidām kvieši aug kopā ar nezālēm. Vēl nav pienācis pļaušanas laiks. Bet, kad tas pienāks, tiks tiesāti katra no jums darbi. Tad Es atstāšu uz zemes labos mācekļus un no šīs pasaules aizvedīšu tos, kuri nav nesusi vienotības un garīguma augļus.

58. Esiet modri un atcerieties manus vārdus. Neesiet pārāk pašpārliecināti, jo esat saņēmuši no Manis ļoti lielus uzdevumus un pienākumus — domājot, ka mana taisnība jūs nekad nevar sasniegt. Atcerieties Dāvidu un Salamonu, kuri bija lieli savas tautas acīs, aizmīga savā varenībā, pārkāpa likumu un redzēja, kā pār viņiem nāk mana Dievišķā taisnība — neizbēgama un gudra —, kamēr viņi ticēja, ka, tā kā Tēvs viņus tik ļoti mīlēja, Viņš viņus nekad nesodīs.

59. Domā, ak, tauta, par jaunajām paaudzēm. Domā par saviem bērniem, kā to darīja patriarhi, kuri sagatavoja savas tautas, lai tās spētu uzņemt Mesijas atnākšanu.

60. Lūdzieties par tiem, kas vēl nāks. Sagatavojiet viņiem ceļu ar labdarību un mīlestību. Saproties, ka viņiem būs vēl augstākas misijas nekā

jums, un ka būs labi, ja viņi atradīs garīguma pēdas, kurām sekot. Kādas būs šīs pēdas? Jūsu dzīves pēdas, jūsu darbu pēdas.

61. Kāpēc jums vienmēr jāliek Man nākt ar pārmetumiem? Es nāku no mīlestības pret jums, jo redzu, ka jūsu sirdīs ir sāpes, un Es gribu jūs mierināt. Jo Es gribu, lai jūs savās dvēselēs nesat Manu mieru.

62. Dažreiz Es atklājos jums kā Tiesnesis, reizēm parādījos kā Tēvs, taču vienmēr parādu Sevi kā Meistars. Šajās trīs atklāšanās formās jūs sastopat Dievišķo Esenci, kas ir viena: Likums, Mīlestība, Gudrība. Tā ir Trīsvienība, kas pastāv manā Garā.

63. Aizveriet acis un atbrīvojiet savu dvēseli, lai tā intensīvi izjustu šos kopības brīžus ar savu Meistaru. Ļaujiet tai apmesties man blakus tāpat kā tiem, kuri Otrajā laikmetā sekoja Meistaram pa sauszemes ceļiem, ielejās, cauri ciemiem, upju krastos un cauri tuksnešiem, lai nepalaistu garām nevienu no viņa mācībām. Tad jūs spēsiet saprast tēlaino nozīmi, kādā Es dažkārt runāju, kad izmantoju zemes materiālo, lai jums simboliski attēlotu garīgo un padarītu to jūsu garīgajai uztveršanai pieejamu. Jūs atzīsiet, kā Mans Vārds jūsu dvēselei tuvinā Debesu Valstību.

64. Nāciet, cilvēce, lai Es jūs mācītu. Vai varbūt jūs vēlaties, lai sāpes jūs turpina mācīt visu jūsu dzīvi?

65. Nāciet uz manu muižu, lai apsētu laukus ar brālību. Es jums apliecinu, ka mani īpašumi jūs nepievils tā, kā to dara pasaule.

66. Šeit ir ceļš, tieši jūsu dvēseles priekšā, un tas aicina jūs tam sekot un nekad vairs neapstāties. Jo katrs solis, ko jūs uz tā spersiet, būs solis, kas jūsu dvēseli tuvinās pilnīgajai mājvietai, kas jūs gaida.

67. Laiks, kurā Es vēl būšu starp jums un runāšu ar jums šajā veidā, ir ļoti īss, un Es vēlos, lai jūs iemācītos nopelnīt nopelnus, lai šajos pēdējos gados mans Vārds caur šiem balss nesējiem plūstu pārpilnībā.

68. Kā dievišķās atklāsmes var kļūt par atlīdzību par jūsu nopelniem? Ar jūsu ticību, jūsu centību un jūsu garīgumu — ar to, ka tautas vidū valda mīlestība, ka tiek praktizēts žēlsirdīgums, ka cilvēki mīl patiesību.

69. Patiesi, Es jums saku: ja jūs neapvienosieties, kā tas ir mana griba, cilvēce jūs izkliedēs un izdzīs no savas vidus, redzot, ka jūsu dzīve atšķiras no tā, ko jūs sludināt.

70. Kas notiks, ja cilvēki atklās, ka katrā draudzes kopienā pastāv atšķirīga dievkalpošanas forma un atšķirīgs veids, kā tiek praktizēts Mans mācījums? Viņi nespēs saprast, ka Es esmu bijis Tas, kurš jūs mācījis.

71. Es uzticu jums savas atklāsmes pēdējos trīs gadus, lai jūs strādātu pie šīs tautas vienotības — apvienošanās, kas aptver gan garīgo, gan ārējo, lai jūsu darbība, piepildīta ar harmoniju un vienprātību, būtu vislielākais

pierādījums tam, ka jūs visus, dažādās sapulcēšanās vietās un dažādās valsts daļās, mācīja viens vienīgs Skolotājs: DIEVS.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 253

1. Šodien es esmu klāt kā Tiesnesis. Mana Gaisma iespiežas jūsu būtības svētnīcā.

2. Es nāku, lai saņemtu un arī dotu, lai saņemtu labas sēklas augļus un dotu jums jaunas sēklas sēšanai.

3. Jūs nākat manā klātbūtnē, lai pateiktos Man par saņemtajiem labumiem un par jūsu darbu labajiem rezultātiem garīgajā ceļā. Daži nāk pie Manis ar nožēlu. Tie ir tie, kas nes kādu nožēlas nastu un, dzirdot Manu taisnības balsi, dreb un ir pārņemti ar bailēm. Gan vieni, gan otri meklē Manu piedošanu un lūdz, lai nākotnē viņiem netrūktu iztikas līdzekļu.

4. Šodien pie jums sākas gads – tieši priekšpēdējais no maniem atklājumiem caur cilvēka saprātu, un ir tikai dabiski, ka mans Vārds izrāda taisnīgumu pret tautu, kas šos mācījumus ir saņēmusi jau ilgu laiku.

5. Ar mīlestības un taisnīguma uguni Es jums darišu saprotamu savu mācību, kas no paša sākuma ir ierakstīta jūsu garā, lai rīt jūs spētu liecināt par šo patiesību.

6. Visi mani darbi ir no manis pierakstīti grāmatā, kas saucas „Dzīvība”. Tās lappušu skaits ir neskaitāms, un tās bezgalīgo gudrību neviens, izņemot Dievu, kurš ir tās autors, nespēs sasniegt. Bet tajā, katrā tās lappusē, ir iekļauts īss kopsavilkums, kurā Tēvs ir saprotami attēlojis katru no saviem darbiem, lai to padarītu saprotamu jebkurai saprāta spējai.

7. Arī jūs nepārtraukti rakstāt savā dzīves grāmatā, kurā tiks ierakstīti visi jūsu darbi un visi jūsu soli visā attīstības ceļā. Šī grāmata būs ierakstīta jūsu dvēselē un būs zināšanu un pieredzes gaisma, ar kuru rīt jums būs jāapgaismo jūsu jaunāko brāļu un māsu ceļš.

8. Vēl jūs nevarat nevienam parādīt savu grāmatu, jo pat paši nezināt tās saturu. Bet drīz jūsu būtībā iemirdzēsies gaisma, un jūs varēsiet saviem līdzcilvēkiem parādīt lappuses, kas stāsta par jūsu attīstību, jūsu izpirkšanu un jūsu pieredzi. Tad jūs būsit kā atvērta grāmata cilvēkiem. Laimīgi tie, kas pieņem savu misiju par savu. Viņi sajūtīs, ka kāpj pa kāpnēm, ko Jēkabs redzēja sapnī, – tās ir garīgais ceļš, kas ved būtnes līdz pat Radītāja klātbūtnei.

9. Pieņemiet visus savas dzīves pārbaudījumus ar mīlestību, apzinoties, ka tie ir mācības, kas apgaismo un stiprina jūsu dvēseli, lai tā varētu veikt to garo ceļu, kas tai vēl jānoiet. Jo lielāka ir jūsu izpratne, jo lielāka ir jābūt jūsu mīlestībai pret To, kurš jūs nosūtīja uz cīņas ceļu, lai jūs pilnveidotos, un kurš vienmēr ir stāvējis jums blakus, kad jūs izturējāt savus pārbaudījumus.

10. Es gan jūs pārbaudu, sodu un tiesāju. Bet vienlaikus Es jūs atbalstu, piedodu un pacelju. Nekad neviena dvēsele nebūs vīlusies manā klātbūtnē, jo Manī nav netaisnības.

11. Es svētīju jūs, cilvēku pūli, kas esat iemācījušies klusībā Mani sadzirdēt un atturēt raudas, kuras izrauj ceļa ērkšķi. Jūsu lūpas klusē, lai neizskanētu neviena sūdzība, bet tā vietā jūsu sirds Mani svētī. Kā gan Tēvs, kurš jūtas tik labi saprasts no saviem radījumiem, varētu jūs nesvētīt?

12. Gaisma tagad izplatās jūsu dvēselēs. Ir pienācis laiks, kad tumšie ēnas atkāpjas no tās tautas, kuru Es šobrīd meklēju un apvienoju.

13. Šo tautu veido daudzas paaudzes, un no katras no tām Es šajā dienā saņemtu tās devumu, tas ir, viņu darba augļus, lai katra saņemtu atalgojumu atbilstoši saviem darbiem, pūlēm un mērķiem.

14. Kas ilgojas pēc pasaules godinājumiem un slavinājumiem, tas tos šeit var saņemt; bet tie būs īslaicīgi un viņam neko nelīdzēs dienā, kad viņš ienāks Garīgajā pasaulē. Kas tiecas pēc naudas, tas *šeit* var saņemt savu atalgojumu, jo tas bija tas, pēc kā viņš tiecās. Taču, kad pienāks stunda, kad viņam šeit viss būs jāatstāj, lai iekļūtu aizsaulē, viņam nebūs ne mazākās tiesības pieprasīt kādu atlīdzību savai dvēselei, pat ja viņš domā, ka ir daudz darījis labdarības labā.

Turpretim tas, kurš vienmēr ir noraidījis glaimus un privilēģijas, kurš ar tīru sirdi un nesavtīgi mīlējis savus līdzcilvēkus un noraidījis jebkādu materiālu atlīdzību, kurš nodarbojies ar labā sēšanu un kuram bijis prieks veikt mīlestības darbus — šis cilvēks nedomās par atlīdzībām, jo viņš dzīvos nevis savas apmierinātības dēļ, bet gan savu tuvāko labā. Cik liels būs viņa miers un laime, kad viņš atradīsies sava Kunga klēpī!

15. Ir nepieciešams ļaut kokiem augt, lai tos atpazītu pēc to augļiem. Tad pienāks tiesas stunda, kurā visi tie, kas cilvēkiem devuši indīgus augļus, tiks iznīcināti manas mīlestības taisnīguma ugunī, un augsti tiks novērtēti tikai tie, kas nesuši dzīvības un veselības augļus.

16. Tāpat tiks tiesātas visas reliģiskās kopienas un sekas, kas pastāv uz zemes — tā, ka paliks tikai tie, kuri mīl patiesību un seko tai, bet pazudīs visi tie, kuri to slēpj aiz melu, nepatiesības un liekulības plīvura.

17. Ir tikai viens likums, un tādēļ ir tikai viens veids, kā to pildīt. Tas ir tas, ko jums visiem jāmeklē, lai jūs būtu garīgi vienoti.

18. Jūs, kas dzirdat manu balsi, šajā brīdī iekšēji izvērtējiet sevi. Jūs jautājat sev, vai jūsu ideāls ir cēls un jūsu darbi tīri. Jūs jautājat sev, vai esat jau pietiekami sagatavojušies, lai pēc manas aiziešanas spētu palikt starp cilvēkiem kā patriarhi, pravieši un apustuļi. Jūs jautājat sev, vai jau

esat garīgi attīstījušies, vai godājat nosaukumu „spiritualisti”, ko Es jums devu, lai jūs raksturotu.

19. 1948. gadā šo tautu satricināja zemestrīce. Tas bija mana taisnīguma trieciens, kas jūs pamodināja, tāpat kā visos laikos, kad jūs esat nonākuši fanātisma vai rutīnas letargijā.

20. Ja jūs kopš manas uzstāšanās sākuma šajā laikā būtu mēģinājuši saprast manas jaunās vēstījuma jēgu — cik daudz sāpju, cik daudz strīdu un cik daudz iekšēju cīņu jūs būtu sev ietaupījuši! Bet jūs, kā vienmēr, esat pievērsušies ārējam kultam, kas liedz dvēselei brīvību un pacilātību. Tāpēc bija jāatnāk brīdim, kad jūsu kļūdām bija jāliek punkts. Vai jūs esat spiritisti? Tad jums tas jāpierāda savā dievkalpojumā, savā dzīvē un savstarpējās attiecībās.

21. Kamēr vieni ir atmodušies un sapratuši, kas ir patiesība, un devušies ceļā, lai iestātos par garīgumu, citi, turpinot ievērot savus ieradumus, ir pieķērušies saviem simboliem, kulta formām un paražām un saka, ka Es esmu jums parādījis visus šos simbolus un ka tādēļ tie viņiem ir likums.

22. Ir izcēlies strīds, taču tā nav pirmā reize, kad tas notiek starp Dieva mācīto tautu. Jau Pirmajos laikos, vienā no Dieva diktētajiem baušļiem Sinaja kalna virsotnē, Es pavēlēju cilvēkiem neizmantot nekādu attēlu, kas attēlotu Dievišķo, un vienlaikus Es viņiem skaidroju, ka patiesā dievkalpošana ir tā likuma izpilde, kas pilnībā aprobežojas ar mīlestību pret Dievu un mīlestību pret tuvāko.

23. Tomēr tauta radīja bezgalīgi daudz tradīciju un katru dienu vairoja savu fanātismu un elku pielūgšanu. Tagad simbols vairs nebija nozīmes attēls, caur kuru tas ieguva skaidrojumu par kaut ko augstāku, bet gan elku pielūgšanas un dievkalpošanas objekts.

24. Bija nepieciešams, lai Es nāktu pasaulē, lai jums parādītu ceļu, no kura jūs arvien vairāk attālinājāties. Taču, kad priesteri un farizeji saprata, ka Es nebiju nācis sludināt tradīcijas, viņi Mani apsūdzēja un teica tautai, ka Mans vārds ir vērst pret Mozus likumu. Tad es pacēlu balsi, lai atbildētu šiem liekulīgajiem likuma pārstāvjiem, ka es nebiju nācis, lai pretotos Tēva noteiktajam, bet gan lai to piepildītu ar savu dzīvi — ka tas, ko es gribēju izdzēst no sirdīm, bija bezjēdzīgās tradīcijas un ceremonijas, kuru dēļ viņi bija aizmirsuši pildīt likumu, proti: mīlēt Dievu un mīlēt cits citu.

25. Vai jūs neuzskatāt par pareizu, ka šodien, kad jūs dzīvojat Svētā Gara laikmetā, Es izdzēšu no jūsu sirdīm visu to, ko jūs esat ieviesuši šajā darbā kā tradīcijas un ārējās kulta formas, ko jūs pazīstat kā spiritismu?

26. Tiesa, ka katras no trim atklāsmēm, ko Dievs ir devis cilvēcei, sākumā jums tika atļauti daži simboli un kulta rituāli, lai atvieglotu jūsu

izpratni par dievišķajiem mācījumiem un to apgūšanu, bet nevis tāpēc, lai jūs tos saglabātu uz visiem laikiem, un vēl jo mazāk — lai jūs tos pielūgtu. Tas vienmēr ir bijis iemesls jūsu garīgajai stagnācijai un iemesls tam, ka Es visos laikos esmu nācis, lai novirzītu jūs no bīstamā ceļa un vadītu jūs uz patieso Gaismas ceļu.

27. Arī šodien Es neatsaku to, ko Esmu noteicis pagātnē, bet mācu jums to ievērot, piešķirot savai dzīvei un darbiem augstāku garīguma pakāpi, kas vienlaikus ir patiesība.

28. Tāpēc, kad Es vairs nerunāšu ar jums šādā veidā, jums vairs nebūs vēlmes pēc materiālām lietām, ne arī pēc rituāliem un formalitātēm, jo jūs jau būsit atbrīvojušies no elku pielūgšanas un materiālisma, lai ar Garu meklētu Tēva klātbūtni, kurš arī ir Gars.

29. Jūs drīz atradīsieties cilvēku vidū, kuri ir noguruši no ārējiem kultiem un apņicis viņu reliģiskais fanātisms. Tāpēc Es jums saku, ka garīguma vēsts, ko jūs viņiem nesīsiet, nonāks viņu sirdīs kā svaiga un atspirdzinoša rasa.

30. Vai jūs domājat, ka, ja jūs nāksiet pie viņiem ar fanātiskiem kultiem un rīcību, kas ir pretrunā ar garīgumu, tad pasaule varētu atzīt jūs par dievišķā vēstījuma nesējiem? Patiesi, Es jums saku, jūs tiktu uzskatīti par jaunas sekas fanātiķiem!

31. Ņemot vērā skaidrību, ar kādu Es runāju ar jums, ir tādi, kas Man saka: „Meistars, kā tas ir iespējams, ka mums būtu jānoraida daudzas no kulta darbībām, ko mums kā mantojumu atstāja Roque Rojas?” Uz to Es jums saku, ka Es jums minēju to piemēru no „Otrā laika”, kad Es ļaudīm izskaidroju, ka, ievērojot rituālus, formalitātes, tradīcijas un svētkus, tie bija aizmirsuši *likumu*, kas ir būtiskākais. Es jums atgādināju par šo jūsu Meistara rīcību, lai jūs saprastu, ka arī šodien jums jāaizmirst tradīcijas un ceremonijas, pat ja jūs tās esat iemācījušies no Roque Rojas, tāpat kā toreiz Mozus tauta tās bija pārņēmusi kā mantojumu.

32. Nu, es ar to negribu teikt, ka tie jums būtu mācījuši kaut ko sliktu — nē. Viņi vienkārši bija spiesti izmantot simbolus un rīcības veidus, kas tautai palīdzētu *saprast* dievišķās atklāsmes. Bet, tiklīdz šis mērķis bija sasniegts, bija nepieciešams atbrīvoties no jebkuras tagad vairs nevajadzīgas pielūgsmes formas vai simbolikas, lai ļautu spīdēt patiesības gaismai.

33. Tas, ko Es no jums prasu, ir sirsnība — sākot no balss nesēja, kurš paziņo Manu Vārdu, līdz pat pēdējam no „bērnu skolniekiem”.

34. Lielākā atbildība gulstas uz balss nesējiem, jo caur viņu lūpām Es izklāstu Likumu. Bet viņi nav sapratuši savu atbildību. Es saku viņiem: Mostieties! Klausieties savas sirdsapziņas balsi! Paskatieties uz šo tautu —

neziņā esošu, alkstošu pēc Maniem vārdiem — kā tā ir apgērbusies ar pazemību un atsaucību pret to, ko jūs tai piedāvājat. Kas notiktu ar jums, ja tauta saceltos un pieprasītu no jums sagatavošanos un garīgo attīstību? Un cik daudz iemeslu un tiesību tai būtu to darīt, jo runa ir par tās ticību, tās dvēseli, par mieru uz zemes un par ceļu uz mūžību.

35. Manas Vārda nesēji, trešā laikmeta pravieši: ne jūsu neveiklība, ne jūsu nenobriedums, ne jūsu nabadzība nav šķērslis tam, lai Es caur jums varētu atklāties cilvēcei — tie ir jūsu grēki un jūsu nepietiekamā sagatavotība, kas ierobežo mana Vārda jēgu un slēpj patiesību, ko Es esmu atnesis savai tautai.

36. Patiesi, Es jums saku: kurš nejūtas spējīgs garīgi attīstīties, tam labāk turēt lūpas ciet un nepievienot patiesībai nepatiesību. Jo cilvēku pūļi, kas to dzird, vēl nespēj atšķirt pelavas no kviešiem, tas ir, melus no patiesības, lieko no būtiskā.

37. Mans Vārds ir stingrs un nepārprotams. Bet redziet, arī šai atklāsmei kādreiz pienāks gals, un ir nepieciešams, lai jūsu labākais darbs būtu garīgā darba vainagojums, ko Es jums esmu uzticējis.

38. Ziniet, ka šis vārds, kas nācis no jūsu lūpām, ir garīgais vēstījums, kas gāj karalistes, impērijas un troņus, lai cilvēku dvēselēs ienāktu Debesu valstība, kas ir mīlestības, miera un taisnīguma valstība.

39. Esmu sūtījis savu Vārda vēstnešus uz citām tautām. Lūdzieties par viņiem un dodiet viņiem spēku ar savām domām. Viņi audzēs sēklas un apvienos cilvēku pūļus, kuri, kad būs garīgi atmodināti, apvienosies ar jums brālības un sapratnes saitēs.

40. Šobrīd Es gatavoju jaunus Sava Vārda vēstnešus, kuri šo Labo Vēsti nesīs arī uz citām dzimtenēm. Pār visiem Es izplešu Sava miera apmetni.

41. Laiks, kurā jūs dzīvojat, ir pārejas, attīstības, pārbaudījumu, pārmaiņu un pārsteigumu laiks. Dzīvojiet modri, esiet nomodā un lūdzieties, un palieciet nelokāmi Manā Likumā.

42. Šodien ir cīņas laiks, šodien tiek nopelnīti nopelni, šodien tiek ciests, cīnīts un grūti strādāts. Rīt, kad jūs visi būsiet pie Manis, kad būsiet sasnieguši dvēseles pilnību, jums būs mājvieta Tēva klēpī, kur nonāk viss un kur tiek glabāts viss, kas ir sasniedzis pilnību — „klēpis”, kas satur gudrību, pilnību un krāšņumu, ko jūs šeit pat nevarat iedomāties.

43. Mans Vārds ir ceļš, patiesība un dzīvība, kas ved jūsu dvēseli uz apsolīto zemi. Nāciet pie Viņa, neapmaldieties, mīļā tauta.

44. Mans gaismas stars nolaižas uz kalna, no kura Es jums jautāju: kāpēc jūs joprojām atrodaties tā pakājē, kāpēc jūs vēl neesat spējuši to uzkāpt?

45. Daudzi dzird Mani ar lielu prieku savās sirdīs. Bet daži, dzirdot Manu Vārdu, ļauj sevi pārņemt lielam skumjām. Tie ir tie, kuri, tāpat kā Izraēla

Ēģiptē, jūtas kā vergi. Viņi joprojām nes sevī pātagu rētas, un viņu izsalkums ir pēc brīvības un gaismas.

46. Ziniet, ka tas ir domāts jums, pie kuriem Esmu atnācis, jo redzēju, ka jūs izsalkāt un slāpējat pēc taisnības, brīvības un mīlestības.

47. Nāciet un klausieties šo balsi, kas jums dod drosmi, piepilda jūs ar spēku un apgaismo jūs, lai jūs pagrieztos muguru faraonam un aizietu prom no viņa zemēm, kur jūs bijāt gūstā, ievainoti un pazemoti.

48. Paceliet skatienu un aplūkojiet dievišķo kalnu, kā tas jūs aicina uzkāpt tajā. Nāciet pie tā, ticiet, ka sasniegsiet virsotni, speriet pirmos soļus, kāpiet augšup, un drīz jūsu prieks būs liels, kad sajūtīsiet, ka ķēdes, kas jūs turēja, un jūgs, kas jūs apspieda, ir palikuši aiz muguras.

49. Ak, visu laiku tauta! Izskaidiet no savas sirds nepateicību, lai jūs patiesi piedzīvotu sava Tēva mieru.

50. Šajā ceļā akli kļūst redzīgi, nogurušie atgūst spēkus, klibie staigā, slimie izveseļojas, skumjie dzied no prieka.

51. Es atkal apvienoju savu tautu un apstiprinu tās garīgo misiju cilvēces priekšā. Es padaru izstumtos par cilvēkiem, kas ir noderīgi saviem tuvākajiem, un tos, kuri uzskatīja sevi par atstumtiem, par praviešiem un dvēseles ārstiem.

52. Tieši jums ir jāliecina par manu atnākšanu šajā Trešajā laikmetā. Es zinu, ka valstis un provinces vajag jūsu liecību. Bet ziniet, ka, ja jūs dosieties ceļā, tam jānotiek, lai jūs pierādītu sevi kā Gaismas bērnus.

53. Es vēlos, lai jūs iepriekš saprastu tās misijas garīgo lielumu, kuru Es jums šobrīd uzticu. Tikai tādā veidā jūsu dvēsele apzināsies jūsu misijas atbildību.

54. Bet, ja jūs domājat, ka Man jāgaida, kamēr jums ienāks prātā sagatavoties, lai pasaulei nestu šo Gaismas vēsti, jūs esat dziļā kļūdā. Jo Es esmu Tas, kas atbrīvo cilvēkus un glābj viņu dvēseles. Jūs būsiat tikai ceļa sagatavotāji, vēstītāji, pravieši, kalpi. Šo uzdevumu izpildes dēļ Es jūs mācu.

55. Esmu ielicis katra mācekļa sirdī esenci. Šī esence būs klātesoša jūsu domās un lūgšanās, jūsu vārdos un jūsu mīlestības darbos.

56. Vai jūs neatceraties, ka Es jums teicu, ka jums jābūt garīgajai baudai starp cilvēkiem?

57. Ko vēl varat vēlēties uz zemes vairāk kā būt par padomdevējiem, ceļvežiem un dvēseļu ārstiem tiem, kas cieš?

58. Žēlsirdība ir viena no skaistākajām mīlestības ziediem, un tieši šis zieds saskaņā ar Manu gribu ir jāatveras jūsos, lai izplatītu savu smaržu starp jūsu līdzcilvēkiem. Patiesi, Es jums saku: ja jums ir ideāls vai ilgas piešķirt savai dvēselei diženumu, tad Es jums piedāvāju žēlsirdības ceļu. Es

piedāvāju jums šo ceļu, pa kuru cilvēki iet reti, lai jūs pa to paceltos pie Manis.

59. Es vēlos, lai jūs līdz šī ceļa posma beigām nonāktu ar gandarījumu, ka esat palikuši uzticīgi, klausoties manā mācībā. Mans Vārds stiprina jūs, lai jūs ar stingru soli turpinātu savu ceļu līdz ceļojuma beigām.

60. Manas atklāsmes pēdējās dienās jūsu ceļā parādīsies daudzi kārdinājumi un šķēršļi, tāpēc Es jūs brīdinu un aicinu būt modriem, lai jūs būtu nomodā un lūgtu.

61. Esiet stipri, tauta, un pārbaudījums pagaisīs. Jo, ja jūs nepaliktu paklausīgi un uzticīgi un pakļautos kārdinājumam, jūs radītu sev nebeidzamu pārbaudījumu ķēdi, kas sajauktu daudzu prātu un sagrautu daudzu sirdīs esošo ticību.

62. Jūsu misijas plāns jau ir izstrādāts, un jums nedrīkst no tā novirzīties.

63. Es esmu jums teicis, ka, kad Es pabeigšu Savu vārdu, Es jums došu pietiekami daudz laika, lai jūs varētu sagatavoties, mācīties, pārdomāt un izplatīt manu mācību savā vidū. Kad Es redzēšu, ka Mans tauta ir kļuvusi garīga, Es atvērs ceļus, pa kuriem jums jāiziet un jānes gaismas vēsts, ko Es esmu jums uzticējis, lai to darītu zināmu cilvēcei.

64. Plāns, ko Esmu izstrādājis jums, ir skaidrs un vienkāršs, lai jūs to ne mazākajā mērā nemainītu vai nepārveidotu, ja vēlaties saukties par spiritistiem.

65. Kas vēlas iegūt pilnvaras, lai atgrieztu savus līdzcilvēkus — spēku dziedināt slimus, kādu jūs līdz šim vēl neesat pieredzējuši, un spēku veikt brīnumus, tam jābūt uzticīgam maniem likumiem un pakļāvīgam maniem baušļiem; tad viņam nekad netrūks iedvesmas un spēka, lai veiktu lielus darbus, kas pilni mīlestības un gudrības.

66. Kas nicina garīgās dāvanas un augļus, kas rodas no manas mācības tīras praktizēšanas, jo viņu vairāk vilina slavinājumi un materiālas atlīdzības, tas lai pabarojas ar iedomību un viltus apmierinājumu, kas nepabaro dvēseli. Tas ir tas, ko viņš mīl uz zemes un ko viņš ir meklējis manā darbā, un Es ļauju viņam to saņemt. Bet patiesi, Es jums saku: tie, kuri nepilda to, ko Es esmu paredzējis, kuri paliek stāvoklī un neatsakās no sava fanātisma, savas iedomības un savas materiālās tieksmes, būs šķērslis, kas neļaus virzīties uz priekšu tiem, kuri mīl Manus norādījumus un patiesi vēlas tos ievērot.

67. Ar kādiem vārdiem vai ieganstiem Man atbildēs tie, kuri neievēro Manus norādījumus, kad Es viņiem parādišu tautu, kas palikusi stāvoklī, ieslodzīta fanātismā un bezjēdzīgās tradīcijās — kad Es viņiem parādišu tautas, kurām joprojām jāgaida Trešā laika apustuļu atnākšana?

68. Tā ir Mana mīlestība, kas runā uz jums — Mana gaisma, kas nepārtraukti raugās pār jums, brīdina jūs, lai neļautu jums izpelnīties ciešanu kausu, nevis garīgo attīstību.

69. Es jūs sagatavoju dienai, kad Es ar jums runāšu pēdējo reizi. Jo no šī brīža šai tautai garīgajā sfērā viss mainīsies. Tāpēc Es jau sen esmu jums teicis, ka jums nevajadzētu būt ne tradicionālistiem, ne ārējo formu sargātājiem, ka jums nevajadzētu pārvērst savus kulta rituālus par paražām vai ieradumiem, kurus pēc tam vairs nevarēsiet izraut no sirds.

70. Vai jūs domājat, ka visam uz nenoteiktu laiku ir jāpaliek tādā pašā veidā? Vai jūs domājat, ka visu savu dzīvi jūs būsiet apvienoti šajās pulcēšanās vietās? Nē, tauta, ir nepieciešams, lai viss, kas jums līdz šim ir bijis, pazustu no jūsu redzesloka, lai jūs sajustu patiesas garīguma gaismas parādīšanos. Līdz šim jūs neesat sapratuši ne manas vēstījuma jēgu, ne šī darba mērķi.

71. Tiesa, „Pirmie” mācību un norādījumu trūkuma dēļ nespēja aptvert atklāsmes jēgu, kas viņus pārsteidza. Bet jūs, kas piederat pie „pēdējiem” — pie tiem, kam bija jāliecina par šī laika posma beigām —, vai jūs uzskatāt par pareizu, ka jūs turpināt ievērot „pirmo” kļūdas un ka jūs joprojām nezināt šī vēstījuma jēgu, tāpat kā to nezināja tie, kas redzēja tikai Trešā laika rītausmu?

72. Nē, saka man jūsu sirds. Es saku jums visiem, ka šī pārlicība, kas jums ir šajos brīžos, nedrīkst jūs pamest jūsu pārbaudījumu stundā. Neaizmirstiet, ka šajā dienā Es jums saku, ka par jūsu paklausību un sirsnību jums būs miers jūsu mājās un visos ceļos, ko jūs mērosiet.

73. Dariet visu, ko varat, lai sagatavoti un stipri ienāktu gaidāmajā apjukuma laikā. Neveiciņiet ar savu apjukumu to, ko izraisa sekta, baznīca, filozofijas un doktrīnas, kad būs pienācis laiks, kad visi strīdēsies par patiesību.

74. Es vēlos, lai šis tauta, ko Esmu mācījis garīgā veidā, šajā laikā ienāktu mierīgi, apzināti, modri un pazemīgi, un lai tās klātbūtne būtu gaismas stars un mierinājuma elpa šajā vētrā.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 254

1. Es nāku, lai saņemtu un dotu, Es nāku, lai jūs uzklausītu un lai jūs Mani uzklausītu.

2. Neskaitāmas reizes Esmu parādījies kā Tēvs un kā Skolotājs. Šodien ir Mana griba parādīties kā Tiesnesis, jo Es jums uzticēju vienu gadu, par kuru Es prasīju no jums augļus. Mūžībā šis laika posms ir tikai mirklis. Bet darbi, ko jūs tajā paveicāt, paliek ierakstīti grāmatā, kurā jūs pierakstāt savas dzīves vēsturi. Šī jūsu garā rakstītā grāmata saglabās pēdas jūsu cīņām, lai sasniegtu mērķi, un tā būs tā, ko jūs iesniegsiet Augstākajam Tiesnesim.

3. Šodien jūs Man parādāt tikai vienu lappusi, kas attēloniecīgu laika posmu, kurā esat spēruši *vienu* soli uz priekšu attīstības ceļā.

4. Tiktāl, cik jūs pacelsieties augšup, jūsu darbi sasniegs lielāku pilnību, un jūs sapratīsiet Manu darbu plašāk un dziļāk. Tāpēc Es jums iedvesmu paļāvību uz Maniem solījumiem, Es jūs pacelšu, atmodināšu un dziedināšu.

5. Es vēlos saņemt jūsu augļus, jo jūs tos esat ieguvuši, vadoties no mīlestības ideāla, ar pūlēm un ar nolūku iepriecināt savu Tēvu. Jūs esat cīnījušies smagās pārbaudījumos, esat pārkāpuši akmeņus. Jūsu miesas acis ir raudājušas, un arī jūsu dvēsele ir vaimanājusi.

6. Jūsu lūpas klusē, un dvēsele šajā brīdī nesūdzas, un jūs visu saņemto rūgtumu pārvēršat cerībā uz Mani un piedošanā saviem līdzcilvēkiem. Es jūs svētīju par jūsu paklausību.

7. Jūs jūtat, ka atmodāties jaunai dienai, ka sperat soli uz priekšu, un kopš tā laika jūsu gars kļūst vēl gaišāks un jūs Mani saprotat labāk. Jūs arī pareizi novērtējat savu atbildību, ko esat uzņēmušies pret Tēvu un pret pasauli.

8. Šodien jūs zināt, ka laiks ir dārgs dārgums, ko nedrīkstat izšķiest, un ka jūsu dāvanas ir kā dārgakmeņi, kas nedrīkst palikt apslēpti.

9. Tumsas un neziņas laiks jums ir pagājis. Šodien jūs kā apustuļi zināt, ko sakāt, ko darāt un ko domājat, un jūs cenšaties nopelnīt, lai iegūtu tiesības uz maniem labvēlības darbiem. Jūs dzīvojat gaismas vidū, un, ja kāds no tās tiek apžilbināts, tas notiek tāpēc, ka viņa skatienam trūkst skaidrības.

10. Es izlieku savu žēlastību uz visiem vienādi, bet katrs to saņem atbilstoši savai dvēseles sagatavotībai un pacelšanai.

11. Es tagad saņemu inkarnēto būtņu darba rezultātu, jo zemes dzīve tiek mērīta pēc laika. Kad jūs ieiesiet garīgajā dzīvē, jūs sapratīsiet, ka mūžību nevar mērīt pēc stundām, dienām vai gadiem, jo laiks neietekmē garīgo.

12. Es esmu klātesošs, neredzams visai cilvēcei, kuras dzīve pulsē Manī, jo Es esmu tās Tēvs — vienīgais, kas var pilnīgi novērtēt tās dzīvi un darbus. Es redzu, kā cilvēki kļīst haosā, nesot karu savās sirdīs un pat savās dvēselēs, nesot slepkavīgo un iznīcinošo ieroci ne tikai rokās, bet arī sirdī, un izmantojot valodu kā patiesi divasmeņu zobenu. Vieni uzbrūk, citi aizstājas. Vieni sēj nāvi, kamēr citi turas pie dzīvības. Un kā ēna izplešas jauno mācību plīvurs, kas izplatās no sirds uz sirdi un no dvēseles uz dvēseli.

Saskaroties ar šo draudiem, cilvēki un tautas dreb un jautā sev, kāpēc Visvarenais neaptur šo pazudinošo mācību izplatīšanos. Uz to Tēvs atbild: Es ļauju tām dīgt, augt, ziedēt, izplatīties un nest augļus, lai cilvēce šos kokus atpazītu pēc to pašu augļiem.

13. Šīs mācības, teorijas un pasaules uzskati izplatīsies pasaulē, lai cilvēki, pēc tam, kad būs nogaršājuši visus augļus, vērstu savas acis uz dzīvības koku un saprastu, ka patiesais auglis — tas, kurā ir saldums garšā un dzīvība būtībā — ir tas, ko Es jums esmu piedāvājis savā mīlestības likumā kopš laiku sākuma.

14. Cilvēku miers ir pārejošs. Tikai miers, ko Es jums piedāvāju, ir mūžīgs.

15. Es runāju ar jums caur cilvēka saprātu, un Mans vārds ir tā pati mīlestības sēkla, kādu Es jau vienmēr esmu sējis jūsos.

16. Es esmu devis jums spēku — bet ne tādēļ, lai jūs ar tā palīdzību uzspiestu manējo gribu saviem līdzcilvēkiem. Es esmu atbrīvojis jūsu dvēseli — bet ne tādēļ, lai tā jaunprātīgi izmantotu šo brīvību. Mani ieroči ir patiesība, mīlestība, žēlsirdība, miers, piedošana.

17. Lai jūs varētu Mani cienīgi pārstāvēt un būt Mani uzticamie liecinieki, jums jāizmanto Mani mācījumi un jāiedziļinās Manā Vārdā, lai neiekristu kļūdās, kas jūs sašķēļ un izraisa to, ka — kamēr vieni aizstāv un cenšas saglabāt ārējās kulta formas un tradīcijas, citi cīnās par Manas mācības būtību un garīgumu. Atcerieties, ka Es Likuma pirmajā bauslī, ko Es cilvēcei devu caur Mozu, teicu: „Jūs nedrīkstat izgatavot sev nekādu attēlu vai līdzību no debesu lietām, lai nometātos ceļos un to pielūgtu.” Kopš tā laika ceļš cilvēkam un ceļš dvēselei ir skaidri iezīmēts.

18. Mozus neaprobežojās tikai ar to, ka cilvēkiem nodeva Desmit baušļus, viņš arī ieviesa sekundārus likumus cilvēka dzīvei un ieviesa tradīcijas, rituālus un simbolus garīgajā Dieva pielūgsmē, visu atbilstoši attīstības posmiem, kurus tolaik veica cilvēka gars. Bet apsoltais Mesija nāca un atcēla tradīcijas, rituālus, simbolus un upurus, atstājot neskartu tikai likumu. Tāpēc, kad farizeji teica tautai, ka Jēzus esot pret Mozus likumiem, Es viņiem atbildēju, ka Es neesmu pret likumu, bet gan esmu

nācis, lai to piepildītu. Ja mani mācījumi likvidētu tradīcijas, tas notiktu tādēļ, ka tauta, cenšoties tās ievērot, būtu aizmirusi paklausīt likumam.

19. Šis gadījums ir atkārtojies šajā laikā, tauta. 1866. gadā mana klātbūtne tika atklāta caur Roque Rojas cilvēcisko saprātu, kurš to paziņoja jums. Taču arī viņš radīja tradīcijas, kulta formas un simbolus, lai palīdzētu jums saprast atklāsmes jēgu.

20. Tagad, kad tuvojas brīdis, kad Es vairs nerunāšu ar jums šādā veidā, Es vēlos izdzēst no jūsu sirdīm jebkādu materiālismu un fanātismu, kas varētu pastāvēt jūsu kulta un rīcības iekšienē, lai jūs varētu pamatoti nēsāt nosaukumu: „Svētā Gara mācekļi”. Bet saprotiet: ja Es atceļu liekas tradīcijas un paražas, tas nenožīmē, ka Es rīkojos pret savu likumu. Jo, tāpat kā Otrajā laikmetā, cenšoties ievērot tradīcijas, jūs varat pārkāpt patieso garīgo Dieva pielūgsmi un savus pienākumus pret cilvēci.

21. Ja savā pielūgsmē pret Tēvu jūs jau esat brīvi no jebkāda materiālisma, neesiet iedomīgi, domājot, ka esat sasnieguši garīguma virsotni, no kuras jūs uzskatāt par nenobriedušiem visus, kas pieder pie sektām vai baznīcām. Jo, kamēr jūs redzat skabargu savu līdzcilvēku acī, Es varu jums parādīt baļķi, ko jūs paši velkat līdzī.

22. Cilvēki ir noguruši no tradīcijām, formalitātēm un rituāliem. Es gribu parādīt viņiem mana mācības gaismu kā atpūtas vietu dvēselei, kas ir nogurusi no gaismas meklējumiem.

23. Tauta, ļaujiet Man būt jūsu tiesnesim, ieklausieties Manā balsī, kas runā uz jums jūsu sirdsapziņā. Nemeklējiet pie Manis atlīdzību vai slavinājumu, necenšaties iegūt atalgojumu. Ja Es jums piešķirtu šos apmierinājumus, jūs tos ļaunprātīgi izmantotu un paceltu sevi par kungiem. Meklējiet Mani pazemīgi kā vismazāko no Maniem bērniem. Ja kaut ko nožēlojat, noliecieties Manā priekšā, jo Es būšu jūsu tiesnesis un runāšu ar jums ar vislielāko patiesību, labosim jūs ar žēlsirdību. Tad jūs Manos vārdos atpazīsiat dievišķo apsolījumu par kaut ko neiedomājamo, par kaut ko, kas pārsniedz jebkuru ilgu.

24. Es dodu jums vārda dāvanu, lai tā kā zvanu skaņa pamodinātu tos, kas gul, lai tā dāvātu spēku, dziedināšanu un dzīvību.

25. Negaidiet, līdz nelaimīgie notikumi piespiedīs cilvēci atgriezties pie Manis. Esiet nomodā, lūdzieties un sējiet, tad mana Gara gaisma un miers izplatīsies no sirds uz sirdi.

26. Lai gan Mans Vārds iet cauri cilvēka smadzenēm un lūpām, tas sastāv no gaismas un mīlestības. Sagatavojieties, jūs, pūļi, un ļaujiet Man izpausties caur Maniem balss nesējiem. Un jūs, kas esat izraudzīti šim augstajam un delikātajam uzdevumam — sagatavojieties vēl vairāk. Kas nejūtas spējīgs nodot Manu Vārdu tīrībā, tam jāsaģatavojas. Ja viņš to

nespēj, labāk lai klusē un noslēdz savas lūpas. Bet apzinieties, ka jūsu nabadzība, jūsu neveiklība vai jūsu pieticība nav šķērslis manai atklāsmei. Es esmu izmantojis neveiklos un neizglītotos, lai pārsteigtu pasauli. Tas, ko es nosodu, ir nepatiesība, grēks.

27. Es vēlos, lai jūs kļūtu cienīgi, lai manas Vārda pēdējos gados viena mana atklāsme sekoja otrai un sapulču telpās nebūtu dzirdamas nekādas iebildes.

28. Esmu saņēmis visu radības cieņu — sākot no lielākajām zvaigznēm līdz pat tām būtnēm, kuras jūsu acīm ir gandrīz nemanāmas. Viss ir pakļauts attīstībai, viss iet savu gaitu, viss virzās uz priekšu, viss mainās, attīstās augstāk un pilnveidojas. Kad tas būs sasniedzis pilnības virsotni, mana garīgā smaids būs kā bezgalīga rītausma visā Visumā, no kuras būs pazudis ikviens trūkums, visa nabadzība, ciešanas un ikviena nepilnība.

29. Atzīstiet manu taisnīgumu manu vārdu būtībā.

30. Jūs, pūļi, mans vārds ir atslēga, ar kuru Es atveru jūsu sirdis — tās sirdis, kas tik maz ir sirdījušas par Mani.

31. Šodien jūs sākat otro gadu no pēdējiem trim, kas jums uzticēti jūsu sagatavošanai.

32. Ko jūs esat sasnieguši līdz šai dienai?

Nekas izšķirošs. Pēc pašpārbaudes sirdsapziņas gaismā jūs esat sapratuši, ka neesat spēruši ne soli uz priekšu ceļā uz vienotību un garīgumu.

33. Jūs esat pieraduši pie maniem pārmetumiem un tādēļ paliekat pasīvi atgāzušies atpakaļ. Tomēr neesiet pārāk pašpārliecināti, atmetiet domas, ka Es pagarināšu savu atklāšanās laiku jūsu vidū. Jo, ja pakļausieties šai kļūdai, jūs dzīvosiet apmānīti un apmānīdami citus.

34. Kas gan uzdrošinās lūgt vēl vienu iespēju — pēc tām, ko Es viņam esmu piešķīris? Tikai mulķis vai neziņotājs. Bet jūs taču neesat neziņotāji, jo Es gadu no gada nepārtraukti esmu runājis ar jums.

35. Kāpēc Es jums to saku? Tāpēc, ka Es redzu šo vēlmi un šo slepeno nodomu dažu sirdīs — vēlmi un nodomu, kas, pat neesot īstenoti, jau apgāna mana darba patiesīgumu un tīrību.

36. Šī vēlēšanās, lai Mans Vārds turpinātos bezgalīgi, lai viss turpinātos tāpat kā līdz šim, ir pierādījums tam, ka viņi nav izmantojuši dārgo laiku, kas viņiem bija uzticēts, un tagad vēlas vēl laiku, lai kaut ko varētu darīt. Taču, kad norādītais laiks būs beidzies, neviens nespēs mainīt dievišķo lēmumu. Jo to mēģināt nozīmētu noliegt Dieva paredzētā pilnību.

37. Neizrādiet necieņu pret maniem rīkojumiem, ak, tauta! Jo, ja kāds to darītu, viņš kļūs par liecinieku manai taisnībai un redzēs, kā pār šo tautu

nāk atbrīvotās dabas stihijas, kas liks viņam saprast savu nepaklausību, jo viņš nepaklausīja Man, neraugoties uz maniem mīlestības vārdiem.

38. Kādas ciešanas un kāds nožēlas sajūtas būs šīm dvēselēm, kad tās atmodīsies no savas apmaldības un apzināsies savu garīgo atkāpi, kad tās pieredzēs, ka Tēvam joprojām nākas tās satricināt un sodīt ar dabas spēkiem, tāpat kā tas notika ar senatnes cilvēkiem!

39. Es izskaudišu no šīs tautas katru nešķīsto sēklu un atstāšu tikai labo sēklu, caur kuru cilvēce rīt varēs Mani atpazīt. Kā gan cilvēki varētu ieraudzīt Manas patiesības spožumu caur sajukušu, nepaklausīgu vai fanātisku tautu?

40. Šie sagatavošanās laiki tev, tauta, ir raksturīgi ar dziļu pārdomu, lai pēc šīs pašrefleksijas un sirdsapziņas pārbaudes tu izvēlētos ceļu, pa kuru vēlies iet — ar norādi, ka tas, kurš pilda Manu gribu, varēs iet savu ceļu mierā, bet tas, kurš pilda savējo, būs spiests izvēlēties pieņemt pārbaudījumus, kas, pienākot laikam, viņu neizbēgami skars.

41. Tajā, kurš ievēro Manus norādījumus, valdīs patiesais miers, jo viņš būs cilvēks ar labu gribu, kurš paklausa savam Tēvam. Tajā, kurš neievēro Manus norādījumus, nebūs ne mirkļa miera. Viņš nepārtraukti dzirdēs sirdsapziņas pārmetumus un dzīvos pastāvīgās bailēs.

42. Es nevienu neosodu un aprobežojos ar to, ka savlaicīgi atklāju jums to, kas var jūs skart kā dabisks jūsu darbu rezultāts. Es jums to saku savlaicīgi, jo Es jūs mīlu, un lai jūs to izvairītos, lai jūs skatītos patiesībai acīs un nenokļūtu no ceļa.

43. Nepaklausīgais vienmēr ir iedomīgs. Bet kurš ir tas, kurš uzskata, ka viņam ir tiesības darīt pēc savas gribas vai panākt, lai viņa Tēva griba mainītos? Kurš uzskata, ka dāvanas, kas ir viņā, ir saņemtas, pamatojoties uz patiesiem nopelniem? Kurš uzskata, ka šī tauta Man ir neaizstājama, lai īstenotu Manus dievišķos plānus?

44. Neļaujiet, lai jūsu prāts aptumšotos, neapklusiniet sirdsapziņas balsi, neļaujiet, lai miesas kārdinājumi liek jūsu dvēselei paklupt, jo tas būtu ļoti sāpīgi.

45. Esiet nomodā un lūdzieties, lai jums nekad netrūktu spēka. Pārdomājiet, stingri izvērtējiet sevi, tad jūsu gars izlies savu gaismu jūsu prātā un sirdī, lai starp jums valdītu miers.

46. Mans mācījums jūsu dvēselei turpina atklāt Dzīves grāmatu lappusi pēc lappuses, jo tai jāpaliek stiprai un sagatavotai, līdz šis mācību laiks beigsies.

47. Ja jums patiesi ir vēlēšanās darboties tāpat kā Pirmā laika praviešiem un būt par bākām cilvēces ceļā, tad virzieties uz garīgumu, ko

nebūs grūti atrast, jo katrs no šiem mācījumiem ir garīguma stunda cilvēkiem.

48. Es gribu, lai jūs zinātu, ka — vēl pirms pasaulē ienāk tās garīgi attīstīto dvēseļu paaudzes, par kurām Es jums esmu paziņojis — šim vēstījumam jābūt izplatītam starp tautām un cilvēkiem, lai tie atrastu ceļus, kurus ir izlīdzinājusi tauta, kas dzirdēja Kunga balsi, un tie, kuri pievienojās šai tautai, jo ticēja tās liecībai.

49. Es nepārtraukti aicinu jūs spert jaunus soļus šajā ceļā, kas nozīmē mūžīgu pacelšanos. Neapstājieties, un, ja tomēr to darāt, lai tas būtu lietderīgi, jo jums bija jāizkristalizē kāds nodoms, jānostiprina ticība vai jāpārdomā. Bet pēc tam turpiniet virzīties uz priekšu.

50. Cik daudzi man savā sirdī saka: „Meistars, kāpēc Tu šajā laikā neesi nācis pie mums kā cilvēks, lai mēs varētu redzēt Tavu klātbūtni?” Bet Es jums atbildu ar citu jautājumu: vai jūs neapzināties, ka, ja jūs šādā veidā vēlaties manu klātbūtni pasaulē, jūs atkal pieprasāt manu asinis? Pieņemiet Mani šādi: garā, neredzams tikai jūsu fiziskajām acīm, bet uztverams ar visām jūsu dvēseles maņām.

Tolaik Es izliju Savu asinis, lai ar tām apstiprinātu mīlestību, ko Es sludināju Savā mācībā. Šodien Es izlieku uz visiem dievišķo būtību kā pierādījumu tam, ka mana mīlestība pret cilvēkiem, neraugoties uz viņu nepateicību, ir nemainīga, un ka Es tādēļ tuvinos viņiem, lai parādītu viņiem gaismas ceļu, kas ved viņus uz mūžīgu dzīvi kopā ar Mani Manā Valstībā.

51. Citi garīgi man saka: „Ja Tu vismaz nekad neatsauktu šo vārdu, ko Tu mums ar tik lielu mīlestību esi darījis dzirdamu.” Šiem es saku, ka, ja viņi patiesi izmantotu manas mācības un mēģinātu saprast manas ieceres, viņiem nebūtu sāpīgi atteikties no šīs atklāsmes, kad pienāks stunda, kad to pasludinās par pabeigtu. Un tas viņiem nebūs sāpīgi, jo jūsu dvēsele paliks caurvīta ar manu būtību un piepildīta ar manu gaismu. Taču, ja jūs nespēsiet paturēt atmiņā dažus vai daudzus no maniem mācījumiem, es šim gadījumam esmu pavēlējis izveidot grāmatu, kas satur manu šī laika vārdu. Šajā grāmatā, kas tiek veidota no maniem dievišķajiem mācījumiem, jūs atradīsiet patieso Derības lādi, ko pirmie garīgisti nespēja saprast un ko tādēļ viņiem nācās attēlot ar priekšmetiem vai simboliem.

52. Patiesā Derības lāde ir Mans Vārds. Jo ikviens, kas to atver un ar cieņu, garīgumu un mīlestību iekļūst tajā, tās dibenā atklās gudrību, dziļu atklāsmi, pravietajumus un visas garīgās dāvanas. Jūs vērsos pie šīs Derības lādes, kad Mans Vārds vairs netiks dzirdēts caur nepilnīgiem cilvēciskajiem vēstītājiem, un jūs kļūsiet par lieciniekiem tam, kā jūsu meditācijās, brīžos, kad jūs mācāties, vai lūgšanu brīžos jūsu būtības

visjūtīgākajā daļā ienāk augstāka gaisma, kas visu izskaidro — tēvišķa ietekme, kas jūs apņem, un balss, kas nav cilvēcīga un kas ar savu pilnīgo veidu runā uz jums. Tā būs manas iedvesmas gaisma, kas nonāk pie jums patiesā sarunā no gara uz garu.

53. Esiet svētīti — jūs, kas esat spējuši no saviem dievkalpojumiem izskaust daudzas liekas un nevajadzīgas ceremonijas, ko jums atstājuši „Pirmie”, un paturēt tikai to, kas ir būtisks. Bet apzinieties, ka jums vēl ir kaut kas jāattīra un daudz kas jāpadara garīgāks.

54. Cik laimīga būs jūsu dvēsele, ja tā spēs Man uz šīs zemes izrādīt to godbijību, ko Es no tās gaidu! Taču, ja tā no šejienes dosies uz Garīgo ieleju, ja tā atstās kaut ko, kas nebūs cienīgs Manam darbam, tad jaunas paaudzes, pārbaudot mantojumu, ko jūs tām esat atstājuši, sapratīs, kā atbrīvoties no visa, ko jūs esat atstājuši kā neīstu, un tādējādi spers to soli, ko jūs nespējāt spert.

55. Es jums saku: jo vairāk jūs attīrīsiet savus kulta rituālus un pilnveidosiet savu Dieva pielūgsmi, jo mazāk būs jācieš tiem, kas nāks pēc jums, un jo lielāki būs jūsu nopelni Manā priekšā, jo jūs nestrādājat sev, bet darījat to, domājot par saviem līdzcilvēkiem, jo savās sirdīs jūs izjūtāt mīlestību pret viņiem.

56. Vai jūs paši neesat pieredzējuši, cik smagi jums nācās cīnīties, lai attīrītu to, ko saņēmāt no saviem brāļiem, kuri gāja jums pa priekšu? Tāpēc neatstājiēt šo sāpīgo darbu tiem, kuri seko jūsu pēdās.

57. Otrajā laikmetā mans mācījums sasniedza kulmināciju, kad mana aiziešana jau bija ļoti tuvu.

58. Mācekļi — labi apzinoties, ka tie ir pēdējie brīži, ko viņi pavadīs kopā ar Skolotāju — veltīja visu savu uzmanību, lai dzirdētu pat pēdējo no šiem vārdiem un saglabātu to savās sirdīs.

59. Jēzus dievišķā ilga bija, lai viņa mācekļi kļūtu par viņa pestījošās mācības sējējiem. Tāpēc savas pēdējās runas kulminācijā, kas vienlaikus bija arī pēdējā saruna starp Tēvu un bērniem, viņš mīlošā tonī sacīja viņiem: „Es jums tagad došu jaunu bausli: mīliet cits citu.” Ar šī Augstākā baušļa gaismu Viņš tādējādi iededza cilvēcei vislielāko cerību.

60. Arī šajā laikā, kad Es drīz pabeigšu Savu atklāsmi jūsu vidū, Es redzu to dievbijību un uzmanību, ar kādu jūs uzklusāt Manas mācības. Tās neizdzēšami iegravēsies Manu jauno mācekļu garā.

61. Tāpat kā Es toreiz teicu saviem apustuļiem, ka viņi pasaulē būs kā aitas starp vilkiem, lai viņi vienmēr dzīvotu modri, tāpat Es tagad saku jums, ka jums jāgatavojas, ka jums jābūt modriem un jālūdz. Jo daudzi celsies pret jums, izmantojot apmelojošus ieročus un visus līdzekļus, lai jūs sajauktu.

62. Tagad ir cīņas laiks, jūs visi to zināt, lai neviens netiktu pārsteigts.

63. Es esmu savus mācījumus jums vienkāršojis līdz galējībai, lai jūs tos saprastu un, ilgojoties pēc to jēgas, tos izpētītu. Kad būs pienācis laiks, jums uz katru jautājumu, ko jums uzdos, būs viegla atbilde. Jums nebūs daudz jārunā, lai pārliecinātu. Ja jūs patiešām būsiet sagatavojušies, jūsu vārdi būs ne tikai vienkārši, bet arī īsi. Jums nebūs nepieciešams pārzināt zinātni, lai atbildētu zinātniekam, nedz arī teoloģiju, lai atbildētu teologam. Viena gaismas vārda pietiek, lai apgaismotu visu, un Es vēlos, lai no jūsu lūpām izskanētu gaismas vārdi.

64. Ne visi, kas šajā laikā ir Mani dzirdējuši, celsies, lai liecinātu par Manu vārdu. Ceļā dosies tie, kas Mani patiesi mīl — tie, kas Mani mīl savos tuvākajos un vērsas pie trūcīgajiem, kuriem viņi sniedz savu žēlsirdību un mierinājumu.

65. Tie, kas saprot Manu mācību un to dziļi izjūt, to ticībā pieņems. Tieši viņiem būs jāstājas pretī jebkurai pretestībai, viņiem būs jāuzņemas patiesības, mīlestības un taisnīguma ieroči. Caur grūtībām un pasaulē, kas jau sen ir attālinājusies no šīs taisnības un šīs patiesības, šie sējēji, pilni miera un uzticības savam Dievam, izplatīs Trešā laikmeta garīgo vēstījumu visā pasaulē.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 255

1. Jūs esat ienākuši cīņas, lūgšanu un nopelnu laikā. Jūs jūtat, ka izklaides laiks tagad ir pagājis un ka jums jāpaātrina soļi, jo cilvēce ir izmisumā, un jums ir atbildība ar vārdiem un darbiem nest tai Labo Vēsti un liecību par manu atnākšanu.

2. Redziet, kā cilvēki visās konfesijās un sektās pēta laiku, dzīvi un notikumus, cerībā atklāt zīmes, kas vēsta par manu atnākšanu. Tie ir neziņas pilni cilvēki, kuri nezina, ka Es jau sen sevi atklāju un ka drīz šāda veida atklāšanās beigsies. Bet Es jums saku arī to, ka daudzi no tiem, kuri Mani gaida ar tik lielu ilgu, Mani neatpazītu, ja viņi pieredzētu to, kā Es sevi atklāju; drīzāk viņi Mani kategoriski noraidītu.

3. Līdz viņiem nonāks tikai liecības, un, pateicoties tām, viņi tomēr vēl ticēs, ka Es esmu bijis starp saviem bērniem.

4. Arī jūs iekšēji esat Mani gaidījuši ar nepacietību; taču Es zināju, ka jūs Mani atpazīsiet un piederēsiet pie Maniem darbiniekiem šajā laikā.

5. Lai pasaule izsmejas par to, kā Esmu atklājies. Taču viņi nesmejas par Mani, bet par sevi pašiem. Jo viņi pat nenojauš un nesaprot, ko katra radība nozīmē Dievišķībai.

6. Man tas ir vispareizākais, ko Es varu darīt ar saviem bērniem — atklāties viņiem caur tām spējām, ar kurām Es viņus esmu apdāvinājis, neizmantojot iegānu, ka viņi ir grēcinieki un ka viņi ir nešķīsti. Kāds labāks pamudinājums bērnam var būt kā tas, ka viņš var iepazīt savu Tēvu, redzēt Viņu un sajust Viņu, lai varētu Viņu mīlēt?

7. Senā pravietojumā ir teikts, ka katra acs — grēcīga vai nē — Mani ieraudzīs. Tagad, šajā laikā, Es esmu jums teicis: Es neesmu nācis, lai atklātos caur taisnīgo, bet tieši caur grēcinieku, kurš attīrījies dzīves pārbaudījumos un nožēlas brīdī. Jo viņš ir bērns, kurš, apzinoties, ka Tēvs viņu mīl un novērtē, pilnībā iet atjaunošanās un tikumības ceļu.

8. Kurš no tiem, caur kuriem Es esmu runājis ar jums, pirms dzirdēja Manu vārdu, nojauta par dāvanu, kas viņam jau piederēja, un par kalpošanu, kurai viņš bija paredzēts? Nevienš. Viņi visa savas dzīves garumā tika attīrīti kā kausēšanas krāsnī. Bet viņu dāvana palika noslēpumā līdz brīdim, kad pienāca laiks to atklāt.

9. Tas ir sākums vai sagatavošanās tam, lai cilvēka dvēsele iepazītu augstāku saziņu ar Tēvu, un jūs bijāt pārsteigti. Ja jūs zinātu visu, ko Es esmu sagatavojis, lai jums to atklātu pareizajā laikā, jūs nespētu saprast, kāpēc Es jūs tik ļoti mīlu, nedz arī nopelnus, kas jums jāiegūst, lai saņemtu tik lielu žēlastību.

10. 1866. gadā izveidojās pirmā spiritistu kopiena — šī darba sekotāji. *Manas Gara gaismas vadīti un Elijas mācīti*, šie pirmie skolnieki sāka

uztvert vēstījuma starus, kurus jūs tagad, pirms tā pabeigšanas, saņemat pilnībā.

11. Kopš tā laika līdz pat šodienai ir izveidojušās daudzas kopienas kā zari, kas izauguši no tā “koka stumbra”, ko dibināja Roque Rojas.

12. Viena vienīga gaisma ir apgaismojusi cilvēku pūļus, kas veido šo tautu, un tomēr — cik daudz atšķirību pastāv starp dažādajām draudēm! Daudzus gadus jūs esat priecājušies par mana Vārda sludināšanu, kas izpaudās kā vienkārša, skaidra un saprotama mācība. Tomēr tikai nedaudzi ir spējuši izskaidrot Garīgās mācības jēgu.

13. Atlicis vairs tikai viens gads, līdz mana atklāsme šajā formā beigsies. Taču lielākā daļa tautas joprojām ir ļoti tālu no patiesības. No „pirmajiem” līdz „pēdējiem” Es esmu piedēvis to, ka viņi ir materializējuši dievišķo atklāsmi, kuru sākumā viņi vispār nespēja saprast. Bet tagad, kad garīgā mācība daudzu gadu garumā ir izplatījusies un Mans Vārds šo darbu ir pakāpeniski arvien vairāk izskaidrojis, Es redzu, ka ir pienācis laiks aicināt jūs pamest ierastās takas, nedaudz dziļāk iekļūt Manu mācību būtībā un spert izlēmīgu un stingru soli ceļā uz garīgumu.

14. Kā jūs gribat Man sekot, kamēr jūs Mani meklējat un pielūdzat, izmantojot simbolus un tēlus, ārējās kulta formas un materializācijas? Jūs Man sakāt: „Tas ir „Pirmajo” mantojums, un mēs to cienām.”

Nu, tauta, tagad Es jums saku, ka tie „Pirmie” bija tikai jūsu ceļa sagatavotāji, lai *jūs* varētu pilnveidot to Dieva pielūgšanas veidu un garīgās saziņas veidu, ko viņi uzsāka.

15. Nejauciet Dievišķo Likumu ar reliģijām vai metodēm, kas jums ir, lai šo Likumu interpretētu.

16. Likums ir mūžīgs un nemainīgs, bet reliģijas, kulta formas un darbības attīstās un mainās atbilstoši to cilvēku morālajai un garīgajai attīstībai, kuri tās atzīst. Ja šāda garīgā attīstība nepastāvētu, jūs joprojām pielūgtu Dievu zvaigznēs un dabas spēkos, tāpat kā primitīvās tautas.

17. Neapstājieties savā veidā, kā jūs Mani mīlat, Man kalpojat un Mani godājat. Vienmēr virzieties uz priekšu, arvien vairāk pilnveidojieties, tiecieties pēc savas pilnības. Tomēr neaiztiekiat Likumu, nemainiet to, neaizstājiet to. Tas vienmēr jums mācīs Augstāko, vienmēr liks jums to pilnīgi pildīt. Tas būs klātesošs un mūžīgs kā Vispārējais Likums un iemācīs jums patieso mīlestību pret Dievu un patieso mīlestību pret tuvāko.

18. Neesiet ieradumu, kulta formu vai tradīciju sargātāji, jo tad jūs gadsimtiem ilgi paliksiet dogmatiskas ticības un neziņas letargijā. Drīzāk esiet Likuma un patiesības sargātāji.

19. Šajā laikā neesiet tādi kā “Otrā laika” ebreju tauta, kas — tā kā bija piesaistīta tradīcijām, konservatīva un fanātiska — nespēja ēst Debesu

maizi, ko tai atnesa Mesija, kuru tā bija gaidījusi daudzus gadsimtus. Kad stunda bija pienākusi, tā nespēja Viņu atpazīt, jo tās materializācija traucēja tai ieraudzīt patiesības gaismu.

20. Šajā dienā Es jums atstāju tikai divus vārdus, lai jūs tos dziļi izpētītu un izprastu to pilno nozīmi, ciktāl jūs to spējat, labi sagatavojoties: „spiritualisms” un „garīgums”. Tikai tā — meditējot, lūdzoties un modri sargājot — jūs spēsiet saprast, kādai jābūt patiesai un pareizai Dieva pielūgšanai, ko jums saskaņā ar šo mācību ir jāizrāda savam Kungam.

21. Jā, tauta, lai mīlētu Mani, izmantojot ārējās kulta formas, meklētu Mani attēlos un simbolos un pielūgtu Mani ar liturģijām, ceremonijām un svinībām, pastāv daudzas baznīcas un daudzas sekas, kurās jūs varat apmierināt savu sirdi, ja tajā joprojām ir izsalkums vai vajadzība pēc šādiem dievkalpojumiem. Bet, ja jūs vēlaties Man kalpot un Mani mīlēt caur šo garīgo darbu un tādēļ noraidīt citas Manas godināšanas formas, tad saprotiet, ko nozīmē „spiritualisms” un ko nozīmē „garīgums”, lai, ja jūs patiesi vēlaties būt šīs mācības mācekļi, nepiederētu pie tiem, kuri uzspiež paražas, noteikumus, tradīcijas un ārējās kulta formas, jo tad jūs atkal nonāksiet materiālismā, elku pielūgšanā un fanātismā, un no spiritisma jūs pazīsiet tikai nosaukumu.

22. Pacelieties, cik vien varat, centienos pielāgoties manam mācījumam un saskaņoties ar to. Bet nedarīt pretējo, proti, nepielāgot manu mācību savām ierobežotībām un ērtībām, tādējādi to materializējot, izkropļojot vai sagrozot.

23. Šis šodienas mācījums tiem, kas to ir dzirdējuši, lai kalpo kā modinājuma zvans, lai viņi ļautos tam iedvesmoties un tiktu piepildīti ar enerģiju, dedzību, mīlestību un ticību, lai pārrautu tīklus, kas viņus ilgu laiku ir turējuši gūstā. Viņu prātā jāveidojas patiesai izpratnei par to, ko nozīmē „spiritisms”, un viņu sirdīs jādzimst cēlam ideālam — kļūt par patiesiem šīs Gaismas un pilnības mācības mācekļiem.

24. Mīļā tauta: Kad jūsu atšķirības būs izzudušas, kad nesaskaņas, kas pašlaik valda jūsu vidū, būs atkāpušās brālības priekšā, un kad jūs būsiat sapratuši savu misiju, jūsu dvēselē radīsies ilgas un jūsu sirdī — impulss doties ceļā, lai sētu garīguma sēklu, ko esat saņēmuši manos vārdos.

25. Jums pienāks apgaismības brīdis, kad jūs ar vislielāko skaidrību sapratīsiet šī darba lielumu, un jūs būsiat pārsteigti, atklājot tā pamatā brīnišķīgas atklāsmes, kādas jūs nekad neesat iedomājušies. Tad jūs spontāni dosieties ceļā, izplatīsieties pa visu zemi un savā ceļā sniegsiet žēlsirdību, gaismu un mierinājumu. Jūsu tuvāko cilvēku spriedumi vairs jums nekaitēs, tāpat arī jūsu ģimenes locekļu necieņa vairs neradīs jums

ciešanas, jo visas zemes ciešanas jums šķitīsniecīgas, salīdzinot ar jūsu misijas diženumu.

26. Laimīgi tie, kuri sasniedz tādu garīguma pakāpi, kas padara viņus nejūtīgus pret sāpēm, jo viņus aizsargās mana žēlsirdības apmetnis.

27. Ticība, mīlestība un garīgums ir trīs tikumi, kas padarīs Trešā laikmeta karavīrus un apustuļus neuzvaramus. Šie tikumi bija piemītoši visiem tiem kalpiem, kuri jau no senākajiem laikiem liecināja par manu eksistenci, manu klātbūtni, manu likumu un manu patiesību.

28. Starp šiem kalpiem jūs varat atrast patriarhus, praviešus, apustuļus un mocekļus. Bet viņi nebija vienīgie cilvēces vēsturē — bija vēl daudzi citi, kuri izvēlējās dažādus ceļus, lai pildītu savu misiju un liecinātu par manu patiesību, izturēdami visdažādākos uzbrukumus, izsmieklu, vajāšanu un apmelošanu. Viņu ticība, iecietība pret tiem, kuri viņus aizskāra, viņu nemainīgā un uzticīgā mīlestība pret saviem līdzcilvēkiem — mīlestība, kas smēlās iedvesmu no viņu Kunga — ļāva viņiem pārvarēt sāpes, netaisnību un nāvi. Kā citādi jūs varētu izskaidrot mocekļu pazemību pret saviem pārmācītājiem? Kā jūs varētu saprast pacietību un mieru, ar kādu visi tie, kas Mani mīlēja un sekoja Man, izturējās pret vajāšanām?

29. Ja jūs Mani tik ļoti mīlat, jūs vairs neko pasaulē nevarēsiet baidīties. Kamēr jūsu ticība nav pilnīga un jūsu mīlestība nav neapšaubāma, cīņa jums radīs bailes.

30. No kā jūs baidāties? Kāpēc jūs ieslodzīt cietumā, kāpēc atņemt jums dzīvību? Jūs taču zināt, ka tie laiki ir pagājuši un ka bija daudzi mocekļi, kuri ziedoja savu dzīvību, lai pierādītu patiesības ienaidniekiem, ka mocekļa nāve, cietums un asins upuris — tā vietā, lai izdzēstu Manu kalpu ticību — uzkurinātu viņu mīlestības uguni un liktu viņiem ar vēl lielāku spēku izplatīt Manas mācības.

31. Jūs baidāties no savu tuvāko sprieduma un baidāties zaudēt savu mieru šajā pasaulē. Kāpēc jūs drīzāk nebaidāties no sava Dieva sprieduma vai no tā, ka zaudēsiet dvēseles mieru, jo neesat izpildījuši savu misiju?

32. Šodien jums šķiet, ka tas, ko Es no jums prasu par „Apsolīto zemi”, ir daudz. Bet patiesi, Es jums saku: kad reiz būsiet tur, jūs brīnīsieties, ka esat tur, pat jutīsieties par to nevērīgi un teiksiet: „Cik maz mēs darījām, lai nopelnītu tik lielu žēlastību!”

33. Jūs savās sirdīs man jautājat: „Meistars, vai Tu mums dodi vairāk, nekā mēs esam pelnījuši?” Uz to es jums atbildu: ja es jums dotu atbilstoši jūsu darbiem, jums piederētu ļoti maz vai pat nekas. Vai jūs domājat, ka tā dzīve, kas jums ir, tas ķermenis, kas jums pieder, tās dāvanas, kas rosās jūsu būtībā, un viss, kas jūs apņem jūsu eksistencē, ir taisnīga atlīdzība par jūsu nopelniem?

34. Patiesi, Es jums saku: Es esmu jums devis arvien vairāk un dosu jums arvien vairāk nekā to, ko jūs taisnīgi esat pelnījuši, jo Es jūs mīlu, jo Es esmu jūsu Tēvs.

35. Tu raudi, tauta, jo apzinies savu ticības un mīlestības trūkumu. Tad jūs Man jautājat, ko jums jādara, lai Man būtu tīkami un lai iegūtu nopelnus Manā priekšā. Uz to Es atbildu, ka jums ar vislabāko gribu jākalpo savam tuvākajam, ka jums jāpadara par savējo to sāpes, kuras izjūt ciešotie, ka jums jāattīsta savas dāvanas un jāpilnveido tās, lai tās kalpotu nelaimē nonākušo labā. Jo no tā, ko jūs darāt saviem līdzcilvēkiem, ir atkarīgs tas, ko jūs saņemsiet, ierodoties garīgajā pasaulē.

36. Kas attiecas uz Mani: ko jūs varat Man dot, kas Man nav? Man ir vara, Man ir miers, Man ir gaisma, Es esmu Visuma īpašnieks, Mani mīl un Man kalpo. Manā Garā nav ne mazākā egoisma ēnas, jo Es esmu pilnība.

Turpretim jūsu līdzcilvēkos, kas ir mana Gara bērni, — cik daudz ciešanu tur ir! Cik daudz sāpju un tumsas! Cik daudz bēdu! Kāpēc jūs nemīlat Mani viņos? Kāpēc jūs nedodat Man visu mīlestību, kas ir jūsos, mīlot viens otru?

37. Tauta, šī ir mana atbilde uz tavu jautājumu un mans debesu padoms jūsu lēmumiem.

38. Mīlie bērni, kurus Es uzņemu cilvēces vārdā: tuvojas mana atklāsmes caur cilvēka saprātu beigas. Pēc tam jūsu garam jācenšas veidot sarunu no gara uz garu ar manu Dievišķību.

39. Šodien Mans Vārds ir jūsu aizsardzība, jūsu iedvesma. Bet arī pēc šī Manas atklāsmes laika jūs varēsiet sajust Manu klātbūtni.

40. Laiki, kad jums uz zemes bija nepieciešams garīgs vadītājs, ir pagājuši. No šī brīža ikvienam, kas seko šim ceļam, nebūs cita ceļa kā vien mana Likuma ceļš, ne arī cita vadītāja kā viņa paša sirdsapziņa. Tomēr vienmēr būs vīrieši un sievietes ar lielu gaismu un lielu garīgo spēku, kuri ar savu paraugu un iedvesmu palīdzēs cilvēku pūļiem.

41. Ja būtu citādi, Es jau sen būtu sūtījis uz Zemi garus, piemēram, Mozu vai Eliju, lai tie jums iezīmētu ceļu un pastāvīgi atgādinātu par Likumu. Viņi arī tagad stāv jums blakus, sargā un pavada jūs, taču vairs ne cilvēka veidolā, bet no garīgās sfēras. Kas tos redz? Nevienš. Bet, ja jūs sagatavosieties, jūs sajūtīsiet virs sevis lielu garu klātbūtni, kuri vienmēr ir bijuši saistīti ar cilvēci un kuriem tajā bija jāpilda liela misija.

42. Vēršieties pie viņiem savās lūgšanās, un, ja jūs patiesi paļausieties uz viņiem — Es jums saku —, jūs nekad neiet bojā, jo viņi vadīs jūs ar to mīlestību un pašaieliedzību, par kurām viņi jums deva tik daudz liecību šajā pasaulē.

43. Es jums vēlreiz saku, ka jums šajā pasaulē netrūks cilvēku, kuri ir apveltīti ar lielu gaismu, kuri apgaismo jūsu ceļu un sēj jūsu dzīvē mīlestību. Cilvēcei vienmēr ir bijusi šo cilvēku klātbūtne uz Zemes, taču nāk laiki, kad pasaulē ierodas *lielas* augsto gaismas garu *leģionu*, kas iznīcinās to viltus pasauli, ko jūs esat radījuši, lai izveidotu jaunu, kurā valda miers un patiesība.

44. Jums būs daudz jācieš no cilvēku ļaunuma. Taču tas nav nekas jauns, jo neviens no Dieva vēstnešiem nav izvairījies no vajāšanām, izsmiekla un naidīguma. Jums *ir* jānāk šajā pasaulē un jādzīvo tajā, jo jūsu klātbūtne uz Zemes ir nepieciešama.

45. Jūs nāksiet un mīlestībā uzrunāsi cilvēku sirdis. Jūsu vārds, kas caurvīts ar Tēva taisnīgumu, skars augstprātību un lepnumu visiem tiem, kuri savas dvēseles pazemības tēpu ir aizstājuši ar iedomības, augstprātības, viltus varas un viltus slavas grezno tēpu.

46. Tie būs pirmie, kas celsies un ar dūsmām trīcošu pirkstu norādīs uz mani vēstnešiem. Bet tas kalpos tam, lai mani kalpi katrā pārbaudījumā, kam viņi tiks pakļauti, varētu sniegt lielus liecības *par* patiesību, ko viņi ir atnesuši uz šo pasauli.

47. Jūs pašlaik nezināt, kādos cilvēciskās dzīves ceļos viņi parādīsies. Bet Es jums saku, ka daži parādīsies lielu reliģisko kopienu vidū. Šie cīnīsies par visu cilvēku vienotību un garīgo harmoniju. Citi izcelsies zinātnieku vidū un ar savu iedvesmas augļiem parādīs, ka zinātnes patiesais galamērķis ir cilvēka garīgā pilnveidošanās — nevis viņa pazemošana un iznīcināšana. Tādējādi visās dzīves jomās parādīsies mani kalpi, kuri savās sirdīs nes manu likumu un ar vārdiem un darbiem apstiprinās visu to, ko Es šajā laikā esmu jums teicis.

48. Es jums saku arī to, ka mana sēkla, kas ir šī mācība, kuru esat saņēmuši, nesīs augļus jūsu vidū, un ka šie augļi būs lielās dvēseles, kas iemiesosies jūsu bērnos vai jūsu bērnu bērnos.

49. Šīs jau ir manas pēdējās mācību stundas, un es joprojām runāju ar jums par jaunām pamācībām, un to es daru tādēļ, ka es pildīšu savu misiju kā Skolotājs līdz pēdējam brīdim, ieliekot gaismu katrā savā vārdā, lai jūs neatrastos tumsā rūgtuma un sāpju laikos, kad Dievišķā taisnība izpaudīsies kā nekad agrāk.

50. Modieties un lūdzieties par pasauli, mīļā tauta.

51. Nāciet pie Manis, Es esmu mierinājums un miers.

52. Jūs uz Zemes esat piedzīvojuši ciešanas un nelaimes, jo dvēsele nav attīstījusi savas spējas un dāvanas, lai spētu pārvarēt cilvēciskās grūtības.

53. Šī pasaule varētu būt paradīze, nevis asaru ieleja, ja cilvēkiem būtu laba griba. Es apsētu šo mājvietu ar svētībām, Es neizkaisītu ērkšķus pa

ceļiem. Cilvēku sāpes rodas no viņu pārkāpumiem. Taču tāpat, kā viņi radīja šīs sāpes, tāpat viņiem būs jācenšas tās novērst.

54. Jūs, kas Mani klausāties, neesat pazudusi vai apmaldījusies tauta. Jūs esat kā ģimene, kas savu mājvietu ir izveidojusi varena koka ēnā, kura zari jums nepārtraukti piedāvā savus augļus.

55. Šajā ēnā jūs atgūsiet jaunas spēkas un ārstēsiet savas brūces, jo jums būs jāturpina ceļojums, lai uzkāptu kalnā līdz pat virsotnei.

56. Jūsu gars jau spēj pacelties līdz debesu kāpņu sestajam pakāpienam, kur jūs atradīsiet gaismu, kas izskauž jebkuru kļūdu un piedāvā jums savu palīdzību, lai sasniegtu septīto pakāpienu.

57. Es novēršu neskaidrības un nepareizos skaidrojumus, kas pastāv jūsu vidū par Septiņiem zīmogiem. Patiesi, Es jums saku: jūs nepiederat pie kāda konkrēta zīmoga, bet — tā kā jūsu dvēsele ir jāiziet cauri visiem, sākot no pirmā līdz pēdējam — tā šodien dzīvo Sestā zīmoga laikā vai sestajā posmā savas dvēseles attīstībā.

58. Cik lielas ir bijušas tās mācības un pārbaudījumi, kurus dvēselei bija jāiztur, lai virzītos no viena zīmoga uz nākamo! Cik daudz nopelnu tai bija jāiegūst! Taču vēl trūkst tā, kas ir kulminācija, — Septītā.

59. Ļaunuma vara ar saviem kārdinājumiem neatlaidīgi stāsies jums ceļā. Bet jūs atcerēsieties savu Meistaru, kurš uzvarēja pasauli, sāpes un miesu, lai jūs, sekojot Viņa piemēram, izietu no pārbaudījuma uzvaroši. Meklējiet savā garā zobenu cīņai — šeit jūs vienmēr atradīsiet neapšaubāmu ieroci, kas ir gatavs lietošanai.

60. Kā gan Man varētu būt neatgriezeniski zaudēta kāda dvēsele, ja tā sevī nes manas gaismas dzirksteli, kas nekad neizdziest, un Es esmu kopā ar viņu visos ceļos? Lai cik ilgi arī turpinātos viņas nepaklausība vai saglabātos viņas apmulsums — šīs tumšās spēki nekad neizturēs manu mūžību.

61. Es esmu jūs atkal atbrīvojis. Vai jūs nejūtat, ka jūsu dvēsele ir brīvāka, tagad, kad esat atbrīvojušies no tās fanātiskās pagātnes un aizspriedumiem?

62. Es esmu Dzīvība un esmu to vienlīdz izlējis visos, lai gan es vienmēr esmu meklējis kādu tautu vai cilvēku grupu, lai atklātos viņiem. Tas ir noticis, lai padarītu viņus par vēstnešiem, praviešiem vai lieciniekiem manai dievišķībai cilvēces labā, nevis tāpēc, ka es viņus izceļu ar lielāku mīlestību vai labvēlību nekā pārējos.

63. Stiprinieties ar Maniem vārdiem, mani bērni, lai jūs varētu raudzīties uz saviem līdzcilvēkiem ar patiesu mīlestību pret tuvāko un nebūtu tiesneši grēciniekam, netiklajam, fanātiķim vai augstprātīgajam. Jo tad jūs savā

sirdsapziņā dzirdēsiet Manu balsi, kas jums saka: „Kas ir nevainīgs, tas lai pirmais met akmeni.”

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 256

1. Mans miers tiek sajūsts jūsu dvēselēs, tauta, ja jūs ar labu gribu uzklausāt manu vārdu.

2. Es esmu dievišķais dārznieks, kas kopj dārzus jūsu sirdīs un laista tos ar manas mīlestības debesu ūdeni. Es izlieku vienu pilienu šīs dievišķās mīlestības uz katru rūgtumu cilvēces vidū. Es rādu jums ceļu, kas ved uz Tēva valstību. Jūs nekad neatklāsi šī ceļa galā, bet vienmēr gūsi progresu un iepazīsi jaunas brīnišķības.

3. Šobrīd Mans Vārds jūs slīpē un piešķir jums formu. Es apstrādāju jūsu dvēseli ar smalku kalti. Mācieties arī jūs strādāt pie sevis un piešķirt sev skaistas formas, pildot Manu likumu. Tad Es svētīšu jūsu darbu, lai jūs pēc tam varētu īstenot savu lielo misiju šajā pasaulē – vest savus līdzcilvēkus uz šo mīlestības ceļu.

4. Es esmu jūsu Skolotājs; taču neredziet Mani atdalītu no Tēva, jo *Es esmu Tēvs*. Nav nekādas atšķirības starp Dēlu un Svēto Garu, jo Svētais Gars un Dēls ir viens Gars, un *tas esmu Es*. Manās atklāsmēs cauri visiem laikiem redziet vienu Dievu, kurš jūs ir mācījis, izmantojot daudzveidīgas un atšķirīgas mācības: viena grāmata ar daudzām lapām.

5. Svētījiet Manu Vārdu ar saviem darbiem, un jūs atradīsi sevī to Gaismu, kas jūs atbrīvos no neziņas un grēka nakts.

6. Vai tu atceries, tauta, kas jūs bijāt, pirms jūs tika veidoti ar manu Vārdu? Vai jūs atceraties, ka agrāk jūs bijāt spējīgi uz daudzām nepateicīgām rīcībām, kuras šodien jūs vairs nespētu izdarīt? Jūs nevarat salīdzināt savu šodienas dzīvi ar savu agrāko dzīvi. Agrāk jūs bijāt vientuļi zemes ceļotāji, kas mēroja ceļu bez gaismas, kas būtu iepriecinājusi jūsu dzīvi un tajā iedegusi cerību. Šodien jūs esat mana mācības skolnieki, kuras mīlestības avotā esat remdējuši slāpes un nomazgājuši savas brūces. Mana mīlestība izrauj ērkšķus, kas ir jūsu kājās, un, ja jūsu krustā ir naglas, Es tās arī izrauks.

7. Es esmu šīs un visu pasaules gaismas, un vēlos, lai jūs apgērbtos ar šo gaismu. Mans vārds ir dziedinošs balzams; dziediniet ar to, ieklausieties tajā un pielietojiet to. Katrs vārds ir dzīvības avota piliens. Kāpēc jūs, lai gan sevī nesat Dievu, esat slimi, ciešat un raudājat? Pārbaudiet sevi un labojiet to, kas jālabo, attīriet visu, kas jāattīra. Es jums saku: attīriet trauku gan iekšā, gan ārā, tas nozīmē, ka jūsu dvēselei savā gribā un centienos jābūt saskaņā ar jūsu materiālo vai cilvēcisko daļu. Es veidoju jūsu iekšējo tēlu — to, ko jūs slēpjat no cilvēkiem, bet no Manis nevarat noslēpt. Ja jūs veidojat savu ārējo izskatu tā, lai jūsu seja būtu dvēseles patiesais atspoguļojums, tad jūsu rīcībā izpaudīsies sirsnība un patiesums.

lemesls, kāpēc cilvēki neuzticas cits citam, ir tas, ka viņi pasaulei rāda *vienu* seju, bet otru slēpj.

8. Sekojiet maniem norādījumiem un izmantojiet savas dāvanas.

9. Vai jūs jau esat pārbaudījuši savas brūces? Vai esat ļāvuši tajās ieplūst balzamam, ko Es jums esmu devis?

10. Ja šaubāties par mana balzama iedarbīgumu, tad ārstējiet tos no jauna. Bet, ja ticat, tad atstājiet tos neārstētus, un jūs pieredzēsiet, kā mana mīlestība tos dziedina, un, kad jūs tos meklēsiet, tie jau būs sadziedējušies. Citiem Es ļaušu atgūt veselību caur ticību, lūgšanu un domu spēku. Nāks garu būtnu pūļi, kas apvienos savu varu un spēku un jūs „iesmērēs”, un ar viņu palīdzību jūs dziedināsiet.

11. Manam vārdam ir jāpiepildās: „Jūsu ticība un jūsu nopelni jūs izglābs.” Jo pēc tam, kad jūs būsiet veseli, Es jūs sūtīšu cīņā, lai sasniegtu augstāko jūsu dzīvē: mīlestību pret saviem tuvākajiem.

Vai jums nepatīktu būt gaismā citiem? Vai jums nepatīktu, ja jūsu vārdiem būtu patiesības būtība? Vai jums nepatīktu, ja jums būtu ko mācīt tiem, kas pie jums meklē mierinājumu? Jo, ja jums tas patīk, jūs to varat darīt, jo daudz kas ir atkarīgs no jūsu labas gribas un jūsu pūlēm, lai to sasniegtu. Visu pārējo darīšu Es.

12. Garīgi attīstītais cilvēks saka: „Cik skaista ir dzīve!” Ikdienu cilvēks, materiālists, saka: „Cik rūgta, cik skumja un cik drūma ir dzīve!”

Cilvēks bez augstākas domāšanas par visu aizvainojas, viss viņu aizskar. Tas, kurš ir garīgi pacīlāts, pat nepamana ceļa grūtības. Ja augsti attīstīts prāts nodarbojas ar citiem, viņš to dara, lai slavētu citu cilvēku tikumus vai attaisnotu viņu kļūdas, nekad – lai spriestu vai nosodītu. Zema līmeņa prāts tiesā, apmelo, izplata citu cilvēku pārkāpumus un gūst no tā baudu.

13. Tiem, kas tiesā un iejaucas savu līdzcilvēku lietās, es jautāju: vai jūsu grēku nasta jums šķiet pārāk viegla, ka jūs gūstat baudu, pievienojot tai vēl citu grēkus? Ja jūs nevarat atbrīvoties no savas nastas — kāpēc jūs to vēl palielināt ar savu līdzcilvēku nastu? Kāpēc jūs dodat priekšroku, tā vietā, lai meklētu dārgakmeņus savos līdzcilvēkos, lai priecātos par to gaismu, nodarboties ar netīrumiem, lai aptraipītu paši sevi?

14. Tēva namā ir daudz mājokļu. Taču tie, kas dzīvo augstajos garīgajos reģionos, palīdz cilvēkiem atbrīvoties no savas nastas vai palīdz viņiem to nest, taču nevis lai viņus tiesātu, ne arī lai izbaudītu viņu ciešanas.

15. Esmu redzējis, kā *vienā* dienā jūs zaimojat, bet nākamajā dienā nožēlojat. Esmu redzējis, kā jūs noliedzat manu vēstījumu, bet pēc tam liecināt, ka tas ir patiesība. Es redzēju, kā vienā dienā jūs apmeloja, bet nākamajā dienā aizstāvēja to, ko bijāt apmeloja. Protams, ir labi, ka jūs

labojat savas kļūdas, bet labāk būtu, ja jūs vairs neizdarītu neko sliktu, lai jums to nevajadzētu labot.

Kādu dienu Es redzēju, kā jūs sniedzāt labdarību tam, kam tā nebija vajadzīga, un Es redzēju, kā jūs to atteicāt patiesi nabadzīgajam. Tomēr Es negribu jūs apvainot, nedz arī tiesāt; Es nāku ar savu mācību gaismu, lai jūs apgaismotu, lai jūs vairs negrēkotu. Es varu jums arī teikt, ka esmu redzējis jūs kā atsaucīgus, dāsnus, labdarīgus un saprotošus, un ka šos nopelnus es vienmēr esmu ņēmis vērā un uzskatījis par labu. Tomēr saprotiet, ka jūsu sirdīs jau tagad vajadzētu būt vairāk kviešu nekā nezāļu.

16. Nelūdzieties bez jūtām, mehāniski kustinot lūpas. Lūdzieties ar jūtām, nerunājot. Izmantojiet to vieglumu, ar kādu agrāk devāt viltus solījumus un velti zvērējāt, lai šodien teiktu patiesību.

17. Neņemiet neko svešu. Kas uzņemas svešu, tam tas jāatdod atpakaļ ar sāpēm un kaunu. Es neuzrādu nevienu konkrētu personu, taču Es vēlos, lai katrs no Maniem vārdiem uztver to, kas attiecas uz viņu.

18. Es jūs neapvainošu un nepieprasīšu atbildību par to, ko jūs darījāt, kad gājāt savu ceļu neziņas, nenobrieduma un materializācijas tumsā. Taču, ja šodien, kad jums ir pilnīga izpratne par to, kas ir Mans likums, jūs paliekat nepiedienīgajā un nešķīstajā, jums būs jāatbild par savu rīcību Dieva priekšā, kurš jūsu pašu sirdsapziņā izrādīsies neizlīdzināms.

19. Jūs visi esat mana sēkla, un Meistars to novāc. Ja starp labajām sēklām iekļūst nezāļu sēkla, Es arī to mīloši ņemu savās rokās, lai pārvērstu to zelta kviešos.

20. Es redzu sirdīs nezāļu sēklu, purva sēklu, nozieguma sēklu, naida sēklu, un tomēr Es jūs novācu un mīlu. Es lutināju un attīru šo sēklu, līdz tā spīd kā kvieši saulē.

21. Vai jūs domājat, ka manas mīlestības spēks nespēj jūs izglābt? Pēc tam, kad es jūs būšu attīrījis, es jūs iesēšu savā dārzā, kur jūs nesīsiet jaunas ziedu un augļu ražas. Mans dievišķais uzdevums ir padarīt jūs par maniem cienīgiem.

22. Es nāku, lai priecātos par jums, lai runātu ar jūsu sirdīm. Mana klātbūtne dod jums spēku, lai jūs varētu pildīt misiju, ko es jums esmu uzticējis.

23. Bet jūs — vai jūs nejūtat cilvēku sāpes? Vai jūs nejūtat skumjas, redzot, kā nāve, aizstājot sirdsapziņas gaismu, aiznes šīs pasaules grēkus?

24. Kā Jēzus mācekļiem Trešajā laikmetā jums ir jāizpilda ļoti liela misija, jo jūs piederat pie tiem, kas ir dzirdējuši Manu vārdu un mācījušies no Manis.

25. Ziniet, ka arī cilvēki ar zinātnes palīdzību meklē saziņu ar aizsauli. Dodieties ceļā, lai liecinātu par manu mācību, ja nevēlaties, lai tie jūs pamodina.

26. Zinātnieks, kurš bieži ir noliedzis Manu eksistenci, pēta dabu visās tās daļās, izpēta Zemi, jūras, kosmosu, un katrā solī viņš sastopas ar Mani, jo katrā viņa atklājumā runā mīlestība, ar kuru Es esmu radījis visu radību.

27. Jums ir daudz jārunā, lai mana gaisma sasniegtu visus jūsu līdzcilvēkus un viņi nonāktu pie atziņas, ka viss radītais — sākot no atomiem līdz pat lielākajiem zvaigžņu kopumiem — ir paredzēts, lai radītu dzīvību, barību, labklājību un pilnību.

28. Izplatiet manu mācību pilnīgā veidā, lai neziņas cilvēki tai nepiešķirtu nepilnības. Sējiet labu sēklu, tad paaudzes, kas izaugs no jums, necietīs no jūsu kļūdām, nedz arī kā mantojumu novāks sāpes.

29. Es vēlos, lai no jums izaugtu tīra un veselīga sēkla, kas visur nes svētības.

30. Apstādiet dzīves ceļu ar labiem, paraugiem kalpojošiem darbiem, neizkropļojiet manas mācības. Ņemiet par paraugu manus „Otrā laika” apustuļus, kuri nekad nekrīta acīmredzamos kultos, lai mācītu un izskaidrotu manu mācību. Viņiem nevar pārņemt to elku pielūgšanu, kurā cilvēce pēc tam nonāca. Viņu rokas nekad neuzcēla altārus, nedz arī cēla pilis garīgajai Dieva pielūgšanai. Bet viņi nesēja cilvēcei Kristus mācību, nesēja veselību slimajiem, cerību un mierinājumu nabadzīgajiem un skumjajiem, un, tāpat kā viņu Skolotājs, viņi radīja apmaldītajiem ceļu uz pestīšanu.

31. Kristīgā reliģija, ko jūs šodien pazīstat, nav pat vājš atspulgs no mācības, ko praktizēja un mācīja mani apustuļi!

32. Es jums vēlreiz saku, ka šajos mācekļos jūs varat atrast pilnīgus pazemības, mīlestības, žēlsirdības un pacilātības paraugus. Viņi ar savām asinīm apstiprināja patiesību, ko izteica viņu mutes.

33. Cilvēce vairs neprasīs no jums asinis, lai noticētu jūsu liecībai; bet tā prasīs no jums patiesīgumu.

34. Mana mācība vienmēr ir mācījusi cilvēkiem nebūt materiālistiskiem. Bet tā ir tālu no tā, lai mācītu jums nicināt zemes labumus. Es jums saku: mīliet Zemi, tās brīnumus, tās skaistumu, tās priekus ar to pašu mīlestību, ar kādu jums jāmīl viss, ko Es esmu radījis. Bet esiet gatavi atteikties no visa, ja tas būs nepieciešams, un neaizmirstiet, ka jūsu dvēsele šajā dzīvē ir tikai uz laiku un tai jāatgriežas tajā pasaulē, kuru tā ir pametusi un no kuras tā garīgi ilgojas pēc miera.

35. Šodien jūs no sirds dziļumiem man jautājat, vai jums vajadzētu nicināt materiālo dzīvi un aizmirst visu, ko mīlat uz Zemes, lai labāk kalpotu

Man. Uz to es jums atbildu, ka ikviens, kurš uzskata, ka es to esmu teicis, kļūdās un nav sapratis manu mācību.

36. Kā jūs varat domāt, ka Es jums atņemu to, ko jums piedāvā materiālā dzīve, lai gan Es esmu radījis dabu, lai apgādātu Savus bērnus? Nekas no tā, ko Es esmu radījis, nevar būt pret jums, tāpēc Es to jums neaizliedzu; bet lietojiet visu ar mēru. Kad Es jums teicu, ka jums jāatsakās no izlaidības un materiālisma, Es vienmēr esmu domājis zemiskas kaislības, netikumus, nekaunību vai kaitīgu un ļaunu lietu lietošanu.

37. Šodien, kad Es sniedzu sīku skaidrojumu par Savu mācību, Man jums jāpalīdz saprast, ka viss, ko jūs darāt, neievērojot likumus, kas valda pār dvēseli vai ķermeni, nodara kaitējumu abiem.

38. Sirdsapziņa, intuīcija un atziņa ir ceļveži, kas jums rādīs drošo ceļu un ļaus izvairīties no kritieniem. *Šīs gaismas pieder Garam*, bet tās ir jāliek spīdēt. Kad šī skaidrība būs katrā no jums, jūs izsauksiet: „Tēvs, Tava pestīšanas sēkla ir iedīgusi manā būtībā, un Tavs Vārds beidzot ir uzplaucis manā dzīvē.”

39. Es iedvesmoju jūs ar lielām domām, lai pamudinātu jūsu sirdis uz lieliem darbiem. Bet patiesi, Es jums saku, šī mācība nepaliks tikai šīs tautas robežās, jo spiritisms aptver visu pasauli. Svētā Gara mācība vai atklāsme ir paredzēta ne tikai vienai tautai, bet visiem cilvēkiem.

40. Tāpat kā strauja straume, kas visu aiznes sev līdzi, tāda būs plūdu straume, ko veidos spiritistu pūli — plūdu straume, ko neviens nespēs apturēt, jo tās spēks būs neuzvarams. Un tas, kurš vēlēšies stāties tās ceļā kā šķērslis, tiks aizrauts straumē.

41. *Kam* uz Zemes varētu būt vara apturēt dvēseļu attīstību vai Dieva lēmumu izpildi? Nevienam. Vienīgā būtne ar absolūtu varu un taisnīgumu ir jūsu Tēvs, un Viņš ir noteicis, ka katra dvēsele virzās uz pilnību.

42. Ja cilvēki uz Īsu brīdi ir neievērojuši manus dievišķos likumus, Es parūpēšos, lai mana balss, kā skaļas zvana skaņa, būtu dzirdama pat tiem, kas garīgajā dzīvē ir miruši.

43. Šīs tautas balss sirdīs skanēs tāpat kā zvana skaņa, kas pamodina un aicina lūgties un meditēt. Bet ir nepieciešams, lai jūs apgērbtos pazemībā un lai jūsu sirds būtu piepildīta ar mīlestību pret tuvākajiem, lai jūsu darbi spīdētu kā patiesi paraugi cilvēces vidū.

44. Pārstājiņiet mīlēt sevi, lai sāktu mīlēt citus. Nemeklējiet godu savam vārdam un rūpējieties tikai par to, lai jūsu darbi būtu tīri, tad jūs ieiesiet nemirstībā. Patiesi, Es jums saku: tas, kurš sēj pazemībā, atstās neizdzēšamu pēdu savā ceļā pa pasauli. Savukārt tas, kurš manā darbā strādā, ilgojoties pēc pasaules apbrīnas un slavas, pieredzēs, ka viņa darbi

drīz tiks aizmirsti un ka viņa vārds nebūs pazīstams pat trešajai paaudzei pēc viņa.

45. Es esmu jums uzticējies skaistu uzdevumu, kas tomēr vienlaikus ir grūti izpildāms. Taču tāpēc tas nepārsniedz jūsu spēkus, jo katram ir piešķirta tikai neliela daļa tā izpildīšanai.

46. Cilvēces pestīšanu nepanāks neviens cilvēks, pat ne kāda tauta. Tas būšu Es, kurš jums deva Savu asinis, ar kurām Es izpaudu Savu mīlestību, un kurš šajā laikā mudina cilvēkus pacelties un meklēt ceļu, ko mācīja Kristus.

47. Esiet nomodā un lūdzieties nepārtraukti, jo tagad ir laiks, kad ir atbrīvotas tumšās un mulsinošās spēki, kad tumšie pulki ielenk cilvēkus un tos satrauc.

48. Pilnībā saprotiet, ka mana atklāsmē ir notikusi pie jums, lai dziedinātu jūsu dvēseli, lai to atbrīvotu, atjaunotu un paceltu gaismā; lai tai atklātu lielas zināšanas un izskaidrotu noslēpumus, kurus cilvēki nesaprot, kā arī lai jums atklātu to, kas jums ir bijis apslēpts.

49. Saglabāriet Manu vārdu, kas ir pilns ar būtību un mūžīgo dzīvību, sajūtieliet Manu spēku sevī. Neuztraucieties: Es zinu visu, pat jūsu pēdējās ciešanas ir Manā priekšā.

50. Mana taisnība rūpējas par jūsu lietām. Es nosusinu jūsu asaras, piedāvāju jums spieķi, lai jūs dzīvī varētu uz to balstīties, un Es skūpstu jūs uz pieres, lai jūs justos svaidīti un mīlēti no sava Meistara.

51. Nebaidieties no mazajiem oļiem ceļā, iemācieties tos pārkāpt, neievainojoties, kas ir tas pats, kas dzīvot pacelti virs cilvēciskās dzīves nožēlojamiem apstākļiem.

52. Lūdzieties par tautām ar tādu ticību un līdzjūtību, lai jūsu ietekme būtu jūtama jūsu līdzcilvēkiem, un *jūs* sajūtīsiet, ka mans mīlestības apmetnis apņem jūs visus.

53. Katrā laikā, ko Es jums esmu piešķīris jūsu dvēseles attīstībai, jūs esat ieguvuši arvien vairāk gaismas.

54. Šī gaisma ir tā, kas apgaismo jūsu prātu un jūtas.

55. Jau pirms jūs ieradāties uz Zemi, Es jau zināju jūsu dzīves ceļu un jūsu tieksmes, un, lai palīdzētu jums jūsu dzīves ceļojumā, Es jūsu ceļā novietoju sirdi, kas ar savu mīlestību pret jums apgaismotu ceļu. Šī sirds piederēja gan vīrietim, gan sievietei. Tādējādi Es gribēju jums sniegt palīdzību, lai jūs kļūtu par ticības, morālās spēka un žēlsirdības balstu tiem, kam tas ir nepieciešams.

56. Jūs baidāties atvērt savas lūpas, lai atklāti runātu par Manu atnākšanu, un jūsu iekšienē notiek cīņa starp vēlmi darīt labu un bailēm, ka jūs tiksiet noraidīti. Tad jūs izvēlaties slēpt savas dāvanas un uzdevumus,

ko esat saņēmuši no Manis. Bet atcerieties, bērni, ka slēpt dāvanas, kas jums pieder, nozīmē tikpat daudz kā noliegt Mani un noliegt savu attīstību.

57. Ticiet Man: ja šis tauta būtu vienota un ar pilnu ticību un drosmi būtu devusies ceļā, lai ar vārdiem un darbiem izplatītu šo Labo Vēsti, tad ziņa par to, ka Es šobrīd atklājos cilvēkiem, jau būtu sasniegusi zemes galus.

58. Ja jūs joprojām jūtaties vāji, Es jums saku: ēdiet un dzeriet, jo Es nevēlos redzēt, ka jums ir izsalkums vai slāpes.

59. Dariet pēc manas gribas, un atalgojums drīz vien sekos, ja jūs sajūtīsiet manā mīlestību sevī, ja jūs nojautīsiet Aizsaules mieru kā durvis, kas aicina iet cauri un ieraudzīt manu vaigu.

60. Es mācu jums visiem pacelt dvēseli lūgšanā. Daži jau prot sevi atdzīvināt ar šo žēlastību, citi to vēl nav spējuši, jo viņu agrākie iespaidi ir atstājuši dziļu pēdu viņu prātā, jo viņi nav aizmirsuši reliģiskos ieradumus un tradīcijas. Bet visi cenšas attīrīt savus kulta rituālus, atjaunot tos un pacelt savu dvēseli.

61. Laimīgi tie, kas ir ticējuši manai klātbūtnei caur cilvēka saprātu, jo viņi ar stingru soli ieies laikā, kad notiks saruna no gara uz garu.

62. Jūs esat nākuši pie Manis, lai saņemtu mierinājumu un siltumu, kas jums nepieciešams kā atelpa jūsu dzīvē, jo tā ir kā kalts, kas rūdī dvēseles ar lieliem pārbaudījumiem. Bet jūsu uzticība liktenim ir liela, un jūs zināt, ka no šī krāsns jūs iznāksiet attīrīti cīņai.

63. Dienu no dienas pie Manis nonāk jūsu garīgā lūgšana, kuras valodu jūsu zemes daba nepazīst, jo tās nav vārdi, ko izrunā jūsu lūpas, nedz arī priekšstati, ko veido jūsu prāts. Gara lūgšana ir tik dziļa, ka tā pārsniedz cilvēka spējas un maņas.

64. Šajā lūgšanā gars nonāk gaismas un miera sfērās, kur mīt augstie gari, un tur tas piesātinās ar šo būtību, pēc tam atgriežoties savā pārejošajā ķermenī, lai tam piešķirtu spēku.

65. Tagad ir laiks, kad cilvēks atbrīvo savu dvēseli, kad tiek salauztas ķēdes, kas to ilgi saistoja, un patiesais miers ienāk viņa sirdī.

66. Esiet modri, lai jūs necīnītos pret tiem, kuri tāpat kā jūs dodas pildīt uzdevumus, kas viņiem uzticēti no manas Dievišķības — lai jūs varētu atšķirt patiesos praviešus no viltus praviešiem un apstiprināt vienu darbus, bet otru darbus atspēkot. Jo šis ir laiks, kad visas varas ir cēlušās cīņā. Redziet, kā labais cīnās pret ļauno, gaisma pret tumsību, zināšanas pret neziņu, miers pret karu.

67. Jūs šobrīd esat gatavi uzņemt Svēto Garu un pamodināt to, kas gul, lai viņš ieraudzītu gaismu, kas likvidē robežlīnijas un ierobežojumus, lai no visiem cilvēkiem veidotu vienu ģimeni, ko vieno mīlestība.

68. Es vēlos, lai visi mani mācekļi un mani „bēnu skolnieki” pēdējā dienā dzirdētu Mani, lai Es varētu viņus uzņemt cilvēces vārdā. Manas rokas izpletīsies; bet Es nevēlos, lai tas notiktu pie krusta, kā tajā Otrajā laikmetā. Es vēlos jūs apņemt mīlestības apskāvienā, ar ko noslēdzas šis Dievišķā Gara vēstījums caur cilvēku.

70. Ir pienākusi stunda, kad pat tie, kas ir miruši dvēseles dzīvei, dzird skaļā zvana skaņu.

71. Nevienam no tiem, kurus Es šajā laikā esmu izvēlējis, nedrīkst kļūt augstprātīgam, jo viņš, pateicoties savām garīgajām dāvanām, uzskata sevi par pārāku par citiem. Jo jūs vēl nevarat salīdzināties ar Jāni — to, par kuru Es teicu, ka, lai gan viņš bija lielākais starp praviešiem, tomēr bija mazāks par mazāko Debesu valstībā.

72. Dzīvojiet Tēva labā, mīlot Viņa bērnus, kas ir jūsu brāļi un māsas, un jūs iegūsiat nemirstību. Ja jūs pakļausieties savtīgumam un noslēgsieties savā pašmīlestībā, sēkla, ko jūs atstāsiet, diez vai izdzīvos ilgāk par jūsu piemiņu.

73. Esiet no sirds maigi un pazemīgi, un jūs vienmēr būsiat pilni ar manu žēlastību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 257

1. Jūs esat palikuši klusībā, jūsu domas pacilājas pie jūsu Tēva.
2. „Esiet laipni gaidīti,” saka jums Meistars. Jūs meklējat mieru, klusumu vai mierinājumu un esat panākuši, ka dzirdat Mani, jo Es esmu Tas, kam pieder viss, kas jums nepieciešams.
3. Ja jūs meklējat Jēzus vārda jēgu — patiesi, Es jums saku, arī to jūs atradīsiet.
4. Jēzus vārds bija Dievišķā „Vārda” balss. Jēzus bija Kristus ķermeņa vārds — ķermenis, kas bija kā templis, lai uzņemtu Manu Garu un ar Maniem vārdiem atklātu patiesību.
5. Bet, ja jūs ticat Man, ja jūs Mani mīlat un sekojat Man, nav svarīgs vārds, ko jūs Man piešķirāt no daudzajiem, kas jums ir, lai Mani apzīmētu. Galvenais ir tas, ka jūs Mani sajūtat, lai gan Es no jums neprasu, lai jūs to darītu pilnīgi nevainojami.
6. Laimīgs ir tas, kurš Mani sajūt savā būtībā tādā mērā, kā to ļauj viņa dvēseles uztveres spēja.
7. Dažiem sirds pukst spēcīgi, citi vēlas Man kaut ko teikt, bet nespēj sakārtot domas. Vēl citiem rodas vajadzība raudāt, un viņu acis pārplūst ar asarām, bet daži jūtas pārņemti ar bailēm, jo zina, ka uz viņiem skatās caururbjošs skatiens.
8. Tie, kas sagatavojas un spēj sajust Manu klātbūtni, ir tie, kas patiesi pieiet pie garīgā galda, lai ēstu žēlastības maizi. Tās ir dvēseles, kas no nodarbības uz nodarbību kādu dienu pārsniegs prātu un cilvēcisko, lai iekļūtu Manā Vārdā un tur atrastu tā garīgo saturu.
9. Tieši viņi būs tie, kas veltīsies žēlsirdības darbiem — miera nesēji, jo viņi ir atraduši miera avotu un cietīs, raugoties uz tiem, kas dzīvo nesaskaņas un strīdu vidū, kas ir patiesais tumšums dvēselei. Tie būs tie, kas dzīvo, lai mierinātu, lai iedrošinātu, lai ienestu gaismu aptumšotajos prāta orgānos, lai dziedinātu fiziski vai garīgi slimos.
10. Tikai tas, kurš jūt manu klātbūtni, kurš savā dvēselē uztver mana vārda jēgu un mīlestību, vēlāk spēs izjust līdzjutību pret tiem, kas cieš, un līdzīgi sajust cilvēku sāpes, neaizsargātību, nabadzību un trāģedijas.
11. Ja Es esmu jūs visus uzaicinājis pie sava galda un aicinājis jūs sagatavoties, lai garīgi baudītu Manu klātbūtni, tad ar to Es gribu teikt, ka jūs visi esat paredzēti, lai baudītu Debesu valstības mielastus, bet vienlaikus, ka jums visiem ir uzdevums ar mīlestību apsēt laukus, kuros auga nesaskaņas, un ar gaismu piepildīt katru vietu, kur slēpjas netikums, postījums un neziņa.
12. Šo mācību jums sniedz Tas, kurš, tā kā Viņš izjuta bezgalīgu mīlestību pret jums, atstāja visu, lai izglābtu jūs no jūsu tumsas, lai gan

Viņam par to nācās kļūt par cilvēku, dzīvot vajāts un ļauties izsmiekliem, līdz Viņš nomira pie krusta.

13. Mācekļi: Pirms jūs spersiet pirmo soli šajā pasaulē, Es jau iepriekš zinu jūsu dzīvi, jūsu darbus un domas. Tāpēc Es dodu jums visu, kas jums būs nepieciešams dzīves ceļojumā, kuru jūs tad sāksiet.

14. Dvēsele ar savas miesas palīdzību sāk pārbaudījumu laiku. Taču tā jau iepriekš ir apgaismota un nostiprināta, lai neļautos kārdinājumiem, ko tai piedāvā pasaule.

15. Dažreiz tai ir lemts mājot cilvēkā, kura sirdī slēpjas liels nepaklausīgums, un tad tai šķiet grūti atklāt savu gaismu. Šī sirds kļūs par tās pārbaudījumu un izmēģinājumu dzīvē, un, ja tai izdosies to savaldīt un pārliecināt, ka cilvēks var atrast mieru tikai tad, ja ķermenis un dvēsele ir saskaņā, tā būs izturējusi savu pārbaudījumu un varēs cerēt uz augstāku pasauli.

16. Ja sirds ir vāja pret dzīves ciešanām un nelaimēm un kļūst zaimojoša, tas notiek tādēļ, ka dvēsele ļāvās ciešanām sevi apspiest, jo tā noslīdēja līdz matērijas līmenim un par savējām pieņēma visas grūtības un niecības, kas tai nebija paredzētas.

Kas laicīgi atgūst prātu, lūdz un stiprina sevi ticībā, tas spēs uzvarēt, un no šī pārbaudījuma viņam paliks pieredzes auglis, lai vairs nezaudētu un nekļūtu vājš. Turpretim tas, kurš uz īsu brīdi aizmirst savu būtības kodolu un apmierinās ar to, ka dzīvo un cieš pasaules labā, kritīs, sakauts matērijas spēka, cilvēciskās dzīves grūtību, kārdinājumu un nožēlojamo apstākļu dēļ.

17. Ak, ja vien jūs jau no saviem pirmajiem soļiem uz Zemes dzirdētu no savu vecāku mutēm gudru, stiprinošu un mierinošu mācību — cik ļoti tas palīdzētu dvēselei vadīt prātu un sirdi ceļā uz jūsu Dievu!

18. Ir nepieciešama dziļa garīgā apmācība, lai cilvēks dzīvotu saskaņā ar savas sirdsapziņas balsi. Jo, lai gan viss ir caurvīts ar dievišķo mīlestību un gudri radīts cilvēka labklājībai un laimei, matērija, kas viņu apņem šajā pasaulē, no brīža, kad dvēsele apdzīvo pasauli, kurai tā nepieder, un apvienojas ar ķermeni, kura daba atšķiras no tās pašas, kļūst par pārbaudījumu dvēselei.

19. Tajā jūs varat saskatīt iemeslu, kāpēc dvēsele aizmirst savu pagātņi. No brīža, kad tā iemiesojas tikko dzimušā, bezsamaņā esošā radībā un saplūst ar to, tā sāk dzīvi, kas ir cieši saistīta ar šo ķermeni. No *gara* paliek tikai divas īpašības: sirdsapziņa un intuīcija; bet personība, paveiktie darbi un pagātne uz laiku paliek apslēpti. Tā to ir paredzējis Tēvs. Kas notiktu ar dvēseli, kas ir atnākusi no augstās dzimtenes gaismas, lai dzīvotu šīs pasaules nožēlojamajos apstākļos, ja tā atcerētos savu pagātņi? Un kāda

iedomība valdītu starp cilvēkiem, ja viņiem tiktu atklāts tas diženums, kas citā dzīvē pastāvēja viņu dvēselē?

20. Jums jāzina, ka pirms iemiesošanās uz Zemes dvēsele saņem rūpīgu sagatavošanu, jo tai priekšā ir garš un dažkārt smags pārbaudījums. Bet pateicoties šai sagatavošanai, tā nav satraukta, ienākot šajā dzīvē. Tā aizver acis pagātnei, lai tās atvērtu jaunai eksistencei, un tādējādi jau no pirmā brīža pielāgojas pasaulei, kurā tā ir ieradusies. Cik atšķirīgs ir veids, kādā jūsu dvēsele noskaņojas uz garīgās dzīves sliekšņa, tiklīdz tā ir atstājusi savu ķermeni un šo pasauli. Tā kā tai nav bijusi patiesa sagatavošanās atgriešanai dzimtenē, tā ir apmulsusi, to joprojām valda materiālā ķermeņa jūtas, un tā nezina, ko darīt, ne arī kurp vērsties. Tas ir saistīts ar to, ka viņa neiemācījās, ka pēdējā brīdī ir jāaizver acis arī uz šo pasauli; jo tikai tādā veidā viņa varēs tās atkal atvērt garīgajai pasaulei, kuru viņa bija pametusi, kur viņu gaida visa viņas pagātne, lai apvienotos ar jauno pieredzi, un visi viņas iepriekšējie nopelni tiks pievienoti jaunajiem.

21. Blīvs plīvurs aplāj viņas domāšanas spējas, kamēr viņa atgūst gaismu; spēcīga ietekme no visa, ko viņa atstāja aiz sevis, traucē viņai sajust sava gara svārstības; taču, kamēr viņas ēnas izkļiedējas, lai apvienotos ar viņas patieso būtības kodolu — cik daudz satraukuma, cik daudz sāpju!

22. Vai ir kāds, kurš, noklausījies vai izlasījis šo vēstījumu, to noraida kā bezjēdzīgu vai nepareizu mācību? Es jums saku, ka tikai tas, kurš atrodas galējā materiālisma vai akla nepaklausības stadijā, varētu noraidīt šo gaismu, neļaujot tai dziļi aizkustināt savu dvēseli.

23. Šajā laikā Es cilvēkam neatklāju viņa dvēseles pagātņi, taču Es tomēr apliecinu viņam, ka viņa dvēsele jau agrāk ir dzīvojusi, ka tā ir ieradusies, lai uz Zemes izpildītu augstu uzdevumu, un ka tai ir jāatgriežas savās mājās — ne tikai bez vainas, pat ne ar to pašu gaismu, ko tā atnesa līdzi, bet ar vēl lielāku gaismu.

24. Dvēseles, kas dzīvojat uz Zemes: sajūtiēt Manu klātbūtni, ieraugiet dievišķo gaismu, kas izplūst pār jums. Jūsu Tēvam ir daudz līdzekļu, lai Viņa stari un iedvesmas sasniegtu jūs. Bet papildus tam Es sūtu jums šo vārdu, ko Esmu atklājis caur cilvēka prāta orgāniem, lai tas sasniegtu jūs un jūs par to pārdomātu. Tas ir dzīvības mana jūsu tuksnesī, tas ir žēlastības rasa uz jūsu eksistences neauglību, tas ir balzams jūsu sāpēs un bezgalīga gaisma jūsu tumsā.

25. Tas aizkustina jūs, klausītāju pūļi un Manas atklāsmes liecinieki. Sagatavojieties, lai Manas dievišķās vēstis sasniegtu visu cilvēci.

26. Mana bezgalīgā žēlsirdība ir gatava uzņemt jūs visus — gan to, kurš nāk noguris un raudošs, gan to, kurš nāk bez patiesas ticības, lai Mani uzklausītu, gan arī to, kurš kā labs māceklis nāk ar ilgu gaidīšanu, lai Mani iepriecinātu ar sava uzdevuma izpildes augļiem.

27. Es esmu Tēvs, kas meklē jūsu dvēseli, lai to piepildītu ar gaismu, jo jūs dzīvojat nenoteiktības un apjukuma laikā.

28. Es sniedzu cilvēcei mācību, kas mudina to veikt patiesas žēlsirdības, garīgās lietderības un pacelšanās darbus, caur kuriem cilvēki paliks nākamo paaudžu atmiņā, tiks svētīti un ņemti par paraugu. Tikai to darbu pēdas, kas satur patiesību, būs nemirstīgas šajā pasaulē. Jo tuvojas Tiesas stunda, kurā ikviens darbs, kas nav balstīts uz patiesības pamatiem, tiks iznīcināts, un no tā nepaliks ne akmens uz akmens.

29. Es jums saku, mācekļi, ka, ja jūs vēlaties atstāt sēklu savu līdzcilvēku sirdīs, tai jābūt veidota no jūsu darbiem un piemēriem — darbiem bez iedomības. Vienmēr apzinieties, ka, lai neizkropļotu ceļu vai nenokļūtu malā, jums jābūt pazemīgiem kalpiem un paklausīgiem Kristus mācekļiem, kura darbi ir ierakstīti jūsu garā.

30. Tur ir manas paraugdarbības — mūžīgas un neizdzēšamas, neraugoties uz tik daudzām vētrām un viesuļvētrām.

31. Ļaudis, vai jūs saprotat, ka Mans Vārds jūs ir pasargājis no šī laika cilvēciskajām grūtībām? Tad ziniet, ka jums ir jārikojas tāpat pret saviem līdzcilvēkiem.

Jūsu sirds man saka: „Kungs, Tu mums esi piešķīris dāvanas un žēlastības — kā mēs varētu darīt to pašu ar saviem tuvākajiem?” Uz to es jums atbildu: Pat ja jūs nevarat izdalīt garīgās dāvanas vai piešķirt žēlastības, jūs tomēr varat panākt, ka jūsu līdzcilvēki, dzirdot manu mācību no jūsu lūpām, sajūt savu dāvanu un spēju atmodu un ka, iemācoties sazināties ar savu Tēvu, caur iedvesmu saņem uzdevumu, kas viņiem jāizpilda. Vai jūsu uzdevums jums tagad nešķiet pietiekami liels un cienīgs?

32. Man jums jāsaka, mācekļi: ja jums ir svarīgi, lai jūsu darbi būtu vērtīgi Manā priekšā, jums par tiem nedrīkst pieprasīt neko no saviem līdzcilvēkiem.

33. Trešā laikmeta dievišķā mana ir nolaidusies uz šo tautu — kā tad jūs, gaismas bērni, varētu kļūt par tumsas, svētuma zaudēšanas un nepaklausības bērniem? Kā jūs, pēc tam, kad esat iecelti par Manu atklāsmu uzticības turētājiem, varētu kļūt par nožēlojamiem radījumiem uz zemes?

34. Es jums nepārtraukti saku: nomodā esiet un lūdzieties, lai jūs neiekrītu kārdinājumā, lai jūs savas dāvanas nepaslēptu no neviena — ne bailēs, ne egoisma dēļ —, jo jūs saprotat, ka savā ceļojuma somā nesat

daudzas dāvanas, kas jums nepieder. Jo Es tās esmu jums devis, lai jūs tās ieliktu savos līdzilvēkos.

Ziniet, ka — lai cik daudz jums arī piederētu —, ja jūs neko nedodat tālāk, tas ir tāpat, it kā jums nekas nepiederētu. Tāpēc Es esmu jūs bieži saucis pie atbildības, jo, lai gan esat saņēmuši tik daudz no Manis, jūs nākat un rādāt Man savas tukšās rokas, jo tās neko nav devušas, jo tās nav sējušas Manu mīlestības vārdu.

35. Patiesi, Es jums saku: ja jums ir vajadzīgs stimulants, lai pildītu savu misiju, tad veiciet patiesas mīlestības darbus. Jo, īstenojot Manu mācību, jūs atradīsiet gan stimulu, gan atalgojumu.

36. Tie, kas gaida no Manis žēlsirdību un to neizrāda, lai gan savā ceļā varētu to darīt, nav bijuši žēlsirdīgi ne pret saviem līdzilvēkiem, ne pret sevi pašiem. Tie ir tie, kas ļāvuši savām sirdīm atdzist, kas nodzēsuši savu gaismu — tie, kas līdzinās vājiem putniņiem, kuri izkrituši no ligzdas, vai nokaltušām lapām, kas rudenī krīt no kokiem, lai pēc tam bez mērķa tiktu pūsti vējos.

37. Varbūt jūs kritizējat Manu vēstījumu tāpēc, ka Es to jums sniedzu caur grēcīgiem radījumiem? Tie, protams, nav tīras būtnes. Bet pasakiet Man, vai Mani vārdi, izskanot šīm cilvēciskajām lūpām, nav atraduši kādu atbalsi jūsu sirdīs, vai arī to saldums kādā brīdī nav izdzēsis rūgtumu, ko jūs nēsājat savās sirdīs.

38. Jūs, vīrieši, atcerieties, ka jūs ieradāties ar ievainotu sirdi, satrauktu prātu un saraustītu dvēseli, un ka, pēc tam, kad bijāt Mani uzklausi, jūs piecēlāties stiprināti. Kas jums to kādreiz bija darījis?

39. Jūs, sievietes, jūs atnācāt ar acīm un sirdi, kas bija nogurušas no raudāšanas. Taču, kad jūs domājat, ka vairs nav asaru, jūs dzirdējat Manu vārdu, un jūsu vaigi atkal pārplūda ar asarām. Bet tagad tās bija cerības un aizkustinājuma asaras. Kurš pirms dienas, kad jūs dzirdējat Manu balsi, bija nonācis līdz jūsu sirds dziļumiem?

40. Šis mācījums jums ir pierādījis, ka tas nav tukšs vārds, bet ka tas ir caurvīts ar dievišķo būtību. Tāpēc tā forma ir vienkārša, jo tās dziļums un jēga slēpjas pašā vēstījumā.

41. Tāpat kā Esmu nācis, lai jūs mierinātu jūsu bēdās, tāpat Esmu nācis, lai dotu gaismu jūsu dvēselēm. Jo visas tumšās spēki ir atbrīvoti un satraukti savās bezdibenīs, un jums ir jāprot sevi aizstāvēt.

42. Atkal iedegiet savu lampu, atmodiniet mīlestību savās sirdīs, pievērsieties mūžīgajai dzīvei un esiet žēlīgi pret savu dvēseli. Tikai tā jūs spēsiet izjust līdzjūtību pret saviem tuvākajiem un veltīt daļu savas dzīves mīlestības darbiem.

43. Sargājiet savu „dārgumu”, dalieties tajā ar citiem un vienmēr labi izmantojiet visu, kas tajā ir. Tad jūsos radīsies spēks, veselība un gaisma, kādu jūs vēl nekad neesat piedzīvojuši. Šis spēks, šī gaisma un šī veselība celsies no dvēseles un atspoguļosies ķermenī.

44. Tauta, tu vairs neesi ceļotājs, kas nejauši meklē gaismu. Jūs to jau esat atraduši.

45. Šis vārds ir paveicis brīnumu, atmodinot jūs dzīvībai; tas ir bijis spēks, kas jūs ir pacēlis un dziedinājis. Kas gan varētu jūs pārliecināt, ka tas nenāk no Dieva, lai gan jūs savā būtībā esat piedzīvojuši pārvērtību, ko var attiecināt vienīgi uz manu spēku?

46. Tagad jums ir brīnišķīga iespēja uzlabot savu dzīvi, būt noderīgiem un izcīnīt savai dvēselei cienīgu mājvietu Garīgajā pasaulē. Kas varētu jums atņemt šo iespēju? — Nevienš, ja vien jūs neaizmirsīsiet modrību un lūgšanu un jūsu nevērība neizraisīs jūsu krišanu kārdinājumā.

47. Ja jūs vēlaties palikt mierā, kad notiks tie lielie notikumi, ko paredz manas mācības, palieciet uzticīgi saviem nodomiem.

48. Jūs vēl pieredzēsiet, kā pienāks brīdis, kad lielu baznīcu pārstāvji sajutīs Dievišķā klātbūtni un atzīs Jaunās ēras atnākšanu.

49. Jūs redzēsiet, kā viņi savstarpēji apspriedīsies, uzdos jautājumus un izteiks ierosinājumus, lai gan viņu iedomība uz īsu brīdi liek viņiem domāt, ka viņi ir pārāki viens par otru.

50. Šis cīņas laiks jūsu dvēselei būs neaizmirstams, jo tajā tā spēs pārvarēt materiālismu un stiprināt savu ticību, mīlestību un ilgas pacelties uz Dievu garīguma ceļā.

51. Garīguma meklētāja prāts un sirds piedalīsies viņa augstākās būtības daļas priekā, un kamēr viņos būs dzīvība, viņi sadarbosies ar dvēseli, pildot savu augsto misiju. Taču, kad būs pienācis laiks atpūsties zemes klēpī, viņi to darīs mierā un ar gandarījumu par to, ka ir nodarbojušies ar Kunga darbu, un šī cilvēka pēdējās domas, kā arī pēdējie sirdspuksti neizdzēšami iegravēsies tajā dvēselē, kura apdzīvoja pazemīgu, cēlu un Dieva baušļiem paklausīgu miesas apvalku.

52. Saprotyet, kāpēc Es jums saku, ka jums šeit uz zemes jāpadara savs ķermenis par nūju, par atbalstu dvēselei, vienlaikus Es jums esmu darījis saprotamu, ka jums jāatņem no savas miesas tas skepters un tā vara, ar ko tā ir mēģinājusi pakļaut dvēseli, kura — vadīta no sirdsapziņas — ir vienīgais stūres rats un vienīgā gaisma cilvēka dzīvē.

53. Es esmu runājis ar jums atbilstoši jūsu saprašanas spējām, jo Es nevēlos, lai jūs nesaprastu kāda mana vārda jēgu, un Es jums saku arī to, ka atkarībā no katras grupas, cilvēku pūļa vai sapulces sagatavotības mainās arī veids, kādā Es sevi atklāju.

54. Katrai dvēselei ir liels pienākums pret savu Tēvu. Savas mīlestības dēļ pret jums Es esmu jums uz Zemes piedāvājis šo jauno iespēju attaisnoties Manā priekšā, garīgi atlīdzināt savus pārkāpumus un attīrīties, lai jūs varētu doties tālāk uz nākamo mājvietu.

55. Ak, svētais Trešais Laiks! Tu savā „Derības lādē” nes visu, kas pasaulei nepieciešams, lai izglābtos no verdzības. Laimīgi tie, kas izmanto tavu gaismu, jo viņi tiks izglābti.

56. Es esmu jūs vadījis visā jūsu garīgās attīstības ceļā, pārbaudījis jūs un sagatavojis šī laika atklāsmei. Tie nebūs cilvēki, kas veidos jauno Izraēlas tautu; Es būšu Tas, kurš to veidos, attīrīs, pacels un sūtīs starp cilvēci, lai tā pildītu savu misiju, kamēr šī tauta aug un nojauc šķēršļus, lai virzītos uz priekšu. Tāpat Es rīkojos ar Izraēlu, kad izvedu to no Ēģiptes un vadīju cauri jūrai un tuksnesim.

57. Šai tautai ir misija garīgi atmodināt cilvēci. Bet, kad tā būs to izpildījusi un cilvēki būs apzinājušies laiku, kurā dzīvo, jūs redzēsiet, ka viņu sirdīs dzims ilgas pēc gaismas un viņu dvēselēs – pacelšanās ideāls, kas satricinās cilvēka dzīvi līdz pašām saknēm un pārveidos pasauli.

58. Tad tiks uzklauts un ievērota sirdsapziņa, tiks saprasti tie, kurus aicina Gars, tiks ņemtas vērā un cienītas garīgās ilgas un tiesības, un visur mirdzēs ilga pēc Dieva atpazīšanas, Viņa sajūtas, tuvināšanās Viņam un Viņa patiesības ieraudzīšanas.

59. Tas viss cilvēkos atdzīvosies, kad izsalkums un slāpes būs viņus noveduši līdz izturības robežai, kad viņu lepnums būs salauzts un viņi ar nožēlu atzīsies savā vainā savam Kungam, kad viņi nokāps no saviem troņiem un greznajiem krēsliem, no kuriem viņi mēģināja Mani noliegt, no kuriem viņi Mani tiesāja un noraidīja. Tas notiks, lai viņi nožēlotu savas kļūdas, vērstu acis uz Mani un runātu ar Mani kā bērni ar Tēvu, kurš viņus gaidījis daudzus gadsimtus, lai pārpludinātu viņus ar savu mīlestību.

60. Cik dziļi cilvēks ir nogrimis savā materiālismā, līdz beidzot noliedza To, Kurš visu ir radījis! Kā cilvēka prāts varēja aptumšoties līdz tādai pakāpei? Kā jūsu zinātne varēja Mani noliegt un pazemot dzīvi un dabu, kā tā to ir darījusi?

61. Katrā atklājumā, ko veic jūsu zinātne, ir mana klātbūtne; katrā atklājumā atklājas mans likums un skan mana balss. Kāpēc šie cilvēki neko nejūt, neredz un nedzird? Vai tas, ka noliedz manu eksistenci, manu mīlestību un manu taisnīgumu, ir kāds progress un civilizācijas pierādījums?

62. Tad jūs neesat progresīvāki par primitīvajiem cilvēkiem, kuri katrā dabas spēkā un katrā dabas brīnumā prata saskatīt dievišķas, augstākas,

gudras, taisnīgas un varenas būtnes darbu, kurai viņi piedēvēja visu labo, visu esošo, un tādēļ to pielūdza.

63. Arvien pieaugošas inteliģences palīdzībā viņi centās saprast to, ko uztvēra viņu fiziskie maņi. Kādu pilnīgu godināšanu viņi jau varēja Man sniegt? Kādu pilnīgu izpratni par patiesību viņi varēja iegūt? Tomēr — viņu brīnumu, viņu ticību un viņu pielūgšanu Es pieņēmu kā pirmos augļus no plaša lauka, ko Manam Garam bija jākopj laika gaitā.

64. Cik daudz mācību Esmu devis cilvēcei no tā laika līdz šodienai! Un cik daudz atklāsmju mana mīlestība ir uzticējusi viņiem! Tomēr — lai gan šiem cilvēkiem vajadzētu būt sasniegušiem izpratnes virsotni un viņu dievbijībai vajadzētu būt pilnīgai, ir uzplaukusi viņu egoistiskā, iedomīgā un necilvēcīgā zinātne, lai Mani noliegtu, un esošās reliģiskās kopienas dzīvo rutīnas un tradīciju letargijā.

65. Es jums dāvināju gribas brīvību un esmu cienījis šo svētīto brīvību, ko esmu piešķīris saviem bērniem. Bet Es ieliku jūsu būtībā arī Gara dievišķo Gaismu, lai jūs, vadīti no tās, savas spējas virzītu pareizajā gultnē. Taču Es jums saku: cīņā starp dvēseli un ķermeni dvēsele ir cietusi sakāvi, sāpīgu kritienu, kas to pakāpeniski arvien vairāk ir attālinājis no patiesības avota, kas Es esmu.

66. Tās sakāve nav galīga, tā ir pagaidu; jo tā pacelsies no savas bezdibeņa dziļumiem, kad vairs nespēs paciest savu izsalkumu, slāpes, kailumu un tumsību. Sāpes būs tās glābšana, un, kad tā tad dzirdēs sava gara balsi, tā pacelsies spēcīga un starojoša, dedzīga un iedvesmota, un atkal izmantos savas spējas. Tomēr vairs ne ar to brīvību, lai tās izmantotu labajam *vai* ļaunajam, bet gan veltot tās vienīgi dievišķo likumu izpildei, kas ir labākais dievkalpojums, ko jūs varat sniegt manam Garam.

Mans miers lai ir ar jums

Mācība 258

1. Tu izrādi bailes Manā priekšā, ak, tauta, jo mana taisnības balss liek tev drebēt. Bet Es jums jautāju: vai tas ir mans taisnīgums vai netaisnība, ko jūs baidāties? Ja tas ir mans taisnīgums, tad zini, ka jums ir jāpiekrīt saņemt dievišķo spriedumu par jūsu darbiem. Ja tā ir netaisnība, tad jūs kļūdāties, jo Es tādu nevarētu izdarīt.

2. Jums par tiesnesi ir visnezēlīgākais, bet vienlaikus mīlošāko, pacietīgāko un saprotošāko Tēvu — tiesnesi, kurš, tā vietā, lai atklātu jūsu pārkāpumus vai nodotu jūs jūsu tuvākajiem, aicina jūs katru atsevišķi, runā uz jūsu sirdīm, pārbauda jūs tik, cik nepieciešams, un dod jums jaunu iespēju, vai nu pabeigt kādu darbu, vai labot kļūdu.

3. Ja dievišķajā taisnīgumā nebūtu Tēva vislielākā mīlestība, ja Viņa taisnīgumam nebūtu šāda avota, šī cilvēce vairs nepastāvētu — tās grēki un nepārtrauktie pārkāpumi būtu izsmēluši dievišķo pacietību; taču tas nav noticis. Cilvēce turpina dzīvot, dvēseles joprojām iemiesojas, un katrā solī, katrā cilvēka darbā izpaužas mana taisnība, kas ir mīlestība un bezgalīgs žēlsirdīgums.

4. Lai aptvertu to mācību, par ko Es jums runāju, cilvēkiem būtu jāiedziļinās manas mācības jēgā, taču līdz šim viņi ir aizņemti ar savām zemes lietām un mērķiem. Taču tagad pienāk brīdis, kad viņiem uz īsu laiku jāatstāj aiz sevis tas, kas viņus tik ļoti nodarbina un verdzina, lai paceltu skatienu uz debesīm un iekšēji man jautātu: „Mans Dievs, kas notiek pasaulē? Kas ir kļuvis no mūsu dzīves, un ko mēs esam darījuši ar to, par ko neapzināmies?” Tas būs apgaismības brīdis, ko tagad piedzīvos daudzi.

5. Citi būs pārsteigti par vārdiem, ko Es jums šajā laikā esmu devis un kas nonāk pie sirdīm maniem vēstnešiem, maniem lieciniekiem un mācekļiem, kādi jūs esat.

6. Cilvēki mēģinās noliegt manas atklāsmes patiesību, bet fakti, pierādījumi un notikumi runās par labu šai patiesībai un liecinās par to, kas kā „Trešā laika” lielā vēsts izskanēs no manas tautas lūpām. Un arī caur rakstiem mana mācība izplatīsies pasaulē, jo tas ir pieņemams līdzeklis, ko es jau no senākajiem laikiem iedvesu saviem vēstnešiem. Es vēlos tikai, lai jūs sargātu manu patiesību un nodotu to sirdīm visattīrākajā un vienkāršākajā veidā.

7. Mācekļi, redziet, kā Meistars, kurš drīz pabeigs savu vārdu, katrā pamācībā sniedz jums garīgo sagatavošanos jūsu cīņai.

8. Jūs nākat pūļos, lai saņemtu manu mācību, pēc tam, kad esat šķērsojuši plašu tuksnešu ar mainīgiem likteņiem. Iemesls tam ir tas, ka jūsu dvēsele ir sajutusi, ka ir pienācis laiks, kas paziņots saistībā ar manu atgriešanos, ka tā ir dzirdējusi dievišķo balsi, kas to aicina.

9. Slimu, izsalkušu, izslāpušu un nogurušu ļaužu pūļi, kas, ilgojoties pēc mīlestības maizes, dzīvības mannas, iedvesmoti cerības gaismas, tagad ierodas sava Radītāja klātbūtnē.

10. Esiet visi laipni gaidīti! Atpūties manas miera ēnā, ēdiet un dzeriet un atgūstiet spēkus no savām slimībām.

11. Ja jūs turpināsi neatlaidīgi ieklausīties šajos vārdos, ja dosieties ceļā, lai izturētu dzīves cīņu, jūs sajūtīsiet, ka jūsu nasta kļūst vieglāka, jo esat kļuvuši stipri ticībā un zināšanās.

12. Tie, kas pie Manis meklē tikai pasaules labumus vai dārgumus un neatzīst garīgo dāvanu esamību, piedzīvos vilšanos, un, ja viņi novirzīsies no ceļa, uz kuru viņi tika aicināti, viņi redzēs, ka viņu rokas ir tukšas un sirds – bezcerīga. Tās ir dvēseles, kas joprojām mīl netīro, un Man būs jāpiešķir viņiem vēl laiks, lai viņi attīstītos, uzkrātu pieredzi un, atgriežoties uz Manu ceļu, būtu gatavāki Mani uzņemt.

13. Tam, kurš ir ieradies ar garīgo apziņu, mana klātbūtne caur šo vārdu ir patiesa gaismas svētki, kur tiem, kas ilgojas pēc mīlestības, taisnīguma, gudrības un miera, tiek piedāvāti Garīgās Valstības labākie ēdieni. Šie cilvēki nespēs novirzīties no mana ceļa un turklāt spēs saņemt arī pasaules labumus.

14. Mans darbs būs galvenais viņu dzīvē, bet materiālās lietas būs papildinājums, lai uzturētu sevi dzīvos un pildītu uzdevumu, kas viņiem uzticēts.

15. Ak, ja vien jūs visi saprastu, ka šī Vārda saule drīz paslēpsies — jūs steigotos saglabāt savās sirdīs kaut ko no tā vērtības un gaismas. Bet jūs esat pārāk lēni sapratēji, pārāk nepaklausīgi, lai attīstītu redzētāja dāvanu, kas ļautu jums jau tagad ieraudzīt Jaunā Laika tuvumu.

16. Noteikti mana klātbūtne jūsu vidū tādā veidā, kādā Es esmu bijis kopā ar jums, būs vairs tikai īsu brīdi, un ir nepieciešams, lai jūs dzīvotu tagadnē un nākotnē, un aizmirstu daudzus paradumus, ticības pārlicības, priekšstatus un rīcības veidus no jūsu pagātnes, kas veido daļu no milzīgā sloga, ko jūs vilkāt līdzī, kad ieradāties, lai pirmo reizi dzirdētu manu Vārdu.

17. Es esmu dvēseļu Glābējs, es esmu jūsu ticības un jūsu dzīves aizstāvis. Es nevarēju ļaut jums nogrimt bezdibenī vai apmaldīties tuksnešos, nedzirdot manu mierinošo balsi, neredzot patieso gaismu, kas plūst no mana Gara.

18. Vai jūs gribat apmierināties tikai ar to, ka Mani dzirdat, lai dotu mieru savām sirdīm, nevis gatavoties sēt Manu darbu jūsu līdzcilvēku sirdīs vai būt Maniem mācekļiem?

19. Ja jums ir vēlšanās Man patikt, palīdzot saviem tuvākajiem, tad ļaujiet viņiem piedalīties un izmantojiet dievišķos mācījumus, ko Es jums dodu katru reizi, kad Es parādījos, lai jūs spētu runāt par Mani, par Manu likumu un Manu mācību, un lai jūs nepārsteigtu tie, kuri ir gatavi cīnīties pret katru jaunu gaismu, kas parādās, pat ja šī gaisma ir absolūtās patiesības gaisma, visu laiku gudrība.

20. Saprotiet, ka Es jūs aicināju ne tikai, lai mierinātu jūs jūsu bēdās, bet arī, lai iemācītu jums sajust jūsu līdzcilvēku sāpes un mierināt viņus viņu ciešanās.

21. Ja jūs vēlaties zināt, ko jums jādara starp cilvēkiem, pietiek aplūkot to, ko Es esmu darījis pie jums no tās dienas, kad jūs pirmo reizi dzirdējāt Manu Vārdu.

22. Es jums piedevu, uzņēmu jūs ar bezgalīgu žēlsirdību un mīlestību, ļāvu jums atpūsties no smagā dienas darba. Es neaizrāvjos ar jūsu sociālā stāvokļa, jūsu kārtas vai jūsu kastas vērtēšanu. Es attīrīju jūsu grēku izraisīto sēru un dziedināju jūsu vājības. Es biju saprotošs, iecietīgs un labvēlīgs, vērtējot jūsu trūkumus. Es atvedu jūs atpakaļ pie patiesās dzīves, dodot jums mīlestības mācību, kas ļauj jums glābties, glābjot savus tuvākos.

23. Šajos manos darbos, kurus Esmu veicis katrā no jums, jūs varat atrast vislabāko piemēru, lai to pielietotu tiem, kas cieš gan miesā, gan dvēselē un kas pūļos nāks pie jums.

24. Kad Es runāju uz šo tautu šeit, Es runāju uz cilvēci. Jūsu uzdevums ir rīt vērsties pie cilvēku sirdīm un brālīgi nodot viņiem Manu Vārdu, kas pabeigs pestīšanas darbu.

25. Šodien jūs jūtat, ka jūs ir piemeklējusi sāpe, un dažkārt jūs nesaprotat, ka ar šī kausa palīdzību jūs attīrāties. Kā jūs varētu runāt par Mani, kamēr jūs esat aptraipīti? Kā no jūsu sirdīm varētu plūst mīlestība, kas izpaužas žēlsirdības un cilvēcības jūtās, ja tās būtu pilnas ar savtīgumu?

26. Dieva bērnu nepilnības ir izraisījušas sāpes — sāpes, kas kļuvušas par skolotāju, lai apstrādātu jūsu sirdis un parādītu jums ceļu, ko esat pazaudējuši. Mana mīlestība apmetas jūsu sirdīs, lai no tām izdzēstu visu ļauno, jo Es gribu redzēt jūs stiprus, veselos un tiros.

27. Klausieties šajā balsī, kas šādā veidā skan jūsu vidū, nenogurstiet to uz klausīt. Es esmu pagarinājis savu atklāšanos ar nolūku izlīdzināt jūsu sirdi raupjumu un, kad pēc 1950. gada vairs neparādīšos, atstāt jūs stingri ticībā.

28. Cilvēki ir nodevušies savai zinātnei; viņu sirdis un prāti ir pilnībā aizņemti ar dzīvi, ko viņi dzīvo uz Zemes. Tāpēc Es izvēlējos šos cilvēkus, caur kuriem Es runāju, — vienkāršus un bez zinātnes. Es pieskāros šim

sirdīm, un pēc tam Es caurviju viņu prātus ar Savu Gaismu, lai nestu Savai tautai šo mīlestības vēsti.

29. Šī gaisma ir apgaismojusi jūsu dzīves ceļu, un tādēļ jūs esat nodevušies Man. Pēc Manas aiziešanas Es jūs atstāšu cilvēces vidū, lai jūs liecinātu par Manu patiesību un lai starp mācekļiem parādītos meistari, kuri ar saviem darbiem sludina garīgās mīlestības mācību.

30. Debesu valstības prieki ir paredzēti visiem. Šeit uz zemes jūs baudīsiet nedaudz no šī miera un mūžīgās dzīvības atspulgu. Esiet labvēlīgi uz zemes, un mans miers jums netrūks.

31. Kopš Es jums dodu Savu Vārdu, jūs esat redzējuši, kā pagājušas daudzas Dzīves grāmatas lappuses. Katra no tām ir bijusi pilnīga mācība. Dažreiz tas ir bijis Tēva mīlestība, kas runājusi uz jums, citreiz – Skolotājs, kas jūs sēdinājis pie sava katedras, un reizēm – Tiesnesis, kas jūs satricinājis.

32. Jūs visi esat saņēmuši Manu Vārdu, tādēļ jūs visi esat saņēmuši norādījumus un uzdevumus Garā, lai tos izpildītu. Daži jau ir sākuši, citi vēl gaida brīdi, kad doties ceļā, bet vēl citi gatavojas. Nav neviena starp jums, kurš nebūtu saņēmis spējas attīstīties. Taču, kamēr daži jau tagad ir sākuši attīstīties, jo Es joprojām atklājos šajā veidā, citi sāks savu garīgo attīstību tikai pēc manas atklāšanās laika. Tomēr šajos laikos visi pacelieties kā viens gars.

33. Jums ir dāvanas, lai izprastu Manu Vārdu, lai saņemtu Manas iedvesmas, kā arī redzējumus, kas jums paziņos par to, kas nāks.

34. Tie, kas šodien ir apstājušies — tie, kas ir saņēmuši dāvanas, lai uztvertu Manu dievišķo staru, vai kuriem vajadzēja ļaut, lai caur viņiem atklātos Garīgā pasaule, un kuri nav izpildījuši savu misiju, vēlāk ķersies pie tās izpildes, lai gan Es jau tagad saku viņiem, ka nodošanas forma ir jāmaina, lai viņi neradītu apjukumu cilvēcei.

35. Nāks diena, kad jūs būsit izkaisīti pa visu pasauli — viens kādā tautā, cits citās zemēs, un tomēr jūs visi jutīsieties vienoti garīgajā harmonijā, ko Es jums esmu dāvājis.

36. Es jūs sagatavoju, lai jūs mīlētu viens otru un šīs saites dēļ būtu stipri un neuzvarami. Tāpēc Es esmu bijis mīlošais un pacietīgais Skolotājs, kurš ar savu piemēru rāda ceļu saviem mācekļiem. Uzmanieties no saviem soļiem, no saviem darbiem un pat no saviem vārdiem un domām. Ne cilvēkam ir jābūt tam, kas spriež par jūsu nepilnībām, bet vienmēr Skolotājam, kurš jūs labos caur jūsu sirdsapziņu.

37. Tā bija Mana griba atklāties caur grēcīgiem cilvēkiem, lai sniegtu jums pierādījumus par Manu spēku un Manu mīlestību. Tagad ar Gara palīdzību dodieties pie sava Tēva, lai pierādītu Viņam, ka arī jūs Viņu mīlat.

Cenšaties sasniegt šo mērķi, nonāciet pie šīs cēlās sarunas no gara uz garu, neapmierinoties ar pirmajiem augļiem, ko novācat, bet tikai tad, kad būsiet sasnieguši pilnību. Tad katrs cilvēks savā iekšienē būs dievišķais ceļvedis, kas viņu mūžīgi vadīs pa ceļiem, kas paredzēti tiem, kuri, ilgojoties pēc sava Radītāja mīlestības, prot attīstīties uz augšu.

38. Mana Gaisma, kas kļuvusi par Vārdu, dzīve, pārbaudījumi — visam ir jēga, lai atbrīvotu jūs no jūsu materiālisma. Rīt pat cilvēciskā zinātne iegūs garīgumu, pacilātību, cēlus mērķus un spēs runāt par to, kas jums šķietami ir bijis apslēpts, bet ko tā patiesībā vienkārši nav atklājusi. Jo ne prāts būs tas, kas iekļūs noslēpumā, bet gan dvēsele, un tas notiks tikai tad, kad tā būs sasniegusi tīrību. Bet nebaidieties, ļaudis, ka, pievēršoties Garam un tam, kas ar to saistīts, tiks atstātas novārtā cilvēciskā dzīve un jūsu zemes pienākumi, un ka jūsu veselība un ķermenis tādēļ cietīs sekas, par kurām jūs šodien vēl pat nenojaušat. Jo, kad mūsdienu cilvēku dvēsele pacelsies no netīrumiem, kuros tā šodien dzīvo, tā savā ķermenī sajutīs jaunu spēku un līdz tam nezināmu gaismu, kas mudinās cilvēkus radīt dzīvi, kas ir bagāta ar labklājību, laimi un veselību.

39. Kāpēc cilvēki ir centušies nepārtraukti tuvināt savu dvēseli ar pārejošām un dažkārt bezjēdzīgām kulta darbībām? Jums nevajadzētu maldināt ne dvēseli, ne sirdi ar kulta darbībām, kurām nav mūžīgās dzīves būtības vai satura.

40. Ir nepieciešams, lai šī gaisma drīz sasniegtu cilvēku sirdis. Nav nozīmes tam, ka sākumā tā izraisa strīdus vai cīņas. Gaisma un tumsība, patiesība un nepatiesība, labais un ļaunais vienmēr ir sadūrušies. Tāpat kā nakts ēnas izgaist dienas gaismā, tā arī cilvēku ļaunums atkāpsies no manas mīlestības vēstījuma.

41. Tajā „Otrajā laikmetā” tikai nedaudzas sirdis ticēja manai atnākšanai kā cilvēkam. Tomēr vēlāk cilvēce noteica Glābēja dzimšanu par jauna laikmeta sākumu. Tāpat arī šajā laikā manas atklāsmes sākums jums, tas ir, mana atnākšana kā Svētais Gars, rīt tiks noteikts par vēl viena laikmeta sākumu.

42. Klausieties, ko jums saka Kristus, Dievišķās Mīlestības iemiesojums.

43. Miers cilvēkiem ar labu gribu, tiem, kas mīl patiesību un sēj mīlestības sēklu.

44. Es esmu „Vārds”, kas meklē cilvēkus, jo viņi nevarēja nonākt pie Manis. Tā ir mana patiesība, ko Es viņiem atklāju, jo patiesība ir Valstība, kurā saskaņā ar Manu gribu jums visiem jāieiet.

45. Kā jūs gribat atklāt patiesību, ja Es jums iepriekš nepasaku, ka tam ir nepieciešamas daudzas atteikšanās?

46. Lai atrastu patiesību, dažkārt ir nepieciešams atteikties no tā, kas pieder, pat no sevis pašā.

47. Pašapmierinātais, materiālists, vienaldzīgais nevar atzīt patiesību, kamēr viņš nav nojaucis sienas, kuru ietvaros viņš dzīvo. Viņam ir jāpārvar savas kaislības un vājības, lai varētu skatīt Manu Gaismu aci pret aci.

48. Materiālists mīl tikai cilvēka dzīvi. Taču, apzinoties, ka viss tajā ir pārējošs, viņš cenšas to dzīvot intensīvi. Ja tad viņa plāni vai vēlmes nepiepildās vai sāpes kādā veidā viņu piemeklē, viņš izmisumā zaimo; viņš izaicina likteni un vaino to, ka nesaņem tās labvēlības, uz kurām, kā viņš uzskata, viņam ir tiesības.

49. Tās ir vājas dvēseles neuzvaramos ķermeņos, tās ir morāli nenobriedušas būtnes, kuras tiek pārbaudītas daudzās veidos, lai tām liktu saprast, cik nepareizi tās savā materializācijā novērtē darbus ar nelielu vērtību.

50. Cik labprāt materializētie cilvēki mainītu savu likteni! Cik ļoti viņi ilgojas, lai viss noritētu saskaņā ar viņu priekšstatiem un gribu.

51. No Dieva var iegūt visu labo, ko vien vēlas, bez nepieciešamības izaicināt Viņa taisnīgumu vai neuzticēties Viņa varenībai. Mana mīlestība ir gatava uzklaut ikvienu, kurš vēlas uzlabot savu dzīvi.

52. Es jums vēlreiz saku: miers cilvēkiem ar labu gribu, kuri mīl patiesību, jo viņi dara kaut ko, lai pakļautos dievišķajai gribai. Un tie, kuri nododas manai aizsardzībai, neizbēgami sajutīs manu klātbūtni — gan savā dvēselē, gan savā cilvēciskajā dzīvē, savās cīņās, savās vajadzībās, savos pārbaudījumos.

53. Labas gribas cilvēki ir bērni, kas paklausa sava Tēva likumam. Viņi iet pa pareizo ceļu, un, ja viņi stipri cieš, viņi pacilā savu dvēseli pie Manis, ilgojoties pēc piedošanas un miera. Viņi zina, ka sāpes bieži vien ir nepieciešamas, un tādēļ viņi tās pacietīgi panes. Tikai tad, kad tās kļūst nepanesamas, viņi lūdz, lai viņu krusta nasta tiktu atvieglota. „Kungs,” viņi Man saka, „es zinu, ka manai dvēselei ir vajadzīga attīrīšanās un ciešanas, lai tā varētu attīstīties augšup. Tu zini labāk par mani, kas man ir nepieciešams. Tu nevari man dot neko, kas man nav vajadzīgs. Tāpēc lai notiek Tava griba attiecībā uz mani.” Svētīti lai ir tie, kas tā domā un lūdz, jo viņi meklē sava Skolotāja paraugu, lai to piemērotu savas dzīves pārbaudījumos.

54. Taisnība ir, ka katra sāpe, katrs ciešanas atjauno sirdi, satricina dvēseli un attīra to no netīrumiem, dodot tai iespēju augt un attīstīties augšup.

55. Cik daudz laba dara sāpes dvēselē, ja šo kausu izdzer ar mīlestību un pacietību!

56. Jūsu dvēseles pārbaudījumu ceļš ir bijis garš. Jūs līdzināties tūkstošgadīgiem kokiem, kas zaudē savas sausās lapas, kad tos pērk vēji, kas tos pērk un atkailina, lai vēlāk tie atkal apklātos ar jaunām lapām. Tādējādi koks pilda Tēva gribu. Tāpat arī jums visiem tā jāpilda, ļaujot, lai pārbaudījumi un mācības, ko jūsu Tēvs jums sniedz dzīves laikā, atbrīvo jūs no vecajām drēbēm, netīrumiem un dvēseles lupatām, lai apģērbtu jūs jaunās svētku drānās.

57. Ziniet, mācekļi, ka sāpes izrauj sliktos augļus no jūsu sirdīm, dod jums pieredzi un panāk, ka jūsu kļūdas tiek labotas.

58. Tādā veidā jūsu Tēvs jūs pārbauda, lai jūsu prātā ienāktu skaidrība. Taču, ja jūs nesaprotat un ciešat bezjēdzīgi, jo neatklājat manu gudro mācību jēgu, jūsu sāpes ir bezjēdzīgas, un jūs neizvērtējat šo mācību.

59. Šajā laikā Es esmu jums izskaidrojis dzīves jēgu, lai jūs zinātu savas sāpes iemeslu, ko nozīmē izpirkšana un atlīdzināšana, un kāpēc jums ir jāattīrās. Ja mana tauta saprot un izjūt manu mācību, tiks likti pamati jaunai cilvēcei.

60. Vai sāpes jūs kādreiz ir satricinājušas? Vai jūsu zari ir saliekušies, vai sausās lapas ir atdalījušās un vai slikti augļi ir nokrituši no jūsu koka? Es jums saku, ka labais, ko jūsu dvēsele ir ieguvusi, ir nesalīdzināmi vērtīgāks par to, ko šajā pasaulē visvairāk ciena.

61. Es jums dodu piemērus, kurus jūs ik dienas varat novērot dabā, piemēram, kā koks, ko pērk vētra. Jo materiālā daba ir dievišķās dabas izpausme, tāpēc visā, kas jūs šajā dzīvē apņem, jūs varat atrast mācību vai atklāsmi savam garam.

62. Tāpat kā jūsu ķermenis, lai dzīvotu, ilgojas pēc gaisa, saules, ūdens un maizes, tāpat arī dvēselei ir nepieciešama dzīves vide, gaisma un barība, kas atbilst tās būtībai. Ja tā redz, ka tiek atņemta brīvība pacelties, ilgojoties pēc savas barības, tā kļūst vāja, novīst un kļūst apātiska; tāpat kā tad, ja bērnu piespiestu vienmēr palikt šūpulī un būt ieslodzītam savā istabiņā. Viņa locekļi kļūtu vārgi, viņš kļūtu bāls, viņa maņas apstulbtu un viņa spējas atrofētos.

63. Saprotiet, ka arī dvēsele var būt kliba! Es varētu jums pat teikt, ka pasaule ir pilna ar garīgi klibiem, akliem, kurliem un slimiem! Dvēsele, kas dzīvo ieslodzīta un bez brīvības attīstīties, ir būtne, kas neaug — ne gudrībā, ne spēkā, ne tikumībā.

64. Negaidiet, ka jūs attīrīs mežonīgas netīrumu vētras, jo jūs varat gaidīt arī gadalaiku maiņu, lai tajos atjaunotos, attīrītos un uzplauktu.

65. Šajā pasaulē jums daudz kas jāiemācās, lai jūs varētu nonākt citās, augstākās dzīves pasaulēs.

66. Mācieties, domājiet, iemācieties cīnīties, ciest un cerēt. Vienmēr mīliet un esiet arī uzticīgi. Esiet cilvēki, kas tic un kuriem ir laba griba, un jūs būsiet lielas dvēseles.

67. Ja vēlaties meklēt Manu klātbūtni dabā, kas jūs apņem, tad dariet to. Es zinu, ka jūs Mani atklāsiet visā, jo Es esmu visos un katrā no Maniem darbiem.

68. Redziet, kā Es atklājos caur šiem cilvēkiem, kuros Es uz īsu brīdi paslēpjos, lai ļautu manam dievišķajam vārdam plūst no viņu lūpām. Kad jūs Mani ieraudzīsiet aiz tā, kas pieder šai pasaulei? Kad jūs Mani uztversiet ar savām garīgajām maņām, bez nepieciešamības pēc cilvēciska instrumenta?

69. Dieva mūžīgais mācības vārds skan nepārtraukti, jo Viņš ir „Vārds”. Taču to tieši, tas ir, no gara uz garu, dzird tikai apgaismotie cilvēki.

70. Kad jūs kādreiz nonāksiet tiešā saiknē ar Dievišķo un Cilvēcisko, kad sasniegsiet savas būtības harmoniju, jūs dzirdēsiet dziesmu, kurā apvienojas eņģelis un cilvēks, debesis un pasaule, aizsaules pasaule un zeme, gars un matērija. Viss apvienosies mīlas himnā Dievišķajai Būtībai, kas saviem darbiem ir dāvājusi dzīvību un padarījusi tos par saviem bērniem. Šajā slavināšanas dziesmā jūs apvienosieties, mācekļi, jo tieši tādēļ Es atkal esmu nācis pie cilvēkiem.

71. Jums ir jāieiet savā iekšējā svētnīcā — tajā, kas nav celta ar cilvēka roku, bet gan ar dievišķo prātu. Es jums saku, ka tur jūs iepazīsiet patiesības atklāsmi, tur sapratīsiet Mūžīgā būtību, lai jūs to mīlētu vairāk nekā visu pārejošo.

72. Kas gan ir jūsu ķermenis? Pārejošs putniņš, kura lidojums ir īslaicīgs — putns, kas neapzināti dzied par savu drīzo izzušanu. Nelaimīgais ķermenis, kas savā egoismā daudz prasa un pieprasa sev. Savukārt dvēsele ir pasaulei neredzams, bet tīrs un mirdzošs putns, kas laika gaitā paceljas arvien augstāk. Tā ir būtne, kurai nav dzīves posmu, gadu vai gadsimtu.

73. Jūs zināt, kurā dienā, kurā stundā un kurā gadā esat dzimuši. Bet vai jūs zināt, kad garīgi atdzīvojāties?

74. Paceliet dvēseli, tā ir jūsu dzīves būtība, tā ir jūsu liktenis un mērķis, kāpēc jūs esat radīti. Pacelieties, jo tādējādi jūs nonāksiet pie Manis. Man ir daudz ko jums dot, daudz vairāk nekā to, ko esat sastapuši šajā pasaulē.

75. Mīlestībai galu galā ir jūs jāuzvar, un caur mīlestību jūs Mani iepazīsiet.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 259

1. Laipni lūgti, mani mācekļi! Jūs esat atnākuši, lai klausītos manu mācību, un Es jums sagatavoju svētku mielastu, lai jūs barotos ar mūžīgās dzīvības barību.

2. Lai arī jūsu „miesa” ir vāja, jūsu dvēsele tomēr ir pietiekami stipra, lai paklausītu Man. Laimīgs ir tas māceklis, kurš ir sagatavojis savu sirdi un atstājis to, kas pieder pasaulei, lai dzirdētu „Vārdu”.

3. Es piedāvāju jūsu dvēselei žēlastības tērpu. Jo laika gaitā jūs no tā, ko Es jums devu, esat izveidojuši lupatas.

4. Mans likums ir mācība, ko jūs esat saņēmuši visos laikos — likums, ko jūs neesat ievērojuši, un savas nepaklausības dēļ esat nonākuši apmulsumā. Tagad Es jūs atkal apgaismoju ar Svētā Gara gaismu.

5. Es esmu jums uzticējies neatsveramu dārgakmeni, lai tas spīdētu cilvēces priekšā. Neslēpiet to un nezaudējiet to.

6. Šodien jūs atceraties Manu triumfālo ienākšanu vecajā Jeruzalemē. Arī šodien cilvēks parādās Manā priekšā ar palmu zariem savās fiziskajās rokās. Taču Es neredzu mieru viņa sirdī.

7. Toreiz cilvēku pūļi Mani uzņēma, no visas sirds dziedot „Hosanna”, jo viņi zināja, ka Kunga žēlastība ir ar viņiem. Tādējādi viņi liecināja, ka Dieva Dēls bija starp cilvēkiem.

8. Vēlāk, kad Es tiku upurēts uz krusta svētā altāra, lai jūs mācītu pildīt savu misiju, daudzi šaubījās, ka Jēzus varētu būt patiesā Dieva Dēls, Dieva Jērs, kurš jau sen iepriekš bija paziņots caur praviešiem. Taču tā bija rakstīts, ka Jērs jūs apgaismos ar savām asinīm.

9. Šodien Es nāku Garā, lai jums atkal sniegtu Savu mācību, lai jūs garīgi atdzīvinātu, lai ar Svētā Gara gaismu izdzītu tumsību, lai jūs atjaunotos un ļautu tikumiem pilnībā atklāties.

10. Cilvēki vēl nav dzirdējuši šo vārdu, viņi neievēro viens otru. Bet jūs Es esmu nosaucis par „Spēcīgo Izraēlu”, jo, piepildīti ar Manu spēku, jūs dosieties ceļā, lai liecinātu par Manu garīgo klātbūtni cilvēces vidū, lai jūs nestu Manu patiesību un atbrīvotu no ciešanu kausa, ko pasaule šajā laikā iztukšo.

11. Jūsu vidū ir izsalcis vilks. Jums jābūt modriem un jālūdz, jums jāievēro mana mācība. Kas ievēro manus baušļus, tas sajūtīs manu mieru.

12. Šajā laikā Es esmu runājis ar jums pilnīgi skaidri, lai jūs Mani saprastu. Es esmu jums parādījis, ka šis ceļš ir ejams. Ja jūs skārst sāpes, tad ne Tēvs tās jums ir sūtījis. Jūs paši esat tie, kas tās izraisījuši ar savu nepaklausību.

13. Saprotiet, ka Es esmu bezgalīga, cēla un svēta mīlestība, ka Es mīlu visus. Bet Es jums saku: mīliet tā, kā Tēvs jūs mīl, un Es jūs turpināšu mīlēt vienmēr.

14. Es esmu nācis, lai jūs attīrītu kā zeltu kausēšanas krāsnī, lai jūs būtu paraugs cilvēcei. Ir nepieciešams, lai jūs saprastu manas mācības, lai jūs būtu gaismas lāpa savu līdzcilvēku vidū, kas apgaismo visas dvēseles.

15. Tā ir jūsu garīgā dvēsele, kurai Es vēlos dāvēt mūžīgo dzīvību, jo tā ir cēlusies no Manis. Es to sagatavoju, lai tā Man paklausītu un spētu ar Mani sazināties no gara uz garu.

16. Parādiet Man savas palmu zaru garīgā veidā, jo materiālās palmu zaras Mani nerasniedz. Jūs pašlaik piedzīvojat laiku, kad cilvēce iztukšo ciešanu kausu. Esiet nomodā un lūdzieties, lai šīs ciešanas nepiemeklētu arī jūs.

17. Šajās dienās cilvēce piemin Manu ciešanu ceļu. Bet patiesi, Es jums saku: tagad jūs atrodaties laikā, kurā Es jūs atmodināšu.

18. Liels ir mana Gara sāpes, kad redzu, ka cilvēce savā fanātismā, apmaldībā un grēkā joprojām krustā sist mani. Bet tu, izredzētā tauta, kas esi apgaismota, seko manai patiesajai mācībai, kas uz visiem laikiem valdīs starp cilvēkiem. Cilvēki nespēs atturēt manu mīlestību, nedz arī aptumšot manu Dievišķo Gaismu. Es jūs iedrošinu un vadu ar saviem vārdiem, lai jūs sekotu manām pēdām un pildītu manu likumu.

19. Rīt jūs lūgšanā pacelsieties līdz manai dievišķībai un, apgaismoti ar intuīciju, kļūsiet par ceļa vadītājiem saviem līdzcilvēkiem.

20. Misija, ko Es jums esmu uzticējis, ir uzdevums, kas jums jāpilda visos laikos, jo caur jūsu starpniecību cilvēcei jāsaņem mana gaisma, un Es pacelšu to žēlastības dzīvē.

21. Izraēl, nevēlies turpināt gulēt. Jo, ja tu tā rīkosies, dabas spēki tevi pamodinās un pārmetīs tev, ka tu neesi izpildījis to cēlo un grūto misiju, ko es tev esmu uzticējis.

22. Es esmu ļāvis jums atzīt jūsu dāvanas un to lauku neizmērojamību, kurus Es esmu jums uzticējis, lai jūs tos attīrītu un apstrādātu.

23. Jūs esat mani bērni, kas atrodas manā aizsardzībā zem dzīvības koka lapotnes, un jūsu dvēseles ir bijušas pilnas prieka. Es saku tev, izredzētā tauta: kurš no jums, kas lūdza manu žēlsirdību, to nav saņēmis? Laimīgi tie no jums, kas, apzinoties manas lielās labvēlības, devās ceļā, lai liecinātu, ka Tēvs ir ar jums. Jo, pateicoties jūsu liecībai, lielas cilvēku pūļi dosies ceļā.

24. Lieciniet, ka Es esmu bijis kopā ar jums, lai cilvēkiem savās dvēselēs būtu žēlastības dzīve, lai viņi Manī atklātu vislabāko Ārstu un lai viņi Mani meklētu no gara uz garu.

25. Otrajā laikmetā mani mācekļi izplatīja manu mācību, lai cilvēce to pētītu, pārdomātu un pielietotu. Bet vēlāk cilvēks attālinājās no manas mācības būtības un radīja savus likumus, lai vadītu cilvēku pūļus. Taču Es nepieņemu to, ko cilvēks ir radījis savā apmaldībā un materializācijā. Es jums tikai atgādinu, ka manam patiesajam templim jābūt uzceltajam jūsu sirdīs un jūsu dvēselēs.

26. Šajā laikā Es esmu mācījis tos no jums, kuri Mani meklējuši, sajst Mani savās sirdīs, iegravēt tajās Manas mācības, lai jūs būtu tauta, kas dzīvo pilna žēlastības un gaismas.

27. Sagatavojieties un ar pazemību dodieties ceļā, lai jūs nestu cilvēcei šo miera vēsti. Lūdzieties par viņiem, lai jūsu Tēvs panāktu, ka Viņa likums tiek atzīts un ievērots no visiem cilvēkiem, lai viņi dzīvotu žēlastības pilnu dzīvi un spētu Mani meklēt no gara uz garu.

28. Atcerieties, ka Es esmu teicis: ja divi vai trīs no jums ir sapulcējušies Manā vārdā, Es būšu jūsu vidū un atklāšos jums atbilstoši jūsu sagatavotībai.

29. Esmu atnācis šajā laikā, lai sniegtu cilvēcei vēl vienu pierādījumu par Savu mīlestību, atklājoties jums, izredzētā tauta.

30. Jums jāliecina cilvēkiem un jā māca viņiem, ka, ja viņi sagatavosies, ja atbrīvosies no savas materializācijas, viņi ar savu garu sajutīs un ieraudzīs Mani. Tāpēc Es esmu runājis ar jums caur cilvēka saprātu, un šī atklāsmē caur grēcīgiem cilvēkiem ir bijis mīlestības pierādījums, ko Es esmu jums dāvājis, lai jūs saņemtu Manu Vārdu un vēlāk to nestu cilvēcei.

31. Sagatavojies, Izraēl, jo laiks, kad Es atklājos caur cilvēka saprātu, ir īss, un Es nevēlos, lai rīt jūs justos kā bāreņi savas nepietiekamās sagatavotības dēļ un tad atdarinātu pūļus, kas pulcējas savās greznajās baznīcās un apmierinās ar ceremonijām un materiālām dziesmām.

Starp šīm cilvēku pūlēm ir tikai nedaudzi, kas ir sajutuši Mani. Taču Es esmu nācis pie jums, lai sagatavotu jūsu sirdis un apgaismotu jūsu dvēseles, lai dotu jums Manu mīlestības pilno Vārdu, lai jūs sajustu Manu klātbūtni un piederētu pie tiem, kuri rīt nodos šo mīlestību un mieru saviem līdzcilvēkiem.

32. Ja jūs nesagatavosiet savas sirdis ar Manu mīlestības pilno Vārdu — kas tad kļūs no jums, kas kļūs no jūsu tuvākajiem, kad jūs piedzīvosiet laiku, kad lielas pārbaudījumi un vētras plosīs cilvēci?

Sirdīs nav miera, un, ja šie cilvēki uz īsu brīdi, ilgojoties pēc mierinājuma, nododas izklaidēm, tad Es jums patiesībā saku, ka, neskatoties uz visām šīm izklaidēm, viņiem ir ciešoša un slimā dvēsele, kas nejūt Manu mieru. Meklējot izklaidi, viņi apmierina tikai savas fiziskās maņas, bet viņu dvēselēs valda tikai sāpes.

33. Šī cilvēce nav Mani sajutusi; pie viņas vēl nav atnācis neviens, kas viņu paņemtu aiz rokas un parādītu ceļu. Es viņu uzņemsu kā nevainīgu un ar žēlsirdību tiesāšu viņas pārkāpumus. Es viņai došu iespēju tos labot.

Bet tu, izredzētā tauta, kas Mani ir dzirdējusi, kurā Esmu atklājies — kā tu jutīsies Manā priekšā, kad ieradīsies garīgajā pasaulē un atzīsies Man savā nepaklausībā? Jūs esat Tēva apdāvinātie, un Es gribu jūs uzņemt kopā ar jūsu grūtās misijas izpildi. Es negribu, lai jūs Manā klātbūtnē būtu apsūdzētie, Es gribu jūs uzņemt ar tēvišķu smaidu un atkal sūtīt jūs pasaulē kā gaismas garus, kā jūsu tuvāko vadītājus un aizstāvjus.

34. Patiesi, Es jums saku: jūs esat atnākuši pie Manis, jo Elija jūs ir savācis dažādos ceļos, jo jūs esat izredzētie, kurus Elija Man ir atvedis kā aitas. Ikviens, kas atrodas Elijas aitu ganāmpulkā, tiks aizstāvēts no viņa puses. Šis nenogurstošais gans pasargā jūs no viltīgajiem vajājumiem.

35. Svētais Gars jūs ir apgaismojis. Taču ne tikai tie no jums, kuriem ir mans dievišķais zīmogs, bauda šo žēlastību, bet ikviens, kurš sagatavojas un, vadīts no Elijas, paceljas pie Manis.

36. Svētā Gara gaisma jūs ir apgaismojusi, lai jūs būtu pie Manis Garā un patiesībā. Tas ir ceļš, pa kuru jūs sajutīsiet Manu mīlestību un atradīsiet pestīšanu.

37. Es uzņemu aitas, kuras man atved Elijas. Viņš turpinās meklēt nomaldījušos, jo Es izrādīšu savu žēlsirdību visām zemes tautām un visām nākamajām paaudzēm.

38. Meistars jums saka: dzeriet no šī neizsīkstošā avota tā kristāldzidro ūdeni, barojieties ar mūžīgās dzīvības maizi, ēst vīnogulāju augļus. Lūk, Es esmu jums sagatavojis labāko vietu pie sava galda.

39. Es tev jautāju, Izraēl: ko tu lūdz par tautām? Jo šis labums nav paredzēts tikai jums. Redziet, kā tautas ir skārušas lielas sāpju pārbaudījumi. Bet jums Es saku: Izraēl, ja tu iestāsi par saviem līdzcilvēkiem un lūgsi, mana griba piepildīsies visā cilvēces ģimenē.

40. Cilvēki ir sagrozījuši manu mācību. Bet Es esmu nācis pie jums, lai atkal jūs apmācītu ar savu mācību, ar savu gudrību, lai jūs kļūtu par maniem mācekļiem un būtu tie, kuri rīt mācīs pasaules cilvēkus un liks viņiem sajust manu klātbūtni savās dvēselēs.

41. Nācijas gatavojas iesaistīties jaunās karās. Bet, ja jūs būsiet nomodā un lūgsieties, Es piedāvāšu un piešķiršu cilvēcei Savu mieru.

42. Es šajā Trešajā laikmetā esmu nācis Garā, lai jūs, tāpat kā Lāzaru no viņa kapa, atmodinātu dzīvībai. Es esmu dziedējis jūsu spītālību un atbrīvojis jūs no sāpēm.

43. Es esmu jums devis savus mācījumus, lai jūs savās sirdīs nēsātu manu mīlestību un tādējādi sagatavojušies doties ceļā, lai vadītu cilvēci un

parādītu tai koku, kas jums sniedzis ēnu un ar saviem augļiem devis dzīvību.

44. Aiciniet cilvēkus nākt pie Manis, lai es varētu viņiem dāvāt savu tēvišķo mīlestību, apgaismot viņu dvēseles, izglābt viņus no bezgalīgā ļaunumu jūras, dot viņiem pienu un medu un izskaust rūgtumu no viņu dzīves.

45. Ja jūs tā runāsi ar saviem līdzcilvēkiem, jūs būsi izpildījuši uzdevumu, ko Es jums esmu uzticējis visos laikos. Ieklausieties, mīļā tauta, savā sirdsapziņā un stipriniet sevi apņēmībā mīlēt Mani un mīlēt savus līdzcilvēkus.

46. Es meklēju jūs sirds mīlestībā, lai jūs tajā Man uzceltu svētnīcu. Es jūs mīlu, esmu jūs rotājis ar dievišķo žēlastību un apgaismojis, lai jūs Man kalpotu.

47. Es esmu ielicis jūsos šo vārdu, kas rīt vairojas kā laba sēkla. Jo, ja jūs vairs nedzirdēsiet Mani šajā veidā, cilvēku pūļi vērsies pie Maniem mācekļiem, lai saņemtu to mācību, ko viņi nespēja dzirdēt no balss nesējiem. Jūs viņus mācīsiet, un Es būšu ar viņiem. Jums jābūt uzticīgiem un paklausīgiem Manam likumam, lai Mans darbs kalpotu jums par aizsardzību un jūs paceltu garīguma karogu.

48. Izraēla, lielie pārbaudījumi ir gatavi piemeklēt cilvēci, jo cilvēki to tā ir vēlējušies, jo viņu sirdīs joprojām dzīvo nodoms iznīcināt, kā arī tāpēc, ka viņi šajā pasaulē ir radījuši savu dievu. Taču, pirms cilvēks īstenos savu gribu, Tēvs atkal darīs sevi jūtamu cilvēces vidū. Tu, mana tauta, celies, lai atkal parādītu glābšanas šķirstu, kas ir mans likums, tāpat kā Noa toreiz runāja uz cilvēkiem.

49. Sagatavojieties, mana tauta, lai uzņemtu tos, kas nāks pie jums. Dodiet viņiem manu mīlestību, māciet viņus mīlēt cits citu, parādiet viņiem manu likumu, iededziniet viņu sirdīs ticības liesmu un ar maniem vārdiem dodiet viņiem mieru, lai viņi savos ceļos barotos no tā. Jums jāmaca šiem pūļiem meklēt Mani no gara uz garu.

50. Jūs esat nākuši uz Zemi, lai izpildītu šo misiju. Tāpēc Es esmu jūs sagatavojis ar Savu Vārdu, lai remdētu jūsu dvēseles slāpes ar šo kristāldzidro ūdeni, lai stiprinātu un dziedinātu jūs. Jums jāceļas drosmīgi, lai Manā Vārdā runātu uz cilvēkiem. Jums jābūt Maniem vēstnešiem, un ar jūsu starpniecību Es dosu viņiem Savu Gaismu.

51. Pacelieties lūgšanā, tad Es būšu ar jums, un kopā ar Garīgo pasauli jūs pamazām atmodināsi cilvēkus. Modieties un lūdzieties par tiem, kuri Mani nav sajutuši un savās sāpēs sūdzas, sakot Man: „Tēvs, Tēvs, kāpēc Tu mūs nedzirdi?”

Bet jūs, kas protat Mani meklēt no gara uz garu, iemācīsiet saviem līdzcilvēkiem lūgties un meklēt Mani klusumā un savas dvēseles pacilātībā. Es darīšu viņiem jūtamu Savu piedošanu, dosu viņiem gaismu un gudrību, lai viņi pildītu Manu likumu.

52. Caur tiem no jums, kas Mani ir atzinuši un ir pie Manis, Es palīdzēšu tiem, kas iet bojā Jaunuma plašajā jūrā. Es viņiem piedodu un svētīju viņus. Bet jūs, kas esat saņēmuši labumu no sava Dieva un Kunga, lieciniet cilvēcei par visu, ko Es jums esmu mācījis un atklājis, lai arī viņi Mani mīlētu un ķertos pie savas garīgās misijas izpildes.

53. Ir pravietots, ka šajos laikos uz Zemes parādīsies jauna Dieva tauta, „Izraēlas tauta”, un manam vārdam ir jāpiepildās. Taču nekrītiēt kļūdā, domājot, ka, kad Es runāju par Jauno Izraēlas tautu, Es domāju ebreju tautu. Jo tauta, par kuru Es jums runāju, veidosies no visām rasēm un visām valodām. Tās kopiena nebūs fiziska, bet garīga, tāpat kā tās misija būs garīga.

54. Kamēr tajos pirmajos laikos Izraēla sastāvēja no divpadsmit ciltīm, tagad būs divpadsmit misijas, kuras veiks Jaunā tauta — divpadsmit dievišķas misijas, kas, savstarpēji sadarbojoties, tai dos neuzvaramas tautas spēku.

55. Cilvēkiem nebūs jāveido grupas, lai izveidotu jaunas ciltis. Es tās radīšu un katram piešķiršu atšķirīgu uzdevumu, ko viņam būs jāizpilda starp cilvēkiem.

56. Jaunā Izraēla garā atmodīsies intuīcijas, atklāsmes un iedvesmas dāvanas, jo ar to palīdzību tā saņems manas vēstis.

57. Cilvēki, kas veidos jauno tautu, netiks izraudzīti uz Zemes, bet, pateicoties manai mīlestībai, viņi jau savās dvēselēs būs iezīmēti vai zīmogoti kā attīstītas būtnes, kā gaismas būtnes, kas nespēs novirzīties no ceļa, kas viņiem ir iezīmēts.

58. Tāpat kā Pirmajos laikos Izraēla gatavojās un sakārtojās, lai, ilgojoties pēc Apsolītās zemes, šķērsotu tuksnesi, un katrai ciltij tika uzticēts savs uzdevums, tā arī šajos laikos vieni garīgi stiprinās otrs, un katrs pildīs uzdevumu, kas viņam uzticēts.

59. Jūs, kas šobrīd Mani klausāties, būsiat tikai daļa no šīs tautas, kas būs izkaisīta pa visu zemi un būs tik daudzskaitlīga kā zvaigznes debesīs.

60. Šī zīme, ko dažī no jums ir saņēmuši, ir tikai simbols tam apzīmējumam, ko savā dvēselē nēsā ikviens, kurš šajā Trešajā laikmetā pilda uzdevumu Jaunās Izraēlas tautā.

61. Es jums daudzkārt esmu teicis, ka jūsu dvēsele sevī glabāja visu, kas tai pieder, jau pirms tā ieradās uz Zemes. Tāpēc tas akts, ko jūs saucat par „aizzīmogošanu”, bija tikai simbols. Tomēr priecājieties, jo jūsu uzdevums

jau ir noteikts, jo jūs jau zināt, kāds būs jūsu liktenis un jūsu loma Jaunās Izraēlas tautas klēpī.

62. Jums jābūt vēstnešiem, kas tautām sludina Manus norādījumus, un jums jābūt tiem, kas cilvēcei atklāj dievišķo vēstījumu, par kura uzticības nesējiem Es jūs esmu iecēlis. Jo šajā vēstījumā visi sūtņi un iezīmētie būs garīgi apvienoti. Jums jāpaziņo cilvēcei par laiku, kad tiks atbrīvotas visas dvēseles dāvanas un spējas, un jums jā māca, kā tās atklāt, attīstīt un izmantot.

63. Iedvesma, intuīcija, vārda dāvana, dziedināšana, pravietojums, atklāsmē, garīgā saziņa — tās ir dāvanas, kas, izlietas pār manu tautu, no visiem cilvēkiem veidos jaunu cilvēci. Bet lūdzieties, esiet ticīgi un drosmīgi, lai jūs izstarotu mieru, taisnīgumu un mīlestību pret saviem līdzcilvēkiem.

64. Mani sūtņi pildīs uzdevumus visur, katras iestādes vidū. Viņu sirds neapzināsies garīgo uzdevumu, ko tā pilda, bet viņu garīgā dvēsele pilnībā apzināsies visu, ko tā dara. Tā parādīs sirdij tās likteni, kas tai jāpilda uz Zemes, un atklās prātam visu, kas tam jāīsteno.

65. Cik liela ir jūsu, kas esat saņēmuši šo vēstījumu, atbildība! Jo jums jāgatavojas liecināt par to, ko esat dzirdējuši, un būt par paraugu un mācību piemēru garīgumam.

66. Starp jums nedrīkst pastāvēt neviens neskaidrības mirklis, kad pienāks brīdis atvērt savas lūpas, lai cilvēkiem sludinātu Labo Vēsti, un gan jūsu darbos, gan vārdos un rakstos ir jāizpaužas patiesība un augstsirdība.

67. Tagad Es jums jautāju: vai jūs vēlaties būt tie, kas cilvēcei atskanēs modinājuma zvanu, pamodinot to ar zvana skaņu, kuras skaņa ir patiesība, kas aicina sirdis? Vai arī jūs vēlaties, lai tā gaida, līdz pēdējā jūsu pēda uz Zemes būs pazudusi, lai tieši jaunās paaudzes nodotu šo liecību pasaules tautām?

68. Es neesmu kļūdījies, nosūtot katru no jums, lai gan jūs dažkārt šaubāties par saviem spēkiem, lai attaisnotu tik augsto aicinājumu.

69. Jūs šaubāties par to, ka esat izraudzīti un sūtīti, jo apzināties savus trūkumus. Taču Es varu jums teikt, ka šie trūkumi nav garīgajā dvēselē, ko Es sūtīju, bet miesā, kas jums uz Zemes kalpo kā pārbaudījums.

70. Nāks brīdis, kad garīgā dvēsele iegūs pārsvaru pār ķermeni, un atziņas gaisma iemirdzēsies katrā prātā. Tad jūs būsiet vienoti savā starpā, jo pastāvēs tikai viena griba: paklausīt tam bauslim, ko Tēvs ierakstījis jūsu dvēselē, lai jūs varētu būt Jaunās Izraēlas tautas cienīgi bērni.

71. Meistara dievišķā gaisma izplatās pa visu zemeslodi. Es aicinu savus „darbiniekus”, lai jūs varētu sēsties pie Kunga galda. Parādiet savu

paklausību un pazemību, nāciet klāt, lai stiprinātos, lai jūsos būtu mīlestība, sapratne un žēlsirdība.

72. Es, Augstākais Meistars, dodu saviem „darbiniekiem” pilnīgu paraugu. Es sagatavoju savus mācekļus šajā Trešajā laikmetā, lai jūs būtu sirdis, kas pilda Likumu un izrāda jums piemītošo žēlsirdību.

73. Es nāku pie jums, mīlie mācekļi, lai iedrošinātu jūs ar savu mīlestību, lai jūs varētu sajust un iepazīt Mani, lai jūs zinātu, no kā jūs dzirdat Vārdu, un varētu to saprast, to pētīt un izpētīt.

74. Iegremdējieties tajā, mīlie „strādnieki”, jo cilvēces vidū izplatās tumsība — naids, alkatība un iedomība. Taču jums ir liela vara; esiet tie, kam jārunā par Manu darbu, lai slimais, „spitālīgais”, neticīgais varētu atzīt to, ko šajā laikā sniedz „Dievišķais Vārds”.

75. Jūs esat pasaules gaisma. Taču, lai gan jūs spīdat starp cilvēkiem, jūs vēl neesat sevi atpazinuši, un arī cilvēki jūs vēl neatpazīst.

76. Neticīgā cilvēce atver muti, lai noliegtu Manu varu, jo tā gaida redzēt pierādījumus un brīnumus, ko Es tai devu Otrajā laikmetā. Cilvēki baro elku pielūgšanu, jo viņi nav pratuši pacelt savas dvēseles, nav bijuši gatavi ne lūgties, ne lūgt.

77. Kad Es jūs mācīju lūgt, Es jūs ievadīju patiesības, augšupejas un sagatavošanās ceļā. Es jums teicu: jums jāmaca cilvēkiem modrību un lūgšanu.

78. Pārdomājiet, pētījiet, tad jūs sapratīsiet, ka Meistars atklājas jūsu pazemībā, lai jums dāvātu gaismu, piedošanu un svētību, ka Viņš jūs nekad nav pametis. Es esmu kopā ar jums, lai atvieglotu jūsu krustu, lai jums sniegtu mierinājumu.

79. Es esmu jums uzticējis laukus un lauksaimniecības rīkus, lai jūs varētu apstrādāt un kopjāt laukus.

80. Cilvēce izjūt izsalkumu un slāpes pēc patiesības, ko Es jums esmu uzticējis. Cilvēce virzās uz tumsību, uz bezdibeni, uz pazudināšanu. Taču ir sirdis, kas Mani mīl, no dažādām valodām, rasēm un ādas krāsām. Es vēršos pie dvēselēm, neņemot vērā atšķirības.

81. Tieši tev, Izraēl, ir jāparāda viņiem ceļš, tev ir jāsniedz viņiem Mans mācījums.

82. Apzinieties žēlastību, kas jums pieder, un mana vārda vērtību. Ķerieties pie darba kā viena sirds, kā viens cilvēks un ar vienotu gribu, lai izpildītu misiju, ko Es jums esmu uzticējis.

83. Mīliet viens otru, apvienojieties un esiet pazemības paraugs. Izplatiet Manu Vārdu, dāvāiet veselību, sniedziet mierinājumu, atdzīviniet Lāzaru no viņa kapa, atgrieziet redzi aklajam un dziediniet klibo, tad cilvēce Mani atzīs caur šiem garīgajiem brīnumiem.

84. Pēc 1950. gada jūs vairs nedzirdēsiet Mani caur balss nesējiem, un tad jūs sapratīsiet, ka tas bija Meistars, ka tas bija Svētais Gars, kurš izpaužas caur cilvēka saprātu.

85. Šodien Es kā Tēvs dodu jums Savu žēlastību un kā Meistars – Savus mācījumus. Es esmu jūs aicinājis ar Savu skaisto zvanu un savācis jūs no dažādiem ceļiem, lai šajā laikā padarītu jūs par cilvēku vadītājiem. Es esmu jums atgādinājis par misiju, kas jums jāizpilda, un esmu apmācījis jūsu garīgās acis, lai jūs varētu Mani redzēt ar simbolu un tēlu palīdzību. Es esmu jums devis vārda dāvanu, lai jūs varētu liecināt cilvēcei par atklāsmēm, kuras esat saņēmuši no Manis.

86. Jūs esat Mani izredzētie, un Es jums esmu teicis: visur, kur jūs ejat, jums jāatstāj gaismas pēdas. Taču, lai jūs šīs pēdas atstātu, jums jāatjaunojas, jums jāsagatavojas.

87. Ja jūs ievērosiet Manas mācības — ko tad jūs varētu baidīties no pasaules? Es runāju ar jums pilnīgi skaidri, lai jūs varētu Mani saprast, lai jūs spētu Man sekot.

88. Es jūs mācu, lai jūs pasaulei sniegtu patiesības vārdus, lai jūs tai padarītu manas klātbūtnes sajūtu. Nesiet Man savas sirds ziedus, ļaujiet jūsu labo darbu smaržai pacelties līdz Manam Garam, esiet labs paraugs saviem līdzcilvēkiem un rīt, kad vairs nedzirdēsiet Mani caur šiem balss nesējiem, dodieties ceļā kā Mani labi mācekļi, lai parādītu cilvēcei šo ceļu.

89. Cilvēki ir sagrozījuši Manu darbu un ir novirzījušies no ceļa. Bet jums ir jāpilnveidojas un vairs nekrist elku pielūgšanā. Jo cilvēku roku darinātie tēli nerunā, nejūt un nedzird. Vai Manai būtībai tiešām ir nepieciešams materializēties, lai būtu kopā ar jums? Patiesība vienmēr uzvarēs. Es vienmēr esmu jums devis patiesības vārdus, lai arī jūs varētu liecināt par Mani.

90. Kā plēsīgais putns kārdinājums vēlas atņemt jums jūsu dāvanas. Taču jūs dzīvojat laikā, kad jums ir ticības brīvība, jo apspiešanas laikmets tagad ir beidzies, un jums jāizmanto šī brīvība un nedrīkstat ļauties kļūt par ļaunuma un cilvēku melu vergiem.

91. Ar mīlestību nododiet tālāk šo mācību, jo mīlestība ir tas, ko Es jums esmu devis. Man nav bijis vajadzīgs pātagas sitiens, lai jūs man ticētu. Jo, ja Es tā rīkotos, Es vairs nebūtu jūsu Tēvs un jūsu Dievs.

92. Pasaules ceļos un takās jūs esat saskārušies ar sāpēm. Tagad aplūkojiet šo ceļu, uz kura atrodas mana patiesība, aplūkojiet tā krāšņumu ar savu garīgo skatienu. Es esmu uzticējis jums atslēgas, dāvanas un varu. Lietojiet to visu labi, lai cilvēce jūs atpazītu kā manus mācekļus.

93. Tagad ir laiks, kad jums jāgatavojas, lai varētu pievērsties savas misijas izpildei, kad vairs nedzirdēsiet Mani caur balss nesējiem. Es nekad

nešķiršos no jums. Es jūs iedvesmošu un runāšu ar jums no gara uz garu,
lai jūs varētu izpildīt savu grūto misiju.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 260

1. Šajā laikā jūs atgriežaties pie Manis, lai dzirdētu Manu jauno mācību, lai saņemtu Manu mācības likumu krājumu, ko bijāt aizmirsuši, un lai meklētu Manu atklāsmes grāmatu, ko arī cilvēki bija no jums noslēpuši.

2. Es esmu atvēris jūsu priekšā vēl vienu nodaļu no Dzīvības grāmatas – Sesto zīmogu, kas satur bezgalīgu gudrību, kuru Es jums šobrīd atklāju vienkāršā un saprotamā veidā. Šī atklāsmē jums izskaidro noslēpumus, kuros jūs nevarējāt iekļūt.

3. Sestais zīmogs ir pilnībā atvērts, un Es jums parādu vienu tā lappusi pēc otras.

4. Katru reizi, kad jūsu sagatavošanās ir bijusi liela, kad jūs Mani esat klausījušies, jūs esat saņēmuši lielas dievišķas atklāsmes. Jūs esat Gudrības grāmatas mantinieki, tāpēc, ja jūs sagatavosieties, Sestā zīmoga saturs izliesies jūsos, lai jūs būtu liecinieki, kas apstiprina, ka balss, ko viņš dzirdēja, bija mana balss, un jūs ar saviem darbiem liecināt par to.

5. Ja Tēvs neļautu saviem bērniem sevi atpazīt — vai tad Viņš varētu gaidīt no viņiem pilnīgu sapratni un pilnīgu mīlestību? Atcerieties, ka laika gaitā Es esmu atklājis savus mācījumus jūsu garam arvien vienkāršākā veidā.

6. Man jums jāsaka, ka, lai gan jūs dzīvojat Svētā Gara laikmetā, jūs vēl neesat mani pilnībā atpazinuši, jums nav pilnīgas izpratnes par to, kas Es esmu, un jūs vēl neesat sapratuši to, ko Es jums esmu atklājis. Bet jūsu mīlestība, iedrošināta jūsu Skolotāja vārda, jūs aizvedīs līdz dzīves ceļojuma galamērķim.

7. Jūs ceļojat cauri garīgajai tuksnesim, un jūs apgaismo dievišķā bākas gaisma. Tas nav karstais smilšu slānis, kas apdeg jūsu pēdu zoles, un arī ne saules stari, kas ievaino jūsu sejas ādu. Jūs nemocina ne ūdens, ne maizes trūkums, un tomēr — dzīve, ko jūs izdzīvojat, ar tās upuriem, grūtībām un nelaimēm, ir tāpat kā tuksnesis, kuru jūs lēnām šķērsojat, bet ar stingru cerību sasniegt Miera Valstību.

8. Elija ir vadonis, kurš šajā laikā iet tautai pa priekšu, rāda tai ceļu un iedrošina cīņā.

9. Šis ceļojums atstās jūsu dvēselē progresu un pilnveidošanos. Tomēr saprotiet: ja Pirmajā laikmetā jūs vēl bijāt mācekļi, Otrajā laikmetā jūs bijāt sekotāji, un šajā laikmetā jūs saņemat apmācību, lai kļūtu par meistariem.

Jums jābūt modriem, jo cilvēki centīsies izpētīt Manu darbu, ko daži uzskatīs par zinātnisku. Tad jums jāpaziņo viņiem, kā garīgā mācība pārveidos pasauli, un ar saviem mīlestības darbiem saviem līdzcilvēkiem par to liecināt.

10. Es nepretos cilvēku zinātnei, jo zinātne ir zināšanas, atziņa, gaisma. Taču mana mācība stāv pāri jebkurai cilvēciskai atziņai. Savos vārdos Es runāju ar jums par garīgo dvēseli, par garīgā un dievišķā atziņu, par augstākas dzīves atziņu, kas atrodas aiz visa tā, kas ir viela un matērija. Patiesi, Es jums saku: to zinātni, ko cilvēki ir attīstījuši cilvēces labā, Es svētīju.

11. Tagad ir laiks, kad daudz runās par dvēseli un zinātni. Zinātne nav tikai to privilēģija, kuri fiziski trenējas, lai to apgūtu. Jo tā ir gaisma, kas plūst no garīgās dvēseles, kura to saņem no Dieva.

12. Mans dievišķais mācījums ir augstāka zinātne, kas jūs māca pilnveidot dvēseli. Tāpēc Es esmu jums devis smadzenes un sirdi, lai jūs tur attīrītu savas domas un jūtas.

13. Mācība, ko Es jums šobrīd sniedzu, nav ierobežota, tā ir visaptveroša, bezgalīga. Tajā jūs atradīsiet patieso izpratni par garīgo un materiālo dzīvi.

14. Es redzu, ka jūs esat spējīgi saprast manu mācību un iekļūt tās noslēpumos. Ar materiālās zinātnes palīdzību jūs esat iepazinuši likumus, kas valda pār materiālo radību — likumus, kas ir ietverti jūsu pašu ķermenī.

Taču, iepazinuši to, kas iepriekš jums bija noslēpums, jūs esat apzinājušies, ka atrodaties pie Aizsaules sliekšņa, kur esat sajutuši Tēva sirdi, kas nepārtraukti cenšas jums atklāties. Kas jums var būt nezināms, ja jūs pazīstat manu mācību?

15. Tāpēc Es jums saku, ka mana mācība sniedz jums augstākas zināšanas, kas neļaus jūsu sirdij zaudēt drosmi šīs pasaules zinātnieku klātbūtnē.

16. Lai saprastu jebkura notikuma jēgu vai nozīmi dabā vai jūsu dzīvē, jums nav jāmeklē atbildes zinātniskās grāmatās. Jums pietiks ar to, ka sagatavosiet savu prātu un attīrīsiet savu sirdi, lai no jūsu lūpām plūstu iedvesma.

17. Mana mīlestība pret jums ir tik liela, ka, lai gan jūs vēl esat tik nenobrieduši, Es jums esmu piedāvājis Savu Valstību un nolaidos pie jums, lai dotu jums Savu Asini!

18. Šis tauta, ko Es šobrīd mācu, tāpēc nebūs lielāka par citām, taču tā būs atbildīgāka par to, ko Es tai esmu uzticējis un ko Es tai esmu atklājis. Jūsu uzdevums ir ļaut citiem piedalīties tajā, kas jums pieder, padarīt viņus līdzīgus jums, lai jūs, lai gan esat bijuši pirmie, kas to saņēma, no pazemības spētu būt pēdējie.

Nebaidieties, ka tie, kas nāks pēc jums, sasniegs lielākus panākumus nekā jūs. Jo vairāk jūs dosiet, jo vairāk pieaugs jūsu zināšanas. Ja, savukārt,

jūs neko no tā, ko esat saņēmuši no Tēva, neizsniegsiet tālāk, jūsu dvēsele paliks kaila, jūsu sirds tukša un jūsu rokas bez spēka. Tad jūs būsiet zaudējuši dārgumu, un grāmata būs aizslēgta. Jūsu mute paliks klusa un vairs nerunās par garīgajiem mācījumiem, un jūs zaudēsiet dziedinošo ziedi, ko Jēzus jums ir uzticējis.

19. Jūsu misija starp cilvēkiem ir miera un mīlestības misija. Šo misiju jūsu gars jau pildīja Pirmajā laikmetā, kad jūs bijāt mana Likuma bērnu skolnieki, — kurā Es jūs izmantoju kā instrumentus, lai sniegtu mācības un paraugus cilvēkiem visos laikos. Otrajā laikmetā jūs bijāt Jēzus mācekļi, jo no manām lūpām dzirdējāt to, ko dzirdēja un izplatīja divpadsmit apustuļi, lai visa tauta kļūtu par liecinieku. Tāpēc pēc manas aiziešanas parādījās daudzi Kristus mācekļi un daudzi mocekļi.

20. Tauta: Šajā laikā, kad Es nāku kā Svētais Gars, Es jūs atstāšu kā apmācītus meistaros, kuri spēj tieši sazināties ar Dievišķību.

21. Lielākā daļa cilvēku Mani nedzirdēs ar cilvēka saprātu, bet viņi saņems Manu mācību caur jums. Jau tuvojas brīdis, kad Es uz visiem laikiem atcelsiu šo veidu, kādā Es jums šajā pasaulē sniedzu Savu Vārdu. Taču daudzas tautas, kas Mani nav dzirdējušas, dzirdēs Mani caur jums. Šodien Mans derības līgums ar jums tiks noslēgts nevis ar Manu Asinīm, bet ar Manu Gaismu.

22. Jums nevajadzēs jautāt cilvēkiem, ko jums darīt, nedz arī stostīties vai apklust, atbildot uz viņu jautājumiem. Jūs sevī nesat Meistaru, kurš runās ar jums un iedvesmos jūs. Jūsu lūgšanai tiks piešķirta pietiekama spēka un varas, lai veiktu brīnumus.

23. Redziet, kā pasaule, saskaroties ar savām lielajām grūtībām, pārdomā apsoliņumus, ko Jēzus Otrajā laikmetā deva par atgriešanos pie cilvēces, un pēta senāko laiku praviešus, cerībā, ka notikumi, kas satricina šo laikmetu, ir zīme par manu drīzo atnākšanu.

24. Ja jūs, kā mana darba sekotāji, justosieties mazvērtīgi un nicināmi savu līdzcilvēku priekšā, jūs tiksiet uzskatīti par muļķiem un neziņotājiem.

25. Tas ir tikai izteiksmes veids, ko Es izmantoju, kad saku jums, ka Es atklājos caur neziņas pilniem cilvēkiem. Jo prāts, kas ļauj manai iedvesmai plūst caur sevi, atklāj gaismu dvēselē, un gaisma ir gudrība.

26. Es jums atkārtoju: cīnieties! Jo tik ilgi, kamēr dvēsele atrodas attīstības ceļā, tā būs pakļauta kārdinājumiem. Tāpēc Es jūs mācu un dodu jums spēku, lai jūs pārvarētu sliktās tieksmes. Ja jūsu dvēsele ir stipra, tā dos prātam spēku un sirdij stingru gribu, lai pārvarētu miesas kārības. Ja cilvēkam trūkst gaismas, viņa dvēsele neattīstās. Tad visi dzīves likteņa pavērsieni spēcīgi ietekmē viņa sirdi, un viņš ir kā laiva, kas apgāžas vētrā.

27. Ja cilvēks ir garīgi sagatavots, tas ir tā, it kā viņš pret kārdinājuma viltībām valkātu neiznīcināmu bruņu tērpu.

28. Es esmu jums atklājis šos mācības, lai, ja jūs uz brīdi pakļūpjat vai apmaldāties ceļā, jūs atzītu savu kļūdu un atkal meklētu ceļu uz labāku dzīvi.

29. Ja jūs būsiet pazemīgi, jūsu garīgais bagātums pieaugs dzīvē, kas jūs gaida. Tad jums būs miers, kas jums dāvā skaistāko sajūtu jūsu pastāvēšanā. Un jūsu garā dzims ilgas kalpot Tēvam, būdami uzticīgi sargātāji visam, ko Esmu radījis, būdami mierinājums ciešajiem un miers nemierīgajiem.

30. Ne tikai Mans vārds liecina par Manu klātbūtni šajos brīžos, bet arī jūsu pašu dvēsele, kas dziļi sajūt Mani šajā mierā, ko Es jums dodu.

31. Meistars ir kopā ar jums. Jūsu dvēsele ir apsēdusies pie Manas debesu galda. Patiesi, Es jums saku: pie šī galda nav privilēģētu vietu, visi ir vienlīdzīgi, jo tos apņem Mana žēlsirdība.

32. Mana mīlestība caurvij jūsu būtību, lai jūs mīlētu savus tuvākos tā, kā Es jūs mīlu, un lai jūsu sirdīs nebūtu ne pirmās, ne pēdējās vietas. Ja jūs jau būtu devušies ceļā uz tautām, provincēm un ciemiem, jūs sastaptu cilvēci bez mīlestības, bez žēlsirdības, jūs visur atklātu sāpes un postu. Visur jūs atrastu piemērotu zemi, kur sēt manu sēklu.

33. Cilvēce jūt Manu klātbūtni, nezinot, kādā veidā Es esmu atklājies, un savās bailpilnajās lūgšanās tā Man saka, ka tikai Mana asinis to varēs glābt, ka, ja Es tai došu Savu maizi, tā neizmirsīs no bada un slāpēm pēc mīlestības, un ka tikai Mana gaisma nesīs risinājumu tās konfliktiem. Viņu sāpju pilnā un izmisuma pārņemta balss man jautā: „Kāpēc Tu nenāc? Kāpēc Tu nepieej tam, kurš savās sāpēs Tevi sauc un lūdz?”

34. Jūs nezināt, ka ir cilvēki, kuri dienu no dienas dzird Mani un saņem mana Gara klātbūtni, kas ar savu žēlastību pārvērš izstumtos par Dievišķības kalpiem.

35. Ja viņi zinātu, ka Es drīz atkal aiziesu, viņi jūs nežēlīgi nosodītu kā nepateicīgus par jūsu vienaldzību pret viņu vajadzību pēc mierinājuma, pēc garīga vārda, pēc gaismas stara.

36. Es šobrīd jūs sagatavoju laikam pēc manas aiziešanas, lai jūs, neraugoties uz dzīves likteņa pavērsieniem, paliktu vienoti, jo „Vārds” garīgi turpinās vibrēt jūsos un atklās jums lielas iedvesmas. Kad jūs pulcēsieties, lai runātu par garīgajām atklāsmēm, jūs no Manis saņemsiet dievišķu iedvesmu un šajos brīžos sajūtīsiet Meistara sirds siltumu un viņa rokas maigo pieskārienu, kas uzliksies uz jūsu galvas. Tad jums šķitīs, it kā jūs dzirdētu manu mīļoto balsi, kas jums dāvinās manu mieru.

37. Es dodu jums pilienu dziedinoša balzama, lai, ja jūs tiksiet vajāti, jūs veiktu brīnumainus dziedinājumus cilvēku vidū. Jo lielu epidēmiju laikā, kad uzliesmos neparastas un zinātnei nezināmas slimības, atklāsies manu mācekļu pilnvaras.

38. Es uzticu jums atslēgu, ar kuru jūs atvērsiet visvairāk sarūsējušo slēdzeni, tas ir, visnepaklausīgāko sirdi, un pat cietuma vārtus, lai dotu brīvību nevainīgajiem un glābtu vainīgos. Jūs vienmēr dzīvosiet mierā un ļaujoties uz Mani, jo visur, kur vien dosieties, jūs aizsargās mani eņģeļi. Viņi padarīs jūsu uzdevuma izpildi par savu un pavadīs jūs uz mājām, slimnīcām, cietumiem, nesaskaņu un kara laukiem — kur vien jūs dosieties, lai sētu manu sēklu.

39. Tad ar varenību mirdzēs Sestā zīmoga gaisma, kas būs kā vispārēja lāpa, kuras starus redzēs visi, un mana mācības vārds kļūs pazīstams starp cilvēci.

40. Šis zemes stūrītis, kurā Es šajā laikā esmu atklājies, būs Jaunās Jeruzalemes atspulgs, kas atvērs savas “divpadsmit vārtus”, lai ļautu ienākt ārzemniekiem, kuri ieradīsies lielos pūļos un jautās, kur šajā laikā ir bijis Meistars, lai lūgtu liecību par brīnumiem, ko Viņš paveica, un par pierādījumiem, ko Viņš sniedza, lai pētītu Viņa Vārdu un novērotu tos, kuri bija Viņa mācekļi. Daudzi līdzī nesīs Rakstus ar pagātnes laiku pravietojumiem, lai pārliecinātos, vai Es patiešām esmu bijis jūsu vidū.

41. No maniem mācekļiem daži paliks tur, kur viņi atrodas tagad. Bet citiem būs jādodas uz citām zemēm, un ceļā kā apustuļi un misionāri viņi ieraudzīs kaujas laukus, kur iznīcība un nāve ir atstājušas savas pēdas. Viņi redzēs mirušās pilsētas, drupas un postu. Tad sāksies cīņa, lai atgrieztu „mirušos” ticības, gaismas un mīlestības dzīvē. Bet, ja cilvēki šaubīsies par Manu „darbinieku” patiesumu, Es caur viņiem darīšu brīnumus. Tad neticīgie atgriezīsies, viņi raudās, un cilvēku pūļi pārpludinās šo vēstnešu sirdis ar savām sāpēm.

42. Jūs nezināt, kurš jūs tad aicinās un uzņems. Bet kur vien jūs ietu un pie kā jūs arī vērstos, jums vienmēr jārunā, apveltītiem ar pazemību un maigumu. Jūs skaidrosiet pagātnes laikos dotos likumus, atklāsmes un mācības, kā arī to, kas šajā laikā ir atklāts caur Svēto Garu. Jūs runāsi tēlaini, bet prāsi izskaidrot manas tēlainās izteiksmes un līdzības, lai pieaugušie saprastu, bērni atmodinātos un vecie cilvēki nelauztu galvu.

43. Tie, kas pievērsīsies šim vārdam, pievienosies „strādniekiem” un dosies ceļā, lai Mani dēļ iekarotu sirdis un dvēseles.”

44. Strīds būs sīvs, bet auglīgs, jo sāpes jau iepriekš būs padarījušas sirdis auglīgas.

45. Atzīstiet pārmaiņas, kas notiks, pateicoties manai mācībai!

46. Materiālā vara tiks iznīcināta, zinātne sajauks prātus, lepnums tiks pazemots un kaislības apslāpētas.

47. Cilvēka dvēsele, kas savas attīstības dēļ jau ir atvērtā stāvoklī, drīz sapratīs un pieņems manas mācības atklāsmes. Aiz materiālismu, personīgajām interesēm un iedomību slēpjas garīgā dvēsele, kas gaida manu atnākšanu.

48. Rūpējieties, lai sēkla, ko jūs sēsiet, būtu tikpat tīra, kā Es to jums esmu uzticējis.

49. Jūs sastapsiet cilvēkus, kuri domā citādi nekā jūs, kuri jūt un dzīvo citādi, un kuru paražas, dzīves apstākļi, likumi, mācības un rituāli turklāt ir ļoti dziļi iesakņojušies viņu sirdīs.

50. Jūs kļūsiat par lieciniekiem pasaules uzskatu un mācību cīņām, kurās daži daļēji pievienosies maniem likumiem, bet citi pilnībā novērsīsies no šiem principiem. Es ļaušu viņiem stāties viens pret otru un cīnīties.

51. Šajā sadursmē jūs redzēsiet, ka lielās reliģiskās kopienas vairāk izmanto vardarbību un netaisnību nekā mīlestību un žēlsirdību. Jūs atpazīsiet to centienus piesaistīt vājos.

52. Sabrukums parādīsies visiem, jo patiesībai ir savi ieroči, lai aizstāvētu tos, kuri tieši šai patiesībai ir uzticīgi. Bet, ja cilvēkos radīsies jautājums: „Kur ir patiesība?”, jums jāatbild: „Mīlestībā.”

53. Mācekļi, jūsu prieks ir liels, jo mans Vārds joprojām ir pie jums — šis Vārds, kas jums ir devis dzīvību, kas jūs ir stiprinājis pārbaudījumu brīžos un kas jūs ir barojis. Kad jūs iepazīnāties ar to, jūs piedzīvojāt, kā jūsu brūces sadzija un kā jūsu dzīve pārveidojās.

54. Cik daudz ar materiālo saistītu centienu nomira jūsu sirdīs, par lielu prieku jūsu dvēselei, kas ieraudzīja iespēju izmantot dzīvi, veicot labus darbus ar garīgo sēklu! Jūs vērsāt skatienu uz pagātni un izvērtējat, kādi bijāt agrāk un kādi esat šodien. Tādējādi jūs pamanāt garīgo progresu, ko esat panākuši, un pateiciaties Man no visas sirds.

55. Ja esat pieļāvuši kļūdas, Es esmu jūs mīloši labojis, neizpaužot to citiem. Jo Es nevēlos, lai pasaule redzētu jūsu trūkumus un jūs labotu. Pasaule ir nežēlīga, un tās taisnīgumā nav žēlsirdības.

56. Ļaujiet, lai mana Garīgā pasaule jūs labotu. Viņi ir jūsu labākie draugi, jūsu brāļi un māsas mīlestībā, kuri neiztrūcina savus mīlestības darbus. No cik daudzām bezdibenēm un briesmām viņi jūs ir izglābuši, no cik daudzām sliktām izvēlēm viņi jūs ir atturējuši! Cik bieži viņi ir aizvēruši jūsu lūpas, lai jūsu sirds kaislība neizpaustos vārdos, kas varētu kļūt par spriedumu jums pašiem!

Ja jūs esat cietuši neveiksmi, īstenojot kādu sliktu nodomu, ko uzskatījāt par labu, viņi pēc tam jums ir iezīmējuši labu ceļu. Viņi nenogurstoši ir jūsu

pusē kā aprūpētāji un aizstāvji. Arī viņi vairs neizpaužies, kad Es pārtraukšu runāt. Bet neatsakieties no mīlestības pret šīm būtnēm, jo viņi būs jums ļoti tuvu un turpinās sniegt jums savu palīdzību.

57. Mans darbs nebūs beidzies tādēļ, ka Es vairs nerunāju ar jums, un arī mana Garīgā pasaule nerunās. Gluži pretēji, tad pienāks laiks pilnīgai saziņai ar Tēvu, kurā jūs garīgi dzirdēsiet Viņa balsi.

58. Mans Vārds netiks dzirdēts tā, kā to dzirdēja Mozus Sinaja kalnā, materializējies negaisa troksnī, nedz arī cilvēciskā veidā, kā Otrajā laikmetā no Jēzus lūpām, nedz arī caur cilvēciskajiem balss nesējiem, kā jūs to šajā laikā esat dzirdējuši no Svētā Gara. Ikvienš, kas sagatavosies, sasniegs saziņu no gara uz garu, kas nebūs tikai dažu privilēģija.

59. Ir visdabiskāk, ka dvēseles spēj sazināties un pārzina Gara valodu, no kuras tās ir cēlušās.

60. Garīgums atnesīs miega dāvanu vai spēju atmodu un sirds visu šķiedru jutīgumu.

61. Mana klātbūtne būs jūtama. Kad jūs runāsi par Manu darbu, jūs būsi iedvesmoti no Manis un runāsi ar teikumiem, kas pilni neizmērojamas gudrības, kuri pārsteigs pat cilvēkus ar plašām zināšanām. Tie, kuri šajā saziņā sasniegs lielu progresu, saņems ne tikai vārdus, teikumus vai idejas, bet veselās mācības, kas pilnas ar pilnību. Jūsu rokas spēs rakstīt kā „zelta spalvas”, tāpat kā apustuļa Jāņa rokas Svētā Gara iedvesmā.

62. Ja jūs atrodaties neticīgo, rakstu zinātāju un priesteru vidū un jūtaties piepildīti ar Manu Garu, tad nevienam nesakiet, ka tas ir Tēvs, kurš runā caur jūsu muti. Bet Es turpināšu runāt uz cilvēci caur jums. Šajā saziņā jūsu acīm jābūt atvērtām un jūsu dvēselei – sajūsminātai, pārsteigtai par to, ko lūpas atklāj šajā brīdī.

63. Arī pravietošanas dāvana caur redzējumiem tiks atbrīvota un atklās jums vēl neatklātus noslēpumus, ļaujot jums ieraudzīt nākotni. Bet redzētājam nekad nedrīkst būt par tiesnesi vai savu līdzcilvēku atmaskotāju.

64. Tā būs saziņa no gara uz garu dažādās formās, caur kuru Es jums vēlreiz saku, ka 1950. gadā, kad mans vārds starp jums beigsies, mans darbs nebūs pabeigts. Tā mērķis, tā misija visā pasaulē turpināsies.

65. Jums jāsatavojas, tad jūs vienmēr, kad būsi sapulcējušies — vai nu šajās draudzes telpās, savās mājās vai brīvā dabā — šajās sanāksmēs garīgi sajūtīsiet manu klātbūtni.

66. Bet esiet modri, jo parādīsies arī viltus mācekļi, kuri sludinās, ka viņiem ir tieša saziņa ar Tēvu, un kuri nodos viltus norādījumus un

iedvesmas. Es esmu jūs mācījis atšķirt patiesību no krāpšanas, atpazīt koku pēc tā augliem.

67. Es pārbaudīšu gan vienus, gan otros, un jūs redzēsiet, ka patiesie mācekļi izturēs pārbaudi ar savu ticību, bet viltus mācekļi kritīs savas vājības dēļ.

68. Kad Es teikšu savu pēdējo mācību runu, Es ar skumjām raudzīšos uz tiem, kuri nav izmantojuši Manas mācības; taču tajos, kuri saprot Manas atvadas jēgu, Es redzēšu gandarījumu par viņu panākumiem.

69. Es jums atstāšu lūgšanu kā ceļvedi, lai nonāktu pie Manis — ne to, ko izsaka lūpas, ne to, ko jūs izsakāt dziesmās, bet to, kas ir caurvīta ar tīrām domām un cēlām jūtām.

70. Ja jūs tiksiet vajāti šīs rīcības dēļ, nebaidieties. Ja jūs tiksiet notiesāti tāpēc, ka nekrītat ceļos pie altāriem un tēliem, arī tad nebaidieties. Jūsu brīdis runāt pienāks, un jūs pārliecināsiet ar patiesību. Jūs parādīsiet, ka jūsu dievkalpošana nav ne publiska, ne vērsta uz ārēju iespaidu, bet gan iekšēja un garīga. Cilvēki visā šajā meklēs kļūdas, bet tās neatradīs.

71. Esiet neatlaidīgi, un jūs redzēsiet, kā elku pielūdzēji atzīs savu kļūdu un ar savām rokām iznīcinās savus elkus.

72. Patiesi, Es jums saku: drīzāk zudīs debesis un zeme, nekā mans vārds nepiepildīsies!

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 261

1. Mans vārds ir skaidrs, tā vienkāršais izteiksmes veids pārlicina un aizkustina gan izglītotos, gan neizglītotos. Ņemot vērā tā skaidrību, jūs ar vieglumu esat sapratuši daudzas mācības, kuras jūs vai nu nevarējāt saprast, vai nevēlējāties pieņemt.

2. Šodien jūs zināt, ka cilvēks var atpazīt savu Dievu, bez nepieciešamības pēc pārspīlētas jūtu izpausmes, lai caur tām uztvertu garīgo. Šodien jūs zināt, ka, neskatoties uz jūsu ierobežoto prātu, jūs varat izveidot priekšstatu par to, kā pilnīga vienotība starp Dievu un cilvēku kļūs par realitāti, tāpat kā jūs esat pārlicināti par manas atklāsmes patiesību, pateicoties manu balss nesēju saprāta spējām.

3. Tajos, kas Mani ir uzklājis, ir iestājusies gaismas, tāpēc nepatiesa un nešķīstais vairs nevar iekļūt viņu sirdīs.

4. Tagad ir gaismas laiks, kurā cilvēks ne tikai ticēs, bet arī sapratīs, pamatos un izjutīs Manu patiesību.

5. Manas mācības mērķis ir pārlicināt visus, ka neviens nav ieradies šajā pasaulē bez pamatota iemesla, ka šis iemesls ir dievišķā mīlestība un ka visu cilvēku liktenis ir pildīt mīlestības misiju.

6. Visos laikos, jau no paša sākuma, cilvēki ir jautājuši: „Kas es esmu? Kam esmu pateicīgs par dzīvību? Kāpēc es eksistēju? Kāpēc esmu šeit ieradies un kurp dodos?” Daļai no savām neskaidrībām un zināšanu trūkumam viņi ir saņēmuši atbildi manos paskaidrojumos un pārdomās par to, ko Es jums laika gaitā esmu atklājis. Bet daži jau domā, ka zina visu; tomēr Es jums saku, ka viņi ir iekrituši lielā kļūdā, jo to, kas glabājas Dieva Gudrības grāmatā, cilvēki nevar atklāt, kamēr tas viņiem netiek atklāts; un šajā Dievišķās Gudrības grāmatā ir daudz kas ietverts, tās saturs ir bezgalīgs.

7. Šī pasaule spers vēl vienu soli patiesības atziņā. Pēkšņi tā piedzīvos apjukumu, taču pēc tam tā nomierināsies un nonāks pie izpratnes.

8. Cilvēks vienmēr ir cīnījies, lai sasniegtu patiesības atziņu. Sākumā viņš visu attiecināja uz dabu, bet vēlāk, novērojot un pārdomājot, nonāca pie atziņas, ka nav iespējams, ka tik daudz brīnumu un pilnīgu darbu varētu rasties no nekā, ka noteikti pastāv radītāja spēks, inteliģence un augstāka vara. Šis pārlicības dēļ nostiprinājās cilvēku ticība, un viņi savukārt izveidoja kultus un rituālus, lai godinātu To, no kura bija cēlušies visi radījumi.

9. Cilvēku sirdīs radās jauni jautājumi: „Kas ir Dievs? Kāds Viņš ir? Vai Viņš patiešām pastāv vai nē?” Šos un citus jautājumus cilvēki uzdeva par manu eksistenci un manu būtību, un Es vienmēr esmu atbildējis uz katru aicinājumu un katru jautājumu.

10. Dievs cilvēkiem jau kopš cilvēces pirmsākumiem bija devis daudz pierādījumu un atklāsmes — materiālas, taustāmas un redzamas izpausmes, atbilstoši šo radību naivitātei, neziņai un vienkāršībai, līdz, pienākot īstajam laikam, Es parādījos pasaulei caur Jēzu, lai personīgi atbildētu uz visiem cilvēku jautājumiem, lai izklaidētu visas šaubas un sagatavotu viņus laikam, kad viņi vairs nebūs neziņā esoši, nevainīgi un mulķīgi mazi bērni, bet, pateicoties Dievišķā Gara gaismai, kļūs par lieliem mācekļiem, par Dieva bērniem, kurus pacēlis mīlestības un atziņas spēks — par cilvēkiem, kas apzinās savu būtību, savu likteni un savas eksistences iemeslu.

11. Tātad, kamēr vieni vienmēr ir meklējuši dievišķo atbalstu un palīdzību, lai uzvarētu dzīvē, citiem, līdz ar to, kā attīstījās viņu intelekts, pieauga augstprātība, jo viņi uzskatīja sevi par neatkarīgiem, vareniem un gudriem. Viņi uzskatīja sevi par spējīgiem izdomāt radošas idejas un apmierināties ar sevi pašiem.

12. Šajā cilvēces vēsturē vienmēr ir bijuši gan spiritualisti, gan materiālisti, tāpat kā pasaules uzskatu cīņa starp vieniem un otriem, kurā katrs cīnījās, lai pierādītu, ka viņam pieder patiesība.

13. Mana garīgā klātbūtne šajā laikā notika, lai jūs nomierinātu, lai panāktu, ka jūs samierinātos, lai atbildētu uz visiem jūsu jautājumiem un pierādītu jums, ka ne tie, kas cīnījās par garīgo, ne tie, kas sludina, ka vienīgā patiesība ir tā, kas ietverta materiālajā dzīvē, nav taisnība. Pirmie ir grēkojuši kā fanātiķi, bet otrie — kā neziņas dēļ. Viņi nav apzinājušies, ka gan vieni, gan otriem pieder daļa no šīs patiesības, bet ka viņi nav spējuši to saskaņot, samierināt un apvienot mīlestībā.

14. Jums šķiet neiespējami, ka jūs varētu saprasties savā starpā; jūs neticat tik grandiozai vienotībai. Bet patiesi, Es jums saku: Es ļoti labi zinu, ka šī vienotība kļūs par realitāti.

15. Pretējā gadījumā jūs vairs nebūtu tādi, kādus Dievs jūs radīja, un jūsu sirdsapziņā vairs nebūtu Manas gaismas, lai rīkotos taisnīgi un pareizi, tāpat kā visi Tēva darbi. Bet ir nepieciešams vēl kādu laiku pagaidīt, lai šī gaisma, šī dievišķā daļa, ko jūs saucat par garu, caur cilvēku izietu visu ceļu, kas viņam piešķirts brīvās gribas ietvaros, lai tā viņu ievadītu atjaunošanas, atgūšanas un dvēseles augšupvērstās attīstības darbā.

16. Jūs esat sagatavojuši savas sirdis kā svētnīcu, lai tajās uzņemtu Mani. Pirms tam jūs esat izgājuši cauri sirdsapziņas pārbaudei, un no daudzām acīm ir plūdušas nožēlas asaras.

17. Es esmu uzklājis jums visus un svētīju visus.

18. Es zinu, kurš ir izjūti sāpes, jo bijis vājš pārbaudījumā, kurš Man bija apsolījis piedot savam ienaidniekam, bet to neizdarīja. Taču, kad viņš

atgriezās pie Manis, lai Mani uzklausītu, viņš uzreiz sajuta sirdsapziņas pārmetumus, pazemīgi atzina savu pārkāpumu un lūdza Man jaunu iespēju.

19. Ziniet, ka Es jūs stiprinu, lai jūs vairs nekristu, ka Es jūs mācu ar bezgalīgu pacietību un iecietību un ka Es visiem došu jaunas iespējas pierādīt savu sapratni, centību, gribasspēku un progresu.

20. Saprotiet, ka patiesa nožēla nomazgā daudzus kauna traipus, atvieglo jūsu nastu un dāvā mieru jūsu sirdīm. Kad jūs jutīsieties atbrīvoti no savas nastas, atcerieties, ka ir daudzi jūsu līdzcilvēki, kuri nelūdz, bet tomēr cieš, lai jūs lūgtu par viņiem, pilnībā pārliecināti, ka mans dziedinošais balzams tiks izliets pār visiem slimajiem un nelaimē nonākušajiem.

21. Es no jums nepieprasu lūgšanu, kas ilgst stundām, bet gan īsu un sirsnīgu lūgšanu, vienkāršu pēc formas un dziļu pēc savas garīguma. Šie mirkļi Man būs pietiekami, lai jums piešķirtu Manu žēlsirdību.

22. Lūgšana ir garīgais līdzeklis, ko Esmu iedvesmojis cilvēkam, lai tas varētu sazināties ar Manu dievišķību. Tāpēc tā jau no paša sākuma ir izpaudusies jūsos kā ilgas, kā dvēseles vajadzība, kā patvēruma grūtību brīžos.

23. Kas nepazīst patieso lūgšanu, tas nepazīst arī tās sniegtās svētības, nepazīst tajā ietverto veselības un labvēlības avotu. Viņš gan jūt vēlmi tuvināties Man, runāt ar Mani un izklāstīt Man savas rūpes; taču, tā kā viņam trūkst garīguma, upuris, kas sastāv vienīgi no domu pacelšanas, viņam šķiet tik niecīgs, ka viņš uzreiz sāk meklēt kaut ko materiālu, ko Man upurēt, jo domā, ka tādējādi viņš Man labāk izrāda godu.

24. Tādējādi cilvēki ir nonākuši elku pielūgšanā, fanātismā, rituālos un ārējos kultos, ar kuriem viņi ir apspieduši savas dvēseles un atņēmuši tām to svētīto brīvību lūgties tieši savam Tēvam. Tikai tad, ja sāpes ir ļoti stipras, ja mokas sasniedz cilvēcisko spēku robežas, dvēsele atbrīvojas, aizmirst formalitātes un gāž savus elkus, lai paceltos un no sirds dziļumiem sauktu: „Mans Tēvs, mans Dievs!”

25. Lūgšanā cilvēks iegūst mieru, gūst gudrību, saņem veselību, saprot dziļās lietas, prāts tiek apgaismots un dvēsele iedrošināta.

26. Tas, kurš prot lūgties no gara uz garu, jūtas visur pasargāts, taču ne tas, kurš meklē tēlus un attēlus, pie kuriem viņam jāiet, lai sajustu to klātbūtni un justos drošs.

27. Vai redzat, kā šajā materiālisma laikmetā tautas ir aizņemtas ar karošanu viena pret otru? Bet Es jums saku, ka daudzi cilvēki tur, pa vidu šiem kara notikumiem, ir atklājuši lūgšanas noslēpumu — to lūgšanu, kas plūst no sirds un nonāk pie Manis kā steidzams palīdzības sauciens, kā

sūdzība, kā lūgums. Kad viņi savā ceļā piedzīvoja lūgto brīnumu, viņi saprata, ka nav cita veida, kā runāt ar Dievu, kā vien dvēseles valodā.

28. Mācekļi: Jūs, kas veidojat kopienu, kura esat saņēmusi ne tikai *vienu* mācību, bet veselu grāmatu, būsiat sagatavoti runāt par Mani tā, kā neviens līdz šim nav runājis.

29. Tagad Es jums dodu daudzas iespējas pildīt savus uzdevumus — izmantojiet tās. Dodiet visiem, māciet visus. Tam, ko Es jums esmu devis, nav robežu, un tādēļ jūsu sirds nekad nebūs tukša — gluži pretēji: jo vairāk jūs dosiet, jo vairāk jūs redzēsiet, ka tas jūsos vairojas. Jo vairāk jūs mīlēsiet, jo lielāki jūs būsiat tikumībā.

30. Es atstāju savu mīlestību savā tautā kā liecību par savu klātbūtni.

31. Mans vēstījums ir pie jums, mana gaisma spīd uz cilvēka saprātu, lai ar tā starpniecību nosūtītu cilvēcei manu mīlestības vēstījumu.

32. Jūs būsiat tie vēstneši, kuru lūpās mans vārds ceļos no provinces uz provinci un no sirds uz sirdi.

33. Šis brīdis šai tautai ir veltīts sevis pārdomām; tas kalpo jūsu iekšējai pārbaudei, lai jūs patiesi zinātu, vai jūs Mani mīlat tīrībā, vai arī esat pakļāvušies fanātismam. Šis ir piemērots brīdis, lai labotu savas kļūdas.

34. Pētot vārda „garīgums” nozīmi, jūs esat sapratuši, ka ir kļūda mēģināt attēlot Dievišķo ar formām, kuras jūs saucat par simboliem — kļūda, kas kļūst vēl lielāka, ja ņem vērā, ka tādējādi jūs ar ārējo izskatu slēpjat realitāti, kas atrodas tieši jūsu priekšā.

35. Atcerieties, ka Es vienmēr atklājos gudrībā, dzīvē, mīlestībā, varā, nekad nedzīvās figūrās. Arī šodien jūs piedalāties vienā no Manām atklāsmēm, kas notiek caur cilvēka prāta spējām. Kāpēc jūs uzstājat uz to, lai attēlotu Mani bezdvēselīgās attēlos un figūrās? Cilvēks, caur kuru Es atklājos, jūt Mani dziļi un intensīvi savā dvēselē un pat savā ķermenī; viņa prieks ir dziļš, un viņa sajūsma ļauj viņam skaidri redzēt gaismu, kas sasniedz viņa saprātu.

36. Jūs esat kā šis cilvēks. Kāpēc tad jūs Mani nejūtat tāpat savās sirdīs?

37. Pārdomājiet šo mācību, un jūs nonāksiet pie secināsiem, ka tur, kur pastāv tendence materializēt dievišķo, nevar būt garīguma.

38. Pašlaik ne visi no jums saprot, ko nozīmē „garīgums”, nedz arī saprotat, kāpēc Es aicinu jūs sasniegt šo iekšējo pacilātību. Vai jūs vispār varat būt labprātīgi un paklausīgi Maniem baušļiem, ja jums pat nav skaidrs, ko Es no jums prasu? Bet daži saprot ideālu, ko Meistars iedvesmo saviem mācekļiem, un tie steigsies sekot viņa norādēm.

39. Mīlestība pret simboliku un formalitātēm, tāpat kā attēlu pielūgšana, ir atgādinājums par cilvēces garīgo bērnību, par primitīvajiem

laikiem, kad cilvēkiem bija nepieciešams ārējais un redzamais, lai ticētu Dievam.

40. Cilvēka intelekts atradās savas attīstības sākumā. Toreiz Es nebūtu teicis cilvēkiem: „Pēties un saprotiet to, kas pieder pie dvēseles.” Bet šodien, kad cilvēks ir iekāpis visos zinātnes ceļos, kad viņš ir izstrādājis daudzas filozofijas, kad viņš daudzās jomās ir attīstījis savu prātu — vai tad viņš galu galā nesapratīs spiritismu? Vai viņš, saskaroties ar manu jauno vēstījumu, nonāks apmulsumā? Nē, tauta, cilvēka dvēsele vajag un ilgojas pēc manas pestīšanas mācības.

41. Neizbīstieties no cīņas, lai izplatītu un sētu šo mācību. Jau daudzas tautas ievēro svēto tiesību brīvi domāt. Vēlāk cilvēki iepazīs to gara brīvību, ko cilvēce līdz šim nav pazinusi.

42. Karš pasaulē turpināsies, nāves un iznīcības draudi gulstas uz tautām, un tas notiek tādēļ, ka cilvēki, kuri stingri turas pie savām filozofijām un doktrīnām, nevēlas atzīt patiesību.

43. Es dodu tev garīgu iedrošinājumu, tauta, lai tu nebaidītos no neveiksmes. Ja Es jums esmu teicis, ka šī gaisma, ko Es esmu licis spīdēt jūsu dvēselēs, izdzīs ēnas, tad tagad Es atkārtoju, ka Es esmu jums teicis patiesību.

44. Šajā brīdī Es jūs ietinu Manas dievišķības gaismā. Es nāku uz leju, lai jūs sagatavotu kā skolotājus, lai jūs mācītu savus līdzcilvēkus ar vārdiem un darbiem, kas izpaužas mīlestībā un žēlsirdībā, pazemībā un piedošanā. Bet patiesi, Es jums saku: darbi vienmēr saka vairāk nekā vārdi.

45. Cilvēks runā arī par mīlestību pret cilvēci, par brālību un mieru, bet ar saviem darbiem viņš noliedz savus vārdus.

46. Šodien, kad Tēvs ir nolaidies, lai atklātos jums ar cilvēciskā saprāta palīdzību, Es jums saku: nepiederiet pie tiem, kuri runā par mīlestību, bet sevī glabā naidu, kuri runā par labo, bet dara pretējo, un kuri runā par mieru, bet izraisa karus. Nē, lai jūs redzētu, kā mans vārds jūsos uzplaukst, jums par to jārunā ar darbiem, kas nāk no sirds.

47. Runājiet caur dvēseli, jo jūs atrodaties Svētā Gara laika kulminācijā. Vienmēr palieciet priecīgi. Ja uz īsu brīdi jūs justos, ka Esmu attālinājies no jums, tad ne Es būšu tas, kurš ir attālinājies, bet gan jūs, jo esat vājinājuši savu dvēseli. Jo Es vienmēr dzīvoju jūsu sirdīs.

48. Attālumu un barjeras starp Dievišķo Garu un cilvēka sirdi rada pats cilvēks. Bet Es dzīvoju jums tik tuvu, ka jums nav jāmeklē Mani ar skatienu pie horizonta. Pietiks, ja jūs ar dievbijību un koncentrēšanos ieskatīsieties savā iekšējā pasaulē, lai atrastu Mani Manā svētnīcā.

49. Manas šī laika atklāsmes jūs ievēd garīgā saskarsmē ar Manu dievišķību — tā ir tā tuvība, pēc kuras jūsu dvēsele vienmēr ir ilgojusies.

50. Joprojām Es redzu un dzirdu, kā šī cilvēce Mani glaimo un aicina ar saviem rituāliem, dziesmām, lūgšanu vārdiem un dažādām dievkalpojumu formām, lai justos Man tuvu. Es visiem daru jūtamu Savu klātbūtni, Es esmu ar visiem. Bet tagad ir pienācis laiks, kad Kungs vēlas, lai Viņa bērnu dievkalpošana būtu pilnīga, lai arī viņu saziņa ar Tēvu būtu pilnīga. Un tieši to šis mācījums jums šajā laikā ir atklājis. Šodien jūs no Manis esat iemācījušies, kā jums jālūdz un kā sasniegt sarunu no gara uz garu.

51. Lai jūs varētu gūt panākumus šajā ceļā, Es mudināju jūs atnest visu rituālo un ikvienu ārējo kulta izpausmi. Rezultātā no jūsu sapulču telpām pakāpeniski pazuda visi tie priekšmeti, ar kuriem jūs mēģinājāt attēlot dievišķās īpašības, kā arī jūsu garīgās dievkalpošanas uzskatāmība vai ārējā izpausme.

52. Mana mācība nav domāta tikai tam, lai jums sniegtu spēku un pārliecību jūsu dzīves ceļā uz Zemes; tās uzdevums ir iemācīt jums, kā atstāt šo pasauli, šķērsot Aizsaules sliekšni un ienākt mūžīgajās mājās.

53. Visas konfesijas stiprina dvēseli tās ceļā caur šo pasauli; bet cik maz tās tai atklāj un sagatavo to lielajam ceļojumam uz Aizsauli! Tas ir iemesls, kāpēc daudzi uzskata nāvi par galā, nezinot, ka no turienes paveras patiesās dzīves bezgalīgais horizons.

54. Jūs esat nosaukuši mācības, ko Es jums šajā laikā esmu devis kā Svētais Gars, par spiritismu, jo Viņš jums ir atklājis daudzus neizdibināmus noslēpumus. Vairs nav laika, lai starp aizsauli un cilvēku pastāvētu plīvurs. Es jums atklāšu tik daudz no tās dzīves, cik jūs spēsiet saprast, un tikai to, kas ir mana griba.

55. Neuzskatiet kapu par galā, neredziet aiz tā tukšumu, nāvi, tumsību vai neko. Jo aiz fiziskās nāves ir dzīve, gaismā, viss.

56. Pirms jūs iekļūsiat šajās sfērās, jums jāgatavojas; tad, paceldami savu dvēseli, jūs jau tagad, kamēr vēl esat iemiesojušies, varēsiet dzīvot „Garīgajā ielejā” vai tajā iekļūt.

57. Neredziet savā ķermenī ne ķēdi, ne ienaidnieku, ne katu; redziet savā ķermenī vāju radību, kuru jums jānostiprina, jo tad tā kļūs par jūsu kalponi, jūsu atbalstu un jūsu labāko rīku, lai pildītu uzdevumu un uzkāptu kalnā. Padariet to garīgu, neļaujot tam nonākt fanātismā, lai jūs savās lūgšanās varētu atbrīvoties un uz domas spārniem nestu dziedinošo balzamu slimajiem.

58. Kad Otrajā laikmetā Es runāju ar saviem mācekļiem par Savu Valstību, viņi to nesaprata un jautāja Man: „Kur ir Tava Valstība, Kungs?” Taču, tuvojoties Manas atvadas dienai, Mani vārdi vairs nebija izteikti simbolos, tie kļuva skaidri saprotami, un visi tos saprata.

59. Arī šodien, tuvojoties brīdim, kad Es vairs neparādīšos šajā veidā, Esmu atteicies no simboliskās izteiksmes, lai ar jums runātu vienkārši un skaidri par lielajām lietām, kuras Es biju jums paturējis. Viss, ko Es jums esmu teicis kopš 1866. gada, būs apkopots manās mācībās šajos pēdējos trīs gados.

60. Šis vārds, ko jūs šajā laikā esat dzirdējuši ar Dievišķā Stara palīdzību, kas apgaismo cilvēka saprātu, jums ir bijis kā jauna mana jūsu dvēselei. Tas ir bijis arī kā brīnums ar maizi un zivīm, ko Jēzus paveica tuksnesī.

61. Laiks, kurā Es runāšu ar jums, jau ir ļoti īss. Apgūstiet un izmantojiet Manu Vārdu un Manus piemērus, lai ar to palīdzību dotos pie cilvēces, liecinot par Maniem mācījumiem. Daudzas durvis jums atvērsies, citas paliks aizvērtas.

Cilvēku pūļi nāks, lai jūs uzklausītu, un starp viņiem būs arī „kurlie”. Bet jums jābūt, jo cilvēku sirdis ir kā augsne. Es sūtīšu rasu un lietu uz jūsu sēto, un tad sēkla dīgs.

62. Tie, kam ir lemts doties pie citām tautām, šķērsos robežas kā miera vēstneši.

63. Pasaule gaida jūs kā izpiršanas ieleja ar visām savām sāpēm, netikumiem, slimībām un brūcēm, lai jūs uz tām uzklātu to balzamu, ko Es jums esmu uzticējis un kas dziedē visus ļaunumus.

64. Jūs nejutaties spējīgi veikt lielus darbus, bet Es caur jūsu starpniecību, caur nelielu daļu jūsu mīlestības un žēlsirdības paveikšu pārsteidzošus darbus, kurus jūs pat uzskatīsiet par sev necienīgiem.

65. Kad mans vārds vairs neskanēs šajās sapulču telpās, jūs pulcēsieties, lai nolasītu manas mācības, no kurām jūs sapratīsiet daudzus mācības, kuras iepriekš nespējāt saprast. Redzētāji ieraudzīs Meistara tēlu, kurš jums kā Svētais Gars sniegs jaunas atklāsmes. Tur, jūsu vidū, slimie atvieglos savas sāpes un nāves gultā esošie atgūs dzīvību, sērojošie atradīs mierinājumu, bet izmisušie – jaunu cerību.

66. Jums jābūtu ar sava dzīves piemēra palīdzību, pārējo darišu Es. Tā bija Mana griba ļaut jums piedalīties šajā mīlestības darbā, lai, mīlot savus līdzcilvēkus, jūs mīlētu Pašu Mani.

67. Esiet gatavi līdz manas pēdējās mācības dienas, jo tā būs kā Pēdējā vakariņas Otrajā laikmetā, kurā jūs saņemsiet manas pēdējās vārdus.

68. Tie, kuri nav ievērojuši Manus norādījumus, nav centušies garīgi attīstīties un ir stūrgalvīgi turējušies pie novecojušiem ieradumiem un tradīcijām, būs spiesti raudāt, un vēlāk, lasot grāmatu, kuru Es jums šobrīd uzticu, viņi apzināsies savas kļūdas. Tad, pilni sāpēm un nožēlas, viņi mēģinās labot savas kļūdas.

69. Manas mīlestības gaisma apgaismo pasauli un tās ceļus, kad tumsība draud tos apklāt. Dienu no dienas daudzas dvēseles pacelās, pametot šo dzīvi, nezinot, kurp tās dodas. Neaizmirstiet viņus, dāviniet viņiem jūsu lūgšanu un žēlsirdības gaismu. Neuztraucieties par gaismas būtnēm, jo tās jau atrodas gaismā un iestājas par jums. Lūdzieties ne tikai par cilvēkiem, lūdzieties par visiem saviem tuvākajiem.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 262

1. Mans Gars priecājas, redzot, ka jūs vieno kopīga vēlēšanās tuvināties Meistaram. Šeit, klausoties manu Vārdu, jūs aizmirstat nabadzību, naidu, skaudību un ciešanas.

2. Jūs labi darāt, attīrot savas sirdis, jo manam Vārdam ir jāsasniedz tās, ja jūs tās esat sagatavojuši kā svētnīcu.

3. Pazemība un vienkāršība ir tas, kam jāvalda jūsu garīgajā Dieva pielūgsmē, lai materiālās lietas un izrādīšanās nenovērstu jūsu uzmanību no būtiskā, kas ir mīlestība pret jūsu Tēvu un žēlsirdība pret jūsu tuvākajiem. Kad jūs būsiat gatavi piedzīvot šos pacilājošos brīžus, tad jūsu domāšana būs pielāgojusies dievišķajai domai.

4. Veidojiet vienotu, brālīgu tautu, kas mīl patiesību un labus darbus, kas priecājas par jaunu brāļu un mūsu ierašanos, kas tos sagaida ar smaidu uz lūpām, ar patiesu mīlestību pret tuvākajiem sirdī un lūgšanu garā. Jūs dosiet viņiem to, ko esat uzkrājuši laikā, kad esat Mani klausījuši. Jūs viņiem parādīsiet patieso ceļu, ko Es esmu jums iezīmējis, un priecāsieties par to, ka ņemat Mani par paraugu. Nav svarīgi, ka jūsu zināšanas vēl nav ļoti dziļas. Ja jūsu mīlestība pret tuvākajiem ir liela, jūs paveiksiet patiesus brīnumus.

5. Šī misija nekad nešķitīs apgrūtināša, ja tas, kurš to veic, savus darbus apgaismo ar mīlestību. Turpretim tam, kurš to veic vienkārši kā pienākumu, tā varētu šķist kā smags krusts.

6. Nezaudējiet drosmi, ja jums šķiet, ka esat vēl pārāk nepilnīgi, lai veiktu tik delikātu misiju. Labā griba pārvar visu.

7. Tagad Es jums iemācīšu konkrētu veidu, kā sagatavoties, lai visi jūsu ikdienas darbi būtu iedvesmoti no cēlām jūtām un lai pārbaudījumi un grūtības jūs neapturētu un nepadarītu jūs par atkāpējiem: Kad atverat acis jaunās dienas gaismai, lūdzieties, tuvinieties Man ar savām domām, tad, iedvesmojoties no Manas gaismas, izstrādājiat savu dienas plānu un tagad dodieties dzīves cīņā. Apsoliet sev, ka būsiat stipri un ne uz brīdi neizdarīsiet pārkāpumu pret paklausību un ticību.

8. Patiesi, Es jums saku: jau drīz jūsu stingrība un jūsu darbu rezultāti jūs pārsteigs.

9. Rūpējieties, lai jūsu rīcībā būtu patiesība un tīrība, un nebaidieties, ka jūsu līdzcilvēki jūs izsmies. Jo tajā neapdomības brīdī viņi nezinās, ko dara.

10. Es redzu, ka jūs baidāties no nievājošiem spriedumiem un kritikas. Es negribu, lai jūs izsmietu. Bet, ja jūsu sirdsapziņa jums neko nepārmet, Es piedošu tiem, kas, iespējams, jūs ir aizvainojuši, un panākšu, ka viņu prātā iemirdzēsies patiesības gaisma.

11. Iegūstiet patiesu izpratni par to, kas ir žēlsirdība, kā to izjust un kā to izrādīt, lai tā būtu tīrāka un jūs to praktizētu bez izrādīšanās. Vienmēr „jūsu kreisajai rocai nedrīkst zināt, ko dara labā roka”, tas nozīmē, ka jums nevajadzētu dot, izrādoties, jo tādējādi jūs iznīcinātu jebkuru žēlsirdības darbu.

12. Es gribēju ar katru no šīm draudzēm veidot patiesu ģimeni, kurā jūs visi mīlat viens otru, kurā jūs atbalstāt viens otru savās ciešanās un grūtībās, lai jūs savā starpā iemācītos izrādīt žēlsirdību. Kad šī sajūta būs attīstījusies un nobriedusi jūsu sirdīs, jūs varēsiet doties cīņas ceļā, lai tās labos augļus piedāvātu tiem, kam vajadzīga mīlestība un gaisma, un kuri tūkstošiem krustosies jūsu ceļā.

13. Nāks diena, kad jūs vairs nebūsiat daļa no šiem mācekļu pulkiem, kas šodien pulcējas, lai klausītos manā mācībā. Bet, lai gan jūs būsiat izkaisīti pa dažādām zemes vietām, jūs paliksiet garīgi vienoti cīņā un savas misijas izpildē. Šīs garīgās vienotības saites neviens nespēs pārraut.

14. Esiet svētīti, jo esat bijuši saskaņā ar savu Tēvu. Neviena nešķīsta doma nav traucējusi jūsu prātu šajā brīdī, kad esat kopā ar savu Dievu. Viss ir bijis harmonijā, un tajā jūs esat dzirdējuši Manu Vārdu dabas klēpī, tālu no jebkuras pulcēšanās vietas.

15. Redziet to krāšņumu, kas jūs apņem: augstie kalni, kas ir altāri, kuri nepārtraukti godina Radītāju; saules zvaigzne kā neizmērojami liela gaisma, kas apgaismo cilvēku dzīvi; putnu harmonisko dziesmu, kas savus trillerus sūta uz Tēvu, kas ir kā lūgšanas dziesmas, un šīs krāšņuma vidū jūsu dvēsele ir sajūsmā, klausoties dievišķā Vārda koncertu.

16. Mans Mierinātāja Gars ir kopā ar jums, mana gaisma izplūst staros, un vienlaikus Es saņemu no jūsu sirdīm upuri, ko esat atnesuši Man.

17. Tāpēc šajā pacilātības un garīguma atmosfērā jūs redzēsiet, kā starp jums piepildās vislielākie brīnumi. Lūdziet, lūdziet par slimajiem, par tiem, kas cieš, par prombūtniekiem, par apmaldītajiem, jo tad viņi saņems bagātīgi.

18. Mīļā tauta, kas meklē labāko upuri, lai ar to parādītos Manā priekšā: tu esi attīrījies un nomazgājis pārkāpumus, ko tev rāda tava sirdsapziņa, un, nožēlojusi grēkus, tu sagatavo svētnīcu, lai būtu kopībā ar Mani.

19. Modieties un lūdzieties, māca jums Meistars, lai jūs būtu stipri pret kārdinājumiem un vairs negrēkotu. Lūdzieties par sevi un par tiem, kas nemāk lūgties. Cik daudz laika jums būs nepieciešams, lai katru dienu lūgtos? Vai varbūt garas stundas, lai paceltu savu dvēseli pie Manis? Nē, tauta, pietiks ar piecām minūtēm. Šis īsais mīlestības laiks, veltīšanās Man, ir laiks, kas jums nepieciešams, lai izrādītu Man savu pakļaušanos un

paklausību Maniem iepriekšējiem plāniem attiecībā uz dienu, ko jūs pašlaik piedzīvojat. Es jūs mīrināšu jūsu bēdās, iedrošināšu jūsu darbā un apgaismos jūs, lai jūsu nodomi izdotos.

20. Kad vien jums vajag uzticamu cilvēku, laipnu draugu, vēršieties pie Manis un nododiet Manī visas ciešanas, kas var būt jūsu sirdīs, un Es jums ieteikšu labāko ceļu — risinājumu, ko jūs meklējat. Ja jūsu dvēsele ir nomākta ar nastām, tad tas ir tāpēc, ka jūs esat grēkojuši. Es jūs uzņemsu un būšu labvēlīgs savā spriedumā, stiprināšu jūsu apņemšanos laboties un atgriezišu jums zaudētos spēkus.

21. Tikai manu mācību ievērošana jūs saglabās žēlastībā un uzturēs jūsu garīgo un fizisko veselību. Pieredze, ko jūs iegūsi, būs gaisma, ko jūs pamazām uzkrāsi savā dvēselē.

22. Mans spriedums un mans likums ir neizbēgami, un, ja jums šajā laikā ir jāsamaksā par saviem grēkiem, dariet to mīlestībā un pacietībā. Bet, ja esat izsmelti, Es palīdzēšu jums nest jūsu krustu, lai jūs atgūtu jaunas spēkas, lai turpinātu cīnīties.

23. Ja jūs zināt, ka jūsu liktenis ir iepriekš noteikts, ka pārbaudījumi tikai noslīpē sirdi un pakļauj miesisko dabu — kāpēc tad jūs sacelaties?

24. Jūsu dvēsele ir apveltīta ar lielu spēku, un pārbaudījumi, ko Es jums sūtu, nav lielāki par jūsu spējām un enerģiju. Tie ir labvēlības, kas palīdz jums nopelnīt nopelnus un izglābties.

25. Mans Tēva Gars cieš, redzot cilvēces sāpes. Es viņus neesmu sodījis. Mani mīlestības un taishnīguma likumi, ja tos piemēro, nes tikai labklājību un mieru.

26. Cilvēka dēļ ir atbrīvotas iznīcināšanas spēki. Karš ir iesējis savu sēklu visās sirdīs. Cik daudz sāpju ir piedzīvojusi cilvēce! Cik daudz pamestības, nabadzības, bāreņības un skumju tas ir atstājis savā ceļā! Vai jūs domājat, ka to dvēseles, kas kritušas kaujā, ir gājušas bojā, vai ka tā dzīves daļa, mūžība, kas mīt cilvēkā, vairs nepastāv?

27. Nē, tauta: dvēsele izdzīvo karu un nāvi. Šī mana gara daļa ir pacēlusies no sāpju laukiem un meklē manā ceļā jaunu apvārsni, lai turpinātu dzīvot, attīstīties un pilnveidoties.

28. Un tiem, kas palikuši uz zemes un redzējuši, kā tiek izpostītas viņu dzimtenes, izpostīti lauki, kā plosās epidēmijas un bads, kā tiek ar kājām mīdīti morāles un labestības principi, Es esmu saglabājis dzīvesprieku un esmu sargājis viņus visus.

29. Nākotnē Es izmantosiu viņus, lai nestu mana Vārda gaismu citām tautām. Es uzticēšu viņiem lielu garīgo misiju.

30. Viņi ir iemācījušies lūgties tā, kā Es jums esmu norādījis. Šajās dvēselēs nav ne sāpju, ne ciešanu, bet gan dvēseles lielums, jo viņi Mani

mīlēja savu pārbaudījumu vidū, saprata Mani un bija Man paklausīgi. Viņi ir attīrījušies sāpēs.

31. Tauta, apvieno savu lūgšanu ar šo dvēseļu lūgšanām! Jūs neesat attīrīti sāpēs, jūsu kausēšanas krāsns ir bijis miers, ko Es jums šajā laikā esmu piedāvājis savos mīlestības vārdos. Kad jūs būsiat sagatavoti — vieni caur sāpēm, citi caur mīlestību —, jūs satuvināsieties, apvienosieties un kopīgi, ievērojot Manas pamācības, izpētīsiet Manu Vārdu. Jūs dzersiet šo mīlestības kausu un apstiprināsi, ka viss, ko esat saņēmuši, ir bijis labvēlīgs. Es virzīšu uz priekšu savu darbu un parādīšu jums galamērķi, tā rezultātu. Uz garīgajām un morālajām drupām, ko piedāvā cilvēce, Es uzcelsu veselu un stipru pasauli.

32. Tava sprieduma stunda vēl ir priekšā, tauta, un tāpat kā citas tautas ir izcietušas mana tiesas nastu, tā arī jūs to saņemsiet atbilstoši saviem darbiem norādītajā laikā.

33. Es sveicu visus — gan tos, kas nāk ar dedzību, lai Mani klausītos, gan tos, kas ienāk, lai izpētītu, gan tos, kas ar lielu pašapziņu noliedz visu, ko ir dzirdējuši, un nāk tikai no ziņkāres.

34. Patiesi, Es jums saku: mana iedarbība vienmēr ir bijusi un vienmēr būs — agrāk *vienā* veidā, šodien citā, rīt atkal citā, un tā uz mūžīgiem laikiem.

35. Starp Tēvu un bērniem pastāv saite, kas nekad nevar pārrauties, un šī saite ir iemesls tam, ka notiek saruna starp Dievišķo Garu un jums visiem.

36. Svētīts ir tas, kurš meklē patiesību, jo viņš slāpst pēc mīlestības, gaismas un labestības. Meklējiet, un jūs atradīsi; meklējiet patiesību, un tā nāks jums pretim. Turpiniet domāt, turpiniet jautāt Dievišķās gudrības grāmatai, un tā jums atbildēs, jo Tēvs nekad nav klusējis vai palicis vienaldzīgs pret to, kurš Viņu dedzīgi lūdz.

37. Cik daudzi no tiem, kas meklē patiesību grāmatās, pie zinātniekiem un dažādās zinātnēs, to galu galā atklās sevī, jo Es katra cilvēka dziļākajā būtībā esmu ielicis Mūžīgās Patiesības sēklu.

38. Šeit ir mana gaisma, kas spīd cilvēka smadzenēs un kļūst par vārdu. Kāpēc jūs uzskatāt šo atklāsmi par neiespējamu? Vai jūs domājat, ka cilvēkiem var būt lielākas spējas nekā Dievam, ja viņi, izmantojot savu zinātni, spēj sazināties savā starpā no attāluma?

39. Patiesi, Es jums saku: ja jūs nezināt tās spējas, ar kurām ir apveltīta cilvēka dvēsele, tad jūs vēl mazāk pazīsi Mani.

40. Es atklājos caur cilvēka prāta orgānu, jo smadzenes ir „aparāts”, ko Radītājs ir pilnīgi radījis, lai tajās atklātos inteliģence, kas ir dvēseles gaisma.

41. Šis „aparāts” ir paraugs, ko jūs ar visu savu zinātņi nekad nespēsiet atdarināt. Jūs izmantosiet tā formu un uzbūvi kā paraugu saviem radījumiem; bet jūs nekad nerasniegsiet to pilnību, kāda piemīt jūsu Tēva darbiem. Kāpēc tad jūs šaubāties, ka Es varu izmantot to, ko Esmu radījis?

42. Es jums vēlreiz saku, ka jūs nepazīstat sevi. Jo, ja jūs pazītu sevi garīgā ziņā, jūs ne tikai apstiprinātu šo dievišķo atklāsni ar savu saprātu, bet arī saprastu, ka jūs gaida vēl lielāki pārsteigumi. Ja jūs pazītu sevi, jūs nesūdzētos, ka jūsu līdzcilvēki jūs nesaprot, jo jūs nepazīstat pat sevi. Iepazīstiet sevi, lai jūs paši sev nebūtu mūžīgs jautājums — lai jūs nemeklētu visur atbildi, ko nesat savā iekšienē.

43. Visa mana mācība ir vērsta uz to, lai jums parādītu visu to, kas ietilpst jūsu būtībā, jo no šīs zināšanas dzimst gaisma, kas palīdz atrast ceļu, kas ved uz Mūžīgo, uz Pilnību, uz Dievu.

44. Manas mācības mērķis ir jūsos radīt būtni, kas ir augstāka par visu, kas pastāv šajā pasaulē — būtni, kas ir augstsirdība, gaisma un dvēseles skaistums, tikumība, gudrība un spēks. Cik liels tad būs jūsu prieks un iekšējais miers! Jūsu gars jums teiks: „Šī ir tava būtības patiesā būtība.”

Cik atšķirīga būs to cilvēku uzvedība, kuri no savas sirds ir izdzinuši katru labo sēklu un savu būtību veltījuši egoistiskai, materiālistiskai un netīklai dzīvei. Kad viņi beidzot ir nonākuši līdz tam, ka ielūkojas savā iekšējā pasaulē, kad viņiem ir bijis brīdis, kad viņi sarunājas ar savu sirdsapziņu, viņi ir ieraudzījuši sevi tajā spogulī, kas nekad neaizduļķojušas, kas nekad nemelo, un viņi ir izbijušies no šausmīgā briesmoņa, ko viņi nes sevī un ko nespēj atzīt par savu pašu darbu.

45. Ak, neticīgie! Nāciet un bieži klausieties Manī, Mans vārds pārvarēs jūsu šaubas. Ja jums šķiet, ka Mana vārda izteiksme vairs nav tāda pati kā agrāk, tad Es jums saku, ka jums nevajadzētu pievērsties formai, ārējam izskatam, bet gan meklēt jēgu, kas ir palikusi nemainīga. Būtība, jēga, vienmēr ir tikai viena, jo Dievišķais ir mūžīgs un nemainīgs; bet forma, kādā atklāsme nonāk pie jums vai caur kuru Es jums daru zināmu vēl vienu patiesības daļu, vienmēr atbilst jūsu uztveres spējai vai attīstības līmenim, ko esat sasnieguši.

46. Liela daļa no maniem mācījumiem bija vērsta uz to, lai jūs atklātu sevi, iepazītu sevi, lai jūs vairs nekristu ceļā un vairs neaicinātu žēlastību, kad jūtaties pazuduši vai nelaīmīgi.

47. Kāpēc raudāt, ja jūs taču savā būtībā nesat tik daudz bagātību un slēptu dārgumu? Viens no jūsu dzīves mērķiem, ko jau sen bijāt aizmirsuši, ir šāds: jums jāiepazīst sevi, lai atklātu visu, ko dvēsele sevī glabā.

48. Jautājiet, pētīiet, izpētiet, un jo dziļāk jūs iekļūsiat savā būtībā, jo lielākus dārgumus un pārsteigumus jūs atklāsiat.

49. Jūs, cilvēku pūļi, nāciet kopā ar Mani, Es jūs glābšu. Ja jūsu pasaule jūs nogurdina, ja jūsu līdzcilvēki jūs nepazīst, ja jūsu tuvinieki jūs nesaprot, tad nāciet pie Manis, un Es jūs uzņemsu. Es jums pierādīšu, ka Es zinu visu, kas ar jums noticis.

50. Nāciet šurp, lai Es jūs atmodinātu patiesajai dzīvei un atgādinātu, ka jūs esat radīti, lai dotu. Bet, kamēr jūs nezināt, ko jūs sevī nesat, jums būs neiespējami dot tam, kam tas ir nepieciešams.

51. Redziet, kā viss, kas jūs apņem, pilda uzdevumu dot. Elementi, zvaigznes, būtnes, augi, ziedi un putni — visam, sākot no lielākā līdz pat vairs neuzkrītošajam, piemīt spēja un aicinājums dot. Kāpēc *jūs* izdarāt izņēmumu, lai gan jūs esat visvairāk apveltīti ar dievišķo žēlastību mīlēt?

52. Cik daudz jums vēl jāpieaug gudrībā, mīlestībā, tikumībā un prasmēs, lai jūs būtu gaisma jūsu jaunāko brāļu un māsu ceļā! Kādu augstu un skaistu likteni jums ir paredzējis jūsu Tēvs!

53. Sajūtiet manu mieru un nesiet to savas sirds dziļumos. Neļaujiet, lai kāds jums atņemtu manu mieru. Tas ir dārgums — lielākais, kāds cilvēkam var piederēt.

54. Ne vara, ne zinātne nespēja jums dot mieru. Tomēr Es jums saku, ka jums nevajadzētu zaudēt cerību, ja jūs to neatrodāt. Jo vairs ilgi nebūs jāgaida, līdz jūs sapratīsiet, ka miers patiesi mīt cilvēkos ar labu gribu, lai mīlētu, kalpotu un ievērotu Dieva noteiktos likumus.

55. Klausieties manā mācībā, kas jums rāda vispraktiskāko, vienkāršāko un vieglāko veidu, kā pildīt likumu. Saprotiet, ka jūsu Dievs, Viņa darbi un dzīve ir vienkārši un skaidri, ka tieši jūsu neziņa un nenobriedums liek jums to, kas ir vienkāršs, uztvert kā sarežģītu, un to, kas ir acīmredzams, — kā noslēpumainu.

56. Dievs nav sarežģīts, noslēpumains, nedz arī bez kārtības Savā radībā, jo pilnība ir vienkārša. Savukārt radības to dažādajos attīstības līmeņos ir tik sarežģītas, cik nepilnīgas tās ir.

57. Mēģiniet iepazīt Mani, iekļūt garīgā jēgā, līdz jūs varēsiet iegūt patiesu priekšstatu par savu Tēvu. Pat ja jūsu zināšanas par Mani ir niecīgas, tām tomēr jābūt pareizām.

58. Ja jums būs reāla izpratne par Manu esamību, par Manu būtības kodolu, par Manu varu un Manu taisnīgumu, tad, kad pienāks laiks, jūs varēsiet saviem līdzcilvēkiem sniegt patiesu priekšstatu par to, kas ir jūsu Tēvs.

59. Tad jūs pieredzēsiet, kā tas Dievs, ko cilvēki ir iedomājušies kā tālu, nepieejamu, noslēpumainu un nesaprotamu, pazudīs, lai tā vietā parādītos patiesais Dievs, kura sirds ir mūžīgi atvērta saviem bērniem, kurš ir klātesošs jebkurā vietā un jebkurā brīdī.

60. Kad jūs Mani kādreiz patiesi iepazīsiet — jo pagaidām jūsu priekšstats par Mani ir vairāk cilvēcisks nekā garīgs, un jūsu ticība ir vāja —, jūs Mani mīlēsiet dziļāk nekā šodien. Kad jūs Mani kādreiz mīlēsiet pilnīgāk, jūs nenogurstoši nesīsiet gaismu visur, kur sastapsiet tumsību. Jūsu līdzjūtība pret visiem tiem, kas nepazīst patieso Tēvu, būs patiesa — pret tiem, kuri, domājot, ka Mani mīl un pazīst, patiesībā Mani nemaz nepazīst un nemīl ar sirsnību.

61. Otrajā laikmetā Man patika kļīst pa laukiem, kur laukstrādnieki, redzot Mani ejam garām, nāca Mani sagaidīt un runāja ar Mani no sirds. Mans Gars priecājās, redzot viņus tīrus un vienkāršus.

Es iegāju mājās, dažkārt tieši tajā brīdī, kad vecāki kopā ar saviem bērniņiem sēdās pie galda. Kad viņi dzirdēja manu aicinājumu, viņi priecīgi nāca pie manis, aicināja mani ēst kopā ar viņiem un atvēra man savas sirdis, lai lūgtu kādu žēlastības dāvanu. Es visus viņus svētīju, un, kad atkal apvienojos ar saviem mācekļiem, teicu viņiem: „Šīs ģimenes ir Debesu valstības atspoguļojums, un šīs mājas ir kā svētnīcas.”

62. Reizēm, kad Es biju viens pats, mani atrada bērni, kuri nāca pie Manis, lai pasniegtu Man mazus ziedus, pastāstītu par kādu nelielu bēdu un noskūpstītu Mani.

63. Mātes bija nobažījušās, kad atrada savus mazos manās rokās, kā tie klausījās manos vārdos. Mācekļi, kuri uzskatīja, ka tas liecina par necieņu pret Skolotāju, mēģināja viņus aizdzīt prom no manas tuvības. Tad Man nācās viņiem teikt: „Ļaujiet bērniem nākt pie Manis; jo, lai iekļūtu Debesu valstībā, jums jābūt bērnu tīrībai, vienkāršībai un nevainībai.”

64. Es priecājos par šo nevainību un dabiskumu, tāpat kā kāds priecājas, redzot zieda pumpuru, kas tikko sāk atvērties.

65. Arī viņi ir ziedošas dvēseles, nākotnes solījumi, dzīvības, kas sāk mirdzēt.

66. Es mīlu šīs dvēseles, jo tās ir pumpuri, kam jāuzplaukst dzīvē, Tēva godam.

67. Kādā reizē es kopā ar Mariju, savu zemes māti, tiku uzaicināts uz kāzām. Es gribēju būt kopā ar saviem bērniem šajā nozīmīgajā brīdī abu cilvēku dzīvē, kuri apvienojas mīlestībā. Es gribēju redzēt šo sirdu prieku un kopā ar viņiem piedzīvot viņu svētkus, tādējādi liekot jums saprast, ka neviena no jūsu dziedinošajām priekām man nav vienaldzīga un ka mana klātbūtne nedrīkst trūkt nevienā no jūsu dzīves svarīgajiem vai nozīmīgajiem brīžiem, un arī Marija, mīlošā Māte un jūsu aizstāve, apliecināja savu uzdevumu attiecībā uz šo cilvēci, lūdzot Jēzum, lai Viņš, izmantojot Savu varu, variotu svētku vīnu, kas uz īsu brīdi bija sācis izsīkt.

Es piešķīru šo brīnumu tās svētītās aizstāvības dēļ, tās sievietes sirds dēļ, kuras ticība manai varai un iedvesmai lūgt ir jums pilnīgs paraugs.

68. Ļaujiet Man — kaut arī tikai īsi — pieminēt šos notikumus. Tomēr nesakiet, ka ir absolūti nepieciešams, lai Es atgrieztos šajā pasaulē. Jo tad Man jums jāsaka, ka viss, ko Es piedzīvoju un teicu, ir pierakstīts un klātesošs jūsu garā. No otras puses, jums jāapzinās, ka šī dzīve, brīnišķīga visos savos attīstības posmos, ir dziļa un bezgalīga mācību grāmata, kas mūžīgi runā no Manis uz jums.

69. Novērojiet to, sajūtiert to, un jūs tajā atklāsiert Meistaru, Tēvu un Tiesnesi, dzirdēsiet balsi, kas jau šeit runā uz jums no citas, augstākas, gaišākas un pilnīgākas dzīves.

70. Mācekļi: Es esmu jūs pacēlis no zemes putekļiem, kuros jūs, sāpju pārvarēti, gulējāt, uz dzīvi, kas pilna ar cerībām un piepildījumiem. Es esmu ļāvis jums sajust manu spēku jūsu pārbaudījumos, esmu jūs mācījis pat vislielākajās ciešanās nešaubīties un nezaudēt cerību.

71. Šodien jūs zināt, ka visa cilvēce šobrīd dzer ciešanu kausu, ka jūs neesat vienīgie, kas cieš, ne arī vienīgie, kas raud, vai tie, kas iztukšo ciešanu kausu ar lielāku intensitāti. Par to jūs Man pateiciaties un vērsāt savas domas uz saviem līdzcilvēkiem, nedaudz aizmirstot paši sevi.

72. Jūs visi nesat brūci sirdī. Kas gan varētu tāpat kā Es iekļūt jūsu iekšienē? Es zinu jūsu ciešanas, jūsu skumjas un nomāktību, saskaroties ar tik lielu netaisnību un nepateicību, kas valda jūsu pasaulē. Es zinu par to izsmelšanu, kuri ilgi ir dzīvojuši uz Zemes un cīnījušies, un kuriem dzīve ir kļuvusi par smagu nastu. Es zinu to tukšumu, ko izjūt tie, kuri šajā dzīvē ir palikuši vieni. Jums visiem Es saku: „Lūdziet, un jums tiks dots”; jo Es esmu nācis, lai dotu jums to, kas jums no Manis ir vajadzīgs, vai tas būtu sabiedrība, dvēseles miers, dziedināšana, uzdevumi vai gaisma.

73. Nekaunieties raudāt Manā priekšā, vīri, jo asaras nav tikai bērnu un sieviešu lieta. Laimīgi tie, kas raud Manā priekšā, jo Mana roka nosusinās viņu asaras, un Mans mierinošais vārds iesūksies viņu sirdīs. Kas nāk pie Manis vājš, tas pēc tam būs stiprs pret saviem līdzcilvēkiem, jo viņš prata kļūt stiprs sava Tēva spēkā.

74. Ziniet, ka Es neaprobežojos tikai ar to, ka jūtu jūsu bēdas, bet ka Es gribu tās novērst. Bet ir nepieciešams, lai jūs to ne tikai zinātu, bet lai jums būtu mīlestība un ticība manam likumam, lai jūs prastu lūgt un lūgties un pārbaudījumos izrādītu pacietību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 263

1. Lai šajā kopības brīdī jūsos valda mana Gara miers, kurā Dievišķā Gaisma jūs apgaismo un stiprina jūsu dvēseli.
2. Svētīti lai ir tie, kas sapņo par miera un harmonijas paradīzi.
3. Laimīgi tie, kuri nicina un ar vienaldzību raugās uz sīkumiem, iedomību un kaislībām, kas cilvēkam nenes nekā laba un vēl mazāk – viņa dvēselei.
4. Svētīti lai ir tie, kuri ir atbrīvojušies no fanātiskajām kulta darbībām, kas neved nekur, un ir atteikušies no vecajiem un kļūdainajiem ticības uzskatiem, lai aptvertu absolūto, kailo un tīro patiesību.
5. Es svētīju tos, kuri noraida ārējo, lai tā vietā veltītos garīgajai kontemplācijai, mīlestībai un iekšējam mieram, jo viņi arvien vairāk saprot, ka pasaule nedāvā mieru, ka jūs to varat atrast sevī pašos.
6. Svētīti lai ir tie starp jums, kurus patiesība nav nobiedējusi un kuri par to nav sašutuši, jo patiesi, Es jums saku: gaisma kā ūdenskritums plūdis pār jūsu dvēseli, lai uz visiem laikiem apmierinātu jūsu ilgas pēc gaismas.
7. Es izplešu savu miera apmetni pār jums, kas esat sapulcējušies vienā vai otrā vietā un esat sajūsmā, ilgojoties pēc Dievišķā Skolotāja. Kad nākat pie Manis, lūdzieties, lūdzieties, mani mācekļi, jo, lai gan jūs vēl neesat redzējuši piepildīties visu, ko Es jums esmu pareģojis, jūs to vēl redzēsiet.
8. Lūdzieties tālāk, lai atkāptos cilvēku neziņas nasta un arī to iedomība, kuri apgalvo, ka ir izglītoti, jo ir uzkrājuši citu cilvēku zināšanas, un kuri nezina, ka patiesais zinātājs nav tas, kurš cenšas atklāt labāko veidu, kā iznīcināt, valdīt, sagraut, bet gan tas, kurš pacilājas, lai spētu radīt, lai padarītu cilvēku dzīvi harmoniskāku, iedvesmojoties no mīlestības pret Visuma Radītāju un mīlestības pret visām radībām.
9. Es jums saku, mācekļi, ka jums nevajadzētu meklēt patiesību melos, ka jums patiesība jāmeklē pazemīgā dvēselē, sirdī, ko pacilā mīlestība pret saviem tuvākajiem, vienkāršībā un dzīves tīrībā.
10. Gudrībā ir dziedinošais balzams un mierinājums, pēc kā ilgojas jūsu sirds. Tāpēc Es jums reiz apsolišu Patiesības Garu kā mierinājuma Garu.
11. Bet ir nepieciešams ticēt, lai neapstātos ceļā un nejustu bailes, sastopoties ar pārbaudījumiem.
12. Ticība ir kā bāka, kas apgaismo jūsu dzīves ceļu, līdz jūs ieradīsieties mūžības drošajā ostā.
13. Ticība nedrīkst būt tāda kā tām vāmajām un bailīgajām dvēselēm, kuras šodien sper soli uz priekšu, bet rīt – atpakaļ, kuras nevēlas cīnīties ar savām sāpēm un tic Gara uzvarai vienīgi Tēva žēlsirdības dēļ.
14. Ticība ir tā, ko izjūt dvēsele, kura, apzinoties, ka Dievs ir tajā, mīl savu Kungu un priecājas, sajūtot Viņu sevī un mīlot savus līdzcilvēkus. Tik

liela ir tās ticība Tēva taisnīgumam, ka tā negaida, ka tuvie cilvēki to mīlēs, ka tā piedod apvainojumus un pārkāpumus, bet tic, ka rīt tā būs piepildīta ar gaismu, jo ar saviem nopelniem ir sasniegusi attīrīšanos.

15. Kam ir ticība, tam ir miers, mīlestība un labestība

16. Viņš ir bagāts garā un pat materiālajā ziņā; bet ar patieso bagātību, nevis ar to, ko *jūs* domājat.

17. Cilvēki, pārņemti ar bailēm, bēg no postības, un savā šausmās viņi atkal un atkal krīt bezdibenī un nelaimēs. Viņi nedomā par pareizajiem līdzekļiem, kā izglābties no šīm nagām. Bet tas, kurš bēg no pasaules postības, ir egoists, kurš visus, kas šķērso viņa ceļu, nogāž zemē, apspiež, saplosa un iegrūž pazudināšanā. Viņš domā tikai par sevi, un viņa vienīgais ideāls un mērķis ir viņa paša drošība un izdzīvošana. Citi nav viņa brāļi, viņi visi ir viņam svešinieki. Viņam nav ticības, viņš nepazīst šo gaismu, neuzticas patiesībai, jo nevēlējās to iepazīt.

18. Bet ko tu esi darījusi ar tiem cilvēkiem, cilvēce, kurus Es tev sūtīju, lai viņi tev atgādinātu par Manu ceļu – ticības ceļu, kas ir gudrības, mīlestības un miera ceļš?

19. Jūs nevēlējāties neko dzirdēt par viņu uzdevumiem un cīnījāties pret viņiem ar liekulīgo ticību, kas jums piemīt, pamatojoties uz jūsu teorijām un konfesijām.

20. Jūsu acis nevēlējās skatīt to gaismu, ko katrs no maniem sūtniem jums atnesa kā mīlestības vēsti, neatkarīgi no tā, vai jūs tos saucat par praviešiem, redzētājiem, apgaismotajiem, ārstiem, filozofiem, zinātniekiem vai garīdzniekiem.

21. Šie cilvēki izplatīja gaismu, bet jūs nevēlējāties atzīt viņu gaismu; viņi gāja jums pa priekšu, bet jūs nevēlējāties sekot viņu pēdām; viņi jums kā paraugu atstāja upurēšanās, sāpju un žēlsirdības ceļu, taču jūs baidījāties sekot viņu piemēram, neapzinoties, ka to sāpes, kuri Man seko, ir gara prieks, ceļš, kas pilns ar ziediem, un apvārsnis, kas pilns ar solījumiem.

22. Taču viņi nenāca, lai ieelpotu zemes ziedu smaržu vai apreibinātos ar pasaules īslaicīgajiem priekiem; jo viņu dvēseļu ilgas vairs nebija vērstas uz nešķīsto, bet gan uz Augsto.

23. Viņi cieta, bet nemeklēja mierinājumu, jo zināja, ka bija atnākuši, lai paši mierinātu. Viņi neko negaidīja no pasaules, jo pēc cīņas gaidīja prieku redzēt dvēseļu augšāmcelšanos ticībā un dzīvē — visiem tiem, kas bija novirzījušies no patiesības.

24. Kas ir šīs būtnes, par kurām Es jums runāju? Es jums saku, tie ir visi tie, kuri jums ir nesuši gaismas, mīlestības, cerības, veselības, ticības un pestīšanas vēstis — neatkarīgi no tā, kādi vārdi viņiem bija, kādā veidā jūs viņus redzējāt parādāmiem vai kādus titulus viņi nesa uz zemes.

25. Jūs varat būt tādi paši kā viņi, ņemot par paraugu lielos paraugus, kurus Es jums nepārtraukti dodu caur saviem sūtņiem. Tomēr neizmantojiet cilvēku nesapratni par jūsu darbiem kā attaisnojumu. Nesakiet, ka tie, kuri jums atnesa mīlestības vēstījumu, tikai sēja un nekad neraža. Nē, tauta, dvēseles raža nenāk ātri, ja ņem vērā, ka „miesa” ir neauglīga zeme, kuru nepārtraukti jāpadara auglīga ar mīlestību, līdz tā sāk nest augļus.

26. Ko man jums teikt par jūsu šodienas zinātniekiem, par tiem, kuri izaicina dabu, tās spēkus un elementus, tādējādi liekot labajam izskatīties kā jaunajam? Viņi piedzīvos lielas ciešanas, jo ir noplūkuši un apēduši nenogatavojušos augļi no zinātnes koka — augļi, kuru viņi varēja nogatavināt tikai ar mīlestību.

27. Tikai mana mīlestība var jūs glābt! Redziet, cilvēkos vairs nav palicis pat mīlestības paliekas. Lūdzieties, bet ar patiesu ticību lūgšanas spēkam, ar tik lielu ticību, kas pārvar ieroču varu, ar kuriem jūsu līdzcilvēki cīnās dzīvē un iznīcina savu tuvāko mieru.

28. Jūs, kas esat noņēmuši no acīm tās figūras un attēlus, kurus agrāk izmantojāt lūgšanai, varat praktizēt patieso lūgšanu, jo vairs neierobežojat Dievu ar vecu vīru tēlu, nedz arī ļaujāt savai iztēlei piešķirt cilvēciskas iezīmes tam, kam nav formas, jo tas ir dievišķs.

29. Kad jūsu ķermenis paliks zemē un jūsu dvēsele pacelsies uz debesu mājvietām, kad jūs iziesiet cauri tam, ko saucat par nāvi, un pacelsieties bezgalībā, jūs sapratīsiet, cik daudz nepareizu priekšstatu ir radījis jūsu prāts, un tad jūs sajūtīsiet, kā meli atkāpjas no jūsu dvēseles, it kā tie būtu pārsējs, kas nokrīt no jūsu acīm un ļauj tām ieraudzīt patiesības gaismu.

30. Cik daudzi cer nokļūt augstākajās debesīs, lai iepazītu Mariju, kuru viņi vienmēr iedomājas cilvēciskā veidolā kā sievieti, kāda viņa bija uz zemes, kā cilvēka veidā iemiesotā Kristus māte, un kuru viņi iedomājas kā karalieni tronī, skaistu un varenu. Bet Es jums saku, ka jums vairs nevajadzētu piešķirt Dievišķajam veidolu savā prātā. Marija, jūsu Garīgā Māte, pastāv; taču viņai nav ne sievietes izskata, ne kāda cita izskata. Viņa ir svētā un mīlošā maiguma iemiesojums, kuras žēlsirdība izplešas līdz bezgalībai. Viņa valda dvēselēs, taču viņas valdīšana ir pazemības, žēlsirdības un tīrības valdīšana. Bet viņai nav troņa, kā to iedomājas cilvēki. Viņa ir skaista, bet tāda skaistuma, ko jūs pat ar skaistāko seju nespējat iedomāties. Viņas skaistums ir debesu, un jūs nekad nespēsiet saprast to, kas ir debesu.

31. Es jums saku: ja jūs vēlaties nedaudz pietuvoties patiesībai un iegremdēties tās apcerēšanā, tad turpiniet no savām acīm un prāta izdzēst visus tēlus, ko jūs bijāt radījuši, mēģinot piešķirt Dievam konkrētu izskatu.

32. Kad jūs pamazām sapratīsiet, ka Dievišķajam Skolotājam vēl daudz kas jāiemāca un jālabo, jūs ļausiet manai patiesībai iekļūt jūsu prātā, un tad jūs redzēsiet, kā jūsu dvēseles priekšā atveras jauns apvārsnis, kas piedāvā jums laukus, ielejas, ceļus un kalnus, pa kuriem doties ceļojumā, lai mācītos, iepazītu jauno un garīgi attīstītos.

33. Mana gaisma ir katrā garā. Jūs tagad atrodaties laikā, kad mans Gars izliesies pār cilvēkiem. Tāpēc Es jums saku, ka jūs visi drīz sajūtīsiet manu klātbūtni — gan izglītotie, gan neizglītotie, gan lielie, gan mazie, gan varenie, gan nabadzīgie.

34. Gan vieni, gan otri drebēs, sastopoties ar dzīvo un patieso Dieva patiesību.

35. Šeit jums ir jauna mācība, mācekļi, lai jūs par to dziļi pārdomātu. Saprotiet, ka Es neesmu atnācis tikai tādēļ, lai jūs dzirdētu vārdus, kas iepriecina jūsu ausis vai glāsta jūsu sirdis. Saprotiet, ka Meistara nolūks ir izvest jūs no tumsas, lai parādītu jums patiesības gaismu.

36. Es esmu mūžīgā gaisma, mūžīgais miers un mūžīgā laime, un tā kā jūs esat mani bērni, mana griba un mans pienākums ir padarīt jūs par līdzdalībniekiem manā godībā, un tādēļ Es jums mācu Likumu kā ceļu, kas ved dvēseli uz šīs Valstības augstumiem.

37. Iespējas pildīt Likumu un nopelnīt nopelnus ir katru dienu, katrā stundā. Neļaujiet tām pagāt, neļaujiet tām aizplūst, jo pēc tam jūs vairs nevarēsiet tās atgūt. Sagatavojieties labai dienai, un Es jums saku: kad tad iestāsies nakts, jūsu miegs būs mierīgs un maigs. Dzīvojiet tikumīgu dzīvi, un jūsu dvēseles attīstība būs mūžīga.

38. Mīlie mācekļi, divos gadījumos Es esmu bijis pie cilvēkiem: vienā – cilvēka veidolā, otrā – garīgā veidā. Tagad ir pienācis laiks, lai jūs saprastu Manas mācības.

39. Kāpēc jūs parasti nākat pie Manis raudādami un sūdzoties? Kad Es biju šajā pasaulē, Es nedzīvoju ērtībās un izklaidēs, ne arī Man piederēja zemes varas skepteris. Es cietu, cīnījos un pat nepretojos savām sāpēm. Es atnācu, lai uzņemtu savu krustu un izpildītu misiju, ko Es brīvprātīgi uzņēmos.

40. Man bija jums jāiemāca, kā dvēsele, kas pilda Tēva gribu, kad tā ir pabeigusi savu darbu, pacilājas ilgojoties pēc Bezgalības un atstāj aiz sevis visu, kas ir matērija, lai tiektos uz debesu valstību.

41. Savā nabadzībā vai trūkumos jūs bieži jautājat sev, kāpēc jūsu Tēvs nedod jums visu, ko jūs vēlaties, jo, pēc jūsu domām, jūs ilgojaties tikai pēc žēlastības dāvanām savai labklājībai. Bet Es jums saku: ja Es jums dotu visu, ko jūs vēlaties, un piešķirtu jums katru baudu, pēc kuras jūs ilgojaties uz Zemes, jūs vēlāk to nožēlotu, jo pārliecinātos par savu stagnāciju.

Jā, mācekļi, ja jums piederētu tas viss, jūs to izšķiestu, jūs to nesaglabātu, jo jums nebūtu bijis jāpieliek ne pūles, ne darba, lai to iegūtu. Ja, gluži pretēji, to, ko jūs šodien lūdzat, neesot to nopelnījuši, jūs saņemsiet, pamatojoties uz nopelniem, jūs redzēsiet, ar kādu mīlestību jūs to saglabāsi.

42. Kad tiks saprasts Mans vārds? Kad jūs ļausiet tam uzplaukt jūsu sirdīs un nest augļus jūsu dvēselēs? Domājiet par Mani tāpat, kā Es domāju par jums. Kurš jūtas viens pats šajā pasaulē? Kurš saka, ka ir bārenis? Ja jūs sagatavosieties, vairs neteiksiet, ka esat vieni, jo visur jūs sajūtīsiet Manu atbalstu.

Meklējiet manas ceļa gaismu, un jums nebūs no kā baidīties. Neiesaistieties zinātnes vai cilvēcisko zināšanu gaismā, jo prāta gaisma ir pārāk vāja, lai vadītu dvēseli Dieva klātbūtnē.

43. Patiesi, Es jums saku: tas, kas var jūs pacelt, ir mīlestība, jo tajā mīt gudrība, jūtas un pacilātība. Mīlestība ir visu dievišķo īpašību kopsavilkums, un Dievs ir aizdedzis šo liesmu katrā garīgajā radībā.

44. Cik daudz mācību Es esmu jums devis, lai jūs iemācītos mīlēt! Cik daudz iespēju, dzīves un reinkarnāciju Dievišķā žēlsirdība jums ir piešķīrusi! Mācība tika atkārtota tik bieži, cik vajadzēja, līdz tā tika apgūta. Kad tā ir apgūta, vairs nav iemesla to atkārtot, jo to vairs nevar aizmirst.

45. Ja jūs ātri apgūtu manas mācības, jums vairs nevajadzētu ciest, ne arī raudāt par kļūdām. Būtne, kas uz Zemes izmanto šeit saņemtās mācības, var atgriezties šajā pasaulē, bet tas vienmēr notiks ar lielāku briedumu un labvēlīgākos dzīves apstākļos. Starp *vienu* dzīvi un nākamo vienmēr būs atpūtas pauze, kas ir nepieciešama, lai pārdomātu un atpūstos, pirms sākas jauns darba dienas cikls.

46. Kāds savā sirdī Man saka: „Tēvs, vai šis dienas darbs vai šī atpūtas pauze ir domāta tam, lai mūs atkal sūtītu meklēt jaunas grūtības pasaulē? Cik ilgi tas turpināsies?”

47. Ak, mazais, Es piedodu tavu neziņu un saku tev, ka dzīves ceļojumā, ko jums jāveic, Es neesmu paredzējis neko netaisnīgu vai nepilnīgu. Gara-dvēsele ir nenogurstoša. Tikai tad, kad tā dzīvo matērijā, tā jūt noguruma ietekmi, ko tai pārraida ķermenis. Bet, kad tā atgriežas pie garīgās brīvības un garīgās gaismas, tā atmet savu nogurumu un atkal kļūst nenogurstoša.

48. Esiet stipri pret pasaules un miesas kārdinājumiem. Atcerieties Manu paraugu, kad jūs tieši šobrīd izietat kādu pārbaudījumu.

49. Jūs man jautājat, kā tas bija iespējams, ka Jēzu skāra pasaules kārdinājumi? Uz to es jums atbildu, ka tās nebija zemiskas kārdinājumi, kas skāra jūsu Skolotāja sirdi.

50. Ķermenis, kas man bija šajā pasaulē, bija cilvēcisks un jūtīgs, tas bija mana Gara instruments, lai sniegtu cilvēcei manas mācības. Tas zināja pārbaudījumu, kas to gaidīja, jo mans Gars to tam atklāja, un šis ķermenis cieta no sāpēm, kas to gaidīja.

51. Es gribēju, lai šis ķermenis jums parādītu tās īsta cilvēciskuma pazīmes, lai jūs būtu pārliecināti, ka manas sāpes bija reālas un ka mana upurēšanās nāve kā cilvēkam bija patiesa.

52. Ja tā nebūtu bijis, manai upurējošajai nāvei cilvēku acīs nebūtu bijusi nekāda vērtība. Tāpēc Jēzus trīs reizes lūdza manas Gara spēku, kas Viņu iedvesmoja, lai izturētu smago pārbaudījumu. Pirmā reize bija tuksnesī, otrā reize – Getsemanes dārzā, trešā reize – pie krusta.

53. Bija nepieciešams, lai Es kļūtu par cilvēku un upurētu jums Savu miesu un asinis, lai sāpes, ko cilvēce Viņam nodarītu, atstātu iespaidu uz viņiem. Ja Es tomēr būtu nācis „Garā” — kādu upurējošo nāvi Es tad būtu cietis caur jums? No kā Es būtu varējis atteikties, un kādas sāpes jūs būtu varējuši man radīt?

54. Dievišķais Gars ir nemirstīgs, sāpes to nerasniedz. Taču „miesa” ir jutīga pret sāpēm, tās spējas ir ierobežotas, tā pēc savas būtības ir mirstīga. Tāpēc Es izvēlējos šo līdzekli, lai atklātos pasaulei un piedāvātu tai Savu patieso upurējošo nāvi, lai parādītu tai ceļu uz pestīšanu.

55. Kamēr jūs esat grēcinieki, ņemiet Mani par paraugu tajā Ciešanu laikā un atcerieties to Asini, lai, nožēlojot savus pārkāpumus, jūs attīrītos šajā bezgalīgās mīlestības paraugā, ko Es jums devu.

56. Kamēr jūs esat cilvēki, atcerieties Mani pie tā krusta, kā Es piedevu saviem mocītājiem, svētīju un dziedināju viņus, lai arī jūs visā savā grūtajā dzīves ceļā tāpat svētītu tos, kuri jums nodara pāri, un darītu visu iespējamo labo tiem, kuri jums nodarījuši ļaunu. Kas tā rīkojas, tas ir Mans māceklis, un patiesi, Es viņam saku, ka viņa sāpes vienmēr būs īslaicīgas, jo Es ļaušu viņam sajust Manu spēku viņa pārbaudījumu brīžos.

57. Ļoti nedaudzi ir tie, kuri vēlas mācīt savus līdzcilvēkus, izmantojot Meistara paraugus. Tā tas ir arī šajā tautā, kuras lielākajā daļā kopienā mācība tiek sniegta ar vārdiem, kuriem trūkst spēka, jo tie netiek apstiprināti ar darbiem un paraugiem.

58. Tagad jums ir iespēja dzirdēt manas mācības skaidrojumu, kas pamazām iedarbosies uz jūsu sirdi, līdz tā būs gatava pildīt misiju, ko Es esmu uzticējis jūsu garam.

59. Nebaidieties sekot mani soliņiem; Es no neviena neprasīšu, lai viņš izciestu tās pašas ciešanas, kādas Es izcietu šajā pasaulē, nedz arī lai viņš veiktu manu upuri tādā pašā veidā. Man arī jāsaka jums, ka tikai tas ķermenis varēja iztukšot ciešanu kausu, kādu mans Gars tam pasniedza;

cits cilvēks to nebūtu varējis izturēt. Jo mans ķermenis smēlās dzīvības spēku no tikumības un stiprinājās tīrībā Tās, kura piedāvāja savu klēpi, lai to uzņemtu: Marijas.

60. Savācieties, tauta, un izmantojiet šo svētīto klusumu, kurā jūs ieejat, klausoties manās mācībās. Patiesi, Es jums saku: šajos savākšanās un garīguma brīžos mana sēkla dīgst jūsu sirds visdziļākajā vietā.

61. Laimīgi esat jūs, kas izmantojat manas atklāsmes pēdējos brīžus šādā veidā, apzinoties, ka šo žēlastību vairs nekad nesaņemsiet.

62. Laiks, kad esmu sludinājis, ir bijis žēlastības laiks. Esmu apbēris ar dāvanām tos, kas bija atstumti, esmu pacēlis tos, kas bija cietuši sakāvi dzīves cīņā, un esmu devis jaunu iespēju grēciniekiem un izstumtajiem.

63. Tie bija laimīgi laiki, par kuriem, kad tie būs pagājuši, atcerēsies ar ilgu. Jo, lai gan mans Vārds tika dzirdēts caur balsi, sirdis sajuta manu klātbūtni, un dvēseles piepildījās ar manu dievišķo būtību.

64. Jūs, cilvēku pūļi, vienmēr saglabājiēt to garīgumu, ko parādāt šajā svētītajā stundā. Tam vienmēr jābūt klāt jūsu sanāksmēs, lūgšanu brīžos un katrā jūsu darbā.

65. Dzeriet no šī vīna, ēdiet no šīs maizes, līdz būsiet paēduši. Jo mans vēstījums beigsies, jo jūs atrodaties šī sagatavošanās laika noslēguma posmā.

66. Mācekļi, kurš patiesi gatavojas, vienmēr turēs liecību uz lūpām, un viņam būs neiespējami noslēpt patiesību, ko viņš mantojis no sava Skolotāja. Gaisma būs viņā, un visa viņa būtība būs dzīva liecība par Vārdu un darbiem, ko Es jums atklāju.

67. Kas savā sirdī slēps Manu Vārdu un dāvanas, kuras Es viņam uzticēju, tas nepiedzīvos to laimi, ko ar to ir zaudējis. Jo sēt Manos laukos, cīnīties un pašam ciest ir prieks un laime dvēselei.

68. Cīņai ne vienmēr ir jābūt vieglai. Būs dienas vai brīži, kad nāksies iziet rūgtus pārbaudījumus. Bet arī tajos dvēselei ar pazemību un mīlestību jāreaģē uz Tēva gribu, jo tieši šajā lēnprātībā Es atklāšu Savu mieru labajos mācekļos, uzticīgajos lieciniekos.

69. Vai jūs domājat, ka maniem Otrā laika apustuļiem ceļš bija vieglāks un cīņa vieglāka? Nē, tauta, arī viņiem, tāpat kā viņu Skolotājam, bija savs ciešanu ceļš un savs Golgāta. Bet visās savās ciešanās viņi pacēla savas dvēseles pilnas miera, apzinoties, ka viss, ko viņi pārcieta, notika mīlestības dēļ pret saviem līdzcilvēkiem, pret tiem, kas ilgojās pēc patiesības.

70. Ja jūs jautātu tiem, kas sekoja maniem mācījumiem, vai viņi kļuva vāji vai izjuta bailes no saviem vajātājiem un pārmācītājiem, tad viņi jums atbildētu, ka viņu ticība ne uz brīdi neapdzisa, ka viņu pašjāvība uz dievišķo

spēku bija absolūta un ka šīs ticības dēļ viņi bija vienaldzīgi pret zaudējumiem, izsmiekliem, pārbaudījumiem un pat nāvi.

71. Šis ir ceļš, kas stiepjas jūsu priekšā, dzīvais liecības apliecinājums tam, ka cilvēkam nav neiespējami sekot Jēzus pēdās un kļūt Viņam līdzīgam spēkā, mīlestībā, stiprumā un žēlsirdībā.

72. Ar to es negribu teikt, ka, lai būtu mani mācekļi, jums noteikti jāpiedzīvo vajāšana un nāves cīņa, kāda bija tiem mocekļiem. Es jums skaidroju, ka, lai mīlētu savus tuvākos, jums ir jāatliek malā mīlestība, ko izjūtat pret sevi, ka noteiktos brīžos jums ir jāaizmirst par sevi, lai domātu par citiem. Jo tikai no patiesas mīlestības var rasties nemirstīgi darbi, kas ir pelnījuši palikt kā paraugs citiem, tāpat kā to darīja tie mācekļi, Dieva Vārda vēstneši, kuri savā dedzībā izplatīt Labo Vēsti, savā vēlmē nest cilvēku sirdīs sava Skolotāja gaismu, atdeva visu.

73. Tas bija paraugs, ko viņi bija saņēmuši no tuvu stāvošajiem, un viņi ar visām savām spējām centās būt tādi paši. Kurš no jums iet pa atteikšanās, lēnprātības un žēlsirdības ceļu? Ceļš ir atvērts, takas gaida jūs, ceļa malās ir lauki, kas slāpst pēc ūdens un izsalkst pēc sēklas.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 264

1. Mīļā tauta, tevī Es saskatu cīņas garu, kas vēlas ievērot Manu likumu, kas cenšas smelties iedvesmu no Maniem vārdiem un atstāt gaismas pēdas cilvēces ceļā.

2. Lai šī tauta vairotos, tāpat kā Izraēla vairojās Ēģiptē, un lai citas kopienas pievienotos tai, jums jāsniedz pierādījumi par patiesu paklausību maniem likumiem. Es jūs iedrošinu turpināt garīgo ikdienas darbu, ko es jums esmu uzticējis kā uzdevumu, ar ko es jums saku, ka tas, kurš ir jāvis maniem vārdiem iespiesties savā sirdī, tos izpētījis un sapratis, diez vai kļūdīsies.

3. Es nepieprasu visu jūsu laiku šīs misijas veikšanai; Man pietiek, ja jūs katru dienu veltāt dažas minūtes mana Vārda pētīšanai, ja veicat labu darbu vai ja kādā veidā sperat soli uz priekšu garīgajā ceļā.

4. Jūs esat kā spogulis, kas vēlas atspoguļot Manu žēlsirdību un Manu mīlestību, bet kas ir apduļķojies un neļauj atspoguļot gaismu un patiesību. Attīriet to, un jūs redzēsiet, kā Mans Gars atspoguļojas jūsu garā.

5. Ja jūs no sirds dziļumiem man sakāt: „Meistars, es esmu Tavs kalps, es esmu gatavs paklausīt Tavai gribai”, tad tas būs brīdis, kad Es patiesi sāksu atklāties jūsos.

6. Neskatoties uz jūsu labo gribu, jūsu sirds šodien joprojām guļ attiecībā uz manu mīlestību, un jums vēl jāapzinās, ka jūsu uzdevuma izpildei jābūt iedvesmotai no manas mīlestības. Mācekļi, kurš, vadīts no šīs spēka, ķeras pie darba, savā dzīvē būs apustulis, spēs veikt lielus darbus, jo viņš nebaidīsies no nekas, nekas viņu nepadarīs vāju.

7. Ja jūs runājat par mieru, tad lai jūsu sirdīs valda miers. Ja jūs runājat par Mani un Manu darbu, tad vispirms iepazīstiet Mani, lai jūs nekad neizkropļotu patiesību. Neuzskatiet sevi par tās vienīgajiem īpašniekiem, jo jūs grēkotu neziņas un fanātisma dēļ. Es vēlos, lai, sludinot mācības, kas satur patiesību, jūs vienlaikus spētu atklāt patiesību savos līdzcilvēkos. Dažiem būs daudz gaismas, citiem – tikai dzirkstele. Bet visos jūs atklāsi Manu klātbūtni, jo viņi visi ir Mani bērni.

8. Pateicieties savam Tēvam un priecāieties, jo esat piedzīvojuši atjaunošanas laiku. Rīt atgūstiet spēkus, kad, jau atrodoties Garīgajā pasaulē, skatīsieties uz savu darbu augļiem uz zemes. Jā, mācekļi, šī asaru un izpiršanas ieleja pārvērtīsies par miera un garīgās attīstības zemi.

9. Līdz šim cilvēce vēl nav uzcēlusi patieso templi, lai mīlētu savu Kungu. Tā ir ieviesusi daudzas pielūgsmes formas, daudzus rituālus un dibinājusi daudzas reliģiskās kopienas. Bet to Garu templi, kura pamati ir neapgāžami, tā līdz šim vēl nav uzcēlusi.

10. Kad šis svētnīca reiz tiks uzcelta uz mīlestības, patiesības un taisnīguma neapgāžamajiem un mūžīgajiem pamatiem, visas jūsu ticības atšķirības izplūdīs, un jūs redzēsiet, kā pazūd jūsu kari.

11. Tikai manā patiesībā jūs varēsiet atklāt savu mantojumu. Bet, ja jūs esat tālu no tās, jums nāksies aizmirst sevi, līdz kļūsiat par brāļiem un māsām.

12. Tev, mana garīgā tauta, būs uzdevums izturēties brālīgi pret visiem, lai ar savu piemēru mācītu manu augstāko mīlestības bausli.

13. Jūs vēl nezināt, kā jūs strādāsi, tāpat jūs nezināt, cik tālu sniedzas jūsu gara spēks. Bet Es to zinu ļoti labi un saku jums: nebaidieties, uzticieties Man, mana Gaisma jums parādīs ceļu, un mana balss jums norādīs brīdi, kad sākt dienas darbu.

14. Jūsu dvēsele jau ir Mani sadzirdējusi un ir atmodusies, tāpēc Es vairs neļaušu jums aizmigt. Tā ilgojas pacelties ar tīrām jūtām, jo nojauš manu mīlestību savā aicinājumā. Ļaujiet tai pildīt savu uzdevumu, dodiet tai brīvību tās misijai un neignorējiet tās balsi, kad tā jums liek sajust, ka šī stunda pieder tai kādam augstam darbam.

15. Tie, kas jau tagad veltī sevi Manu atklāsmju pētišanai — tie, kas atvēl laiku, lai pārdomātu Manu Vārdu, — tie būs tie, kuriem ceļš šķitīs vieglāk ejams un krusts vieglāk nesams. Vārds plūdīs no viņu lūpām kā straume, un dziedinošais balzams darbosies brīnumainā veidā viņu garīgajās rokās.

16. Svētīti lai ir tie, kas Mani dzird un izmanto Manu mācību, jo viņu dvēselēs būs daudz gandarījuma, prieka un triumfu.

17. Labajiem mācekļiem būs jābūt pazemīgiem, un tieši viņu mīlestības darbiem būs jāparāda, kas viņi ir. Ne tā kā daži no maniem „bēnu skolniekiem”, kuri, neapzinoties, ko nozīmē uzdevums manā darbā, lepojas ar to, ka pieder pie maniem izredzētajiem, un vēlas, lai pasaule ieraudzītu manas zīmoga zīmi uz viņu pierēm.

18. Šī cilvēce — intuitīva un modra — ļoti drīz atklās tos, kuri patiesi sludina, un tos, kuri tikai izliekas.

19. Tā kā Es esmu runājis ar jums visiem, tas ir pierādījums tam, ka Es vēlos, lai jums visiem piederētu gaisma.

20. Jūsu atbildība neaprobežojas tikai ar to, lai parādītu pareizo ceļu tam, kurš nekad pa to nav gājis. Ziniet, ka no ceļa novirzījušies „strādnieki” būs spiesti krustoties ar jūsu ceļu. Jums būs jākonsultē viņi, lai panāktu, ka viņi atgriežas pie „žoga”.

21. Visi sargājiet to, ko Es jums esmu uzticējis. Rīkojieties ar pazemību un gudrību, un jūs uzvarēsiet. Ja jūs iztukšojat ciešanu kausu, dariet to ar pacietību, tad tas drīz pagaisīs.

22. Ja jūs nojautāt vai zināt, ka tiesas diena ir klāt un ka ir pienākusi lielu pārbaudījumu stunda, tad paceliet savu dvēseli, stipriniet savu ticību un iedrošiniet savu sirdi.

23. Ja līdz šim esat jutušies kā izsūtītie, ja jūtaties tālu no dzimtenes vai tēva mājām, tad nebaidieties. Jūsu nopelni jūs atvedīs uz dzimteni, pēc kuras jūsu dvēsele ir ilgojusies, un, no otras puses, jūsu darbi būs panākuši to, ka miera laiks uz zemes tuvojas, ja jūs mīlat savu Debesu Tēvu, mīlot savus līdzcilvēkus un piedodot viņiem.

24. Jūs nevarat iedomāties tās dvēseles laimi, kas šajā pārbaudījumu pilnajā dzīvē ir virzījusies uz priekšu un nonākusi sava Kunga klātbūtnē. Cildinātajā garīgajā valodā tā saka savam Tēvam: „Es esmu uzvarējusi, Kungs, es esmu uzvarējusi ar Gaismu, ko Tu esi devis manai dvēselei, ar mīlestību, ko Tu man esi atklājis. Ļoti lieli bija mani pārbaudījumi, ļoti spēcīgas vētras, kas mani pārka. Bet ar Tavu spēku es uzvarēju to visu, un tagad es esmu šeit pie Tevis.”

25. Šo mīlestības liesmu aizdedza pārbaudījumi, jo citādi dvēseles dzīvē trūktu mācību, un visas tās spējas turpinātu snaust.

26. Es redzu daudzos manos mācekļos skumjas, jo jūs nojautāt, ka mans aicinājums vairs ilgi neļaus sevi gaidīt un ka jūsu dvēsele, atstājot šo zemi, nebūs bijusi tik laimīga, lai to redzētu mierā. Bet es jums saku arī šo: nebaidieties, jo jūsu dvēsele tad no Garīgās valstības, no kuras tā šeit ieradās, priecāsies, redzot, ka šajā pasaulē iestājas miera laiki.

27. Jau tuvojas laiks, kad mans dzīvības vārds uzplauks cilvēku sirdīs, kad jūs dienu no dienas redzēsiet, kā mans vārds piepildās, un, kad jūs vairs nepiederēsiet šai pasaulei, jūs visu redzēsiet no Garīgās pasaules un liecināsi par to ar pilnīgu skaidrību un pilnīgu izpratni.

28. Apmieriniet savu zinātkāri, un jūs brīnīsieties par katru soli savas dzīves gaitā, un, ja jūsu krusts izrādīsies smags, jūs iemācīsieties padarīt dzīvi interesantu un vieglu.

29. Pacelieties kā tikumīgi mācekļi, lai mana mācība nonāktu pie jūsu gara. Tad jūs tajā atradīsiet visu spēku, kas jums nepieciešams, lai uzvarētu kārdinājumos un pārbaudījumos.

30. Es jau esmu savā klētī savācis pirmos ražas augļus no jūsu kā sējēju pienākumu pildīšanas manā laukā, un ar savu vārdu esmu jūs iedrošinājis, lai jūs turpinātu sēt sēklu. Nezaudējiet drosmi, ja dažī sirdis neatsaucas uz jūsu vēstījumu uzreiz. Ziniet, ka tāpat kā ir dvēseles, kas mostas, tāpat ir arī tādas, kas kavēsies.

31. Es jau redzu lielus cilvēku pūļus nākam pie žēlastības avota, kas ir mana mācība, lai nomazgātu savus traipus, atbrīvotos no saviem netīrajiem apģērbiem un apģērbtos ar manu gaismu.

32. Kurš no tiem, kas šajā laikā ir dzirdējuši Manu Vārdu, nezina, ka 1950. gada beigās Es pārtraukšu šo atklāsmes veidu? Nevienš. Gan lielajās, gan mazajās kopienās, gan pilsētu, gan ciematu sapulču vietās — caur visiem balss nesējiem Esmu paziņojis savu gribu šajā datumā pabeigt šo atklāsmes posmu, kas notiek caur cilvēka saprātu.

33. Jauna diena garīgajai tautai būs laiks, kad tā vairs nedzirdēs Mani šādā veidā, bet gan uzņems un sajutīs Mani savas dvēseles visaugstākajā līmenī.

34. Kad jūs vairs nedzirdēsiet Mani caur balss nesēju, jūs dziļi pārdomāsi Manu mācību un iemācīsieties saprast daudzas no tām pamācībām, kuras tagad nespējat izskaidrot. Tāpēc, ja jūs jautās tie, kuri Mani nav dzirdējuši — ja viņi jums jautās par iemeslu Manai atnākšanai un Manai atklāsmei, jūs viņiem ar skaidriem vārdiem varēsiet teikt, ka Manai atgriešanās bija tas pats iemesls, kāds toreiz lika Man nākt pasaulē kā cilvēkam: lai jūs vadītu uz patiesības un likuma ceļu, no kura jūs bijāt novirzījušies, jo mēģinājāt aizstāt patieso likuma izpildi ar tradīcijām, rituāliem un elku pielūgšanu, un tas nav patiesais ceļš, lai gan dažkārt tam ir labi nodomi — godāt Tēvu un Viņam patikt.

35. Tāpat kā reiz dievišķajiem norādījumiem tika dota nepareiza interpretācija, tāpat arī šajā laikā tika sagrozīta mana mācība; un tāpēc bija nepieciešams, lai Meistars atkal atnāktu, lai palīdzētu jums atbrīvoties no jūsu kļūdām, jo paši no sevis tikai ļoti nedaudzi spēj atbrīvoties no saviem maldiem.

36. Lai gan jau toreiz Es jums apsolīju, ka atgriezīšos, tomēr man jums jāpasaka arī *tas*, ka Es to darīju, jo zināju, ka pienāks laiks, kad cilvēce, pārliecināta, ka staigā pa manu mācību ceļu, būs ļoti tālu no tām; un šis ir tas laiks, par kuru Es paziņoju savu atgriešanos.

37. Es esmu izpildījis savu solījumu jums: Esmu atnācis Garā, tieši kā to jums toreiz apsolīju, kad mani apustuļi pēdējo reizi redzēja manu tēlu. Es esmu atklājies caur šiem balss nesējiem tikai tādēļ, ka jūs nespētu sajust manu klātbūtni Garā, nedz arī uztvert manu iedvesmu.

38. Man bija nepieciešams atklāties jūsu gara un pat jūsu maņu uztveres robežās, kas kalpotu kā priekšposms atklāšanai no gara uz garu. Tāpēc Es uz laiku esmu atklājies caur tiem balss nesējiem, ar kuriem Es paziņoju par savas pēdējās atklāšanās dienu.

39. Šī bija mana izvēlētā pagaidu forma, lai runātu ar jums, pirms būtu pienācis laiks garīgajai saziņai starp bērniem un Tēvu — pagaidu, jo Es nenācu ne kā cilvēks, redzams un taustāms, kā tajā laikā, ne arī pilnīgi garīgi, bet gan ar manu apgaismoto prāta orgānu starpniecību.

40. Šāda veida atklāsme kalpoja tam, lai jūsos iedvestu uzticību manai klātbūtnei. Kaut ko līdzīgu Es piešķīru saviem apustuļiem Otrajā laikmetā, kad pēc savas upurēšanās nāves Es viņiem parādījos tādā veidolā, tādā ķermenī, kas nebija ne dievišķs, ne pilnīgi cilvēcisks, bet tomēr redzams un taustāms un tādēļ spējīgs iedvest uzticību pat visneticīgākajiem.

41. Cik labprāt jūs būtu vēlējušies arī šajā laikā piedzīvot Manu klātbūtni tā, kā to piedzīvoja tie ceļinieki no Emausas, un cik labprāt jūs būtu vēlējušies dzirdēt vārdus, ko dzirdēja apustuļi, tieši tādā veidā! Bet tas bija cits laiks, un tādēļ arī citas mācības.

42. Ticiet Man, ka šī forma, kādā jūs Mani tagad uztverat, ir progresīvāka par to iepriekšējo, jo tā notiek jūsu būtībā, izriet no prāta, gara un dvēseles, kamēr tā, ko redzēja un dzirdēja mani mācekļi, atradās ārpus tās un atklājās tikai viņu maņām.

43. Šodien jums nav jāatver acis, lai Manī ieraudzītu cilvēka tēlu, nedz arī jāsaņem maize no Manas rokas, lai ticētu Manai klātbūtnei, nedz arī jums jāliek pirksti Manās brūcēs, lai ticētu, ka Es esmu Tas.

44. Jūs jautājat, kā toreiz viņi redzēja Manu cilvēcisko tēlu un kā viens no Maniem mācekļiem pat varēja Mani pieskarties, lai gan Es vairs nepiederēju pie cilvēku pasaules? — Jums vēl daudz kas jāiemācās no Manis, lai atpazītu patiesību par visu to, ko Es jums esmu parādījis. Bet visi noslēpumi atklāsies savā laikā. Pagaidām jums ir jāzina tikai tas, ka starp dievišķo dabu un cilvēka dabu pastāv daudzas citas dabas, kuras Kungs izmanto savu augsto mērķu sasniegšanai.

45. Kristus savos atklājumos un mācībās bija krietni savam laikam priekšā, lai cilvēks, kad pienāks laiks, kad viņš atmodīsies garīgajam un sāks interesēties par visu, kas attiecas uz šo augstāko dzīvi, katrā solī atklātu Jēzu — Meistaru, kurš saviem bērniem visu atklāja, teica un atstāja mantojumā.

46. Lūdzieties un pārdomājiet manu vārdu, jo tuvojas darba un cīņas dienas šai tautai, kurai bija šī sava Meistara atklāsme, par kuru tai jāizplata liecība visā pasaulē.

47. Izraēlas tauta, mīlie mācekļi: jūs esat sagatavojušies kļūt par cilvēces sargātājiem. Jūs sargājat svētītās Jaunās Jeruzalemes pilsētas vārtus — divpadsmit garīgos vārtus, caur kuriem ienāks svešinieks, kas ilgojas pēc gaismas.

48. Svētīti lai ir divpadsmit ciltis! Cik daudz svētību jūs esat saņēmuši, cik daudz privilēģiju! Es visos laikos esmu nācis pie jums, lai runātu ar jums no gara uz garu. Es esmu jautājis jums par jūsu centieniem, un jūs man atbildējāt: „Mūsu vēlēšanās ir, lai cilvēce tiktu glābta.” Jūs uzskatāt, ka jau esat izglābti, ka spēsiet pārvarēt dzīves likteņa līkločus, un savā apkārtnē

redzat nabadzīgu, neziņā esošu un materializētu cilvēci, kas nestrādā, lai attīstītos augstāk, un jūs ciešat viņu dēļ. Jūs lūdzaties un lūdzat Man, lai iegūtu garīgās dāvanas, lai tiktu glābti. Bet Es jums saku: Es glābšu visas dvēseles. Labā Vēsts nonāks pie viņiem.

Tikai neliels skaits ir dzirdējis Manu Vārdu caur cilvēka saprātu. Ne visi iepazīs šo Manas darbības posmu, bet Es šobrīd meklēju garīgu saziņu ar katru cilvēku.

Mans Vārds izpaužas daudzveidīgās formās: caur sirdsapziņu, caur pārbaudījumiem, kas liecina par Mani, caur dabas spēkiem vai caur Maniem garīgajiem bērniem. Mans Vārds ir vispārējs. Ikviens, kas sagatavojas, dzirdēs Manu balsi.

49. Mana mācība jums māca pilnīgo mīlestību, nesavtīgo mīlestību. Es esmu jums parādījis savu mīlestību kā Tēvs, kā draugs un kā brālis. Es vēlos, lai jūs mīlētu viens otru šādā veidā, lai jūs izjustu patiesu mīlestību pret saviem līdzcilvēkiem, lai jūs paceltu to, kurš kriet, lai jūs vienmēr piedotu. Mana dzīve, kas jums Otrajā laikmetā bija tik tuva, ir mācību piemērs, lai ikviens to varētu ņemt par paraugu. Šī mācība, ko Es jums devu, ir paredzēta cilvēkiem visos laikos.

50. Atdodiet savai dvēselei visu to žēlastību, ar ko tā sākotnēji bija apveltīta un ko jūs laika gaitā savā ceļā esat atstājuši driskās. Es vēlos, lai jūs kļūtu par templi, kurā Es varu mūžīgi dzīvot.

51. Ak, mīļais Izraēl! Nāc cilvēkiem palīgā, sagatavo viņiem ceļu, stiprini viņu ticību, piepildi viņu sirdis ar cerību. Kā jūs varētu mainīt šīs pasaules ceļu, kas ir pilns ar apmulsumiem, ja tā jūsos saskata savas kļūdas un nepilnības? Tu, mazais bērns, runā sevī ar sevi, pārbaudi sevi, ar mīlestību valdi pār ķermeni, ko Es tev esmu devis, vadi tā soļus un veido no dvēseles un matērijas vienu ķermeni un vienu gribu. Pakļaujieties likumiem. Izmantojiet gribas brīvību, lai mīlētu bez robežām, un radiet noderīgu un harmonisku dzīvi. Ievērojiet Gara likumus un dabas likumus, jo Es esmu tos abus izdevis, un tie ir pilnīgi.

52. Es, Tēvs, vienmēr esmu uz jums raudzījies ar labvēlību un esmu visu sagatavojis un nodrošinājis, lai jūs iegūtu visas Garīgās dāvanas. Esmu jūsu dvēselēm piedāvājis eņģeļu maizi, bet jūsu ķermeņiem – manas radītās dabas augļus. Jums ir bijusi iespēja nākt uz Zemi, lai pabeigtu iesākto darbu – pilnveidot savu dvēseli. Vai jūs visā šajā neredzat Manu mīlestību? Vai jūs neesat ieskatījušies sevī, lai redzētu, ka esat Man līdzīgi? Es esmu jums visu devis, jo Es jūs mīlu un vēlos, lai jūs būtu pie Manis pilnībā.

53. Atgrūdiet no sevis grēku, neļaujieties apmānīt ar viltus solījumiem, pat ja jūtat, ka zemes baudas iepriecina jūsu sirdi.

Lai gan Mans ceļš ir izsēts ar ērkšķiem — izvēlieties šo ceļu, jo tieši tas ved uz mieru. Man ir ziede katrai brūcei, kamēr pasaule pret jums neizrāda ne mīlestību, ne žēlsirdību.

54. Cilvēce Man uzceļ krustu. Jūsu ticības trūkums nepārtraukti ievaino Manu Dievišķo Garu. Bet Es visas Savas brūces paslēpšu piedošanas plīvurā un aplusināšu Savas sēru dziesmas, lai jūs nezaudētu drosmi.

55. Modieties Trešā laika krusta pakājē. Mans kauss ir ļoti rūgts. Jūs lūgsiet Mani pēc piliena no šī kausa, lai iepazītu tā garšu. Bet Es jums jau šodien saku: ja jūs dzīve jau tāpat ir ļoti sāpīga, ja jūs dzīvojat izpirkšanas dzīvi, tad labāk saldiniet savas dienas, smaidiet mīlestības dēļ, priecājieties, apcerot Manas atklāsmes, kas jums vēsta, ka pēc šī laika nāks miers, ka viss tiks atjaunots un ka žēlastība un tikumība būs spēki, kas virzīs cilvēkus.

56. Es sagatavoju visas tautas, visas mājas un sirdis, lai tām nosūtītu savu miera un vienotības vēsti. Pēc pēdējās kaujas, ko cilvēce uzsāks, mana Valstība tuvosies cilvēka dvēselei, lai tajā apmestos uz visiem laikiem. Es jūs atstāju kā labā cīnītāju pret ļauno, lai jūs iznīcinātu katru kara elementu, katru netikuma vai slimības sēklu. Palīdziet cilvēkiem šajā krīzes laikā un izpaužiet visu savu mīlestību, lai mīkstinātu viņu ciešanas.

57. Šajā laikā Es esmu devis Savu Vārdu caur daudziem vēstnešiem. Tas vienmēr ir atklāts ar to pašu būtību, tā jēga ir vienāda. Es esmu izmantojis neizglītotus, vienkāršus vīriešus un sievietes, kurus Es izmantoju kā instrumentus, lai nodotu Savu dzīvinošo, mīlošo un gudro Vārdu. Pēc Manas aiziešanas, kad jūs būsiat apvienojuši Manas mācības un izpētījuši katru Manu iedvesmu, jūs atpazīsiat pilnīgo un atbrīvosieties no nepilnīgā. Neattieciniet uz Mani to daļu, kas ir attiecināma uz vēstītāju. Es jūs apgaismos, lai jūs vienā grāmatā apvienotu trīs daļas, kuras Es esmu nodevis trīs laikmetos un kuras veido vienu vienīgu darbu. Tāpēc Es jums atkal un atkal runāju par Mozu, Pirmā laikmeta sūtni. Es atdzīvinu atmiņas par Jēzu un viņa darbiem un tādējādi apvienoju savu Trešā laikmeta atklāsmi kā Svētais Gars.

58. Vienmēr, kad jūs, mācekļi, būsiat mierā un vienotībā, Es jums sniegšu Savas atklāsmes. Jūsu sejām tad jāatspoguļo dvēsele, kas ir pilna patiesības. Es jūs atstāšu, apveltītus ar visām jūsu dāvanām, un no Aizsaules Es sekos jūsu soļiem, redzēšu jūsu rīcību, jo Es būšu jums ļoti tuvu gan templī, gan jūsu sirds mājās.

59. Es redzu, ka jūs aizvedat bērnus prom, jo domājat, ka viņi nesaprot Manu Vārdu. Taču jūs neatceraties, ka Es jums esmu teicis, ka šajos mazajos ķermenīšos mīt lielas dvēseles, kas daudz ko zina par Mani.

Neaizveriet viņu acis pret šī darba gaismu, lai gan viņi ilgojas piedzīvot pravietojumu piepildīšanos. Jūsu darbs tiks apstiprināts caur viņiem.

Šī pasaule savā attīstībā ceļā uz garīgumu neapstāsies. Es aicinu jūs dažādos dzīves posmos, jo garīgajai dvēselei nav ne vecuma, ne dzimuma, tās būtība ir mūžīga, tā ir Man līdzīga. Priecājieties par šo dvēseļu gaismu un lūdzieties jau no viņu pirmajiem soļiem par to zemes uzdevuma piepildīšanu.

60. Jūsu lūgšana šajā dienā ir sirsnīgs lūgums pēc miera pasaulē. Es kļūstu par jūsu vēstnesi. Par katru labo darbu Es izrādīšu labvēlību, par katru jūsu piedošanu Es piedošu kādai tautai. Jūsu sēklu Es daudzkāršošu mūžībā.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 265

1. Mācekļi, nāciet pie manas katedras un pārdomājiet manas mācības. Jūs pieredzēsiet, kā, pārdomājot, atklāsiet šī vārda jēgu, kas jums atklās jūsu dzīves patieso jēgu.

2. Ja cilvēki jau no paša sākuma un visos laikos būtu sapratuši, ka viņu mērķis ir dvēseles pilnveidošana, tad viņu dzīve būtu bijusi citāda, un citādi būtu arī viņu darbi. Bet cilvēks jau no saviem pirmajiem soļiem uzskatīja sevi par to īpašnieku, kas viņam bija nodots rīcībā tikai uz īsu laiku, un visu, kas viņam bija uzticēts cēliem darbiem, izmantoja negodīgiem mērķiem.

3. Redziet, kā šī pasaule ar savu zinātni cenšas atklāt vienīgi zemes lietu krāšņumu un varu, nerūpējoties par savas dvēseles pilnveidošanu. Taču, ja dvēsele neattīsta savas spējas un neizmanto tajā esošās tikumības, tā savā dzīvē nespēs izjust ne mīlestību, ne patiesas žēlsirdības jūtas.

4. Daudzi vēlētos atbrīvot savu dvēseli no šīs materialistiskās, samaitātās un savtīgās dzīves, kas valda pasaulē. Taču viņi nevar atbrīvoties, jo dzīves cīņa viņiem ir tik sarežģīta, rūgta un grūta, ka pat dvēsele ir piesaistīta cilvēciskās dzīves rūpēm un problēmām.

5. Ja jūsu dzīve uz Zemes būtu vienkāršāka, arī dzīves cīņa būtu vieglāka, un jums būtu brīvība un laiks, lai jūsu dvēsele varētu nodoties tai uzdevumu izpildei, kas tai ir uzticēti.

6. Jums, mani mazie mācekļi, nav jāīsteno cilvēces pārveidošana, jo tas ir darbs, kas pārsniedz jūsu spēkus. Bet jums ir jāizplata šis dievišķais vēstījums, kam jāatbrīvo cilvēki no lielajām kļūdām, kurās viņi ir dzīvojuši.

7. Šis darbs — sēt garīgo sēklu tik sausos laukos — prasa ticību, mīlestību un pūles, tāpat kā visi lieli darbi. Tāpēc Es jums saku, ka jums ne mīkli nedrīkst šaubīties par Manu dievišķo plānu īstenošanos; jo, ja jūs šaubītos, jūs neko efektīvu nepanāktu. Jūsu uzdevums ir darboties kā šīs mācekļu apvienības locekļiem, kuru Es pašlaik gatavoju.

8. Nedomājiet, ka esat šī garīgā darba dibinātāji. Saprotiet, ka jūs esat citu, agrāku pūļu turpinātāji, citu darbu turpinātāji, kurus agrākos laikos paveikuši jūsu brāļi.

9. Tāpēc Es jums esmu teicis, ka mācība, ko Es jums šodien esmu nesis, ir tā pati kā agrāk un kā vienmēr — ka, ja jūs tajā atklājat kādu atšķirību, tā attiecas tikai uz ārējo formu. Jo forma, kādā Es jums katrā laikmetā esmu atklājis savu mācību, atbilda garīgajai attīstībai, ko cilvēce bija sasniegusi, kā arī tautai, pie kuras Es vērsos.

10. Jūsu liktenis bija uzņemt Mani šajā laikā. Jūsu misija nebūs mazāk svarīga par to, ko Es uzticēju Saviem sūtņiem un apustuļiem pagātnē. Mans Vārds kopā ar jūsu darbu tīrību būs auglīgā sēkla, kas paredzēta, lai uzplauktu cilvēku sirdīs.

11. Vai jūs ar Manu Vārdu un savu piemēru varētu pārveidot to cilvēku un tautu dzīvi, kas daudzus gadsimtus ir dzīvojuši tālu no garīgā?

12. Saprotiet, ka jums vispirms jāgatavojas, līdz būsiat gatavi kļūt par meistariem šajā mācībā un ar mīlestību varēsiet paņemt savus līdzcilvēkus aiz rokas, it kā tie būtu mazi bērni, lai soli pa solim vadītu viņus no pirmās līdz pēdējai nodarbībai.

13. Nevieni nedrīkst izšķiest tik dārgo laiku kā šodienas, nedz arī gaidīt nākotni, lai pildītu savu misiju, neizmantojot pareizi šo brīdi, kas pagaidām ir tas, kam jums jāpievērš vislielākā uzmanība, lai jūs nezaudētu drosmi, kad pienāks cīņas stunda. Jūsu ticībai tam, ko jūs sludināsi, jābūt pilnīgai, un jums jāizskauž bailes, ka jūsu padomus ekscentriķi un materiālisti viegli atspēkos.

14. Tas, kurš baidās, dara to tāpēc, ka nav pilnīgi pārliecināts par manu patiesību, un šādam cilvēkam ir nepieciešams tikt pārbaudītam, līdz no viņa sirds uzliesmos ticības liesma.

15. Kad māceklis ir ieguvis žēlastību būt par meistaru, viņa klātbūtne un vārdi būs mīļīgi, draudzīgi un pārliecinoši. Viņš darbosies tā, ka jau no pirmā brīža iedvesīs uzticību. Viņa vārdi pierādīs, ka viņš patiešām pārzina to, par ko runā, ka viņam ir absolūta pārliecība par to, ko viņš māca, un ka viņu apgaismo augstāka gaisma. Ja labs māceklis redzēs, ka viņu uzbrūk pretinieki, viņš tos sagaidīs mierīgi, jo viņa sirds nebaidīsies un jo viņa uzticība Tam, kurš viņu mācīja, ir pilnīga.

16. Patiesi, Es jums saku: ikviens, kas vēlas sekot Man, lai kļūtu par Manu mācekli, ir jānovilc liekulības drēbes un jāapgērbjas ar to sirsnību un patiesību, ko viņš redzējis pie Skolotāja, jo Es esmu Patiesība.

17. Ir nepieciešams, lai uz Zemes parādītos patiesības sējēji un visur izplatītu Manu balzamu, lai kurlie dzirdētu un akli redzētu Manas vēsts gaismu.

18. Dievs vēlas tikai labu saviem radījumiem. Laimīgi tie, kas piedalās šī laba īstenošanā.

19. Manas Vārda atbālsis un tas, ko jūs darāt, ir kļuvuši zināmi daudzās vietās — tālāk, nekā jūs domājat. Un lai gan skeptiski noskaņotie cilvēki, kuriem ir nonākušas ziņas par manu atklāsmi, nespēj noticēt mācībai, kas šo strīdu pilno pasauli pārvērstu par brālīgu ģimeni, jums nevajadzētu pievērst uzmanību šai neticībai, nedz arī tam, cik daudz gadu vēl jāpaiet, līdz viņi atgriezīsies. Cīnieties, strādājiet šī darba labā, jo tādējādi jūs pamazām radīsiet harmonijas pasauli, un sēkla izplatīsies arvien plašāk.

20. Ļaudis, šis brīdis ir pārbaudījums jums — izmantojiet to. Jums nebūs nekādas jēgas vēlāk nožēlot un teikt: „Kungs, piedod manu vājumu.” Es

jums saku, ka tādējādi jūs nevarēsiet atgūt zaudēto iespēju, bet tikai ar darbiem un liecībām par manu likumu.

21. Es jums atstāju šos tēvišķos padomus, lai jūs pārdomātu visu, ko es jums esmu teicis, un tāpat kā jūsu Tēvs debesis izstrādāja sev mīlestības, dzīves un mācības plānu saviem radījumiem, tā arī jums, iedvesmoti no Viņa, jāizstrādā sev mīlestības, pazemības, paklausības, neatlaidības un pestīšanas plāns.

22. Cilvēkam viņa *cilvēciskā* dzīve bija svarīgāka par *garīgo* dzīvi, lai gan viņš bieži apzinājās, ka cilvēciskā ir pārejoša, bet garīgā – mūžīga. Tas ir iemesls, kāpēc, lai gan viņš ir guvis panākumus savā civilizācijā un zinātnē, garīgi viņš ir apstājies un savās reliģijās ir iemieg.

23. Apskatiet vienu reliģiju pēc otras, un jūs redzēsiet, ka neviena no tām neuzrāda attīstības, izaugsmes vai pilnveidošanās pazīmes. Katra tiek pasludināta par augstāko patiesību; taču, tā kā tie, kas tai pieder, domā, ka tajā var atrast un atzīt visu, viņi necenšas spert ne soli tālāk.

24. Dievišķās atklāsmes, Dieva likums, mana mācība un mani vēstījumi jau no paša sākuma ir likuši jums saprast, ka cilvēks ir būtne, kas pakļauta attīstībai. Kāpēc tad neviena no jūsu konfesijām neapstiprina un nepārbauda šo patiesību? Es jums saku: tikai tā mācība, kas atmodina dvēseli, kas tajā iedez gaismu, kas to veicina un atklāj tai to, ko tā sevī glabā, kas to katru reizi atkal pacēla, kad tā paklūp, un ļauj tai virzīties uz priekšu, neapstājoties — tikai šī mācība ir iedvesmota no patiesības. Bet vai tieši tas nav tas, ko mana mācība jums ir atklājusi visos laikos? Tomēr jūs jau sen esat garīgi apstājušies, jo vairāk rūpējāties par to, kas attiecas uz jūsu dzīvi uz Zemes, nekā par to, kas attiecas uz jūsu dvēseli. Taču, lai pilnībā neatsakītos no garīgā, jūs esat veidojuši savas reliģijas tā, lai tās ne mazākajā mērā netraucētu jums pildīt savus darbus un pienākumus uz Zemes. Kad jūs tad ievēroat šo reliģisko tradīciju, jūs domājat, ka rīkojaties saskaņā ar Dieva gribu, mēģināt nomierināt savu sirdsapziņu un ticat, ka nodrošināt savu ieiešanu Debesu valstībā.

25. Kāda neziņa, cilvēce! Kad tu beidzot atmodīsies realitātē? Vai jūs neapzināties, ka, ievērojot savus reliģiskos ieradumus, jūs *Man* neko nedodat un arī *jūsu* dvēsele paliek tukša?

26. Kad jūs pametat savas baznīcas un sakāt: „Tagad esmu izpildījis savu pienākumu pret Dievu”, jūs esat pakļāvušies lielai kļūdai, jo domājat, ka *Man* esat kaut ko devuši, lai gan jums vajadzētu zināt, ka *Man* neko nevarat dot, taču daudz ko varat saņemt no *Manis* un daudz ko sev nodrošināt.

27. Jūs uzskatāt, ka likuma izpilde aprobežojas ar apmeklēšanu šajās vietās, un tā ir vēl viena liela kļūda. Jo šīm vietām vajadzētu būt skolai,

kurā skolniekam būtu jāmacās nākotnei. Atgriežoties ikdienas dzīvē, viņam būtu jāpiemēro praksē iemācītā mācība, kas ir likuma patiesā izpilde.

28. Vai redzat, cik daudz nesaskaņas valda starp brāļiem un māsām, cik daudz traģēdiju notiek starp laulātajiem, cik daudz amorālas rīcības un netikumu, cik daudz karu notiek starp tautām? Viss ir cēlies no jūsu novirzīšanās un attālināšanās no dievišķajiem likumiem.

29. Cilvēkiem trūkst garīgās audzināšanas, viņiem trūkst izpratnes par savu attīstību.

30. Sāpīgā ciešana, kas dažādās formās nāk pār šo pasauli, ir cilvēku izdarīto kļūdu sekas. Taču viņi neapzinās Manu taisnīgumu — vieni ir apžilbināti ar ambīcijām, citi — ar naidu.

31. Kas spēs izskaust ļaunumu cilvēku vidū? Varbūt pārcilvēcisks sāpju vilnis vai bezgalīgi mokošs pārbaudījums? Nē, tauta. Sāpes to apturēs tikai uz īsu brīdi. Bet šis īsais laika posms ļaus cilvēkiem padomāt, sašutumā uzliesmot un atkal nomierināties, un tad viņi sajūtīs vienīgo spēku, vienīgo gaismu, kas viņus var glābt, — un tā ir mana likums.

32. Mācekļi, saprotiet atklāsmes nozīmi, ko Es jums esmu devis. Apdomājiet šī vēstījuma svarīgumu cilvēku dvēselēm. Tad jūs sapratīsiet, kāpēc Es esmu atnācis, lai runātu ar jums, un kāpēc mana darbība kādu laiku ir norisinājusies jūsu vidū.

33. Ak, ja vien jūs visi zinātu, ka — kad Es pieminēju jūsu reliģijas un kulta formas, kurām jums jāseko — Es nemēģinu ne jūs tiesāt, ne aizvainot! Ja vien jūs saprastu Meistara dievišķo vēlmi, lai jūs mīlētu cits citu un piemērotu garīgo mācību savā cilvēciskajā dzīvē! Bet Es zinu, ka jūsu sirdis vēl joprojām ir nocietinātas un ka jūs, tāpat kā to darījāt pagātnē, vajāsiēt manus jaunus sūtņus un izsmiesiēt manas jaunās atklāsmes.

34. Neskatoties uz to visu, mana gaisma kā zibens uzliesmos no austrumiem uz rietumiem un atbrīvos dvēseles.

35. Lūdzieties, mācekļi, un jūsu lūgšanai jābūt apliecinājumam tam, ka esat sapratuši šo mācību, lai rīt ar saviem darbiem izpaustu zināšanas, kas iegūtas caur manu mācību vārdu.

36. Jums jācenšas saprast darbu, ko Es jums esmu uzticējis, jo tas būs vienīgais, ar ko jūs panāksiet, ka jūsu liecībās būs būtība un patiesība.

37. Saprotiet arī to, ka, ja jūsu zināšanas par manu mācību nebūs pietiekamas, jūsu ticība un pārliecība būs apdraudētas, kad gaismas ienaidnieki jūsos cīnīsies pret manu darbu.

38. Es esmu jums teicis, ka visā pasaulē jūs redzēsiet parādāmius spiritistus, lai gan viņi šo vārdu nav dzirdējuši, un ka, novērojot viņu rīcību un klausoties viņu vārdos, jūs būsiēt pārsteigti, atpazīstot intuīciju un

skaidro priekšstatu, kāds viņiem ir par spiritismu. Bet Es jums paziņoju arī to, ka pēc Manas aiziešanas parādīsies grupas un sekas, kas sevi dēvēs par spiritistiem, lai gan viņu dzīve un darbi būs garīguma noliegums. Viņi stāsies jums pretī un meklēs jūsu nepilnības, lai jūs noraidītu un nosauktu par krāpniekiem.

Lai gan jūs par to šaubāties, arī jūsu vidū — starp tiem, kas barojušies ar šo vārdu — būs tādi, kas sacelsies pret saviem brāļiem un māsām un ķersies pie nemieru sēšanas un apmāna ieročiem.

39. Kādus ieročus jūs varētu izmantot pret šīm spēkiem, ja jūsu ticība nav stingra un jūsu izpratne nav liela?

40. Nedomājiet, ka Es cenšos jums dot ieročus, lai aizstāvētu jūsu ticību pret naidīgajiem uzbrukumiem. Es negribu, lai jūs ar viņiem iesaistītos strīdos, un vēl jo mazāk — lai jūs viņus noraidītu un aizvērtu viņiem savas durvis. Mana griba ir, lai jūs mierīgi paliktu savā vietā, lai jūs nekad netiktu pārsteigti un lai ikviens, kas ierodas, lai jūs izpētītu, atrastu jūs lūgšanā un mana Vārda pētīšanā.

41. Jūsu darbu patiesums būs labākais ierocis, ko jums vajadzēs izmantot pret tiem, kuri vēlas jūs iznīcināt.

42. Es vēlos savās rindās redzēt stingrus karavīrus, drosmīgus karavīrus, kuri prot aizstāvēt patiesību, nevis fanātiķu leģionus, kuri savā neziņā apgāna Manu darbu, nevis to godā. Es nevēlos cilvēku pūļus ar vāju ticību, kuri, saskaroties ar cīņu, zaudē drosmi un bēg, jo uzskata sevi par nespējīgiem cīnīties.

43. Izpētiet paši sevi, un, ja, pēc tam, kad tik ilgu laiku esat Mani klausījušies, jūtaties nespējīgi cīnīties, tad tas jums tiks saprasts, ka neesat izmantojuši Manu Vārdu, ka neesat sapratuši Manas aicinājuma mērķi un ka esat gulējuši, nedzirdot modināšanas saucienu, kas nepārtraukti skan Manā vēstījumā.

44. Es jums nesaku, ka esat pazuduši un ka jums neizbēgami jācieš sakāve no jūsu vajātājiem. Nē, gluži pretēji: es jums saku, ka laiks vēl ir labvēlīgs, lai rūpīgi pārbaudītu savus darbus, vai tie ir garīgi vai cilvēcīgi — lai visprecīzāk novērotu savu rīcību, lai jūs atklātu visu to, kas ir kļūdainas, nepareizas un Manam darbam necienīgas. Kad jūs būsiat panākuši, ka jūsu rīcība ir raksturota ar patiesību un godīgumu, jums nebūs ko baidīties. Jo patiesais spiritisms jūs vadīs pa ceļu, kurā tiek izpildīti visi likumi, tāpēc neviens jūs nevarēs nosodīt.

45. Jums jāzina, ka ticības ieroči ir paredzēti ne tikai jūsu pašu aizstāvēbai, bet ka jūsu atbildība sniedzas tālāk par jūsu personu. Jo katram no jums ir uzticēta pulciņa, par kuru viņam jāuzrauga, jālūdz un jācīnās, līdz viņš to būs izglābis no pārbaudījumiem.

46. Jūs vēl dzirdēsiet Mani daudzās citās rīta lūgšanās un varēsiet stiprināt savas zināšanas un ticību. Tad jūs savā būtībā sajūtīsiet nezināmu spēku un bezgalīgu paļāvību. Šo pašpārliecību un mieru cīņās priekšā jums dos ticība, un zināšanas piešķirs vērtību tam, ko esat atraduši Manos vārdos.

47. Es vēlos, lai jūs veidotu miera tautu. Tāpēc Es jūs ietinu savas mīlestības apmetnī.

48. Mīļā tauta: šodien tu ar Garu runāji uz Mani, un Es tev atbildēju ar Savu mieru.

49. Kad jūs domājat par to, ka drīz vairs nedzirdēsiet šo vārdu, kas jums ir bijis aizsardzība, jūs pārņem skumjas, un jūs domājat, ka mana atnākšana šajā laikā, kas šķietami bija ilga, patiesībā bija īsa. Bet Es jums jautāju: ko jūs saucat par „Manu atgriešanos”? Vai varbūt laika posmu, kas aptver gadus no 1866. līdz 1950. gadam, kuri iezīmē laiku, kad Es jums dodu Savu vārdu?

50. Patiesi, Es jums saku: šis vēstījums, kas nodots caur cilvēka prāta orgānu, ir bijis tikai sagatavošanās, lai jūs ieietu laikā, kad notiks saruna no gara uz garu, kurā jūs pilnībā piedzīvosiet manu atgriešanos „Garā uz mākoņa”, tāpat kā tas tika paziņots maniem mācekļiem Betānijā.

51. Uztveriet šo mācību, ko Es jums sniedzu caur balss nesēju, kā sagatavošanos tam laikam, kad vairs ne prāts, bet jūsu gars saņems Meistara gaismu.

52. Šis ir jauns solījums un jauns mērķis jums. Neaizmirstiet, ka vēstījums, ko esat saņēmuši caur balss nesēju, ir nodots ar cilvēka starpniecību, un ka šis cilvēks, lai cik garīgs viņš arī būtu, nav pilnīgi brīvs no nepilnībām un netīrumiem. Tādējādi jūs tagad varat iedomāties to pilnību, ar kādu jūs uztversiet mana Vārda koncertu, kad tas nonāks tieši pie jūsu gara, bez nepieciešamības pēc starpniekiem, bez nepieciešamības vispirms iet caur jūsu dzirdi vai smadzenēm. Tas vispirms nonāks pie gara, un tas uzņemsies uzdevumu apgaismot dvēseli un attīrīt sirdi.

53. Ilgu laiku jūs esat klausījušies šo mācību, kurā jums bija jāmeklē jēga, lai barotos no kaut kā dievišķa. Rīt, kad jūs būsiet spējīgi saņemt iedvesmu no gara uz garu, jūsu dvēsele vairs nesaņems cilvēciskus vārdus, bet gan dievišķo būtību, un jums būs uzdevums pārnest šo būtību domās, vārdos un darbos, lai jūs būtu starpnieki starp jūsu Kungu un cilvēci.

54. Saprotiet, mācekļi, ka šim atklāsmes periodam, ko veica mani balss nesēji, bija mērķis iemācīt jums saprast dievišķo valodu. Tā ir bijusi Meistara pamata mācība saviem skolniekiem.

55. Kamēr jūs dzirdat šo vārdu, jums šodien ir sajūta par Manu klātbūtni, tāpēc jūs baidāties no dienas, kad vairs to nedzirdēsiet. Bet Es

jums saku: ja jūs sazināšieties ar Mani no gara uz garu, Mani mācekļi sajūtīs Manu klātbūtni ar vēl lielāku skaidrību un tīrību.

56. Liels būs to prieks, kuri Mani tā sajūt savās sirdīs. Viņi nekad neteiks: „Meistars drīz aizies” vai: „Tuvojas diena, kad Kungs mūs atstās bez Sava vārda.” Nē, tad mācekļi sapratīs, ka Tēvs vienmēr ir bijis kopā ar saviem bērniem, ka Viņš nekad nav aizgājis, ka tie ir bijuši cilvēki, kuri nav pratuši vienmēr būt kopā ar Mani.

57. Šodien jūs gan sakāt: „Dievs ir mūsos”; bet jūs to sakāt, neizjūtot to un nesaprotot, jo jūsu materializācija traucē jums sajust Manu klātbūtni jūsu būtībā. Bet, kad garīgums kļūs par daļu no jūsu dzīves, jūs piedzīvosiet patiesību par Manu klātbūtni katrā cilvēkā. Mana balss atskanēs sirdsapziņā, tiks sadzirdēts iekšējais tiesnesis un sajūta Tēva sirsnība.

58. Es jums daudz mācu un jūs sagatavoju, lai jūs ar prieku sagaidītu jauno laiku. Tomēr es redzu skumjas daudzu sirdīs, jo tuvāk nāk mana pēdējā vārda diena. Tie, kas raud un ļauj skumjām sevi nomākt, ir tie, kuri mani gan ir dzirdējuši, bet nav sapratuši, un kuri pārbaudījuma stundā nebūs sagatavoti.

59. Es jums vienmēr esmu teicis: meklējiet dievišķo jēgu šī vārda būtībā, ko balss nesēji izsaka savā sajūsmas brīdī. Ja jūs apmierināšieties ar šo izpaušmju ārējo formu, jūs daudziem vārdiem, kas cēlušies no cilvēciskā, piešķirsiet dievišķu raksturu, un tad jūs būsiet ceļā uz to, lai iekristu jaunā fanātismā un jaunā elku pielūgšanā.

60. Jums jāapzinās, ka jūsu uzdevums ir nest cilvēcei Labo Vēsti, ka jūs esat ceļā, lai mācītu savus līdzcilvēkus ar mīlestību, pacietību un žēlsirdību, ar kādu Es jums esmu mācījis, atkārtojot šīs mācības, ja nepieciešams, un atgriežoties pie sākuma, ja nepieciešams, lai atcerētos pirmās lappuses.

61. Atcerieties, kā Es daudzkārt esmu runājis ar jums par garīgo dzīvi, vēl pirms cilvēks pastāvēja — par cilvēka parādīšanos uz Zemes, par Maniem pirmajiem baušļiem un Manām pirmajām atklāsmēm. Atcerieties, cik bieži Es esmu jums stāstījis par cilvēces ceļu laiku gaitā, par tās panākumiem un kļūdām, par tās attīstību un pagrimumu — par apgaismotajiem, kuru vārdi tiek godbijīgi saglabāti, pateicoties lielajiem un cēlajiem paraugiem, ko viņi jums atstājuši, tāpat kā citu vārdi, kuru samaitātība ir neizdzēšami ierakstīta cilvēces vēsturē, lai jūs nerīkotos tāpat kā viņi.

62. Es esmu jums atgādinājis par manu sūtņu vārdiem, caur kuriem jūs esat saņēmuši vēstījumus, baušļus, pravietojumus un mācības.

63. Tādējādi Es esmu apvienojis visu iepriekšējo mācību saturu vienā vienīgā mācībā.

64. Spiritisms ir mantojums, kurā trīs testamenti ir apvienoti vienā garīgajā grāmatā.

65. Visi mani mācījumi ir vērsti uz to, lai sagatavotu jūs cīņai pēc 1950. gada — laikam, kad jūs vairs nedzirdēsiet Garīgo pasauli caur „dāvanu nesējiem”. Arī viņi ir ierobežojuši laiku šai atklāsmes formai. Taču šīs svētītās būtnes — šīs tautas sargājošie eņģeļi, padomdevēji, mierinātāji un aizstāvji — ir jūs sagatavojuši, lai jūs arī pēc šī laika turpinātu atcerēties viņus, sajustu viņu klātbūtni un saņemtu viņu palīdzību.

66. Kāpēc Garīgā pasaule ieradās šajā laikā? — Lai izskaidrotu manu mācību ar saviem vārdiem un darbiem, lai iemācītu jums interpretēt manas atklāsmes un palīdzētu jums saprast to jēgu.

67. Viņi nekad nav devuši jums liekus norādījumus, nekad nav atklājuši to, par ko vēl nebija pienācis laiks jums uzzināt, nekad nav nākuši, lai izraisītu jūsu ziņkāri vai iedvestu jums noslēpumainas zinātnes vai spējas. Viņu misija bija citāda; viņu dvēseļu diženums un gaisma neļāva viņiem iesaistīties parastās materializācijās, jo viņi bija padarījuši mīlestības likumu par sava gara ideālu.

68. Šī Garīgā pasaule ieradās pēc Dieva pavēles, lai uz īsu brīdi sazinātos cilvēciskā veidā, lai atstātu iespaidu par savu augstsirdīgo brālību, liecību par savu eksistenci un pierādījumu par savu klātbūtni starp cilvēkiem.

69. Viņi jums ir teikuši, ka, ja vairs nerunās ar jums caur cilvēku lūpām, viņi neattālināsies no jums — gluži pretēji. Viņi ilgojas pēc tā, lai jūsu jūtīgums nākamajās dienās ļautu jums sajust viņu klātbūtni vēl tuvāk.

70. Ja tu, tauta, iemācīsies izmantot savas dāvanas, ja tu patiesi sasniegsi saskaņu ar Garīgo pasauli, tad, es tev saku, tu savā ceļā atstāsi brīnumu pēdas.

71. Šajā laikā ir nepieciešams, lai no šīm cilvēku pūlēm parādītos drosmīgie, labi praviēši, labi padomdevēji — tie, kuri ar savu dzīvi un vārdiem prot vadīt tautu pa ceļu, ko Esmu iezīmējis, — tie, kuri prot nevainojami saglabāt manas mācības lappuses.

72. Kas ir šie drosmīgie, par kuriem Es jums runāju? Es jums tikai saku, ka Es tos pašlaik sagatavoju ar Savu vārdu, lai, kad pienāks šīs atklāsmes beigas, viņi celtos un iedrošinātu tautu un ar savu ticību neļautu cilvēku pūļiem izklīst.

73. Vārds, kas nāk no viņu lūpām, vienmēr jums atgādinās, ka Es jūs atstāju kā lieciniekus par Manu saziņu ar cilvēkiem, un viņi jums nepārtraukti teiks, ka jums ir lemts pasludināt cilvēcei, ka Es esmu nācis Garā.

74. Es vairs nenāksiu, lai kļūtu par cilvēku vai materializētos starp cilvēkiem, Es vairs nenāksiu, lai iemiesotos uz šīs zemes. Par to jums jārunā

ar saviem līdzilvēkiem, tā ir daļa no jūsu krusta. Bet Es zinu, ka jūs to spēsiet nest.

75. Neuztraucieties, jo Es jau esmu jums teicis, ka to, ko Cīrenais darīja Jēzum, redzot Viņu izsmeltu no krusta nastas, Es šodien daru visiem, kam nepieciešama Mana palīdzība, un pavadu viņus soli pa solim līdz kalna virsotnei, ko simbolizē jūsu dzīve, kur jūs pacelsieties uz savas liktenīgās krusta virsotni.

76. Tad jūs piedzīvosiet, cik apmierinoši ir pabeigt darbu, ļaujot savai sirdij tajā brīdī atvērties tāpat, kā atvēra Meistara sāns, lai izplūstu asinis, kas liecināja par mīlestību, dzīvību un piedošanu.

77. Šī ir mācība, ko Es šobrīd sēju Trinitāriski-Marijas garīgās tautas sirdīs.

78. „Spiritualistiskā tauta”, jo tā saņem Dievišķā Gara gaismu; „Trinitāriskā”, jo jūs atzīstat Dievu trīs atklāsmes posmos, kuros Viņš ir atklājis cilvēcei; un „Marijas”, jo jūs atzīstat šo dievišķo maigumu par kāpnēm, kas jūs ved augšup pie Tēva, par Aizstāvi, kas jūs stiprina, mierina un attīra, atbrīvojot jūs no augstprātības un pārvēršot jūs par bērniem, kas ir pilni maiguma un pazemības Kunga priekšā.

79. Neaizmirstiet šo vismaigāko mīlestību, jo jūs ne vienmēr esat pietiekami sagatavoti, lai nonāktu pie Manis. Bet, ja paļausieties uz Viņu, drīz sajūtīsiet Viņas palīdzību.

80. Atcerieties: „Ja jūs nekļūsiat kā bērni, jūs nevarēsiet ienākt Debesu valstībā.”

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 266

1. Es esmu Meistars. Nāciet šurp, lai priecātos par mūžīgā mācības vārdu. Pat tad, ja Es šobrīd neizpaužos caur šiem prātiem, mans mācības vārds ir klātesošs.

2. Es jums dodu Savu Vārdu tikai uz īsu brīdi, jo jūs esat tik nenobrieduši, ka nespētu izturēt mūžīgā mācījuma klausīšanos, kas nepārtraukti skan bezgalībā un runā uz visām būtnēm, uz visām dvēselēm to dažādajās dzīves pasaulēs.

3. Es jums runāju tikai patiesību. Kāpēc daudzi šaubās par to, ko Es jums atklāju? Arī *jūs* esat patiesība. Kā tas nākas, ka, lai gan jūs ticat savai patiesībai un savai eksistencei, jūs neticat manējai? Vai jūs nezināt, ka patiesība ir viena?

4. Šeit Es jums sniedzu īsu, nelielu mācību runu, lai jūs to varētu uztvert un saprast. Taču pat šādā veidā jūs to paturat prātā tikai īsu brīdi, lai pēc tam to aizmirstu.

5. Tur, Garīgajā valstībā, kur vienmēr deg patiesības gaisma, Mans mācības vārds ir mūžīgs, un tie, kas to dzird, nekad nepagurst to klausīties, jo viņiem Mans mācības vārds ir dzīvība, tāpat kā jums ir gaiss, ko jūs elpojat. Bēdas tiem, kas šeit, uz zemes, dzīvo bez Mana mācības vārda savā dvēselē tikai tāpēc, ka nav gatavi to uz klausīt! Cik daudzi ir starp tiem, kuri, trūkstot atbalstam, krīt, jo cerība ir izdzisusi — bez Dieva tēla sirdī, apmaldījušies, akli, kurli. Bet Es jums jautāju: kurp dodas tie, kuri no savas būtības ir izdzēsuši dievišķos baušļus, kas ir dvēseles ceļš un gaisma?

6. Nabaga radības, kas cieš kuģa avāriju, jo viņu kuģis ir zaudējis orientāciju un viņi nespēj ieraudzīt bākas gaismu.

7. Es jūs meklēju un dodu jums savu gaismu, lai jūs uzsāktu ceļu un no tā saprastu, kāda ir mācība, ko Meistars jums nepārtraukti sniedz caur dzīvi.

8. Kāda jēga cilvēkam būt fiziski spēcīgam, ja viņš nav garīgi spēcīgs?

9. Es jūs tuvinu realitātei, patiesībai, no kuras jūs bijāt novērsušies. Jo, nicinot augstāko dzīvi, kas pieder garam, jūs esat nodevušies zemākajai dzīvei, kas pieder materiālajai pasaulei.

10. Atgriezieties uz patiesās dzīves ceļu, un jūs atkal būsit tuvu savai patiesajai būtībai. Ceļš, par kuru es jums runāju, ir tas, ko jūs atradīsiet, ja panāksiet līdzsvaru starp garīgo un fizisko, ja pazīsiat patiesību, ko nesat sevī. Jo tad jūsu augstākā būtības daļa, kas ir gars, teiks: „Es esmu tas, kurš nes gaismu, kurš zina ceļu, kurš pieder likums. Tāpēc es būšu tas, kurš nosaka un vada mana ķermeņa darbības.” Ja jūs kādreiz tā runāsi, tad tādēļ, ka jūsu būtībā ir iemirdzējies gaisma un tās atspulgs ir sasniedzis cilvēka sirdi.

11. Ak, ja vien jūsu ķermenis spētu uztvert to, ko jūsu garīgā dvēsele saņem, pateicoties savām gaišreģu spējām! Jo garīgā dvēsele nekad nepārstāj redzēt, pat ja ķermenis, savas materializācijas dēļ, no tā neko neuztver. Kad jūs beidzot iemācīsieties izprast savu garīgo dvēseli?

12. Klausieties manā vārdā, pieņemiet manu mācību, kas jūs māca cīnīties un uzvarēt grūtības, neaizbēgt no pārbaudījumiem un nezaudēt drosmi, saskaroties ar upuriem.

13. Es saviem mācekļiem vienmēr saku: nebaidieties, saprotiet, ka Es esmu jums devis Gara spēku, lai jūs uzvarētu visos pārbaudījumos. Gara spēks ir augstāks par ķermeņa spēku. Bet, ja jūsu cilvēcisko problēmu biezais miglas slānis neļauj jums neko redzēt, tad izkļiedījiet un padzeniet šo miglu ar ticības gaismu. Tad jūs aiz šī miglas slāņa ieraudzīsiet horizontu, kas saplūst ar bezgalību un aicina jūs turpināt ceļu un ļaut sev piepildīties ar mieru.

14. Kas iemācās pārvarēt savas problēmas, tas pēc tam stāsies pretī savu līdzcilvēku problēmām, lai palīdzētu viņiem cīņā.

15. Ziniet, ka šī dzīve ir cīņa, bet jūs esat lemti uzvarēt. Jo mana gaisma, kas ir katrā no jums, nekad nevarēs tikt uzvarēta ļaunuma tumšajām spēkiem.

16. Jums ir jāuzvar, jo tikai savā uzvarā jūs saņemsiet atklāsmi par noslēpumiem, kas jums tiks atklāti šajā dzīvē un garīgajā pasaulē.

17. Cīņas tauta cauri laikiem: pienāks brīdis, kad jūs vairs necīnīsieties šādā veidā. Migla, bēdas, problēmas un pārbaudījumi beigsies – gan jūsu pašu, gan citu.

18. Neuztraucieties, ja Es jums saku, ka jums jāpalīdz saviem tuvākajiem viņu sāpīgajā dzīves ceļā. Spēcīgās dvēseles spēj panest gan savu krustu, gan citu krustu un labprāt palīdz mazajām un vājajām dvēselēm. Tās vienmēr meklē brūces, lai tās dziedētu.

19. Svētīts lai ir vārds tam, kurš, runājot ar ciešanu pārņemto, dziedē brūces, tās aizver un liek aizmirst. Šis cilvēks zina, kāda ir tā balzama nozīme, ko Es esmu ielicis viņa sirdī.

20. Spēcīgs ir tas, kurš, redzot, ka viņu apņēmu grūtības vai briesmas, lūdz sava gara spēku, pārvar miesas dvēseles bailes, cīnās, uzvar un triumfē, jo ticība ļāva viņam saprast, uz ko spēj gars.

21. Ar to es gribēju jums teikt, ka tur, kur jūs aicina cīņa, jums jābūt gataviem ar absolūtu palāvību uz to, ka gudrība, taisnīgums un ticība vienmēr pārvarēs grūtības un netīrās kaislības, kas stājas tām ceļā.

22. Vai jūs zināt, cik daudz laika bija nepieciešams, lai jūsu dāvanas atklātos? Es jums saku, ka tās ir jūsos jau no brīža, kad Gars atdzīvojās. Cik

liels būs Gara prieks, kad tas varēs teikt ķermenim un pasaulei: „Es esmu jūs uzvarējis!”

23. Mācekļi, Es esmu jums devis visus mācības, kas dvēselei nepieciešamas tās attīstībā.

24. Laimīgi tie, kas atzīst patiesību, jo *viņi* ātri atradīs ceļu. Citi vienmēr noraida dievišķos mācījumus, jo viņiem šķiet, ka *viņu* darbi ir pārāki par *manējiem*.

25. Es jūs *visus* mīlu. Es esmu Gans, kas sauc savas avis, kas tās apvieno un skaita un katru dienu vēlas, lai to būtu vairāk — kas tās baro un glāsta, rūpējas par tām un priecājas, redzot, ka to ir daudz, lai gan dažreiz raud, redzot, ka ne visas ir paklausīgas.

26. Tādas ir jūsu sirdis: daudzi no jums nāk pie Manis, bet tikai neredz patiesi seko Man.

27. Paskatieties uz tiem, caur kuru lūpām Es jums dodu Savu Vārdu: viņi ir uzņēmušies savas misijas krustu. Viņi zina, ka daudzi šaubās par viņu dāvanu, un tomēr miermīlīgi turpina savu ceļu. Viņi atceras, ka arī Otrajā laikmetā cilvēki šaubījās par Mani, sakot, ka Es neesmu Mesija, ka Es neesmu Kristus. Viņi atceras, ka tie, kuri nevēlējās pieņemt patiesību, Mani noveda pie krusta. Tāpēc viņi ar pazemību ir uzņēmuši savas misijas krustu.

28. Tauta, Es esmu bijis kopā ar jums, Mans mīlestības apmetnis ir izpleties tālāk par to pulcēšanās vietu, kurā jūs šobrīd Mani dzirdat. Jūs visi bez izņēmuma esat bijuši piepildīti ar Manu Garu un Manu mīlestību.

29. Mans Vārds ir klusa miera vieta. Meklējiet to, ja jūtaties noguruši, noskumuši, apnicīgi vai slimi. Tajā jūs atradīsit iedrošinājumu, veselību un ticību, lai dzīvotu un cīnītos.

30. Es vēlos, lai jūs būtu dedzīgi, pazemīgi un paklausīgi manai gribai un nekad nebūtu tādi kā tie, kuri pārbauda manu varu vai neuzticas manai taisnībai. Jo jūs zināt, ka tas, kurš tā rīkojas, pakļauj sevi pārbaudījumam.

31. Neatkarīgi no tā, vai jūs ticat vai nevēlaties pieņemt, ka Es atklājos šādā veidā: klausieties ar cieņu un maigumu, līdz būsiat pilnīgi pārliecināti, vai tas, kas ir šīs atklāsmes būtībā, ir patiesība vai meli.

32. Ja jūs zinātu, cik daudz nožēlas asaru ir izraudājuši tie, kuri noliedza šīs atklāsmes patiesību, kuri zaimoja tos, kuri tic vārdam, ko jūs dzirdat, un tie, kuri izsmēja manus balss nesējus. Šodien viņi nezina, ar kādiem vārdiem viņi varētu izdzēst tos aizvainojošos un necienīgos teikumus, kas nāca no viņu lūpām, tāpat viņi nezina, ar kādiem darbiem viņi varētu samierināties ar savu Kungu.

33. Es vēlos, lai jūs iemācītos neizdarīt vieglprātīgus spriedumus un neļautu, ka jūs pārāk ātri ietekmē pirmais iespaids. Es jums sniedzu šo

norādi, lai jūs, interpretējot manu vārdu, kā arī spriežot par mācībām, reliģijām, filozofijām, kultiem, garīgajām atklāsmēm vai zinātnēm, saprastu, ka tas, ko jūs zināt, nav viss, kas pastāv, un ka patiesība, ko jūs pazīstat, ir tikai niecīga daļa no absolūtās patiesības, kas *šeit* atklājas vienā veidā, bet var atklāties daudzos citos, jums nezināmos veidos.

34. Es gribu jums izskaidrot, kāpēc šodien es ar jums tā runāju. Iemesls tam ir tas, ka šajā cilvēku pulī ir viena sirds, kas Man neatlaidīgi jautā, kāpēc Es, lai gan Es tik daudz runāju šai tautai un šis vārds cēlies no „Vārda”, neesmu panācis ne pilnīgu atjaunošanos, ne šo cilvēku pulu garīgo pārveidošanos. Uz to Es viņam atbildēju ar izsmieļošu pamācību un piebildu, ka, ja Es to gribētu ar savu tīro spēku, Es vienā mirklī pārvērstu visus šos grēciniekus par eņģeļiem, bet ka šis darbs manās acīs nesaturētu nekādu nopelni un ka šis vārds tieši tādēļ ir izteikts gudrā un ārkārtīgi pacietīgā veidā, lai šīs tautas sirdis tiktu noslīpētas tik ilgi, līdz no tām izplūst ticība, mīlestība un nožēla.

35. Cilvēki iznīcina pasauli, izmantojot vardarbību. Vai jūs domājat, ka viņu vardarbība ir pārāka par manu varu? Tomēr mana griba ir, lai viņi paši atzītu savas kļūdas, tās labotu un pēc tam atjaunotu visu, ko viņi ir iznīcinājuši un apgānījuši, lai viņu nopelni manās acīs būtu patiesi.

36. Jūs vēl esat neliela tauta. Taču Es neesmu uzskatījis par izšķirošu to nelielo skaitu, kas līdz šim ir pulcējies ap Manu atklāsmi. Par to liecina daudzas pamācības un atklāsmes, ko Es jums esmu devis.

37. Pēc 1950. gada, kad jūs vairs nesaņemsiet Manu Vārdu šādā veidā, jūsu sirdīs valdīs šķietama tukšuma sajūta, būs dažas rīta lūgšanas klusumā un skumjās. Bet pēc tam jūs atkal jutīsieties stipri un atzīsiet, ka viss ir gudri plānots no Manas puses un ka Es savos pēdējos mācījumos esmu ļāvis jums sasniegt lielus augstumus, kas kulminēja pēdējā un neaizmirstamākajā no tiem, ko Man ir jums jādod.

38. Kas gan varētu nodzēst jūsu gaismu vai likt novīst garīgajai upurēšanai, ko jūs Man sniedzat, ja tā nav redzama cilvēka acīm? Kas uzdrošināsies izdzēst zīmogu, kas kopš mūžības ir iespiests jūsu dvēselē? Ticība ir iesakņojusies dziļi jūsu sirdīs un turpinās augt, apgaismojot visu jūsu apkārtni.

39. Tad, pēc jūsu cīņām, pēc lielajiem pārbaudījumiem, kuriem Es jūs pakļāvu, pienāks atelpa, un jūs saņemsiet savu atalgojumu. Es jums neapsolīju citu mierinātāju, jo Tas, ko Es jums paziņoju, ir jūsu vidū. Tas ir Tas, kurš šodien ir runājis caur jums un ir nolaidies uz katru cilvēku, lai palīdzētu jums jūsu bēdās. Viņš ir mans šajā laikā atklātais Gars un Garīgā pasaule, kas sastāv no eņģeļiem, kuri pavada jūs jūsu dzīves ceļā, kuri aizsargā jūs jūsu lielajās cīņās, dziedē jūs un mierina jūs.

Visa to būtnu leģiona, kurām piemīt lielas tikumības, ir apvienojusies ar Mani, lai mierinātu jūs šajā pārbaudījuma stundā, ko jūs piedzīvojat, tieši kā tika paziņots. Uzskatiet sevi par ļoti laimīgiem, jo no daudzajiem cilvēkiem, kas apdzīvo Zemi, jūs esat izraudzīti, lai iekļūtu šajā atklāsmē, šajā darbā un iegūtu tā lielās dāvanas.

40. Es jūs atstāšu sagatavotus jūsu uzdevuma izpildei kā Maniem mācekļiem, un drīz jūs redzēsiet, kā piepildās tas, ko Es jums esmu paziņojis Savos mācībās. Pasaulē notiks daudzi notikumi, kas liecinās par Manu klātbūtni Garā, un cilvēki sajutīs, cik tuvu Es viņiem esmu. Jo, kad mana atklāsmē caur cilvēkiem beigsies, Es turpināšu gaidīt viņu sagatavošanos, viņu patieso pielūgsmi, lai valdītu visu manu bērnu dvēselēs. Tur būs templis, tur likums un Gara dāvanas, kas tiks atklātas, un Es pieņemsu jūsu godināšanu un jūsu mīlestību.

41. Jau sen es jums teicu, ka es sniegšu savu vārdu dažādās tautās, ka mans stars atklāsies arī citās tautās caur cilvēka saprātu, un patiesībā tā ir mana griba, lai jūs zinātu, ka es tur, nelielu kopienu vidū, esmu runājis caur vīriešiem un sievietēm. Kad viņi Mani dzirdēja, daži Mani uztvēra kā Meistaru, citi – tikai kā augstāku garīgu būtni. Bet Es esmu piepildījis Savu vārdu.

42. Kad Es runāju un teicu, ka Es esmu Meistars, daži ticēja, bet citi šaubījās. Taču, kad viņi uztvēra jēgu un gudrību, ko atklāja Mani vārdi, kurus izteica vienkāršas un pazemīgas būtnes, viņi sev jautāja, vai šāda Mana Gara atklāsmē vispār ir iespējama.

43. Es tur arī noteicu stundu, kurā šī atklāsmē beigsies, un, kad jūs ar savu liecību nonāksiet tajās zemes vietās, kur bija dzirdams Mans vārds, jūs apstiprināsiem šo atklāsmju patiesību. Kad tie vīrieši un sievietes, kas šodien šaubās, dzirdēs jūsu skaidro liecību, viņi atzīs, ka Es esmu bijis kopā ar viņiem.

44. Cik maz kopienu esmu atradis, kuras esmu sagatavojis! Tomēr esmu bijis klāt, esmu apgaismojis katru dvēseli un liecinājis par sevi, lai vieni mācītu citus un būtu viņu vadītāji.

45. Ja jūs uzņemat apmeklētāju, ārzemnieku, kurš jums stāsta par manu sludināšanu, par maniem vārdiem, kas tika uzklauti arī viņa dzimtenē, tad neaizraidiem viņu. Gluži pretēji, Es jums pavēlu viņu uzņemt, lai jūs kopā ar prieku varētu pārliecināties, ka mans vārds ir piepildījies un ka ikviens, kurš, gaidot manu atgriešanos, ir modies un lūdzies, šajā laikā ir mani uzņēmis. Es esmu aicinājis visus, lai no jums izveidotu manus mācekļus.

46. Tāpēc Es jums jau iepriekš dodu norādes, lai jūs nebūtu pārsteigti, ja kāds jums teiks, ka arī ārpus šīs tautas Mans Dievišķais Stars ir kļuvis par vārdu, lai pabarotu izsalkušos. Ziniet, ka mana mīlestība aptver visu un ka

mans atjaunošanas darbs aptver visu pasauli, lai jūs saprastu, ka Es neesmu ierobežojies tikai ar žēlastības dāvanu piešķiršanu jūsu tautai, bet ka visi veido manu ģimeni, kuru Es vēlos apvienot un vest uz vienu mērķi: uz garīgumu.

47. Ar mācībām, ko Es jums šajā laikā esmu devis, Esmu apvienojis iepriekšējo laikmetu atklāsmes vienā veselumā. Izvelciet no katras no tām mācību, un jūs nonāksiet pie secinājuma, ka pravietojumos un Meistara mācībā ar viņa atklāsmēm jums ir visa likuma kopsavilkums un ka tie jums rāda ceļu, kas ved uz garīgumu.

48. Ir pagājuši gadsimti un laikmeti, taču tikai šodien jūs saprotat Likuma un dzīves mērķi.

49. Ja Es esmu jums jūsu ceļā dāvājis daudzus „brīnumus” — kā jūs saucat Manus darbus —, tad tādēļ, lai atdzīvinātu jūsu ticību, un ja Es esmu jūs pārklājis ar labvēlībām, tad tas notika ar nolūku, lai jūs saprastu, ka miers pastāv tikai labestības ceļā. Brīnumi iedrošināja tautu, tai šķērsojot jauno tuksnesi.

50. Šī miera vidū jūs esat tikuši sagatavoti, lai būtu stipri, kad pienāks cīņas laiks. Es esmu jūs mācījis lūgties no gara uz garu, lai jūs izmantotu lūgšanu kā ieroci, kā vairogu, kā iedvesmas avotu, kā aizsardzību un mierinājumu.

51. Jūs ne tikai vienu reizi, bet daudzas reizes esat man jautājuši, vai, mācot saviem apustuļiem lūgšanu „Mūsu Tēvs”, es viņiem devu lūgšanu visiem laikiem, un es jums saku, ka, kad es teicu šo lūgšanu, es to darīju ar nolūku iemācīt viņiem augstāko veidu, kā runāt ar Tēvu, — lūgšanu, kas ietvertu mīlestību, pazemību, ticību, godbijību, pakļaušanos un uzticēšanos.

52. Slikti ir rīkojušies tie, kas apmierinājās ar manu vārdu mehānisku atkārtošānu, kā arī tie, kas šo lūgšanu neizmantoja kā paraugu savām lūgšanām.

53. Ja Es šodien jums saku, ka jums jāpaciļājas garīgi, Es neizdzēšu no jūsu sirdīm to lūgšanas paraugu, to pilnīgo lūgšanu. Es tikai vēlos, lai jūs, tā vietā, lai runātu ar Mani ar lūpām, to darītu domās, un lai jūs, tā vietā, lai aprobežotos ar šīs lūgšanas teikumu secīgu atkārtošānu, smeltos no tiem iedvesmu, lai domas, ko veidojat savā garā, tāpat kā „Tēvreizē” izteiktu mīlestību, pazemību, ticību, godbijību, pakļaušanos un uzticēšanos Tēvam.

54. Pagaidām jūsu uzdevums ir pārdomāt un izpētīt to, ko Es jums tikko teicu, un nemēģināt to mācīt citiem, kamēr jūs to nevarat pareizi izskaidrot. Paturiet prātā: ja jūs dotu saprast, ka kāda spiritistiska mācība ir aizstājusi lūgšanu, ko Kristus mācīja pasaulei, jūs tiktu uzskatīti par

ķeceriem, un šī mācība tiktu uzskatīta par pretrunā ar Dievišķā Skolotāja mācībām.

55. Ja, gluži pretēji, jūs pagaidīsiet, līdz jūsu domas būs noskaidrojušies un vārdi plūst no jūsu lūpām, tad jūs paši viegli pārliecināsiet tos, kuri, neizpētījuši manas mācības, atkārtoto manus vārdus, kurus viņi ir pārvērtuši par ieradumu, rutīnu, bezjēdzīgu praksi, jo nekad nav uzticējušies pūlēm pārdomāt tos skaistos un dziļdomīgos vārdus, ko izrunā viņu lūpas, bet kurus viņu prāts nesaprot.

56. Mācekļi: Lūgšanā no gara uz garu, kas ir manu mācību mērķis, visa jūsu būtība koncentrējas uz šo darbību, lai runātu ar Radītāju — ar balsi, kas plūst no visas jūsu būtības, izmantojot garu kā vēstnesi un tulku.

57. Tā ir tā veida, kā jūs varat sniegt savam Tēvam patiesu godu, mīlestību, atzinību, pazemību un cieņu.

58. Ne zinātne, ne šo laiku mācības jūs nevedīs pie miera un neparādīs ceļu uz garīgumu. Ir absolūti nepieciešams, lai no debesīm nāktu gaisma, kas apgaismotu jūsu prātu un atklātu patieso ceļu.

59. Zinātne, kādu to ir uztvēris cilvēks, nekad nespēs padarīt cilvēka sirdi tik jūtīgu, lai tā varētu sajust un ieraudzīt garīgo.

60. Man jums jāsaka, ka cilvēki varētu sajust Manu klātbūtni ar zinātnes palīdzību, ja vien viņu nolūks būtu Meklēt Mani tās pamatos. Bet, lai gan viņi Mani saskata katrā brīnumā, ko atklāj, viņi Mani noliedz, it kā būtu akli.

61. Daba, ko cilvēks dedzīgi pēta, nepārtraukti runā par Mani, atklājot Manu varenību, Manu mīlestību un Manu taisnīgumu. Cilvēks tiecas vienīgi pēc zināšanām un varas uzkrāšanas, nedomājot par to, ka mīlestībai ir jābūt visu viņa darbu iedvesmai un avotam, tāpat kā tas bija Radītāja darbos.

62. Vai jūs saprotat, kā daba, tās elementi un spēki runā par Mani? Jo tā centīsies atvērt cilvēku acis patiesībai. No tās klēpja izplūdis neskaitāmas mācības, kas līdz šim tajā ir glabātas. No tās iekšienes atskanēs aicinājumi pēc taisnīguma, pasaules telpās notiks satricinājumi, un arī pasaules, kas riņķo tālumā, nodos savus vēstījumus.

63. Kad tas viss notiks un zinātnieks ar visu savu varu jutīsies pārāk bezspēcīgs un niecīgs, lai apturētu iznīcinošos spēkus, kas visur nes sodu, viņš, šausminoties par savu darbu, atkāpsies un beidzot izsauks: „Kungs, tas esi Tu, tā ir Tava klātbūtne, Tava balss, Tava taisnība, kas tagad atklājas!”

64. Daudziem tā būs tiesas, bailu un nožēlas diena.

65. Sāpes būs tik lielas, ka tās izraisīs cilvēkos aptumšošanas, it kā tos aplātu melns sēru un skumju apmetnis. Tad no cilvēku dvēselēm

izlauzīsies lūgšana. Šī lūgšana būs „pazudušā dēla” bailēs pilnā lūgšana, kurš izsmelts un slimš nometas pie tēva mājas vārtiem.

66. Svētīts lai ir tas brīdis, kad cilvēki beidzot atvērs savu gara acis patiesības gaismai. Jo viņu pagātne tiks piedota, un jauna saule iemirdzēsies viņu dzīvē, pārveidojot, atjaunojot un uzlabojot to!

67. Ar kādu cieņu cilvēks iesoļos zinātnes ceļos, kad būs izdzēris ciešanu kausu līdz pašām pamatnēm! Un cik cēli būs nodomi un ideāli, kas viņu iedvesmos, pētot dabas noslēpumus!

68. Pēc tumsas atkal parādīsies gaisma, un šajā spožumā cilvēki skatīsies uz dzīvi ar garīgāku un augstāku jēgu. Reliģiskā fanātisma važas kritīs, un cilvēce sajūtīs Manu klātbūtni. Šī mācība, pēc tam, kad tā būs noraidīta un vajāta, tiks uztverta kā patiesa dievišķa atklāsme un izplatīsies pa visu pasauli, stiprinot cilvēkus gaismas, ticības, labestības un taisnīguma ceļā.

69. Kāpēc jūs šaubāties par tik lielu laimi, kādu Es jums sludinu? Vai tiešām visam, ar ko jūs sastopaties, ir jānotiek tikai tādēļ, lai bezgalīgi pasliktinātu jūsu dzīvi vai padarītu to ciešanu pilnu? Nē, tauta. Tāpat kā Es jums paredzu sēru, sāpju, rūgtuma un nabadzības dienas, tāpat Es jums pareģoju arī dienas, kad gaisma atgriezīsies prāta orgānos, miers – sirdīs, mīlestības spēks – dvēselēs.

70. Jūs esat tik pieraduši saņemt vienu ļaunumu pēc otra un vienu nelaimi pēc otras, ka vairs negaidāt neko labu, ka vairs neticat labvēlīgām pārmaiņām, jo esat zaudējuši ticību. Taču, ja jums būtu jāglabā dzīva cerība, ka cilvēce atgriezīsies uz labestības un brālības ceļu, tad veiciniet to, pildot savu uzdevumu, negaidot, ka citi dosies ceļā, lai *jums* iemācītu, kā jums pašiem tas jādara.

71. Es esmu jūsu ārsts, mīļā tauta. Patiesi, Es jums saku: neviens nerūpējas par jūsu veselību tā, kā Es, un neviens nejūt jūsu sāpes tā, kā Es tās jūtu.

72. Vai jūs šajā brīdī vēlaties sajust Manu dziedinošo balzamu, kā tas plūst caur jūsu ķermeni un dvēseli? Tad vērsieties lūgšanā, pacelieties pie Manis, attīriet savu sirdi un prātu, un jūs sajūtīsiet vislabākā Ārsta balzamu.

73. Es esmu jums teicis, ka pēc šīs dzīves, kad būsiat nogājuši dvēseles garo ceļu, kad būsiat šķērsojuši pārbaudījumu tuksnesi un uzkāpuši savā Kalvārijas kalnā, jūs atradīsieties spožajā pilsētā, patiesajā Garā mūžīgajā pilsētā, kas jūs vienmēr ir gaidījusi. Tur jūs vairs neizjutīsiet nekādas sāpes, jo tajā vietā mīt tikai tās dvēseles, kas ir sasniegušas pilnību. Neaizmirstiet, ka sāpes, slimības, grūtības un nelaimes ir raksturīgas nepilnīgām dvēselēm, kuras cieš, lai izpirktu grēkus vai lai mācītos.

74. Kāpēc jūs šeit neapvienojaties kā brāļi un māsas, lai — ja jau ne spožu pilsētu, tad vismaz spožu garīgo mājvietu radītu, kurā varētu uzņemt savu Tēvu? Es ietu no sirds uz sirdi un jūs iedrošinātu, dziedinātu un mīlētu. Tad jūs neteiktu, ka dzerat manu asini, bet gan manu dievišķo būtību.

75. Es tevi mīlu, cilvēce, un tādēļ Es nekad nepārstāšu “raudzīties” pār taviem bērniem. Kad Es toreiz dzīvoju starp cilvēkiem, Es atkāpos tuksnē, lai lūgtu, lai domātu par tiem, kurus Es tik ļoti mīlēju, un par kuriem Es uzņēmās upurējošo nāvi, lai viņus glābtu. Šodien Es jums saku, ka arī neredzamajā pasaulē — tur, kur jūs vēl nevarat nokļūt — Es atklāju tuksneša vientulību, no kurienes Es lūdzu, aizstāvu un domāju par jums — par jums, kurus, pēc tam, kad Es jūs būšu izglābis, Es ievēdīšu Savā Valstībā.

76. Vīrieši! Nekautrējieties raudāt, jo arī raudāšana ir dāvana. Lūdzieties, esiet visi kā mazi bērni Manā priekšā, ļaujiet asarām plūst, ļaujiet sāpēm pazust un priekam ienākt.

77. Sievietes, mātes, jaunas, mazās meitenes, Es esmu ar jums un katrai sirdij dāvinu savu maigumu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 267

1. Mīļie bērni, kas apvienojat savas dvēseles, lai gaidītu Manu klātbūtni jūsu vidū — esiet svētīti.

2. Jūs meklējat augli uz dzīvības koka, un Es katram no jums dodu šo augli.

3. Manas mīlestības starojums ir gaisa pūtiens, kas viegli kustina šos kokus.

4. Dzīve, mācekļi, ir skaistākā un bagātīgākā grāmata, ko Radītājs ir atstājis saviem bērniem mantojumā. Bet ir jāiemācās tajā lasīt, lai atklātu, cik daudz skaistuma un brīnumu tā satur. Kas var jums labāk par mani, Dievišķo Meistaru, lappusi pēc lappuses un nodarbību pēc nodarbības parādīt šīs grāmatas saturu?

5. Ilgu laiku tā palika atvērta vienā lapā, jo jūsu vienaldzība nelāva Man jums sniegt jaunu mācību. Jūs bijāt apstājušies. Bet pienāca brīdis, kad jūs vēršāt skatienu uz grāmatu, kas stāstīja par dzīvi, mūžību un gaismu, un jūs redzējāt, kā Meistars pāršķīra jau pazīstamo lappusi, lai jums parādītu jaunu mācību.

6. Zināšanas, ko jums sniedz šī grāmata, pierāda, ka jūsu pagātne jūsu dvēselei nav bijusi neauglīga. Jo tagad, apgaismoti ar zināšanu gaismu, jūs atklājat daudzu mācību iemeslu, atrodāt dzīves jēgu un Dieva būtību, kas pastāv visā radītajā.

7. Laimīgas ir tās dvēseles, kas savā garajā ceļā jau ir šķērsojušas plašās pārbaudījumu tuksnešus, ceļa krustceles un atstājušas aiz sevis tumšos mežus ar to slazdiem un briesmām. Tie, kas ir izgājuši cauri lielajiem pārbaudījumiem, būs tie, kuri sapratīs manu vārdu ar vislielāko skaidrību un kurus grūti varēs nogāzt bezdibenī.

8. Grāmata, kas pastāv katrā no jums, ir tikpat liela. Vai jūs saprotat, par kuru grāmatu Es jums runāju? Par to, kas attiecas uz jūsu pagātņi, uz visu, ko jūsu dvēsele ir piedzīvojusi, un kuras vēsture aug dienu no dienas. Kad reiz būsiet „Manā klēpī”, jūs priecāsieties to vēlreiz pārskatīt savās garīgajās acīs un redzēt, cik daudz esat cīnījušies, lai uzkāptu savas pilnveidošanās kalnā.

9. Tagad jūs piedzīvojat sāpju laikmetu, un ir absolūti nepieciešams, lai jūs saprastu tā jēgu, jo tādējādi jūs beidzot sapratīsiet, ka sāpju ietekme uz grēciniekiem ir attīroša. Vēlāk jūs visi uzzināsi, ka Es katram no Saviem bērniem esmu paredzējis tērpu, taču, lai to iegūtu, ir nepieciešams, lai jūs „trauku” attīrītu no iekšpuses un ārpus, līdz tas kļūst tīrs. Vai jūs zināt, kas ir šis tērps? Es jums to pateikšu: šis tērps ir patiesība.

10. Kas var teikt, ka viņš nav spējīgs būt mans māceklis vai ka viņš nav pietiekami stiprs, lai nestu cilvēkiem manu vēstījumu, iebilstot, ka viņam

nav pieredzes, ka viņš ir pārāk maz piedzīvojis vai ka viņš nav sapratis savus līdzcilvēkus?

11. Nē, mani bērni, jūs neesat dzīvojuši pārāk īsu dzīvi, un arī tas, ko esat piedzīvojuši, nav pārāk maz. Šaubas un uzticības trūkums izriet no ķermeņa apvalka, no sirds, kas zaudē drosmi, jo tā nepazīst to spēku un gaismu, ko tās garīgā dvēsele ir uzkrājusi attīstības ceļā.

12. Ko jūs zināt par savu pagātni un cik tālu atpakaļ sniedzas jūsu izcelsme? Ko jūs zināt par to, no kurienes nākat, kādus ceļus jau esat mērojuši un kurp virzāt savus soļus?

13. Nevienam nevajadzētu uzskatīt sevi par nenobriedušu vai neziņā esošu, sasniedzot šo Trešo laiku, jo īpaši jums, kurus Es esmu nosaucis par „Pirmdzimtajiem”.

14. Kāpēc jūs baidāties no nākotnes? Vai jūs vēlaties atstāt neizmantotu visu to pieredzi, ko jūsu dvēsele ir uzkrājusi pagātnē? Vai jūs vēlaties pamest sēklu, neievācot ražu? Nē, mācekļi. Atcerieties, ka neviens nevar mainīt savu likteni, taču var aizkavēt savas uzvaras brīdi un palielināt ciešanas, kas jebkurā gadījumā ir neizbēgamas.

15. Kamēr jūs neesat pārliecināti par šo patiesību, Es jūs nesūtīšu ar Labo Vēsti uz provincēm un tautām, jo tad jūsu vārdiem nebūtu pārliecinošas spēka, un pasaule nevarētu jūs atzīt par Kristus sūtņiem.

16. Šobrīd Es jūs iepazīstinu ar vienkāršu, garīgu un neuzkrītošu Dieva pielūgsmi, lai jūs, tā vietā, lai nodarbotos ar ārējiem kulta rituāliem un tādējādi tērētu laiku, ierobežotos ar to, kas ir būtisks, proti, aktīva mīlestība pret tuvāko, kā Es jums jau daudzkārt esmu teicis.

17. Jūs jau esat izgājuši cauri garīgajai bērnībai un jaunībai, un šodien jūs stāvat uz jauna dzīves posma sliekšņa, kurā jūs sasniegsiet briedumu, kas ir pilnība.

18. Maz ir to, kas Mani dzird, tādēļ maz ir to, kas to piedzīvo. Paskatieties uz šo cilvēci, kas dzīvo Gaismas laikmetā, bet kļūst un krīt, it kā staigātu tumsā. Pārbaudiet viņu kausu, ieraugiet viņu brūces, sajūtiēt viņu bezcerību, no attāluma lieciet sevi manīt viņu garam, un, ja jums ir žēlsirdība un mīlestība pret saviem līdzcilvēkiem, tad raudiet no sāpēm, un jūs sajūtīsiet pilnu līdzjūtību. Tad jūsu sirdī dzims cēls un dāsns impulss, kas mudinās jūs būt nenogurstoši mīlestības, balzama un gaismas sējējiem. Bet, ja jūs turpināsiet bailīgi slēpties no pasaules skatieniem — vai jūs domājat, ka jūsu sirds tad kļūs jūtīga līdzjūtībā pret saviem tuvākajiem un attīrīsies?

19. Vai jūs vēlaties iegūt dvēseles sev? Tad nāciet ar mana Vārda balzamu un ar jūsu žēlsirdības svaidījumu.

20. Nemēģiniet nevienam pierādīt, ka viņa ticības pārliecība vai rituāli ir nepilnīgi, jo rezultāts būs negatīvs. Dodieties pie cietušā, meklējiet viņa sāpju cēloni un mieriniet viņu. Tad jūs pieredzēsiet, kā no viņa lūpām izskanēs sirsnīga apliecinājuma vārdi, kas jums liecinās, ka jūs esat patiesības nesēji.

21. Patiesi, Es jums saku: arī Es esmu saviem bērniem tuvāk sāpju brīžos, rūgtuma mirklī, nekā pat rituālos un ceremonijās, ko viņi svin Manā godā. Jo no dziļām sāpēm izplūst patiesības pilns lūgums, kamēr ceremonijā izpaužas tradīcija, ieraduma spēks, rutīna un pat iedomība.

22. Ir pienācis laiks, kad jums visiem no jauna jāuzklausā Mans vārds, kas runā uz jums ar pilnīgu skaidrību. Jo Mans uzdevums ir jūs glābt, nevis atklāt jūsu kļūdas.

23. Ir nepieciešams, lai viss atgrieztos pie savas sākotnējās patiesības, un tādēļ starp cilvēkiem uzliesmos pasaules uzskatu cīņa. Šajā pasaulē valdošā materiālisma vidū parādīsies cilvēki ar lielu iedvesmu, un šīs gaismas būs pirmās zīmes, kas liecinās par spiritualisma ienākšanu uz Zemes.

24. Redzētāji, pravieši, apgaismotie un iedvesmotie — viņi visi cilvēcei sludinās manu klātbūtni Garā. Viņu uzdevums būs ielikt pamatus Kunga tempļa celtniecībai — tempļa, kas veidots no sirdīm, nevis no akmeņiem, un kura iekšienē deg ticības liesma.

25. Šis templis būs brīnīšķīgs, un no tā jūs ieraudzīsiet svētnīcu, ko mana visvarenība radīja jau pašā sākumā, lai tajā mājotu visi mani bērni.

26. Šodien, kad jūs redzat tik daudz cietsirdības sirdīs, kad redzat, cik dziļi cilvēku sirdīs ir iesakņojušās tradīcijas un fanātisms, jums, iespējams, šķiet neiespējami, ka varētu notikt to atjaunošanās, pārveidošanās un ka garīguma mācība varētu īstenoties. Tomēr Es jums saku, ka, tā kā visi ir lemti nākt pie Manis, lai dzīvotu gaismā un pazītu patiesību, mana griba turpinās piepildīties, jo citādi jums, tā vietā, lai tiktu glābti, būtu jāiet bojā. Padomājiet par to, un jūs sapratīsiet, ka ļaunums jūsos, kas ir jūsu nepilnības, lai gan tās ir pastāvīgas, pagaisīs.

27. Liels ir pārbaudījums, kas gulstas uz cilvēci. Jūsu intuīcija jums saka, ka pasaule atrodas zem Manas dievišķās tiesas, ka cilvēku augstprātība ir tikusi sodīta no Tēva puses un ka šīs tiesas vara katru dienu kļūst arvien lielāka. Bet redziet, kā cilvēks neatsakās no savas augstprātības, neatzīst savus pārkāpumus, nenožēlo savus izdarītos ļaunumus, īsumā: nepakļaujas Dievišķajai taisnībai. Viņi paši pagarina ciešanu laiku un velk daudzus nevainīgus cilvēkus līdzī pazudināšanā. Cik ilgi ilgs šis ciešanu laiks? Tik ilgi, kamēr cilvēki atvērs acis patiesībai un pakļausies vienīgajai pastāvošajai varai, kas esmu Es.

28. Tauta, vai tu nejūties laimīga, zinot iemeslu tam, kas notiek tavā apkārtnē, un atradusi līdzekļus, kā palīdzēt taviem līdzcilvēkiem izglābties un atrast mieru?

29. Ja jūs izjūtat šo laimi, tad tādēļ, ka esat sapratuši Manu Vārdu un protat ar mīlestību pildīt savu grūto misiju.

30. No 1866. gada līdz 1950. gadam Mans Vārds, šī Gara gaisma, ir skanējis jūsu vidū tādā pašā veidā, kādā jūs to piedzīvojat. Šajā laikā daudzi vēstītāji ir attīstījuši savas dāvanas, ir sagatavojušies vīrieši un sievietes, kuri veidoja Manu kalpu, Manu „darbinieku” kodolu.

31. Mans Gars ir atklājies caur manu izredzēto prāta spējām. Taču vai jūs varētu ticēt, ka šīs būtnes, caur kurām runāja Meistars, ir pilnībā apzinājušās to, kas nāca no viņu lūpām? Es jums saku: lai gan viņi jūt, ka uz viņu saprāta orgāniem ir nolaidies kaut kas bezgalīgs, nav iespējams, ka viņi spētu novērtēt un saprast to lielumu un nozīmi, ko viņu lūpas ir teikušas bez viņu zināšanas.

32. Pēc 1950. gada, tas ir, pēc manas aiziešanas, šī tauta darīs zināmu cilvēcei manu darbu, bet ne pēc cilvēciskas gribas, bet pēc manas gribas. Balss nesēji, caur kuriem Es runāju, tajā brīdī, kad viņi izpauđa manu iedvesmu, nespēja saprast to, kas nāca no viņu mutēm. Rīt viņi brīnīsies, kad redzēs, ka ir piepildījušās manas pravietojumi, viss tas, ko Es caur viņiem paziņoju. Tad tie, kuri vienmēr ir bijuši dedzīgi, ar vēl lielāku mīlestību pieņems savu misiju, un tie, kuriem dažreiz trūka ticības, nožēlojoši nometīsies ceļos, jo uz brīdi bija šaubījušies. Viņu ticība uzliesmos, un viņi Man paliks uzticīgi līdz galam.

33. Kāds no cilvēku pūļa, kas Mani klausās, Man jautā: „Meistars, vai ir iespējams, ka kāds, kurš ir Tavs balss nesējs un uz kura prāta orgāna atrodas Tavs stars, šaubās, ka tieši Tu esi tas, kurš izpaužas caur viņu?” Uz to Es jums atbildu: jā, ir tādi, kas dzīvojuši šaubās, lai gan viņi ir Mani balss nesēji, un pat atklāšanās brīdī ir šaubījušies. Tomēr — cik liels ir bijis vārds, gaisma, patiesība un mierinājums, ko izplūda no tām neveiklajām lūpām, kuras tika pārveidotas tajā brīdī, kad tās pārpludināja iedvesma.

34. Kāpēc, jūsuprāt, mācība bija liela, kad Es izliju sevī caur viņiem? Tāpēc, ka viņi ir bijuši visvairāk mocītie, kuri daudzos gadījumos ir visvairāk centušies pacelties, lai atrastu labāko veidu, kā Mani godāt — tāpēc, ka viņi ir tie, kuri Mani tuvinās ar lielāku tīrību un vienmēr cenšas būt cienīgi savam amatam.

35. Cik bieži jūsu šaubas izriet no viņu pazemības, jo tieši viņi no brīža, kad Es viņus iesvētīju šim kalpojumam, jutās apmulsuši un jautāja sev: vai ir iespējams, ka Es, maza radība, nevērīgs grēcinieks, nenožīmīga būtne, esmu Dieva izraudzīts tik lielam uzdevumam?

36. Vai jūs aiz šīm šaubām saskatāt mīlestību un godbijību, ko izrāda šie mani mazie bērni? Vai jūs tagad saprotat, kāpēc daži šaubās un kāpēc Es tomēr atklājos caur viņu vēstījumiem?

37. Cik bieži tas, kurš tic manai klātbūtnei, jau ar to apmierinās un savā sagatavošanā neiegulda nepieciešamo sajūtu, lai saņemtu iedvesmu, no kā izriet viņa aukstā vai monotona izteiksme, tāpat kā tas, kurš ļāvis sevi valdīt iedomībai, vienmēr ir bijis visnabadzīgākais pēc būtības un vājākais pēc gaismas.

38. Jūs esat saņēmuši manu vispilnīgāko, visaptverošāko atklāsmi caur tiem balss nesējiem, kuri, pilnībā nododoties savam Skolotājam, ticības, mīlestības un pazemības ekstāzē pret Viņu, ir atbrīvojušies no pasaules un fiziskā ķermeņa, vadīti no ideāla būt noderīgiem un ar domām, kas vērstas uz saviem brāļiem un māsām, kuriem nepieciešama gaisma. Cik maz ir to, kas prata sagatavoties un Mani tā uzņemt!

39. Vai jūs neesat pamanījuši pārvērtību šajā iedvesmotajā balss nesējā? Vai jūs mācības runas augstākajos brīžos neesat sajutuši garīgo sajūtu, ka caur šīm lūpām izstaro dievišķā gaisma? Tās ir stundas, kurās tika pierakstītas Trešā Testamenta brīnišķīgākās lappuses.

40. Esiet svētīti — jūs, kas pārbaudījumu laikā apvienojat savas dvēseles. No pirmā līdz pēdējam — jūs visi esat tikuši pārbaudīti, lai jūs neguļat un nekristu kārdinājumā.

41. Jau tuvojas stunda, kurā Es jums sniegšu savu pēdējo mācību, un jums jābūt gataviem šai dienai, jo tad Es pieprasīšu no jums jūsu pirmo ražu, un vienlaikus Es jums došu sēklu un mācību, lai jūs turpinātu apstrādāt manus laukus.

42. Kamēr vieni saprot pārbaudījumu jēgu un svētī Manu gribu, citi nezina to iemeslu un sacēlas pret to.

43. Atcerieties, ka Es jau sen jums esmu paziņojis par šīm dienām, kad plosīsies viesuļvētras un jūsu tautas vidū valdīs haoss.

44. Ļoti nedaudzi bija tie, kuriem mans vārds palika prātā un kuri „modās”, tādējādi kļūstot par gudrajām jaunavām no manas līdzības. Lielākā daļa aizmirsta manas praviņojumus un ļāva sevi pārsteigt, tādējādi ļaujot, lai viņus pārņemtu satraukums.

45. Šī ir tā vētra, ko Es paziņoju, tāpat kā to darīja Kristītājs, kurā iemiesojās Elija un kurš nāks, lai nocirstu katru slikto koku un noplūktu no labajiem kokiem sausās lapas vai neizdevīgos augļus.

46. „Vai šī jucekļa beigsies?” jūs Man jautājat ar bailēm, un Es saku: jā. Bet pirms tam jums būs daudz jācīnās un jāraud.

47. Tiem, kas patiesi ilgojas pēc Gaismas uzvaras un vienotības, Es saku, ka viņiem jāpaliek lūgšanā, Manā Vārdā iedziļināšanās un to, ko Es jums

esmu mācījis, praktizēšanā, lai notiktu ne jūsu griba, bet mana. Tad jūs patiesi triumfēsiet.

48. Es došu uzvaru tiem, kuri tiecas pēc garīguma, kuri no savas sirds izdzēš pat pēdējo materiālisma un elku pielūgšanas pēdu — tiem, kuri paklausa manai gribai un pareizi izprot manu mācību. Es iedrošināšu gan vienus, gan otrs, un tādējādi viņi, pārdomājot un gatavojoties, gaidīs piemēroto brīdi, lai runātu un teiktu: „Šis ir Tēva darbs, tas ir spiritisms.”

49. Es atklāšos viņu vidū tieši viņu studiju un meditāciju brīžos un, lai iedrošinātu viņus neatlaidīgi turpināt ceļu uz garīgumu, piešķiršu viņiem jaunas atklāsmes.

50. Manas atklāsmes laikā jūs esat veikuši dažādus uzdevumus, daži no tiem šajās pulcēšanās vietās, citi tur, kur jūs esat tikuši aicināti: katram no šiem uzdevumiem Esmu devis atšķirīgu nosaukumu, un tā ir radusies tādi amati kā vadītāji, balsu nesēji, dāvanu nesēji un citi.

51. Es vēlos, lai, kad 1950. gada beigās beigsies mana un Garīgās pasaules atklāsmē, tie nosaukumi, kas jums līdz tam brīdim bija, pazustu jūsu vidū, un jūs tuvinātos viens otram, lai neviens neuzskatītu sevi par augstāku un neviens nejutos zemāks.

52. Tajā laikā jums vairs nebūs obligāti vajadzīgi šie nosaukumi. Jūs netiksiet mazāk cienīti vai mīlēti tādēļ, ka vairs oficiāli neieņemsiet minētos amatus. Galvenais ir tas, lai jūs paliktu patiesībā un lai jūsu mīlestības darbi pelnītu jūsu līdzcilvēku pateicību.

53. Es saku visai tautai, ka augstākais un skaistākais tituls, kāds cilvēkam pieder, ir būt par „Dieva bērnu”, lai gan tas ir jāpelnī.

Tas ir likuma un mācību mērķis: iedvesmot jūs atzīt manu patiesību, lai jūs varētu kļūt par cienīgiem bērniem tam Dievišķajam Tēvam, kurš ir visaugstākā pilnība.

54. Ar šiem vārdiem Es jūs iedrošinu ar neatlaidību turpināt ceļu, ko Es esmu iezīmējis.

55. Tā Es jūs mierinu šajā pārbaudījuma stundā, lai jūs nezaudētu drosmi un neļautu izdzisīt savai ticībai.

56. Ar savām lūgšanām nododiet Man to neizmērojamo ciešanu, rūpju, vēlmju un lūgumu daudzumu, ko glabā jūsu sirdis.

57. Es zinu to visu, viss nonāk pie Manis. Bet Es jums došu pēc Savas gribas un tad, kad būs pienācis piemērots brīdis.

58. Ja Es ļauju rasai nolaisties uz ziediem — kā tad Es varētu nenosūtīt savu starojumu jūsu dvēselēm?

59. Šeit Esmu pie jums savā būtībā un atklāju jums jauno vēstījumu.

60. Šajā laikā Es jūs mācu garīgumu, kas aizstās to viltus mīlestību, ko cilvēki Man ir apgalvojuši.

61. Es dodu jums iespēju mani patiesi mīlēt, kalpojot jums un mīlot jūs, lai mans piemērs jūs mācītu mīlēt cits citu un parādītu, ka nav nepieciešams dot naudu, lai izrādītu žēlsirdību, jo tas liek jums saprast, ka tas, kurš uzskata sevi par visnabadzīgāko, pieder neizsīkstošs bagātības klāsts, ko piedāvāt saviem līdzcilvēkiem.

62. Šim tik plašajam laukam, kurā jūs varat sēt mīlestības sēklu, ir dots nosaukums „garīgā aramzeme”, un es aicinu jūs visus strādāt tajā, lai jūs redzētu, kā atklājas jūsu dāvanas, kad jūs tās izpaužat, darot labu.

63. Es esmu jūsu apdāvinājis ar iedvesmu, dziedinošu balzamu, intuīciju, dvēseles spēku un mieru. Bet esmu arī sadalījis dažādus uzdevumus saviem klausītājiem. Vieniem ir uzticēts uzdevums savā prātā uztvert manu gaismu un to nodot tālāk ar vārdu. Citiem ir dota dāvana ar prāta spēju uztvert garīgo pasauli. Vēl citiem ir dota spēja redzēt kaut ko no aizsaules un nākotnes, izmantojot redzētāja dāvanu, tas ir, garīgo redzi.

64. Daži ir saņēmuši arī atšķiršanas dāvanu, bet citi – vārda dāvanu.

65. Kopš sākās mana atklāsme caur cilvēka prāta spējām, Es vēlējos, lai jūs izmantotu savas dāvanas un sāktu savu garīgo misiju, lai, kad pienāks mana atvadu diena, jūs jau būtu veikuši daļu ceļa un nejūtos pārāk vāji, lai sāktu pildīt tik grūtu uzdevumu.

66. Daži ir sapratuši, kā pareizi interpretēt dievišķo vēlmi, un ir centušies to piepildīt. Bet ir arī tādi — un tie ir vairākus —, kuri ir nepareizi sapratuši šī darba jēgu.

67. Tās ir kļūdas, par kurām Es šai tautai izsaku pārmetumus, jo Es nevēlos, lai cilvēki izsmietu tos, kurus tik ilgu laiku ir mācījuši.

68. Kāda jēga Man materializēties, uzskaitot katru jūsu kļūdu atsevišķi, kas ir izdarītas un tiek izdarītas jūsu kulta rituālos? Jūsu sirdsapziņa un Garīgās pasaules padoms ir pietiekami, lai jums netrūktu labojumu un pamācību.

69. Es jums saku, ka tie, kuri visnesavtīgāk mīl Manu darbu, būs tie, kuri visātrāk atteiksies no saviem maņas apmānojošajiem kulta rituāliem un visvieglāk labos savas kļūdas, jo viņi vienmēr ir ilgojušies pēc garīgā pilnveidošanās, un viņiem nav nekāda upura atcelt savas ierastās prakses, jo viņi zina, ka tādējādi viņi sper soli uz priekšu. Turpretim tas, kurš, izmantojot kulta formas, prakses un rituālus, centās izveidot sev personību manā darbā, nodrošināt iztiku vai iegūt glaimus savai iedomībai, būs spiests daudz cīnīties ar sevi, lai spētu atteikties no tā, kas viņam nozīmē garīgo darbu, neesot tāds. Jo manā darbā jums ir jāpieļauj tikai tas, kas ir tīrs, cēls un pilnīgs. Taču viss, kas sevī slēpj negodīgumu, materializāciju un nepatiesību, ir cilvēku darbs.

70. Kad jūs sapratīsiet šī darba jēgu un mērķi? Kad jūs sapratīsiet, ka, tā kā tas ir mans darbs un ir uzticēts jums, jums tas jāciena tāds, kāds tas ir, nepievienojot tam neko savu?

71. Ak, mīļā tauta! Es esmu tevi izvilcis no netīrumiem gaismā. Taču ir daudzi, kuri noteikti vēlas turpināt dzīvot tumsā. Šos pārsteigs pārbaudījumi, kas jau parādās tālumā.

72. Kā Tēvs un kā Skolotājs Es esmu pildījis savu uzdevumu jūsu vidū. Tautas pienākums ir lūgties, meditēt un rīkoties saskaņā ar dievišķo gribu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 268

1. Mīļie mācekļi: ja manā noteiktā dienā vairs nebūs dzirdams mans vārds, tad uzmanieties, lai neaizgulētu savu uzdevumu izpildi, jo jūsu spējas atmodīsies pārāk vēlu. Apzinieties, ka no tās dienas, kad vairs nedzirdēsiet mani, jums sāksies jauna attīstība, kuras rezultātā jūs sasniegsiet sarunu no gara uz garu.

2. Jūsu jūtīgumam katru dienu būs jābūt arvien lielākam, lai jūs savā iedvesmā sajustu Manu klātbūtni un drīz aizpildītu tukšumu, ko jūsos atstās Mana Vārda trūkums.

3. Ja daži no jums paklausies šai vājībai, par kuru Es jums runāju, atcerieties šo pamācību, lai jūs nekavējoties veltītos lūgšanai. Lūdzoties, jūs atcerēsieties Manus vārdus, kas paliks saglabāti jūsu dvēselē. Tad jūs ar prieku redzēsiet atkal parādāties savas dāvanas, kuras, kā jūs domājat, bijāt zaudējuši uz visiem laikiem.

4. Neuztraucieties, jo, ja jūs patiesi lūgsieties, jūs atbrīvosieties no jebkāda kārdinājuma.

5. Ļaudis: ja esat uzvarējuši pārbaudījumos, kas liedz jums dvēseles brīvību, tad neradiet sev jaunu pārbaudījumu ar savu nepaklausību, kas var kavēt jūsu dvēseles pacelšanos.

6. Atcerieties, ka tagad tuvojas jūsu liecības stunda un ka tādēļ jums ir rūpīgi jāsagatavojas, lai kļūtu par maniem patiesajiem lieciniekiem.

7. Cilvēce nezina, ka Es esmu bijis jūsu vidū, ka Esmu garīgi atklājies nelielā vīriešu un sieviešu pulciņā. Kad tā iepazīs Manu vēstījumu, tas notiks tāpēc, ka Mans Vārds vairs nebūs dzirdams caur Manu vēstnešu lūpām.

8. Nav Mana griba, lai visas tautas Mani dzirdētu šādā veidā, jo ne visi būtu gatavi Mani tā uzņemt. Viņiem būs vieglāk saņemt vēstījumu caur tiem, kuri bija Manas jaunās atklāsmes liecinieki, un ticēt viņu liecībai, nekā tad, ja viņi būtu redzējuši balss nesēju ekstāzē, kamēr viņš nodod Manu vārdu.

9. Tieši tā ir misija, kas gaida šo tautu: ar patiesību un garīgumu runāt par mācībām, lekcijām un norādījumiem, ko viņi garīgi saņēmuši no Meistara.

10. Ir tautas, kuru gars ir aizmirsis manas mācības, jo tās ir veltījušas sevi tikai prāta apmācībai. Tās ir tautas, kas godā zinātni. Citas, kuru materiālistiskās mācības ir padarījušas garu par pasaules vergu, ir tās, kas sapņo par zemes varu. Ir arī tautas, kurām — lai gan tās ir reliģiozas — trūkst kristīgās sēklas, kas ir pamats garīgajai attīstībai, ko Es jums šajā laikā mācu.

11. Visas šīs tautas ir kā plaši lauki, kurus Kungs uzticējis saviem strādniekiem. Bet pirms mana jaunā vēsts sasniegs pasauli, katrai tautai un katrai nācijai būs jāiziet sagatavošanās posms. Vienus piemeklēs karš, citus – pasaules uzskatu sadursme. Taču, kad viņi sāks ilgoties pēc gaismas, patiesības un miera, tad būs pienācis īstais brīdis, lai ierastos mani sējēji un ar mīlestību un žēlsirdību izsētu Dievišķo sēklu, kas viņiem uzticēta.

12. Ir arī tautas, kurām vispirms ir jāuzzina, kas bija mana atnākšana Otrajā laikmetā un ko atklāja mans Vārds un mani darbi, lai tās varētu pieņemt manu jauno vēstījumu kā Trešā laikmeta atklāsmi.

13. Cilvēce piedzīvos cīņu, apjukuma un attīrīšanās laikus, pirms nāks gaisma, kas nes garīgumu un patieso brīvību Dieva pielūgsmē un ticībā.

14. Izraēla: tu tieši tagad atceries Meistara triumfālo ienākšanu Jeruzalemes pilsētā. Laika gaitā jūs savās sirdīs esat saglabājuši manus paraugus, un tas jums ir palīdzējis šodien, kad dzīvojat Gaismas laikmetā, atklāt šo mācību bezgalīgo saturu.

15. Zeme nesaglabā nekādas manas dzīves ceļa pēdas, jo Es izdzēsu katru tā pazīmi. Es gribēju, lai mana pēda paliktu iegravēta manu bērnu garā, lai šīs mīlestības, gaismas un upurēšanās ceļš spīdētu katrā cilvēkā visdziļākajā tīrībā.

16. Asinis apzīmogoja Manu darbu šajā pasaulē, lai atmiņa par to būtu neizdzēšama, un tagad jūs redzat: ir pagājuši aptuveni 2000 gadi, kopš Es biju jūsu vidū, un jūs pieminat Manu ciešanu ceļu, it kā tas būtu noticis vakar. Es jūs svētīju, jo pie jums piepildās vārds, kas saka, ka „neviens sēklas gaudiņš neiet zudumā, jo agrāk vai vēlāk tam ir jāuzdīgst”.

17. Pūļi mani uzņēma ar gavilēm, kad es ienācu Jeruzalemes pilsētā. No ciemiem un ieliņām viņi nāca pūļos — vīrieši, sievietes un bērni, lai piedzīvotu Meistara ienākšanu pilsētā. Tie bija tie, kuri bija saņēmuši brīnumu un pierādījumu par Dieva Dēla varenību — akli, kuri tagad redzēja, mēmi, kuri tagad varēja dziedāt „Hosanna”, klibi, kuri bija pametuši savas gultas un steidzās klāt, lai redzētu Meistaru Lieldienu svētkos.

18. Es zināju, ka šis triumfs bija īslaicīgs; saviem mācekļiem Es jau biju paredzējis, kas notiks pēc tam. Tas bija ne vairāk kā mana cīņas sākums, un šodien, no liela attāluma no tiem notikumiem, Es jums saku, ka manas patiesības gaisma joprojām cīnās pret neziņas, grēka un viltības tumsību, tāpēc man jāpiebilst, ka mans galīgais triumfs vēl nav pienācis.

19. Kā jūs varat ticēt, ka tā ienākšana Jeruzalemē nozīmēja manas lietas uzvaru, ja tomēr tikai nedaudzi bija atgriezušies, bet daudzi neatzina, kas Es biju?

20. Un pat ja visi tie cilvēki būtu pievērsušies manam vārdam — vai tad nebūtu bijis jāseko vēl daudzām paaudzēm?

21. Šis prieka brīdis, šī īslaicīgā, triumfālā ienākšana bija tikai simbols gaismas, labestības, patiesības, mīlestības un taisnīguma uzvarai — dienai, kurai ir jāatnāk un uz kuru jūs visi esat aicināti. Ziniet, ka, ja tad kaut viens no maniem bērniem atrastos ārpus Jaunās Jeruzalemes, svētki nenotiktu, jo Dievs nevarētu runāt par triumfu, Viņš nevarētu svinēt uzvaru, ja Viņa vara nebūtu spējusi glābt arī pēdējo no Saviem bērniem.

22. Tagad, šajā laikā, jūs, kas esat sajutuši Manu klātbūtni un dzirdējuši Manu vārdu, sagatavojat un izrotājat savu dvēseli, lai Es varētu ienākt jūsu sirdī, it kā tā būtu pilsēta, kas Mani uzņem. Es svētīju jūs par jūsu sagatavošanos un saku jums, ka jūs cenšaties sasniegt garīgumu, bet ka jums nevajadzētu uztvert savu atcerēšanos tā, it kā tā jau patiešām būtu patiesības uzvaras svinēšana.

23. Tas ir tikai jauna cīņas laika sākums, galīgās uzvaras sākums jūsu dvēseles glābšanai, atbrīvošanai un pacelšanai.

24. Apvienojieties visi, lai sāktu dziedāt himnu, kas būtu prieka, cerības uz uzvaru un saskaņas izpausme starp jums.

25. Tauta, tu šajā laikā esi bijusi izredzētā, lai mans Vārds caur tevi kā žēlastības rasa nolaistos uz cilvēci. Celies un tiecies pēc savas attīstības, lai, kad tava misija un cīņa būs beigusies, tu ienāktu manā klātbūtnē un kopā ar Meistaru ieskandinātu to triumfa dziesmu, kuras atbalsis skanēs mūžīgi.

26. Tikai cilvēks iemieso Mani uz Zemes, jo viņš ir radīts kā mana Gara tēls un līdība. Taču, lai *jūs* varētu teikt, ka esat mani pārstāvji, jums jādzīvo pastāvīgā sagatavošanās stāvoklī, ievērojot manu likumu. Ja vēlaties būt mani mācekļi, uzņemiet savu krustu un sekojiet Man. Šajā ceļā jūsu dvēsele pilnveidosies. Kas gan varētu likt jums zaudēt apņēmību, ja jūs ticat Man?

27. Es esmu pārbaudījis jūsu pazemību, mīlestību un lēnprātību, lai ļautu jums iepazīt savu iekšējo būtību. Es jūs pazīstu, taču ir nepieciešams, lai jūs uzzinātu, uz ko esat spējīgi, un tikai pārbaudījumi dos jums iespēju iepazīt sevi.

28. Jūs bieži Man jautājat: kādam nolūkam ir šī dzīve un kāpēc mums ir jācieš tik daudz? Un Es jums atbildu: dvēselei ar saviem nopelniem ir jāpacelās no visdziļākā dzīves līmeņa līdz pilnības virsotnei.

Visas būtnes ir pakļautas attīstības likumam. Es jums saku arī to, ka šajā laikā jūsu dvēsele veic atlīdzināšanu, jo Mans Tiesas spriedums Visumā ir atklājis visus pārkāpumus, kas ir izdarīti — ne tikai jūsu pasaulē, bet visās dzīves pasaulēs, kurās dzīvo Mani bērni.

Bet neraudājiet, drīzāk pateicieties Man. Jo pēc šī laika, kurā dvēsele tiks attīrīta, jūs būsiet Man tuvāk un būs labāki apstākļi, lai izpildītu likumu, jo tad jūs būsiet atgriezušies uz ceļa. Es esmu ar jums kā krusta nesējs, lai jūs nezaudētu drosmi pārbaudījumā.

29. Jūs šobrīd pieminat Manu ciešanu laiku, jūs jūtat, ka šī upurējošā nāve atkārtojas. Katru brīdi jūs par to domājat un izvirzāt sev mērķus, lai pārvarētu miesas vājumu un paceltos pāri šīs pasaules grūtībām, un Es jums saku: esiet modri, jo jūs vēl esat vāji. Otrajā laikmetā Man sekoja lielas cilvēku pūļi, kas apgalvoja, ka Mani mīl un ir Man uzticīgi. Taču, kad pasaule nosodīja Manus darbus, pasludināja savu spriedumu un tika vajāti tie, kas Man sekoja, tās pašas dvēseles, kuras Es biju pārpludinājis ar Savu mīlestību, noliedza Mani un attālinājās no Manis.

30. Šodien jūs man sakāt, ka mīlat mani un ticat mani vārdiem. Taču es zinu, ka daudzi no jums, ja tiktu pakļauti lieliem pārbaudījumiem, pamestu mani. Tomēr jūsu liktenis ir cīnīties, līdz sasniegsiet garīgo pacilātību, kas ir vislielākā laime.

31. Es esmu šeit starp jums un klauvēju pie jūsu sirdīm. Vai jūs domājat, ka mans miers ir pilnīgs, ja redzu, ka esat iesaistīti pastāvīgās naidīgās cīņās? Tāpēc Es esmu atnācis kā Lielais Cīnītājs, lai cīnītos pret tumsību un ļaunumu, un kopā ar Mani ir atnākuši arī labā gari, garīgā pasaule, lai pabeigtu Manu darbu. Cik ilgi ilgs šis cīņiņš? Līdz visi mani bērni būs izglābti. Bet Es neesmu atnesis līdzī sāpes, Es gribu jūs pārveidot tikai ar mīlestību.

32. Ja tie, kas ir pētījuši Manu vārdu pagātnē, piedzīvo Manu atklāšanos šajā laikā, kad Esmu atgriezies pie cilvēkiem, viņi Man pateicas, jo Esmu viņiem dāvējis iespēju būt šo mācību lieciniekiem. Bet visiem Es saku: tāpat kā jūs esat redzējuši Mani parādāties pilnā godībā, tāpat jūs redzēsiet Mani atkal aiziet 1950. gada beigās. Jums ik dienas jāpacelaties līdz šim līmenim, lai apvienotos ar savu Meistaru.

33. Vēlāk jums nāksies stāties pretī pasaulei, un jūs pieredzēsiet, kā garīdznieki un mācītāji no sektām un baznīcām celsies, lai cīnītos pret jums. Starp viņiem būs daži, kas meklēs tikai patiesību, un, iepazīstot Manu Vārdu, viņu ticība tiks aizdedzināta, un viņi ticēs Man.

34. Kad jūs Mani atpazīsiet, jūs novērtēsiet, cik mīlošs ir Tēvs, cik gudrs kā Skolotājs un cik lielmūtiģis un taisnīgs kā Tiesnesis.

35. Mīļā tauta, pasaule prasa no jums pilnības darbus, jo jūs esat Dievišķā Meistara mācekļi. Ievērojiet Manus norādījumus, lai šis Meistars netiktu slikti novērtēts.

36. Kad tuvojas brīdis, kad Es atklāšos, jūsu sirdis sāk pukstēt straujāk. Vieniem tas ir no prieka, citiem — no bailēm. Bet jūs visi sajūtat Manu dievišķo klātbūtni.

37. Es nāku tikai, lai jūs aizvestu drošībā, lai atmodinātu jūs jaunai dzīvei, lai piedāvātu jums spieķi, uz kura jūs varētu balstīties visā savā ceļojumā.

38. Jums runā Tas, kurš, cīnoties ar nāvi pie krusta un tiekot mocīts un kausēts no pārmācītāju rokām, pacēla acis uz bezgalību un sacīja: „Tēvs, piedod viņiem, jo viņi nezina, ko dara.”

39. Šajā dievišķajā piedošanā Es iekļāvu visus cilvēkus visos laikos, jo Es varēju redzēt cilvēces pagātni, tagadni un nākotni. Es varu jums patiesībā un garā teikt, ka Es redēju arī jūs tajā svētītajā stundā, kad jūs šajā laikā dzirdat Manu jauno vārdu.

40. Šodien Esmu atnācis, lai izglābtu jūs no jūsu garīgās stagnācijas. Jo jau sen cilvēce dziļi guļ uz gultas, kas veidota no reliģiskā fanātisma, elku pielūgšanas, viltus kulta formām un materiālismam, ar ko tā vēlējās aizstāt mīlestības izpausmi savstarpēji, žēlsirdību, piedošanu un visu, kas izriet no šī vienīgā likuma.

41. Šo vārdu jēgā ir ietverts viss, kas pasaulei nepieciešams, lai atjaunotos, atgrieztos uz patieso ceļu un paceltos mīlestībā pret Mani. Kas notiks ar šo tautu, ja tā neuzklausīs uzmanīgi un pareizi nesapratīs mācību, ko Es tai esmu nesis Trešajā laikmetā? To gaida lielas pārbaudījumi, ja tā neklūs stipra Manos vārdos un ja tā neatradīs patvērumu Manas žēlsirdības dievišķajā šķīstā.

42. Vai jūs domājat, ka Man patīk redzēt, kā jūs piedzīvojat likteņa triecienus un uz zemes dzerat žulti un etiķi? Nē, tauta. Es nevēlos, lai dzīve pret jums izturētos kā pret noziedzniekiem vai izsūtītajiem, bet gan kā pret visādā ziņā cienīgiem Dieva bērniem.

43. Es redzu, ka jūs esat pieraduši pie mana Vārda krāšņuma un pie piedošanas, kas no tā plūst, nevēloties apzināties, ka tuvojas pārbaudījumu stunda un jūs nevēlaties sagatavoties, lai tos izturētu.

44. Jūs apgalvojat, ka esat pazemīgi, taču pret Tēvu izrādāties nepateicīgi un iedomīgi. Vai tas tiešām ir paraugs, ko jūs kā Manas patiesības liecinieki vēlaties izplatīt pasaulē? Nemiet to visu vērā un pārskatiet savu rīcību, lai jūs neizteiktu skarbu spriedumu par Manu Vārdu.

45. Laiks ir piemērots, lai nopelnītu labus darbus, ak, mīļā tauta! Manos darbos jūs varat atrast nepieciešamos piemērus, lai labotu savu rīcību un to izskaistinātu ar gaismu, ko jūsu Skolotājs izstaro katrā no saviem mācījumiem.

46. Sakiet Man: vai Es esmu jūs noraidījis, kad esat grēkojuši? Vai Es esmu jūs atstājis novārtā, pametis likteņa varā, kad kāds klupiens jūs ir apturējis? Vai Es esmu izrādījis bargs pret jums, kad, sāpju pārņemti, esat krituši? Tomēr Es redzu, ka tie, kurus Es ar tik lielu mīlestību saucu par saviem mācekļiem, pamet savus līdzcilvēkus nelaimē, noraida to, kurš novirzās no pareizā ceļa, tā vietā, lai mīloši pievilktu viņu pie sevis un palīdzētu viņam laboties, un dažkārt kļūst par tiesnešiem, iejaucoties lietās, kuras viņiem nav tiesības spriest. Vai tas atbilst manam mācījumam? Nē, saka man jūsu sirdsapziņa, jo *Es* gribu, lai jūs paši sevi visprecīzāk novērtētu, lai jūs varētu noslīpēt tās daudzās raupjības, kas kaitē jūsu jūtām, un lai jūs varētu sākt kļūt par maniēm mācekļiem.

47. Vai jūs vēlaties mācīt manu mācību, lai gan jūsu sirdis ir pilnas ar kaislībām, trūkumiem un cilvēciskām vājībām? Atcerieties, ka Es jums jau daudzkārt esmu teicis, ka akls nevar vadīt citu aklo, neriskējot, ka abi paklups vai iekrīt bezdibēnī.

48. Šī ir balss, kas izplūst no Sestā zīmoga — Dieva grāmatas, kuras priekšpēdējā nodaļa ir atvērusi, lai gudrībā izplūstu pār katru dvēseli un katru saprātu.

49. Šī gaisma ir jauna rītausma, kuras gaismā Dieva bērniem Trešajā laikmetā būs garīgā vienotība, kad būs pagājis liels pārbaudījums, kas attīra un atjauno pasauli. Tāpēc Man bija jābūt izsmelošam, kad Es sniedzu savu vēstījumu šai tautai. Jo Es gribu, lai tā būtu stipra cīņā. Tāpēc Es to esmu saukusi pie atbildības un tiesājusi. Es negribu, lai pasaule labotu tā nepilnības. Jo Es to neaizsūtīšu, lai mācītos, bet gan lai mācītu.

50. Tauta, vai tu uz brīdi nobijies, pirms mana gaisma ieradās, lai kļūtu par vārdiem balss nesēja lūpās? Tev bija iemesls tam, Es svētīju tavu priekšnojautu.

51. Mans miers lai ir ar tevi, Izraēlas tauta — tauta, kas savā garā nes likumu, ko Jēhova jums deva caur Mozu; kuras garā ir ierakstīts Jēzus vārds un kas tagad saņem Svētā Gara atklāsmi. Patiesi, Es jums saku: jūs esat gaismas bērni, un nekādu iemeslu dēļ jūs nevarēsiet novirzīties no ceļa.

52. Šis Gars, ko jūs sajūtat kā gaismu, kas plūst uz jūsu prātu, ir Tēvs — Tas, kurš jums atklāja Likumu, kas saka: „Es esmu Jēhova, kas radījis debesis un zemi un visu radīto.” Šis Gars, kas piepilda jūsu prātu ar iedvesmu un liek gudrības vārdus uz jūsu lūpām, pieder tam Skolotājam, kurš uz Zemes veica varenus darbus un jums atstāja mīlestības mācību.

53. Šodien Es nāku pie cilvēkiem, lai atklātos caur viņu Garu. Es nāku gaismā, kas apgaismo prātu, starojumā, ko spēj sajust tikai sirds, būtībā, kas ir maize dvēselei.

54. Tas ir atmodas laiks, garīgās pilnības laiks, kurā jūs visi būsiet karavīri, jūs visi būsiet „strādnieki”, jūs visi būsiet mācekļi.

55. Pagātnē jūs apmierinājāties ar to, ka baudījāt Manas Vārda maizi. Jūs meklējāt Mani, lai padarītu savas sirdis mīlošākas un atgūtu savu mieru, nedomājot par to, ka katra dvēsele nes līdzī vēstījumu, ko izplatīt, un bagātību, ko sadalīt saviem trūcīgajiem līdzcilvēkiem.

56. Mans Vārds šajā laikā vēlas izvest jūs no egoistiskas, noslēgtas un neauglīgas dzīves slēptuves, lai atvērtu jums gaismas ceļus un piedāvātu laukus, kurus apsēt. Es zinu, ka, lai gan šķietami esat neizglītoti, neziņīgi un nabadzīgi, garīgi jums pieder pieredzes bagātība, ko jums ir dāvājis jūsu attīstības garais ceļš.

57. Gaismas aureola būs jāapņem manai tautai, kad tā kā apustuļi dosies ceļā, lai izplatītu zināšanas, ko Es tai esmu atklājis. Līdz tam laikam jūs jau būsiet iepazinuši mana Vārda spēku un pilnībā apzinājušies savas dāvanas, kas ilgu laiku bija slēptas jūsu būtībā, gaidot piemērotu brīdi, lai atklātu Mani.

58. Cik daudz mācību, cik daudz Dieva pielūgšanas veidu un cik daudz jaunu priekšstatu par garīgo un cilvēcisko dzīvi jūs atradīsiet! Ja jūs prāsiat tajās iedziļināties un tās izvērtēt, katra no tām jums parādīs labu un pareizu daļu, kā arī citu, kļūdainu daļu, kas ir tālu no patiesības, kura ir taisnība, mīlestība un pilnība.

59. Tur, kur jūs atklāsiat kļūdas, neziņu vai ļaunumu, izplatiet manas mācības *būtību*, kurai, tā kā tā ir mana, nedrīkst būt nekāda sajaukšanās ar nešķīsto vai kļūdām.

60. Mana mācība ir absolūta, visaptveroša un pilnīga.

61. Tas, kurš ir pilnīgi pārliecināts par manu patiesību, nekad manam darbam nepievienos svešas liturģijas, ko viņš redz pie citiem, jo saprot, ka manā mācībā ir viss labais un patiesais, ko viņš varētu atrast citās mācībās.

62. Visi mani mācījumi, lai cik vienkārši tie arī būtu, ir zināšanu lappuses jūsu garam, kas drīz savāks manu Vārdu, lai to nestu cilvēcei kā dzīvības sēklu.

63. Jūs vēl nezināt, kā izplatīt aicinājumu saviem līdzcilvēkiem, lai jūs dzirdētu visi. Es jums saku, ka jums nevajadzētu zaudēt pacietību. Jo, ja Es redzēju, ka esat stipri, Es jums sagatavošu ceļu un dosu līdzekļus.

64. Esiet svētīti — jūs, kas lūgšanās meklējat Mariju kā aizstāvi un starpnieci. Jo garīgi Viņa ir jūsu Māte — tā, kuru Es atstāju pie krusta kājām, lai Viņa iestātos par visiem cilvēkiem un lai jūs Viņu mīlētu un atrastu mierinājumu Viņas klēpī.

65. Marija nāca no Dievišķā klēpja, lai kļūtu par cilvēku šajā pasaulē un pildītu savu misiju kā sieviete un kā māte.

66. Tikai no tīras zieda, kāds ir jūs, varēja izaugt auglis, kas dotu cilvēcei pestīšanu — tas auglis, ko Tēvs bija apsolījis senajiem patriarhiem un kam viņi deva vārdu „Mesija”.

67. Kad Marijas garīgā dvēsele bija pabeigusi savu mīlestības, lēnprātības un upurēšanās misiju uz Zemes, tā atgriezās pilnības klēpī, no kuras tā bija nākusi. Jo Marija nav būtne, kas, tāpat kā citas dvēseles, ir pakļauta attīstībai. Marija ir dievišķa izpausmes forma, tā ir Dieva lēnprātība.

68. Šī mācība iedodz gaismu tajos, kuri nespēja saskatīt šīs atklāsmes patiesību.

69. Spiritisms atver prātam un sirdij bezgalīgi plašu attīstības lauku, lai jūs varētu attīstīties uz augšu gudrības ceļā.

70. Tu, tauta, kas, klausoties manu vārdu, iekļūsti tajā garīgajā pasaulē, jau sāk skaidri saprast to, ko līdz šim redzēji tikai noslēpumos un mīklās ietītu.

71. Šajā laikā jums vairs nevajadzētu būt cilvēkiem ar aklu ticību — ticību, kas nedomā un nepēta. Jūsu dvēsele ir izaugusi un vēlas zināt, vēlas izprast, un tāpēc Es redzēju, ka ir pienācis piemērots laiks, lai jums sūtītu Manu Gaismu kā Patiesības Garu, atklātu visus noslēpumus un paskaidrotu, kā Es jums to biju apsolījis caur Jēzu.

72. Rīt, kad jūs būsiat sapratuši manas mācības būtiskākos punktus un spēsiet sniegt sniegt paskaidrojumus par to visu, jūs pamanīsiet, ka šī pasaule, kas izdzēsa Manu Vārdu no savas sirds, apžilbināta ar savu zemes godības iedomību un zinātnes triumfiem, atkal vērs savas acis uz Mani, jo atzīst Kristus mācību par atslēgu, kas atver vārtus uz patiesību.

73. Bet šī jaunā cilvēce, garīgi attīstīta un atmodināta, pieprasīs atklāsmes skaidrojumu, noslēpumu izskaidrojumu, to interpretāciju, ko jūs esat saņēmuši tēlainā nozīmē, un Es vēlos, lai tieši šis vienkāršais tauta būtu tā, kas izskaidro mana Vārda jēgu un pazemībā māca to, ko Es viņai esmu atklājis. Vai Es jums neesmu teicis, ka tieši šis tauta pareizi izskaidros arī senās rakstības? Jo, ja tā spēs izskaidrot pagātnei, tā spēs izklāstīt tagadni ar tādu vienkāršību, ka daudzus pārsteigs.

74. Mozus reliģija, kristietība, spiritisms — tās ir trīs dažādas lekcijas par vienu un to pašu mācību: mīlestības mācību.

75. Mazs ir to skaits, kuri dosies ceļā, lai izplatītu šo sēklu. Bet kāpēc gan viņiem nepietiktu, ja arī Otrajā laikmetā manu mācekļu skaits bija neliels, un tomēr viņi panāca, ka cilvēce iepazīna Jēzus vārdu?

76. Stipriniet savas dvēseles ar maniem mācījumiem, o, mani jaunie mācekļi, un ilgojieties pēc tā, lai rīt būtu cienīgi tikt sūtīti pie tautām. Jo jūsu ilgas būs mīlestības, ticības un labas gribas apliecinājums.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 269

1. Izraēla, kas savā dvēselē nes iegravētu Jēhovas likumu un Jēzus mācību — uzņem manu vārdu, ko es tev dodu caur cilvēku. Atver acis un redzi šī laika notikumus, lai tu zinātu, ka es esmu atnācis vēlreiz, lai atklātos jums. Klausieties manā vārdā un pētiēt to, padariet tā jēgu par savu, lai kopā ar abiem iepriekšējiem Testamentiem izveidotu vienu grāmatu, kuru varēsiet pētīt uz visiem laikiem.

2. Es mīlu jūsu sirdis, un, izmantojot pārbaudījumus, Es tās sagatavoju nākamajiem laikiem. Jo pēc manas aiziešanas jūs paliksiet manā vietā.

Šajās rīta lūgšanās jūs esat atcerējušies manu Ciešanu ceļu, esat atsaukuši atmiņā tā Skolotāja rīcību un pārdomājuši to, neattēlojot šos svētos notikumus. Jūs esat atkal izdzīvojuši tos laikus, jo esat tās pašas dvēseles, kas tajā laikā pārsteigti, pilni brīnuma no sākuma līdz galam, vēroja manu dzīves ceļu. Jūs pārsteidza mana pazemība, jūs pārdomājāt par manu dzimšanu nabadzīgas ģimenes klēpī, kurai pat nebija sava jumta virs galvas. Es jums mācīju vienīgi dzīvot saskaņā ar dievišķajiem likumiem.

Daudzi no jums saprata manu vārdu un darbu jēgu tikai pēc tam, kad bija pagājis laiks, kurā jūs atcerējāties Mani un mani piemēri jūsu dzīvē bija kā atvērta grāmata.

Šodien jūs esat atgriezušies uz Zemi, un atkal Es esmu jums ļoti tuvu. Jūs esat šaubījušies par šiem vārdiem, ko Es jums sniedzu ar cilvēku starpniecību. Jūs esat Mani nosodoši jautājuši, kāpēc Esmu izvēlējis šo līdzekli un kāpēc Mans darbs ir attīstījies šādā veidā, tālu no jebkuras baznīcas. Bet Es jums saku: Es esmu nolaidies Izraēla tautas klēpī, kuras lielākā daļa dzīvo šajā valstī. Pārējie ir izkaisīti pa visām tautām, ko Esmu sūtījis, un viņiem Esmu atklājis garīgi. Tie ir mani izredzētie, kas man ir palikuši uzticīgi. Viņu sirdis nav samaitātas, un viņu gars spēj uzņemt manas iedvesmas. Ar viņu starpniecību Es šobrīd dodu pasaulei lielu gudrības dārgumu.

3. Mana balss nepārtraukti aicina sirdis. Mana gaisma atklājas garā un dod tam spēku atmodināties un piesaistīt katru dvēseli. Es neļaušu, lai šī cilvēce, kuru Es tik ļoti mīlu, savā materiālismā aizietu pārāk tālu. Pārbaudījumi viņus apturēs, un, kad mans vārds sasniegs viņus, cilvēku dāvanas atmodīsies, viņu sirdis kļūs jūtīgas, un viņu ceļš būs iezīmēts. Tad viņi sapratīs, kā Mani aicināt, meklēs pie Manis dziedinošo ziedi un kļūs par maniem mācekļiem.

4. Es radīšu jūsu apkārtnē garīgu labklājības atmosfēru, kas jūs apņems, un viss būs labvēlīgs jūsu garīgajai pāceļšanai. Esiet pacietīgi pret neticīgajiem, un jūs pieredzēsiet, ka pēc kāda laika Mani atklāsumi tiks uztverti kā patiesības un Mans Vārds tiks novērtēts.

5. Cik ļoti Es jūs mīlu, cilvēki, un cik ļoti Es ilgojos pēc tā, lai jūs sasniegtu brālību un vienotību!

6. Esiet nenogurstoši, jaunie mācekļi, runājot par šo patiesību. Nepieredzējušās lūpas, kas bailēs neizrunājat Manu Vārdu — atverieties brīdī, kad pieņemat lēmumu. Vienīgais vārds, kas teikts Manā vārdā, var glābt grēcinieku, aizvērt bezdibenus, kas kavē tos, kuri Jaunumā kļuvuši nepaklausīgi, turpināt savu ceļu. Vai jūs vispār zināt, kāda vara piemīt Manam vārdam? Vai jūs zināt savas pilnvaras spēku? Runājiēt ar parauglīdzīgiem darbiem un izpildiet to daļu no Manas darbības, ko Es *jums* esmu uzticējis. Pārējo Es darīšu.

7. Es redzu jūs kā savus Otrā laika mācekļus. Jūsu vidū ir tie, kuri iemieso Jāni, Pēteri, Tomu un arī Jūdu. Lai gan viņi bija neizglītoti, viņi izteica apbrīnojamus mācību vārdus un veica brīnumus, ņemot Mani par paraugu.

8. Laimīgi tie, kas tic, neredzot. Laimīgs tas, kurš nav lūdzis Mani par redzēšanas dāvanu, lai ticētu. Jo šis ir redzējis Mani ar savas ticības acīm, ir iepazinis Manas Vārda augļa garšu un barojies ar to. Es svētīju arī tos, kuri, saņēmuši šo dārgo dāvanu kā uzdevumu, prot liecināt par Mani.

9. Es savāķšu jūsu sēto augļus. Pat vismazākos, ko jūs Man nesat, Es pavairošu, jo tā ir Mana griba.

10. Grāmata, kas tika aizzīmogota debesīs, ir atvērusies sestajā nodaļā. Tā ir Septiņu zīmogu grāmata, kas satur gudrību un tiesu un kas tika atzīmogota manas mīlestības dēļ pret jums, lai atklātu jums tās dziļos mācības.

11. Cilvēks ir dzīvojis uz Zemes piecos laikposmos, iedrošināts ar dievišķo Gara elpu. Tomēr viņš nav sapratis dzīves garīgo jēgu, savas eksistences mērķi, savu likteni un savas būtības kodolu. Viss bija neizdibināms noslēpums gan viņa prātam, gan dvēselei – aizzīmogota grāmata, kuras saturu viņš nespēja izprast. Viņš miglāji nojauta garīgo dzīvi, taču nepazina attīstības pakāpju kāpnītes, kas būtnes tuvinātu Dievam. Viņš nezināja ne savu ļoti augsto misiju uz Zemes, ne arī tās tikumus un dāvanas, kas pieder viņa garam, lai uzvarētu cīņās, paceltos pāri cilvēciskajām grūtībām un garīgi pilnveidotos, lai dzīvotu Mūžīgajā Gaismā.

12. Bija nepieciešams, lai tiktu atvērta dievišķā grāmata un cilvēki varētu aplūkot tās saturu, lai izglābtos no neziņas tumsas, kas ir visu pasaulē esošo Jaunumu avots. Kas varēja atvērt šo grāmatu? Varbūt teologs, zinātnieks vai filozofs? Nē, neviens, pat taisnīgās dvēseles nevarēja jums atklāt tās saturu, jo tas, ko glabāja grāmata, bija Dieva gudrība.

13. Tikai Kristus, „Vārds”, Viņš viens pats, Dievišķā Mīlestība, to varēja izdarīt; bet pat tad bija jāgaida, līdz cilvēki būtu spējīgi uztvert dievišķo vēstījumu, neapžilbināti no manas garīgās klātbūtnes spožuma. Tādējādi cilvēcei bija jāiziet pieci pārbaudījumu, mācību, pieredzes un attīstības posmi, lai sasniegtu atbilstošu attīstības līmeni, kas ļautu tai iepazīt noslēpumus, kurus Dieva gudrības grāmata glabāja cilvēkiem.

14. Dieva likums, Viņa dievišķais vārds, ko deva Kristus, un visi praviešu, vēstnešu un sūtņu vēstījumi bija sēkla, kas uzturēja cilvēces ticību dievišķajam solījumam, kas vienmēr sludināja gaismu, pestīšanu un taisnīgumu visiem cilvēkiem.

15. Tagad ir pienācis gaidītais Lielās Atklāsmes laiks, caur kuru jums ir jāsaprot viss, ko Es jums esmu atklājis laika gaitā, un jums ir jāuzzina, kurš ir jūsu Tēvs, kas jūs paši esat un kāds ir jūsu eksistences iemesls.

16. Tagad ir pienācis laiks, kad, pateicoties jūsu sasniegtajai garīgajai attīstībai, pārciestajiem pārbaudījumiem un uzkrātajai pieredzei, jūs varat saņemt no Mana Gara jūsu garā gudrības gaismu, kas glabājas Manās dārgumu krātuvēs, gaidot jūsu sagatavošanos. Un tā kā cilvēce ir sasniegusi nepieciešamo attīstības pakāpi, lai saņemtu Manu vēstījumu, Es esmu nosūtījis tai *pirmo* Manas gaismas staru, kas ir šis, kurš lika neizglītotiem un vienkāršiem cilvēkiem, kuri kalpo par Manas balss nesējiem, runāt sajūsmināti.

17. Šis gaismas stars ir bijis tikai sagatavojošs, tas ir kā rītausmas gaisma, kas paziņo par jaunas dienas sākumu. Vēlāk mana gaisma pilnībā sasniegs jūs, apgaismos jūsu dzīvi un izdzēsīs pat pēdējo neziņas, grēka un postības ēnu.

18. Šis laiks, kura rītausmu jūs bezgalībā apbrīnojat, ir sestā ēra, kas sākas cilvēces garīgajā dzīvē — gaismas, atklāsmes, seno pravietojumu un aizmirsto solījumu piepildīšanās laikmets. Tas ir Sestais zīmogs, kas, atveroties, izplūst jūsu dvēselēs ar savu gudrības saturu, vēstījumā, kas pilns ar taisnīgumu, apgaismojumu un atklāsmi.

19. Jums tas ir sestais laika posms, tas ir „Trešais laiks”, kurā Es runāju ar jums daudz tuvāk nekā tajā „Pirmajā laikā”, kurā Es padarīju savu klātbūtni un savu Vārdu uztveramu „daudzveidīgās formās”, kā arī tajā „Otrajā laikā”, kurā Es ļāvu „manam Vārdam” kļūt par cilvēku, lai runātu uz jūsu sirdīm.

20. Šodien Es atkal daru Sevi dzirdamu. Bet vairs ne maņas ir tās, kurām Es atklājos, pat ne jūsu sirds, uz kuru Es runāju — tā ir jūsu garīgā dvēsele, kurai Es atklājos, lai to mācītu ceļu uz augšāmcelšanos, kas ved uz Gaismas valstību, uz mūžīgo un laimīgo Gara valstību.

21. Ko slēpj Dieva Grāmatas sestais zīmogs, kurā ir ierakstīti jūsu vārdi un jūsu liktenis? Tajā ir mācības, ļoti lielas pārbaudījumi, gudrības atklāsmes.

22. Kāds ir manu kalpu uzdevums šajā laika posmā? Lūgties, meditēt, atjaunoties, sēt vienotību, mieru un garīgo gaismu, attīstīt jūsu iespējas un spējas, cīnīties par jūsu pacelšanos; izskaust neziņu, netikumu, fanātismu — vienā vārdā: ļaunumu, kas cilvēku vidū izpaužas tik daudzās formās.

Kad cilvēki beidzot būs pārstājuši ienīst, nogalināt un nodot viens otru, kad piedošana un žēlsirdība būs izplatījusies no sirds uz sirdi un no tautas uz tautu, un vairs neplūdīs ne asinis, ne asaras, tad iestāsies lielā klusums, kas nozīmē sarunu no gara uz garu. Tad Es atvērs pēdējo, septīto zīmogu, kura laikā cilvēki mīlēs viens otru tā, kā Es jūs mācīju, kad atnācu uz Zemi.

23. Šeit īsi un vienkāršos vārdos — tā, kā Dieva „Vārds” vienmēr ir atklājies — ir daļa no tā, ko jūs vēlaties uzzināt par Gudrības un Dievišķās taisnības grāmatas Septīto zīmogu.

24. Jūs to esat dzirdējuši un tagad jums tas jāsaprot, jo vēlāk jums būs jāpareģo, jāatklāj un jāmaca.

25. Dievišķais Koks izpleš savas zaras pār provincēm un pilsētām un sniedz ēnu nogurušajiem ceļotājiem. Tāpēc šajā laikā bija jānotiek tā, ka Es ļāvu jums dzirdēt Manu Vārdu vienlaikus dažādās vietās, jo Es tagad nāku Garā.

26. Šī apvidus, kurā jūs šobrīd dzirdat Manu Vārdu, bija jāsapratavo, lai jūs varētu Mani uzņemt. Tieši pārbaudījumi, sāpes un rūgtums bija tie, kas apturēja jūsu soļus un lika jums atvērt acis uz realitāti. Šīs sāpes uzarāja jūsu sirdi sauso augsni, un asaras to aplaistīja. Tādējādi jūs bijāt sagatavoti, gaidot sēklu, kas ir Mans Vārds.

27. Tagad jūs zināt, kāpēc Es jūs esmu aicinājis: Es gribu, lai jūs būtu strādnieki manos laukos un lai jūs izplatītu šo sēklu visur.

28. Mīļie „strādnieki”: mostieties! Skatieties! Saule ir uzlēkusi pie horizonta, tā aicina jūs strādāt.

29. Es esmu šī saule, un mana atnākšana šajā laikā jums ir bijusi jauna rītausma.

30. Nevienam nevajadzētu šaubīties, vai viņš var būt noderīgs manā saimniecībā vai nē. Tā kā Es esmu jūs aicinājis, atcerieties, ka Es nevaru kļūdīties.

31. Nav tāda darba, kas pārsniegtu jūsu spēkus, ko Es jums esmu uzticējis. Taču Es jums saku, ka, jo lielāks ir jūsu skaits un jūsu vienotība, jo vieglāks būs jūsu krusts.

32. Pirms jūsu dvēsele tika nosūtīta uz šo planētu, tai tika parādīti „lauki”, tai tika teikts, ka tās uzdevums ir sēt mieru, ka tās vēstījums ir

garīgs, un jūsu dvēsele par to priecājās un apsolīja būt uzticīga un paklausīga savai misijai.

33. Kāpēc jūs tagad baidāties sēt? Kāpēc jūs tagad jūtaties nevērīgi vai nespējīgi veikt darbu, kas jūsu dvēselei sagādāja tik lielu prieku, kad tas tai tika uzticēts? Tāpēc, ka esat ļāvuši kaislībām aizsegt jūsu ceļu un tādējādi liegt dvēselei brīvu ceļu, mēģinot attaisnot savu nenoteiktību ar bērnišķīgiem iemesliem.

34. Neatgriezieties ar tukšām rokām tajā „ielejā”, no kuras esat atnākuši. Es zinu, ka tad jūsu ciešanas būtu ļoti lielas.

35. Ko jums jādara, lai spertu pirmo drošo soli? Dziļi pārdomājiet manus vārdus un pēc tam lūdzieties ar visu savu ticību un visām savām jūtām. No šīs sagatavošanās pamazām radīsies iekšējais spēks, kas sāks nepārtrauktu cīņu ar savu miesas apvalku. Garīgā dvēsele stāsies pretī fiziskajam ķermenim un mēģinās likt dzirdēt sirdsapziņas balsi un aplusināt miesas balsi.

36. Tādā veidā garīgā dvēsele pakāpeniski spēs ieņemt savu vietu cilvēka dzīvē, un, kad jūs kādreiz atskatīsieties atpakaļ, jūs redzēsiet, ka tie šķēršļi, kas jums traucēja uzņemties savu krustu, lai sekotu Man, ir palikuši ļoti tālu aiz muguras.

37. Vai mans mācījums jūs neiedrošina, bērniņi, vai mans vārds jūs neaizved realitātē, vai jūs nejūtat, ka jūsu dvēseles ir atdzīvinātas?

38. Ņemiet vērā, ka manā vārdā nav neviena pārmetuma vai kritikas jūsu adresē; tas jūs ir pamudinājis tikai ar gaismas pilniem teikumiem, lai jūs pildītu garīgo misiju, ko esat atnesuši uz Zemi, liekot jums saprast, ka nedrīkstat nepareizi izmantot savu gribas brīvību; ka ne dvēsele nedrīkst iejaukties ķermeņa pienākumos, ne arī ķermenis drīkst traucēt dvēselei pildīt tās misiju.

39. Tikai mana mācība spēs jums sniegt mērauklu, lai sasniegtu šo saskaņu starp dvēseli un ķermeni, un vienīgo veidu, kā jūsu Tēva pasaulē veikt cienīgus darbus — mācekļu darbus ceļā uz to, lai kļūtu par meistariem.

40. Kad jūs uzvarēsiet šajā iekšējā cīņā?

41. Daži šo cīņu vēl pat nav sākuši, citi atrodas cīņas vidū, bet vēl citi — ļoti nedaudzi — ir uzvarējuši miesu. Taču Es redzu arī citus, kuri gan ir sākuši cīnīties, taču ļāvuši sevi uzvarēt ienaidniekiem, kurus viņi nesa sevī, un kuri tagad iet ceļus, kas nav Mani ceļi.

42. Es turpināšu viņus meklēt, joprojām vēlos, lai viņi paši atklātu, kur ir patiesība un dzīves būtība, un kur ir ilūzijas, viltus zelts, krāpšana. Es zinu, ka, ja viņi atgriezīsies pie Manis nožēlojamos apgērbos, ar asiņojošu sirdi

un mocītu dvēseli, Man vairs nebūs nekas jāpaskaidro, jo viņi būs sevi paši apkrāpuši.

43. Kad jūs beigsiet būt spītīgi un pārgalvīgi mazi bērni?

44. Nāciet pie mana galda, un, kamēr jūs atspirdzināties ar mana Vārda garšu, ļaujiet jūsu dvēselei piepildīties ar Gaismu. Jūs pieredzēsiet, ka pēc mana mācības vārda jūsu dvēsele kļūs stiprāka, bet „miesa” – paklausīgāka un labprātīgāka.

45. Manai mācībai zūd visa jēga, ja jūs to nepiemērojat. Jūs labi zināt, mīļie mācekļi, ka mana likuma un manas mācības mērķis ir darīt labu, un ka tādēļ tas, kurš to glabā tikai atmiņā vai uz lūpām, nepiemērojot to savos darbos, rīkojas pret savu pienākumu.

46. Pirms jūs dodaties ceļā, lai mācītu manus dzīves principus un izklāstītu to saturu, jums jāsāk ar to, ka ievērojat mācību, ko Es jums esmu atklājis, mīlot savus tuvākos, dzīvojot garīgi dzīvei veltītu dzīvi un sējot savu ceļu ar mīlestības darbiem un gaismu. Ja jūs to nedarīsiet, es jums jau tagad saku, ka jūs neesat sapratuši spiritismu. Tas jums atklāj jūsu patieso dabu; caur to jūs varat izveidot skaidru priekšstatu par savu Tēvu un atpazīt paši sevi.

47. Taisnība, ka, lai sasniegtu garīgumu, jums ir nepieciešama zināma atteikšanās, pūles un gatavība ziedoties. Bet, ja jūsos ir pamodusies ilga pēc augstākas eksistences, ja jūsu būtībā sāk mirdzēt mīlestība vai ja ir radusies ilga pēc garīgā, tad jums, tā vietā, lai upurētos vai atteiktos no kaut kā, būs prieks atbrīvoties no visa, kas jumsī ir nevajadzīgs, kaitīgs vai ļauns.

48. Kad jūs Mani dzirdējāt, jūsu dvēsele atdzīvojās. Jo tas, ko jūs dzirdējāt, nebija ne ierastā liturģija, ne arī vienmēr tāpat atkārtotais vārds. Mana mācība ir iespaidojusi jūsu dvēseli, tāpēc jūs vienmēr esat nākuši ar vēlmi uzzināt, ko Es teikšu, ko Es atklāšu. Bet nevienam nevajadzētu domāt, ka jau vien ar to, ka viņš ir Mani dzirdējis vai iemācījies Manu vārdu, viņš jau ir izpildījis savu uzdevumu.

49. Tajā laikā, kad Es biju cilvēks Jēzū, Es savus vārdus vienmēr papildināju ar mīlestības darbiem, kas palika ierakstīti katrā garā, lai ikviens, kurš vēlas sekot maniemy soļiem, ņemtu Mani par paraugu Vārda gaismā un darbu patiesībā.

50. Tagad klausieties Mani uzmanīgi, tauta, un ķerieties pie tā, lai cienīgi un patiesi ievērotu Manu Vārdu. Es redzu, ka jūsu sirdīs valda skumjas, jo jūs paredzat, ka ne visas šīs cilvēku pūļi ievēros likumu, ko Es esmu ierakstījis jūsu dvēselēs. Bet Es jums saku, ka šodien, tāpat kā „Pirmajos laikos”, *tauta sadalīsies*.

51. Es esmu daudz runājis ar jums un visiem esmu iezīmējis vienu ceļu. Tāpēc Es jums saku: ja daži no maniem bērniem Man nepaklausīs, spriedums par šo tautu tiks pasludināts, kad pienāks diena, ko noteicis jūsu Tēvs, lai izbeigtu šo atklāsmi.

Šajā laikā Es esmu nācis pie jums kā Atbrīvotājs, esmu jums parādījis ceļu cauri tuksnesim – garīgo „dienas darbu” cīņā par atbrīvošanu un glābšanu – un beigās esmu jums apsolījis jauno apsolīto zemi, kas ir miers, gaismā un laime garam.

Laimīgi tie, kas dodas ceļā un seko Man šajā ceļojumā, ilgojoties pēc atbrīvošanas un garīguma, jo viņi nekad nejutīsies pamesti vai vāji pārbaudījumos, ko viņiem sagādā plašā tuksneša.

Bet bēdas tiem, kuri pārkāpj ticību, kuri mīl pasaules lietas vairāk nekā garīgās — tiem, kuri turpina turēties pie saviem elkiem un tradīcijām! Domājot, ka kalpo *Man*, viņi būs „faraona” pakļautie, kurš ir „miesa”, materiālisms, elku pielūgšana. Ikviens, kurš vēlas nonākt Apsolītajā zemē, Garā dzimtenē, savā ceļā caur pasauli ir jāatstāj labestības pēdas. Dodieties šajā ceļā un nebaidieties. Jo, ja jūs liekat savu cerību uz Mani, jums nav iespējams apmaldīties. Ja jūs baidāties vai jums trūkst uzticības, tad jūsu ticība nav absolūta, un Es jums saku, ka ikviens, kurš vēlas sekot Man, ir jābūt pārliecinātam par Manu patiesību.

52. Es svētīju jūs visus, Es jums piedodu, Es apvienoju jūs Savā mīlestībā.

53. Novērtējiet paši sevi, lai jūsu apziņā būtu absolūta pārliecība par katra jūsu soļa stingrību.

54. Pārbaudiet savu ticību, kā arī savu rīcību, lai jūs zinātu, vai esat cienīgi saukties par spiritistiem, vai arī jums vēl kādu laiku jāpagaida, lai varētu nest šo vārdu.

55. Daudzi no jums sevi dēvē par spiritualistiem, jo tic manai klātbūtnei, kad es atklājos caur cilvēka prātu, un jo bieži ir klāt, lai dzirdētu manu vārdu. Bet es vēlos, lai jūs būtu spiritisti, praktizējot labo, apzinoties dzīves būtību, mīlot savus tuvākos un kalpojot Dievam ar dāsnu, auglīgu un tikumīgu dzīvi.

56. Ļaujiet, lai mans vārds jūs atmodina un pacilā, lai tas jums atklāj visas dāvanas, spējas, spēkus un tikumus, ko jūsu garīgā dvēsele sevī glabā. Jo jūs piederat pie tiem, kuri, lai gan sevī nes mantojumu, savas neziņas dēļ uzskata sevi par nabadzīgiem.

Kad jūsu Kungs redzēja, ka jūs dzīvojat, pakļauti materiālajai dzīvei, lai gan Viņš jūs bija apveltījis ar garīgo gaismu un garīgo žēlastību, Viņš nāca pie jums, lai jūs atmodinātu un pateiktu, ka nav pareizi, ka jūs ciešat garīgu badu un slāpes, lai gan dievišķais gudrības avots ir jūsu sasniedzamībā, pie

kura nonāk garīguma ceļā. Jo ar šīs ēras sākumu ir tā, it kā arī jūs sāktu ceļojumu.

Bet patiesi, Es jums saku: viss, ko jūsu dvēsele ir novākusi savā pagātnē, ir pieredzes un rūdīšanās gaisma, lai izturētu pārbaudījumus un mācības, ko nes Trešais Laiks.

57. Es pievelku jūs pie Sevis, lai jūs apgūtu Manas mācības. Esiet visi laipni gaidīti pie Manas katedras, esiet svētīti, jūs, neatlaidīgie! Jūsu klātbūtnei pie Maniem vārdiem ir liela nozīme – tā ir jūsu ilga pēc tuvības ar Mani.

Tikai Es viens pats varēšu jums atklāt dāvanas, kas jums pieder, un likt jums sajust atbildību, kāda jums ir pret saviem līdzcilvēkiem.

Tagad ir tiesas laiks, laiks, kad jāsamaksā par katru parādu, laiks, kad jālabo nodarītais.

58. Mans dievišķais darbs ir gaisma, kas, apgaismojot cilvēkus, tos apgaismo caur Garu. Vieniem dievišķā vēsts nonāks tieši iedvesmas veidā, citiem – caur vārdu, ko sludina mani mācekļi, bet vēl citiem – rakstu veidā, kuru lappusēs ir ietverta manu mācību jēga.

59. Solis pa solim un pamazām cilvēki atmodīsies Garā. Tas viņiem būs kā jauna eksistence, it kā viņi sāktu jaunu dzīvi, pilnu ar solījumiem, bagātu ar brīnišķīgiem pārsteigumiem un apgaismotu ar lielākā ideāla gaismu: Dievu.

60. Jā, mīļā tauta, Dievs ir dvēseļu ideāls, kad tām jāpacelās. Jo vārds „Dievs” nozīmē pilnību, harmoniju, gudrību, laimi, gaismu, bezgalīgu mieru, mīlestību, mūžību.

Kad dvēsele ir izkluvusi no pārbaudījumu krāsns, kad tā neizmērojamajā kaislību jūrā ir cīnījies ar „miesu” un ar pasauli, tā uz brīdi apstājas, lai pārdomātu visu, kas ir noticis – tāpat kā kuģa avārijā cietušais, kurš, pēc tam, kad izmisīgi cīnījies ar viļņiem, beidzot sasniedzis krastu, pieķēries pie koka gabala – sava ticības un cerības simbols – un, aplūkojis joprojām vētraino jūru, izsauc:

„Kuģis ir nogrimis, bet es esmu izglābies! Lai slavēts Debesu Kungs!” Tā notiek ar dvēseli, kas – tāpat kā kuģa avārijā cietušais pēc vētras – apstājas, pārdomā, aplūko savas kaislības un redz, kā tās zemes slavas un iedomības, tāpat kā kuģa avārijā cietušā izpostītais kuģis, nogrimst pagātnē. Bet, kad viņš atklāj, ka viņā uzplaiksnī ticības gaisma, viņš priecīgi sauc: „Tēvs, es Tev pateicos, jo, neraugoties uz tik lielām ciešanām, es Tevi neesmu aizmirsis!”

61. Šī ir dvēseles atmodas stunda un brīdis, kad sākas tās pacelšanās. Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 270

1. Laimīgi tie, kas ir sagatavojušies manas atklāsmes pēdējai dienai. Jo patiesi, Es jums saku: viņu dvēseles piedalīsies manā jaunajā Vakarēdienā. Tur jūsu dvēseles, pēdējo reizi saņemot šo neredzamo, patieso maizi bez rauga, stiprināsies, piesātināsies ar garīgumu un gaismu, tādējādi drīz saprotot šīs mācības jēgu.

2. Kāda svinīguma gaisotne valda šajā pēdējā stundā! Cik daudz gaismas staro uz šo tautu!

3. Debesu valstība tuvosies jūsu dvēselei ar savu mūžīgo aicinājumu tajā dzīvot. Lielie, spēcīgie gari, gaismas gari, patiesi gudrie Garīgajā valstībā, šajos brīžos būs klāt.

4. Būs klāt arī ceļa sagatavotāji, pravieši, kuri citos laikos nesuši dievišķos vēstījumus uz Zemi. Jo mans vārds ir bijis domāts visām dvēselēm, neatkarīgi no tā, vai tās ir iemiesojušās vai brīvas no matērijas.

5. Šīs būtnes būs bezgalīgo dzīves pasauli pārstāvji, kas pastāv Visumā, un piedalīsies manā pēdējā atklāsmē, kāda šajā laikā šādā veidā notiek.

6. Ko viņi redzēs šajā tautā? Ko viņi atklās? To zinu tikai Es. Taču Es jums pavēlu “modināties” un lūgties, lai jūs piederētu pie tiem, kas sēžas pie galda — pie tiem, kas ēd un raud kopā ar Meistaru, pie tiem, kas ēd un dzer Debesu maizi un vīnu. Nenāciet pie galda, kamēr jūs nodarbojaties ar nodevību, jo tad jūs būsit bijuši pie Manis tikai šķietami. Jo patiesībā jūsu sirdsapziņa neļaus jums baudīt sava Tēva klātbūtni.

7. Vai jūs zināt, kāpēc Es šādi runāju ar jums? Tāpēc, ka Es zinu, kas notiks, jo Es jūs pilnīgi pazīstu un zinu, kuri Mani noliegs, kuri Man paliks uzticīgi, jo ir pētījuši Manu vārdu, un kuri apmaldīsies, jo nekad nav izpratuši Manas darbības būtību.

8. Kamēr vieniem interesēja tikai mana Vārda jēga un viņi vienmēr ilgojās pēc savas dvēseles attīstības un izaugsmes, citiem vairāk patika ārējais kulta. Tāpat — kamēr pirmie priecājās, saņemot mācības par garīgumu, — otriem traucēja tas, ka tika pieminētas viņu kļūdas.

9. Tikai es viens zinu, kuriem būs jāatbild manā priekšā par visu to, kas būtu bijis jāpazīno caur maniem vēstnešiem, bet kas tika noklusēts.

10. Saprotiet, tauta: šajā „Trešajā laikmetā” jums kā lieciniekiem, kas ir piedzīvojuši šo dievišķo atklāsmi, ir uzdevums izplatīt šo vēstījumu pilnīgi uzticīgi un patiesi. Jūs esat aicināti un izraudzīti, lai nestu cilvēcei Labo Vēsti, lai mācītu saviem līdzcilvēkiem garīgo ceļu — vienīgo, kas jūs ved uz mieru, patieso Gaismu un visaptverošo brālību.

11. Esmu veltījis jums ilgu laiku, lai jūs mācītu. Taču, tā kā pēdējie ieradusies mani dzirdēja tikai nedaudz, es atstāju viņiem rakstītu savu

Vārdu, lai viņi tajā meklētu dievišķo jēgu un visi sasniegtu vienādu izpratni un garīgo pilnību.

12. Ja jūs sekojat šim ceļam, tad jums nav cita ideāla kā vienīgi jūsu dvēseles pilnveidošana — pilnveidošana, ko jūs varat sasniegt, piemērojot manu mācību, dzīvojot saskaņā ar maniem norādījumiem, veltot savu dzīvi nepārtrauktai pienākumu pildīšanai, kalpojot saviem tuvākajiem, dievišķajiem likumiem un cilvēciskajiem likumiem.

13. Jūs jau esat daudz cīnījušies par savu materiālo dzīvi. Tagad ir laiks rīkoties par labu dvēselei.

14. Abas šīs pūles pēc savas būtības ir atšķirīgas. Jo, kamēr cilvēciskā cīņa ir savtīga, jo tā strādā sev, garīgajai cīņai jābūt absolūti nesavtīgai; jums jāapsēj savs ceļš ar mīlestību un žēlsirdību, negaidot atlīdzību.

15. Centieties šādā veidā iedziļināties manos mācībās un saprast tās tā, lai apzinātos, ka augstākas, tīras un garīgas dzīves praktizēšanā pastāv lielākas gandarījums, vislielākās priekas, patiesie un mūžīgie triumfi.

16. Ja dvēsele pacelsies pāri pasaules materializācijai un ķermeņa nepaklausībai, tā ieraudzīs dzīvi caur patiesības gaismu. Tikai tad tā atklās to, kas ir patiesi, un to, kas ir nepatiesi.

17. Man ir patīkami, ja manu bērnu dvēselēs valda miers, un tas piepilda Mani ar prieku, ja cilvēka sirds piedzīvo prieku. Es vēlos tikai to, lai jūs censtos sasniegt to, kas ir patiesi, un savos vārdos Es jums dodu līdzekļus, lai to sasniegtu.

18. Patiesi, Es jums saku: laimīgi tie, kas nav pieraduši pie Maniem vārdiem. Svētīti lai ir tie, kas ievēro Manas norādes un tās ciena. Jo tieši viņi būs tie, kas liecinās par Manu darbu. Tieši viņi būs tie, kas ar mīlestību atbildēs uz mīlestību, ko Es viņiem parādu Savos vārdos. Tieši viņi izjūt līdzjūtību un pateicību pret šiem balss nesējiem, kuri arvien vairāk atdod savu dzīvi šai tautai.

19. Bet cik daudzi ir pieraduši pie manas sludināšanas! Viņi klāt manās mācībās kā kāds, kas piedalās rituālā vai pilda tradīciju, un tā nav tā rīcība, ko Es gaidu no savas tautas.

20. Vēl nav pienācis brīdis, kad jūs visi garīgi saprastu Manu darbu. Ņemiet vērā, ka — kamēr daži no Maniem „darbiniekiem” kļūst tik pazemīgi un labdabīgi, cik Es viņiem piešķiru labvēlības, — citi kļūst iedomīgi un savtīgi, domājot, ka viņi kļūst arvien pārāki par saviem brāļiem un māsām.

21. Pirmie darbojas klusībā, pazemībā, garīgā iekšējībā. Pēdējie nevar būt apmierināti, ja viņi nedzīvo, apņēmti ar glaimiem, slavinājumiem un godinājumiem, un ja viņi negūst prieku no savu mazo un vājo brāļu un māsu pazemošanas. Šie nav Mani mācekļi, jo ne Mani mācību piemēri, ne

Mana mācība, ne Manas atklāsmes nekad nav viņus mācījušas šādu uzvedību.

22. Tiem no jums, kas sev ir izveidojuši šādu pjedestālu, Es mīlestībā saku, ka jums no tā jānokāpj — pārliecības dēļ, nožēlas dēļ —, ja nevēlaties, lai rīt jūs nogāztu tie paši, kas šodien jūs pacēla, kā tas vienmēr ir noticis ar cilvēkiem, kuri ir apsēdušies uz viltus varas troņa, lai no tā pazemotu savus tuvākos.

23. Tiem no jums, kas pazemīgi strādājuši, ar mīlestību sējot svētīto garīgās labdarības sēklu, es saku: jums jāturpina sēt, jums arī turpmāk jāsavāc to asaras, kas cieš, un jums arī nākotnē jānes gaismas un tumsas, neziņas, netikuma un apmulsuma ceļiem. Šis ir ceļš, šī ir Jēzus „strādnieka” misija.

24. Es vēlos, lai gan vieni, gan otri būtu vienoti manā darbā — saistīti ar ticību, vienoti garīgumā, ejot pa to pašu ceļu, nesot to pašu krusta nastu.

25. Neizsludiniet visai pasaulei, ka esat garīguma meistari, pat nesakiet, ka esat mācekļi. Bet rūpējieties, lai jūsu darbi pēc iespējas precīzāk atbilstu manai patiesībai, tad tie liecinās par jums.

26. Aiciniet Mani savas dzīves grūtajos brīžos, lielajos pārbaudījumos ar garu, neizraisot ārēji neviena uzmanību, un Es darišu jūtamu Savu klātbūtni un Savu spēku.

27. Mani īpašumi ir bezgalīgi. Kā gan kāds varētu uzskatīt, ka tie aprobežojas ar tām pulcēšanās vietām, kurās jūs klausāties Manu Vārdu?

28. Mani darbības lauki ir visā zemē, kur pēc Manas gribas dzīvo cilvēks vai pastāv dvēsele. Mani lauki sniedzas tālāk par šo pasauli un aptver visas dzīves pasaules, kurās pastāv ilgas pēc gaismas, miera, garīgās kultūras, attīrīšanās un pilnveidošanās.

29. Paplašini savas iztēles robežas, ļaujiet savam prātam izlauzties no apļa, kurā tas ir ieslodzījies, un savai dvēselei atbrīvoties no tām ķēdēm, ar kurām ķermenis to ir pakļāvis, lai tā ieraudzītu Bezgalību un pabarotos no Mūžīgā.

30. Tuvojas laiks, kad cilvēki nāks pie jums, lai izpētītu šo mācību. Tad nebūs nekāda nopelna tajā, ka jūs viņiem parādīsiet Manu Vārdu, lai aizstāvētu sevi, jo tas, tā kā nāk no Manis, ir tīrs un pilnīgs savā nozīmē. Nopelns būs tad, ja, jūs izpētot, viņi manā tautā atklās vienkāršu un tīru dzīvi — vīriešus un sievietes, kas prot veltīt daļu sava laika žēlsirdības izrādīšanai, kuri savā dzīves ceļā atstāj mierinājuma un gaismas pēdas. Tas būs dzīvais liecības, ko jums jāsniedz pasaulei — liecība, kas tiek sniegta ar darbiem, nevis vārdiem.

31. Protams, vārda dāvana ir jāuzplaukst jūsu lūpās, lai aizkustinātu jūsu līdzcilvēku sirdis. Bet tieši darbiem ir jāapstiprina katrs jūsu vārds.

32. Vai jūs domājat, ka Mani Otrā Laika mācekļi apmierinājās ar to, ka atkārtoja to, ko bija dzirdējuši no sava Skolotāja? Nē, tauta. Taisnība, ka gaisma pilnībā izplūda vārdos, kas nāca no viņu lūpām. Bet viņu darbi, viņu rīcība bija tikpat daudzveidīga kā viņu vārdi. Tāpēc viņu sēkla bija auglīga un ražīga.

33. Tāpēc Es jums saku: atspirdziniet savas dvēseles ar Maniem vārdiem, ak, tauta! Jūs vēl uz īsu brīdi varat baudīt šo žēlastību. Padariet savas sirdis par lādi, kurā glabājat visu Manu mācību būtību, un lai jūsu dvēsele ir šķirsts, kurā tiek glabāta Mana gudrība.

34. Jau tuvojas diena, kad šīs lakstīgalu dziesmas vairs neskanēs šī koka zaros, un Es negribu, lai jūs vēlāk raudātu par neizmantoto laiku.

35. Kad pienāks stunda, lai pabeigtu šo atklāsmes posmu, Es būšu jums devis visu, kas jums nepieciešams jūsu garīgajam ceļojumam. Jums nekas netrūks.

36. Es esmu jūs apbruņojis ar Gaismas ieročiem, lai jūs varētu stāties pretī šim Man paziņotajam laikam, kurā — kā Es jums jau esmu teicis — cilvēki mēģinās iznīcināt ticību sevī, kurā mīlestība pret Dievu tiks apkarota kā nekad agrāk. Bet Es atstāju pie jums šo dzīvības maizi, lai jūs nestu balzamu tiem, kas izsalkuši pēc gaismas, lai dziedētu gan fiziskās, gan dvēseles sāpes — spēku apturēt tos, kuri novirzās no patiesā ceļa.

37. Sagatavojieties, lai šie laiki jūs nepārsteigtu negaidīti. Jo, ja jūs aizmigtu, jūs no miega izraus sāpīgi notikumi. Tad jūs nespēsiet domāt par citiem, jūs domāsiet par sevi, vislabākajā gadījumā par saviem bērniem, vecākiem, laulātajiem vai brāļiem un māsām. Bet Es gribu, lai jūs aizmirstu sevi, to, kas jūs esat un ko jums pieder, lai jūsu dvēsele varētu veltīties savam augstākajam uzdevumam, kas ir mīlēt Dievu savos tuvākajos.

38. Es gribu, lai jūs mīlētu savus līdzcilvēkus tā, it kā jūs tos pazītu, un pietiek ar to, ka zināt, ka viņi pastāv.

39. Apvienojieties, lai veidotu spēcīgu tautu – Jauno Izraēlu, kas spēj izlauzties cauri vajāšanām, pārbaudījumiem un pretestībai, soli pa solim sekojot mana likuma gaišajam ceļam, iedvesmota no dievišķā apsolījuma par manu mieru.

40. Jūs esat gan garīgi, gan pēc asinīm tauta, kas cīnās par mieru un savu brīvību, kas ir piedzīvojusi daudz apspiešanas, kārdinājumu un pazemojumu. Patiesi, Es jums saku: tieši caur šo tik rūgto ciešanu kausu jūsu dvēseles ir attīrītas un rūdītas.

41. Neļaujiet mirt gaismas, brīvības un miera ideālam. Jums jāapzinās, ka šis garīgais ceļš, ko Es jums rādu, ticīgos un labas gribas cilvēkus droši aizvedīs līdz mērķim.

42. Kad mana taisnība pilnībā atklāsies pasaulē, tā palīdzēs jums liecināt, atgriezt un izlīdzināt ceļus.

43. Cilvēces slāpes pēc patiesības kļūs ļoti lielas, un tai ir jādod mana mācības kristāldzidrāis ūdens, lai tā neietu bojā. Vienmēr apzinieties, ka šī laika cilvēkus, ņemot vērā viņu garīgo attīstību, vairs nevar apmānīt, ka pasaule ir ceļā uz to, lai pilnībā atvērtu acis uz Gaismu un teiktu: „Tas ir labais, un tas ir ļaunais, tā ir Gaisma, un tā ir tumsība”, un tā vairs nevēlas iet pa līkumotiem ceļiem, nedz arī apmaldīties rituālos un tradīcijās.

44. Cilvēce jau ir nogājusi garo pieredzes, gribas brīvības, nepaklausības un jaunuma ceļu, un tā tuvojas savam mērķim, kurā tā nonāks apmulsusi, bet kur tā arī piedzīvos, kā tajā iemirdzas gaisma.

45. Gars cīnīsies pret tumsību kā asa gaismas zobena un neļaus dvēselei nonākt apmulsumā, un, kad tā nomierināsies un spēs apskatīt un izvērtēt savu pagātni, gar tās prātu slīdēs virkne redzējumu, kas to iedrošinās nekad vairs neapgriezties atpakaļ.

46. Šajos brīžos Mans Vārds spīdēs kā bāka vētrainās naktīs un apgaismos apmaldījušā ceļu.

47. Vai būtu pareizi, ja jūs līdz šim brīdim nebūtu sasnieguši nepieciešamo sagatavotību?

48. Jūs gan zināt, ka jūs neesat absolūti nepieciešami cilvēces garīgajai pestīšanai. Bet kas tad notiktu ar jūsu misiju?

49. Es varu visu paveikt arī bez jums. Bet ko jūs varētu Man atbildēt, ja Es jūs aicinātu?

50. Mācekļi: Pēc lūgšanas atcerieties savu atbildību un izvērtējiet savas misijas nozīmi. Jūs to labi zināt, jo Es jums par to esmu sīki stāstījis.

51. Es nāku pie jums, lai iedrošinātu jūs ar mīlestības un gudrības vārdiem. Jūs atrodaties lielu notikumu priekšvakarā. Es esmu jums paziņojis, ka 1950. gadā pasaule tiks satricināta. Šie notikumi iezīmēs manu atklāsmes pēdējo gadu un manu atvadu, lai cilvēki, ja viņi vēlas noskaidrot manas atklāsmes patiesumu un tās apstākļus, atklātu, ka gan manas atklāsmes sākumā 1866. gadā, gan tās beigās 1950. gadā tika satricināti debesis, daba un cilvēku dzīve.

52. Domājiet par rītdienas pasauli, mīļā tauta, par cilvēkiem, kuri bažīgi meklēs pazīmes par Manu klātbūtni. Atcerieties, ka jūs paliksiet kā uzticīgi liecinieki visam, ko esat redzējuši un dzirdējuši no Manis.

53. Tāpat kā mans mācījums ir bijis izsmeļošs, tādām būs jābūt arī jūsu liecībai, lai jūs neatstātu ne mazāko šaubu vai kļūdu nevienā no jūsu līdzcivēkiem.

54. Iegravējiet dziļi savās sirdīs, ka tas nedrīkst notikt ar ārējiem un iespaidīgiem darbiem, ar kuriem jūs mēģināsi pārliecināt savus līdzcilvēkus — tam jānotiek caur manas mācības garīgo būtību.

Jūs, protams, varētu ieskaidrot tos, kuri, ilgojoties pēc mierinājuma, nāk pie jums ar savu ciešanu nastu un kuri, ilgojoties atrast atvieglojumu savām sāpēm, pat nepievērsīs uzmanību tam, kādā veidā viņi saņem šo balzamu. Bet atcerieties, ka viņi atvērs acis un sapratīs, ka balzams, ko „darbinieki” ir saņēmuši no Manis, viņiem nav nodots visā tā tīrībā. Patiesi, Es jums saku: sēkla, kas tādā veidā izsēta, nesīs daudz neauglīgu augļu.

55. „Darbinieks”, kurš savu darbu balsta uz patiesas, pareizi saprastas labdarības veikšanu — tas, izņemot ķermeņa slimību atvieglošanu, iededz Dieva ticības gaismu un nodod garīgās zināšanas — tas, kurš aizmirst sevi un dažus mirkļus veltī kalpošanai savam tuvākajam, padarīs spiritismu jūtamu saviem līdzcilvēkiem, padarīs manu klātbūtni jūtamu caur saviem darbiem, un tādējādi viņa lauks būs auglīgs, un viņa raža būs laba un bagātīga.

56. Man jāatgādina jūsu dvēselēm par jums uzticēto misiju, lai jūs nemaldinātu paši sevi, lai jūs iepriekš izpētītu savus nodomus, savu darbu mērķi, un lai jūs saprastu, kāds var būt rezultāts, ko jūs saņemsiet.

57. Jūs esat mani mācekļi un jums jādzīvo modri, lai jūs dzirdētu sirdsapziņas balsi, pirms veicat kādu darbu. Tad jūs noteiksiet mērķi, ko vēlaties sasniegt pēc šīs dzīves, apzinoties, ka šeit jums jākopj tikai nopelni, lai kļūtu cienīgi dzīvot Gaismas pasaulēs.

Kāda nozīme tam, ka citi ar jūsu palīdzību ierodas pirms jums? Jūsu nopelns būs tik lielāks, jo tas nozīmē, ka esat domājuši vairāk par viņiem nekā par sevi.

58. Garīgajam cilvēkam dzīves ceļš ir grūts. Jo tas, kurš, saņemis mācības, sevī glabā naidu, savtīgumu, liekulību vai ļaunprātību, nevarēs pamatoti saukties par šīs mācības skolnieku.

59. Garīgajam cilvēkam jābūt mieram, ticībai, mīlestībai pret tuvākajiem, piedošanai, smaidam, sapratnei, iecietībai un maigumam, lai tos kā zāles sniegtu tiem, kas cieš. No otras puses, viņa sirdī jābūt dedzībai, spēkam un stingrībai pret tiem, kuri maina patiesību, to slēpj vai nodod.

60. Es dodu jums tīru sēklu un piedāvāju jums sagatavotus laukus, lai to sētu. Tāpēc nav iemesla, kāpēc jums, atgriežoties pie Manis, būtu jānodod Man slikti augļi.

61. Izmantojiet manu vārdu un nopietni pārdomājiet to, tad jūs sajūtīsiet, kā tas kļūst par smalku kalti, kas iekļūst jūsu būtības slēptajās dziļumos un sāks izlīdzināšanas darbu jūsu sirdī.

62. Saprotiet, tauta, ka mans aicinājums tika izteikts arī tādēļ, lai darītu zināmu uzdevumu, kas jums jāpilda uz Zemes. Jūsu gars jau zināja, kādam nolūkam tas ir sūtīts, bet vēl bija nepieciešams, lai arī jūsu materiālā daba saņemtu šo atklāsmi, lai tā būtu gatava sadarboties ar garu un abi kopā veidotu vienu būtību un vienu gribu.

63. Pēc tam, kad jūs esat dzirdējuši šos atklājumus, — vai kāds no jums varētu noraidīt savu misiju? Vai jūsu gars varētu aizbēgt un atteikties no cīņas? Būtu bērnišķīgi bēgt no sava likteņa un aizbēgt no sevis paša. Kādu vietu jūs varētu atrast šajā pasaulē vai citās pasaulēs, kurā neaizsniegtu mana balss? Nevienu. Jo mana balss ir jūsu gaismā. Turklāt — kurš gan varētu izvairīties no šī pārbaudījumu laika? Uz jebkuru vietu, kurā jūs atkāptos, jūs sekotu attīrīšanās.

64. Patiesi, Es jums saku: drošību un mieru jūs varēsiet atrast tikai tad, ja pildīsiet un ievērosiet Likumu, ko Es jums esmu uzticējis. Nopelni, ko jūsu dvēsele gūst mīlestības ceļā, proti, žēlsirdība un brālība, atspoguļosies jūsu cilvēciskajā dzīvē kā miers, miers, pārliecība un veselība.

65. Pirmajos laikos tauta noslēdza derību ar savu Kungu un zvērēja pildīt Likumu. Šodien Es negribu, lai jūs zvērētu — Es gribu, lai jūsu vēlme sekot Man būtu spontāna, lai jūsu pildīšana notiktu no mīlestības.

66. Šajā laikā Esmu redzējis, kā visas draudzes pulcējas un veido vienu cilvēku pūli, lai atzīmētu datumu, kad šī tauta Man zvērēja paklausību un vienotību. Bet Es jums jautāju: vai esat turējuši savu zvērestu? Vai esat bijuši paklausīgi Maniem norādījumiem un vienojušies? Nē, tauta, jūs neesat ievērojuši savu zvērestu, jūsu zvērests bija spēkā neesošs. Kāpēc tad jūs atceraties šo datumu? Man daudz vairāk patiktu redzēt jūs fiziski atdalītus, pat ja jūs nekad neapvienotos, lai atcerētos šīs tradīcijas, bet tā vietā redzēt jūs garīgi vienotus, redzēt, ka jūs vienādi īstenojat Manu mācību un pakļaujaties Manam vārdam. Tad jūs būtu vienoti manā darbā, un jūsu vienotība būtu stipra, balstīta uz mīlestību un patiesību, bez nepieciešamības pildīt to tikai tādēļ, ka jūsu dvēselē jūs nesat zvēresta nastu.

67. Es vēlos, lai, kad Jaunā Izraēlas tauta celsies, lai sekotu Man, tās derība balstītos uz mīlestību un ticību.

68. Vai jūs saprotat, kāpēc Es atceļu visas jūsu tradīcijas? Tāpēc, ka, cenšoties tās ievērot, jūs aizmirstat savas dzīves patieso jēgu, kas ir ievērot (mīlestības) likumu.

69. Es jums saku: ja jūs neapvienosieties un nepiedosiet viens otram, pirms mana atklāsmes šajā laikā beigsies, jūs nezināsiet, kādi pārbaudījumi jūs satricinās un atgādinās par jūsu kļūdām un nesaskaņām.

70. Es redzu, ka jūs esat pieraduši pie maniem vārdiem un ka jūs aizverat ausis, kad Es ar jums runāju pārmetošā vai pamācošā tonī, un paļaujaties uz to, ka drīz vien Es jums piedošu un runāšu ar jums ar bezgalīgu mīlestību.

71. Ak, tauta, tu nevēlējos saglabāt sēklu un ilgojies tikai pēc baudas, ko sniedz augļa ēšana! Kas ar tevi notiks, ja tev trūks mana vārda? Vai jūs tad izdomāsiēt kādu veidu, kā aizpildīt savu tukšumu?

Nē, tauta, nemēģiniet sevi apmānīt, labāk jau tagad glabājiet Manu Vārdu savā sirdī, krājiēt to, un, ja kādreiz vairs nebūs Manas atklāsmes, jūs kļūsiēt par neizsīkstoša gudrības dārguma īpašniekiem, par veselības un miera avotu, par neizsīkstošu svētību strūklu.

72. Jo tuvāk nāk paziņotā diēna, kad jūs vairs nedzirdēsiēt manu Vārdu, jo skaidrāks tas kļūst. Daži no maniem Vārda nesējiem ir sasnieguši savu briedumu, un kā atlīdzību par viņu un tautas sagatavošanos Es izlieku savu Vārdu pilnu skaidrības un viēnkāršības.

73. Agrāk bija nepieciešams runāt ar jums tēlainā nozīmē, jo Vārda nesēji spēja runāt par manas patiesības dziļajām mācībām tikai šādā veidā. Aiz katras līdzības vai tēla slēpās kaut kas dievišķs vai noslēpumains, ko Vārda nesējs nespēja izteikt.

Vēlāk, kad viņa garīgā attīstība un pacelšanās ļāva viņam saprast savu uzdevumu, tēlainā nozīmē pazuda no viņa lūpām, jo viņa prāts tagad spēja izteikt Augsto viēnkāršā valodā, kas bija saprotama visiem prāta orgāniem un visām dvēselēm.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 271

1. Es tevi svētīju, tauta, un tevī Es svētīju nākamās paaudzes.
2. Es redzu, ka jūs esat inficējušies ar pasaules slimībām, ka esat saslimuši tāpat kā visas vājās būtnes. Bet Es jūs attīrīšu, jo jūs sagaida liels, cēls un grūts garīgais uzdevums, kas jums jāizpilda.
3. Savos vārdos Es esmu jūs nosaucis par „Izraēlu”, un, dzirdot šo vārdu, jūs esat satricinājušies no atbildības smaguma, ko jūs nekad nebijāt iedomājušies, ka nāksies nest.
4. Šis vārds jūs pamodināja, un kopš tā laika jūs pārtraucāt baroties ar amorāliem, kaitīgiem vai sliktiem baudījumiem, lai sirdi un dvēseli uzturētu ar bagātīgu, veselīgu un tīru barību.
5. Zemiskās kaislības jūs pamazām aizstāj ar patiesu mīlestību, bezjēdzīgos izklaides veidus jūs nomaināt pret garīgām baudām, un viss šis atjaunošanās un attīrīšanās process ir piešķīris jūsu sirdij jūtīgumu un ļāvis garīgās dvēseles miega stāvoklī esošajām spējām sākt atklāties jūsu dzīvē.
6. Kad mans vārds ir sasniedzis jūsu prātu kā saules stars, kas apgaismo lauku sētu, jūs beidzot esat atzinuši, ka jūsu dvēsele var baroties tikai no mīlestības pret Tēvu un saviem līdzcilvēkiem.
7. Tādējādi šajā tautā, kurai ir lemts ievadīt garīguma ēru, pamazām iezogas gaisma. Tāpēc Es jums saku: kad reiz būsiat uzvarējuši šo cīņu pret sevi pašu, jums vairs nevajadzēs ne soli atkāpties, ne atgriezties atpakaļ.
8. Kad jūs vairs nesāksiet just savas sāpes, bet tā vietā sajūtīsiet citu ciešanas, jūs spersiet vēl vienu soli manas mācības ceļā.
9. Tagad ir pienākuši tie laiki, ko cilvēcei ir paziņojuši pravieši, kad sāpes kļūs ļoti skarbas, lai pēc tam pagātu un lēnām pārvērstos mierā.
10. Lielākā daļa cilvēku neko nezina par manu atnākšanu un manu klātbūtni kā mīlētāja garu, bet savā sirdī viņi kaut ko nojauš un gaida Mani.
11. Šis tauta šeit ir uzņēmusies uzdevumu dot cilvēkiem pārliecību par manu jauno atklāsmi. Tas ir iemesls, kāpēc Es izlieku savu gaismu uz jūsu dvēselēm.
12. Vairs nekādas svārstības, tauta, vairs nekādas šaubas vai nepaklausības! Ļaujiet ticībai un uzticībai pārņemt visu jūsu būtību.
13. Neizvairieties no dzīves pārbaudījumiem, jo tie ir mācības, kuras jums jāapgūst. Ziniet, ka šajā laikā jūs esat sūtīti, lai attīrītu savu dvēseli, pildot augstu, cēlu un vērtīgu misiju.
14. Neatlieciet savas misijas izpildi uz vēlāku laiku, iebilstot, ka šodien ir pārāk daudz šķēršļu, lai sekotu Man — ka jūs labāk gaidīsiet, līdz rītdienas saule pilnībā apgaismos jūsu ceļu, lai tad dotos cīņā.

15. Redziet, kā Dievišķā Gara gaisma nepārtraukti staro uz jūsu dvēseli, lai nelautu jums krist vai aizmigt.

16. Dažreiz Es jūs pārsteidzu jūsu meditāciju klusumā ar jautājumu, kāpēc pastāv tik lielas saistības pret cilvēci. Bet Es jums saku, ka jūsu jautājums rodas no tā, ka jūs nepazīstat savu garīgo pagātni un tādēļ arī neapzināties parādus, kas jums ir pret saviem līdzcilvēkiem.

17. Kad jūsu pārliecība par savu atbildību pret zemes tautām būs pilnīga, jūs ar lielu mīlestību uzņemsiet savu krustu un priecīgi kāpsiet uz savas garīgās pacelšanās kalna.

18. Varbūt no jūsu atmiņas ir izdzisusi jūsu dvēseles pagātne, varbūt jūs esat aizmirsuši iepriekšējās dzīves, bet Dzīves grāmatā, kurā Dievs visu pieraksta, nekas nepaliek pagātnē, nekas netiek izdzēsts vai aizmirsts. Tur viss ir klātesošs un mūžīgi dzīvs.

19. Tāda ir Tēva taisnība: pilnīga, mīloša.

20. Ja cilvēks apmaldās un iekrīt pasaules netīrumos, Kungs parāda savu žēlsirdību un glābj dvēseli. Ja jūs domājat, ka jūsu darbi uz zemes ir neatgriezeniski sabojājuši jūsu izredzes uz mūžīgo dzīvi, Mūžīgais Tiesnesis dod jums jaunu iespēju labot savas kļūdas un tādējādi, pieliekot pūles, izmantojot gribasspēku un neatlaidību labā, iegūt pestīšanu.

21. Tagad jums ir šī svētītā iespēja – jūs varat pārdomāt visu šo un pielikt pūles, lai izpildītu savu misiju, lai — kad jūs atgriezīsieties tajā „ielejā”, no kuras dvēseles atdalās, lai apdzīvotu materiālo pasauli, — jūs ierastos bez nepildītiem uzdevumiem un misijām un tā vietā varētu piedzīvot patieso priekā, ka esat uzvarējuši to nabadzību un neveiklību, ko radīja ķermenis, kurā jūs dzīvojāt.

22. Jūsu dvēsele ir nomodā kā nekad agrāk. Tāpēc Es jums saku, ka jūs esat atbildīgi par soļiem, ko šajā laikā sperat, jo laika posms, kurā Es jums devu savus mācījumus, bija ļoti ilgs, un vārds, ar ko Es jums sniedzu savas mācības, bija ļoti izsmieļošs.

23. Neaizmirstiet, ka kārdinājums jūs visvairāk apņemas svinīgākajos brīžos un stundās ar vislielāko nozīmi, kad sirds kļūst vāja un drosme mazinās, kad rodas šaubas, nedrošība un neizlēmība.

24. Iedvesmojieties no mana darba tīrības, jautājiet sev, kas visvairāk patīk jūsu Tēvam, ko jūs šobrīd darāt labi un ko slikti.

25. Izpētiet savus darbus, pirms vērtējat citu darbus, un jūs ieraudzīsiet neskaitāmas nepilnības, kuras jūsu acis, trūkuma dēļ pētniecībā un mīlestībā, ir palaidušas garām.

26. Izskaujiet no savas vidus visu, kas tur ir no fanātisma, elku pielūgšanas, 迷信, pārmērīgas materiālisma un liekiem, bezjēdzīgiem kulta

rituāliem. Tas būs tā, it kā jūs attīrītu zemi no nezālēm, lai pēc tam to apsētu ar skaistu kviešu sēklu.

27. Izmantojiet laiku, kas jums vēl ir atlicis, lai klausītos Manos mācījumos, lai tie jūs piepildītu ar gaismu un žēlastību, lai jūs spertu stingru soli garīguma virzienā — soli, ko jūs neesat spēruši, jo esat turpinājuši dzīvot kultā, kas pilns ar materiālismu un kļūdām.

28. Līdz šim jums ir trūcis ticības, lai atbrīvotos no savām figūrām, rituāliem un simboliem un meklētu Mani garīgi bezgalībā. Jums ir trūcis drosmes būt garīgajiem, un jūs esat izdomājuši sava veida šķietamu garīgumu, aiz kura slēpjat savu materiālistisko noskaņojumu un savas kļūdas.

29. Es nevēlos, lai jūs būtu liekuļi, bet gan sirsnīgi un patiesības mīloši. Tāpēc Es runāju ar jums vislielākajā skaidrībā, lai jūs pamatīgi attīrītu savu dzīvi un parādītu pasaulei šī darba patiesību. Jūs saucat sevi par garīgajiem? Tad esiet tādi patiesi. Nerunājiet par manu mācību, kamēr jūs darāt pilnīgi pretējo, jo tad ar saviem darbiem jūs tikai sajauksiet cilvēku prātus.

30. Pirmkārt, apzinieties, kas ir mans darbs — ko nozīmē mans likums, kāds ir jūsu uzdevums un kā jums tas jāveic, lai — ja jums savā ceļā nav vadītāja, kas būtu cienīgs virzīt jūsu soļus — jūs vadītos pēc sirdsapziņas un pēc atziņas, ko esat ieguvuši manā mācībā. Tādējādi jūs nevienu nevarēsiet vainot par kādu kļūdu vai apmaldīšanos.

31. Es jums saku arī: ja tas, kurš ar saviem padomiem vada jūsu garīgos soļus, rīkojas saskaņā ar manu likumu, jums viņam ir uzticīgi jāseko, jo viņš ir izpelnījies jūsu uzticību.

32. Kad pienāks stunda, kad šai tautai būs jāsniedz atskaite, mana balss sasniegs katru dvēseli ar vienādu taisnīgumu, jo mans vārds ir ticis dzirdēts no visiem vienādi. Tad nevienam nevajadzētu teikt: „Kungs, sauc pie atbildības tos, kuri zina vairāk, un piedod mums, kuri darījām tikai to, ko viņi mums lika.”

33. Vai jūs domājat, ka bērns, redzot slikto piemēru, ko rāda zemes tēvs, kurš ir netikls vai ļauns, pieļauj kļūdu, ja neievēro viņa dzīvesveidu? Vai arī jūs domājat, ka bērnam ir pienākums sekot savu vecāku pēdās?

34. Patiesi, Es jums saku: sirdsapziņai un saprātam ir jābūt tiem, kas jūs vada pa pareizo ceļu.

35. Bet tā kā jūs novirzāties no sliktā ceļa, ko jums iezīmējuši tie, kuriem ir pienākums vadīt jūs caur dzīvi, jums nevajadzētu tos neievērot vai vairs nemīlēt — gluži pretēji. No vietas, kur jūs atrodat glābšanu, jums no savas puses jādara viss, lai palīdzētu tiem, kuri ir novirzījušies no pareizā ceļa. Tas nozīmē, ka jūsu žēlsirdībai un mīlestībai nekad nedrīkst mainīties.

36. Mēģiniet pilnībā saprast manus vārdus, mīlie mācekļi, lai jūs nemociātu šaubas, kad jūs pārsteigs pārbaudījumi.

37. Materiālisms stājas ceļā dvēseles attīstībai kā milzīgs šķērslis. Pie šīs sienas cilvēce ir apstājusies.

38. Jūs atrodaties pasaulē, kurā cilvēks ir spējis attīstīt savas prāta spējas, piemērojot tās materiāli orientētajai zinātnei. Taču viņa spēja spriest par garīgā eksistenci joprojām ir ierobežota, un viņa izpratne par visu to, kas nepieder pilnībā pie matērijas, ir atpalikusi.

39. Šis gadsimts, kurā jūs dzīvojat, atklāj divus aspektus: viens ir prāta attīstība, otrs — garīgā stagnācija.

40. Patiesi, dievišķā gaisma spīd uz prāta spējām, un tādēļ no tām plūst mana lielā iedvesma, kuras augļi pārsteidz cilvēci; jo prāts tagad ilgojas pēc brīvības un zināšanu paplašināšanas. Cilvēks iedziļinās dabas pētīšanā, viņš pēta, atklāj, priecājas, brīnās, bet nekad nav neizlēmīgs. Taču ikreiz, kad viņā rodas doma noskaidrot saikni ar garīgo, ar patiesību, kas atrodas aiz viņam pazīstamās matērijas, viņš kļūst bailīgs, viņam ir bail ielauzties nezināmajā, tajā, ko viņš uzskata par aizliegtu, tajā, kas (pēc viņa domām) pienākas tikai augstām būtnēm, kuras ir cienīgas pētīt Dieva noslēpumus.

41. Tādējādi viņš ir parādījis savu vājumu un muļķību, nespēju ar gribasspēku pārvarēt aizspriedumus, kas viņu nomāc. Tādējādi ir kļuvis skaidrs, ka viņš ir izkropļotu interpretāciju vergs.

42. Cilvēka intelekta attīstība nekad nebūs pilnīga, kamēr tā neattīstīsies arī garīgajā līmenī. Saprotiet, cik liela ir jūsu dvēseles atpalicība, jo jūs esat veltījuši sevi tikai zemes dzīves izpratnei.

43. Cilvēks ir citu gribas vergs, lāstu, nosodījumu un draudu upuris. Bet ko ar to ir panāks? To, ka viņš atsakās no visām savām vēlmēm saprast un iegūt augstāko zināšanu, kas cilvēkam pienākas; to, ka viņš pats sev liedz iespēju noskaidrot to, ko absurdi vienmēr ir uzskatījis par noslēpumu: garīgo dzīvi.

44. Vai jūs domājat, ka dvēseles dzīve cilvēkam uz Zemes mūžīgi paliks noslēpums? Ja jūs tā domājat, jūs atrodaties lielā kļūdā. Patiesi, Es jums saku: kamēr jūs nepazīstat savu izcelsmi un neko nezināt par to, kas attiecas uz Garu, jūs, neskatoties uz jūsu zinātnes progresu, tomēr būsiet vienīgi radības, kas dzīvo nabadzīgā pasaulē starp augiem un dzīvniekiem. Jūs turpināsi cīnīties savās karās, un jūsu dzīvi turpinās valdīt sāpes.

45. Ja jūs neatklājat to, ko nesat savā būtībā, un neatklājat savā tuvākajā garīgo brāli, kas mīt katrā — vai jūs tad patiešām varat mīlēt viens otru? Nē, cilvēku bērni, pat ja jūs sakāt, ka pazīstat Mani un sekojat Man. Ja jūs uztverat Manu mācību virspusēji, jūsu ticība, jūsu atziņa un jūsu mīlestība būs nepareizas.

46. Šodien Mana Gaisma spožā un iedvesmojošā veidā nolaižas uz katru saprāta orgānu. Kad tā izpaužas caur šiem balss nesējiem cilvēciskos vārdos, tā kļūst par Manu mācību tam, kurš to ir dzirdējis. Taču, tā kā tas viss ir vērsts uz jūsu dvēseles pacelšanu, Es to esmu nosaucis par „spiritualismu”. Bet nekad neaizraujieties ar nosaukumiem vai definīcijām. Manā mācībā nozīmīgs ir tās saturs un tajā ietvertā patiesība.

47. Tagad ir labvēlīgs laiks, kad mana Vārda gaisma, augstāka morāle un garīguma gudrība izplūst uz sirdīm — kā atsvaidzinošs un labvēlīgs lietus pēc garā tuksneša sausuma, kuru jūs esat šķērsojuši.

48. Šī mācība ir pilnīga, tāpat kā pilnīgs bija mans Vārds, kas izteikts Otrajā laikmetā, un tāpat kā pilnīga ir katra mana iedvesma. Pilnība nebūtu iespējama, ja tā celtos no prāta orgāniem, caur kuriem tā tiek sniegta. Taču tā nāk no Dievišķā Gara, kas to iedvesmoja.

49. Šis mācījums ir vienkāršs kā viss tīrais un dievišķais, un tādēļ viegli saprotams. Taču dažreiz jums šķitīs grūti to pielietot. Jūsu dvēseles centieni prasa pūles, atteikšanos vai upurus no jūsu ķermeņa puses, un, ja jums trūkst garīgās audzināšanas vai disciplīnas, jums nāksies ciest.

50. Kopš laiku sākuma ir pastāvējusi cīņa starp dvēseli un „miesu”, mēģinot saprast, kas ir pareizi, atļauts un labs, lai dzīvotu saskaņā ar Dieva dotajiem likumiem. Šajā smagajā cīņā jums šķiet, it kā kāda sveša un ļaunprātīga vara nepārtraukti mudinātu jūs pagriezt muguru šai cīņai un aicinātu izmantot savu gribas brīvību, lai turpinātu iet pa materiālisma ceļu. Es jums saku, ka nav lielāka kārdinājuma par jūsu ķermeņa vājumu: tas ir jutīgs pret visu, kas to apņem; pietiekami vājš, lai padotos; viegli pakļaujams un kārdināms. Taču tas, kurš ir iemācījies valdīt pār ķermeņa tieksmēm, kaislībām un vājībām, ir uzvarējis kārdinājumu, ko nes sevī.

51. Ko jauna jums māca spiritisms, ja jau mīlestības mācība, ko Jēzus atnesa Otrajā laikmetā, jums parādīja ceļu, pa kuru jums jāiet? Viņš jums lika saprast šo Vārdu, to visdetalizētākajā veidā izskaidroja un jūs mācīja to garīgi praktizēt.

52. Jēzus mācība bija pilnīga, jo tā jums tika atklāta caur cilvēkā iemiesoto „Vārdu”, kurā slēpās Dievs. Šis „Vārds”, kas runāja uz pasauli caur Jēzu, ir tas pats, kas tagad runā uz jums Garā un ir teicis jums, ka jums jāpiemēro savā dzīvē tie mācījumi, tie darbi un piemēri, ko Es atstāju, kad dzīvoju jūsu vidū, un ka jums — tā kā jūs uzskatāt sevi par ļoti attīstītiem un dzīvojat laikmetā, kas ir ļoti tālu no tā — nevajadzētu uzskatīt, ka mans Vārds nav atbilstošs šim laikam. Spiritualismā jūs varat atrast veidu, kā piemērot manu mācību un manus piemērus laikmetam, kurā dzīvojat, un jūsu attīstības līmenim.

53. Šodienas vārds atšķiras no Jēzus vārda Otrajā laikmetā, jo to pauž cilvēciskie balss nesēji, un šo prāta orgānu uztveres spējas ir ierobežotas. Bet vārda jēga, kas nāk no viņu lūpām, ir pilnīga.

54. Nevienam nevajadzētu redzēt Dievišķo klātbūtni cilvēku ķermeņos, kurus Es izmantoju, nedz arī Dieva balsi viņu cilvēciskajā balsī. Dievam nav ne formas, ne arī tādas cilvēciskas balss izpausmes kā jums. Tādējādi tas, kurš dzird Manu vārdu, Dievu neatradīs cilvēciskā vārda ārējā izpausmē, bet gan tā jēgā. Tieši to Es esmu atklājis visās draudzēs.

55. Meistars atkal ir pie saviem mācekļiem, lai atgādinātu viņiem par tām dievišķajām mācībām, kuras Viņš Otrajā laikmetā nes cilvēcei kā mīlestības un miera vēsti.

56. Es esmu atgriezies, jo pašreizējās paaudzes nav izmantojušas manu vārdu kā savas dzīves normu un likumu, un ir nepieciešams iemācīt viņiem ceļu ar jaunu mācību palīdzību, kas izskaidro to, ko viņi nebija sapratuši.

57. Cilvēks stūrgalvīgi iet savu ceļu, sekojot savas brīvās gribas impulsiem, tālu no daudzām dzīves realitātēm.

58. Būtu pienācis laiks, lai uz Zemes vairs nepastāvētu ne impērijas, ne spēcīgas tautas, kas apspiestu vājos, un tomēr tās joprojām pastāv kā pierādījums tam, ka cilvēkā joprojām dominē primitīvās tieksmes – ar varas jaunprātīgu izmantošanu atņemt vājajiem to, kas viņiem pieder, un iekarot tos ar vardarbību.

59. Patiesi, Es cilvēku iecēlu uz Zemes, lai viņš kļūtu par tās valdnieku un valdītu, lai viņš valdītu pār mieru, sapratni un harmoniju pilnu pasauli, kurā viņš būtu paklausīgs un uzticīgs valdniekam, kurš ir viņa Radītājs.

60. Taču valdība, ko cilvēki ir izveidojuši uz Zemes, ir citāda — tā ir viltus diženuma, iedomības un viltus krāšņuma valdība. Tāpēc pasaule par saviem lielākajiem bagātībām neuzskata garīgās vērtības, kādas ir miers, gudrība un garīgā pacilātība.

61. Cilvēce ilgojas pēc nedaudz miera, bet tā nekad nemeklē to ar līdzekļiem, kas ir pieejami, lai to sasniegtu, piemēram, ar prātīgumu, piedošanu, žēlsirdību, izlīgumu un mīlestību.

62. Tagad Es jums paziņoju par lielu, sīvu cīņu starp tiem, kuri cenšas izveidot Miera valstību, un tiem, kuri cīnās, lai aizstāvētu vai palielinātu savas zemes varas ietekmi.

63. Tā ir cīņa starp Garu un matēriju, sena kauja starp Mūžīgo un Pagaidu, Gars pretstatā matērijai. Kurš uzvarēs? Vieni saka: Gars, citi saka: matērija. Es jums saku: neviens neuzvarēs.

64. Šajā cīņā nav runa par to, ka gars uzvar un „miesa” tiek pazemota. Jo, ja tā būtu, viņa uzvara būtu nepareiza. Galīgā uzvara būs abiem, ja ķermenis un dvēsele kopā, saskaņā un abi pildot savu aicinājumu, virzīsies

uz priekšu zem viena ideāla pa taisnības un mīlestības ceļu, kas ir ceļš, ko iezīmē mans likums. Cik daudz ļauna cilvēki nodara viens otram ar saviem slepkavīgajiem kariem! Dienas, mēneši un gadi iet, neiegūstot ne mazāko mieru sirdī, dzīvojot pastāvīgās bailēs, apdraudēti no saviem pašu brāļiem, kuri kļuvuši par ienaidniekiem. Vai tas ir dzīvot augsta ideāla vārdā vai vismaz cīnīties par to? Nē, tauta: cilvēki nogalina viens otru savu cilvēcisko varas mērķu dēļ, kas ir daudz mazāk vērtīgi nekā viņu dzīvība. Bet viņi nevēlas atzīt dzīvības vērtību, nevēlas zināt, ka cilvēka eksistence ir svēta un ka par to drīkst lemt tikai Tas, kurš to ir radījis.

65. Tā pati pasaule, kurā jūs pašlaik dzīvojat, jau ilgu laiku ir bijusi kaujas lauks. Taču cilvēkam nav pieticis ar milzīgo pieredzi, ko viņam atstājuši senči — rūgtu un sāpīgu pieredzi, kas kā sirdsapziņas atvērtā grāmata atrodas šo laiku cilvēku priekšā. Taču cilvēku sirdis ir pārāk cietas, lai pieņemtu šo pieredzes augli, kas ir kā gaismas mantojums. Vienīgais, ko viņi no saviem senčiem ir mantojuši, ir naid, lepnums, rūgtums, alkatība, augstprātība un atriebība, kas viņiem tika nodota asinīs.

66. Būs nepieciešams, lai Zeme kļūtu sarkana no daudzu nevainīgo asinīm un pēc tam kļūtu melna no to sēru, kas izdzīvos.

67. Visas valstis, ko cilvēki ir uzcēlušī uz lepnuma un augstprātības pamatiem, ir sabrukušas, jo to šķietami stingrie pamati bija viltus un nespēja izturēt manu taisnīgumu.

68. Tās varas, kas šodien cilvēkus pārsteidz, jūs drīz redzēsiet, kā tās ar troksni sabruks, un, ja pēc tām celsies citas, arī tās kritīs.

69. Ja cilvēki apvienos savas tautas un vadīsies garīgi un cilvēciski saskaņā ar mīlestības un taisnīguma likumiem, kurus Tēvs viņiem ir atklājis kopš laiku sākuma, tad viņi būs ielikuši stingrus pamatus miera valstībai, kurā pirmo reizi pasaulē valdīs saskaņa, brālība, patiesais progress, dvēseles un cilvēka uzplaukums, gudrība, zināšanas un labklājība.

70. Mīļā tauta, šajā žēlastības rītā koncentrē savas domas un ieklausies savās jūtās, lai tu uzzinātu, cik lielu spēku dod tava ticība attiecībā uz mācību, ko tu šobrīd saņem.

71. Ja jūs jūtaties gatavi un pietiekami stipri, lai strādātu Manā darbā, tad dodieties ceļā un sludiniet Manu Vārdu, kas būs stingrs pamats jaunai pasaulei, tai miera un patiesības valstībai, ko Es jums esmu apsolījis.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 272

1. Es tevi svētīju, Izraēl, un jūsos Es svētīju tagadējās un nākamās paaudzes. Jūs esat mani mīļie mācekļi, kas visos laikos esat piedzīvojuši manas atklāsmes un manus baušļus.

Es esmu jūs sūtījis uz Zemi jaunā reinkarnācijā. Taču pirms tam Es jūs sagatavoju un brīdināju, stāstot, kādā stāvoklī šajā laikā atrodas cilvēce. Es jums stāstīju par cilvēces materiālismu un apmulsumu, un jūs jautājāt sev, vai spēsiet izpildīt savu misiju un kā jūs varēsiet ienest manu Vārdu – šo smalko būtību, kas ir maigums un gaisma – tajās sirdīs, kas ir cietas kā akmeņi.

Meistars jūs mācīja cīnīties, padarīja jūs par „strādniekiem” un uzticēja jums sirdis kā laukus, kurus jums jāgatavo, jākopj un jāpadara auglīgi.

2. Kad jūs dzirdējāt Manu Vārdu caur cilvēku un Es jūs nosaucu par Izraēlu, jūsu dvēsele satricinājās. Jūsu traulais ķermenis nepazīna šīs atklāsmes, taču garīgā dvēsele zina un apzinās savu misiju. Es jums saku: jums ir lemts piedalīties manā darbā, un jums jāuzmanās no saviem soliem. Neatstājiet ceļu, nepadodieties materiālismam, neiejaucieties cilvēku pūlī, jo jūs neesat pārāki par saviem līdzcilvēkiem. Strādājiet klusībā, lai jūs atšķirtu tikai mīlestība un žēlsirdība pret saviem tuvākajiem.

3. Jūsu klātbūtne izkļiedēs tumsību, un, ja jūs aizvērsiet savas lūpas, jo nespēsiet atrast piemērotu izdevību runāt par maniem mācījumiem, tad runās jūsu garīgā dvēsele, un jūs tādējādi radīsiet gaismu un taisnīgumu savu līdzcilvēku vidū.

4. Šajā sāpju laikā Es esmu nācis, lai jūs mierinātu. Visas dvēseles zina, ka pienāks viņu atbrīvošanas diena, un gaida, lai redzētu savu Glābēju. Tās nezina, kādā veidā Viņš nāks, bet tās gaida un jautā pēc slēptās dievišķās gudrības.

5. Tu, tauta, esi saņēmusi apstiprinājumu visam, kas ir pravietots, un tev jānes šī gaisma cilvēkiem. Saki viņiem, ka Es viņus mīlu un ka katrā dzīves brīdī, ko Es viņiem dodu, Es atklāju Savu žēlsirdību un Savu varenību. Palīdziet viņiem pilnveidoties, sakiet viņiem, ka viņiem jāmeklē Mani ar sirsnību, ka viņiem jāmeklē Mani garīgi.

6. Es sazināšos ar viņiem, tiklīdz jūs, mani darbinieki, būsiet sagatavojuši viņu sirdis. Es jūs izsūtīšu un ieliešu jūsos Savu Garu, lai Mans Vārds sasniegtu cilvēkus no visām rasēm un ticībām. Jo Es vadu cilvēkus uz vienu mērķi, uz vienīgo patiesību.

7. Cilvēki pakļūst ceļa akmeņiem, sūdzas un cieš. Taču tas viss pakļaujas izpiršanas likumam un taisnībai, kas ir nākusi, lai viņus pārveidotu saskaņā ar Manu gribu. Es vēlos, lai mani bērni mīlētu Mani kā Tēvu un kļūtu garīgi, lai viņi dzīvotu mierā.

8. Kad jūsu sirdis skārst liels pārbaudījums, jūs Man jautājat, saceldamies: „Vai tiešām manā liktenī ir rakstīts, ka man jāizdzer šis ciešanu kauss? Vai tā ir mana izpirkšana? Vai tā patiešām ir Tava griba, Tēvs?” Bet Es jums saku: „Nekas nenotiek bez Manas gribas.” Jūsu liktenī ir daudz pārbaudījumu, kurus jums jāiztur. Daži no tiem būs sekas jūsu pārkāpumiem pret Manu likumu, citi nāks no Mana Gara uz jūsu garu. Tomēr visi tie ir taisnīgi, pat ja jūs tos uzskatāt par nevajadzīgiem. Ja jūs būsiet modri un pētīsiet, tie liecinās par Manu pilnību un Manu mīlestību. Saglabāiet cerību un ticību pat vislielākās rūgtuma dienās un ļaujieties uz to, ka nākamā diena būs labāka, ka manas mīlestības saule apspīdēs jūsu dvēseli un ķermeni, un ka jūsu prāts un intuīcija būs skaidri un jūs tiksiet vadīti uz labu mērķi. Kad jūs nonāksiet pie sava dzīves ceļa gala, jūsos valdīs miers un prieks Tēvā. Pēc katra pārbaudījuma jūs atklāsi savu spēku, un Es pieņemsu tā augļus atbilstoši mīlestībai, ko jūs man izrādāt.

9. Cilvēce, sveiciet Trešo Laiku, kurā cilvēki atradīs garīgo gudrību. Tā ir ēra, kurā jūs Mani sajūtīsiet caur ticību, intuīciju un garīgumu. Negaidiet Manu klātbūtni cilvēka veidolā un nemeklējiet Manas brūces, lai tajās iedurtu savus pirkstus, lai Man ticētu.

10. Šajā laikmetā viss būs garīgs.

11. Ir pienācis brīdis, kad jūs sapratīsiet un sajūtīsiet Mani kā Garu, atmetot visu savu materiālismu.

12. Bēdas tautām, kas stūrgalvīgi turas pie savas elku pielūgsmes, fanātisma un tradīcijām! Tās nespēs ieraudzīt manu gaismu, nedz arī izjust bezgalīgo laimi, ko sniedz dvēseles atmodšanās.

13. Patiesi, mana mācība satricinās pasauli. Taču, kad cīņa būs beigusies, uz Zemes valdīs patiesais miers – tas, kas izplūst no mana Gara. Tikai muļķi, stūrgalvīgie un sirdī cietie turpinās ciest.

14. Vīrs cilvēces peld un dzīvo neredzama pasaule — gaismas būtnu pasaule, kuru vada Elija, kurš visu virza un nosaka.

15. Svētīti lai ir tie, kas izrāda atsaucību šai debesu ietekmei.

16. Visās zemes tautās ir cilvēki, kuru gars ir sūtīts, lai atbalstītu Garīgo pasauli tās darbā. Kas ar viņiem notiks, ja viņi ļaus, lai viņu sirds pārvērstos par klinti, kas ir nejutīga pret garīgajām iedvesmām? Viņiem nāktos izdzert ļoti rūgtu kausu, lai atgrieztos uz ceļa, no kura viņi ir novirzījušies.

17. Man cilvēka nožēla, atjaunošanās un glābšana nevar būt neiespējama. Tad Es vairs nebūtu visvarens, un cilvēks būtu spēcīgāks par Mani. Vai jūs uzskatāt, ka mana vara ir mazāka par to spēku, kas cilvēkos pieder ļaunumam? Vai jūs uzskatāt, ka tumsa cilvēkā ir pārāka par dievišķo gaismu? Nekad! – saka Man jūsu sirds.

18. Atcerieties: Mans uzdevums ir, pēc tam, kad Es esmu jums dāvājis dzīvi, vest jūs uz pilnību un apvienot jūs visus vienā garīgajā ģimenē; un neaizmirstiet, ka Mana griba piepildās par spīti visam.

19. Es, Dievišķais Sējējs, nemanāmi iesēju savu mīlestības sēklu katrā dvēselē. Tikai Es viens zinu, kad šī sēkla visā cilvēces ģimenē sadīgs, un tikai Es viens ar bezgalīgu pacietību spēju gaidīt savu darbu augļus.

20. Izmantojiet šī mācījuma jēgu un sāciet ar to, ka sējiet saskaņu savu ģimeņu klēpī. Pēc tam rūpējieties par harmoniju starp kopienām, kas veido jūsu tautu. Kad tās būs apvienotas ar garīgām saitēm, ļaujiet, lai no jūsu vidus uz āru staro jūsu miers un laime.

21. Ja jūs sākat apzināties cīņu, kas būs nepieciešama, lai atgrieztu visu cilvēci, un ja ņemat vērā esošā grēka apmērus un visur valdošo postu, jūsu pārdomas neizbēgami radīs jums nomāktību. Bet kurš jums ir teicis, ka tikai jums vieniem ir jāglābj pasaule? Apmierinieties ar to, ka labi pildāt savu daļu, kas pienākas katram no jums, un ļaujiet citiem pildīt savējo, un jūs pieredzēsiet, kā dienu no dienas un soli pa solim ar sava Tēva palīdzību kļūsiat par lieciniekiem tam, kā piepildās Mans Vārds.

22. Jums bija lemts dzīvot uz Zemes šajos cilvēcei grūtajos brīžos — tie ir Trešā laikmeta sākumi. Tomēr nesūdzieties par savu likteni, jo tas nozīmētu pārmetumu Man. Atcerieties, ka katrs no jums — šeit Es runāju par jūsu garīgo dvēseli — ir bijis uz Zemes vairākas reizes un ka dažās no šīm dzīves reizēm jūs esat baudījuši visu to, ko ilgojas cilvēka sirds.

23. Esiet pārliecināti, ka tie, kuri šajā laikā cieš visvairāk, agrāk līdz pašām pamatnēm izdzēruši prieka, cilvēcisko baudu un pasaules krāšņumu kausu, tādējādi attālinoties no garīgā ceļa un aptraipot sevi.

24. Bija jāatnāk izpirkšanas un attīrīšanās laikam, pat ja tam bija jāpaiet gadsimtiem uz Zemes un jūsu dvēselei bija jāgaida līdz šai stundai. Taču šis laiks tagad ir pienācis, tas ir šodienas laiks. Saprotiet to, izdzīvojiet to un izmantojiet to.

25. Uztveriet Mierinātāja Gara gaismu — tā, kas saskaņā ar manu cilvēkiem doto apsolījumu bija jāatnāk.

26. Tagad saprotiet, kāpēc mana klātbūtne neredzamā veidā piepilda šo apsolījumu. Šodien es neesmu Kristus, kas nācis miesā, bet Kristus Garā, kurš visiem, kas cieš, izliej gaismu, mīlestību, gudrību un mierinājumu.

27. Mīlestība no jauna apgaismo tavu dzīvi, cilvēce. Es rādu jums garīgo ceļu un atklāju jums patiesību, kas pastāv jūsos, lai jūs atpazītu Dievišķo Gaismu. Vai jūs neapzināties, ka atrodaties kļūdā, ja uzskatāt sevi par lielākiem, nekā esat? Jūs ticat sev saskaņā ar „miesu”, saskaņā ar cilvēcisko personu. Bet vai jūs zināt, ka šī ticība ir nepareiza, jo cilvēciskums ir

pārejošs? Es esmu jūs mācījis balstīt savu ticību un attīstību uz jūsu garīgās dvēseles vērtībām, jo tās ir stabilas un mūžīgas.

28. Jūs esat ticējuši, ka esat tikai matērija un ka pastāv tikai šī pasaule, un tādēļ jūs dzīvē izliekat tik daudz asaru, un jūsu dzīves cīņa ir pilna ar bailēm un izmisumu.

29. Jūsu materiālisms ir pārvērtis Ēdeni, ko Es uzticēju cilvēkam, par elli.

30. Nepareiza ir dzīve, ko cilvēki dzīvo, nepareizi ir viņu izklaides, vara un bagātība, nepareiza ir viņu erudīcija un zinātne.

31. Bagātie un nabadzīgie – jūs visus nodarbina nauda, kuras piederība ir maldinoša. Jūs raizējaties par sāpēm un slimībām un izbīstaties no domas par nāvi. Vieni baidās zaudēt to, kas viņiem pieder, bet citi ilgojas iegūt to, kas viņiem nekad nav piederējis. Dažiem ir viss pārpilnībā, bet citiem trūkst visa. Taču visi šie centieni, kaislības, vajadzības un ambiciozie mērķi attiecas tikai uz materiālo dzīvi, ķermeņa izsalkumu, zemiskajām kaislībām, cilvēciskajām vēlmēm, it kā cilvēkam patiešām nebūtu dvēseles.

32. Pasaule un matērija ir uz laiku uzvarējušas dvēseli, pakāpeniski atkal to ievēdušas verdzībā un galu galā iznīcinājušas tās misiju cilvēka dzīvē. Kāpēc jūs paši pamazām neapjaušat, ka tas izsalkums, tā nabadzība, tās sāpes un tā bailes, kas nomāc jūsu dzīvi, nav nekas cits kā jūsu dvēseļu nabadzības un sāpju patiesais atspoguļojums?

33. Bija absolūti nepieciešams, lai Es jums atklātu patiesību, kas ir jūsos un ko jūs nevēlējāties redzēt. Bet tagad Es esmu atnācis, tagad Es esmu pie jums, un Es būtībā iemācīšu jums sadzirdēt jūsu gara vēstījumu, ko jūs ilgi bijāt aizturējuši.

34. Drīz jūs apzināsit, ka ne dzīve ir nežēlīga pret jums, cilvēkiem, bet gan jūs paši esat tādi pret sevi. Jūs ciešat un liekat ciest tiem, kas ir jūsu apkārtnē, sapratnes trūkuma dēļ. Jūs jūtaties vientuļi, redzat, ka neviens jūs nemīl, un kļūstat egoistiski un sirdskarti.

35. Tad Es ļauju dzirdēt Savu balsi, kas jums saka, ka jums jāpacelaties, lai jūsu jūtas kļūtu cēlākas, ka jums nevajadzētu skatīties uz zemiskumiem un netīrumiem, bet gan uz nabadzību un grūtībām, kuras jums jāpiedod un jāatvieglo.

36. Paceliet savu prātu un skatienu uz Mūžīgo, lai jūs piepildītu tīras domas.

37. Bezgalībā, kas ir dvēseles dzīves telpa, vibrē gaisma, augstās domas un mūžīgais miers. Pacelieties līdz tūrienei un stiprinieties šajās sfērās. Kamēr jūs neceļaties, jūs turpināsit saslimt, jūs turpināsit strīdēties, neatzīstot viens otru par brāļiem un māsām.

38. Šis materiālisms ir sašķēlis cilvēkus. Nesaskaņas sēkla ir tik ļoti vairojusies, ka ne tikai tautas noraida viena otru, bet pat vecāki un bērni, kā arī brāļi un māsas savā starpā.

39. Vismaz tu, tauta, kas barojas no manas mācības, pacelies no netīrumiem, iemācies mīlēt un piedot. Neuzcel visu savu dvēseles mieru un laimi uz materiālās pasaules pamata, sadali savus centienus un mērķus starp garīgo un materiālo un centies būt taisnīgs pret abām pusēm.

40. Pārstāji ticēt, ka ar materiālo varat sasniegt visu. Saprotiet, ka, lai paceltos pie Dieva, to varat izdarīt tikai ar dvēseli.

41. Kā gan varētu būt pareizi, ka jūs neatlaidīgi turaties pie uzskata, ka ar materiāliem darbiem jūs izcīnīsiet laimi savai dvēselei? Apzinieties visas savas kļūdas un pārkāpumus. Ja jūs dzīvojat tik materiāli, ka uzskatāt, ka tas ir mērķis, kādam jūs esat radīti, tad Es jums patiesi saku, ka jūsu dvēseles atmodšanās patiesībā būs ļoti rūgta.

42. Dievs vēlas paklausīgus bērnus, nevis vergus, taču jūs esat savu kaislību un citu kaislību vergi.

43. Jūs esat kā apmaldījušies putniņi, kas, tā vietā, lai čivinātu, bailīgi čirpst. Jūs vairs nepasludināt dienas laikā svētību par labvēlībām, ko Es jums dodu, vairs nepasludināt svētību manam vārdam katru reizi, kad mana labvēlība sasniedz jūs.

44. Jūs jūtaties nomākti, jo esat paļāvušies uz ķermeņa spēkiem, taču tas ir vājš. Jūs kļūsiat stipri, ja spēsiat saprast to lielo kļūdu, ka uzskatāt pasauli par patieso laimes valstību.

Apgaismības un atziņas brīdī dvēsele jutīsies apkaunota par tik lielu nožēlojamo stāvokli, jo tā kļuva nožēlojama ķermenī. Tā nevēlējās būt kondors, kas iekaro debesu augstumus. Tā izvēlējās būt kā tie putni, kuriem nepieciešams tumsa, lai tajā mājotu, jo gaisma tos apžilbina.

45. Mani mācības ir jāsaprot pareizi, lai jūs saprastu, ka Es nemācu jūs nicināt cilvēcisko dzīvi, bet gan dzīvot patiesu dzīvi, ar skatienu, prātu un ideālu vērstu uz Mūžību.

46. Šodien jūsu garīgā neziņa ir tik liela, ka, domājot par tiem, kuri ir aizgājuši uz Aizsauli, jūs sakāt: „Nelaimīgais, viņš nomira un bija spiests visu atstāt aiz sevis, un ir aizgājis uz visiem laikiem.”

47. Ja jūs zinātu, ar kādu žēlumu šis būtnes no Garīgās pasaules raugās uz jums, dzirdot, kā jūs tā runājat. Žēlums ir tas, ko tās jūt pret jums, redzot jūsu neziņu! Jo, ja jūs varētu tās redzēt, pat ja tikai uz mirkli, jūs paliktu bez vārdiem un pārņemti no patiesības!

48. Jūs raudājat, skatoties uz bezdzīvības paliekām, kas palikušas zemes iekšienē, un, kamēr jūs apstādāt ar ziediem un aplaistāt ar asarām kapu uzkalniņu, kas tās sedz, tie, kuri atbrīvojās no šiem ķermeņiem un dzīvo

brīvības un gaismas valstībā, saka: „Ak, tu, nožēlojamais ķermenis, cik ļoti es tevi mīlēju un aizstāvēju, cik daudz godu un baudu, iedomības un pārejošas krāšņības es tev nodrošināju, un tagad tu esi tikai sauja putekļu tumšā kapā.”

49. Visi pārdomājiet manu mācību, un jūs tajā redzēsiet ar vislielāko skaidrību izskaidrotus noslēpumus, kurus līdz šim nevēlējāties iepazīt.

50. Kāds labāks laiks par šo būtu varējis būt, lai Es nāktu jūs mierināt? Protams, jūs varat teikt arī to, ka Kristus šajā laikā nokāpa ellē. Jo kas gan var būt elliskāks par jūsu grēcīgo dzīvi, kurā vārtās pasaule? Es nāku, lai jūs glābtu, jo jūs ejat tālu no patiesā ceļa — tik tālu, ka gribējāt dzīvot bez Manis, lai gan patiesībā jūsu dzīve un Mana dzīve ir viena un tā pati.

51. Cilvēka eksistence, atdalīta no Dieva likumiem, ir tukša un nepatiesa. Saprotiet, kāpēc Esmu nācis, lai jums nestu gaismu: lai jūs glābtu ar to pašu Vārdu, ko Es jums jau agrāk nesu. Jo patiesība ir viena, un tādēļ arī mācība ir viena.

Jūsu pašmīlestība jums uzcēla elku pielūgšanas tronus. Bet, pārliecināti, ka karalis, kuru jūs domājat atvest, bija viltus, jūsu sirdis palika apmulsušas. Taču savā būtībā jūs varat meklēt savu Dieva, patiesā karaļa, klātbūtni. Ja jūs tur Mani atradīsiet, Es nelūdzu jums Man uzcelt troni. Es dodu priekšroku mīlestības un pazemības altārim, kur ticības svečturis izstaro gaismu.

52. Jūsu dvēselei ir vajadzīgas daudzas lietas. Padomājiet: cik reižu dienā jūs barojat savu ķermeni? Ja kādreiz izlaižat kādu no šīm maltītēm, jūs jūtaties vāji. Bet jūsu dvēsele — cik reižu dienā jūs to barojat ar maniem vārdiem?

53. Saprotiet, cik liels ir cilvēces garīgais izsalkums un slāpes jūsu eksistences sausuma vidū, tad jūs attaisnosiet manu klātbūtni Garā, lai paskaidrotu jums manu patiesību un mierinātu jūs jūsu lielajās bēdās.

54. Mani mācījumi un mana atnākšana šajā laikā kalpo tam, lai mani jaunie mācekļi, kuriem jums visiem pēc manas gribas ir jābūt, tāpat kā savs Skolotājs kļūtu par mierinājuma gariem un dotos pa zemes ceļiem, lai īstenotu manu darbu, sētu manu mīlestību, iedegtu gaismu, nestu mīlestību un sapratni bērnu sirdīs, lai piepildītu viņu būtības neizmērojamo tukšumu. Lai nestu dziedinošu balzamu slimajiem, kurus ir uzvarējusi viņu ķermeņa apvalka sāpe un kuru ciešanas pamazām beidzas līdz ar viņu dzīvi; mierinājumu nabadzīgajiem un pamestajiem, kuriem nav neviena cilvēka, pie kura viņi varētu atbalstīt galvu.

55. Kad jūs ieraudzīsiet šo lielu ciešanu realitāti, jūs tās salīdzināsiet ar savām sāpēm un svētīsiet tās, kuras uzskatījāt par vislielākajām, un

teiksiet: „Kungs, ņemot vērā visu, kas man pieder, man vajadzētu būt laimīgam.”

56. Būs nepieciešams, lai jūs sadraudzētos ar to, kurš cieš, lai jūsu sirds saņemtu daudzas mācības, kas to padarīs mīlošu, mīkstinās to un novirzīs no viltus priekiem, lai tā vietā nedaudz padomātu par tiem, kuri izsalkuši pēc mīlestības, kuriem vajadzīga mīlestība un mierinājums.

57. Kad jūs kādreiz sajūtīsiet svešu sāpi kā savējo, Man vairs nebūs jums ko teikt. Jūs paši dosieties meklēt tos, kas cieš un guļ slimnīcu gultās. Jūsu roka bez vilcināšanās uzliksies uz spitālīgo un maigi glāstīs bāreni. Jūsu lūpas ar saviem vārdiem nesīs gaismu dvēselei, un jūs prāsiat iedegties ticības liesmu tajos, kuri iet cauri dzīvei bez mērķa, bez mīlestības un bez Dieva.

58. Spiritists nekrāsīs materiālos labumus pārpilnībā, bet parūpēsies, lai vienmēr būtu bagāts ar dvēseles dārgumiem. Viņš vienmēr zinās, ko tie sevī ietver un kāda ir to patiesā vērtība. Viņš cietīs kā ikviens mirstīgais, bet nekad nezaudēs cerību un nepretojas.

59. Katru reizi ņemiet vērā Manu piemēru — to dzīvi, ko Es veltīju uzdevumam mīlēt jūs, mierināt jūs un rādīt jums ceļu uz mūžīgo laimi. Es runāju par šo ceļu visā savā mācībā, lai daudzi mani dzirdētu. Man nebija nekādas īpašas vietas, kur izplatīt savu vārdu. Gan laukumos, gan kolonādes zālēs, gan uz ielām vai templos, ceļā vai kalnos es izplatīju vēsti, kas stāstīja par Debesu valstību.

60. Vienmēr esiet gatavi ar ceļojuma somu, kas piepildīta ar nopelniem, kurus esat ieguvuši dzīves cīņā, lai mans aicinājums uz otru dzīvi jūs nekad nepārsteigtu negaidīti. Vienmēr ieskatieties sevī un pārbaudiet sevi. Negaidiet to brīdi, lai tad aizietu no šīs pasaules ar dvēseli bez nopelniem. Jo tad jūs vēlēšities, lai būtu darījuši daudz laba uz zemes, bet būs jau par vēlu. Vienmēr esiet saskarsmē ar savu sirdsapziņu, jo jūs nezināt, kurā brīdī notiks jūsu pāreja.

61. Nezaudējiet cerību, ak, dvēseles, kurām Es īpaši vēršu savus vārdus. Palieciet neatlaidīgi uz mana ceļa, un jūs iepazīsiet mieru. Patiesi, Es jums saku: jums visiem ir lemts piedzīvot laimi. Es nebūtu jūsu Tēvs, ja jūs nebūtu radīti, lai kopā ar Mani dalītos Debesu valstībā. Bet neaizmirstiet: lai jūsu laime būtu pilnīga, ir nepieciešams, lai jūs soli pa solim krātu savus nopelnus, lai jūsu dvēsele justos cienīga saņemt šo dievišķo atalgojumu. Saprotiet, ka Es esmu jums blakus, pavadu jūs visā ceļā. Uzticieties Man pilnībā, apzinoties, ka Mans uzdevums ir apvienots ar jūsu uzdevumu, un Mans liktenis — ar jūsu likteni!

62. Tā kā jūs nespējāt pacelties pie Manis, Es esmu nācis pie jums, tādējādi sniedzot jums pierādījumu par Manu žēlsirdību un pamudinājumu

jūsu ticībai. Jūs jau biedē pati doma par jūsu uzdevuma izpildi, jo, lai gan jūs esat stipri pasaules cīņās, jūs esat vāji attiecībā uz garīgās dvēseles misiju.

Jūs Man sakāt, ka jums vēl ir pārāk daudz trūkumu, lai uzskatītu sevi par Maniem mācekļiem. Bet Es jums saku, ka katrs trūkums ir kā akmens, un visi kopā – kā nasta. Kamēr jūs dzīvojat zem šīs nastas smaguma, jums ir neiespējami pacelties augšup. Bet tiktāl, ciktāl jūs pamazām atmetat savu trūkumu smago nastu, jūs sākat just, ka varat pacelties uz Gara augstumiem.

63. Ļaujiet, lai Mans Vārds jūs pilnveido. Es zinu, ka ne visi no jums nāk ar sagatavotu sirdi, lai klausītos Mani, ka daži izsmejas par šo vēstījumu un daži šaubās, tāpat kā ir arī tādi, kas domā, ka, lai gan vārds ir cēls, tas nāk nevis no Kristus, bet no kādas citas būtnes. Bet Es jums saku, ka Manas domas nonāk pie katra prāta orgāna, lai atklātos gudrībā.

64. Kam ir tiesības šaubīties par Manu klātbūtni starp cilvēkiem, ja Es taču esmu jums devis pierādījumus, ka Es jums kalpoju, pamatojoties uz Savu mīlestību? Atcerieties Jēzu, kad Viņš bija piesists pie krusta. Bet ko citu tas krusts simbolizē, ja ne cilvēci? Patiesi, Es jums saku: Es joprojām esmu piesiets pie Sava mīlestības krusta, ko simbolizē Mana mīlestība pret Maniem bērniem.

65. Jūs šaubāties, tiesājat un pat izsmiejat, bet Es jums piedodu un svētīju jūs, jo jūs esat slimi neziņas dēļ. Es dodu jums laiku pārdomām, jo zinu, ka rīt jūs būsit starp visdedzīgākajiem. Tagad jūs vēl nevarat pilnībā skaidri saskatīt patiesību, ko Es jums esmu atklājis, jo „miesa” ir spēcīgāka par garu. Tomēr jūs dosieties ceļā uz garīguma ideālu, un tad kļūsiat par garīgi spēcīgākajiem.

66. Cīnieties pret ļauno, cīnieties pret netīro. Ziniet, ka pasaules netikumi apslāpē dvēseles maņas un traucē tai iekļūt augstajās dzīves sfērās. Ja jūs iemācīsieties dzīvot patieso dzīvi — es jums saku, ka, kur vien jūs atrastos un kurp vien jūs dotos, jūs ar savu klātbūtni visu pārvēršisiet par miera paradīzi.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 273

1. Jūs esat tik dziļi nogrimuši un tik ļoti attālinājušies no garīgā, ka par pārdabisku uzskatāt visu to, kas — tā kā tas pieder pie gara — ir pilnīgi dabisks. Tādējādi jūs dievišķo saucat par pārdabisku, un tāpat jūs uztverat visu, kas pieder pie jūsu gara, un tā ir kļūda. Iemesls tam ir tas, ka jūs redzat un uztverat tikai to, kas atrodas jūsu maņu sfērā vai jūsu cilvēciskā prāta uztveres robežās, un to, kas atrodas ārpus maņām un prāta, esat uzskatījuši par pārdabisku.

2. Tagad ir pienācis laiks, lai jūs iekļūtu manu mācību būtībā, kas jums atklāj patiesību, kurā slēpjas dzīvība, lai jūs uzskatītu sevi par maniem mācekļiem un drīz sāktu kļūt par meistariem.

3. Māceklis ir tas, kurš mācās, bet meistars – tas, kurš pielieto manas mācības. Tādiem jums jābūt. Jo, ja jūs tikai mācītos un glabātu manu gudrību savās sirdīs, vai arī ja jūs mainītu manas mācības, jūs būtu tādi paši liekuļi farizeji, kurus es toreiz tik stingri nosodīju, lai pierādītu viņu nepatiesību.

4. Ceļš ir garš, un jums jāiet uzmanīgi, lai neiekrīstu nevienā galējībā, tas ir, lai garīgais jums neklūtu par kaut ko ikdienišķu, bet arī lai jūs neiekrīstu fanātismā.

5. Kad reiz būsiet sasnieguši līdzsvaru, kādam jābūt starp garīgo dvēseli un „miesu”, jūs redzēsiet, cik viegla ir eksistence un cik līdzena ir ceļa. Solis pa solim jūs iesiet savu ceļu un izmantosiet visas iespējas, ko dzīve jums piedāvā jūsu dvēseles attīstībai.

Kad jūs nonāksiet pie garīgās dzīves sliekšņa, kad pienāks stunda atvadīties no pasaules, kas jūs uzņēma, un no ķermeņa, kas jums kalpoja par atbalstu, nedrīkst būt ne mazākā pretestība – nedz dvēselei nevajadzētu vēlēties pagarināt sava ķermeņa dzīvi, nedz arī ķermenim vajadzētu turpināt aizturēt dvēseli.

6. Cik daudz priekā un gaismas dvēsele piedzīvos, ienākot savā jaunajā mājvietā, un cik daudz miera un sapratnes tā atstās to sirdīs, kuri uz Zemes piederēja pie viņas!

7. Es redzu, ka atmosfēra, kas valda pasaulē, ir pretrunā ar garīgumu. Tāpēc būs ļoti cēls darbs, ja jūs spēsiet atbrīvoties no šķēršļiem, kas jums traucē virzīties uz priekšu šajā ceļā.

8. Es esmu jums nosūtījis vēstījumu, ar kura palīdzību jūs varat dzīvot šajā pasaulē, neaizsargājoties.

9. Mācieties ar manu spēku to pārvarēt. Cīnieties, lai paceltos pāri cilvēciskajām grūtībām. Kad reiz būsiet pacēluši savu dzīvi un atbrīvojuši savu dvēseli, neiegrimstiet tajā no jauna.

10. Manā ceļā nav lamatām. Bet ir nepieciešams būt modriem un lūgties, jo ceļa malā aug krūmi, un tajos dažkārt slēpjas viltīgs vilks. Esiet modri un lūdzieties, lai jūs netiktu pārsteigti, bet gan paši pārsteigtu tos, kuri slēpjas, lai nogāztu to, kurš vēlas iet pa labo ceļu, vai lai atņemtu viņam ticību.

11. Es paziņoju, ka mana tauta atkal parādīsies pasaulē, kad cilvēce dzers savu lielāko ciešanu kausu. Tāpēc Es šobrīd sūtu uz Zemi savus vēstnešus, savus darbiniekus, savus karavīrus un praviešus, jo tuvojas cīņas laiks.

12. Mana tauta nav tikai šī, kas Mani ir dzirdējusi caur balss nesējiem. Mana tauta izplatīsies pa visu Zemi, un tās bērni būs visi, kas liecina par Manu patiesību — visi, kas atver gaismas spraugas dvēselē, visi, kas cīnās pret nezālēm un sludina Trešo laiku.

13. Garīgi attīstieties, un jūs sapratīsiet un spēsiet izpildīt savu misiju. Kad tad citās valstīs celsies citi Mani sūtņi, vieniem jāpievērš uzmanība otriem, jāsavienojas un jāsniedz garīgs atbalsts, ar domu spēku cīnoties pret nesaskaņām, nesaskaņotību un karu, kas ir pārņēmis pasauli.

14. Neuztraucies, tauta, Es esmu pieņēmis tavus līdz šim nopelnītos nopelnus. Bet neapstājieties pēc pirmajiem soļiem, neapmierinieties ar pirmajiem darbiem, ko esat paveikuši. Ejiet mierīgi un ar stingriem soļiem, tad jūs gūsiet uzvaru.

15. Jūsu nopelniem nebūs vienmēr jāgaida, līdz jūs nonāksiet Garīgajā valstībā, lai saņemtu savu atalgojumu, bet arī šeit, jūsu pasaulē, jūs redzēsiet, ka tie tiek atalgoti.

16. Šeit jūsu ķermenim būs veselība un spēks, un garīgajā dzīvē jums būs gaisma un patiesa laime.

17. Ikviens, kurš, ilgojoties pēc gudrības, ir nācis pie Manis, nekad nav juties pievilts. Es esmu redzējis, ka nav bijis nekādu šķēršļu, kas kavētu jūs jūsu ilgojumā dzirdēt Manu Vārdu. Kā gan Man nebūtu jāatbalsta jūsu pūles un upuri? Tikai Es viens zinu, cik ļoti jums bija jāattīstās, lai nonāktu šajās vietās un paliktu pie Manis, lai dzirdētu Mani.

18. Ir pienācis brīdis, kad cilvēki paši no sevis salauž savas ķēdes, norauj saites no acīm un meklē patieso ceļu.

19. Cilvēks tiecas pēc gaismas, kas ļautu viņam zināt, kas viņam pienākas saskaņā ar likumu, kā arī zināt visu, kas viņam patiesi ir aizliegts.

20. Garīgā ziņā cilvēks ir neziņā esoša būtne. Neskaitāmie aizspriedumi, kas viņu apņem, un draudi un lāsti, kas viņam gulst uz pleciem, ir bijuši iemesls vienaldzībai pret garīgo.

21. Tikai mana gaisma tagad atmodina dvēseles, mana balss mudina tās uz pārdomām, un mana spēks padara tās nelokāmas un liek tām cīnīties, lai sasniegtu mērķi.

22. Cilvēce drīz atbrīvosies no saviem aizspriedumiem, tāpat kā cilvēks atbrīvojas no nolietota un veca apģērba, un ar ilgu skatienu un prātu pacelsies pāri barjerām, kas ilgu laiku traucēja tai attīstīties.

23. Iedzītās bailes, kuras cilvēki gadsimtiem ilgi barojuši savās sirdīs, arī pazudīs, kad viņi atcerēsies, ka tieši Kristus atvēra Garīgās Valstības vārtus, un kurš — tā kā Viņš nebija atklājis visu, ko Viņam bija jāmača cilvēcei, jo tam vēl nebija pienācis laiks — apsolīja savu atgriešanos laikmetā, kas būs pilns ar gaismu, iedvesmu un garīgām atklāsmēm.

24. Manī cilvēki atradīs drosmi, lai atbrīvotos no savas neziņas jūga.

25. Kā jūs varat gaidīt, ka uz Zemes iestāsies miers un beigsies kari, ka cilvēki atjaunosies un grēks samazināsies, ja viņiem nav garīgās zināšanas, kas ir dzīves priekšnoteikums, avots un pamats?

26. Patiesi, Es jums saku: kamēr cilvēki nesaprot un neievēro Manu patiesību, jūsu dzīve uz Zemes būs kā ēka, kas uzcelta uz kustīgām smiltīm.

27. Tie, kas ir atmodušies, ir mazākā skaitā nekā tie, kas pret garīgo paliek aukstsirdīgi un vienaldzīgi. Šie neuztraucas un nebaidās no valdošā haosa un visu attiecina uz virspusējiem iemesliem. Viņi apmierinās ar savu niecīgo izpratni un saka: „Kāpēc gan atklāt noslēpumus vai mēģināt iekļūt neizdibināmajā, ja es pildīju visus pienākumus, ko uzlikuši tie, kuri valda materiālajā pasaulē, kā arī tie, kuri mani garīgi vada caur reliģijām? Vai šajā pienākumu pildīšanā nepastāv labestības princips, ko mācīja Kristus?” Ar šādām domām viņi sevi nomierina un pārlicina, ka pilda savu garīgo uzdevumu.

28. Bet Es jums saku, ka šī jūsu pienākumu pildīšana ir tikai šķietama, nevis reāla, ka jūsu sirdsapziņas un Dieva priekšā ir ļoti maz no tā, ko jūs darāt laba, jo jūsu dzīve ir virspusēja, jūsu garīgā izpratne niecīga, jūsu darbi pilni ar egoismu un iedomību.

29. Jūsu līdzcilvēku acīs, kurus jūs viegli varat apmānīt, jūs, iespējams, uzticīgi pildāt savus garīgos un cilvēciskos pienākumus. Bet savas sirdsapziņas un sava Tēva priekšā jūs nespēsiet izturēt ar izlikšanos — jo tur atklājas patiesība — un tieši tas ir tas, kas liek cilvēkiem garīgi palikt stāvoklī.

30. Tas ir izraisījis strīdus starp vieniem un otriem. Kamēr atmodinātie runā par garīgumu, garīgajām dāvanām, spējām un atklāsmēm, garīgi lēnīgie ceļas un saka, ka tie sadala un mulsina cilvēci, radot šaubas un nedrošību ticības pārliecībā.

31. Šī cīņa būs neizbēgama, lai parādītos gaisma un mirdzētu patiesība. Tikai tad jūs apzināsit, ka patiesība nerada šķelšanos un ka mana mācība, tā kā tās pamatā ir patiesība, nevarēja izraisīt šķelšanos un nesaskaņas starp cilvēkiem, pat ja sākumā tā liek viņiem cīnīties savā starpā, lai sasniegtu gaismu.

32. Katrs ķersies pie *saviem* ieročiem — vieni pie garīgajiem, citi pie prāta ieročiem, vēl citi pie materiālajiem.

33. Tie, kas paļaujas vienīgi uz savu fizisko ieroču spēku, būs spiesti ciest sakāvi, jo uzvara būs to pusē, kuri izmanto garīgos ieročus, kuru būtība un spēks ir lielāks.

34. Lai gan Jēzus mācība Otrajā laikmetā atklāja visu, spiritisms izskaidro un paskaidro visu, kas cilvēkiem bija noslēpums. Bez tā palīdzības viņi nekad neieklātu atklāsmes būtībā.

35. Patiesi, Es jums saku: tikai Jērs varēja atvērt Septiņu zīmogu grāmatu, lai jums parādītu tās visu saturu.

36. Praktizējiet šīs mācības, tauta! Ir pienācis laiks parādīt pasaulei mana Vārda patiesību. Es esmu jūs aicinājis, lai padarītu jūs par sūtņiem, kuri cilvēcei nes ziņu, kuru tai tik ļoti ir nepieciešams zināt.

37. Es jums nesaku, ka, ja mans vārds sasniegs zemes tautas, visi cilvēki uzreiz pārvērtīsies par spiritualistiem. Nē — sākumā pietiks ar to, ka garīgums tiks piemērots katrai reliģiskajai kopienai. Tad jūs pieredzēsiet, kā visi cilvēki, kad viņi to vismazāk gaidīs, būs virzījušies uz vienu vienīgu mērķi, proti, uz harmoniju, vienotību un sapratni, kas starp viņiem nekad nav pastāvējusi.

38. Nevēlamie augi tiks izrauti ar saknēm, un to vietā augs kvieši — pārpilnības, darba, progresa un miera simbols.

39. Lai arī lūgti visi tie, kas nāk, ilgojoties pēc gaismas, kas apgaismo viņu ceļu.

40. Esiet kopā ar Mani, Es esmu bāka, kas spīd uz visiem ceļiem. Šī gaisma nav jauna, tā spīd cilvēku sirdsapziņā jau kopš cilvēces sākuma. Bet tā kā cilvēks ir radīts, lai pats iekļūtu garīgās dzīves noslēpumos, bija nepieciešams, lai „Vārds” kļūtu par cilvēku Jēzu un ar saviem vārdiem pārplēstu noslēpumu plīvuru.

41. Vai varbūt visa cilvēce savās dažādajās paaudzēs ir sasniegusi Kalvārijas kalna virsotni, lai pārdomātu bezgalīgo mīlestību, kas lika Kristum mirt cilvēku rokās? Nē, cilvēce nevēlējās atzīt visu to, ko tai atklāja Dievišķā Skolotāja gaisma. Tā priekšroku deva zinātnes gaismai, kas pēta dabas noslēpumus, tā priekšroku deva zemes varai, nevis dvēseles diženumam.

42. Mana gaisma ne uz brīdi nav pārstājusi spīdēt cilvēku sirdīs. Taču, tā kā cilvēks vēl nav nobriedis un viņam ir nepieciešams, lai Tēvs kādā veidā viņam tuvinātos, Es sūtīju Elijas Garu ar solījumu par jaunas ēras sākumu.

Elija atnesa pasaulei atklāsmi par to, kādā veidā Es nāktu, lai atklātos cilvēkiem, un kā Mans ceļa sagatavotājs viņš atvēra cilvēka saprātu, lai runātu caur viņa lūpām. Bet viņš izpauzās arī caur redzējumiem un iedvesmām, lai jums paziņotu, ka pēc atklāsmes caur cilvēka saprāta orgānu sekos saruna no gara uz garu.

43. Daži teiks, ka Manai atgriešanās nebija nepieciešama. Taču tie, kas tā domā, to dara tikai tāpēc, ka nezina, ka Jēzus atmasko farizeju liekulību, izdzina tirgotājus no tempļa un nepakļaujas tiem, kuri apgalvo, ka ir lieli.

44. Mani vajag tiem, kas cieš, kam ir izsalkums un slāpes pēc taisnīguma, kas ilgojas pēc gaismas un pacelšanās, kas saprot, ka dvēselei jāvirzās uz priekšu, neapstājoties. Viņi visi sauc Mani savās lūgšanās, lūdz Mani savās sāpēs un jautā Man, kad Es atnāksu. Viņi zina, ka cilvēcei steidzami vajag Mani, Manu Vārdu, Manu dziedinošo balzamu un Manus brīnumus.

45. Vai redzat tautas mūžīgās karos? Vai redzat tos karus, kas ir viskategorisks noliegums mīlestībai, ko Es mācīju? Vai redzat savstarpēji naidīgās reliģiskās kopienas, lai gan tās sauc sevi par kristīgām un sludina Manu augstāko bausli „Mīliet viens otru“?

46. Cik daudz postu un cik daudz ciešanu ir uzgāzušās uz cilvēci no šiem kariem, ko izraisījuši cilvēku tieksme pēc varas, un no šīm atšķirībām ticības pārliecībā.

47. Es šajā laikā esmu jums nodevis sēklu, kas šīs tautas sirdīs tikko sāk dīgt. Bet patiesi, Es jums saku: šī mācība satricinās cilvēci un tiks uzskatīta par patiesu Dieva atklāsmi. Jums visiem — tik daudziem no jums, kas esat saņēmuši uzdevumu vai pilnvaras manā darbā — ir pienākums izklāstīt manu mācību visā tās tīrībā.

48. Spiritisms nav saistīts ne ar rituāliem, ne ar tradīcijām, ne ar reliģiskām ceremonijām; tas stāv pāri jebkurai ārējai Dieva pielūgšanai. Tāpēc Es jums saku: ikviens, kurš manai mācībai pievieno kulta darbības, ko viņš iemācījies no sektām vai baznīcām, kļūst par svētku zaimoju.

49. Kā jūsu līdzcilvēki varētu apbrīnot šīs atklāsmes gaismu, ja jūs to slēpjat aiz savu materializāciju un noslēpumainības plīvura?

50. Spiritisms nav reliģiju sajaukums, savā vienkāršībā tas ir visattīrākais un pilnīgākais mācības, tas ir Dieva gaisma, kas šajā Trešajā laikmetā nāk uz cilvēka garu.

51. Es tev to visu saku, tauta, jo tu esi mana pirmā sēkla šajā laikmetā, lai tu pieņemtu patiesību un cilvēce tevi neapvainotu kā viltīgu vai zaimojošu.

52. Ja jūs iegrimsiet fanātismā, vainīgi būsiet jūs paši. Jo Zināšanu grāmata bija jūsu acu priekšā un apgaismoja dvēseli.

53. Jūs, kas nākat no dažādiem ceļiem, — uzņemiet manu vārdu, nesiet tālāk manu sēklu un sējiet to savos laukos. Saprotiet, kāda ir patiesība, ko jums atstājis Meistars.

54. Neuzskatiet sevi par pilnīgiem tikai tāpēc, ka jums ir zināšanas par pilnīgu mācību. Bet, ja jūs centīsieties pildīt savu uzdevumu ar vislielāko tīrību, kāda vien cilvēkam ir iespējama, Es jūsu ceļā novietošu visus tos, kuri ilgojas pēc patiesa mierinājuma vārda.

55. Apzinieties, ka, lai cik tīri un mīlestības pilni arī būtu jūsu darbi, jūs joprojām tiksiet uzbrukti. Tad jums būs iespēja ar piedošanas, cēlsirdības un žēlsirdības piemēriem mācīt, kā aizstāvēt patiesību, kuru, kā jūtat, nesat savās sirdīs. Jums nav jāaizstāv savi materiālie tempļi, nedz arī savi vārdi vai personība, bet gan patiesība, kas ir ielikta jūsos.

56. Jūs, cilvēku pūļi, kas nākat pie Manis ar skumjām un nogurumu savās sirdīs — klausieties Manī, jo Es zinu, ka caur Manu Vārdu būtību jūs atgriezīsieties pie miera, ticības un prieka.

57. Jūs nākat basām kājām, ar ievainotām pēdām, jo plašajā tuksnesī esat nolietojuši sandales, kas jūs aizsargāja no oļiem un karstās smiltis. Bet šeit jūs atgūsiet visu, ko esat zaudējuši, jo Es jūs mīlu un atkal sniedzu jums par to pierādījumus.

58. Kā jūs varējāt ļaut savas ticības gaismai nodzist? Kā jūs varējāt tik tālu novirzīties no patiesā ceļa, ka pat iekšējā apziņa par to, ka jums ir gars, jūsos ir pazudusi?

59. Tikai mana dievišķā atklāsme var jums sniegt atziņu, ka jūs atrodaties jaunā laikmetā. Jo jūs bijāt iemiguši.

60. Jūsu būtības dziļumos bija jūtama nezināma ilga, un dīvaina slāpe kļuva arvien spēcīgāka, neļaujot jums noskaidrot tās iemeslu. Kad šī vajadzība kļuva biedējoša, tas notika tāpēc, ka bija pienācis laiks, kad jūs saņemsiet Manu jauno vēstījumu.

61. Tas, kas jūs mocīja, bija dvēseles izsalkums un slāpes — izsalkums pēc patiesības un miera, slāpes pēc mīlestības un gaismas.

62. Es gribēju, lai Mans Vārds būtu kā kristāldzidr un svaigs ūdens, kura būtība saturētu patieso un mūžīgo dvēseles barību — tā, ka, ja jūs nāktu, lai Mani uzklautu, jūs nodotos Man tāpat kā tas noguris ceļotājs, kurš, atklājis avotu, atbrīvojas no nēsājamā smaguma un, kāri pēc atsvaidzinājuma, metas pie ilgi gaidītā šķidruma.

63. Ne visi no jums esat atnākuši ar garīgu slāpi. Tie, kas to patiesi ir izjutuši, to vienkārši ir remdējuši ar Maniem vārdiem. Tomēr ir daudzi, kuri, lai gan ir Mani dzirdējuši atkārtoti, sūdzas, ka viņu sāpes un problēmas joprojām ir tās pašas. Iemesls tam ir tas, ka viņi nemeklē Manu būtību, bet gan pasaules labumus.

64. Saprotiet to labi, lai jūs nekad nemaldinātu paši sevi.

65. Pievērsiet uzmanību arī tam, ka daži cilvēki neizjūt trūkumu pēc nepieciešamā, dzīvo ērtībās, un tomēr kaut kas aptumšo viņu dzīvi, kaut kas viņus biedē, kaut kā trūkst. Tas ir garīgais klātbūtne viņu dzīvē, pēc kuras viņi ilgojas. Tieši šīs gaismas trūkums aptumšo viņu dzīvi. Kad viņi to dzirdēja, viņi iekšēji iesaucās: „Tas bija tas, ko es meklēju, uz ko cerēju, kas man trūka!”

Citi, savukārt, ir atnākuši šeit un sūdzējušies, ka ir zaudējuši mantas, veselību, mīlestību, un tukšums viņu sirdīs netika piepildīts ar Manu Vārdu. Taču, kad viņi atguva to, ko bija zaudējuši, viņi aizgāja, pat neatsaucoties vismaz uz šo debesu Vārdu, ko kādreiz bija dzirdējuši.

66. Ne visi ir tik tālu, lai sajustu un saprastu šo atklāsmi. Kamēr vieni paliek, citi aiziet, jo ne visi slāpst pēc Manis, jo ilgas pēc garīgā nav visiem vienādas.

67. Es gribu jums teikt, ka jums ir rūpīgi jānovēro cilvēce, tautas un valstis, lai jūs apzinātos, kā tās ir pārvērtušas savu dzīvi par mokošu tukšnesi, kuras dedzinošā saule tās nomāc un kuras sausums tās valda un izsūc. Vai jūs nenojautājat to neizmērojamo slāpi, kas uzkrājas cilvēku sirdīs? Jo tagad rodas arī oāze ar patīkamu ēnu un brīnišķīgu svaigumu, ar nemītīgu kristāldzidro ūdeni, lai tajā viņi remdētu savu alkas pēc patiesības, savu slāpi pēc mīlestības un miera.

68. Daudzi nāks pie avota, un, dzirdot tā ūdeni, teiks Man: „Tas ir tas, ko es meklēju.” Bet pie tā nāks arī daudzi citi, domādami, ka atgūs to, ko zaudējuši šajā pasaulē. Taču, vīlušies, viņi pagriezīs Man muguru un noliegs, ka šajā atklāsmē ir pat vismazākā patiesība.

Viņi aizies, taču viss ir paredzēts un sagatavots, lai viņi atgrieztos, kad beidzot iestāsies dvēseles patiesā slāpe un viņi savā tukšnesī piesauks Mani un teiks: „Tēvs, piedod mums un dod mums jaunu iespēju nonākt pie Tavas patiesības atziņas.”

Tad Es, kas jau biju viņiem piedēvis, kad viņi augstprātīgi noraidīja ūdeni no Manas avota un maizi no Manas galda, piedāvāšu viņiem Savu ceļu, lai viņi uz tā aizmirstu savu nogurumu, lai viņi atgūtu spēkus, tiktu piepildīti ar mieru un pacelti ar Manu gaismu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 274

1. Esiet laipni gaidīti, svētieņi no visiem laikmetiem, kas šajā žēlastības dienā apstājaties savā ceļā, lai uzklausītu Manu Vārdu un garīgi sēstos pie Manas galda.

2. Es dodu jūsu sirdīm mieru un klusumu, lai jūs Mani dzirdētu. Jo patiesi, Es jums saku: Mans vārds ir ceļš, kas ved uz mieru un labklājību.

3. Bet nemeklējiet Mani tikai tādēļ, lai lūgtu par to, kas attiecas uz materiālo. Protams, Man ir dziedinošs balzams pret visām nelaimēm, kas jūs mocī, un Man pieder atslēgas, kas atver vārtus uz darbu. Bet papildus tam Es nesu bezgalīgu garīgo labumu bagātību, gudrības plūsmu, neizsīkstošu garīgo prieku avotu.

4. Es zinu, ka šī mācības jēga daudzus pārsteidz, kad viņi to dzird pirmo reizi, un tas ir tāpēc, ka mana mācība vēršas pie viņu garīgās dvēseles. Es meklēju tieši to un vēršos pie tās, lai piedāvātu tai valstību aiz šīs pasaules robežām, norādot, kāds ir ceļš, kas ved uz to apsolīto mājvietu.

Taču cilvēks, kurš dzīvo sev, kurš mīl tikai savējo, domā tikai par sevi un visu gaida no pasaules — kad viņš dzird runāt par atteikšanos, pacietību, upuri, nesavtīgumu un žēlsirdību, viņš sev jautā: „Ja es visu atdodu, kas tad dos man? Tā kā man šajā dzīvē ir tik maz — kāpēc man būtu no tā jāatsakās?”

5. Es viņiem piedodu, jo viņi nevarētu domāt citādi; viņu egoisms izriet no viņu neziņas. Bet, ja viņi Mani dzird vairāk nekā vienu reizi un kāda dzirkstele no gaismas, kas ir manā vārdā, apgaismo viņu dvēseli, tā pamodas it kā no gara miega un brīnās un apmulsusi jautā: „Kur es esmu, kurš ar mani runāja?”

6. Tikmēr Mans vārds turpina aizkustināt šo dvēseli un mīlestības pilni liek sirdij skanēt, līdz beidzot dvēseles sāpes, kas ilgu laiku uzkrājušās šajā cilvēkā, pārrauj savu dambi un izplūst asarās, kas nozīmē grēku nožēlu, atmodu ticībā, garīgo augšāmcelšanos un ceļa sākumu uz Gaismu, Patiesību un Mūžību.

7. Tas neattiecas uz visiem. Bet tie, kuri reiz ieradās uz mana Vārda sludināšanu un kuru sirdīs valdīja savtīgums, mīlestība pret materiālo, augstprātība un argumenti, lai noliegtu manu garīgo mācību, dzirdot manas šīs dienas lekciju, uzreiz atcerējās to dienu, kad viņi ieradās pilni tumsas un tad ieraudzīja gaismu, par kuras eksistenci viņi nekad nebūtu domājuši.

8. Daudzi no viņiem tagad ir mani uzticamākie un nesavtīgākie darbinieki.

9. Tauta: Mans vārds ir mīlestības straume, kas attīrīs cilvēkus un sagatavos viņus labākai dzīvei.

10. Brīnieties: es šobrīd sniedzu jums savu mācību, kas glābs grēciniekus caur tādu pašu grēcinieku lūpām.

11. Jūs nevarat aptvert manu vispārējo pestīšanas plānu; tomēr Es jums atklāju daļu no tā, lai jūs piedalītos manā darbā.

12. Tikai Es viens zinu šī laika, kurā dzīvo pasaule, nozīmi. Neviens cilvēks nespēj aptvert šīs stundas realitāti. Cilvēki kopš saviem pirmsākumiem ir nepārtraukti sevi aptraipījuši, līdz viņi bija aptumšojuši savas jūtas un savu dvēseli un sev radījuši slimu, nemierīgu un skumju dzīvi. Taču tagad ir pienākusi attīrīšanas stunda.

13. Jūs, kas esat dzirdējuši šo dievišķo vārdu, saprotat, kas notiek šajā laikā, un centīsieties lūgties, izvairīties no ļaunuma un tā vietā darīt labu. Taču ne visa cilvēce apzinās šo laiku notikumu nozīmi, un tādēļ starp cilvēkiem valda apmulsums, izmisums, ciešanas, naida, neierobežota varas kāre, netikumi, noziegumi un visas zemiskās kaislības.

14. Pasaulei ir vajadzīgs Mans Vārds, tautām un valstīm ir vajadzīgas Manas mīlestības mācības. Valdniekam, zinātniekam, tiesnesim, garīdzniekam, skolotājam — viņiem visiem ir vajadzīga Manas patiesības gaisma, un tieši tādēļ Es šajā laikā esmu atnācis, lai apgaismotu cilvēku dvēseli, sirdi un prātu.

15. Vai jūs nejustos apmierināti, ja kalpotu manam Garam kā ceļa sagatavotāji, lai sagatavotu manu atnākšanu uz sirdīm, tautām un valstīm uz Zemes? Bet, ja jums ir vēlēšanās izveidot pārraujumus un sagatavot ceļus — kādus piemērus un pierādījumus jūs vēlaties sniegt?

16. Neaizmirstiet, ka Mans darbs ir pilnīgs, mūžīgs, varens, skaidrs un gaišs.

17. Jūs, vēl nenobriedušie mācekļi: jūs nezināt, cik ļoti Mani mīl gari augstākajās pasaulēs — būtnes, kas ir jūsu brāļi un māsas. Ja jūs zinātu, cik viņi Mani mīl, kā viņi Man kalpo un paklausa, jūs justu dziļu nožēlu par savu izturēšanos pret savu Tēvu un steidzītos savās sirdīs izveidot svētnīcu, lai to veltītu Tam, kurš jūs mīl ar pilnīgu mīlestību.

18. Ļaujiet manai mīlestībai būt jūsu sirdīs, lai tās kļūtu jūtīgas pret cilvēku sāpēm. Jums jāiemācās līdzjūtība, lai jūs varētu praktizēt piedošanu un sniegt mierinājumu tiem, kas cieš.

19. Ļaujiet manam vārdam satricināt jūsu sirdis, lai tās varētu pukstēt mīlestībā pret jūsu tuvākajiem.

20. Saglabāiet manas mācības vārdus atmiņā, jo tieši tie kalpos jums par ieročiem cīņā, kad jums būs jākļūst par patiesiem manas patiesības sējējiem.

21. Nāciet klāt, jo Es sniedzu mierinājumu tiem, kas raud, un jūs raudat — vieni izlejot asaras, citi iekšēji, bez vaimanas.

22. Es novācu jūsu sāpes un pārvēršu tās mierā — Es, kas esmu vienīgais, kurš iekļūst dvēseles dziļumos. Es nāku jūsu dvēseļu nastas dēļ — tās nastas, ko jūs vēl nespējat nest.

23. Ak, jūs, cilvēkos iemiesotās dvēseles! Jūs neesat nākuši uz Zemi, lai sāpes, problēmas un pārbaudījumi jūs uzvarētu. Jūs esat nākuši, lai uzvarētu nelaimēs un grūtībās.

24. Vairs neraudājiēt un arī vairs neguliet. Cilvēka garīgā dvēsele cīnās ar visu — ar pārbaudījumiem, ar sāpēm, ar kaislībām.

25. Jūs esat iepazinuši visas dzīves rūpes, jo tā jūs to gribējāt. Bet jūsu ticība, jūsu griba un jūsu pūles var pacelt jūs pāri matērijai un sāpēm.

26. Vai jūs nesaprotat manus vārdus? Tas taču ir tik vienkārši! Bet jūs esat ietērpti matērijā un bieži nespējat nonākt pie to jēgas būtības, jo to neizpētāt. Nāks diena, kad jūsu dvēsele — jau bez ķermeņa apvalka — ar prieku atkārtos manas frāzes un sapratīs manas mācības, un no šīs atmiņas izplūdis gaismas straume jūsu ceļam. Bet jūs nožēlosiet, ka nespējāt aptvert manas mācības, kad staigājāt pa Zemi, kur jums trūka garīgā atbalsta vai palīdzības.

27. Iegravējiēt manas mācības savā atmiņā, kad vien varat. Jo, ja tās izgaist no jūsu atmiņas, ja tās pazūd no jūsu sirdīm, ja jūs tās aizmirstat un no tām atsakāties, vēlāk jūs tās meklēsiet un vairs neatradīsiet. Tas ir tā, it kā jums piederētu avots un jūs to pamestu, un, kad jūs mocīs slāpes un jūs to meklēsiet, jums šķitīs, it kā ūdens būtu iztvaicējies.

28. Ja jūs vēlaties zināt, kā iziet cauri šai dzīvei bez slāpēm un bez izsmelšanas, un ja jūs vēlaties būt apgaismoti, ja jūs atrodaties garīgajā sfērā — ja jūs vēlaties izvairīties no sāpēm un apmulsuma, tad izmantojiēt manu mācību, ļaujiēt tai neizdzēšami iesakņoties jūsu būtībā un padariet to par jūsu dzīves likumu un normu.

29. Ja Tēvs šodien pieprasītu no jums atskaiti, ko jūs tad darītu? Ko jūs varētu uzrādīt savas dvēseles labā?

30. Ja jūsu sirdsapziņa jums saka, ka jūs neesat mīlējuši — lai gan tas ir likums —, vai jūs domājat, ka esat gatavi pāriet no cilvēciskā stāvokļa garīgajā? Cik daudzas dvēseles, kas kļīst telpā, vēlētos darīties dzirdamas cilvēkiem, lai tiem teiktu: „Neizšķiediet savu laiku, kā es to izšķiedu.”

31. Patiesi, Es jums saku: ja jūs pētītu katru manu teikumu, jūs apgaismotu savu dzīves ceļu. Jo katrā no tiem ir būtība, gudrība, mūžība.

32. Kas saprot Manu vārdu, tas beidzot zina, kas ir nācis šajā pasaulē — zina, no kurienes tas nāk un kurp tam jāatgriežas.

33. Kas piesātinās ar šo būtību, tas vairs nekad neteiks, ka šī pasaule sastāv tikai no sāpēm, asarām un rūgtumiem, jo viņš prot pacelt savu ticību un mīlestību pāri sāpēm.

34. Šī pasaule, kurā cilvēks ir tik daudz cietis un raudājis, ir vieta, no kuras daudzi labprāt vēlētos aizbēgt. Bet patiesi, Es jums saku: Es esmu to paredzējis, lai jūs to piepildītu ar mīlestību. Taču, ja Es šajā brīdī jums visiem jautātu, cik daudz mīlestības jūs tajā esat sējuši — ko jūs atbildētu?

35. Es gribu, lai jūs Man sakāt, ka esat sapratuši Kristu — To, kurš kādu dienu jums teica: „Mīliet viens otru”. Saprotiet, ka Es jums uzdošu šo jautājumu pēc daudziem gadsimtiem nenogurstošas mācības.

36. Tāpēc Es jums atkal un atkal saku, ka jums jāiemācās Mani dzirdēt, ka jums jāiemācās kļūt klusiem, kad runā „Vārds”, lai dievišķā sēkla jūsu sirdīs dīgtu un uzplauktu.

37. Man ir bijusi bezgalīga pacietība, gaidot, līdz jūs sadzirdēsiet manu balsi. Kāpēc jums nav nedaudz pacietības, kad jūs tiekat pakļauti pārbaudījumam? Es jums saku, ka tas, kam trūkst pacietības, to iemācīsies šajā atgriešanās laikā. Arī pacietība ir skolotāja, lai gan uz īsu brīdi tā māca ar stingrību. Kāpēc gan nevis labāk mācīties no Dievišķā Skolotāja, kurš māca tikai ar mīlestību?

38. Materiālistam laiks nav tas pats, kas garīgajam cilvēkam. Vienam tas izrādās taisnība, otram – svētība. Taču gadsimtu gaisma vienmēr ir pārgājusi pāri cilvēkiem, vienus glāstot un visus pamodinot.

39. Kad jūs ļausiet šai gaismai atklāties caur jūsu garīgo dvēseli? Kad Es sastapšu cilvēkus, kas ir brīvi no važām un gatavi pacelties pie Manis?

40. Joprojām ir daudz ceļotāju, kas novirzījušies no ceļa, daudz cilvēku, kas apmaldījušies neziņas tumsā, jo viņos ir vairāk „miesas” nekā gara, vairāk melu nekā patiesības.

41. Viņos matērija ir uzvarētāja, bet gars – sakauts. Tieši šos apmaldījušos Es aicinu uz Gara svētkiem, uz mīlestības mielastu, kur mans debesu galds gaida visus, lai atbrīvotu viņus no tik daudzām rūgtumām un tik lielas vientulības.

42. Es viņiem sniegšu savus ēdienus — maizi, augļus, vīnu un medu, kas, patiesā nozīmē saprasti, ir sirsnība, mierinājums, miers, veselība un zināšanas.

43. Lūgšana, ko jūs klusībā sūtāt augšup, ir patiesa garīga slavēšanas dziesma, tās skaņas sajaucas ar taisno un eņģeļu skaņām.

44. Jūs nesat savu grēku nastu manā klātbūtnē, parādāt Man visu savu dzīvi. Bet Es jums saku: jūsu būtības slēptajās dziļumos ir ciešanas un izpirkšanas pienākumi, kurus jūs nepazīstat un kurus zinu tikai Es. Taču nav nozīmes tam, ka jūs Man par to visu nerunājat, nedz arī lūdzat Man par to, ko nezināt no savas pagātnes. Es esmu visā, un nekas neizvairās no Manas žēlsirdības, tāpat kā nekas neizvairās no Manas taisnības.

45. Sajūtiēt Manu tēvišķo mīlestību, ļaujiet tajā pazust tumsai, ciešanām un asarām. Stiprinieties Manī, atgūstiet veselību un mieru, atgriezieties stipri cīņas ceļā.

46. Šis ir vārds, ko jūs meklējat, kas sniedz mierinājumu, kas jums iedveš jaunu drosmi un piepilda ar cerību. Kāpēc jūs sekojat Man, neraugoties uz pārbaudījumiem? Kāpēc jūs nenometat krustu no saviem pleciem? Tāpēc, ka mana vārda jēgā jūs atrodat absolūtu izpratni par visām savām ciešanām.

47. Par „Izraēlu” Es nosaucu tautu, kuru Es šobrīd pulcēju ap Savu jauno atklāsmi, jo neviens nezina labāk par Mani, kāds gars mīt katrā no šī „Trešā laika” aicinātajiem.

48. „Izraēlai” ir garīga nozīme, un Es dodu *jums* šo vārdu, lai jūs apzinātos, ka esat daļa no Dieva tautas. Jo „Izraēla” nav zemes tauta, bet gan garu pasaule.

49. Šis vārds atkal kļūs pazīstams uz Zemes, taču brīvs no kļūdām, savā patiesajā, garīgajā nozīmē.

50. Jums jāzina šī vārda izcelsme un nozīme; jūsu ticībai tam, ka esat šīs tautas bērni, jābūt absolūtai, un jums jābūt pilnīgai izpratnei par to, no kā un kāpēc esat saņēmuši šo nosaukumu, lai varētu izturēt uzbrukumus, kas rīt tiks vērsti pret jums no tiem, kuri vārdam „Izraēla” piešķir citu nozīmi.

51. Jūs esat garīgā tauta, kas patiesi sapratīs noslēpumu par kāpnēm, kuras Jēkabs ar gara acīm redzēja sapnī. Es jau redzu, ka esat spējīgi saprast manas mācības, un esmu jūsu apvienojis, lai tās jums atklātu.

52. Spēja saprast rodas no attīstības, izaugsmes un uzkrātās pieredzes.

53. Patiesi, Es jums saku: pirms tika radītas pasaules un pirms cilvēks parādījās uz Zemes, jūsu dvēsele jau pastāvēja. Tās bija neziņas laikmeti, dzīve tajās sagatavošanās mājvietās — laiki, kad dvēsele tika mācīta apdzīvot Zemi, iemiesojoties cilvēkā.

54. Jūsu prāts nesaņem iespaidus vai atmiņu tēlus no jūsu dvēseles pagātnes, jo ķermenis ir kā blīvs plīvurs, kas neļauj iekļūt dvēseles dzīvē. Kāds prāts spētu uztvert tēlus un iespaidus, ko dvēsele ir saņēmusi savas pagātnes gaitā? Kāda saprāta spēja spētu saistībā ar cilvēciskajām priekšstatām aptvert to, kas jums ir nesaprotams?

55. Tāpēc līdz šim Es neesmu ļāvis jums uzzināt, kas jūs esat garīgi, ne arī to, kāda bija jūsu pagātne.

56. Vai jūs tad varētu zināt, kādā veidā Es veidoju Izraēlas tautu? Nē, Es esmu jums atklājis tikai to, kas jums tagad jāzina, un tik daudz, cik jūs to varat saprast. Tā Es esmu jums teicis, ka jūs esat Dieva tautas bērni, ka jūs piederat pie Viņa garā, nevis miesā, ka jūsu uzdevums ir vairoties līdz

bezglībai un aicināt visus pievienoties šīs tautas lokam, un ka jūsu liktenis ir nest gaismu visur pasaulēs.

57. Pirmajos laikos Es kādam cilvēkam devu vārdu Izraēls. Tas bija Jēkabs, lai viņš kļūtu par tādas tautas cilti, kas tiktu saukta tāpat. Šis vārds bija garīgs, lai šī tauta cilvēces vēsturē būtu kā grāmata, kas atvērta Garam.

58. Šī tauta dzirdēja Manu balsi, atklāja Garā iedzimtās dāvanas. Tā saņēma Manu likumu caur Mozu, tika pakļauta ļoti lieliem pārbaudījumiem. Tai uz Zemes nebija citas misijas kā atklāt pagānu tautām dzīvo un patieso Dieva esamību un likumu.

59. Patriarhi, pravieši, redzētāji, valdnieki, likumdevēji, tiesneši un ķēniņi bija mani sūtņi, mani runātāji, mani kalpi un rīki, lai atklātu Mani reiz mīlestībā, reiz pamācībā, reiz taisnībā. Caur viņiem Es sniedzu citiem tautām pierādījumus par savu varenību.

60. Šodien, kad ir pagājuši daudzi gadsimti un gan šīs tautas spožums, gan tās tiesas diena ir sen pagātnē, jums nevajadzētu noniecināt tās vēsturi. Jo, ja jūs to pārnesīsiet no zemes nozīmes uz garīgo nozīmi, jūs iegūsiet bezgalīgi daudz mācību un mācību piemēru, caur kuriem jūs beidzot sapratīsiet, ka tā Izraēla ir simbols, tēls, līdzība un ka Jaunā Izraēla, ko Es pašlaik veidoju, nozīmē tās īstenošanu garīgajā nozīmē.

61. Redziet: kad Izraēla toreiz, pēc tam, kad tā bija panākusi savu atbrīvošanu Ēģiptē un ar savu ticību un neatlaidību iekarojusi Apsolīto zemi, ar savu bērnu palīdzību dibināja galvaspilsētu un deva tai vārdu „Jeruzaleme”, tā tur uzcēla templi par godu Jēhovam, kas bija kā ticības lāpa sirdīm.

62. Kas būtu teicis tai tautai, kas pateicās Tēvam par to, ka Viņš tai bija ļāvis atpūsties Apsolītajā zemē, ka viņi tajā pilsētā, ko viņi sauca par svētu, piesītīs Mesiju pie krusta?

63. Jūs, kas esat jaunā tauta, kura cīnās, lai atbrīvotos no „faraona” varas, kurš ir materialisms, neziņa, fanātisms un elku pielūgšana, sāciet lielo ceļojumu caur tuksnesi. Taču, kad jūs sajūtāt bailes no vientulības, bada un briesmām, jūs pēkšņi ieraudzījāt, ka uz kalna nolaidās „mākonis” un ka no „mākoņa” izplūda dievišķās gaismas stars, kas, sasniedzot jūsu saprātu, pārvērtās vārdā, kas ir gudrība.

64. Šis vārds ir Dieva likums, pilnīgais mīlestības, taisnīguma un miera likums. Tas ir arī jaunā mana, kas jūs baro un ļaus jums nokļūt jaunajā Jeruzalemē.

65. Šī pilsēta vairs neatrodas uz šīs zemes, tā vairs nepieder šai pasaulei: šī pilsēta pastāv garīgajā pasaulē. Bet, kad jūs kādreiz tajā apmetīsieties uz visiem laikiem un Es kā Mesija nāksu pie jums, jūs vairs neapvainosiet

Mani ar ērkšķu vainagu, nedosiet Man dzert etiķi, nedz arī piesitīsiet Mani pie krusta. Es nāksu pie jums tāpat kā tajā dienā, kad cilvēku pūļi klāja zemi ar saviem apmetņiem, dziedāja slavināšanas dziesmas un vicināja palmu zarus. Jūs uzņemsiet Mani savās sirdīs, kad svinēsiet Meistara triumfālo ierašanos Jeruzalemē.

66. Kad tas notiks, Es vairs neaiziesu no jūsu vidus.

67. Vai jūs saprotat šo atklāsmju dievišķo jēgu un to zemes jēgu, ko jūs tām bijāt piešķīruši?

68. Tagad Es esmu pie jums tikai uz laiku, tāpat kā Es biju kādreiz. Jau tuvojas brīdis, kad Es vairs nerunāšu ar jums, taču cilvēce nav sajutusi Manu klātbūtni.

69. No tā „kalna”, no kura Es jums sūtu Savu Vārdu un raugos uz jums, man būs jāizsaucas savas atvadas priekšvakarā: „Cilvēce, cilvēce, tu neesi sapratusi, *Kas* ir bijis pie tevis!” Tāpat kā „Otrajā laikmetā”, īsi pirms manas nāves, Es no kalna raudzījies uz pilsētu un asarās izsaucās: „Jeruzaleme, Jeruzaleme, tu neesi atpazinusi to labo, kas bijis pie tevis.” Viņš neraudāja pasaules dēļ, bet gan cilvēku dvēseļu dēļ, kuras joprojām bija bez gaismas un kurām vēl bija jāizlej daudz asaru, lai sasniegtu patiesību.

70. Ja viss, kas piederēja tautai Pirmajā laikmetā, nebūtu bijis tikai simbols, mana visvarenā taisnība būtu saglabājusi šo pilsētu ar tās templi un tradīcijām neskartu. Taču viss tika iznīcināts, lai tikai Likums turpinātu spīdēt sirdīs un visi saprastu, ka Gara Valstība patiesi nav no šīs pasaules.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 275

1. Es esmu Mīlestība, un tieši tāpēc jums tiek piedots un jūs priecājaties par manām žēlastības dāvanām. Bet negaidiet no sava Tēva tikai maigumu un dāvanas. Atcerieties, ka Es esmu atnācis arī kā Skolotājs, lai liktu jums saprast savus trūkumus un nepilnības un iemācītu jums, kā jums jālabo sevi.

2. Es esmu kopā ar jums jūsu garā un ļauju savai gaismai iedegties jūsu prātā, lai jūs novērtētu to, ko šobrīd saņemat, un vienlaikus saprastu, ka ne viss, ko jūs iegūstat, ir nopelnīts ar saviem nopelniem. Es arī lieku jums saprast, ka tas, ko esat saņēmuši līdz šim, nav viss, ko man jums ir jādod, un ka tas, pēc kā jūs šodien ilgojaties, arī nav viss, ko sevi ietvers jūsu garīgās dvēseles ilgas, kad tā būs attīstījusies spēcīgāk.

3. Kopā ar pārbaudījumiem un mācībām, ko jums sniedz dzīve, darbojas mans mācījums, kas izskaidro un apgaismo katras mācības jēgu. Jo tikai atziņa, pieredze un attīstība varēs jums pienācīgi piešķirt nosaukumu „Mana Dievišķības mācekļi Trešajā laikmetā”.

4. Ko jūs varētu dot saviem līdzcilvēkiem, kāds būtu jūsu auglis, kāds būtu liecība un apstiprinājums vārdam vai mācībai, ko jūs vēlaties sludināt, ja jums trūktu pašu pieredzes?

5. Kad jūs būsiat garīgi attīstījušies un sastapsiet cilvēkus, kuri cieš un ir izmisumā, jo nevar iegūt to, ko tie cenšas sasniegt šajā pasaulē, jūs pieredzēsiet, kā viņu materiālisms kontrastē ar manu mācekļu pacilātību, kuru apmierinātība būs liela, jo viņu centieni un vēlmes būs cēlas, balstītas uz stingru pārliecību, ka šajā dzīvē viss ir pārejošs.

6. Mani mācekļi runās pasaulei ar garīguma piemēriem — ar dzīvi, kas cīnās, lai tuvinātu dvēseli Dievībai, nevis piesaistītu to pie pasaules viltus dārgumiem.

7. Es zinu, ka materiālisti nākotnē Daudzi sašutīs, kad iepazīsies ar šo mācību; taču viņu sirdsapziņa viņiem teiks, ka tikai mans vārds pauž patiesību.

8. Cilvēka dzīvē viss ir pārejošs: viņa jaunība ir pārejoša ilūzija, viņa slava īslaicīga, bauda tikai īslaicīga. Tāpēc mana mācība iedvesmo jūs sasniegt ideālu – mūžību. Jo gara priekus un tam paredzēto godību, reiz iegūtu, nekad neizzudīs.

9. Ļaudis, jūsu dzīvei piešķirt nedaudz garīguma ir tik viegli, ka Es jums saku: kāpēc jūs to nedarāt? Kāpēc jūs to neizmēģināt? Nav nepieciešams, lai jūs attālinātos no saviem cilvēciskajiem pienākumiem.

10. Pietiek ar to, ka jūs saviem darbiem piešķirat garīguma elpu, lai vairs nebūtu vienkārši zemes būtnes, bet kļūtu par augstākas garīgās dzīves būtnēm, kas spēj saprast jēgu, ko sevi slēpj cilvēka aicinājums.

11. Es jums vēlreiz saku, ka Es jūs neatbaidu no jūsu uzdevuma šajā pasaulē, jo arī tur jums ir svēti pienākumi. Bet Es jums saku, ka jums nevajadzētu piešķirt pasaulei lielāku nozīmi nekā jūsu dvēseles attīstībai.

12. Ir nepieciešams, lai jūs iedziļinātos manā darbā, lai jūs uztvertu manu vārdu un saprastu manu mācību nozīmi.

13. Es šobrīd runāju uz dvēselēm, apzinoties, ka mana gaisma no tām pāries uz materiālajiem ķermeņiem un ka tie, tiklīdz prāts un maņas būs apgaismotas, kļūs par Gara labprātīgiem rīkiem.

14. Jūs, cilvēku pūļi, kas dzirdat šos vārdus: aizveriet savas fiziskās acis un klausieties sava Kunga balsī bezgalībā.

15. Šajā laikā tas nav cilvēks Jēzus, kurš runā uz jums un kuru jūs varat redzēt laukumos un ielās, ceļos vai ieleju pļavās — tas ir Jēzus Gars, kas ir klātesošs katrā garā un katrā prātā, tā ir mana vispārējā gaisma, kas izplūst pār visiem Dieva bērniem.

16. Ļaudis, vai jums neradītu prieku redzēt, kā mana mācība nes augļus pasaulē? Vai jūs neilgojaties redzēt, kā šī asaru ieleja pārvēršas par miera zemi? Tad strādājiet ar mīlestību, un jūs sajutīsiet šo laimi savā dvēselē. Jā, mācekļi, jūsu dvēselē, jo jūs nezināt, kas šajā brīdī būs jūsu mājvieta. Bet nav svarīgi, ka jūs Gaismas uzvaru ieraudzīsiet tikai no Garīgās ielejas — vairāk nekā to: no turienes jūs vēl vairāk novērtēsiet savu darbu un cīņas augļus.

17. Jūsu sirdis pukst straujāk, un jūs Man sakāt: „Meistars, kad mūsu dvēsele varēs ieskandināt šo triumfa dziesmu?”

18. Draudžu vadītāji Man saka: „Tēvs, lai mūsu pūles nebūtu veltīgas.” Bet Es saku gan vieniem, gan otriem, ka ir pilnīgi iespējams sasniegt šo mērķi, ka šī ideāla sasniegšanai nav nepieciešams upurēt savu dzīvību. Bet jums ir jāievēro katrs no Maniem baušļiem, lai viss jūsu darbs būtu balstīts uz Manu patiesību un lai visu pūles būtu vērstas uz galamērķi, ko Es jums esmu iezīmējis.

19. „Garīgums”, „vienotība”, „paklausība” — tas ir stingrais pamats svētnīcai, ko jums jāuzceļ savam Tēvam. Ja jūs to izpildīsiet, jūs galu galā pieredzēsiet, kā uzplaukst un nes augļus mans darbs un jūsu cīņa cilvēces vidū.

20. Kopš mans Vārds sāka izpausties caur šiem balss nesējiem, Es esmu jūs iedvesmojis uz garīgumu, esmu prasījis no jums vienotību un mācījis jums paklausību.

21. Gan pirmie, gan pēdējie, kas ieradušies, zina šos mācījumus, kurus mani balss nesēji nepārtraukti atkārtoti.

22. Mans mācījums jums ir runājis par garīgumu, lai jūs atbrīvotos no jebkādas ārējas Dieva pielūgsmes un iemācītos Mani mīlēt un Man kalpot garīgā, dziļā, sirsnīgā, augstākā un tīrā veidā.

23. Es esmu bieži runājis ar jums par vienotību, jo, ja cīņā jūs neapvienojat savu dāvanu un spēku augļus, ja jūs darbojaties atsevišķi, jūsu darbs nenesīs augļus.

24. Es esmu runājis ar jums par paklausību, lai visas jūsu darbības būtu pakļautas pilnīgai gribai, kāda ir mana, un lai jūs, to pildot, nekad neapmaldītos ceļā. Tad, kad mana Vārda sludināšana būs beigusies, jūs visi varēsiet pasaulei sniegt liecību par manas atklāsmes patiesību.

25. Tie, kas ievēro šos baušļus, atradīs ticību savu līdzcilvēku vidū. Bet tie, kuri tos ignorē un kuri, atrodoties cilvēku pūļos, kas raksturojas ar nesaskaņām, nepaklausību un garīguma trūkumu, uzņemas tos mācīt — Es jums saku: agrāk vai vēlāk viņu krāpšana un liekulība tiks atmaskota, un viņi iekļūs vislielākajos pārbaudījumos un redzēs, ka pat visuzticamākie viņus pamet.

26. Vai jūs to varētu saukt par manas mācības uzvaru? Nē, tauta, tas nav apjukums, ar ko jums nāksies sastapties cīņas beigās. Tas ir miers, prieks, gaisma, kurā jūsu ikdienas darbs sasniegs kulmināciju.

27. Vai jūs domājat, ka mana Gara attieksme paliktu bezgalīgi vienaldzīga, saskaroties ar daļas šīs tautas nepatecību un nepaklausību? Nē, tauta, Es ļaušu nākt manai taisnībai un ar to likšu drebēt tiem, kuri Man nepaklausa, tāpat kā Es ar savu maigumu liku viņiem drebēt, kad viņi dzirdēja manu Vārdu.

28. Mans mācījums nevar būt skaidrāks un vienkāršāks. Taču, ja jūsu atmiņa jūs pieviltu un jūs to aizmirstu, Es iedvesmošu tos, kuriem jāsavieno Mani mācījumi, lai no tiem veidotu Manas Vārda grāmatu, kas dota šajā Trešajā laikmetā. Šī grāmata jums atgādinās visu aizmirsto, liks jums raudāt no nožēlas, kad jūs stāvēsiet savos pārbaudījumos, un liks jums saprast, ka galu galā notiek mana griba un triumfē mana patiesība.

29. Kāpēc manas Vārds jums dažkārt šķiet skarbs? Tajā nav nekādas skarbības, tas ir pilns ar mīlestību, ko Es jums izjūtu. Jo jūsu Tēvs nevēlas, lai viņa bērni raudātu.

30. Ja Es ar jums runāju šādā tonī, meklējiet tiesneša vārdu aiz Meistra klātbūtni un Tēva būtību, tad jūs to visu atklāsi.

31. Kad Es jūs brīdinu un jums kaut ko pareģoju, ziniet, ka Es pazīstu jūsu nākotni un ka Es jūs pazīstu labāk nekā jūs paši sevi, jo Es esmu Dzīvība.

32. Mācieties savā klusumā garīgi pacelties pie Manis. Savā lūgšanā runājiet ar Garu uz Mani, un jūs saņemsiet Manu atbildi.

33. Audziniet savu prātu, liekot tam atteikties no katras liekas domas, mācot to atturēties jūsu garīgās sarunas brīdī, lai tas nekļūtu par šķērslī, kas traucē jums koncentrēties un atbrīvoties šajā svētītajā brīdī.

34. Cik laimīga ir dvēsele, kas sasniedz šo garīgo sagatavošanos un šo iekšējo atbrīvošanos! Visas tās dāvanas nāk gaismā un atklājas! Iedvesma, atklāsme, dziedinošā spēka, iekšējais vārds un daudzas citas spējas parādās un atklāj savu būtību un uzdevumu.

35. Katru dienu atvēliet dažus mirkļus no sava laika un veltiet tos garīgajai lūgšanai, tad jūs drīz piedzīvosiet šīs prakses augļus. Negaidiet to dienu, kad Es parādīšos, lai sniegtu jums savus norādījumus un sagatavotu jūs. Jo tad jūs atkal un atkal sāksiet no jauna un paklupsiet par šķēršļiem, kas neļaus jums garīgi atjaunoties.

36. Katru dienu veltiet dažus mirkļus šai praksei. Jūs vienmēr atradīsiet Mani gatavu jūs uzklaustīt un palīdzēt jums.

37. Šajā laikā cilvēki nav praktizējuši patieso lūgšanu. Tāpēc viņiem nācās formulēt lūgšanas un lūgumus, lai tos mehāniski atkārtotu tik bieži, cik vien nepieciešams.

38. Cilvēks vairs nemāk iedvesmoties, lai ar dvēseli runātu ar Mani. Viņš vairs vispār nepazīst garīgo valodu, ko visiem vajadzētu zināt, jo nezina, kā to apgūt, atsakoties no jebkādiem rituāliem, noraidot jebkādu materializāciju un koncentrējoties uz savu būtības kodolu, lai varētu uztvert Manu klātbūtni un saņemt iedvesmas gaismu.

39. Tāpēc Es jums saku: Jo vairāk jūs upurēsiet savu tieksmi lūgties pie simboliem un veltīt Man ceremonijas, lai meklētu iekšējo svētnīcu, jo vairāk jūs pieredzēsiet, kā jūsu garīgās saziņas dāvana atveras, aug un pacilājas, soli pa solim tuvinot jūs sarunai no gara uz garu, kas notiks, kad cilvēks iemācīsies lūgties pilnībā.

40. Saprotiet tagad, ka, ja tā ir Mana griba, lai jūs mācītu saviem līdzcilvēkiem, kā sasniegt pilnību lūgšanā, jums jāgatavojas sniegt pierādījumus par patiesību un spēku, kas tajā pastāv.

41. Vai jūs gribat viņiem iemācīt, ka pietiek ar to, ka aizver acis, lai veids būtu pilnīgs? Vai jūs gribat apkrāpt savus tuvākos, liekot viņiem pieņemt bezjēdzīgas uzvedības formas, kamēr jūsu iekšienē nav patiesas sagatavošanās? Tā nedrīkst darīt, tauta. Jo jums nevajadzētu apkrāpt ne sevi, ne savus līdzcilvēkus, un vēl jo mazāk – savu Tēvu.

42. Ja jūs mācāt lūgties, tad tādēļ, ka jūs spēsiet pierādīt garīgās lūgšanas patiesību, spēku un iedarbīgumu. Jums jādziedina slimie ar lūgšanu, jārada miers tur, kur valda nesaskaņas, jāglābj tas, kurš atrodas briesmās. Tad jūs patiesi atradīsiet ticību, un cilvēki vēlēties darīt tāpat kā

jūs. Jūsu mācības atmodinās ticību sirdīs, kuras būs pārsteigtas, redzot to pierādījumu patiesumu, ko jūs tām sniegsiet.

43. Neaizmirstiet: lai lūgšana būtu iedarbīga, jūsu ticībai jābūt stingrai un lielai, lai žēlsirdība būtu jūsu pacelšanās pie Manis būtība.

44. Visi, kas ir paveikuši brīnumus — visi, kas ir snieguši garīgās varas pierādījumus, ir lūgušies tieši tā. Tā lūdza senlaiku patriarhi: no gara uz garu. Tā lūdza Mozus tuksnesī un Daniels lauvu bedrē. Tāpat rīkojos Es Jēzū, lai stiprinātu cilvēkus patiesās lūgšanas atziņā, Viņa acu priekšā pierādot garīgās lūgšanas spēku.

45. Jēzus lūdza tuksnesī cilvēku pūļa priekšā un, cilvēku izbrīnam, pavairoja maizi un zivis. Viņš lūdza pie Lāzara kapa un sniedza pierādījumus tam, ka lūgšana, kas dzimusi no ticības un žēlsirdības, dāvā veselību un dzīvību. Viņš lūdza kopā ar mācekļiem un tādējādi atklāja viņiem to spēku, ko cilvēks iegūst, ja prot sazināties ar savu Tēvu.

46. Cik tālu šī cilvēce ir attālinājusies no maniem norādījumiem! Viss tajā ir virspusējs, neīsts, ārējs, grezns. Tāpēc tās garīgais spēks ir niecīgs, un, lai kompensētu spēka trūkumu un attīstības nepietiekamību savā dvēselē, tā ir metusies zinātnes apskāvienos un attīstījusi intelektu.

47. Tādējādi cilvēks ar zinātnes palīdzību ir nonācis pie sajūtas, ka ir spēcīgs, liels un varens. Bet Es jums saku, ka šis spēks un šī lielība ir niecīgi salīdzinājumā ar garīgās dvēseles spēku, kuru jūs neesat jāvuši augt un atklāties.

48. Kad cilvēku bezrūpība un materiālisms sasniedza savu kulmināciju un lika viņiem aizmirst savu izcelsmi — kad viņu kaislību, izklaides un netikumu pārplūstošā straume daudzus cilvēkus bija pārvērtusi par vieglprātīgām būtnēm, kurām nav izpratnes par saviem pienākumiem pret Dievu, ģimeni un līdzcilvēkiem, tad šis Vārds nāca pie cilvēces kā kristāldzidra ūdens avots cilvēku izslāpušajām sirdīm.

49. Jūs esat tik pieraduši pie grēka, ka *jūsu* dzīve jums šķiet visdabiskākā, visnormālākā un vispieņemamākā, un tomēr šķiet, it kā Sodoma un Gomora, Bābele un Roma būtu visu savu netiklību un grēku novēlušas uz šo cilvēci.

50. Lai gan tas šķiet pretrunīgi, šis ir piemērots brīdis, lai mans vārds atrastu atbalsi cilvēku sirdīs.

51. Atcerieties pagānu Romu, kā tā — apnikusi no izklaidēm un nogurusi no miesas baudām — atvēra savu sirdi, lai uzņemtu manu vēstījumu.

52. Tie notikumi atkārtosies, un jūs redzēsiet, kā mana sēkla dīgst *tajās* tautās, kurās jūs esat redzējuši cilvēkus visvairāk attālinājušos no patiesības ceļa.

53. Mans vārds, kas pilns ar gudrību, mierinājumu un atjaunošanās apsolījumu, liks skanēt sirds stīgām, kuras netīrais un jaunais nekad nav sasniedzis. Tie, kas bija miruši attiecībā uz dzīves gaismu un patiesību, augšāmcelsies, un sen iznīcinātā morāle tiks atjaunota.

54. Ja toreiz pagāni, kas pievērsās manai mācībai, meklēja glābšanu mīlestībā, ko mācīja mans Vārds, tad šī laika materiālisti meklēs ceļu uz savu pestīšanu piemērā, ko Jēzus atstāja ar savu dzīvi. Bet viņi smelsies iedvesmu arī no garīgās gaismas, ko šajā laikā mans Gars izlēja pār cilvēkiem. Ko šī gaisma ietver? Garīgās dzīves atziņu, garīgās dvēseles spēju atklāsmi, to noslēpumu izskaidrošanu, kurus cilvēks nespēja izprast.

55. Tevi, tauta, Esmu iecēlis par mana jaunā Vārda uzticības nesējiem. Ilgu laiku Esmu atklājies jums, lai jums būtu pārliecība, ka pie jums ir mana klātbūtne Garā, un lai jums būtu bijis pietiekami daudz laika, lai uzņemtu sevī manas mācības, tās pierakstītu un pārdomātu.

56. Kāpēc tas viss? Lai, kad mana atklāšanās jūsu vidū beigsies, jūs neteiktu, ka tā bijusi īslaicīga parādība, par kuru jūs neesat ne pārliecināti, ne droši.

57. Tā kā jūs tagad no Manis zināt, ka šiem mācījumiem tuvojas pēdējā diena, jūs sākat just atbildību, jo Es jūs atstāju nevis kā skolniekus vai mācekļus, bet gan kā skaidrotājus, vēstnešus un lieciniekus tam vēstījumam, ko esat dzirdējuši no Meistara.

58. Daži no jums ir pilni ticības, spēka un dedzības un gaida piemēroto brīdi, lai sāktu dienas darbu. Citi, savukārt, šaubās par sevi un dreb no cīņās. Šiem pēdējiem Es jautāju: vai ir iespējams, ka citas tautas, kas nav dzirdējušas Manu Vārdu tieši, ķersies pie darba pirms jums, vadoties vienīgi no liecības par to, kas tām ir nonācis?

59. Kas ir tas, kas jūs biedē? Jūsu sirds Man saka: „Kungs, nespēja materiālistiem un neticīgajiem uzskatāmi pierādīt patiesību.” Jūs Mani neesat sapratuši: Es neesmu teicis, ka jums garīgais, kas ir neredzams un neaizskarams, jāpadara fiziski uztverams skeptisko cilvēku acīs, lai viņi ticētu garīgajam. Es galvenokārt gribēju, lai jūs attīrītu savu dzīvi un garīgi attīstītos tādā veidā, lai ar saviem vārdiem un darbiem sniegtu vislabākos pierādījumus tam, ka mācība, kuru jūs atzīstat, ir patiesa.

60. Jums šķiet ļoti grūti sniegt pierādījumus, kas apmierinātu to, kurš visam meklē zinātnisku izskaidrojumu. Tomēr — lielums, ko Es esmu ielicis savā mācībā, ir tāds, ka tajā jūs atradīsiet risinājumu, lai uz katru problēmu, kas parādās, varētu sniegt atbildi un izskaidrojumu.

61. Vai jūs domājat, ka Es esmu jums nesis atpalikušu mācību? Pētiet Manu Vārdu, un jūs pārliecināsit, ka tas ir atklājies tādā veidā, kas saskan gan ar šīs cilvēces garīgo, gan intelektuālo attīstību.

62. Ne agrāk, ne šodien Es neaizsūdu jūsu zinātni, jo tā ir ceļš, pa kuru cilvēks tāpat atklāj Manu patiesību. Kas Mani meklē visā zināšanā, tas Mani atrod, sajūt Manu klātbūtni un atklāj Manus likumus. To, ko Es nosodu, ir slikta izmantošana tam, kas radīts tikai labām lietām.

63. Šodien cilvēki ir daudz spējīgāki nekā agrāk saprast Dieva būtību un varenību. Redziet tajā zinātnes ietekmi uz cilvēku spēju izzināt.

64. Kad cilvēki vēl ticēja, ka pastāv tikai tas, ko viņi spēja ieraudzīt ar savām acīm, un paši nezināja, kāda ir pasaules forma, kurā viņi dzīvoja, viņi iedomājās Dievu, kurš bija ierobežots ar to, ko redzēja viņu acis. Bet tiktāl, cik viņu prāts pakāpeniski atklāja vienu noslēpumu pēc otra, visums viņu acu priekšā arvien vairāk paplašinājās, un Dieva varenība un visvarenība cilvēka brīnumainajam prātam kļuva arvien lielāka. Tāpēc Man šajā laikā bija jāsniedz jums mācība, kas atbilst jūsu attīstībai.

65. Bet Es jums jautāju: vai mana atklāsme satur materiālas zināšanas? Nē, zināšanas, ko Es jums mācu, attiecas uz eksistenci ārpus dabas, ko jūs redzat un jau tik ilgu laiku pētāt. Mana atklāsme rāda ceļu, kas ved garu uz dzīves līmeni, no kura tas var atklāt, atpazīt un saprast visu.

66. Vai jums šķiet neiespējami vai vismaz dīvaini, ka Dievs garīgi atklājas cilvēkiem — ka garīgā pasaule atklājas un izpaužas jūsu dzīvē — ka nezināmas pasaules un sfēras jums atklājas? Vai jūs gribat, lai jūsu atziņa apstātos un Tēvs jums vairs nekad neatklātu neko vairāk par to, ko Viņš jums jau ir atklājis?

67. Neesiet ieradumu vergi un neuzlieciet savam garam atziņas robežas!

68. Šodien jūs varat noliegt, apkarot un vajāt garīgo mācību; taču Es zinu, ka rīt jūs pakļausieties patiesībai.

69. Katra dievišķā atklāsme tās parādīšanās brīdī ir tikusi apkarota un noraidīta; taču galu galā šī gaisma ir uzvarējusi.

70. Arī attiecībā uz zinātnes atklājumiem cilvēce ir izrādījusi neticību; taču galu galā tai nācās pakļauties realitātei.

71. Jūs esat bijuši neticīgi savas materializācijas dēļ. Sākumā jūs ticējāt tikai tam, ko redzēja jūsu acis. Bet jūs esat attīstījušies, un tagad jūs ticējāt tam, ko atklāja jūsu prāts. Kāpēc gan jums nebūtu jātic un jāatzīst tas, kas atrodas ārpus jūsu materiālās visuma robežām, ja jūsu gars kādreiz iekļūs šajā bezgalīgās zināšanas sfērā?

Jūs vēl nezināt, cik daudz nākotnes cilvēce atklās. Salīdziniet senāko laiku cilvēku garīgās un materiālās zināšanas ar tām, kas jums ir šodien, un tas jums dos priekšstatu par to, kāda būs cilvēka dzīve nākotnē.

72. Tagad ir piemērots laiks, lai jūs atmodinātu jaunai ērai, lai jūs sagatavotu un pravietiski paziņotu jums visu to, ko jūs vēl redzēsiet.

73. Saprotiet, tauta, ka mana atnākšana notika īstajā brīdī.

Mans miers lai ir ar jums

Mācība 276

1. Starp cilvēku pūļiem, kas ierodas, lai klausītos manu mācību, Es redzu ierodamies „pēdējos”, kuri šo vārdu dzird pirmo reizi. Viņi bija saņēmuši liecību no tiem, kuri jau agrāk bija uzaicināti uz manu garīgo mielastu. Bet viņi bija atteikušies ticēt manai klātbūtnei un Trešā laikmeta atnākšanai.

2. Tomēr viņi atnāca, jo pārvarēja šķēršļus un aizspriedumus, un viņiem pietika dzirdēt pirmos vārdus, ko izteica balss nesēja lūpas, lai teiktu: „Meistars, tas esi Tu, es atpazīstu Tava vārda būtību, mana dvēsele drib.”

3. Laimīgi tie, kas Mani uzklausa līdz pat Manas atklāsmes beigām 1950. gadā un tic Manai klātbūtnei. Jo patiesi, Es jums saku: mana būtība neizzudīs no viņu sirdīm pat pēc Manas aiziešanas.

4. Mana balss šobrīd pulcē lielus cilvēku pūļus, jo daudzām dvēselēm tuvojas viņu ceļojuma uz Zemes beigas. Tas nomāktums, tas apnikums, tā skumjas, ko viņi nes savās sirdīs, ir pierādījums tam, ka viņi jau ilgojas pēc augstākas dzimtenes, pēc labākas pasaules. Bet ir nepieciešams, lai pēdējo posmu, ko viņi veic šajā pasaulē, viņi pavadītu, paklausot savas sirdsapziņas norādījumiem, lai viņu pēdējo soļu pēdas uz Zemes būtu svētības avots nākamajām paaudzēm, kas pēc tam ieradīsies, lai pildītu savus dažādos uzdevumus šajā pasaulē.

5. Daudzu cilvēku skumjas rodas no tā, ka savā garajā ceļojumā viņi nav atraduši nevienu blīvi lapotu koku, lai atpūstos tā ēnā. Viņi gan savā ceļā sastapa kokus, bet tie bija izkaltni un to sēklas bija neauglīgas.

6. Visi tie cilvēki, kas Mani meklējuši, kas ilgi cerējuši, drīz dzirdēs Manu balsi un steigsies tai pretim, jo viņu sirdīs nav izdzisusi pēdējā cerības paliekas un pēdējā ticības dzirkstele.

7. Mans Garas darbs gaida viņus; tas ir tas varenais koks, ko viņi meklē, kura ēnā viņi vēlas atpūsties un no kura augļiem baroties.

8. Kad viņi beidzot ieradīsies, apmierinās savu izsalkumu un slāpes un priecāsies par iespēju atpūsties, viņu iztēlē pagātne izskries kā filma: mokošie dienas gājieni cauri tuksnesim, tumšie laiki ar saviem kārdinājumiem, bezdibenis, pilns ar briesmām, netikumiem un nāves draudiem. Viņi atcerēsies visus tos rūgtos kausus, ko izdzēra, un ieraudzīs sevī cīņas pēdas, ko atstājis grūtais dzīves ceļš.

9. Šeit viņi atgūs mieru. Es gaidu viņus. Izlīdziniet viņiem ceļu, lai viņi neapmaldītos, un iemācieties slavēšanas dziesmu, lai jūs viņus uzņemtu ar svētku prieku savās sirdīs.

10. Sākumā viņi būs skolnieki, kas iepazīstas ar manām jaunajām atklāsmēm, pēc tam, pateicoties savai mīlestībai un centībai, kļūs par mācekļiem, un, kad viņu dvēsele būs patiesi barota un piesātināta ar šo

būtību, viņi vairs nemeklēs koku, lai atrastu ēnu. Visur viņi sajūtīs manu klātbūtni, un tajā viņi atradīs ēnu, patvērumu, augļus, atpūtu un mieru.

11. Cik svarīgi ir, lai „pēdējie” sastaptu „pirmos” stiprus, lai viņi stiprinātos, sekojot viņu labajam piemēram, un jau no pirmajiem soļiem uzsāktu paklausības, dedzības un tīrības ceļu.

12. Daudzas reizes jūs esat Mani uzskatījuši par Skolotāju. Taču, kad Es parādu Sevi kā Tiesnesi, jūs pārņēmt bailes. Tad jūs vēlaties vienā mirklī attīrīties pat no vismazākā trūkuma, lai parādītos Mani priekšā tīri. Nožēla par to, ka esat Mani aizvainojuši, pārvēršas asarās, un jūsu dvēsele lūgšanā vēršas pie Manis.

Kad jūs tad apzināties, ka esat veikuši labu grēku nožēlas aktu, jūs nomierināties un tagad jūtaties cienīgi dzirdēt Dievišķā Tiesneša vārdu, kurš apgaismo dvēseles ar savu gaismu.

13. Svētīti lai ir tie, kas nožēlo un pieņem stingrus lēmumus par uzlabošanos un atjaunošanos, jo viņi spēs pacelties pāri netīrajam un kaitīgajam. Bez nožēlas, pašrefleksijas un lēmumiem par uzlabošanos jūs nebūsiel ielikuši pamatus svētnīcai, ko jums jāuzceļ savā dvēselē. Bet, ja jūs atzīsiel savas kļūdas un cīnīsielies, lai nākotnē no tām atbrīvotos, jūsu sirdsapziņa vadīs jūs visos jūsu dzīves darbos.

14. Tie laiki, kad cilvēki meklēja attīrīšanos, upurējot nevainīgus upurus, jums jau sen ir pagājuši. Jūs esat sapratuši arī to, cik bezjēdzīgi ir gavēšanas vingrinājumi un nepareizi saprastā gandarīšana, ko jūs ilgu laiku esat praktizējuši. Šodien jūs zināt, ka tikai jūsu dvēseles atjaunošanās un garīgums var dot mieru un gaismu.

15. „Otrajā laikmetā” es kā cilvēks sludināju savu patiesību ar savu piemēru. Es atcēlu nevajadzīgo nevainīgu un neapzinātu būtņu upurēšanu, upurējot sevi pilnīgas mīlestības mācības vārdā. Jūs mani saucāt par „Dieva Jēru”, jo minētā tauta mani bija upurējusi savos tradicionālajos svētkos. Patiesībā mana asinis tika izlietas, lai parādītu cilvēkiem ceļu uz pestīšanu. Mana dievišķā mīlestība no krusta tika izlieta uz cilvēci tajā un visos laikos, lai cilvēce iedvesmotos no šī parauga, no šiem vārdiem, no šīs pilnīgās dzīves un atrastu pestīšanu, grēku attīrīšanu un dvēseles pacelšanu.

16. Tagad jūs saprotat, ka Es atnācu, lai dotu piemēru, par kuru *jums* jāiegūst nopelni, ņemot Mani par paraugu, lai izcīnītu sev mājvietu mūžīgā mierā, gaismas tērp un neizsīkstošu mieru.

17. Es vēlos, lai manā jaunajā apustuļu pulkā būtu stipri, garīgi attīstīti un ar zināšanu gaismu piepildīti mācekļi. Zināšanas Es esmu jums devis caur savām atklāsmēm, kuras Es jums dāvāju Trīs laikmetos. Es nevēlos, lai jūs pētiu Manu Garu vai jebko, kas pieder pie garīgās sfēras, it kā tās būtu

materiālas lietas. Es nevēlos, lai jūs pētītu Mani zinātnieku veidā, jo tad jūs nonāktu lielās un nožēlojamās kļūdās.

Es esmu jūs mācījis pacelt dvēseli lūgšanā, lai ar pazemību un cieņu jautātu savam Tēvam. Jo tad noslēptā dārgumu krātuve nedaudz atvērsies, lai jautu jums ieraudzīt to, kas paredzēts jūsu zināšanām, un jūs sajūtīsiet, kā dievišķā iedvesmas gaisma ienāk jūsu saprāta spēkos.

18. Lūgšana ir līdzeklis, kas atklāts jūsu garam, lai ar saviem jautājumiem, rūpēm un ilgu pēc gaismas nonāktu pie Manis. Šajā sarunā jūs varat izkļaidēt savas šaubas un pārplēst plīvuru, kas slēpj kādu noslēpumu.

19. Lūgšana ir sākums sarunai no gara uz garu, kas nākotnē uzplauks un nesīs augļus šai cilvēcei. Šodien Es esmu atklājis visu šo šim tautai, kas Mani klausās, lai tā kļūtu par ceļa sagatavotāju garīguma laikmetam.

20. Nedomājiet, ka Mans Gars tikai tagad sāk virzīties pār visiem cilvēkiem. Patiesi, Es jums saku: Mana vibrācija, Mana iedvesma, Mana klātbūtne un Mana gaisma vienmēr ir bijusi kopā ar cilvēkiem. Bet tie nekad nav bijuši pietiekami sagatavoti, lai tieši uztvertu Manus vēstījumus.

21. Visos laikos Es esmu nācis pie jums, vienmēr esmu runājis ar jums, vienmēr esmu jūs meklējis. Jūs, savukārt, nekad neesat nākuši pie Manis pa patieso ceļu, nekad neesat runājuši ar Mani Gara valodā, nedz arī esat Mani meklējuši tur, kur Es patiesi esmu.

22. Nezaudējiet drosmi, dzirdot manus vārdus, ja tie jums parāda jūsu pārkāpumus. Es jums saku arī to, ka esmu piedēvis cilvēkiem visas kļūdas un trūkumus, kas viņiem bijuši, un atveru viņu garam gaismas laikmetu, kurā viņi atpazīs savas nepilnības, lai paceltos no savas stagnācijas un iepazītu patiesību, kas ietverta manā darbā, kurā viņi līdz šim nav spējuši iekļūt.

23. Vai jūs vēlaties, lai rīt uz jūsu jautājumiem atbildētu mana balss? Mācieties lūgties, jo, ja tas nenotiks, tad atbildēs jūsu prāts. Bet ko gan tas jums varēs atklāt, ja tas nekad nav iekļuvis Gara valstībā?

Ļaujiet, lai tā ir dvēsele, kas pacelās, kas nonāk pie Manis, klauvē pie Manas mīlestības un Manas gudrības vārtiem, tādējādi jūs atradīsiet brīnišķīgo dzīvi, ko jūs vēl nekad neesat atklājuši.

24. Izpētiet Manas vārdu dziļāko jēgu, ak, mācekļi, tur jūs atradīsiet šīs dienas mācības būtību, ko Es jums esmu devis.

25. Es esmu jūsu draugs — Tas, kuram jūs varat uzticēt savus noslēpumus — Tas, kurš jūsu dēļ atdod visu.

26. Es redzu, ka jūs nākat pie Manis, lai uzticētu Man kādu bēdu, lai Es atbrīvotu jūsu sirdi no tās, un Es to patiesi piešķiršu. Taču tas notiks tikai tad, kad jūs sapratīsiet, ka ļaunumu nevar izārstēt virspusēji, bet gan tā

saknē — ka, papildus lūgšanām un lūgumiem, ir nepieciešama izlabošana, pašrefleksija un atjaunošanās.

27. Kāda ir jūsu nopelns, ja Es jūs dziedinu no slimības vai atbrīvoju no kādas ciešanas, ja jūs turpināt turēties pie savu ciešanu cēloņa?

28. Lūdzieties, lai jūs saņemtu Manu Gaismu un ar tās palīdzību atklātu savu pārbaudījumu un nelaimju iemeslus vai cēloņus. Lūdzieties, lai jūs justos stiprināti savā pazemībā. Bet vispirms pielietojiet visu savu gribu, lai izvairītos no visa, kas varētu kaitēt jūsu dvēselei un ķermenim.

29. Nāciet visi pie Manis un atgūstiet veselību no savām ciešanām. Rūpējieties, lai jūsu ticība paveiktu brīnumu, atgriežot jums veselību un panākot jūsu pestīšanu. Brīnums nav atkarīgs no Manis, bet gan no jums. Tomēr neaizmirstiet, ka vairs nav mans apģērbs, ko jums jāpieskaras, lai saņemtu brīnumu, bet gan tas, ka jums ar savu ticību un pacilātību jānokļūst pie mana Gara.

30. Cik daudzi šajā ceļā ir atguvuši veselību, jo laicīgi spēja atklāt savu ciešanu cēloni un veltīja visu savu ticību un gribu, lai cīnītos, līdz uzvarēja! Cik daudzi ir aizgājuši skumji, apmulsuši vai vīlušies, neiegūstot to, ko ilgojās, jo uzskatīja, ka jau ar to vien, ka apmeklē kādu no šīm pulcēšanās vietām vai vienkārši lūdzot, jau būtu sasnieguši visu. Viņi nekad neinteresējās par savu ciešanu cēloņa atklāšanu un bija spiesti aiziet, neiegūstot to labo, ko meklēja. Tie ir cilvēki, kuri dzīvo bez garīgās gaismas un nezina ne savu ciešanu iemeslu, ne to, kāda vērtība ir veselībai vai mieram.

31. Lielākā daļa cilvēku sirdī glabā Tomu — viņi vēlas redzēt un pieskarties, lai varētu ticēt. Bet Es jums saku, ka tie pierādījumi, kas tika doti manam neticīgākajam māceklim, šajā laikā vairs neatkārtosies, jo pasaule vairs nekad nesaņems Mani kā cilvēku un tāpēc, ka Es atstāju šo piemēru katram no Maniem bērniem kā atvērtu grāmatu, lai viņi izprastu šo mācību.

32. Nedomājiet, ka Es varu atklāties pasaulei tikai kā cilvēks. Nē, jo tagad Es garīgi daru Sevi jūtamam jūsos, un tas ir pierādījums tam, ka Es varu atklāties cilvēkiem neskaitāmos veidos. Es esmu radījis visu un pazīstu jūs, tādēļ Es zinu, kā satricināt šīs cilvēces miega apņemtās dvēseles.

33. Mana pazemība tajos laikos lika tautas sirdīm trīcēt no mīlestības. Tā bija pieradusi redzēt to izrādīšanos, kuri apgalvoja, ka pārstāv Mani pasaulē. Kad cilvēki tagad redzēja, ka Karalis Karalis nāca bez krona un uz zemes nebija troņa, viņiem atvēra acis un viņi atzina patiesību.

34. Tāpat arī šajā laikā Es satricināšu pasauli ar savu pazemību, par kuru Es jums esmu devis pirmos pierādījumus, izvēloties to pirmo vienkāršību

un klusumu, kuri sajuta Jaunā laika atnākšanu, lai starp viņiem sludinātu Manu vēsti.

35. Bēdas tiem, kuri ir izmantojuši Manu Vārdu, lai garīgi valdītu pār cilvēci, ja tādējādi viņi ir kavējuši tās garīgo attīstību vai noveduši pie kļūdām, jo viņi redzēs, kā tūkstošiem cilvēku, meklējot patiesību, pametīs viņu rindas! Bēdas zinātniekiem, kuri — tā vietā, lai atvieglotu dzīvi — to ir padarījuši cilvēkiem mokošāku, jo tad viņi redzēs, kā nabadzīgie un neizglītotie veic brīnumus, kurus viņi ar visu savu zinātni nespētu paveikt!

36. Šī laika brīnumi ir pierakstīti arī kā liecība nākamajām paaudzēm. Bet patiesi, Es jums saku: šie brīnumi īstenosies vairāk dvēselē nekā ķermenī.

37. Tajā Otrajā laikmetā Es dziedināju daudzus slimus. Es dziedināju aklos, spitālīgos, apsēstos, kurlus, klibus un mēmos. Viņi visi bija slimi miesā, taču caur brīnumu, kas tika paveikts ar viņu ķermeņiem, atdzīvojās viņu dvēsele.

38. Tagad Es nāku pirmām kārtām, lai dotu gaismu dvēselei, piešķirtu tai brīvību, iedegtu tajā ticību un dziedinātu to no visa ļaunā, lai pēc tam tā pati uzņemtos stiprināt un dziedināt savu ķermeni.

39. Vai jūs nedomājat, ka laika gaitā man jums jāastopas arvien attīstītākiem cilvēkiem un ka tādēļ manām mācībām jābūt arvien augstākām?

40. Tāpēc pasaule vairs neredzēs, kā Es piedzimstu kūtī, nedz arī redzēs, kā Es mirstu pie krusta, bet tai būs jāattīstās augšup, lai sajustu Manu garīgo klātbūtni.

41. Cilvēce, vai sāpes, postījumi un haoss, kas šajā laikā tevi apņem, tev šķiet neparedzami? Ja jūs esat pārsteigti, tad tādēļ, ka neinteresējāties par manām pravietojumiem un nebijāt sagatavojušies. Viss bija paredzēts, un viss bija paziņots, bet jums trūka ticības, un tagad jūs tā rezultātā dzerat ļoti rūgtu kausu.

42. Arī šodien Es pravietojo caur cilvēka saprātu. Dažas pravietojumi piepildīsies drīz, citi — tikai tālā nākotnē. Šai tautai, kas tos dzird, ir liela atbildība — darīt tos zināmus cilvēcei. Jo tajos ir gaisma, kas cilvēkiem palīdz saprast realitāti, kurā viņi dzīvo, lai viņi savā trakulīgajā skrējienā uz bezdibeni apstātos.

43. Mani sūtņi darīs zināmu tautām, ka, ja tās turpinās savu muļķīgo un neprātīgo tieksmi pēc varenības un varas, izmantojot tādus spēkus un elementus, kurus tās vēl nepazīst un neprot lietot, šī zeme, kas bija Kunga radītais paradīze un vēlāk cilvēku grēku un nepaklausības dēļ kļuva par asaru ieleju, cilvēku bezdievības dēļ pārvērtīsies par nāves un klusuma lauku.

44. Vai jūs to varētu nosaukt par zinātnes panākumu vai uzvaru? Uzvara cilvēcei būtu tad, ja tā sasniegtu dzīvi mierā un harmonijā, jo tad tā būs ielikusi pamatus saviem lielākajiem panākumiem — gan cilvēciskajiem, gan garīgajiem — un būs izpildījusi to bausli, ko Es jums ieteicu: mīliet viens otru.

45. No citām valstīm pie šīs tautas ieradīsies cilvēku pūļi, kuri jūs dedzīgi iztaujās par garīgajiem notikumiem, kuriem jūs šajā laikā esat bijuši liecinieki, kā arī par atklāsmēm un pravietajumiem, ko Es jums esmu devis. Jo daudzās pasaules daļās ir saņemtas manas vēstis, kas vēsta, ka mans dievišķais stars ir nolaidies kādā vietā Rietumos, lai runātu ar šī laika cilvēci. Kad būs pienācis laiks, jūs redzēsiet, kā viņi ieradīsies no citām tautām un valstīm, lai jūs apmeklētu. Tad lielāko konfesiju pārstāvji būs satriekti, ka Es neesmu vērsušies pie viņiem.

46. Tagad jūs saprotat, kāpēc Es vēlos, lai jūs cīnītos pret savu materiālismu, lai jūs atbrīvotos no visām savām šaubām un kļūdām. Jo Es nevēlos, lai jūsu līdzcilvēki, ierodoties pie jums, piedzīvotu vilšanos vai sarūgtinājumu. Es nevēlos, lai viņi, tā vietā, lai jūs sauktu par brāļiem, kļūtu par jūsu ienaidniekiem.

47. Vai jūs nesāpina tik liela apmulsums, kāds valda pasaulē? Vai jūs neciešat, redzot tik lielu garīgo tumsību?

48. Esiet labi mācekļi — lieli savās atziņās un pazemīgi savā mācīšanas veidā. Es jums saku, ka jums jāizmanto katra iespēja sēt, ko jums piedāvā dzīve. Taču jums jāapzinās, ka ikviens, kurš sevi dēvē par meistaru, neesot tāds, būs atbildīgs par visu, ko viņš dara savā ceļā, kā arī par pārbaudījumiem, ko viņš savā ceļā piedzīvo.

49. Šis ir dārgs brīdis pārdomām, lai jūs atbrīvotos no rutīnas, uzsāktu ceļu uz attīstību un patiesi iepazītu šī darba tīrību. Jo ne visi no jums ir apsvēruši vai sapratuši tā tīrību. Joprojām Es redzu jūsu vidū tik dīvainas kulta formas un prakses, ka tās mulsina lielāko daļu, lai gan tās patīk dažiem, kuriem ir nosliece uz rituāliem. Šie cilvēki neapzinās, ka tādējādi viņi dod iemeslu izsmiekam nākotnē.

50. Vai jūs domājat, ka Meistars baidās, ka cilvēki iznīcinās Viņa darbu? Nē, tauta, Tēvam nav ko baidīties, Viņa darbs ir neiznīcināms. Es vēlos, lai jūs mīlētu patiesību, lai jūs parādītu Manu darbu visā tā tīrībā. Jo, ja jūs to nedarīsiet, jūs radīsiet daudz sāpju, tāpat kā to darījuši visi tie, kuri — neatkarīgi no reliģiskās kopienas — ir sajaukuši, samaitājuši vai ievainojuši savus tuvākos, neizrādot līdzjūtību pret saviem brāļiem un māsām, dodot viņiem akmeņus vietā maizes, tumsu vietā gaismas vai melus vietā patiesības.

51. Jūs visi esat saņēmuši šo vārdu, tauta, apzinieties to, ko esat dzirdējuši, un tomēr Es jums saku: nekas jūs nepiespiež kalpot Man vai sekot iepriekš iezīmētajam ceļam. Bet tas, kurš ir gatavs, kurš nespēj pretoties mīlestībai, ko jūt savā sirdī, kurš nebaidās asinīs noskrāpēt savas pēdas uz ceļa — lai tas uzņem savu krustu un seko savam Skolotājam, gatavs kalpot Man savos līdzcilvēkos.

52. Tieši Elija ir bijis starp lielajiem cilvēku pūļiem, lai mācītu viņiem patiesības ceļu, lai runātu ar viņiem par Dieva Valstību, lai parādītu cilvēkiem garīgumu un atbrīvotu viņus no apmulsuma, netaisnības un ļaunuma.

53. Elija aicina cilvēkus atgriezties, rāda viņiem tikumus un mīlestību, lai viņus kā aitas no aploka vestu pie Manis.

54. Šajā Trešajā laikmetā Es esmu vēršis Savu vispārējo staru uz cilvēka saprātu, lai jums nodotu Savu Vārdu. Taču cilvēce vēl nav ņēmusi vērā Manu dievišķo atklāsmi, jo tā ir radījusi daudzus dievus pēc savas saprašanas un saviem priekšstatiem. Bet Es jums saku: ir tikai *viens* patiesais Dievs, kam nav ne sākuma, ne gala, un Kurš cilvēkam ir dāvājis savas Dievišķās Gara dzirksteli, kas ir viņa sirdsapziņas gaisma, kura māca viņam atšķirt labo no ļaunā.

55. Izredzētā tauta: zinātnieki no dažādām ticībām un mācībām, dažādām baznīcām un sektām apgūst zināšanas, lai pētītu šīs garīgās mācības augļus. Viņi jums jautās, kāds ir Dievs, pie kura jūs šobrīd vēršaties. Kad būsiet sagatavojušies, jūs būsiet apgaismotā tauta, kas spēs atbildēt uz jebkuru jautājumu. Es vēlos, lai jūs prastu aizstāvēt šo lietu, jo jūs runāsi patiesības vārdus. Kad būsiet garīgi attīstījušies, jums nebūs jābaidās no cilvēkiem, jo ar saviem vārdiem, domām un darbiem jūs liecināsi par manu patiesību.

56. Ja jūs pildīsiet manu likumu, cilvēki jūs neuzskatīs par krāpniekiem, jo viņi redzēs jūsu paklausību un uzskatīs jūs par saviem brāļiem un māsām.

57. Ikviens, kurš sevī glabā labus principus, kurš pārdomā savu rīcību, kurš no saviem vārdiem izslēdz melus, kurš pret saviem tuvākajiem izturas ar mīlestību, līdzjūtību un žēlsirdību, sevī sajutīs manas dievišķības atklāsmi un ar savas rīcības augstsirdību un nodomiem darīt labu būs līdzīgs savam Dievam.

58. Cik maz ir šādu sirdi! Maz ir to skaits, kuri šādā veidā ir izpildījuši Manu likumu. Bet jums, kas esat izredzētā tauta, Es esmu mācījis darīt labu. Jūs to varat darīt ar savām labajām domām, ar savām lūgšanām. Ar lūgšanu jūs varat pacelt savu garīgo dvēseli līdz manai dievišķībai. Jo, tā kā

Es esmu bezgalīgs, Es nāku uz jūsu pasauli, lai jūs mīlētu, lai sniegtu jums mierinājumu un lai mācītu jums ievērot manu likumu.

59. Diena no dienas Es esmu bijis jūsu vidū, lai mācītu jums praktizēt tikumus, lai uzticētu jums Manu mīlestību, un Esmu apgaismojis jūsu dvēseli un prātu, lai jūs visur paceltos ar nodomu darīt labu, ar nodomu atjaunoties. Es esmu jūs mācījis piedot, lai tas, kurš atrodas tumsā, redzētu, ka jūs esat gaismas bērni. Tādējādi jūs ar savu labo piemēru varat parādīt pasaulei patiesības ceļu un ar saviem mīlestības darbiem liecināt, ka esat pieņēmuši Manu Vārdu.

60. Cilvēkiem nebūs, par ko jūs apsūdzēt, jo viņi atzīs, ka jūs esat iedvesmoti no Manis darīt labu.

61. Darbojieties šajā garīgajā darbā, kā tas ir mana griba, lai jūs parādītu cilvēcei jaunus apvāršņus, lai jūs apgaismotu tumšos ceļus, pa kuriem tā līdz šim ir gājusi.

62. Uzticieties Man tieši, jo Es esmu vienīgais, kas var iekļūt jūsu dvēselē un uzklaut jūsu noslēpumus ar bezgalīgu līdzjūtību un neierobežotu mīlestību.

Mans miers lai ir ar jums!

Satura rādītājs

Mācība 242	Panta nr.
Gara ceļš un mērķis	2
Taisnīgums izskauda karus	18
Pravietojumi par „miera valstību”	58
Īstās vērtības	64
Mācība 243	Panta nr.
Viens ceļš un viena patiesība	2
144 000 iezīmētie	19
Bāla pielūdzēji	25
Garīgie ieroči nav bīstami	35
Garīgā saziņa kopš 1950. gada	39
Dāvanas	43
Kari un to cēloņi	46
Drīz cilvēce uzzinās par reinkarnācijām	47
.	
Dievišķās manifestācijas	50
Šis dievišķais vēstījums sasniegs arī ebrejus	52
Izlīdzināšanas ceļš	61
Pasaules aizsaules būtnes	64
Mācība 244	Panta nr.
Garīgā manifestācija, saziņa ar cilvēka prāta spējas	3
Trīsvienība	3
Trīs laiki	8
Saziņa no gara uz garu	23
Reinkarnācija	28
Žēlastība, kas ļauj izzināt pagātņi un nākotni	30
Cenšaties sasniegt garīgo piepildījumu	34
Kānaāna nav garīgā Izraēla mērķis	41
Simboli un garīgums	42
Mācība 245	Panta nr.
Garīgās un materiālās dzīves patiesais ceļš	2
Nāve patiesībā nepastāv	18
Ceļš uz dievišķo pilnību	23
Dievišķā piedošana un mūsu nopelni	29

Reinkarnāciju beigas	43
Tēvs vienmēr ir parādījis pasaulē	58
Mācība 246	Panta nr.
Garīguma ceļš	1
Dievišķās mācības jēga un reliģiju kļūdas	8
Pēc 1950. gada	23
Garīgā Izraēla misija	28
Drīz tiks atvērts Septītais zīmogs	29
Elija	45
Garīgums un reliģiskie uzskati	52
Garīgais miers uzvarēs uzvarēs	61
Līdztiesība caur mīlestību	63
Mācība 247	Panta nr.
Mācekļa ceļš	4
Meistara atnākšanas jēga Otrajā laikmetā	23
Krusta un Jēzus krustā sišanas nozīme	29
Citu pasauli garu atbrīvošana	40
Visuma pārveidošanās caur mīlestību	46
Vārdi, veltīti kalpiem	50
Patiesā garīgā lūgšana	52
Mācība 248	Panta nr.
Ideju cīņa un garīgā atklāsme	1
Vai „Antikrists” pastāv?	11
Nedaudz par šaubām	12
Vai pastāv pasaules gals?	13
Viltus Kristus	14
Vai pastāv Dieva dusmas un tiesas spriedums?	17
Inkarnāciju iemesls	23
Dzīves patiesā jēga	28
Nepareizas interpretācijas	28
Ziemassvētki	37
Attiecības starp Radītāju un radību	57
Viena vienīga materiālā dzīve nav pietiekama	60
Mācība 249	Panta nr.
Meistara atgriešanās garā	1
Glābšanas ceļš	21

Gars un intelekts	44
Garīguma laiks	48
Materializētie	63
Mācība 250	Panta nr.
Meksikas atbildība	3
Īstais miers	15
Garīgā gudrība pieder pazemīgajiem	17
Izraēla šajā Trešajā laikmetā	19
Šīs planētas liktenis	37
Pravietojums par lieliem notikumiem	53
Sirdsapziņa ir dievišķā gaisma	56
Ko var sasniegt ticība	66
Mācība 251	Panta nr.
Garīgais atmodinājums šajā Trešajā laikmetā	3
Izredzētās tautas misija	10
Pārbaudījumi nāk īstajā brīdī	20
Aicinātie un izredzētie	34
Mācība 252	Panta nr.
"Dodiet Dievam to, kas pieder Garam, un pasaulei to, kas pieder matērijas"	3
Sagatavošanās laiks haosa vidū	14
Dieva valstība nav no šīs pasaules	36
„Dzīvības grāmatas” sastādīšana	45
Dāvida un Salamana mācība	58
Mācība 253 (1949. gada 1. janvāris)	Panta nr.
Taisnība un dzīve	1
Ārējo kultu kļūda	20
Izraēlas misija caur Garu	51
Mācība 254 (1949. gada 1. janvāris)	Panta nr.
Dievišķā taisnība	1
Trešā laikmeta mācekļa atmoda	7
Dieva atnākšana Garā	50
Piemēri jaunajām paaudzēm	54
Mācība 255	Panta numurs
Dieva trešā atnākšana un Viņa liecība	1
Reliģijām un kultiem ir jākļūst garīgākiem	16

Tradicionalisms un garīgums	20
Lielas gaismas gari iemiesosies šajā pasaulē	43
„Septiņu zīmogu” nozīme	56
Mācība 256	Panta nr.
Ceļš uz Tēva valstību	2
Garīgās sāpes	11
Cilvēka zinātne	26
Otrā laika apustuļu piemērs	30
Garīgā lūgšana	63
Mācība 257	Panta nr.
Materiālā un garīgā dzīve	1
Mācekļa pienākumi	34
Pasaule tiks pārveidota	57
Mācība 258	Panta nr.
Cilvēces atmoda	4
Sāpes liecina par to, ka esam apmaldījušies	25
1866. gads ir Trešā laikmeta sākums	41
Ķermeņa un gara mērķis	72
Mācība 259 (Palmu svētdiena)	Panta nr.
Materiālās palmu zari nerasniedz Dievu	16
Garīgā Izraēla nav ebreju tauta	53
Garīgās dāvanas	56
Garīgās zīmes nozīme	60
1950. gada nozīme	84
Mācība 260	Panta nr.
Mēs šodien dzīvojam Sestajā zīmogā	2
Gars un zinātne	9
Izraēlas garīgā misija	18
Daudzi joprojām gaida apsolīto Kunga atnākšanu	33
Sagatavotā mācekļa pilnvaras	37
Meksika ir „Jaunās Jeruzalemes” atspulgs	40
Ideju cīņa	44
Pilnīga garīgā saziņa	57
Mācība 261	Panta numurs
Esamības mērķis	5
Patiesa lūgšana ir garīga	21

Garīgums	34
Riti un simboli izzudīs	39
Pēc fiziskās nāves dzīve turpinās	55
Dievišķā stara saziņa	59
Mācība 262	Panta nr.
Garīgā piepildījuma	4
Cilvēks ir iznīcināšanas un kara cēlonis	26
Garīgā saziņa – ceļš uz patiesību	34
Viens no cilvēka dzīves mērķiem	47
Dievs ir vislielākā vienkāršība	55
Kānaānas kāzas	67
Sāpes un dievišķā palīdzība	70
Mācība 263	Panta nr.
Gaisma, patiesība un gudrība caur garīgo analīzi	1
Marijai nav nekādas formas	30
Reinkarnācijas ir iespējas	44
Jēzus piemērs pārbaudījumos	49
Sagatavošanās un piepildījums	62
Mācība 264	Panta nr.
Trešā laikmeta mācekļi	1
Patiesais dievišķais templis	9
Studijas un meditācija	15
Ar 1950. gadu beidzas Trešā laikmeta atklāsme	32
Jaunā dievišķā atnākšana Trešajā laikmetā	35
Mācekļa ilgas	48
Ceļš uz pilnību	49
Bērnu garīgā audzināšana	59
Mācība 265	Panta numurs
Garīgā pilnveidošanās	1
Pārejošais un mūžīgais	22
Evolūcijas likums un stagnējošās reliģijas	23
Kari un krīzes un to cēloņi	28
Spiritualisms izvirzīties priekšplānā visā pasaulē	38
Garīgā saziņa	49
Dievišķais mantojums	63
Garīgās pasaules misija	65
Mācība 266	Pants Nr.
Gars un matērija	5

Pārbaudījumi ir labvēlīgi	14
Viedokļu mierīgums	33
Nopelnu nozīme	34
Komunikācija citās valstīs	41
Garīgums	47
Garīgā lūgšana	50
Zinātne un mīlestība	58
Pravietojumi par dievišķo taisnīgumu	62
Mācība 267	Panta numurs
Dzīvības grāmata	4
Ideju cīņa cilvēces vidū	23
No 1866. gada līdz 1950. gadam	30
„Stimmträger“	32
Attīroši pārbaudījumi	40
Jaunā vēstījuma	59
Garīgā Izraēla atbildība	66
Mācība 268	Panta nr.
Sagatavošanās laikam pēc 1950. gada	1
Visi tiks glābti	21
Dzīves jēga	28
Sestā zīmoga gaismā	48
Ideoloģiju cīņa	58
Marija ir dievišķa izpausme	67
Kas ir ticība?	71
Mācība 269	Pants Nr.
Garīgais Izraēls visos laikos	1
Sestais zīmogs ir atvērts	10
Neziņa – visa jaunuma avots	12
Kunga kalpi	28
Dievs ir garu ideāls	59
Mācība 270	Panta nr.
Gara maize un vīns	1
Spiritualista misija	10
Cilvēces atmodas laiks	43
Mācība 271	Panta nr.
Spiritualista misija un iespējas	2
Kas ir dievišķā taisnība	18

Materiālās pasaules evolūcija un garīgā stagnācija	37
Gara dzīve	43
Kādas jaunās atziņas sniedz spiritisms?	51
Cilvēku kari neko nenosaka	64
Pravietojumi par miera valstību	66
Mācība 272	Panta nr.
Meistara darbinieki	1
Eksāmenu jēga	7
Svētais Gars trešajā laikmetā	9
Mēs neesam vieni šajā cīņā	21
Kompensāciju taisnīgums	23
Paradīzes un elles nozīme	29
Materiālie un garīgie darbi	38
Saistība starp garīgo un materiālo nāvi	46
Īsta garīguma piekritēja misija	54
Mācība 273	Panta nr.
Līdzsvars starp garu un matēriju	5
Trešā laikmeta garīgā tauta	11
Cilvēce drīz atbrīvosies	20
Garīgās izpratnes trūkuma sekas	25
Spiritualisms nav ne reliģija, ne sekta	48
Mācība 274	Panta nr.
Mācība par patiesajām vērtībām	2
Garīgā Izraēla nozīme	47
Gara evolūcija	52
Mācība 275	Panta nr.
Nemirstīgās vērtības	2
Lūgšana ir garīga saikne ar Dievu	32
Labvēlīgais brīdis	50
Zinātniskā pasaule un dievišķā atklāsme	62
Mācība 276	Panta nr.
Cilvēces miera meklējumi	4
Saziņa no gara uz garu	17
Lūgšana un atjaunošanās	26
Pazemība	33
Dziedināšanas process	37
Pravietojumi	41
Sagatavošanās	52

Dievišķie mācījumi Meksikā 1866–1950

Literatūra

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, tālr.: +49 (0)6741 1720
„Patiesās dzīves grāmata”, I, II, III, IV, V, VI sējums
Trešais Testaments (pieejams arī spāņu, angļu un franču valodā)
Dievišķās atklāsmes no Meksikas (īss ievads)
Dievišķās atklāsmes par dzīves jautājumiem
Pravietojumi par Trešo laiku

Grāmatu izdevniecība „Buchdienst zum Leben”, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
Tālr.: +49 (0)7371 929 66 42, e-pasts: manfredbaese@gmx.de
Dievišķā mīlestība – mūsu dzīves un visas būtības sākums, būtība un mērķis
El Amor Divino – mūsu dzīves un visas būtības avots, būtība un mērķis
„Patiesās dzīves grāmata”, VII, VIII, IX, X, XI, XII sējums
Trešais Testaments

Unicon fonds, D-88709 Meersburg
Tālr.: +49 (0)7532 808162, e-pasts: info@unicon-stiftung.de
Ievads grāmatā „Patiesās dzīves grāmata” (bez maksas)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Orinoco Nr. 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco, 03550 Mehiko, D.F.
„Patiesās dzīves grāmata”, I–XII sējums
„Trešais Testaments”
un citas grāmatas par šīm Meksikas dievišķajām atklāsmēm

Tīmekļa vietnes

www.drei-offenbarungen.net
www.reichl-verlag.de
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (daudzvalodīga)
www.tercera-era.net (spāņu valodā)
www.144000.net (daudzvalodīgs)
www.dritte-zeit.net